

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ
ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ
НАУКОВО-ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ СЕРІЇ КНИГ «РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ»
СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
ВСЕУКРАЇНСЬКА СПІЛКА КРАЄЗНАВЦІВ
УКРАЇНСЬКЕ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКЕ ТОВАРИСТВО
«МЕМОРИАЛ» імені В. СТУСА
ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

Науково-документальна
серія книг
«РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ»

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П. Т.
(голова)

РЕЄНТ О. П.
(заступник голови)

КОКІН С. А.
(заступник голови)

БЛОКІНЬ С. І.

БОГУЦЬКИЙ Ю. П.

БОРЯК Г. В.

ВЕРСТЮК В. Ф.

ВОЙНАЛОВИЧ В. А.

ГОРБИК В. О.

ЖУЛИНСЬКИЙ М. Г.

ЗЯБЛЮК М. П.

КРЕМЕНЬ В. Г.

ЛИТВИН В. М.

ЛОЗИЦЬКИЙ В. С.

МАКОВСЬКА Н. В.

МАРЧУК Є. К.

МОТРЕНКО Т. В.

НОВОХАТЬКО Л. М.

ПАПАКІН Г. В.

ПИРИГ Р. Я.

ПОДКУР Р. Ю.

ПШЕННИКОВ О. М.

РЕПРИНЦЕВ В. Ф.

РУБЛЬОВ О. С.

СКЛЯРЕНКО Є. М.

СМОЛІЙ В. А.

СОХАНЬ П. С.

ТАБАЧНИК Д. В.

УДОД О. А.

ЧИЖ І. С.

ШЕМШУЧЕНКО Ю. С.

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша
Частина 2

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТЕРЕХОВ І. О.
(голова)

ЛАПЧИНСЬКА Н. В.
(заступник голови)

АЛТУНЯН Г. О.

АСТАХОВА В. І.

ЗАХАРОВ Є. Ю.

ЗОЛОТАРЬОВ В. А.

КАЛІНІЧЕНКО В. В.

ЛИПЧАНСЬКИЙ О. І.
МАЙМЕСКУЛОВ Л. М.

МЕЩЕРЯКОВ В. Ф.

МОМОТ Л. М.

ОВСЯННИКОВ С. І.

ПАНОВ М. І.

РАНЮК Ю. М.

РОВЧАК Л. Б.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО О. Ю.

Харківське комунальне видавництво
«Оригінал»

УДК 94(477)
ББК 63.3(2УКР-4ХА)
Р31

*Видається у відповідності з постановами
Президії Верховної Ради України № 2256-ХІІ від 06.04.1992 р.
і Кабінету Міністрів України № 530 від 11.09.1992 р.*

Автори:

Н. В. ЛАПЧИНСЬКА, Л. Б. РОВЧАК, І. В. ШУЙСЬКИЙ, В. А. ЗОЛОТАРЬОВ,
С. Е. СКОРОХОДОВА, В. О. ОСІКОВСЬКА, О. О. МІЛЮТІНА, Т. П. ЄЛІСЕЄВА,
Г. О. ГЛАЗУНОВ, Н. П. ТРІПУТІНА, І. М. ЧЕРНИШ, О. Л. РЯБЧЕНКО,
Л. М. МОМОТ, Н. П. МОСКАЛЬОВА, Н. М. ХАРЧЕНКО

Рецензенти:

Є. Б. ЗАХАРОВ, голова Харківської міської організації товариства «Меморіал»
ім. В. Стуса, співголова Харківської правозахисної групи;
В. В. КАЛІНІЧЕНКО, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії
України Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна

Реабілітовані історією. Харківська область: Книга перша.—
Р31 Ч. 2 / КЗ «Редакційно-видавнича група Харківського тому
серії “Реабілітовані історією”».— К.; Х.: Оригінал, 2008.—
672 с.: іл.
ISBN 978-966-649-055-4 (Кн. 1., Ч. 2).
ISBN 978-966-649-015-8.

«Реабілітовані історією. Харківська область» — складова частина всеукраїнської багатотомної науково-документальної серії книг, що є першою спробою системного висвітлення теми політичних репресій комуністичної тоталітарної влади.

Видання по Харківській області складатиметься з кількох книг, побудованих за єдиною структурою.

До другої частини Книги першої увійшли в алфавітному порядку імена громадян, що зазнали політичних репресій у період з 1919 до червня 1934 року, прізвища яких починаються на літери О — Я.

**ББК 63.3(2УКР-4ХА)
УДК 94(477)**

ISBN 978-966-649-055-4 (Кн. 1., Ч. 2)
ISBN 978-966-649-015-8

© КЗ «Редакційно-видавнича група Харківського тому серії “Реабілітовані історією”», 2008

В с т у п

ПОЛІТИЧНІ РЕПРЕСІЇ НА ХАРКІВЩИНІ в 1921 — першій половині 1934 року

Хто не пам'ятає свого минулого, приречений
пережити його знову.

Джордж Сантаяна

Громадянська війна на теренах сучасної України офіційно закінчилася в листопаді 1920 року, коли армія барона Врангеля залишила Крим, а війська УНР відійшли за річку Збруч, у Польщу. Однак більшовицька влада в Україні трималася тільки на багнетах. З кінця 1920 року в республіці було розміщено шість армій чисельністю 1,2 млн осіб¹, а також війська ВЧК і внутрішні війська². Незважаючи на це, наприкінці 1920 — початку 1921 року проти більшовиків та їхньої політики «воєнного комунізму» виступила більшість населення республіки — селянство. Повстанці взяли під свій контроль практично усю сільську місцевість.

Режим визначив новий виток Громадянської війни як «бандитизм»³ і оголосив боротьбу з повстанцями фронтом такого ж державного значення, що й фронт боротьби з білогвардійцями⁴. 19 лютого 1921 року була створена Постійна нарада при РНК УСРР по боротьбі з бандитизмом⁵. Її рішення були обов'язковими для всіх військових і цивільних органів. Від 30 червня 1921 року запрацював робочий орган Постійної наради — Військова рада України. Тоді ж було затверджено інструкцію про надзвичайні трійки при загонах, що боролися з бандитизмом.

Діяльність трійок часто супроводжувалася свавіллям щодо місцевого населення⁶. Про це свідчить цілком таємний бюлетень секретно-інформаційного відділу РНК УСРР від 2 липня 1921 року № 116: «Ще у травні нарадою застосовувалися круті заходи по відношенню до селян, які приховували бандитів. За заявою т. Казимирчука, на місцях... доводилося скликати сход, обирати 5 куркулів або 5 підозрілих осіб і перед усім сходом рубати їх шашками. Такі заходи діяли на селян і змушували їх виявляти бандитів»⁷. 1921 року в Харківській губернії були фізично знищені отамани Шатравка у Валківському та Скрипало у Лебединському повітах, ліквідовані повстанські загони отамана Колодія у Куп'янському повіті⁸, матроса Білецького, Гайворонського, Кучми, Чапила-Ратченка. Закінчено слідство в справі повстанського комітету в Куп'янському повіті під керівництвом Журби та Кияшка, до якого входило близько 250 осіб⁹. Велику роль у ліквідації повстанців відігравали особливі відділи військових частин, кинутих на боротьбу з «бандитизмом». Вони активно займалися арештами, вели

¹ РДВА, ф. 15, оп. 2, спр. 106, арк. 50.

² Україна: політична історія. XX — початок XXI ст. — К.: Парламентське вид-во, 2007. — С. 444.

³ Історія українського селянства: Нариси. — В 2 т. — Т. 2. — К.: Наук. думка, 2006. — С. 12.

⁴ Збірник узаконень УСРР. — 1921. — № 2. — Ст. 24.

⁵ На зашите революції: Из истории Всеукраинской чрезвычайной комиссии. 1917—1922 гг.: Сб. документов и материалов. — К.: Политиздат Украины, 1971. — С. 207.

⁶ Юридична енциклопедія. — В 6 т. — Т. 4. — К.: УЕ ім. Бажана, 2002. — С. 691.

⁷ ЦДАВО України, ф. 2, оп. 2, спр. 293, арк. 7, 8.

⁸ Так само, спр. 294, арк. 240, 241.

⁹ Ченцов В. В. Політичні репресії в Радянській Україні в 20-ті роки. — Тернопіль: Збруч, 2000. — С. 86, 87, 193.

слідство і виносили вироки щодо окремих громадян. У листопаді 1921 року особливим відділом Червоно-Гусарської бригади було заарештовано селянина Куп'янського повіту Я. Д. Гусачова. Після кількаденного слідства 26 листопада його оголосили «ворогом робітничої влади, який ішов зі зброєю проти такої», а 5 грудня 1921 року розстріляли¹⁰.

Особливо жорстокою і запеклою була боротьба на Харківщині із загонами повстанської армії Н. І. Махна, що 1921 року неодноразово проривалися до губернії, та прихильниками махновців. За «активну участь у банді Махна під час переходу останнього із Старобільська» 17 травня 1921 року було заарештовано нічного сторожа 6-го околотку Куп'янської залізничної дільниці двадцятирічного Максима Зеленька. За вироком колеги Харківської губЧК від 5 липня 1921 року він, «як невинуватий бандит», був розстріляний¹¹. На допомогу регулярним армійським частинам і військам ВУЧК у кожному повіті губернії були створені загони незаможних селян. Ними керували повітові партійні організації, які на Харківщині губком перевів на казармене становище. У кожному повіті діяли також частини особливого призначення (рос. ЧОН.— *Авт.*), що склалися лише з комуністів та комсомольців.

Як і по всій Україні, у селах Харківщини була запроваджена винагорода за повідомлення про тих, хто сприяв повстанському руху. Її видавали за рахунок майна, конфіскованого в заарештованих. Чекісти охоче використовували систему заручництва, запроваджену Троцьким у 1918 році, кругову поруку, а також інститут відповідачів. Над селянами постійно тяжіла загроза розстрілу за недонесення про появу на хуторі чи в селі повстанців. Залучали й платну агентуру. У кошторисах повітових виконкомів і губЧК передбачалися спеціальні статті видатків для інформаторів.

Однак придушити селянський опір ніяк не вдавалося. Не виправдала покладених на неї сподівань на подолання повстанського руху і проголошена V Всеукраїнським з'їздом Рад у березні 1921 року амністія тим, хто складе зброю і з'явиться з повинною. Адже головна причина «політичного бандитизму» — грабіжницька продрозкладка — усунута не була. Згідно з постановою ВУЦВК від 27 березня 1921 року, прийнятою у відповідності до рішень X з'їзду РКП(б) про заміну продрозкладки продподатком, останній вводився в Україні з осені 1921 року¹². І тільки в другій половині 1921 року намітився спад повстанського руху. Особливо помітним він був на Лівобережжі, де після розгрому основних сил Н. І. Махна різко зменшилися кількість та чисельність повстанських загонів¹³.

Великою мірою цьому посприяв і голод, що восени 1921 року охопив східні та південні регіони України. Зокрема, у Харківській губернії урожай 1921 року, порівняно з 1913 роком, був меншим з кожної десятини на 62,5%¹⁴. Найбільше постраждали південні та південно-східні повіти Харківщини, що, як і весь степ України, були вражені посухою.

Попри неврожай у головних зернових регіонах України, республіка отримала надвисокий план продовольчого податку, що вилився в 42% валового збору збіжжя, а в деяких регіонах цей план перевищував розмір валового збору. Фактично увесь податковий тягар було розверстано на ті губернії, де вдалося зібрати бодай який урожай. Понад половину визначеного обсягу (60 млн пудів) Україна мала вивезти до Росії,

¹⁰ ГДА СБ України, Харків, спр. 038001.

¹¹ Там само, спр. 037339.

¹² Історія українського селянства... — С. 20.

¹³ Там само.— С. 17.

¹⁴ Очерки истории Харьковской областной партийной организации / П. Г. Баськов, С. З. Голиков, Е. В. Дягилев и др.— Х.: Прапор, 1980.— С. 213.

хоча сама гостро потребувала цього хліба. Збір податку відбувався методом продрозкладки за допомогою озброєних загонів (3 вересня 1921 року В. Ленін надіслав голові РНК УСРР Х. Раковському телеграму з вимогою провести терміновий набір 20 тис. добровольців у загони продміліції), призвів до масових смертей селянства від голоду і придушив його політичну активність.

Отримавши перемогу над «бандитизмом», Харківський губком КП(б)У 22 жовтня 1921 року відмінив воєнний стан у губернії¹⁵, хоча окремі виступи ще тривали, а боротьба з селянським повстанським рухом залишалася важливим напрямом роботи системи органів ДПУ навіть і влітку 1923 року. У вересні 1923 року на території України ще діяло 56 озброєних загонів, але тільки 13 формувань вважали себе політичними¹⁶.

Як свідчать матеріали щодо повстанців Галузевого державного архіву СБ України в Харкові (а таких майже не збереглося), активне переслідування учасників повстанського руху тривало і в наступні роки, участь у «політбандах» вважалася обтяжливою обставиною для обвинувачення заарештованих у період масових політичних репресій 1937—1938 років.

У червні 1923 року Харківський окрвідділ ДПУ заарештував «за організацію в 1920 році контрреволюційного збройного повстання у с. Ков'яги» 21 жителя Валківського району, деякі з них потрапили за цим обвинуваченням до Валківського арештного будинку повторно. Серед них Ганна Тесля, яку за участь у цьому повстанні вже заарештовували 1921 року. З 12 вересня 1923 року слідство у справі перебрав на себе контррозвідальний відділ Харківського губвідділу ДПУ. В архівній кримінальній справі відсутні документи про результати слідства. Відомо лише, що одного з фігурантів справи, Дмитра Лисойвана, у 1930 році за рішенням особливої наради при колегії ДПУ УСРР було вислано до Північного краю¹⁷.

Повстанство як форма боротьби селян з радянською владою було остаточно розгромлено на Харківщині тільки наприкінці 1923 року. Радянський дослідник боротьби з «політичним бандитизмом» О. О. Кучер підрахував, що в січні 1924 року в Україні ще залишалось 13 збройних загонів, втім з них політичними себе називали тільки три¹⁸.

Харків, де сконцентрувалися всі вищі органи влади республіки, все більше утверджувався в суспільній свідомості як політичний і адміністративний центр чужої, ворожої влади. В умовах активного збройного протистояння з більшістю населення вона могла почуватися впевнено, лише маючи надійну репресивну складову, добре обізану з настроями суспільства і готову негайно, в зародку придушити будь-який опір. З цією метою до складу ВУЧК було введено співробітників Особливого відділу ВЧК Південного та Південно-Західних фронтів. У губернських центрах діяли губернські надзвичайні комісії. Харківська губЧК брала активну участь в операціях, що організував центральний апарат. Улітку 1921 року в усіх повітових центрах було виділено повітові політбюро як самостійні відділи губЧК.

Однією з головних ліній діяльності надзвичайних каральних органів було усунення з політичної арени конкурентів більшовизму. Масові арешти членів партій меншовиків та есерів, проведені 12 березня 1921 року за розпорядженням ще чинного тоді Цупнадзвичкому, тривали до пізньої осені. Від заарештованих вимагали підписки не вести політичної діяльності. Після її надання більшість лівих есерів була звільнена і навіть отримала направлення на роботу в різні установи¹⁹.

¹⁵ Очерки истории Харьковской областной партийной организации.— С. 213.

¹⁶ ЦДАВО України, ф. 6, оп. 2, спр. 341, арк. 110.

¹⁷ ГДА СБ України, Харків, спр. 024240.

¹⁸ Кучер О. О. Розгром внутрішньої збройної контрреволюції на Україні.— Х.: Вид-во Харків. ун-ту, 1971.— С. 161.

¹⁹ ГДА СБ України, Харків, спр. 024109.

Під час нової операції губЧК щодо лівих есерів, проведеної в ніч на 27 жовтня 1921 року, були заарештовані й анархісти. У листопаді — грудні всіх ув'язнених звільнили, деяких — «з тактичних міркувань»²⁰.

Долю членів РСДРП визначала спеціальна комісія з перегляду справ меншовиків. Одних за її рішенням за кілька тижнів з-під варті звільнили²¹, щодо ж інших комісія рекомендувала «зажати письмової заяви про вихід з партії і відмову від роботи, а у випадку відмови написати заяву — заарештувати». Найбільш упертих було ув'язнено в Харківському концтаборі «до закінчення Громадянської війни» або на 5 років²².

Публічні рішення режиму мали показати довгоочікуване народом повернення до нормального життя, продемонструвати з боку держави відмову від надзвичайних форм примусу. 6 лютого 1922 року ЦВК РСФРР, у відповідності до рішення IX Всеросійського з'їзду Рад про реформування ВЧК, визначення її функцій та компетенції, постановив скасувати ВЧК і утворити Державне політичне управління при НКВС РСФРР. Головою ДПУ став Ф. Е. Дзержинський. 22 березня 1922 року з'явився відповідний декрет ВУЦВК про скасування ВУЧК і утворення при НКВС УСРР Державного політичного управління та його губернських відділів²³. Йому передавалися функції ЧК по захисту інтересів влади, воно перебирало також її методи терору у неприхованого насильства. ДПУ УСРР фактично підпорядковувалося ДПУ РСФРР, а його голова, московський чекіст В. М. Манцев, був призначений одночасно і уповноваженим ДПУ РСФРР в Україні.

Нарком юстиції УСРР М. О. Скрипник у статті «П'ятиріччя ЧК на Україні» пояснював суть цієї реформи відверто і жорстко: «Форми нашої боротьби на оборону робітничо-селянської влади тепер не ті, що були. Але ті самі завдання лишаються нам, той самий ворог стоїть перед нами, те саме почуття до нього заповнює наші душі — ті самі методи боротьби маємо перед собою. Завдання боротьби проти всіх ворогів робітничо-селянської диктатури, немилосердна судова розправа з усіма, хто повстає проти влади пролетаріату, це ми маємо чинити ще й надалі»²⁴.

Органи безпеки, таким чином, з тимчасових і надзвичайних через наркомат внутрішніх справ включалися до загальної системи державності. Після затвердження ВУЦВК 28 червня 1922 року положення про прокурорський нагляд, згідно з яким було створено Прокуратуру УСРР, діяльність репресивно-каральних органів мали контролювати органи прокуратури.

Конкретні питання реорганізації ВУЧК на ДПУ стали предметом обговорення на засіданні політбюро ЦК КП(б)У 14 квітня 1922 року²⁵. За пропозицією В. М. Манцева і його заступника В. А. Балицького ДПУ УСРР було надано «право висилки за межі УСРР через ДПУ РСФРР членів партій лівих есерів, меншовиків, підпільників-анархістів та учасників петлюрівських, савинковських та інших білогвардійських організацій, перебування яких на території УСРР загрожує революційному порядку»²⁶. Ніяких рішень судових органів по цих справах не передбачалося.

Структура губернських відділів ДПУ була затверджена у травні 1922 року. Харківський губвідділ ДПУ віднесли до 2-ї категорії зі штатом у 125 осіб.

Із запровадженням РНК УСРР 7 березня 1923 року нової системи адміністративно-територіального поділу республіки (ліквідація повітів і утворення округів) відбулися

²⁰ ГДА СБ України, Харків, спр. 024108.

²¹ Там само, спр. 022449, 022450.

²² Там само, спр. 035470.

²³ Собрание узаконений УССР.— 1922.— Ст. 228.

²⁴ Коммунист.— 1923.— 11 февр.

²⁵ ЦДАВО України, ф, 1, оп. 6, спр. 29, арк. 68, 69зв.

²⁶ Там само.

суттєві зміни і в структурі репресивно-каральних органів. У Харківській губернії в п'яти окружних центрах при окрвиконкомах на правах відділів з'явилися окружні відділи ДПУ. Було скасовано апарат повітових уповноважених. До червня 1925 року, наступного етапу адміністративно-територіальної реформи, у Харкові, крім центрального апарату ДПУ УСРР, паралельно співіснували ще й губернський відділ (поновлений на початку 1924 року) та Харківський окружний відділ цього відомства. Іноді навіть важко встановити, який з цих органів проводив ту чи іншу репресивну операцію. Часто в архівних кримінальних справах, особливо групових, трапляються протоколи допитів того ж самого підслідного, підписані співробітниками двох або й усіх трьох органів ДПУ. Типовим явищем була також передача справ від одного до іншого репресивно-карального органу.

Одним з перших завдань Харківського губвідділу ДПУ стало виконання в травні 1922 року наказу заступника голови ДПУ РСФРР В. Р. Менжинського, що надійшов до Харкова телеграфом: «...для попередження можливих виступів, демонстрацій і страйків протестів у зв'язку з процесом правих соціалістів-революціонерів пропонується не пізніше 29/V провести масову операцію — обшуки по правих есерах»²⁷. Харківські чекісти обшуками не обмежилися. У ніч на 1 червня вони провели масові арешти, разом з правими есерами за ґрати потрапили й ліві. Невдовзі майже всі вони опублікували в пресі листи про припинення членства в своїх партіях і по закінченні Московського процесу були звільнені під підписки про невиїзд, однак розпочате над ними слідство так і залишилось незавершеним²⁸.

Ще 14 березня 1922 року в Харкові відбулися масові арешти меншовиків. Усі 19 заарештованих були етаповані до Москви в розпорядження ДПУ РСФРР. За антирадянську діяльність їх у квітні вислали до Туркестану під нагляд місцевих органів ДПУ терміном 1 рік²⁹. Наприкінці серпня 1922 року 19-річний референт-статистик Е. І. Канторович утік з місця заслання і приїхав до Москви під іменем Е. І. Альтовського. Однак заховатися там йому не вдалося. У листопаді він був заарештований прямо в будівлі ДПУ на Луб'янці. Завдяки клопотанням матері його відправили до Харкова під її поруку. Однак у 1923 році він знову був заарештований і ув'язнений у концтаборі, де пробув до 1926 року. З 1930 по 1932 рік Канторович відбував нове ув'язнення в політизоляторі. На цьому спокута ним свого недовгого перебування в СДРП не закінчилася. Меншовицьке минуле фігурувало і під час слідства у 1937 році. За обвинуваченням у злочинах, передбачених статтями 54², 54⁸ та 54¹¹ КК УРСР, рішенням особливої трійки УНКВС по Харківській області від 26 квітня 1938 року Е. І. Канторовичу було винесено вирок про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 року в Харкові³⁰.

У ніч на 17 вересня та 10 жовтня 1922 року були заарештовані ще десятки меншовиків. Під час обшуків у них виявили листівки контрреволюційного змісту. Після кількомісячного утримання під вартою в тюрпіді (тюремному підрозділі) ДПУ рішенням комісії НКВС у справах адмінвисклань «за участь в антирадянській організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури, влаштування нелегальних зборів» їх було вислано до Туркестану під гласний нагляд губвідділу ДПУ на терміни від 2 до 3 років з подальшим позбавленням на 3 роки права проживання в Україні та великих містах, з обранням визначеного місця проживання³¹.

Каральні органи не випускали зі свого поля зору жодної особи, яку бодай раз взяли «на олівець». Це засвідчує трагічна доля колишнього Харківського міського голови

²⁷ ГДА СБ України, Харків, спр. 024112, конверт.

²⁸ Там само, спр. 024112.

²⁹ Там само, спр. 023435.

³⁰ ГДА СБ України, Харків, спр. 023435, 023505; ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 7709—7711.

³¹ ГДА СБ України, Харків, спр. 015151, 036387.

С. Г. Стефановича, члена партії есерів з 1906 по 1919 роки. Чекісти заарештовували його тричі: у 1920, 1921 і 1922 роках. Як колишній есер він потрапив до в'язниці ще й 1931 року. Але й цього разу його звільнили і навіть дозволили працювати юрисконсультом Харківського відділення «Укркомунпостач». Востаннє С. Г. Стефанович був заарештований 27 жовтня 1937 року, а через десять місяців тортур за обвинуваченням в участі в збройному повстанні проти радянської влади та скоєнні терактів у складі контрреволюційної організації його розстріляли в Харкові 28 серпня 1938 року³².

У січні 1923 року прокотилися нові арешти членів партії соціалістів-революціонерів, і вони отримали трирічні терміни ув'язнення у Перетомінському концтаборі. Після відбуття терміну покарання їх було вислано особливою нарадою при колегії ОДПУ до Казахстану строком на 3 роки із заборонаю проживати після заслання в Україні та великих містах СРСР, з прикріпленням до визначеного місця проживання³³.

На доповідь голови ДПУ УСРР В. М. Манцева «Про роботу ДПУ по боротьбі з антирадянськими партіями» політбюро ЦК КП(б)У 26 січня 1923 року визначило «посилення репресій проти контрреволюційних організацій» головним завданням ДПУ УСРР. Політбюро підтвердило лінію «роботи ДПУ відносно меншовиків, есерів і анархістів», а щодо членів УКП і лівих есерів наказало «взяти рішучу лінію на внутрішній їхній розклад». Постановою також пропонувалося «тов. Манцеву підсилити роботу по боротьбі з монархістами та шпигунством». Крім того, керівникові республіканського ДПУ доручалося разом з керівниками місць ув'язнення «провести розвантаження останніх від небажаних елементів» та організувати два концтабори³⁴.

Розраховувати на успіх у боротьбі з доволі замкнутими колами, якими стали на той час політичні партії, без платних інформаторів було нереально. З метою забезпечення матеріальних потреб ДПУ, зокрема в коштах на оплату агентури, політбюро ЦК КП(б)У в квітні 1923 р. розглянуло питання «Про секретний фонд для потреб ДПУ» і ухвалило: «...визнати за необхідне добиватися відрахувань певної частини секретного загальнофедеративного фонду для задоволення потреб України... доручити т. Фрунзе і Манцеву особисто підтримувати це клопотання під час їхньої поїздки до Москви». А поки питання вирішуватиметься, комісія ухвалила відраховувати на користь ДПУ певний відсоток з конфіскованих валюти і цінностей³⁵.

З 1 вересня 1923 року замість відкликаного до Москви В. М. Манцева повноважним представником ДПУ РСФРР в Україні і головою ДПУ УСРР було призначено В. А. Балицького. Під його керівництвом було закінчено знищення партії меншовиків. У жовтні 1923 року в Харкові було створене Всеукраїнське бюро з керівництва ліквідацією РСДРП. Воно організувало підготовку всеукраїнського з'їзду колишніх членів цієї партії. З'їзд відбувся у лютому наступного року і ухвалив постанову про самоліквідацію меншовицьких організацій в Україні.

Незабаром відбулась спричинена утворенням СРСР структурна перебудова усієї системи репресивно-каральних органів, що мала на меті зосередження в Москві контролю над відповідними структурами союзних республік. 15 листопада 1923 року при РНК СРСР на базі ДПУ СРСР було створене Об'єднане державне політичне управління СРСР. Очолювати ОДПУ СРСР мав голова, яким політбюро ЦК РКП(б) очікувано призначило Ф. Е. Дзержинського. Голова спирався на колегію ОДПУ СРСР. До її компетенції, зокрема, було віднесено розгляд на спеціальних судових засіданнях справ, слідство по яких велося в центральному апараті ОДПУ або повноважними представни-

³² ГДА СБ України, Харків, спр. 036923.

³³ Там само, спр. 015104.

³⁴ ЦДГАО України, ф. 1, оп. 6, спр. 40, арк. 11, 11зв.

³⁵ Там само, спр. 34, арк.123.

цтвами ОДПУ СРСР. Етапування підслідних на засідання колегії, як правило, не вимагалось, достатньо було надіслати до Москви їхні слідчі справи з пропозиціями міри покарання. Керував судовими засіданнями колегії ОДПУ СРСР голова ОДПУ. За кілька годин засідання виносилося 30—50, а інколи навіть більше вироків. Від початку колегія ОДПУ СРСР була основним органом, що мав право виносити смертні вирокі в політичних справах. Тільки за період з 1926 по 1930 рік вона засудила до розстрілу 4348 осіб, при чому кількість смертних вироків, винесених у 1929 році (1383), порівняно з попереднім, 1928 роком (440), зросла більш як утричі³⁶.

28 березня 1924 року було затверджене Положення про права ОДПУ в частині адміністративних вислань, у тому числі за межі СРСР, заслання і ув'язнень у концентраційні табори за обвинуваченням у контрреволюційній діяльності, шпигунстві, контрабанді, спекуляції золотом та валютою. Ухвалення таких рішень було покладено Положенням на окремих позасудовий орган — особливу нараду в складі трьох членів колегії ОДПУ, яких призначав голова ОДПУ.

13 серпня 1924 року спільною постановою ВУЦВК і РНК УСРР було затверджене Положення про ДПУ УСРР, яким законодавчо закріплювалися повноваження цього органу при РНК УСРР. За цим Положенням ДПУ УСРР мало виконувати завдання ВУЦВК і РНК УСРР, а у своїй оперативній діяльності керуватися директивами та розпорядженнями ОДПУ СРСР. Голова ДПУ УСРР (він же — уповноважений ОДПУ СРСР) входив до складу уряду з правом вирішального голосу. Положенням також передбачався прокурорський нагляд у межах, обумовлених окремими законодавчими актами. Однак дієвого контролю за діяльністю органів держбезпеки з боку прокуратури не існувало.

Було вдосконалено схему оперативно-статистичного обліку політично непевних і соціально чужих елементів, що існувала в Україні з початку 20-х років. Тепер вона була деталізована за трьома групами, кожна з яких поділялася на категорії: а) політичні партії, організації, спілки; б) співробітники і службовці активної служби за царизму; в) приховані вороги радянської влади. До третьої групи входило 12 категорій населення³⁷.

Після ухвалення ВУЦВК і РНК УСРР у березні 1924 року постанови «Про заборону соціально-небезпечним громадянам перебування у певних місцевостях УСРР» була оголошена реєстрація в губернських та окружних виконкомах усіх громадян, які повернулися з місця вислання. Поступово формувалася система «режимних місцевостей» 1-ї та 2-ї категорій, де заборонялося проживати неблагонадійним особам. Для більшості членів «антирадянських» партій, в яких закінчувався термін заслання, «режимною місцевістю» була вся Україна.

На підставі матеріалів реєстрації ДПУ УСРР уже 17—25 вересня 1924 року провело по всій Україні масову операцію з вилучення «дворянсько-буржуазних контрреволюційних верств». Тільки в Харківській губернії було заарештовано 258 осіб. За грати потрапили, крім зазначених соціальних груп, також колишні жандарми, поліцейські, петлюрівці, члени українських партій, представники інших неблагонадійних категорій. Частину заарештованих вислали в адміністративному порядку за межі України, а більшість віддали під суд³⁸.

Наприкінці 1924 року в діяльності ДПУ України намітився новий вектор, вістря якого було спрямоване проти національно налаштованих комуністів, хоча, як заува-

³⁶ Розрахунки Авт. за: Расстрельные списки: Ваганьковское кладбище. 1926—1936.— М.: Мемориал, 1995.— С. 280, 281.

³⁷ Максудов С. Документи з архівів ОДПУ 1921—1927 рр. // Укр. істор. журн.— 1992.— № 2.— С. 106.

³⁸ Ченцов В. В. Політичні репресії в Радянській Україні...— С. 106.

Список

Людям, які не мають права обирати та бути обраними в Ровенський Самарський, згідно з арт. 20 Конституції "У. С. С. Р. вільного району, Миколаївської округи, Миколаївської губернії"

1924 р.

№ п/п	Прізвище імя та по батькові	Вік	Місце мешання	Громадянство	Вислужка повноважень виборчих прав.
1.	Сайзенко Андрій Степанов.	27	с. Ковалівка	сващеник арт. 4 м. 7 мая	сващеник сиротини.
2.	" Віктор Єлисейков.	28	"	дом. госпд.	" " його помікка
3.	Сиседин Натанович Андр.	40	"	"	" " місцева сваященка.
4.	Коробцов Маркович Тимоф.	32	"	"	" " місцева сваященка зр. рад.
5.	Мазарко Федот Федорович.	42	"	феівор.	" " член церковної ради
6.	Ганзія Степан Іванович.	30.	"	"	" " того
7.	" Осенко Євдоким.	27	"	дом. госп.	" " його помікка
8.	Мизинко Григорій Іванович	44	"	феівор.	" " член церковної ради
9.	" Марков	43	"	дом. госпд.	" " його помікка
10.	Войков Яків Григорович.	30	"	феівор.	" " член церковної ради
11.	" Марков Осерійов.	26	"	дом. госпд.	" " його помікка
12.	Масаренко Іван Іванович	33	"	феівор.	" " член церковної ради
13.	" Васильков Осенко.	48.	"	дом. госпд.	" " його помікка
14.	Корик Євген Іванович.	32	"	феівор.	" " член церковної ради
15.	" Натанов	43.	"	дом. госпд.	" " його помікка
16.	" Кривантій Осенко.	44	"	феівор.	" " член церковної ради
17.	" Орин	42	"	дом. госпд.	" " його помікка
18.	Савицький Іван Іванович.	32	"	феівор.	" " сваященка зр. ди. сваящен. ермітан будинок
19.	" Лавренко	31	"	дом. госпд.	" " його помікка
20.	Мазаренко Іван Іванович.	36	"	феівор.	" " член ради в. с. в. в. в.
21.	" Корніков	35	"	дом. госпд.	" " його помікка
22.	" Іван Григорович	36	"	феівор.	" " член ради в. с. в. в.
23.	" Іванко Микола	28	"	дом. госпд.	" " його помікка
24.	" Григорій Осенко	35	"	феівор.	" " член ради в. с. в. в.
25.	" Осенко Корніков	30	"	дом. госпд.	" " його помікка
26.	" Іван Андрійович	31	"	феівор.	" " член ради в. с. в. в.
27.	" Іванко Іванович	28	"	дом. госпд.	" " його помікка
28.	Сівак Микола Іванович.	31	"	феівор.	" " член ради в. с. в. в.
29.	" Осенко	31	"	дом. госпд.	" " його помікка

Список позбавлених виборчих прав жителів Ков'язької сільської ради Валківського району Харківського округу. 1924 рік

жує Т. Гунчак, боротьба за національний зміст діяльності КП(б)У тривала упродовж 20-х років³⁹.

У квітні 1923 року VII конференція КП(б)У ухвалила рішення про необхідність розширення сфери вживання української мови в державній і партійній діяльності, щоб у такий спосіб залучити на свій бік українську інтелігенцію. Насправді ж заговорили українською в деяких партійних та державних керівних кабінетах тоді, як після розпуску виконкомом Комінтерну в грудні 1924 року Української комуністичної партії до складу КП(б)У ввійшли укапісти. Наслідки кампанії виявилися для більшовиків неочікуваними. Українізація сприяла бурхливому розвитку гуманітарних наук, українського театру, літератури. На культурному обрії України яскраво спалахнули зірки Леся Курбаса і творчого колективу організованого ним театру «Березіль», різноманітних літературних об'єднань: «Гроно», «Плуг», «Гарт», «Сім», неокласиків, «Марс». Історичну науку повів за собою академік Михайло Грушевський, який 1924 року повернувся з еміграції і видавав журнал «Україна» (1924—1930 роки).

Українська стихія почала набувати небажаних якісних характеристик і виходити з-під контролю. До того ж інтелігенція, не відчуваючи з боку ініціаторів дієвих зусиль, почала звинувачувати їх у саботажі.

Особливо стурбувала політбюро ЦК РКП(б) дискусія щодо шляхів розвитку української літератури, розпочата в Україні в березні 1925 року, коли член літературного об'єднання «Гарт» Микола Хвильовий виступив за необхідність окремішнього розвитку української культури.

Для повернення українізації в потрібне русло політбюро ЦК РКП(б) відрядило до Харкова Л. Кагановича. Пленум ЦК КП(б)У, терміново скликаний 5 квітня 1925 року, обрав його генеральним секретарем ЦК КП(б)У і обговорив питання українізації. У червні 1925 року політбюро ЦК КП(б)У створило комісію «для вивчення питання про українську інтелігенцію... зокрема щодо Академії і Грушевського, залучення до роботи і т. ін.»⁴⁰. До складу комісії було включено Л. Кагановича, В. Чубаря, О. Шумського, Г. Гринька і В. Балицького. Важливим орієнтиром для Кагановича стала постановка ЦК РКП(б) від 18 червня 1925 року про політику партії в галузі художньої літератури. Керуючись нею, українське політбюро намагалося втримати громадсько-політичну думку в Україні у визначених межах.

Центральною постаттю в українському літературному русі був Микола Хвильовий з його гаслом «Геть від Москви». «Наша орієнтація — на західноєвропейське мистецтво, на його стилі, на його прийоми», — зазначав він у памфлеті «Апологети писаризму», надрукованому 1926 року в журналі «Культура і побут». Висловлювані ним думки докорінно відрізнялися від офіційного курсу партії, були скеровані проти основних теоретичних засад більшовицької доктрини не тільки щодо літератури, але й її об'єкта — людини.

Стривожене активізацією української інтелігенції, політбюро ЦК КП(б)У 22 лютого 1926 року розглянуло питання «Про настрої серед української інтелігенції». У прийнятому рішенні зазначалося: «...доручити тов. Балицькому через місяць подати доповідь про подальші заходи щодо розкладання правих угруповань в середовищі української інтелігенції. Доручити оргрозподілу розробити заходи щодо виключення зі складу кооперативних центрів найбільш правих представників української інтелігенції, антирадянськи налаштованих»⁴¹.

³⁹ Гунчак Т. Україна: перша половина ХХ століття: Нариси політичної історії. — К.: Либідь, 1993. — С. 187.

⁴⁰ ЦДАГО України, ф, 1, оп. 16, спр. 1, арк. 179зв.

⁴¹ Там само, спр. 2, арк. 136.

Поштовхом до наступу на українське відродження став лист Й. Сталіна від 26 квітня 1926 року до Л. Кагановича та інших членів політбюро ЦК КП(б)У з критикою М. Хвильового та наркома освіти України О. Шумського. Останній ще 1925 року в Москві під час розмови зі Сталіним привселюдно сказав: «ЦК КП(б)У повинен контролювати і керувати національними і культурними процесами, що відбувались тоді на Україні, але з Москви надсилаються на Україну працівники, котрі не розуміють українських національних питань», натякаючи на Л. Кагановича. При цьому він додав, що «українські комуністи вже вирости і можуть самі обирати керівників партії й уряду»⁴².

Нарком освіти України Олександр Шумський був одним із небагатьох керівників в українському уряді, які сприйняли і активно запроваджували українізацію. До 1927 року в Україні було вже понад 80,7 % шкіл із рідною мовою викладання. З боку О. Шумського знайшли відкриту підтримку й ідеї Хвильового щодо шляхів розвитку української культури. Тому від травня 1926 року Л. Каганович розгорнув проти О. Шумського широку наклепницьку кампанію. «Націоналістичний ухил», персоніфікований як «шумськізм», неодноразово обговорювався на пленумах ЦК КП(б)У. У лютому 1927 року О. Шумського було усунуто з посади наркома. Попри те, що його залишили у вищій владній номенклатурі в Москві і до арешту в травні 1933 року навіть не виключили з партії, його ім'я постійно згадувалося в більшовицькій пропаганді не інакше, як з додатком «ухильник» і «український буржуазний націоналіст».

У боротьбі проти націонал-ухильництва в Україні було широко використано подію, що сталася далеко за її межами. 25 травня 1926 року в Парижі був застрелений С. В. Петлюра. Крапки над «і» у цьому злочині нарешті розставив недавно професор академії Федеральної служби безпеки Російської Федерації О. М. Плеханов. Спираючись на закриті архіви ФСБ Російської Федерації, він підтвердив тезу, яку від початку обстоювала українська діаспора: «Антирадянська активність Петлюри була припинена його вбивством агентами радянської спецслужби»⁴³. Убивство С. В. Петлюри мало на меті спровокувати українську еміграцію на акти помсти, що розв'язало б руки ОДПУ в боротьбі з «українським буржуазним націоналізмом» та підірвало позиції національної інтелігенції. 22 червня 1926 року голова ОДПУ Ф. Е. Держинський писав своєму заступнику Г. Г. Ягоді, що для запобігання помсті петлюрівців за смерть С. В. Петлюри необхідно: «...3) Провести масову операцію проти петлюрівців, ретельно її відпрацювавши та вдаривши по їхніх московських зв'язках. 4) Підсилити пильність з охорони вищих партійних і радянських установ на Україні і вождів, перевібивши їхні апарати з точки зору зв'язку з петлюрівцями... 6) Захопити достатню кількість заручників»⁴⁴.

У руслі цих указівок слід розглядати і таємний циркулярний лист «Про український сепаратизм» від 4 вересня 1926 року, підписаний заступником голови ДПУ УСРР К. М. Карлсоном, помічником начальника секретного відділу ДПУ УСРР О. Й. Абуговим і тимчасово виконуючим обов'язки начальника українського відділка цього відділу Б. В. Козельським. У ньому сказано: «Тактика «культурної боротьби» українських антирадянських елементів з радянською владою останнім часом все яскравіше та яскравіше вимальовується у вигляді розвитку серед української громадськості націоналістичних ідей сепаратистського характеру. Зростання шовіністичних тенденцій ставить

⁴² ГДА СБ України, Київ, спр. 59881-фп, т. 118, арк. 30.

⁴³ Плеханов А. М. ВЧК — ОГПУ: Отечественные органы государственной безопасности в период новой экономической политики. 1921 — 1928. — М.: Кучково поле, 2006. — С. 308; Плеханов А. М. Держинский: Первый чекист России. — М.: ОЛМО «Медиа групп», 2007. — С. 391.

⁴⁴ Плеханов А. М. ВЧК — ОГПУ... — С. 336, 337; Плеханов А. М. Держинский... — С. 452.

перед органами ДПУ необхідність своєчасно реагувати на це явище, яке має політичне значення першоступеневої ваги»⁴⁵.

Контроль ДПУ за українською інтелігенцією та членами українських партій значно посилювався після приходу до влади в Польщі маршала Ю. Пілсудського. Дзержинський наполягав на створенні в структурі контррозвідувального відділу ОДПУ СРСР «спеціального відділка по українцях»⁴⁶. З огляду на документи, що їх поступово видає історія, вражає талант Миколи Куліша, який вустами гротескового «українського шовініста» дядька Тараса із безсмертної вистави Леся Курбаса «Мина Мазайло» кидав з харківських підмоств: «Іхня українізація — це спосіб виявити всіх нас, українців, а тоді знищити разом, щоб і духу не було... Попереджаю!»⁴⁷

До нового Кримінального кодексу УСРР, що набув чинності 1 липня 1927 року, було включено особливу частину з розгалуженою на 14 пунктів статтю 54 (аналог статті 58 Кримінального кодексу РСФФР), якою передбачалась відповідальність за так звані контрреволюційні злочини.

Попри загальноприйняті норми римського права, громадяни мали відповідати за агітацію та пропаганду своїх поглядів, якщо вони суперечили ідеології режиму. Каралися ув'язненням навіть контрреволюційні настрої. Багато пунктів цієї статті передбачали вищу міру соціального захисту — розстріл. Друга глава особливої частини була присвячена злочинам проти порядку управління. У найближчі роки найуживанішими статтями цієї глави стали статті 58 та 58 зі значками 1 і 2, що передбачали покарання за ухилення від сплати податків. Ці статті насамперед були спрямовані проти селян, які не виконували продовольчого податку. На початку 30-х років редакції зазначених ста-

Секретно?

Доповнення к протоколу
74

вчинення бюро Харківського Ок-
ружного Комітету КП(б)У від
9 січня 1927г.

Душман Коллективізм
Продолжи Комсомол
по разбору авет-
ных дел, инициатив
Коммунистического Заведения,
от 8-го января 1927г.:
1) дело Машка Кирчи- а) согласуется
на Яковлевича - с постановлением
но С/О. С. К. Комитета.

2) дело Василько - б) постановлением
но С/О. С. К. Комитета изменить
(применить в отно-
шении Василько
в высшую меру на-
каз.

3) дело Томаш-Шанка в) согласуется с
Н. К. - по С/О. С. К. постановлением
Комитета.

Председатель Постышев (Постышев)

Секретарь Мам (С. Мамышев)

Секретне доповнення до протоколу № 74 засідання бюро Харківського окружного комітету КП(б)У, підписане головою окркомітету П. Постишевим. 9 січня 1927 року

⁴⁵ Шаповал Ю. І., Пристайко В. І., Золотарьов В. А. ЧК — ГПУ — НКВД в Україні: Особи, факти, документи. — К.: Абрис, 1997. — С. 254.

⁴⁶ Ченцов В. В. Політичні репресії в Радянській Україні... — С. 332.

⁴⁷ Куліш М. Г. Твори. — В 2 т. — К.: Дніпро, 1990. — Т. 2. — С. 141.

тей зазнали змін у бік збільшення покарання. Улітку 1927 року ВУЦВК затвердив і новий Кримінально-процесуальний кодекс УСРР.

Знак до відкриття органами ДПУ кримінальних справ зі звинувачення в українському буржуазному націоналізмі подав X з'їзд КП(б)У, що відбувся в листопаді 1927 року, засудивши «шумськізм» як шкідливий для партії ухил. Доповідь Л. Кагановича «Про українізацію і боротьбу з ухилами», яку він проголосив на з'їзді, стала початком згорання українізації.

Про значення, якого надавали комуністичні вожді репресивно-каральним органам у системі влади, свідчить святкування в грудні 1927 року десятирічного ювілею ЧК. На урочистих зборах, що пройшли 28 грудня в залі Харківського театру імені Т. Г. Шевченка, була присутня вся владна верхівка. ВУЦВК нагородив ДПУ УСРР прапором. Лунало безліч привітань. Пригадавши заслуги органів ЧК — ДПУ перед партією, М. О. Скрипник у своєму виступі напроочив: «на наступне десятиріччя органи збройної сили пролетарської диктатури зроблять своє діло»⁴⁸.

Засудження «шумськізму» на X з'їзді КП(б)У не стало пересторогою для професора-економіста Харківського машинобудівного інституту М. С. Волобуєва, який 1928 року в праці «До проблеми української економіки» у журналі «Більшовик України» заявив, що Україна експлуатується Росією, має всі ознаки російської колонії, і вимагав конкретних заходів, щоб повернути їй вільний розвиток економічних сил, зокрема скасування системи управління промисловістю всесоюзними трестами, затвердження окремого бюджету УСРР і забезпечення контролю її господарства тільки самою українською владою. Стаття Михайла Волобуєва викликала різку критику з боку партійного керівництва. Він змушений був невдовзі опублікувати у тому самому журналі лист із відмовою від своїх поглядів, однак тавра «націонал-ухильника» не позбувся. Поява на українському обрії нової яскравої постаті змусила більшовицьке керівництво знову повернутися до розгляду питання про «націоналістичний ухил».

Переслідування Хвильового, Шумського і Волобуєва було тільки початком наступу на українське відродження, ідеологічною підготовкою до остаточної розправи з українізацією, яку за дорученням партії мали довершити каральні органи.

За тиждень до початку роботи березневого пленуму ЦК КП(б)У секретний відділ ДПУ УСРР разом з окружними відділами ДПУ провів операцію «Трест» із знешкодження української контрреволюційної організації, що буцімто діяла на території кількох округів України. 5—6 березня 1928 року органами ДПУ в різних регіонах було заарештовано 19 осіб, за невеликим винятком — керівників районних і окружних відділень та центральних апаратів українських кооперативних об'єднань⁴⁹. В операції брали участь шість окрвідділів ДПУ. Невдовзі усіх заарештованих зібрали у Києві, а 12 квітня спецконвоем перевезли до Харківського бупру в розпорядження секретного відділу ДПУ УСРР. Підготовлену справу українських націоналістів було розглянуто в Москві колегією ОДПУ. За її рішенням від 24 вересня 1928 року семеро обвинувачених були ув'язнені в концтаборах на терміни від 3 до 5 років з висланням після відбуття покарання на 3 роки до Сибіру, Казахстану чи Північного краю. Решті на 3 роки заборонили проживання у режимних зонах і Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання.

Про розмах боротьби з «українським націоналізмом» у другій половині 20-х років красномовно свідчить нагородний лист на начальника українського відділку секретного відділу ДПУ УСРР Б. В. Козельського: «З 1925 р. т. Козельський, працюючи... з активною українською контрреволюцією, досяг доволі значних результатів у розгро-

⁴⁸ Пролетарий.— 1927.— 29 дек.

⁴⁹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1325—1328.

мі української контрреволюції. Ряд активних контрреволюційних організацій ліквідовано під безпосереднім керівництвом та за особистою участі т. Козельського. До таких організацій належать:

«Українська мужицька партія» — широко розгалужена фашистська організація, що мала свій підпільний центр у Харкові та готувала повстання для повалення Радянської влади і встановлення куркульсько-фашистської диктатури;

«Гетьманська організація полковника Кобзи», що була зв'язана безпосередньо з гетьманом Скоропадським та вела за його завданням контрреволюційну діяльність на Лівобережній Україні;

«Організація українських есерів», яка мала центр у Харкові та вела широку повстанську роботу по всій Україні для підняття куркульського повстання проти Радянської влади;

Українська організація, що діяла за директивами начальника петлюрівської контррозвідки за кордоном полковника Чеботарьова та вела за його завданням повстанську діяльність на території ряду округів.

Крім того, тов. Козельським викриті та ліквідовані ряд інших підпільних організацій, які намагалися підняти повстання проти Радянської влади з метою її повалення та встановлення влади УНР»⁵⁰.

Сувору розв'язку отримала кримінальна справа щодо жителя хутора Макариха Золочівського району Харківського округу Мирона Бойка, заарештованого 15 вересня 1928 року КРВ ДПУ УСРР за участь в українській контрреволюційній організації, будімо зв'язаний із закордоном. Згідно з рішенням колегії ОДПУ від 11 березня 1928 року, М. Бойко на підставі статей 58² та 58¹¹ КК РСФРР підлягав розстрілу. Вирок виконано 28 березня 1929 року в Харкові. У конверті, долученому до справи, разом з тюремною фотографією і різними заявами зберігаються його вірші ⁵¹.

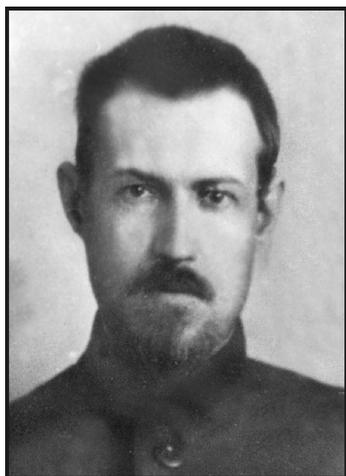
Типовою щодо методів роботи ДПУ — НКВС з особою, котра бодай один раз потрапила на «гачок» ДПУ, є справа «українського буржуазного націоналіста» О. С. Синявського. Цей селянський син із с. Мерчик Валківського повіту Харківської губернії до революції отримав вищу освіту в Московському сільськогосподарському інституті. На початку 1920 року працював у Харківському відділенні Центральної української кооперативної спілки, невдовзі розпущеної більшовиками. Якийсь час він встиг повоювати проти більшовиків, був ув'язнений у концтаборі 1920 року як військовополонений. Після звільнення недовго працював у новому кооперативному об'єднанні «Сільський господар». Активно підтримав українізацію і перейшов до редакції журналу «Молодий дослідник» на посаду редактора з української мови. 9 листопада 1928 року О. С. Синявського було заарештовано за участь в антирадянській організації і на підставі рішення особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1929 року за статтею 58¹¹ КК РСФРР вислано за межі України без права проживати в інших режимних місцевостях СРСР, з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. По закінченні терміну заслання О. С. Синявський мав необережність повернутися на батьківщину. 11 квітня 1938 року він був заарештований, а вже 19 квітня особлива трійка УНКВС по Харківській області винесла йому вищу міру покарання з конфіскацією майна. Був розстріляний у Харкові 27 травня 1938 року ⁵².

У прагненні взяти під повний контроль суспільно-політичне життя країни, зокрема його духовну складову, ДПУ надавало великого значення встановленню свого впливу на церковні справи. Провідну роль у визначенні конкретних заходів у цій царині віді-

⁵⁰ ГДА СБ України, ф. 64, спр. 1925, арк. 41.

⁵¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 6, спр. 595.

⁵² ГДА СБ України, Харків, спр. 014222, 011984.



К. М. Карлсон, заступник голови ДПУ УСРР. Фото 1920-х років



Посвідчення В. Т. Іванова до знака «Почесний працівник ВЧК — ДПУ». 17 грудня 1932 року

гравала Вища антирелігійна комісія УСРР, а в її складі — заступник голови ДПУ УСРР К. М. Карлсон, начальник СОЧ ДПУ УСРР В. Т. Іванов та старший уповноважений СВ ДПУ УСРР С. Т. Карін-Даниленко. «Пропозиції комісії в питанні про церковні справи», затвержені 25 лютого 1926 року на закритому засіданні політбюро ЦК КП(б)У, передбачали:

«...2. Вважати за необхідне подальше посилення роботи з охоплення інформативним апаратом тих угруповань, які досі ним ще достатньою мірою не були охоплені (автокефалія, католики, лютерани, меноніти).

3. Схвалити намічені комісією репресії щодо керівників (Потієнка, Ярешенка і Шараївського) автокефальної церкви, висвітливши у пресі їхню контрреволюційну роботу. Доручити комісії вести подальшу роботу з розкладання автокефалістів.

...Визнати можливим відкрити в Києві церковно-обновленський навчальний заклад, на зразок московської Академії, за умови утримання на власні кошти, з кількістю слухачів не більше 50 осіб, під суворим контролем ДПУ.

7. Розмір коштів, що мають бути відпущені ДПУ на роботу серед духовенства, доручити встановити особливій комісії у складі тт. Чубаря, Затонського і Попова»⁵³.

Наполеглива робота ДПУ з розкладання УАПЦ увінчалася успіхом уже в жовтні 1927 року, коли Другим Всеукраїнським собором УАПЦ було увільнено від «тягара митрополичого служіння» В. Липківського, усунено від керівництва у Вищій церковній православній раді УАПЦ та Миколаївській парафії столиці архієпископа О. Ярешенка та голову Вищої церковної православної ради протодіякона В. Потієнка. Це рішення започаткувало ліквідацію Української автокефальної православної церкви.

Другий собор УАПЦ, як і всі інші зібрання УАПЦ, проходив під головуванням члена Вищої церковної православної ради В. Чехівського, загально визнаного ідеолога церкви, у минулому міністра Центральної Ради. У вересні 1928 року ДПУ УСРР заборонило і йому займатися будь-якою церковною діяльністю. Врешті делегати Надзвичайного собору УАПЦ, що відбувся 28—29 січня 1930 року були змушені ухвалити рішення про саморозпуск УАПЦ.

⁵³ ЦДАГО України, ф. 1, оп. 16, спр. 2, арк. 77.

Спрямувати в 1926—1928 роках проти «націонал-ухильників» усю міць репресивно-карального механізму завадила ДПУ боротьба проти внутрішньопартійної, так званої об'єднаної, опозиції Лева Троцького, Григорія Зінов'єва та Лева Каменєва. У Харкові восени 1926 року було створено всеукраїнський підпільний фракційний центр, почали з'являтися підпільні групи. У листопаді 1927 року столицю України відвідав соратник Л. Д. Троцького, колишній голова Раднаркому України Христіан Раковський, якого тут ще не забули. Однак його спроба виступити на міських урочистих зборах, присвячених 10-й річниці Жовтневої революції, виявилася невдалою. Завдяки попередньо проведеній серед учасників зборів роботі його прогнали з трибуни і навіть з приміщення.

У той же час за лаштунками ДПУ готувалася спецоперація, метою якої було придушити саму можливість виникнення нових ухилів усередині партії. 27 липня 1928 року політбюро ЦК КП(б)У на закритому засіданні ухвалило: «1. Погодитися з пропозиціями тт. Постишева і Балицького про вилучення з Харкова кількох (3—4) особливо активних опозиціонерів, які здійснюють розкладницьку роботу... Питання про вилучення опозиціонерів доручити т. Балицькому узгодити з Москвою...»⁵⁴

22 вересня 1928 року чекісти знайшли в Харкові на вулиці Дзержинського, 17 два ротатори і велику кількість надрукованої опозиційної літератури. 2 жовтня було здійснено 12 обшуків з вилученням техніки, на якій розмножувалися троцькістські листівки. У ніч на 18 жовтня заарештували 12 троцькістів, а за два дні провели ще п'ять обшуків на квартирах троцькістів. Загалом було заарештовано 16 троцькістів, конфісковано троцькістські бюлетені, 10 фунтів друкарського шрифту, 1 наган, 1 ротатор, адреси та явки троцькістів у інших містах СРСР. 30 жовтня співробітники ДПУ розгромили троцькістську друкарню в селищі Високому, знищили 1300 примірників «Критики проекту програми Комінтерну», вилучили 50 кілограмів друкарського шрифту, друкарський верстат, ротатор, 4 банки друкарської фарби⁵⁵.

Арешти троцькістів і слідство здійснив секретний відділ ДПУ УСРР. Усі заарештовані були попередньо виключені або з ВКП(б), або з комсомолу. Здебільшого це були молоді люди віком від 19 до 35 років. За ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ

ХАРКІВСЬКИЙ ОКРУЖНОМ		ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КП(б)У		
84 Б.	18 - СІЧНЯ	1928 р.
ВИТЯГ		
з протоколу № 8 засідання	Бюро	Харківськ. ОКП від 17/1 1928 р.
САХУААН:	УХВАЛИЛИ:	
1. Сняти з роботи і з учеби іסקл- ченних із партії опозиціонерів- антикетов.	4. Сняти з роботи тех.т.т. Сняти з учеби /и со стипендія/ тех.т.т.	
СЕКРЕТАРЬ ОКРПАРТКОМА		/ПОСТИШЕВ/

Витяг з протоколу № 8 бюро Харківського окружного комітету КП(б)У (типовий бланк виключення опозиціонера). 17 січня 1928 року

⁵⁴ ЦДАВО України, ф. 1, оп. 16, спр. 4, арк. 318.

⁵⁵ Ченцов В. В. Політичні репресії в Радянській Україні... — С. 373, 374.

від 17 листопада 1928 року харківських троцькістів було покарано засланням до Сибіру, Казахстану, Чувашії, Башкирії, Нижньо-Волзького краю, Архангельська на 3 роки. Після відбуття терміну покарання більшість була позбавлена права проживання в 12 населених пунктах СРСР (режимні зони) з прикріпленням до певного місця проживання⁵⁶. «Зачистка» рядових троцькістів не припинялася і в наступні роки. За участь в опозиції їм в адміністративному порядку визначали вироки у вигляді ув'язнення в місцях позбавлення волі, підвідомчих ОДПУ (як правило, від 3 до 5 років), та вислання за межі України, переважно до Казахстану із заборонаю проживати потім у режимних місцевостях.

Досвід використання репресивно-каральних органів у боротьбі з ідейними супротивниками, а донедавна соратниками і близькими товаришами Сталін широко запроваджуватиме в наступні двадцять п'ять років. Щоб заручитися всебічною підтримкою репресивного відомства, генсек почав стрімко підвищувати статус його керівників у партійній ієрархії. Про це свідчить обрання на пленумі ЦК КП(б)У 29 листопада 1927 року голови ДПУ УСРР В. А. Балицького кандидатом у члени політбюро.

На початку 1928 року Сталін висунув тезу про подальше загострення класової боротьби в процесі будівництва соціалізму. Вона на десятиріччя поспіль визначила основний напрям роботи всіх партійних та каральних органів СРСР. Радянські ідеологи почали формувати в широких прошарків населення психологію «оточенців» у соціалістичному таборі. Комуністична пропаганда постійно вкидала в суспільство образ чергового ворога, всіляко підштовхувала громадян до пошуку ворогів навколо себе.

За вказівкою Сталіна ростовські чекісти почали розробку справи проти інженерів у вугільно-видобувній промисловості, що пізніше отримала назву «Шахтинської справи». На підставі допитів головних обвинувачених були зроблені висновки «про Харківський, Московський та закордонні центри цієї організації»⁵⁷.

Відкритий судовий процес за сфальсифікованою «Шахтинською справою», що відбувся в Москві з 18 травня по 6 червня 1928 року, мав великий резонанс у Радянському Союзі. Як свідчать матеріали процесу, співробітники ЕКУ ДПУ УСРР швидко винайшли «Харківський центр» шкідницьких груп у вугільній промисловості Донбасу, що нібито виник ще 1923 року та складався головню з інженерно-технічних працівників радянського державного об'єднання «Донвугілля». За версією чекістів, «Харківський центр» встановив регулярний зв'язок з білоемігрантськими об'єднаннями колишніх власників шахт, діяв за їхніми вказівками та керував шкідництвом на підприємствах Донбасу⁵⁸. У травні 1928 року Балицький повідомив політбюро ЦК КП(б)У про арешти «шахтинців» на Донбасі⁵⁹. Про масштаби роботи цієї організації, стверджував Балицький, можна судити з того, що в Україні було заарештовано понад 100 висококваліфікованих фахівців-інженерів — членів організації⁶⁰.

Одним із таких «ворогів», заарештованих у Харкові, був завідувач відділу енергетики «Донвугілля» І. С. Лебедев. У постанові ЕКУ ДПУ УСРР від 1 березня 1928 року про запобіжний захід зазначено, що він є членом контрреволюційної організації, яка проводила шкідницьку роботу, підозрюється у скоєнні злочинів, передбачених статтею 54⁷ КК УСРР. Слідство застосувало до фахового інженера, який вперто не визнавав своєї

⁵⁶ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1338, 1353, 1355—1359, 1361, 1362; оп. 5, спр. 746, 751—753, 1688; оп. 6, спр. 623, 624; ГДА СБ України, Харків, спр. 014593, 036115, 036125, 036326, 038250.

⁵⁷ Хрестоматия по истории России 1917—1940.— М., 1995.— С. 279, 280.

⁵⁸ Обвинительное заключение по делу об экономической контрреволюции в Донбассе.— М., 1928.— С. 10—21.

⁵⁹ ЦДАГО України, ф. 1, оп. 16, спр. 4, арк. 125.

⁶⁰ ГДА СБ України, Одеса, спр. 2151, арк. 19.

провини, цілий набір заходів тиску, аж до примусового обстеження в інституті психіатрії. 16 червня він здійснив у психлікарні спробу самогубства. Врешті ГПУ, так і не отримавши від І. С. Лебедева необхідних свідчень, було змушене 18 жовтня 1928 року направити його справу прокуророві на припинення, і 13 січня 1929 року прокурор наркомату юстиції справу закрити на підставі пункту «а» статті 226⁶¹.

«Шахтинська справа» була початком систематичної боротьби ДПУ по лінії контрреволюційного шкідництва. Упродовж 22 жовтня — 2 листопада 1928 року в Харкові відбулося спеціальне засідання надзвичайної сесії Верховного Суду УСРР, що розглянуло справу 28 працівників Південно-рудного тресту, які обвинувачувалися в організованій шкідницькій роботі, зв'язках з колишніми власниками підприємств і виконанні за грошові винагороди їхніх директив. Деякі відомості про ці події надають матеріали відновленої справи В. М. Мухіна, якого ДПУ визначило за керівника організації.

В. М. Мухін 1904 року закінчив Санкт-Петербурзький гірничий інститут, з 1906 по 1917 рік працював гірничим інженером Криворізького залізничного району, а 1918 року, під час націоналізації копалень, був обраний їх «червоним директором». У 20-ті роки працював на посаді головного інженера Південно-рудного тресту. 1927 року В. М. Мухін отримав запрошення до Ленінграда, де очолив гірничий відділ у Державному інституті з проектування нових металургійних заводів (Діпромез) і паралельно викладав у гірничому інституті. В. М. Мухіна було заарештовано в Ленінграді, звідти його перевезли до Москви, а згодом спецконвоем переправили до Харкова у розпорядження ЕКУ ДПУ УСРР. За вироком надзвичайної сесії Верховного Суду УСРР В. М. Мухіна за статтями 54⁶ (шпигунство) та 54⁷ (підлив державної промисловості... з контрреволюційною метою... а рівно використання державних установ і підприємств та протидія їх діяльності в інтересах колишніх власників або зацікавлених капіталістичних організацій) КК УСРР було ув'язнено у ВТТ на 10 років, з поразенням у правах на 5 років та конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі на Поповім острові. Зі слів дружини, помер 3 березня 1940 р. від висипного тифу⁶².

У другій половині 20-х років знову намітилися кардинальні зміни в економічній політиці більшовицької влади, запровадженій у березні 1921 року, коли РКП(б) була змушена відійти від своїх програмних засад і ухвалити нову економічну політику з допущенням елементів приватної власності, свободи торгівлі.

⁶¹ ГДА СБ України, Харків, спр. 022095.

⁶² Там само, спр. 018573.



Стаття з газети «Вісті ВУЧКВ» про підтримку Всесоюзною академією наук діяльності ОДПУ по викриттю контрреволюційних організацій. Листопад 1928 року



Засідання сесії Верховного Суду УСРР. Зліва направо: прокурор т. Ахматов, члени сесії: тт. Ярченко (секретар), Тотін, Шаргей (головуючий), Харитонов. 1926 рік, м. Харків

У сільському господарстві введення непу сприяло підвищенню мотивації праці селян на отриманих земельних наділах. Працьовиті українські селяни, маючи у своєму розпорядженні найродючіші в СРСР землі та більш-менш зрозумілу податкову систему, швидко зуміли відновити галузь і підняти рівень свого життя.

В Україні початок відродженню з руїни сільського господарства поклав V Всеукраїнський з'їзд Рад, ухваливши 2 березня 1921 року новий закон «Про землю», який закріпив за трудовими господарствами України користування землею там, де було проведено розподіл поміщицьких земель, відібрав надлишки землі у заможного селянства і доручив комнезамам завершити розподіл землі. Цим законом було також визначено, що земля передається селянам у користування на 9 років⁶³. Таким чином було законодавчо встановлено фіксований термін одноосібного користування селянами розподіленою землею: до березня 1930 року. У цьому контексті суцільна колективізація сільського господарства, проведена в Україні тоді, цілком відповідала генеральній лінії партії більшовиків. Разом з тим, при земельному розподілі це положення Закону селянам не оголошувалося.

1923 року була запроваджена нова система оподаткування селян України — єдиний сільськогосподарський податок, розмір якого визначався за податкоспроможністю господарств⁶⁴. Відтоді й до повного знищення одноосібної системи ведення селянського господарства держава широко вдавалася до оподаткування як регулятора верхньої планки збагачення сільських господарів.

У 1925 році посівні площі Харківщини перевищили розміри 1913 року. Було досягнуто довоєнного рівня поголів'я худоби. Цьому великою мірою посприяли кооперування селян для збуту продукції та розвиток кредитної кооперації. Тяжіння до приватної власності в українському суспільстві, особливо в селянському середовищі, за відсутності в більшості селян достатньої кількості землі, стимулювало розвиток у 1917—1919 роках селянської кооперації, вироблення нею організаційних форм самодіяльної економіко-господарської системи. Після встановлення 1920 року в більшості українських губерній влади більшовиків цей бурхливий розвиток призупинився, а восени 1920 року українську селянську кооперацію було ліквідовано.

⁶³ Великий Жовтень і громадянська війна на Україні: Енциклопедичний довідник.— К.: УРЕ, 1987.— С. 206, 207.

⁶⁴ Історія селянства Української РСР.— В 2 т.— Т. 2.— К., 1967.— С. 91.

З початком непу декретом ВУЦВК і РНК УСРР від 16 серпня 1921 року «Про сільськогосподарську кооперацію» було знову дозволено створення кооперативних товариств для спільного господарювання, організації переробки та продажу продукції, а з листопада 1922 року — оренду землі та використання найманої робочої сили. Станом на 1 листопада 1927 року в Харківському окрузі всіма видами сільськогосподарської кооперації було охоплено вже понад 42 % селянських господарств. У 1926/27 господарському році через систему сільськогосподарських товариств селяни Харківщини отримали різноманітних кредитів на суму 24 тис. крб⁶⁵.

Рік у рік в Україні зростали врожаї зернових культур. Про це свідчить таблиця зернової виробництва в республіці з 1921 по 1928 рік⁶⁶.

Рік	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928
млн пудів	277	637	939	638	1050	1030	1103	800

Падіння валового збору зерна у 1928 році пов'язане з недородом, що трапився того року в основних хлібних регіонах СРСР і від якого Україна постраждала найбільше.

Українське селянство ставало дедалі самостійнішим. Воно не сприймало привнесені іззовні в усталену віками національну традицію штучні форми організації суспільного життя і ставилося до них вороже. Особливо це стосувалося масованої антирелігійної пропаганди, що супроводжувалася закриттям, а часто й руйнуванням церков (церковні дзвони переплавляли для забезпечення непідйомних темпів індустріалізації), запровадження нових радянських свят, проведення численних мітингів та зборів і, звичайно ж, несправедливої податкової політики.

Намагаючись контролювати процеси і постійно впливати на життя українського села, партія більшовиків підтримувала створену ще за Громадянської війни систему комнезамів, всіляко підносила авторитет їх членів. Як правило, самі звільнені від оподаткування, комнезамівці активно сприяли збиранню податків, своєчасно виявляли і «сигналізували» в органи ДПУ про найменші прояви незгоди чи опору партійній політиці на селі. У жовтні 1927 року тільки у Харківському окрузі налічувалося 418 комнезамів, що об'єднували понад 21 тис. осіб⁶⁷.

Допомога комнезамів знадобилася ДПУ взимку 1927/28 року, під час так званої «хлібної кризи». Курс на прискорену індустріалізацію промисловості було неможливо виконувати тільки за рахунок внутрішніх резервів країни. Із зростанням потреби заводів в іноземному устаткуванні зростала і потреба в іноземній валюті, а її джерелом на той час був селянський хліб. Й. Сталін у липні 1928 року говорив так: «Воно (селянство.— *Авт.*) сплачує державі не лише звичайні податки, прямі й опосередковані, але воно *ще переплачує* на порівняно високих цінах на товари промисловості — це поперше, і більш або менш недоодержує на цінах на сільськогосподарські продукти — це по-друге»⁶⁸.

Спроба отримати додаткові кошти за рахунок села викликала невдоволення з боку селянства. Очікуючи підвищення закупівельної ціни на хліб, воно не поспішало здавати державі податок. 22 лютого 1928 року академік С. Єфремов занотує у щоденнику:

⁶⁵ Очерки истории Харьковской областной партийной организации.— С. 243.

⁶⁶ Збірник статистично-економічних відомостей про сільське господарство України.— Вип. I.— X., 1929.— С. 73.

⁶⁷ Очерки истории Харьковской областной партийной организации.— С. 243.

⁶⁸ Сталін Й. Твори.— Т. 11.— С. 131.

«В комуністичних кругах дуже невдоволені з хлібозаготовчої кампанії. Не дають хліба дядьки»⁶⁹.

З 1 жовтня 1927 по 1 жовтня 1928 року на постійну роботу на село з Харкова було направлено понад 400 комуністів. В окрузі та районах були створені хлібозаготівельні трійки для оперативних дій. До тих, хто не бажав за безцінь здавати збіжжя, були застосовані надзвичайні заходи. За нездачу так званих надлишків хліба селян віддавали під суд, зерно конфісковували. За дорученням хлібозаготівельних трійок комнезами змінювали розміри податку селянських господарств, розверстували між ними план, ініціювали утворення колгоспів, яких на весну 1928 року було 165⁷⁰. У відповідь у Вовчанському, Золочівському, Старовірівському та інших районах Харківщини було здійснено заходи на комуністів і комсомольців, голів та активістів комнезамів, селяни підпалювали комори.

На тлі надзвичайних заходів та активізації селянського опору ЕКУ ДПУ УСРР зайнялося міськими кооперативами і приватними власниками. Начальник економічного управління Й. М. Блат зазначав, що ЕКУ провело з метою зниження цін 310 справ, із них на кооперативні органи прийшлося 155 справ, державні торговельні організації — 44, приватну торгівлю — 101 справа. До відповідальності було притягнуто 337 осіб⁷¹.

Місцевих комуністів явно готували до участі в широкомасштабних репресивних заходах, спрямованих, як і на початку 20-х років, проти переважної більшості населення республіки. У травні 1928 року резолюцією закритого засідання політбюро ЦК КП(б)У, ухваленою на доповідь В. Балицького і розісланою в усі окружні партійні комітети, від ДПУ вимагалось «посилити роботу з антирадянськими елементами на селі... застосовуючи до них заходи репресії... У зв'язку з посиленням активності ворожих інтелігентських груп, а також організаційним оформленням окремих угруповань у місті та селі... посилити роботу з групами, що ведуть активну антирадянську роботу, проводячи при цьому необхідні арешти, попередньо повідомляючи в ЦК питання, що стосуються цілих груп»⁷².

Попри неврожай 1928 року в Україні не відмовилися від силових методів хлібозаготівель, внаслідок чого в деяких районах республіки почався голод. У містах було обмежено норми споживання хліба. Для полегшення ситуації голова Раднаркому О. Риков запропонував політбюро закупити зерно за кордоном. Ця пропозиція була визнана хибною, бо валюта була потрібна для індустріалізації.

Компартійні комітети почали формувати громадську думку. Для успішного здійснення експропріації селянських засобів виробництва під виглядом колективізації, потрібно було розколоти селянство за майновою (а в пропаганді — за соціальною) ознакою, протиставити бідняків і середняків бідняцького походження колишнім або нинішнім «експлуататорам-глітаям». Знову в пропаганду, а згодом і в законодавство повернули поняття «куркуль», що вийшло з ужитку ще 1923 року⁷³. У жовтні 1928 року ВУЦВК і РНК УСРР прийняли постанову «Про уточнення функцій органів Державного політичного управління і прокурорського нагляду в справах, що перебувають у судовій компетенції органів політичного управління УСРР», якою закріплювалося право органів ДПУ порушувати кримінальні справи, вести дізнання й попереднє слідство. Їм надавалося право вживати запобіжних заходів до осіб, стосовно яких перед особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР порушено справу про адміністративне вислання. З часом

⁶⁹ ГДА СБ України.— Щоденник С. О. Єфремова за 1928 рік, арк. 29.

⁷⁰ Очерки истории Харьковской областной партийной организации...— С. 248, 249.

⁷¹ Блат И. ГПУ на хозяйственном фронте // Пролетарий.— 1927.— 16 дек.

⁷² ЦДАГО України, ф. 1, оп. 16, спр. 4, арк. 51.

⁷³ Історія українського селянства...— С. 109.

права органів ДПУ ще більше розширилися — їм дозволялося конфісковувати майно зазначених громадян. Фактично не залишилося державних сфер, якими б так чи інакше не займалися ці органи. У полі їхнього зору були безпосередні результати господарської діяльності, кожна господарська кампанія (сівба, збирання врожаю, хлібозаготівлі) оголошувалася політичною акцією, забезпечення якої суворо контролювалося місцевими органами держбезпеки. Такий підхід активно заохочували політичні керівники України⁷⁴.

Улітку 1928 року свою незгоду із застосуванням надзвичайних заходів під час хлібозаготівель висловив у відкритому листі до членів політбюро ЦК ВКП(б) заступник наркома фінансів СРСР М. Фрумкін. Його підтримали соратники Сталіна у недавній боротьбі з об'єднаною опозицією члени політбюро М. Бухарін та О. Риков. У статті М. Бухаріна «Замітки економіста» було застереження щодо необґрунтованості проєктів першого п'ятирічного плану. Не можна будувати сьгоднішні фабрики із завтрашніх цеглин, зазначав він⁷⁵. І хоча ніхто з дискутуючих не назвав імені Сталіна як ініціатора порушення законів економіки, той поспішив навісити на захисників непу ярлик керівників нового, правого, ухилу в партії, а на квітневому (1929) пленумі ЦК ВКП(б) «правих» було виключено зі складу політбюро. Результат роботи Сталіна з партійним активом на місцях був яскраво продемонстрований у рішеннях II Всеукраїнської конференції КП(б)У в квітні 1929 року. Конференція засудила правих опортуністів та заявила про необхідність підсилення боротьби з українським буржуазним націоналізмом.

Незважаючи на внутрішньопартійну боротьбу, зростав тиск на селянство: з одного боку — по лінії хлібозаготівель шляхом незаконних вилучень хліба та конфіскацій майна «злісних саботажників», а з іншого — шляхом утворення колективних господарств. Про вкрай загострену обстановку на селі свідчить щоденниковий запис академіка Єфремова від 2 липня 1929 року: «Із сіл страшенні відомості: грабунок, терор. Ніхто не розуміє, кому це й навіщо потрібно. Руйнують «куркуля», а разом руйнують всякий взагалі добробут. Якесь садистичне божевілля»⁷⁶.

Крапку в суперечці про шляхи розвитку країни поставив листопадовий (1929) пленум ЦК ВКП(б), який проголосив безпосередній перехід до суцільної колективізації, розвиваючи при цьому рішучий наступ на куркуля. Україні в цьому було відведено окремішню, авангардну роль. Доповідь генерального секретаря ЦК КП(б)У С. Косіора «Про сільське господарство України і про роботу на селі» була однією з центральних на пленумі. Він рішуче став на бік Й. Сталіна у питанні колективізації, зокрема щодо її темпів. У резолюції по цій доповіді вимагалось прискорити темпи колективізації. «Україна повинна впродовж найкоротшого строку дати зразки великого суцільного господарства не тільки на території окремих районів, а навіть на суцільних площах, які охоплюють цілі округи», забезпечити «суцільну колективізацію всього степового району України»⁷⁷. Відповідь на те, за якими принципами і, головне, яким чином слід проводити колективізацію, дав Сталін у газеті «Правда»: «Ми перейшли від політики обмеження експлуататорських тенденцій куркуля до політики ліквідації куркуля як класу»⁷⁸. Настанови вождя стали наріжним каменем у плані колективізації, затверджену постановою ЦК ВКП(б) від 5 січня 1930 року «Про темп колективізації і заходи

⁷⁴ Шаповал Ю. І., Золотарьов В. А. Всеволод Балицький: Особа, час, оточення.— К.: СтилоС, 2002.— С. 214.

⁷⁵ Правда.— 1928.— 30 сент.

⁷⁶ ГДА СБ України.— Щоденник С. О. Єфремова за 1929 рік, арк. 63.

⁷⁷ КПРС в резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і пленумів ЦК.— Т. 4.— К.: Політвидав України, 1980.— С. 347.

⁷⁸ Правда.— 1929.— 29 дек.

допомоги держави колгоспному будівництву», де планувалося завершити колективізацію в Україні восени 1931 року, але не пізніше весни 1932-го.

У грудні 1929 року в Україні було знищено єдину на той час дійсно демократичну форму громадсько-господарського самоврядування — інститут земельної громади. Необхідність цього кроку була обґрунтована в листі Наркомзему України до РНК УСРР: в умовах суцільної колективізації «...земельні громади, як об'єднання селянських господарств, що користуються правами земельно-адміністративного, а також і громадського характеру, втратили будь-яку доцільність подальшого існування і є цілком зайвими і непотрібними... діяльність земгромад необхідно припинити»⁷⁹. Постановою Президії ЦВК СРСР від 3 лютого 1930 року в районах суцільної колективізації земельні громади були ліквідовані, а їхні права і обов'язки передані сільрадам⁸⁰.

Сталінське гасло про ліквідацію куркуля як класу було втілене в постанові ЦК КП(б)У від 23 січня 1930 року «Про заходи проти куркульства», яка зобов'язувала парт-організації республіки негайно приступити до розкуркулення, щоб завершити цю кампанію до 15 березня. А напередодні, 15 січня 1930 року, політбюро ЦК ВКП(б) утворило спеціальну комісію на чолі з В. Молотовим. До її складу, разом з наркомом землеробства Я. Яковлевим, генеральним секретарем ЦК КП(б)У С. Косіором та секретарями обкомів зерновиробних регіонів, увійшли керівні працівники центрального апарату ОДПУ і його місцевих органів: Г. Ягода, Ю. Євдокимов, К. Карлсон⁸¹. «Для дальшої розробки питань, пов'язаних з проведенням заходів щодо куркульства» була створена і комісія політбюро ЦК КП(б)У в складі С. Косіора (голова), В. Балицького, М. Демченка та В. Порайка⁸².

Спираючись на постанову ЦК ВКП(б) від 30 січня 1930 року «Про заходи з ліквідації куркульських господарств у районах суцільної колективізації», комісія Молотова виробила, так би мовити, правила гри. Усіх, хто підлягав розкуркуленню, вона поділила на три категорії. Перша — «контрреволюційний актив» — селяни, які брали участь в антирадянських і антиколгоспних виступах, вони підлягали арешту, а їхні родини — виселенню у віддалені райони країни. Друга — «крупні куркулі та колишні напівпоміщики, які активно виступають проти колективізації», їх разом із родинами мали виселити у віддалені райони країни. Третя — «інша частина куркулів» — розселялася по спеціальних селищах у межах тих самих адміністративних районів. При цьому, незалежно від категорії куркулів, підлягали конфіскації засоби виробництва, худоба, господарські та житлові будівлі, підприємства з переробки сільськогосподарської продукції та запаси насіння.

Справи на заарештованих по першій категорії мали розглядати трійки з позасудового розгляду справ, що були створені при ПП ОДПУ, до яких включалися представники від крайкому ВКП(б) або ЦК союзної республіки та прокуратури. Основну масу заарештованих комісія вимагала ув'язнити в таборах. Відносно до «найбільш злісного активу» трійки мали застосовувати розстріл, а родини заарештованих або розстріляних куркулів — висилати до північних районів СРСР.

Для безпосереднього керівництва виселенням куркулів другої категорії та їхніх родин в округах створювалися трійки на чолі з начальником окрввідділу ОДПУ. На випадок ускладнень при ПП ОДПУ організовувалися мобільні групи з частин ОДПУ. Там, де «чекістсько-військового резерву» не вистачало, дозволялося використовувати у прихованому вигляді військові групи з надійних, профільтрованих особливими органами

⁷⁹ ЦДАВО України, ф. 27, оп. 9, спр. 701, арк. 191.

⁸⁰ Історія українського селянства... — С. 69.

⁸¹ Полиция и милиция России: Страницы истории. — М.: Наука, 1995. — С. 182.

⁸² ЦДАГО України, ф. 1, оп. 16, спр. 7, арк. 116.

ОДПУ частин Червоної армії. Загальне керівництво операцією з «масового виселення селянства та вилучення контрреволюційного активу» було покладено на заступника начальника контрреволюційного відділу ОДПУ СРСР С. В. Пузицького, який 3 лютого 1930 року очолив спеціальну оперативну групу. Відтак, операція набрала всіх рис воєнної, тому сталінське гасло щодо знищення куркуля треба сприймати не як ідеологему, а виходячи з буквального значення цих слів.

На виконання вказівок комісії В. Молотова 2 лютого 1930 року ОДПУ СРСР видав наказ № 44/21 про заходи з подолання опору куркульства суцільній колективізації, яким вимагалось найближчим часом нанести куркулю нищівного удару, негайно провести операцію з ліквідації контрреволюційного куркульського підпілля, виселити з районів суцільної колективізації щонайменше 129—154 тис. селянських родин, у тому числі з України 30—35 тис. Наказом були передбачені також і місця їх поселення. Українців вимагалось направляти до Північного краю. При цьому ПП ОДПУ Північного краю в найкоротший термін мусило закінчити організацію прийому та розселення значно більшої кількості засланих — 50 тис. родин. Отже, місцевим органам ДПУ в Україні недвозначно давали зрозуміти, якою насправді має бути кількість висланих⁸³.

Згідно з таємною інструкцією ЦВК і РНК СРСР від 4 лютого 1930 року, списки на вислання мусили складати райвиконкоми на підставі рішень зборів колгоспників або зборів бідноти і подавати їх на затвердження до окрвиконкомів. Інструкція містить пункт, що мав далекосяжні наслідки: «Члени сімей куркулів, які підлягають висланню, можуть з власного бажання і за умови згоди на це районних виконавчих комітетів залишатися тимчасово або постійно в колишньому районі (окрузі)»⁸⁴. Так закладалося руйнування селянських родин, коли діти письмово відмовлялися від своїх батьків, дружини вимагали розлучення з чоловіками-«ворогами», паплюжилися віками вироблені народом моральні норми пошани до старших у сім'ї, суспільстві загалом, уривався зв'язок поколінь, бо дитбудинківські діти переставали бути носіями народних традицій, рідної мови тощо.

Уже 27 лютого 1930 року заступник голови ДПУ УСРР Карлсон звітував про виселення за межі республіки 17 294 розкуркулених, а на 12 березня ця цифра по Україні сягнула 58 411 осіб⁸⁵. А в наказі ДПУ УСРР від 31 березня 1930 року № 74 Балицький повідомляв підлеглих, що «19 березня 1930 р. органами ДПУ УСРР за активної участі бідноти і селянського активу закінчено операцію з виселення куркульства з районів суцільної колективізації на Україні... роботу закінчено в строк, намічену за планом контрольну цифру виселення куркульських господарств у цілому перевиконано»⁸⁶.

У доповідній записці про політичний стан селянства України у зв'язку з політикою ліквідації куркульства як класу за період з 20 січня по 12 лютого 1930 року Балицький зазначав, що за січень відбулося 37 масових виступів селян, в яких взяли участь 12 тис. осіб, на 9 лютого 1930 року було заарештовано 11 865 осіб, селянами було здійснено 40 терористичних актів⁸⁷. І далі: «Харківський округ. У Вовчанському та Старосалтівському районах ліквідовані групи, що готували збройне повстання. Незадовго до розкриття цих груп у селі Рубіжному Вовчанського району відбулася нарада представників шести сіл, на якому обговорювалося питання про організацію повстання та захоплен-

⁸³ Цит. за: Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий.— Курск: ГУИПП «Курск», 1999.— Ч. I.— С. 301—303.

⁸⁴ Там само.— С. 304—308.

⁸⁵ Винниченко І. І. Україна 1920—1980-х: Депортації, заслання, вислання.— К.: Рада, 1994.— С. 19.

⁸⁶ ГДА СБ України, спр. 2174, арк. 31.

⁸⁷ Craziosi A. Kollektivisation, Revoltes Paysannes et Politiques Gouvernementales // Cahiers du Monde Russe.— 1994.— nr 3.— P. 480, 481.

ня 200 гвинтівок із Заводської міліції Білоколодязького цукрового заводу. Представники від сіл висловилися за можливість притягнення до повстання 300 селян. По цій справі заарештовано 175 осіб»⁸⁸.

Що являли собою ці «повстанці», свідчить архівна кримінальна справа щодо селян 24 сіл та хуторів Вовчанського, Старосалтівського (нині входить до складу Вовчанського) і Липецького (нині перебуває у складі Харківського) районів, м. Вовчанська Харківського округу, двох селян Белгородського округу РСФРР і двох жителів м. Харкова — загальною кількістю 142 особи⁸⁹. Їх обвинувачували у проведенні антирадянської агітації у складі контрреволюційної повстанської організації та діяч з підготовки до повстання. Серед заарештованих найбільше було жителів с. Веселе Липецького району — 39 осіб, с. Білий Колодязь Вовчанського району — 34 особи, а також 8 селян хутора Портянкин Вовчанського району та 9 жителів с. Непокрите Старосалтівського району (нині с. Шестакове Вовчанського). Переважна більшість заарештованих була селянами-одноосібниками. Серед них фігурують також 4 священики.

Операція Харківського окрвдділу ДПУ розпочалася в усіх цих селах одночасно — 27 січня і тривала до 6 лютого 1930 року. Як керівник цієї розгалуженої повстанської організації обвинувачувався селянин-одноосібник із с. Білий Колодязь М. Т. Погорелов. У 1923—1924 роках він був членом Білоколодязької сільради, впродовж 1924—1925 років — головою сільгосптовариства. З 1914 року брав участь у Першій світовій війні, у 1918-му воював у війську Петлюри, у 1919-му — незначний час у денікінців, а з 1919 по 1923 рік служив у РСЧА. До цього арешту М. Т. Погорелов уже зазнав політичних репресій: у 1926-му його було позбавлено виборчих прав, а 1929 року за несплату податку розпродали його майно. Слідство щодо Погорелова вів особисто начальник економічного відділка окрвдділу ДПУ Е. О. Інсаров. У обвинувальному висновку він зазначив, що М. Т. Погорелов був керівником повстанської організації, особисто організував по селах повстанські осередки і вербував до організації нових членів. Колегія ДПУ УСРР погодилася із пропозицією слідчого і винесла Погорелову вищу міру покарання — розстріл.

Найбільш потужним, на думку слідства, був осередок організації у с. Веселе Липецького району. З цього осередку трьох осіб було розстріляно, 24 — ув'язнено в концтаборах, 11 селян були вислані на Північ. Справа щодо одного залишилась незавершеною. Слідство не знайшло жодного доказу діяльності зазначеної організації. Єдине, що змогли інкримінувати обвинуваченим, — проведення підпільних зборів, збирання коштів на повстання. Але чекісти прозвітували, що вони відвернули збройне повстання. 18 квітня 1930 року колегія ДПУ УСРР за цією справою на підставі статті 54¹¹ КК УСРР винесла 9 смертних вироків (виконані в Харкові о 21-й годині 24 квітня 1930 року), 43 особи були ув'язнені у концтаборах на терміни від 6 до 10 років, а 38 — вислані до Північного краю на 5—7 років. Решта обвинувачених була звільнена, чи то внаслідок закриття справи, чи то у зв'язку з винесенням їм вироків у вигляді ув'язнення в концтаборі на різні терміни умовно. Однак звільнення з-під варті зовсім не означало припинення переслідування в адміністративному порядку, адже в цей час операція ДПУ по виселенню з України куркулів та їхніх родин ще тривала. Тільки з Харківського округу за два дні від початку операції (18 лютого) було депортовано 499 родин⁹⁰, а станом на 12 березня з округу було виселено вже 1026 родин, в яких налічувалось 5158 осіб⁹¹.

⁸⁸ *Craziosi A.* Kollektivisation, Revoltes Paysannes et Politiques Gouvernementales.— P. 482, 483.

⁸⁹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 5, спр. 255—258.

⁹⁰ *Винниченко І. І.* Україна 1920—1980-х: Депортації, заслання, вислання.— С. 20.

⁹¹ ЦДАВО України, ф. 1, оп. 20, спр. 190, арк. 61.

Виселенням куркульських родин, а також придушенням селянських виступів проти колективізації займалися звичайно окружні відділи ДПУ. Центральний апарат республіканського відомства був зайнятий розробкою надзвичайно важливих для ДПУ групових слідчих справ, відомих під назвами СВУ та «Весна», Всеукраїнської контрреволюційної організації ветеринарів і бактеріологів та ін.

Ще в червні 1929 року В. Балицький інформував ЦК КП(б)У про викриття підпільної організації української інтелігенції «Спілка визволення України». «Більшість обвинувачених уже зізналася в своїй злочинній контрреволюційній діяльності. Органами Державного політичного управління України ведеться енергійне слідство. Обвинувачені найближчим часом постануть перед пролетарським судом»⁹².

Процес СВУ, який сучасники влучно назвали «театром у театрі», оскільки він відбувався в приміщенні Харківської опери, тривав з 19 березня по 9 квітня 1930 року Основними діючими особами на процесі СВУ були 45 обвинувачених. У зв'язку з цією справою було заарештовано ще 700 (а не понад 400, як вважалося раніше) осіб⁹³. А загалом, за деякими підрахунками, під час та після процесу СВУ було репресовано понад 30 тис. осіб⁹⁴.

За задумом організаторів, це мав бути суд не стільки над конкретними особами, скільки над цілим періодом національно-визвольної боротьби українського народу. А окремі підсудні, яких добирало ДПУ, мали символізувати цей період, його філософію, світоглядні засади⁹⁵. Недарма в передовій статті журналу «Більшовик України» роз'яснювалося: «У процесі СВУ український пролетарський суд розглядає справу не лише про контрреволюційні покидьки петлюрівщини, а судить в історичній ретроспекції весь український націоналізм, націоналістичні партії, їхню зрадницьку політику, їхні негідні ідеї буржуазної самостійності, незалежності України»⁹⁶.

Разом з академіком С. Єфремовим на лаві підсудних опинилися В. Чехівський, В. Дурдуківський, Й. Гермайзе, А. Ніковський, Л. Старицька-Черняхівська, О. Черняхівський за нібито створення ними підпільної контрреволюційної організації СВУ, підготовку збройного повстання, зв'язки із закордонними петлюрівськими центрами та інші злочини, передбачені п'ятьма пунктами статті 54 КК УСРР. Навколо процесу було роздуто істерію шельмування підсудних. Як і очікувалося, вони отримали різні терміни ув'язнення і заслання. І тільки наприкінці 1980-х років цей процес було офіційно визнано сфальсифікованим, а всі, хто проходив за ним, реабілітовані.

Свідками на процесі СВУ проходили колишні голови Вищої православної церковної ради УАПЦ М. Н. Мороз і В. В. Потієнко. Вони були заарештовані наприкінці 1929 року і на попередньому слідстві дали потрібні секретному відділу ДПУ УСРР свідчення. В. Потієнко на допиті 6 січня 1930 року показав: «Ніякого фільтру керівників та духівництва в УАПЦ не було, отже саме собою українські парафії стали на притулок збанкрутованого петлюрівського елементу. У Києві Липківський виховував міські парафії в націоналістичному дусі, говорячи в своїх промовах алегорично про Радвладу, беручи приклади з євангелії. Його фрази «буде вільна українська церква — буде вільний і український народ», «хай від українців усе заберуть, але коли вони матимуть утіху молитися рідною мовою, то будуть вільні» — ці фрази широко підхоплювалися... У Харкові Ярещенко, часто почавши з євангелії, переходив до питань дня

⁹² ЦДАВО України, ф. 1, оп. 20, спр. 2994, арк. 185, 186, 190.

⁹³ ГДА СБ України, Київ, спр. 67098-фп, т. 238.— Докладная записка о результатах работы по вскрытию украинского контрреволюционного подполья по Украине в связи с делом «СВУ», арк. 1.

⁹⁴ Шаповал Ю. І., Золотарьов В. А. Всеволод Балицький...— С. 135.

⁹⁵ Там само.— С. 134.

⁹⁶ Українська контрреволюція перед пролетарським судом // Більшовик України.— 1930.— № 5—6.— С. 9.

і забувши, що він на церковній кафедрі, читав цілі політичні трактати про війну, про державний устрій тощо». Він також дав свідчення проти єпископів УАПЦ Стороженка, Орлика, сільських священників тощо⁹⁷. М. Н. Мороз під час слідства дав свідчення про існування підпільної організації, в якій брали участь від 40 до 60 церковних діячів.

Долі цих людей ще раз переплелися у 1938 році, але склалися по-різному. М. Мороза заарештували в Харкові у квітні 1938 року як керівника антирадянської націоналістичної організації. За вимогою СПВ Чернігівського обласного управління НКВС його було етаповано до Чернігова для допитів у справі В. Потієнка, а звітти — до Києва. За постановою особливої трійки Київського обласного управління НКВС від 29 серпня 1938 року він був розстріляний у Києві 2 вересня 1938 року⁹⁸.

В. Потієнка було заарештовано в березні 1938 року Чернігівським обласним управлінням НКВС за належність і активну участь у контрреволюційній українській націоналістичній організації. Коли ж він на слідстві показав, що ядро цієї організації складалося з автокефалістів, а сам він був одним з керівників цієї організації, чернігівські чекісти відправили його в травні 1939 року до Києва. Слідчий слідчастини УДБ НКВС УРСР лейтенант держбезпеки Кокостиков склав список осіб, скомпрометованих В. Потієнком, із грифом «Цілком таємно», куди вніс 115 прізвищ, позначивши проти кожного том і аркуш справи, а також оперативні заходи (заарештований чи ні)⁹⁹. 14 липня 1939 року матеріали щодо В. Потієнка були направлені на розгляд особливої наради при НКВС СРСР, але у вересні 1939 року заступник наркома внутрішніх справ УРСР М. Д. Горлинський телеграфував до НКВС СРСР з проханням відкликати з особливої наради і негайно повернути справу¹⁰⁰.

Новий поворот у справі роз'яснюють унікальні документи, виявлені в архівній кримінальній справі В. В. Потієнка, що з невідомих причин не були з неї вилучені. Вони проливають світло на глибоко засекречений рід діяльності органів ДПУ — НКВС — роботу з агентурою. З'ясувавши, що В. Потієнко тривалий час служив секретним співробітником (сексотом) цих органів, а його свідчення по суті є «дублюванням тих даних, що він повідомляв органам НКВС»¹⁰¹, начальник СПВ УДБ НКВС УРСР капітан держбезпеки Павличев запропонував використати його «в агентурній комбінації», яку в той час проводив секретно-політичний відділ. На прохання цього відділу від 23 листопада 1939 року «виготовити одному з наших агентів Потієнку Василю Васильовичу довідку про те, що він нібито був засуджений у жовтні 1938 року Особливою Народою при НКВД СРСР до ув'язнення у концтаборі терміном 5 років, під час слідкування до місця відбуття тяжко захворів і був повернений до Києва... до 10 листопада 1939 року перебував на лікуванні в тюремній лікарні в м. Києві і за його клопотанням встановлений йому термін покарання змінено на вільне вислання із заборонаю проживати в 15 центральних містах СРСР (мінус 15)...»¹⁰², відповідний папір негайно сфабрикували: «Видом на проживання не слугує. НКВД УРСР. 23 листопада 1939 р. № 106/324 м. Київ. Довідка. Видана Потієнку Василю Васильовичу в тому, що він утримувався під вартою з 28.III.1938 р. по 23.XI.1939 року, з-під варті звільнений рішенням Особливої Наради при НКВС СРСР від 11.XI.39 р. з заборонаю проживання в 16 пунктах, зазначених у § 7 інструкції, оголошеній наказом НКВС СРСР №-0143 за 1939 рік — на 5 років з заліком у покарання терміну попереднього ув'язнення. Начальник 1-го спецвідділу

⁹⁷ ГДА СБ України, Харків, спр. 021391, т. 1, арк. 72, 73.

⁹⁸ Там само, спр. 022085.

⁹⁹ Там само, спр. 021391 (конверт).

¹⁰⁰ Там само, т. 2, додаткові матеріали без нумерації аркушів.

¹⁰¹ Там само, т. 2, арк. 182.

¹⁰² Там само, т. 2, додаткові матеріали без нумерації аркушів.

НКВС УРСР»¹⁰³. Одночасно підготували довідку для органів міліції Полтави для прописки В. Потієнка. 7 грудня 1939 року його справу на підставі статті 197 ч. 2 КПК УРСР закрит прокурор зі спецсправ прокуратури УРСР Табачний з поясненням: «У березні місяці 1938 р. Потієнко Василь Васильович був заарештований як учасник к.-р. української націоналістичної організації, у чому винним себе визнав повністю. У процесі подальшого слідства за справою було встановлено, що Потієнко увійшов до складу к.-р. організації за завданням органів НКВС і протягом ряду років використовувався по розкриттю к.-р. підпілля»¹⁰⁴.

Фальшиву довідку як доказ перенесених страждань від більшовиків у часи окупації В. Потієнко пред'явив у Харкові митрополиту Теофілу Булдовському, запропонувавши допомагати йому в релігійних справах. На відміну від митрополита, В. Потієнко втік з окупантами. Загинув 12 квітня 1945 року в м. Веймар (Німеччина) під час бомбардування міста.

В умовах надзвичайного загострення в Україні соціально-політичних відносин, викликаного суцільною колективізацією і терором проти селянства, органи ДПУ продовжували фабрикувати кримінальні справи щодо діяльності «антирадянських організацій» з українським національним забарвленням всередині різних професійних і соціальних груп.

У липні 1930 року співробітники ДПУ УСРР розпочали розроблення «військово-офіцерської контрреволюційної організації», що нібито готувала збройне повстання. Обґрунтування існування такої організації будувалося на тому, що строкову службу в Червоній армії проходила переважно сільська молодь, у зв'язку з чим в армійському середовищі зросли негативні настрої по відношенню до політики партії на селі. З іншого боку небезпека виходила і з офіцерського корпусу, що мав у своєму складі багато тих, хто починав свою військову кар'єру ще в царській армії.

Започаткована в Конотопському окрузі, чекістська операція переросла у всесоюзну, тривала до літа 1931 року і увійшла в історію як справа «Весна». Кількість осіб, репресованих у цій справі по Україні, підлягає подальшому уточненню. Втім, за інформацією начальника обліково-статистичного відділу ДПУ УСРР Я. В. Письменного, за-

Заповняється співробітниками ДПУ,
путем опроса обвиняемых и по
материалам следствия

АНКЕТА

АРЕСТОВАННОГО ПО ДЕЛУ „ВЕСНА“

Название органа Г.П.У. ДПУ

Время ареста 21/II 1931.

Место заключения: Башня № 2

ВОПРОСЫ	ОТВЕТЫ
1. Фамилия, имя и отчество	<u>Осипов Василий Степанович</u>
2. Время и место рождения	<u>1. Камира 1894г.</u>
3. Национальность и гражданство	<u>Украин- СССР</u>
4. Бывшее сословие или происхождение до революции	<u>из мещан</u>
5. Профессия, род занятий	<u>Военнослужащий</u>
6. Социальное и имущественное положение	<u>Семейный из мещан</u>
7. Семейное положение и род занятий членов семьи	<u>Женат</u>
8. Образование: а) Общее б) Военное	<u>Высш.- среднее. Школа Мраморозливской</u>
9. Служба и чин в старой армии, при белых, Петлюре и Гетмане, и учреждениях белых правительств. (хронологически)	<u>Штаб-кампанья Чапаева. Друж.</u>

Анкета заарештованого за справою «Весна» В. П. Осипова. 21 лютого 1931 року

¹⁰³ ГДА СБ України, Харків, спр. 021391, т. 2, додаткові матеріали без нумерації аркушів.

¹⁰⁴ Там само.

галою по справі «Весна» через судову трійку ДПУ УСРР і колегію ОДПУ в липні 1931 року «пройшло 2014 осіб, у тому числі військовослужбовців — 305, цивільних осіб — 1706 (не відомо, до якої категорії чекісти зарахували ще трьох осіб. — *Авт.*). Було розстріляно 573 особи (27 військових і 546 цивільних); 23 військових отримали смертні вироки із заміною на 10 років ув'язнення до концтабору; 1057 осіб було ув'язнено в місцевих будинках примусових робіт (215 військових і 842 цивільних); 40 військових заслано; адміністративно вислано 166 цивільних, інші міри соціального захисту отримали 76 цивільних; також було звільнено з-під варті 79 цивільних осіб ¹⁰⁵.

Слідство «викрило» і «Харківську організацію всесоюзної військово-офіцерської контрреволюційної організації», члени якої — співробітники штабу Українського військового округу та військкерівники харківських вишів — нібито готували збройне повстання та планували створити із селянства п'ять повстанських піхотних та одну кінну дивізії, кілька окремих бригад та полків і артилерійських бригад ¹⁰⁶.

Серед розстріляних у справі «Весна» були й харків'яни: начальник 1-го оперативного штабу УВО С. С. Івановський; помічник командувача УВО С. Г. Бежанов-Саквалерідзе ¹⁰⁷; голова авіаційного сектора Всеукраїнського товариства сприяння авіаційному та хімічному будівництву (Тсоавіахім) Г. Й. Вечфінський ¹⁰⁸; помічник начальника 1-го оперативного відділу штабу УВО М. Т. Ніколаєв ¹⁰⁹; командир 3-го мотоциклетного полку Б. О. Пономаренко ¹¹⁰.

У вересні 1930 року, коли у зв'язку з переходом до двоступеневої системи управління з 15 вересня було ліквідовано адміністративні округи, змінилася й структура ДПУ УСРР. Окружні відділи ДПУ було скасовано, а замість них утворено дев'ять оперативних секторів. Начальником 1-го (Харківського) оперсектора було призначено Я. К. Краукліса.

Восени 1930 року ЕКУ ДПУ УСРР приступило до розробки справи Всеукраїнської контрреволюційної організації ветеринарів і бактеріологів, на яких партійне керівництво вирішило перекласти відповідальність за масову загибель усупільненої продуктивної та племінної худоби. За обвинуваченням у виготовленні недоброякісних вакцин і препаратів імун-крові, злочинному введенні цих препаратів колгоспній худобі з метою дискредитації політики партії на селі прокотилася хвиля арештів працівників біостанцій по всій Україні. За задумом ДПУ, ядро цієї організації нібито діяло в Харкові і складалося із спеціалістів старої школи та вчених, які «засіли» у наукових інститутах і сільськогосподарських вишах, наркоматі землеробства України, всеукраїнських державних тваринницьких об'єднаннях та трестах і готували... бактеріологічну війну на території України. Саме так зазначено у нагородному листі на одного із слідчих у цій справі — уповноваженого ЕКУ ДПУ УСРР Б. Й. Спектора-Майського ¹¹¹.

22 листопада 1930 року першими були заарештовані працівники ветеринарного управління Наркомзему України М. І. Ілляшенко і П. О. Косминський. За місяць до них приєднали ветінспектора наркомату М. І. Раковича. 3—4 грудня заарештували професора Харківського ветеринарного інституту М. І. Самоделкіна, професора, завідувача

¹⁰⁵ Довідка про склад осіб, заарештованих за справою «Весна», рішення стосовно яких були прийняті Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР і Колегією ОДПУ. Липень 1931 р. // 3 архівів ВУЧК — ГПУ — НКВД — КГБ. — 2002. — № 2. — С. 309.

¹⁰⁶ Справа «Всесоюзної військово-офіцерської організації «Весна» // 3 архівів ВУЧК — ГПУ — НКВД — КГБ. — 2002. — № 2. — С. 75.

¹⁰⁷ Там само. — С. 131—141.

¹⁰⁸ Там само. — С. 124.

¹⁰⁹ Там само. — С. 64, 65.

¹¹⁰ Там само. — С. 65.

¹¹¹ ГДА СБ України, Київ, спр. 3128, арк. 5.

кафедри вакцин і сироваток Харківського інституту наукової і практичної ветеринарії М. Д. Агаллі та директора Харківського ветеринарно-бактеріологічного інституту О. Т. Степаненка. 6—9 грудня були заарештовані і негайно спецконвоєм виряджені до Харкова директор Сумської протичумної біостанції Ф. І. Тяжелов, директор Херсонського ветеринарно-бактеріологічного інституту П. І. Боровський, завідувач відділу мікробіології Воронежського ветеринарно-бактеріологічного інституту і завідувач кафедри окремої мікробіології Воронежського ветеринарного інституту Г. О. Кудрявцев, а також ветінспектор Кінного тресту М. І. Веселовський і завідувач відділу вивчення сапу Харківського інституту наукової і практичної ветеринарії та одночасно завідувач кафедри мікробіології Харківського молочно-зоотехнічного інституту Я. Ю. Василець. До цієї групи слідчі включили також В. І. Максакова, ветінспектора радгоспів України в УРГО (Українське радгоспне об'єднання) і трестів «Молокотрест» і «Скотовод», та М. Ф. Крамаревського, старшого бухгалтера фінбюро Укрколгоспбанку. Останніми впродовж 20—23 грудня 1930 року були заарештовані консультант секції вишів у правлінні Укрдержстраху Н. К. Галимський та науковці Харківського інституту наукової і практичної ветеринарії — завідувач відділу кровопаразитних захворювань свійських тварин П. М. Козелкін, завідувач відділу туберкульозу тварин Б. І. Обуховський, завідувач кафедри мікробіології П. П. Вишневський. Так за місяць співробітниками ЕКУ ДПУ УСРР була сформована організація із 17 осіб.

У лютому 1931 року Ф. І. Тяжелова і Г. О. Кудрявцева на короткий час возили для слідчих дій відповідно до Сум і Воронежа, де місцеві чекісти «розкручували» справи щодо рядових ветеринарів і мікробіологів. Від 12 квітня до 6 червня усіх фігурантів справи перевезли до Бутирської тюрми в Москві, де ними зайнялися «економісти» з ОДПУ. Однак гучного показового процесу не вийшло. Врешті усі обвинувачені за постановою колегії ОДПУ від 28 червня 1931 року отримали по 10 років ув'язнення у таборах, причому десятьом з них було винесено ВМП із заміною її 10-річним терміном ув'язнення у концтаборі. Майже всі вони працювали в таборах за спеціальністю, деякого звільнили достроково. Померли у таборах П. І. Боровський, О. Т. Степаненко, Ф. І. Тяжелов, М. І. Веселовський, П. М. Козелкін. 10 вересня 1936 року в Картабі, отруївшись, покінчив життя самогубством професор М. І. Самоделкін¹¹².

22 березня 1931 року рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР за шкідництво було покарано ув'язненням у концтаборі на терміни від 3 до 10 років і залишено відбувати покарання в колоніях або радгоспах ГПУ на території України дев'ятьох рядових ветлікарів Харківщини, заарештованих ЕКУ ДПУ УСРР 28 грудня 1930 року¹¹³.

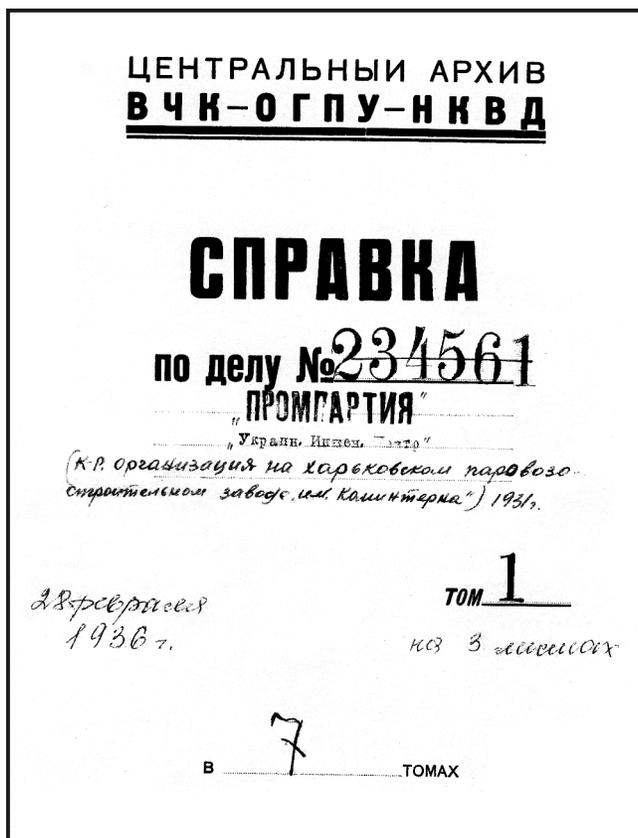
5 квітня 1931 року на базі інформаційного та секретного відділів було організовано СПВ ДПУ УСРР. Згідно з Положенням про секретно-політичний відділ ДПУ УСРР та секретно-політичні відділки оперативних секторів, вони мали вести у межах своїх територій справи по селу та українській контрреволюції¹¹⁴. З 1931 по 1934 рік діяльність СПВ ДПУ УСРР розгорталася в Харкові. Були сфабриковані справи, наслідки яких українська культура і мова відчують і досі, — «Справа Українського національного центру» (УНЦ), «Справа Української військової організації» (УВО), «Справа боротьбістів», а також «Справа Польської військової організації» (ПОВ). Співробітники СПВ були на встрі боротьби КП(б)У за виконання сталінського плану хлібозаготівель, разом з нею та іншими підрозділами ДПУ здійснювали заходи з організації штучного Голодомору 1932—1933 років в Україні.

Одночасно посилювалися економічні органи ДПУ УСРР, які безпосередньо займа-

¹¹² ГДА СБ України, Харків, № 018430, т. 1—6; т. 1—7 (матеріалів додаткової перевірки).

¹¹³ Там само, № 016497.

¹¹⁴ ГДА МВС України, Харків.— Колекція документів.— Наказ ДПУ УСРР № 92 від 4 квітня 1931 р.



Обкладинка архівної кримінальної справи контрреволюційної організації на Харківському паровозобудівному заводі ім. Комінтерна. 1931 рік

для «створення» в енергетичній галузі шкідницької організації загальноукраїнського масштабу. Інженера передали у розпорядження ХОС ДПУ. Уже 5 грудня за обвинуваченням у шкідництві й намірах диверсій було заарештовано завідувача котельної В. В. Андреева, а 16—21 грудня— ще вісьмох працівників електростанції, переважно інженерів керівної ланки. Останнім 16 березня 1931 року було заарештовано завідувача турбінного відділу А. С. Вола. 14 квітня 1931 року матеріали справи у семи томах було розглянуто судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР. Її рішенням В. В. Андреев, інженер-енергетик Всеукраїнського енергобуду Є. Г. Лотоцький, який до вересня 1930 року працював завідувачем проектного відділу Есхару, та К. М. Семенов за шкідництво та наміри диверсії за статтями 54⁷, 54⁹ КК УСРР були покарані ув'язненням у концтаборі терміном 10 років, інші інженери — А. Я. Венгеров, А. С. Вол, О. П. Корнеев, О. Л. Паламарчук та В. З. Свердлов — отримали по 5 років ув'язнення в концтаборі, а старші кочегари С. А. Ішук, І. І. Кузьмин та Б. В. Толоконцев за участь у контрреволюційній організації були вислані на 3 роки на Урал. Усі ув'язнені інженери-енергетики були направлені для використання за фахом ¹¹⁶.

лися висланням розкуркулених за межі України, виявляли «ворогів» в усіх сферах народного господарства, зокрема в наркоматах та інших вищих державних установах, а також опікувалися використанням за фахом засуджених спеціалістів ¹¹⁵.

Ще в грудні 1930 року економічний відділ Харківського оперсектора ДПУ «оформив» справу контрреволюційної шкідницької організації, що буцімто діяла на щойно збудованій електростанції Харківського району (Есхар). Починало справу ЕКУ ДПУ УСРР, коли за його завданням 2 грудня у Горлівці було заарештовано першого фігуранта справи — старшого виконроба Шербинівської електростанції К. М. Семенова, який із серпня 1928 по березень 1930 року монтував обладнання на Есхарі. ДПУ УСРР збиралося «розкрутити» її як «Український інженерний центр Промпартії». Але допитавши 3 грудня етапованого до Харкова Семенова, уповноважений ЕКУ ДПУ УСРР Риклін не побачив у його свідченнях можливостей

¹¹⁵ ГДА МВС України, Харків. — Колекція документів. — Наказ ДПУ УСРР № 97 від 14 квітня 1931 р.

¹¹⁶ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 5, спр. 583—589.

Однією з резонансних справ, що народилася у кабінетах ДПУ УСРР, була справа всеукраїнської контрреволюційної організації «Український національний центр». За задумом ДПУ, вона мала стати підґрунтям для нового гучного показового процесу. Українські чекісти приступили до її фабрикування ще восени 1930 року, отримавши свідчення від кількох заарештованих кооператорів¹¹⁷. Ті показали, що контрреволюційна організація, ядро якої склали члени колишньої партії українських есерів, існувала з 1926 року і мала свої відділення скрізь, де працювали її учасники. Потрібні для ДПУ свідчення дав, зокрема, член правління Укрзернотресту В. О. Рубинський, заарештований 26 жовтня 1930 року як член контрреволюційної організації, що мала на меті повалення радянської влади. Слідство щодо Рубинського тривало майже півтора року — спочатку в економічному управлінні, а з осені 1931 року його перебрав на себе новоутворений СПВ ДПУ УСРР. За рішенням судової трійки при ДПУ УСРР від 21 березня 1932 року на підставі статті 54¹² КК УСРР (недонесення про злочин, що готується) його було покарано на 3 роки позбавлення волі умовно. 25 березня він був звільнений під підписку з обов'язковою реєстрацією в ДПУ УСРР¹¹⁸.

На кінець 1930 — початок 1931 року в списку ДПУ набралось чимало кандидатів на арешт. Головним у ньому був академік Михайло Грушевський, який через свій журнал «Україна» буцімто давав вказівки керівникам місцевих осередків контрреволюційної організації. Рішення приписати роль її лідера Грушевському зафіксоване у лютому 1931 року в аналітичній довідці начальника секретно-оперативного управління ДПУ УСРР І. Леплевського та начальника секретного відділу Г. Люшкова для керівництва¹¹⁹. Серед тих, хто підтвердив цей намір ДПУ своїми свідченнями, названо ім'я Грабового¹²⁰.

Ілля Грабовий, колишній вістун в Українській галицькій армії, до арешту 2 лютого 1931 року¹²¹ працював завідувачем видавництва «Західна Україна» в Харкові і знав майже всіх реемігрантів-галичан, які на той час жили в Україні, мав зв'язок із багатьма з них. Того ж дня за справою УНЦ було заарештовано працівника Книгоспілки Ю. К. Мицюка¹²², а 23 червня 1931 року — М. Й. Рекку, літпрацівника Держсільгоспвидаву¹²³. Шкода, однак нині в архівних установах Харкова вдалося виявити тільки ці три архівні кримінальні справи, у матеріалах яких репресованим прямо інкримінувалася участь в УНЦ.

Відчуваючи посилення тиску, обмеження можливостей для наукової роботи, М. С. Грушевський 7 березня 1931 року приїхав з Києва до Москви. Однак 23 березня Грушевський був заарештований і невдовзі перевезений до Харкова. 3 28 березня по 3 квітня його допитував уповноважений секретного відділу ДПУ УСРР Южний, а 3 квітня — особисто Балицький. На цих допитах Грушевський під брутальним тиском і погрозами відправлення дочки на Соловки підтвердив існування УНЦ, хоча наполягав, що він був лише ідейним керівником організації, її «харківський центр» нібито інформував його тільки з принципових питань¹²⁴. Академіка негайно відправили до Москви, де його відразу допитав начальник СПВ ОДПУ Я. Агранов і... наказав відпу-

¹¹⁷ *Пристайко В., Шаповал Ю.* Михайло Грушевський: Справа «УНЦ» і останні роки (1931—1934). — К.: Критика, 1999. — С. 65, 66.

¹¹⁸ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1397.

¹¹⁹ *Пристайко В., Шаповал Ю.* Михайло Грушевський і ГПУ — НКВД: Трагічне десятиліття. 1924—1934. — К.: Україна, 1996. — С. 95.

¹²⁰ Там само. — С. 96.

¹²¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 2765.

¹²² ГДА СБ України, Харків, спр. 037171.

¹²³ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 5, спр. 3176.

¹²⁴ *Пристайко В., Шаповал Ю.* Михайло Грушевський: Справа «УНЦ»... — С. 90.

Заполняется сотрудниками ГПУ
путем спросов обвиняемых и по
материалам следствия.

АНКЕТА
АРЕСТОВАННОГО ПО ДЕЛУ "УКРАИНСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ ЦЕНТР".

Название органа ГПУ ГПУ ЧОСР
 Время ареста 23. VII. 32
 Место заключения Добринский НКВД Каменецкий УИ

ВОПРОСЫ:	ОТВЕТЫ:
1. Фамилия, имя и отчество	<u>Веселовский Сергей Григорьевич</u>
2. Время и место рождения	<u>1887 г. в. Кувшинов г. Новошахтинск</u>
3. Национальность и гражданство.	<u>Украинец</u>
4. Бывшее сословие или происхождение до революции.	<u>Рабочий</u>
5. Профессия, род занятий.	<u>Научный работник</u>
6. Социальное и имущественное положение.	<u>Средний</u>
7. Семейное положение и род занятий членов семьи.	<u>Женат, жена с двумя детьми. Дети работают на фабрике в городе. Жена работает в школе. Дети работают в промышленности.</u>
8. Образование: а/Общее б/Военное	<u>Нет</u>
9. Служба и чин в старой армии, при белых, Петлюре и Гетмане, в учреждениях белых правительств.	<u>Нет</u>

Анкета обвиняемого за справу «Українського національного центру»
С. Ф. Веселовського. 23 липня 1931 року

дянську владу на Україні, відторгнути УСРР від Радянського Союзу і встановити на Україні капіталістичний лад у формі буржуазно-демократичної «Української народної республіки», були покарані в «закритому порядку»¹²⁶. За постановою колегії ОДПУ СРСР від 7 лютого 1932 року їм були винесені вироки у вигляді позбавлення волі в таборах на терміни від 3 до 6 років. У 1934—1941 роках тридцять три з них знову були піддані репресіям за «антирадянську діяльність» і «шпигунство»: 21 розстріляли, 12 отримали нові терміни, більшість з них померла у таборах¹²⁷.

Справа інспірованої УНЦ була важливим, але не завершальним етапом у боротьбі проти української інтелігенції. СПВ ДПУ УСРР продовжував оперативну-агентурну розробку справи «Української військової організації», нібито одного з відгалужень УНЦ.

стити додому. 15 квітня на новому допиті Грушевський повністю спростував свої попередні свідчення, пояснивши, що на нього в ДПУ УСРР чинився тиск. Я. Агранов був змушений визнати в raporті на ім'я заступника начальника ОДПУ, що «повстанської організації, очолюваної близькими йому, Грушевському, колами, не існувало і ніяких повстанських тенденцій в середовищі його політичних друзів не було»¹²⁵.

Так розвалився майбутній показовий процес. 50 осіб (з них 37 проживали і працювали в Харкові.— Авт.), обвинувачених у участі в контрреволюційній організації УНЦ, що «ставила за мету шляхом підготовки збройного повстання куркульства, приуроченого до моменту інтервенції капіталістичних країн в СРСР, повалити Радянську владу на Україні, відторгнути УСРР від Радянського Союзу і встановити на Україні капіталістичний лад у формі буржуазно-демократичної «Української народної республіки», були покарані в «закритому порядку»¹²⁶. За постановою колегії ОДПУ СРСР від 7 лютого 1932 року їм були винесені вироки у вигляді позбавлення волі в таборах на терміни від 3 до 6 років. У 1934—1941 роках тридцять три з них знову були піддані репресіям за «антирадянську діяльність» і «шпигунство»: 21 розстріляли, 12 отримали нові терміни, більшість з них померла у таборах¹²⁷.

¹²⁵ Пристайко В., Шаповал Ю. Михайло Грушевський: Справа «УНЦ»...— С. 99—101.

¹²⁶ Там само.— С. 79.

¹²⁷ Там само.— С. 88.

Узимку 1931 року влада поновила процес колективізації. Наприкінці лютого — у березні, як і минулого року, селяни знову повсюдно влаштували «волинки» проти усупільнення майна, худоби, землі, хлібозаготівельної кампанії, державної позики. На придушення цих виступів було кинуто міліцію.

З 4 березня усі районні апарати ДПУ, підпорядковані Харківському оперсектору, розпочали масову операцію «з ліквідації виступів селян проти заходів радянської влади на селі». Масовість арештів мала залякати населення — значну кількість заарештованих після з'ясування імен призвідників «волинки» за кілька днів перебування за ґратами зазвичай звільняли. Активних бунтівників висилали до Північного краю.

Прикладом юридичної неохайності (про елементарну грамотність взагалі не йдеться) ведення більшості справ по селянах свідчать матеріали справи щодо Д. М. Вакули та П. І. Остапенка, хліборобів-одноосібників с. Піски Радківські Ізюмського району. Заарештовані 4 березня 1931 року Ізюмським райапаратом ДПУ за звинуваченням у веденні антирадянської агітації проти колективізації та намірі убити сільських активістів, вони півтора місяці перебували під арештом у Ізюмському бупрі. Рішенням Харківського оперсектора ДПУ від 26 квітня 1931 року їхню справу закрили за статтею 197 ч. 2 КПК УСРР зі звільненням з-під варті. Чи змогли вони на якийсь час повернутися до своїх родин — невідомо, адже за постановою (без дати) Ізюмського дільничного прокурора справу щодо них було направлено до особливої наради при колегії ДПУ УСРР «для застосування адмінвизнання». Рішення особливої наради відсутнє, натомість зберігся папірець з нотаткою, що вони були адміністративно вислані в 1931 році¹²⁸.

Восени 1931 року в більшості районів Харківщини колективізацію було в основному завершено. Обсяг хлібозаготівель того року (39 % валового збору) сягнув критичної межі для хлібофуражного балансу України, навесні 1932 року по селах почався голод, худоба вимирала. Недосіяними залишилися 2,5 млн га землі¹²⁹. У зв'язку з виступами селян проти конфіскацій останнього продовольчого і фуражного зерна, яке хлібозаготівельники продовжували вилучали в рахунок плану хлібозаготівлі та для створення

¹²⁸ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 2566.

¹²⁹ Марочко В. Голодомор 1932—1933 рр.— К.: ПП Наталія Брехуненко, 2007.— С. 22.

№ 186 (2179) 7 лютого 1931 р.

СЕЛА!

РАПОРТУЙТЕ ПАРТКОНФЕРЕНЦІ

про перевиконання завдань з позики.

Одноосібники йдуть за прикладом колгоспників.

УСУПІЛНЕННЯ СЕКТОР ВИКОНАВ СВОЄ ЗАВДАННЯ НА 118%

Села Харківської приміської смуги за п'ять днів липня передплатили позичку вищезгаданого року на 430.320 крб., що становить 30% завдання. УСУПІЛНЕННЯ СЕКТОР ВИКОНАВ СВОЄ ЗАВДАННЯ НА 116%. КОЛГОСПИ ПЕРЕДПЛАТИЛИ ПОЗИКИ НА 311.165 КРБ. ЗАМІСЦЬ 283.000. Передплата продовжується. ВЕДУТ ПЕРЕД такі сільради: СОРОКІВСЬКА, що дала 115% завдання, ОЛЕНСЬКА —120%. КОМАРІВСЬКА —100%. БЛИЗЬКО ДО ВИКОНАННЯ стоїть Березівська—90%, Васищево—80%, Мала Данилівська—84%, Мереха—80%, Немишля—87%, Лисичин—86%, Подвірська—89%, Понамаренківська—80%, Шевченківська—85%.

ГАНЕБНО ВІДСТАЮТЬ: Дерначі—36%, Лизогубівка—43%, Бабаї—20%, Велика Данилівка—16%, Пересічне—10%, Пелипівська—8%, Ржавецька—21%, Фесківська—31%, Польовська—2%.

Відсталими сільрадами треба негайно домогтися перемену з тим, щоб рапортувати партконференції про перевиконання завдань з позики.

ПЕРЕВИКОНАЛИ, АЛЕ НЕ СПИНЯЮТЬСЯ.

Контрольне число позики 3-го вищезгаданого в Дуричів-Кутянській сільраді — 8900 крб. Вже на 6 липня це завдання перевиконано на 3.800 крб.

На зборозі артілі «Нове Життя» всі, як один, узимали зовсім 20 трудоднів, приєднали позичку на 25 трудоднів. Але на цьому сільради не зупинилися. Передплата триває.

ВИКЛИКАЛИ Я ЗАБУЛИ.

Подвірська сільрада глибоко впадає в перевертешні напівжвавішого завдання — реалізації позики 3-го вищезгаданого року. На пленумі сільради Подвірська урочисто викликала на змагання в реалізації завдання Куржанацьку. Але приїхала на місце і про все забула. Куржанацька сільрада довелося про не пам'ятати і надіслати уряд у таквими термінами виконання: до 6 липня — зустрічний план на 2.600 крб. (по Куржани). На 5 липня Куржанацька сільрада своє контрольне завдання виконала на 100%. Подвірська лишалася позаду, відстаючи на 400 крб.

Треба прискорити темпи і до наступного терміну, 7 липня, виконати зустрічний і зустрічний плани.

РОГАНСЬКА СІЛЬРАДА ЗАКІНЧУЄ ПЕРЕДПЛАТУ.

Передплата по Роганській сільраді закінчується 6003 крб. Було вимагано виконати завдання на 119% й викликала на зустрічне змагання с-р артілі ім. Ільча та «Червоної перемоги», що вже тож закінчують 100% виконання колгоспників.

ПРИКЛАД УДАРНОГО ВИКОНАННЯ.

Що-ударному переїхала передплата в Писочині. За завданнями роботи задано, але на цьому не зупинилися. Передплата триває. Збори колгоспників узимали перевести передплату до вечора, як на 30 трудоднів.

Окремі ударники передплатили: Ветеринар М. В.—на 75 трудоднів, Стрижак С. Ф.—на 70, Кушнарчук І. П.—на 60, Шевченко Г. Г.—на 66, Павлюк Т. П.—на 40.

Писочинські колгоспи дали приклад ударного виконання завдань.

Про хід передплати сільрадами Харківської приміської зони державної позики у фонд І п'ятиріччя. 6 липня 1931 року

насінневих фондів колгоспів, прокотилася нова весняна хвиля репресій. Матеріали архівних кримінальних справ лише фрагментарно відображають масштаби селянських заворушень. Наслідком відкритих селянських виступів у березні — квітні 1932 року в селах Велика Цапівка і Завадське Золочівського району стали арешти жителів цих сіл. 10 березня Золочівський райвідділок ДПУ розпочав слідство за фактом колективного виступу селян у с. Велика Цапівка проти хлібозаготівлі та побиття при цьому представника сільради. Рішенням райвідділка ДПУ від 4 квітня 1932 року всі п'ятеро обвинувачених (П. П. Марченко, Т. П. Тельний, І. О. Тищенко, П. Ф. Брус та П. С. Мірошник) в адміністративному порядку були вислані разом з родинами на Північ¹³⁰.

21 квітня 1932 року Рокитянський райвідділок ОДПУ Центрально-Чорноземної області Росії за запитом Харківського облвідділу ДПУ заарештував шістьох працівників радгоспу ім. Ілліча, уродженців с. Завадське Золочівського району Харківської області, яких на батьківщині розшукували «за бандитизм» — підпал колгоспного майна: братів Івана та Опанаса Завадських, П. Є. Завадського, П. П. Калайду, С. Д. Калайду, П. П. Коломійця. Усі вони 1930 року були розкуркулені, підлягали висланню на Північ, але втекли до Росії і за чужими документами влаштувались на роботу до радгоспу. 13 жовтня 1932 року за рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР вони були покарані ув'язненням у концтаборах на 5 років. Щодо С. Д. Калайди, якому вдалося втекти з-під варті під час перевезення із Золочева до Харкова, справа лишилась незавершеною, а його подальша доля — невідомою¹³¹.

Втрата селянами мотивації до праці, недосів великих площ через брак насіння та безгосподарність керівництва колгоспів, величезні втрати при збиранні врожаю 1932 року, зокрема й через те, що зернові на 1,1 млн га залишилися зовсім нежатиими, призвели до того, що Україна отримала за доволі сприятливих погодних умов значно менший від розрахункового валовий обсяг хліба нового врожаю — 12,8 млн тонн¹³², що дорівнює близько 800 млн пудів.

Політбюро ЦК КП(б)У, яке мало б у таких умовах відстоювати виважені хлібозатівельні плани, навпаки, домоглося від III Всеукраїнської партконференції в липні 1932 року затвердження «до безумовного виконання» тільки по селянському сектору (одноосібники та колгоспи) встановленої ЦК ВКП(б) нереальної цифри в 356 млн пудів, що складало майже 45 % від валового збору зерна. З урахуванням державного сектора (радгоспів), у 1932 році загалом вилучили 52 %, відтак сільськогосподарське виробництво зазнало краху, а селяни — спланованою комуністичною владою Голодомору¹³³. Для повної впевненості в тому, що конференція ухвалить саме таке рішення, Сталін заздалегідь відрядив до Харкова двох найвищих, після нього самого, і відданих йому посадовців — голову РНК СРСР В. Молотова та другу людину в партії Л. Кагановича.

Прийнята 7 серпня 1932 року, у розпал збирання врожаю, постанова ЦВК і РНК СРСР «Про охорону майна державних підприємств, колгоспів і кооперації і зміцнення суспільної (соціалістичної) власності», текст якої складався за безпосередньої участі Сталіна під впливом ситуації в Україні, стала основною юридичною підставою для винесення народними судами вироків щодо так званих розкрадачів державного майна. Українське село, охоплене голодом, масовими захворюваннями і наростаючою смертністю, планували знову залишити без хліба. У цій постанові, охрещеній у народі як «закон про п'ять колосків», передбачалося покарання розстрілом та 10-річним ув'язненням за розкрадання колгоспного майна.

¹³⁰ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 2817.

¹³¹ Там само, оп. 6, спр. 561.

¹³² Марочко В. Голодомор 1932—1933.— С. 22.

¹³³ Там само.

Зовсім не випадково Сталін 11 серпня у листі до Кагановича зазначив: «...3) *Найголовніше зараз Україна.* Справи на Україні украй погані. Погано по *партійній* лінії... біля 50 райкомів висловились *проти* плану хлібозаготівель, визнавши його нереальним... Замість того, щоб керувати районами, Косіор весь час лавірував між директивами ЦК ВКП(б) і вимогами райкомів... *Погано* по лінії радянській. Чубар — не керівник. *Погано* по лінії ГПУ. Реденс не в змозі керувати боротьбою з контрреволюцією у такій великій і своєрідній республіці, як Україна. Якщо не візьмемося зараз же за виправлення становища на Україні, Україну можемо втратити...» (курсив Сталіна.— *Авт.*)¹³⁴.

Попри всі «старання» усунути «хвостистські настрої» у місцевого керівництва, заборону колгоспної торгівлі хлібом та перемелювання зерна без дозволу сільрад, а також те, що хлібозаготівельний план довелося *тричі* скорочувати, до 1 листопада 1932 року від селянського сектора України надійшло лише 136 млн пудів збіжжя¹³⁵.

Сталін усвідомлював розмір кризи в республіці, але припиняти хлібозаготівельну кампанію не збирався. Відмова від хлібозаготівель призвела б до дефіциту валюти, згорання закупівель за кордоном обладнання для нових заводів, визнання помилковості політики «великого стрибка».

Комісія ЦК ВКП(б) на чолі з В. Молотовим прибула до Харкова 29 жовтня 1932 року і в той же день провела розширене засідання політбюро ЦК КП(б)У з першими секретарями обкомів. В. Молотов повідомив про скорочення для України хлібозаготівельного плану на 70 млн пудів, однак поставив вимогу про безумовне його виконання. Він одразу взявся до справ: розіслав українських керівників по районах, просив телеграмою Сталіна направити в Україну на місяць для проведення хлібозаготівель 50—70 досвідчених комуністів, розпорядився припинити продаж промислових товарів колгоспникам та одноосібникам, зажадав від місцевих керівників налагодити облік збіжжя біля молотарок, а сам виїхав у південні області України.

З приїздом в Україну Молотова головним методом хлібозаготівель стали репресії. У Російському державному архіві соціально-політичної історії зберігається директива ЦК КП(б)У, прийнята за вказівкою цього сталінського поплічника, згідно з якою судові органи мали розглядати справи з хлібозаготівель поза чергою, «як правило, виїзними сесіями на місці із застосуванням крутих репресій». Для цього в кожній області додатково створювали не менш ніж 5—10 роз'їзних судових груп. Обкоми партії були попереджені, що «пасивність у цій справі... ЦК КП(б)У розглядатиме як гірший різновид гнилого лібералізму...»¹³⁶.

Відповідно до настанов Молотова бюро Харківського обкому КП(б)У 7 листопада 1932 року прийняло шляхом опитування таємне рішення «Про хід хлібозаготівель у Сахновщинському і Балаклійському районах». До цих районів, з метою «зламати



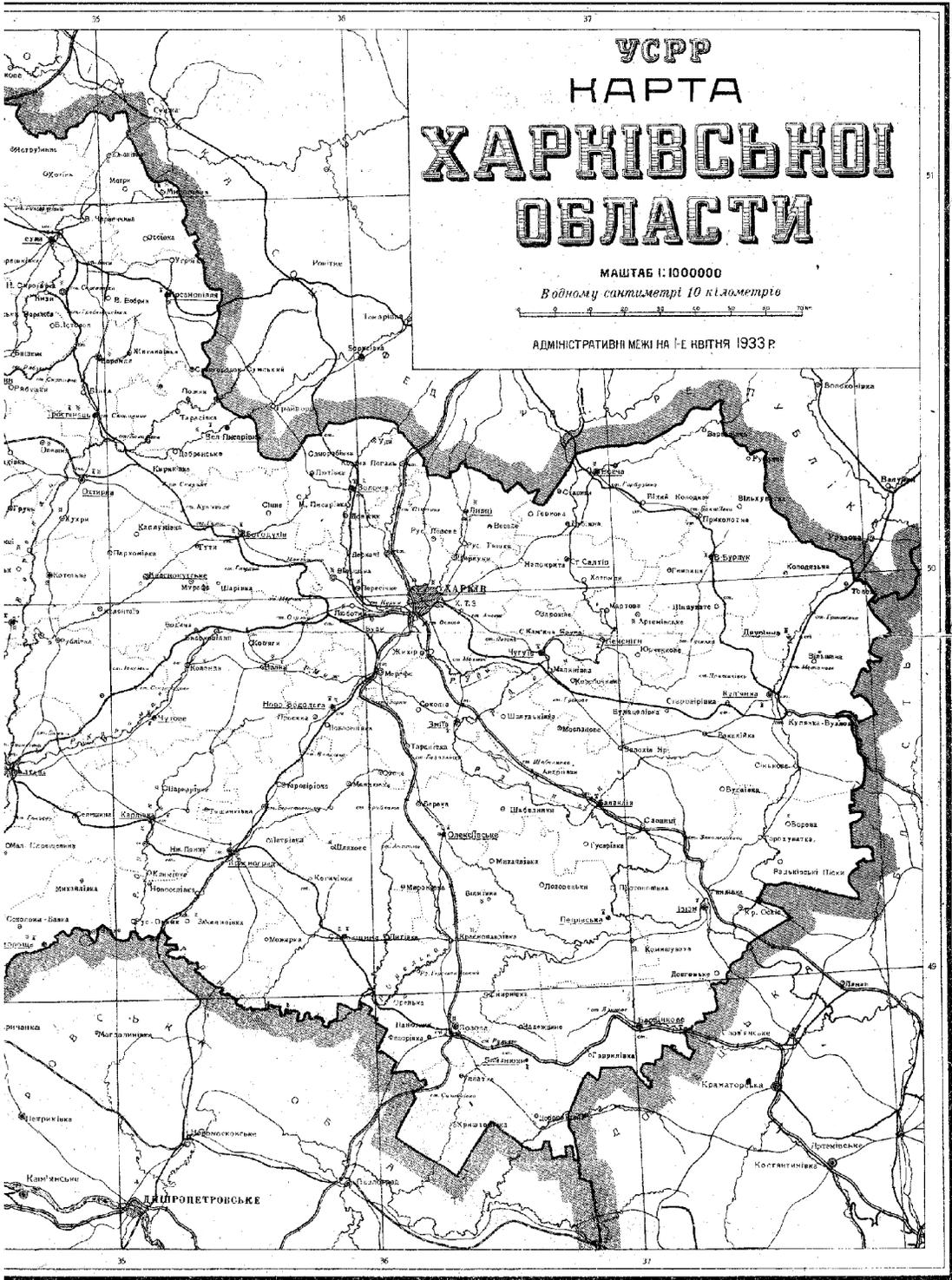
С. Ф. Реденс, голова ДПУ УСРР з липня 1931 по лютий 1933 року

¹³⁴ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали / Упоряд. Р. Я. Пиріг.— К.: Видав. дім «Києво-Могилянська академія», 2007.— С. 285, 286.

¹³⁵ Шаповал Ю. «Повелительная необходимость»: Рік 1932-й. До дня пам'яті жертв голодомору і політичних репресій // Дві Русі.— К., 2003.— С. 283, 284.

¹³⁶ Командири великого голоду: Поїздки В. Молотова і Л. Кагановича в Україну та на Північний Кавказ. 1932—1933 рр./ За ред. В. Васильєва, Ю. Шаповала.— К.: Генеза, 2001.— С. 36.





саботаж хлібозаготівель, організований куркульськими елементами, знищити опір хлібозаготівлям з боку частини сільських комуністів, які стали фактичними провідниками саботажу, та вжиття на місці ефективних заходів», були направлені комісії обкому, що мали виїхати не пізніше 9 листопада, з повноваженнями широко застосовувати репресії щодо злісних нездавачів хліба. Крім того, було вирішено «...на підставі закону про охорону суспільної (соціалістичної) власності, направити в ті ж райони виїзні сесії облсуду... Цим сесіям розглянути усі справи по хлібозаготівлях і в п'ятиденний термін розглянути не менше 10 справ з опублікуванням вироків у пресі»¹³⁷.

Того ж дня, також шляхом опитування, з грифом «Суворо таємно. Підлягає негайному поверненню» члени бюро Харківського обкому прийняли ще одне рішення — «Про боротьбу з втратами при обмолоті та розкранням хліба», що перекирило селянам Харківщини один із шляхів до порятунку від голодної смерті. Ця постанова зобов'язувала силами уповноважених та перевірених колгоспників добути зерно з «посліду», полови, соломи, повернути роздані селянам відходи, а одержаний таким способом хліб оприбуткувати, зарахувати у валовий збір зерна та здати на зсипні пункти. Встановлювалась персональна відповідальність для тих, хто обмолочував хліб. «Обком підкреслює, що він цим заходам надає виключного політичного значення і вимагає від РПК та уповноважених обкому боротьби на ділі з куркульськими махінаціями, спрямованими на зменшення хлібних ресурсів колгоспів»¹³⁸.

22 грудня 1932 року бюро Харківського обкому КП(б)У розгляне питання «Про перевіювання полови» знову і повторно зобов'яже «РПК і уповноважених взяти на спеціальний облік полови, де є колоски, і організувати переобмолочування цієї полови, а після обмолоту перевіяти і перечистити, вибравши з неї все зерно... Взяти під особливий контроль справу перевіювання полови, пам'ятаючи, що це є... одне із джерел виконання плану хлібозаготівель»¹³⁹. На цей час у селян уже заберуть не тільки зерно, а й невеличкі вузлики з квасолею, просом, усю картоплю, інші овочі, квашену капусту, сухі фрукти — тобто все їстівне.

Однак не всі виконали злочинні накази. Про мужній вчинок одного з небагатьох низових керівників свідчить постанова бюро Богодухівського райпарткому КП(б)У від 9 листопада 1932 року про зняття з посади і віддання під суд голови Гутянської сільради Курланова за надання неправдивих відомостей про обмолот хліба по одноосібному сектору, відсутність боротьби з приховуванням хліба контрактантами, «повний провал у виконанні хлібозаготівель як по колгоспному, так і по одноосібному сектору»¹⁴⁰.

Прізвища керівників Балаклійського району Хорешка, Уса і Фішмана фігурують у постанові ЦК ВКП(б) та РНК СРСР від 14 грудня 1932 року про хлібозаготівлі в Україні, на Північному Кавказі та Західній області, якою вимагалось їх, разом з іншими «зрадниками партії на Україні, як організаторів саботажу хлібозаготівель... віддати під суд, давши їм від 5 до 10 років ув'язнення у концентраційних таборах». Усіх інших «виключених за саботаж хлібозаготівель та сівби «комуністів» ця постанова приписувала виселяти до північних областей нарівні з куркулями»¹⁴¹.

Сталінський емісар В. Молотов, «поставивши» справу хлібозаготівель в Україні у необхідне вождю русло, 6 листопада відбув до Москви. Однак його дії здалися Сталіну недостатніми, тому він знову відрядив його до Харкова. Про те, що Молотову не

¹³⁷ ДАХО, ф. П-2, оп. 3, спр. 1, арк. 131.

¹³⁸ Так само, арк. 132.

¹³⁹ Так само, оп. 1, спр. 11, арк. 95.

¹⁴⁰ Там само, ф. П-80, оп. 1, спр. 43, арк. 263.

¹⁴¹ Голод 1932—1933 років на Україні: Очима істориків, мовою документів.— К.: Вид-во політ. літ-ри України, 1990.— С. 291—294.

відразу вдалося домогтися від українського керівництва згоди на застосування до українських селян нового виду покарання за невиконання плану здачі хліба державі — продовольчих штрафів, свідчить його телеграма до Сталіна від 20 листопада 1932 року: «Довелося два дні пробути в Харкові. 1) Розробили нові практичні вказівки ЦК по хлібозаготівлях, які вислані ЦК ВКП(б). 2) Збирали відбірний харківський актив для роз'яснення завдань у зв'язку з хлібозаготівлями, через те, що в немалої частини українських працівників є опортуністичні коливання у цьому питанні. 3) Довелося дати директиву про мобілізацію на хлібозаготівлі 600 робітників-комуністів з активістів у найбільших промцентрах України. Надіюся, з цим погодитесь. Молотов»¹⁴². Так після погодження зі Сталіним з'явилися кінцеві тексти постанов «Про заходи до посилення хлібозаготівель»: політбюро ЦК КП(б)У — відомої широкому загалу під датою 18 листопада¹⁴³, та Раднаркому України — від 20 листопада¹⁴⁴. Ці постанови стали законодавчим підґрунтям для практичного втілення плану упокорення українського народу голодом.

Вони передбачали, що колгоспи, які не виконали плану хлібозаготівлі, повинні були здати державі зерно із фуражного, продовольчого, насінневого фондів, а також забрати у колгоспників і здати державі зерно, видане на трудодні, зарахувавши в заробіток урожай, що його колгоспник виростив на своїй присадибній ділянці. Натуральні штрафи нараховувалися колгоспу в розмірі 15-місячної норми здавання м'яса як по усупільненій, так і по індивідуальній худобі колгоспника. Селянам-односібникам, окрім м'ясного, нараховувався також штраф картоплею, у розмірі річної норми податку¹⁴⁵.

Про значення, якого надавало вище партійне керівництво натуральним штрафам, свідчить зведення ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 року. У ньому зазначено, що по Харківській області за невиконання плану хлібозаготівель станом на 5 грудня 1932 року натуральними штрафами було обкладено 3363 одноосібних господарства та 32 колгоспи¹⁴⁶. Хлібозаготівельні бригади, отримавши повноваження на подвірні обшуки й накладення натуральних штрафів, вилучали не тільки все збіжжя та обумовлені постановами м'ясо і картоплю, а й усе продовольство та їстівні запаси.

До того ж, постанова політбюро офіційно запровадила таке покарання, як занесення колгоспів на «чорну дошку», що передбачало застосування репресивних заходів, неможливість придбання предметів першої необхідності, повну заборону торгівлі. Аналогічні заходи застосовували також у районах і селах, не занесених на «чорну дошку», але визнаних такими, що особливо незадовільно виконують хлібозаготівлі. 6 грудня рішенням ЦК КП(б)У і РНК УСРР на «чорну дошку» було занесено шість великих сіл і, як звітував С. Косіор до ЦК ВКП(б), «областями на «чорну дошку» занесено до 400 колгоспів»¹⁴⁷.

18 листопада 1932 року політбюро ЦК КП(б)У прийняло також постанову «Про ліквідацію контрреволюційних гнізд та розгром куркульських груп»¹⁴⁸. «Каральні органи пролетарської диктатури — ДПУ, суд, прокуратура, — говорилося в ній, — повинні наносити швидкі і рішучі удари куркульським елементам, що нахабнішають, не тільки після їхніх виступів, а й для запобігання контрреволюційним виступам».

¹⁴² Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 402.

¹⁴³ Там само.— С. 388—395.

¹⁴⁴ Вісті ВУЦВК.— 1932.— 21 листоп.; Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 399, 400.

¹⁴⁵ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 393.

¹⁴⁶ Там само.— С. 445.

¹⁴⁷ Там само.— С. 456—462.

¹⁴⁸ Там само.— С. 396—397.

Звичайно ж, органи ДПУ України до прийняття цієї постанови займалися «викриттям» контрреволюціонерів та «шкідників» на селі. У доповідній до ЦК КП(б)У про заходи ДПУ УСРР «з проведення оперативного натиску на куркульсько-петлюрівські та контрреволюційні елементи» станом на 20 листопада 1932 року голова ДПУ УСРР С. Реденс зазначав, що в колгоспному секторі України вже заарештовано 766 осіб (голів колгоспів, завгоспів, комірників, бухгалтерів, керівників середньої ланки). У тому загалі кількість заарештованих у Харківській області (303 особи)¹⁴⁹ складала майже 40 % від усіх заарештованих по Україні.

За пропозицією В. Молотова політбюро ЦК ВКП(б) 22 листопада утворило трійку в складі С. Косіора, С. Реденса, А. Кисельова, якій надавалося право виносити смертні вироки в справах репресованих під час хлібозаготівель. ЦК КП(б)У мусив щодаки звітувати перед Москвою про рішення в цих справах¹⁵⁰. Комісії з аналогічними функціями створювалися в кожній області України. Наводимо відомості із окремих архівних кримінальних справ репресованих під час спецоперації ДПУ в Сахновщинському районі. «За антирадянську агітацію серед колгоспної маси, спрямовану на зрив політ-кампанії на селі», 25 листопада 1932 року в с. Куцо-Ганебне заарештували вчителя К. І. Волиня, якого за рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР було покарано на 5 років ув'язнення в концтаборі¹⁵¹. За аналогічним обвинуваченням було також заарештовано шкільного вчителя в с. Андріївка Г. Я. Бондаренка. За результатом розгляду його справи на особливій нараді при колегії ДПУ УСРР він був на 3 роки висланий до Північного краю¹⁵².

У ГДА СБ України в Харкові відсутні матеріали про короткострокове «судочинство» виїзних сесій обласного суду, направлених Харківським обкомом КП(б)У до Балаклії та Сахновщини. Вироки нарсудів, наляканих приїздом комісій, у цей період виявилися суворішими навіть за рішення позасудових органів ДПУ. Так, Сахновщинським районним народним судом були засуджені «за контрреволюційні розмови і виконання шовіністичних пісень» члени колгоспу «Червоне село» І. С. Прокопенко — на 8 років концтабору, Г. І. Бринза — на 10 років, а після відбуття терміну у концтаборі — висилку до Мурманська на 10 років з 5-річним ураженням прав¹⁵³. Колгоспник із с. Дмитрівка Ф. Ф. Безпека за умисне виведення з ладу молотарки за вироком цього суду отримав 10 років у віддалених концтаборах і обмеження прав на 5 років¹⁵⁴.

Укотре розкручуючи в Україні маховик репресій, режим ніяк не міг вийти на контрольну цифру хлібозаготівельного плану. Товарного хліба на селі вже не було. Українські селяни, як одноосібники, так і колгоспники, щоб здобути засоби для виживання своїх сімей, подалися на заробітки у великі міста. І від 15 листопада 1932 року політбюро ЦК ВКП(б) ухвалило рішення «Про паспортну систему та розвантаження міст від зайвих елементів», яким вводилася єдина по СРСР паспортна система, відмінялися всі інші види посвідчень та запроваджувався апарат обліку і реєстрації населення, регулювання виїзду та в'їзду до великих міських центрів СРСР. Про репресивне спрямування цього документа свідчить навіть те, що постановою було передбачено створити комісію на чолі із заступником голови ОДПУ В. А. Балицьким «для опрацювання конкретних заходів як законодавчого, так і організаційно-практичного характеру», які дозволили б розвантажити міста від зайвого населення, в першу чергу «від куркульських, кримінальних та інших антисупільних елементів, що переховуються в містах».

¹⁴⁹ ГДА СБ України, Київ, ф. 16, оп. 25, спр. 3, арк. 99, 100.

¹⁵⁰ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 407.

¹⁵¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 2852.

¹⁵² Там само, оп. 5, спр. 883.

¹⁵³ ГДА СБ України, Харків, спр. 032940.

¹⁵⁴ Там само, спр. 032936.

Балицький організував роботу як завжди швидко, при цьому він двічі (15 та 24 листопада) зустрівся зі Сталіним, узгоджуючи з ним майбутні нововведення. Про ці зустрічі достеменно свідчить журнал відвідувань кабінету генсека¹⁵⁵. Отримавши на першій зустрічі вказівки вождя, він уже 23 листопада 1932 року направив Сталіну проекти постанов ЦВК та РНК СРСР «Про запровадження єдиної паспортної системи в містах Союзу РСР», «Про систему обліку та реєстрації населення Союзу РСР», Інструкцію РНК СРСР «Про облік і реєстрацію населення (прописку), регулювання виїзду та в'їзду до міст Москва, Ленінград, Харків»¹⁵⁶. Доопрацьована з урахуванням зауважень Сталіна, спільна постанова ЦВК та РНК СРСР від 27 грудня 1932 року «Про встановлення єдиної паспортної системи по Союзу РСР та обов'язкову прописку паспортів» з'явилася в газетах у перший день нового року¹⁵⁷. Нею селян було виключено з категорії громадян СРСР, яким видавалися паспорти.

Таким чином, наприкінці 1932 року держава законодавчо позбавила переважну більшість своїх громадян права на свободу пересування, встановила контроль над внутрішніми міграціями населення. Це було чергове досягнення «батька народів» у побудові тоталітарного державного механізму комуністичного зразка.

Сталін, можливо, після особистої доповіді Балицького, що відбулась у його кабінеті 24 листопада 1932 року, утвердився у висловленій ним раніше думці про неспроможність С. Реденса добитися безумовного виконання покладених на українське ДПУ завдань і прийняв остаточне рішення відправити для контролю над ним В. Балицького. 1 грудня 1932 року політбюро ЦК КП(б)У включило Балицького до свого складу¹⁵⁸. Тодішній голова ДПУ УСРР С. Ф. Реденс був лише кандидатом у члени політбюро ЦК КП(б)У. Партійній верхівці республіки дали зрозуміти, що реальне керівництво українськими репресивними органами перейшло до рук сталінського повпреда В. А. Балицького.

Згідно із зведенням ДПУ УСРР від 27 листопада 1932 року про заарештованих за перші п'ять днів з початку спецоперації, по Україні за ґрати було кинуте 1843 особи, у тому числі по Харківській області 230, з них за опір вивезенню хліба — 96 осіб¹⁵⁹. Однак такі показники Балицький вважав недостатніми. 5 грудня 1932 року він видав свій оперативний наказ по ДПУ УСРР за № 1. У констатуючій частині Балицький зауважував, що причиною невиконання контрольних цифр хлібозаготівельного плану є «безумовне існування на Україні організованого контрреволюційного повстанського підпілля, яке пов'язане із закордоном та іноземними розвідками, головним чином польським генеральним штабом»¹⁶⁰. Він недвозначно поставив перед органами ДПУ України «основне і головне завдання — нагальний прорив, викриття і розгром контрреволюційного повстанського підпілля та завдання рішучого удару по всіх контрреволюційних куркульсько-петлюрівських елементах, що активно протидіють і зривають основні заходи радянської влади та партії на селі»¹⁶¹.

Виконання наказу було покладене на спеціальну Ударно-оперативну групу на чолі з заступником голови ДПУ УСРР К. М. Карлсоном. Як свідчать дані, наведені у внутрішній довідці ДПУ УСРР про рух справ та заарештованих по обласних відділах ДПУ

¹⁵⁵ Шаповал Ю. І., Золотарьов В. А. Всеволод Балицький...— С. 179.

¹⁵⁶ Изменение паспортной системы носит принципиально важный характер // Источник.— 1997.— № 6.— С. 104, 105.

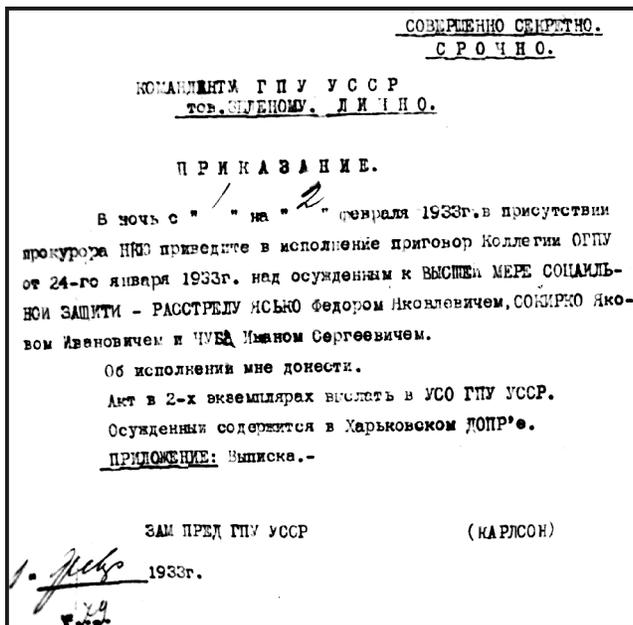
¹⁵⁷ Комуніст.— 1933.— 1 січ.

¹⁵⁸ ЦДАГО України, ф. 1, оп. 1, спр. 535, арк. 109.

¹⁵⁹ Розсекречена пам'ять: Голодомор 1932—1933 років в Україні в документах ГПУ — НКВД.— К.: Видав. дім «Києво-Могилянська академія», 2008.— С. 345.

¹⁶⁰ ГДА МВС України, Харків, ф. 48, оп. 1, спр. 1, т. 3, арк. 3.

¹⁶¹ Там само.



Наказ заступника голови ДПУ УСРР К. М. Карлсона про виконання вироку над засудженими до розстрілу. *1 лютого 1933 року*

лежить начальникові ЕКУ ДПУ УСРР С. С. Мазо, під керівництвом якого було сфабриковано справу про контрреволюційну організацію в сільському господарстві республіки, яку слідчі пов'язали з контрреволюційними організаціями в Москві, Ростові та Мінську. У Москві заарештованих українських фахівців зарахували до загальносоюзної контрреволюційної організації в сільському господарстві, що мала на меті «підірвати селянське господарство і викликати голод у країні». Тридцяти п'яти її членам на чолі з колишнім заступником Наркомзему СРСР галичанином Ф. М. Коноаром колегія ОДПУ 11 березня 1933 року винесла смертні вироки ¹⁶².

Український національний чинник переважає і в постанові ЦК ВКП(б) та РНК СРСР від 14 грудня 1932 року про хлібозаготівлі в Україні, на Північному Кавказі та в Західній області. У край слабка робота та відсутності революційної пильності, що сприяло проникненню до колгоспів, сільрад, земорганів, кооперації на посади голів та інших керівників куркулів, петлюрівців, прибічників Кубанської ради та інших, були звинувачені саме парторганізації України та Північно-Кавказького краю. Причина активізації «буржуазно-націоналістичних елементів» вбачалася у неправильно проведеній українізації. Для виправлення становища ЦК КП(б)У та РНК України було запропоновано «вигнати петлюрівські та інші буржуазно-націоналістичні елементи з партійних та радянських організацій, ретельно добирати й виховувати українські більшовицькі кадри, забезпечити систематичне партійне керівництво і контроль за проведенням українізації». Крім виселення «в найкоротший термін до північних областей СРСР із станиці Полтавської (Північний Кавказ), як найбільш контрреволюційної, усіх жителів», постанова вимагала «негайно перевести на Північному Кавказі діловодство радянських та кооперативних органів «українізованих» районів, а також усі газети

¹⁶² Пораховано *Авт.* за: ГДА СБ України, Київ, ф. 42, спр. 9, арк. 79, 80.

¹⁶³ Правда.— 1933.— 12 марта.

УСРР у зв'язку з оперативним натиском, у грудні 1932 року в їхньому провадженні перебувало 10 270 справ на 17 130 осіб, з них у Харківському облвідділі — 1747 справ на 3090 осіб. За місяць судовою трійкою і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР та судами НКЮ були розглянуті справи на 3476 осіб. У результаті було винесено 166 смертних вироків, 2316 осіб отримали три-, п'яти- та десятирічні терміни ув'язнення в концтаборах, 801 особу вислано за межі України. І тільки 193 особи (6 %) отримали умовні вироки, були виправдані судами або ж засуджені до примусових робіт. На 1 січня 1933 року в Україні 14 162 заарештованих ще чекали вирішення своєї долі ¹⁶².

Значна заслуга у «викритті» контрреволюційного підпілля на-

й журнали, що видаються, з української мови на російську, як більш зрозумілу для кубанців, а також підготувати і до осені перевести викладання у школах на російську мову»¹⁶⁴.

У наступній спільній постанові ЦК ВКП(б) та РНК СРСР від 15 грудня 1932 року про українізацію в Далекосхідному краї, Казахстані, Середній Азії, Центрально-Чорноземній області та інших районах СРСР уже не було жодного слова про хлібозаготівлі. Натомість органам влади зазначених адміністративних територій приписувалося «негайно призупинити подальшу українізацію в районах, перевести всі українізовані газети, друк та видання на російську мову і до осені 1933 року підготувати перехід шкіл і викладання на російську мову»¹⁶⁵.

Наступ на права українців у місцях їх компактного проживання в різних регіонах СРСР у жодному разі не свідчив про послаблення колоніальної політики в самій Україні. Допомогти С. Косіору, В. Чубарю, М. Хатаевичу та керівникам обласної ланки, які, на погляд вождя, «несерйозно ставляться до завдань партії та уряду», мали секретарі ЦК ВКП(б) Л. Каганович і П. Постишев. Постановою ЦК ВКП(б) та РНК СРСР від 19 грудня 1932 року їм доручалося «негайно виїхати на Україну на допомогу ЦК КП(б)У і Раднаркому України, засісти у вирішальних областях України» на правах особливоуповноважених ЦК ВКП(б) та Раднаркому Союзу РСР¹⁶⁶. Увечері 20 грудня Л. Каганович і П. Постишев прибули до Харкова і наказали невідкладно зібрати політбюро ЦК КП(б)У. На засіданні, яке тривало з десятої години вчора до четвертої ранку, місцеві керівники доповідали, що попри ретельні обшуки, вдається вилучити з дворів лише по кілька десятків кілограмів зерна. За доповіддю В. А. Балицького, органи ДПУ виявили від початку грудня по всій Україні в 7 тис. ям та 100 коморах лише 700 тис. пудів прихованого хліба.

Посланцям Москви було добре відомо, що в Україні ані в колгоспів, ані в селян «великого» хліба вже не залишилось, а смертність від голоду набула серед селянства загрозливих масштабів. Значно більше за результати виконання хлібозаготівельного плану їх непокоїли настрої в парторганізації України. Однак офіційна лінія партії вимагала виявлення всіх випадків «куркульського саботажу», прихованих «чорних комор», ям та інших схованок, нещадної боротьби з організованим українським націоналістичним підпіллям, нібито готовим з початком Польщею війни проти СРСР підняти народ України на збройне повстання. Ці тези і надалі лунали як у щоденній пропаганді, так і у виступах на закритих засіданнях вищого партійного керівництва. При цьому необхідність продовження хлібозаготівель була головним пунктом у діяльності партії в українському селі.

У такій ситуації українським комуністам залишалася роль слухняних виконавців будь-яких рішень політбюро ЦК ВКП(б). А для кращого розуміння поставлених завдань і усвідомлення партійними працівниками на місцях особистої відповідальності Л. Каганович наказав «в усі райкоми телеграфно розіслати пункт 2 рішення ЦК ВКП(б) по доповідях ЦК КП(б)У та Північкавкрайкому про хлібозаготівлі — пункт про арешт і віддання під суд ряду районних працівників України» (йдеться про спільну постанову ЦК ВКП(б) та РНК СРСР від 14 грудня 1932 року під грифом «Секретно, не для друку». — *Авт.*)¹⁶⁷.

Різно негативну оцінку сталінських емісарів отримали постанови ЦК КП(б)У щодо створення колгоспних фондів, прийняті без згоди на це центрального партійного кері-

¹⁶⁴ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— 477.

¹⁶⁵ Командири великого голоду: Поїздки В. Молотова і Л. Кагановича...— С. 312, 313.

¹⁶⁶ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 495.

¹⁶⁷ Командири великого голоду: Поїздки В. Молотова і Л. Кагановича.— С. 318.

вництва. Саме ухвалення зазначених постанов ще більше посилювало недовіру Кремля до ЦК КП(б)У і партійних керівників нижчої ланки. У телеграмі Й. В. Сталіну від 21 грудня про ситуацію в Україні та дії щодо посилення хлібозаготівель Л. М. Каганович, зокрема, повідомляв про низку вжитих ним практичних заходів: «За нашим наполяганням відмінені 2 постанови ЦК КП(б)У від 29 листопада та 15 грудня, які, на нашу думку, дають підставу місцевим організаціям притримувати хлібозаготівлі під виглядом закріплення та створення колгоспних фондів і повторної перевірки ресурсів радгоспів»¹⁶⁸. ЦК ВКП(б) відмінив не тільки згадані, але й постанову ЦК КП(б)У від 18 листопада 1932 року в частині колгоспних зернових фондів. Після зняття недоторканності з усіх колгоспних фондів і вивезення до зернини в рахунок плану хлібозаготівель (листи С. Косіора до секретарів райпарткомів, голів райвиконкомів, уповноважених обкомів КП(б)У від 24 та 29 грудня 1932 року)¹⁶⁹ українські хлібороби були поставлені в повну залежність від рішень кремлівської партійної верхівки.

До практичного виконання вказівок комісії Сталіна були залучені органи ДПУ УСРР, від яких вимагалось поєднати «виявлення коренів саботажу та контрреволюційних організацій з поточною роботою та боротьбою за хліб»¹⁷⁰, що означало безпосередню участь репресивних органів у хлібозаготівлях, а для створення відповідного настрою в суспільстві їм поставили конкретне завдання: «заарештувати та віддати під суд з опублікуванням у пресі чотирьох директорів радгоспів, які найбільш злісно зривають хлібоздачу»¹⁷¹. Перевіркою контингенту заарештованих ДПУ було встановлено, що з 16 грудня 1932 року під слідством ЕКУ Харківського облвідділу ДПУ перебував старший агроном радгоспу «Комуніст» Лозівського району М. Д. Козирко «за навмисне невиконання сільськогосподарських робіт, чим підривав міць радянського господарства». 27 грудня 1932 року за участь у контрреволюційній організації, яка активно чинила опір хлібозаготівлям, були заарештовані заступник директора обласної контори державного тресту «Скотар» В. С. Світличний, інспектор-агроном тресту П. Г. Брусенець та бригадир радгоспу «Комуніст» Т. К. Глухий, а 30 грудня — робітник радгоспу Н. М. Видренко. У січні 1933 р. кількість членів цієї організації зросла ще на три учасники, серед них опинився районний агроном Я. В. Цезарський-Кияшко. Поступово контрреволюційна організація набувала забарвлення повстанської, що мала на меті повалення радянської влади (арешти 9 січня робітника радгоспу «Комуніст» Ф. К. Лиходіда, 11 березня — агронома «Облтрактора» Г. М. Сандригайла та 29 березня — члена колгоспу «Червоний прогрес» С. Д. Курадченка), та шкідницької (після арештів 1 березня референта Лозівського райплану З. А. Чайки та агронома радгоспу «Комуніст» К. М. Кручі-Ритвинського). Загалом у цій справі було заарештовано 22 особи. Слідство тривало кілька місяців, а матеріали справи склали п'ять томів. Рішення по більшості обвинувачених приймала судова трійка ДПУ УСРР 11 квітня 1933 року. Шестеро були покарані на 10 років ув'язнення в концтаборах, при цьому К. М. Круча-Ритвинський отримав цей термін на заміну вищої міри покарання (29 грудня 1938 року він помер у Північно-Східних таборах на Колимі). Ще одинадцятьоро були ув'язнені в концтаборах на строки від 3 до 5 років, а щодо трьох робітників радгоспу «Комуніст» трійка закрила справу зі звільненням з-під варті. Долю агрономів М. Д. Козирка і Г. М. Сандригайла вирішувала колегія ОДПУ в Москві, за її рішенням від 14 серпня 1933 року обидва отримали по 10 років концтаборів¹⁷².

¹⁶⁸ Командири великого голоду: Поїздки В. Молотова і Л. Кагановича...— С. 334

¹⁶⁹ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 521, 530.

¹⁷⁰ Командири великого голоду: Поїздки В. Молотова і Л. Кагановича...— С. 319.

¹⁷¹ Там само.— С. 334.

¹⁷² ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1493—1497.

Районні відділки ДПУ включилися в пошуки так званого прихованого хліба. У поєднанні з масовими обшуками скрізь, а не тільки в селах, занесених на «чорну дошку», почали застосовувати накладення натуральних штрафів. Ця репресивна акція стала обов'язковою на всій території України від 1 січня 1933 року, після отримання в Харкові телеграфом постанови політбюро ЦК ВКП(б) за підписом Й. Сталіна. І вже 4 січня 1933 року політбюро ЦК ВКП(б) затвердило вислання на Північ з Харківської області 400 родин «злісних елементів і куркулів», а також 40 виключених з партії комуністів¹⁷³.

7 січня 1933 року Олександрівський райапарат Харківського облвідділу ДПУ заарештував голову Закутнівської сільради М. І. Баришенка «за саботаж хлібозаготівлі і створення незаконних хлібних фондів». Оперативно — 12 січня 1933 року — його було покарано судтрійкою при колегії ДПУ УСРР у порядку постанови ЦВК СРСР від 7 серпня 1932 року 5-річним ув'язненням у концтаборі¹⁷⁴.

По всіх районах області посилювались репресії до боржників-одноосібників, аби, як зазначено в постанові Петрівського райпарткому КП(б)У, «нанести такий удар, який би вплинув на всіх останніх одноосібників — нездатчиків хліба»¹⁷⁵. Про репресії на зразок «щоб іншим не було внадно» свідчать арешти Петрівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 24 листопада 1932 року селянина-одноосібника Ф. С. Нечипоренка з хутора Шопенка «за систематичну антирадянську агітацію проти політкомпаній радянської влади на селі»¹⁷⁶ та 15 січня 1933 року тракториста с. Левківка А. Д. Скрипника «за розкладницьку роботу в комуні «Суданка» і агітацію проти кампаній радянської влади на селі»¹⁷⁷. 9 квітня 1933 року особлива нарада при колегії ДПУ УСРР вислала їх до Північного краю на 3 роки, відправивши до місця заслання етапом.

Станом на 5 січня 1933 року селянський сектор Харківської області виконав річний план хлібозаготівель на 81,3 %. Тільки за першу п'ятиденку січня селяни здали 4,5 % від річного плану. Такого приросту було досягнуто за рахунок тиску на колгоспи і вивезення так званих насінневих фондів з колгоспів, що не виконали план хлібозаготівель, пояснювалося в доповідній Харківського обкому до ЦК КП(б)У від 9 січня 1933 року за підписом секретаря обкому Р. Я. Терехова і при цьому підкреслювалося, що ця акція зустріла «великий опір не тільки з боку колгоспів, а й з боку деяких райпарткомів і окремих уповноважених обкому»¹⁷⁸. Терехов відзначав також широке застосування штрафних санкцій, ба більше — кількаразове накладення натуральних штрафів.

Постанова РНК СРСР від 12 січня 1933 року, якою було визначено кінцеві терміни і показники річного хлібозаготівельного плану, фактично засвідчила, що Кремль визнав вичерпаність українських хлібних комор. Для України було закріплено остаточну звітну цифру здачі хліба з урожаю 1932 року — 260 млн пудів і термін закінчення хлібозаготівель — кінець січня 1933 року¹⁷⁹. Майже одночасно були названі й планові цифри заготівель зернових з урожаю 1933 року. Постановою РНК СРСР від 21 січня 1933 року показник плану для України, ураховуючи страхову ставку, наближено до остаточного показника попереднього року — 265,5 млн пудів¹⁸⁰. Частка України в загальносоюзних заготівлях знижувалась з 31—35 % у 1930—1931 роках до 25 % за планом 1933 року¹⁸¹.

¹⁷³ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 571.

¹⁷⁴ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 2965.

¹⁷⁵ Там само, ф. П-97, оп. 1, спр. 16, арк. 16.

¹⁷⁶ Там само, ф. Р-6452, оп. 5, спр. 564.

¹⁷⁷ Там само, спр. 660.

¹⁷⁸ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 584—587.

¹⁷⁹ Державний архів Російської Федерації, ф. 5446, оп. 1в, спр. 468, арк. 11.

¹⁸⁰ Там само, арк. 19—20.

¹⁸¹ Командири великого голоду: Поїздки В. Молотова і Л. Кагановича...— С. 67.



Й. В. Сталін, К. Є. Ворошилов, В. М. Молотов на похоронах голови ОДПУ В. Р. Менжинського. 14 травня 1934 року, м. Москва

У світлі цих рішень відповідь на запитання, з якою метою Сталін і надалі вимагав застосування до українського селянства «найсуворіших заходів покарання», може бути одна — фізичне знищення українських селян, а не наповнення державних хлібних запасів, яким вище партійне керівництво продовжувало прикривати організацію голодомору.

З надією знайти порятунк у містах селяни подалися на новобудови, промислові підприємства, почали масово виїжджати за межі України або в пошуках роботи, або щоб обміняти свій нехитрий домашній скарб на хліб. Спостерігалися втечі з України цілих сімей. Цей факт зафіксовано в спеціальному донесенні В. Балицького для ОДПУ від 22 січня 1933 року, яке негайно було передане для ознайомлення Й. Сталіну, а той направив його Молотову, Кагановичу та Постишеву. Балицький зазначав, що по Україні, переважно по Харківській, Одеській, Київській, частково Чернігівській областях, від кінця грудня 1932 року зареєстровано виїзди 31 693 осіб та 2789 родин, зокрема Харківську область, де виїздів було найбільше, покинуло 20 129 осіб¹⁸².

Після направлення в Україну комісії Кагановича — Постишева, що поставила завдання активізувати репресії та поєднати масові обшуки з натуральними штрафами, вождь мав усі підстави очікувати такої природної захисної реакції з боку українського селянства. 22 січня 1933 року він одноосібно підписався під директивою РНК СРСР і ЦК ВКП(б) для партійного-радянського керівництва і органів ОДПУ в Україні та в Північно-Кавказькому краї щодо термінового припинення виїзду селян з цих територій до інших країв, а також в'їзду українських селян до Північно-Кавказького краю

¹⁸² Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 615.

і навпаки¹⁸³. Цим рішенням українці були позбавлені останньої можливості врятуватися втечею, також було перекрито останній живильний струмок надходження продуктів харчування іззовні. 23 січня 1933 року політбюро ЦК КП(б)У видало відповідну технічну постанову про виконання центральної директиви¹⁸⁴.

Завдання великою мірою полегшувалося впровадженням паспортної системи. Згідно з «Інструкцією про видачу паспортів», затвердженою РНК СРСР 14 січня 1933 року, навколо міст Москва, Ленінград і Харків було встановлено режимні зони (100 км для перших двох і 50 км для Харкова), де вимагалась обов'язкова прописка паспортів в органах міліції протягом 24 годин з моменту їх одержання¹⁸⁵. У квітні 1933 року РНК СРСР визнав режимними ще 25 міст, серед них — українські Київ, Одеса, Дніпропетровськ. У режимних зонах заборонялося проживання так званим неблагонадійним і соціально небезпечним елементам. Органи ДПУ мали брати їх на облік і виселяти разом із сім'ями. Циркуляром начальника Головного управління робітничо-селянської міліції УСРР Семенова від 21 січня 1933 року було визначено перелік категорій, яким заборонялося видавати паспорти. Він починався із селян-одноосібників та колгоспників¹⁸⁶. За відсутності в селян паспортів єдиними дозвільними документами для продажу їм залізничного квитка за межі України служили довідки райвиконкому на право виїзду або промислових чи будівельних організацій про завербування на роботу за межами республіки. Лишалось заборонити видачу таких довідок та розставити на станціях пости — і село, звідки вилучили заготовлені на зиму харчі, опинялося у цілковитій блокаді.

Відвітувавши про закінчення по селах масових обшуків, органи ДПУ УСРР повною мірою зайнялися втікачами. Як зазначено в довідці ДПУ УСРР, станом на 2 лютого 1933 року, «з метою припинення виїздів із сіл органами ДПУ було вжито ряд рішучих заходів, а саме: категорична заборона сільрадам видавати будь-які довідки на виїзд; мобілізація агентури і сільського активу на виявлення організаторів виїздів; створення по лінії транспортних органів і по районах оперативних заслонів; арешти організаторів і заводіїв утечі». За 10 днів (23 січня — 2 лютого) заслонами ДПУ по районах України було затримано і профільтровано 3861 особу, з них 3521 повернуто на постійне місце проживання, а заслонами на залізницях — відповідно 16 733 та 15 109 осіб. Найбільш «уражені» масовими виїздами були Київська, Харківська і Дніпропетровська області. На них припадало 62 739 осіб. ДПУ зареєструвало окремі села, звідки втекли всі дорослі та працездатні чоловіки. Так, на Харківщині із 5 сіл Сахновщинського району виїхало до 1 тис. голів родин, а «у Валківському районі з наявних у с. Ільченкове 82 одноосібних господарств повністю збереглося тільки 5, у 20 господарствах залишилися лише жінки й діти; інші господарства ліквідовані, їхні власники з сім'ями виїхали із села»¹⁸⁷.

Про організацію на усіх залізницях європейської території СРСР заслонів та оперативно-розшукових груп з метою затримання селян-втікачів з України та Північного Кавказу доповідав Й. Сталіну та В. Молотову 2 лютого 1933 року заступник голови ОДПУ Г. Ягода. Він, зокрема, повідомляв, що 22—30 січня 1933 року заслони затримали 24 961 особу, з них утікачів із України — 18 379, Північно-Кавказького краю — 6225, інших районів — 357 осіб¹⁸⁸.

¹⁸³ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 609, 610.

¹⁸⁴ Там само.— С. 617.

¹⁸⁵ Комуніст.— 1933.— 14 січня.

¹⁸⁶ ЦДАВО України, ф. 539, оп. 14, спр. 659, арк. 1.

¹⁸⁷ Розсекречена пам'ять...— С. 498—501.

¹⁸⁸ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 636.



М. М. Тимофеев, начальник Харківського обласного відділу ДПУ з листопада 1932 по березень 1933 року. *Фото 1932 року*

25 січня 1933 року Харківський обком КП(б)У та облвиконком направили секретарям райпарткомів та райвиконкомів окремого листа, в якому від районних керівників вимагалося, зокрема, «надати районному ДПУ максимальне сприяння в здійсненні цієї (від 22 січня.— *Авт.*) директиви, виділяючи на допомогу їм кращих комуністів, комсомольців та перевірених активістів... Заборонити сільрадам видавати будь-які довідки колгоспникам та одноосібникам на виїзд їх з району, окремі випадки виїздів допускати тільки після ретельної перевірки з дозволу райвиконкому. Зобов'язати РВК обмежити до мінімуму видачу довідок на виїзд за межі району...»¹⁸⁹.

Особиста відповідальність за організацію масових обшуків і пограбування селянства Харківщини лежить на М. М. Тимофееві, який очолював Харківський обласний відділ ДПУ з 3 листопада 1932 по березень 1933 року. Він є єдиним серед найвищого керівництва ДПУ — НКВС УСРР першої половини 30-х років, кому вдалося уникнути сталінських репресій¹⁹⁰. Значну роль у винищенні селянства Харківщини відіграли також його заступники

П. М. Рахлін та С. І. Самовський.

На засіданні політбюро ЦК ВКП(б) 24 січня 1933 року та на об'єднаному пленумі ЦК і ЦКК ВКП(б) генсек Й. Сталін не критикував за хлібозаготівельну кампанію в Україні хіба що ДПУ України і особливоуповноваженого ОДПУ в республіці В. А. Балицького особисто. Постанова політбюро ЦК ВКП(б) від 24 січня 1933 року про зміцнення ЦК і обласних парторганізацій КП(б)У не тільки позбавила партійне керівництво республіки будь-якої можливості ухвалювати самостійні рішення, а й мати окремішню думку щодо заходів партії в Україні. І хоча С. Косіора залишили генеральним секретарем, було вирішено відправити в Україну другим секретарем ЦК КП(б)У і першим секретарем Харківського обкому секретаря ЦК ВКП(б) П. П. Постишева (московська посада залишалася за ним до лютого 1934 року). Колишній перший секретар Харківського обкому Р. Я. Терехов, як і його колеги з Дніпропетровська та Одеси В. А. Строганов і М. М. Майоров, були направлені в розпорядження ЦК ВКП(б).

У мовчазній спробі місцевого керівництва спустити «на гальмах» перестановки в партійній верхівці України П. Постишев відчув глибоко приховане невдоволення січневими рішеннями й миттєво відреагував телеграмою до Сталіна. На його вимогу політбюро ЦК ВКП(б) 31 січня 1933 року доручило не тільки розіслати рішення ЦК ВКП(б) від 24 січня всім обкомам та райпарткомам, а й зібрати пленум ЦК КП(б)У для його опрацювання та обговорення питань організації весняної посівної кампанії¹⁹¹. С. Косіор 5—7 лютого провів пленум ЦК КП(б)У. Повторюючи перед членами ЦК сталінські тези щодо причин провалу хлібозаготівель в Україні, він бідкався про те, що Україна зганьбила себе недовиконанням на 5 млн пудів річного плану, але жодним словом не згадав про невпинне зростання смертності на селі¹⁹². Резолюція пленуму засвідчує повну втрату КП(б)У навіть подобі самостійності, що демонструвалася ще наприкінці 1932 року.

¹⁸⁹ Державний архів Сумської області, ф. П-23, ол. 1, спр. 7, арк. 22, 23

¹⁹⁰ *Золотарьова В. А.* ЧК — ДПУ — НКВС на Харківщині: Люди та долі (1919—1941).— Х.: Фоліо, 2003.— С. 108.

¹⁹¹ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 629, 630.

¹⁹² Там само.— С. 653.

С. Косіору, за посадою, було доручено очолити створену ЦК ВКП(б) комісію з керівництва збором насіння та проведення в Україні весняної сівби. Але до нього приставили П. Постишева. А те, що до складу цієї комісії було включено і голову ДПУ УСРР С. Реденса, свідчить, що збір насіння належало проводити силовими методами, з допомогою чекістів¹⁹³.

Тверду руку П. Постишева харківські комуністи відчули вже в першому його виступі на об'єднаному пленумі Харківського обкому та міськкому КП(б)У 4 лютого 1933 року. Він заявив, що про насіннєву допомогу з боку держави не може бути й мови, насіння прийдеться збирати методами хлібозаготівель, а це вимагає «значного посилення наших репресивних заходів проти куркулів, підкуркульників, петлюрівських, шкідницьких та інших антирадянських елементів». І підкреслив: «Тільки опортуністи й скиглії можуть шукати причини провалу харківської організації в керівництві сільським господарством у помилках політики партії. Тільки хлюпики і гнилля можуть шепотатися щодо непосильності задач»¹⁹⁴.

Намір Кремля додатково «потрусити» конаючого українського селянина підтверджує постанова ЦК ВКП(б) від 5 лютого 1933 року, якою в республіці 6 лютого офіційно припинялися хлібозаготівлі з урожаю 1932 року і приписувалося «перевести всі сили на збір насіння для ярової сівби»¹⁹⁵.

Як визначено В. А. Балицьким в оперативному наказі по ДПУ УСРР від 13 лютого 1933 року за № 2 про чергові завдання агентурно-оперативної роботи органів ДПУ УСРР, головним завданням на найближчу перспективу мала стати саме мобілізація районних апаратів на забезпечення весняної сівби: виявлення з допомогою агентури зерна, прихованого в ямах, чорних коморах, відходах та інших схованках, і здача його в державний насіннєвий фонд; забезпечення його збереження; виявлення і арешт усіх організаторів саботажу, членів контрреволюційних повстанських організацій і активних одиниць; рішуча боротьба з ініціаторами, організаторами масових виїздів із сіл тощо¹⁹⁶.

18 лютого 1933 року політбюро ЦК КП(б)У ухвалило постанову про погодження з призначенням ЦК ВКП(б) головою ДПУ УСРР В. А. Балицького і призначило Карлсона і Леплевського його заступниками¹⁹⁷, а рішенням політбюро ЦК ВКП(б) від 10 березня 1933 року судовій трійці при колегії ДПУ УСРР у складі Балицького, Карлсона, Леплевського було надано право розгляду справ щодо повстанства і контрреволюції в Україні із застосуванням вищої міри соціального захисту¹⁹⁸. Незабаром вона у два прийоми розглянула велику групову справу щодо обвинувачення 74 селян Харківщини в участі в контрреволюційній організації. Фабрикування цієї справи СПВ Харківського облвідділу ДПУ показує, з якою «залізобетонною» послідовністю органи ДПУ «добивали» українське селянство. Більшість фігурантів справи чекісти знайшли на одній з новобудов у с. Куряж під Харковом, де працювало чорноробами, теслями, столярами багато вчорашніх селян Харківщини, розорених хлібозаготівлями та конфіскаціями майна в рахунок покриття штрафів. 24 листопада 1932 року було заарештовано 28 осіб. Серед них — батьки з дорослими синами, рідні брати, просто сусіди із сіл Охоче і Мелихівка Олексіївського району, м. Зміїв і с. Таранівка Зміївського району, кількох хуторів Опішнянського району. З 12 по 21 грудня прокотилася нова хвиля арештів

¹⁹³ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 629.

¹⁹⁴ *Постишев П.* О задачах весеннего сева // Парт. стр.-во.— 1933.— № 5.

¹⁹⁵ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 640.

¹⁹⁶ Розсекречена пам'ять...— С. 513, 514.

¹⁹⁷ *Шаповал Ю. І., Золотарьов В. А.* Всеволод Балицький...— 198.

¹⁹⁸ Сталинское политбюро в 30-е годы: Сборник документов.— М: АИРО-XX, 1995.— С. 63.

у рідних селах першої групи заарештованих, за ґрати кинули ще 22 селян-одноосібників і колгоспників, буцімто також «членів контрреволюційної організації». У січні — перших числах лютого в Харкові, у радгоспах «День Жовтня» та «Світанок» були заарештовані ще четверо меліхівських селян. Останні масові арешти в цій справі були проведені 25 лютого. Левову частку «роботи» виконали уповноважені СПВ Харківського облвідділу ДПУ Зарубін та Орлов, які вели слідство над 46 і 20 обвинуваченими відповідно. На першому засіданні судової трійки 3—4 квітня 1933 року розглядалися матеріали на 27 осіб, щодо яких слідчі вимагали різних термінів позбавлення волі. Усі вони були покарані ув'язненням у концтаборах на 3 (чотири особи), 5 (дев'ять осіб) та 10 (чотирнадцять осіб) років. Також було ухвалено припинити справу відносно Петра Касьянова, якого застрелила охорона 29 березня 1933 року при спробі втечі. Друге засідання судової трійки, що відбулося 29 квітня 1933 року, розглянуло матеріали 19 обвинувачених, до яких слідство вимагало застосувати виключно вищу міру соціального захисту — розстріл. П'ятнадцятеро з них були жителями с. Охоче Олексіївського району, серед них брати Єгор, Єлисей і Максим Бабаєви, які працювали на будівництві в Куряжі, керівництво колгоспу «Перемога» — С. Р. Пензев, Д. Т. Брехов, С. Г. Дурнев, М. О. Волобуєв. Вирок трійки було виконано в м. Харкові 22 травня 1933 року. Привертає увагу значна кількість обвинувачених (27), стосовно яких у справі відсутні вирoki¹⁹⁹.

У лютому до ЦК КП(б)У почали надходити повідомлення ДПУ УСРР та листи обкомів партії про «продовольчі ускладнення» в сільській місцевості, містах і містечках України, поширення захворюваності на ґрунті голоду, збільшення смертності від голодування. Величезну кількість звернень реєструвала приймальня голови ВУЦВК Г. І. Петровського. Незважаючи на режимний статус Харкова і деяких інших великих міст, сюди в надії врятуватися щодня прибували тисячі голодних селян. Невпинно зростала кількість безпритульних дітей, яких чекісти й міліція підбирали на вулицях міст і залізничних станціях. За січень — лютий тільки в Харкові вони схопили 257 дорослих і 373 дитини. До того ж у лютому на харківських вулицях було підібрано 431 труп померлих від голоду селян²⁰⁰.

Однак публічних інформацій про масове спустошення українських сіл через голод, а тим більше закликів до суспільства надати допомогу вмираючим не було. Навпаки, напівголодне міське населення байдуже споглядало на вулицях трупи померлих селян і навіть дітей, допомагало міліції відловлювати жебраків, чому всіляко сприяла офіційна пропаганда. 6 травня 1933 року ЦК КП(б)У ухвалив постанову про боротьбу з дитячою безпритульністю, в якій замість дієвих заходів з ліквідації причин цього явища звинуватив районне керівництво в потуранні йому: «Окремі райони стали на неприпустимий шлях направлення безпритульних, які потребують тимчасової допомоги, дітей у великі міста». Постанова містила окремий розділ «Про боротьбу з бродячим елементом», в якому вимагалось від спеціальної комісії на чолі із заступником ДПУ УСРР К. М. Карлсоном протягом 10 днів «вжити рішучих заходів з очистки міст Харкова, Києва, Одеси, Дніпропетровська та інших від бродячих елементів, створивши з них трудові загони з обов'язковим направленням на роботи у дорожні будівництва, каміноломні, радгоспи». Керівникам господарюючих структур приписувалося виділити для нагляду за цими спеціальними загонами перевірених комендантів, «встановити підвищену заробітну плату комендантам за рахунок зниженої зарплати осіб, які входять у загони, а також забезпечити продовольче постачання самих комендантів та сімейств.

¹⁹⁹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1987—1990.

²⁰⁰ Розсекречена пам'ять...— С. 532—533.

Передбачити преміювання комендантів за перевиконання трудовим загоном, яким він керує, завдань»²⁰¹.

Під звуки фанфар і бадьорі марші 1 травня 1933 року в СРСР відсвяткували День солідарності трудящих. Партійні секретарі на урочистих зборах запально цитували промову Сталіна «Наше найближче завдання — зробити всіх колгоспників заможними», проголошену ним на І з'їзді колгоспників-ударників 19 лютого 1933 року: «Чого ми добилися відчутно, йдучи по колгоспному шляху? Ми добилися того, що допомогли мільйонним масам бідняків увійти в колгоспи... Ми добилися того, що мільйонні маси бідняків, які жили раніше надголодь, стали тепер у колгоспах середняками, стали людьми забезпеченими... Це велике досягнення, товариші. Це таке досягнення, якого не знав ще світ і якого не досягала ще жодна держава в світі. Ось вам практичні, відчутні результати колгоспного будівництва, результати того, що селянство стало на шлях колгоспів. А це тільки перший крок, перше досягнення на шляху колгоспного будівництва»²⁰².

Такі реляції, що яскраво ілюструють підміну понять, характерну для тоталітарного суспільства, були потрібні не тільки для внутрішнього вжитку, але й для зарубіжжя. Посилаючи суцільним потоком іноземним державам величезні партії відбірного зерна, необхідно було переконати світову громадськість у тому, що такі експортні можливості з'явилися в СРСР аж ніяк не за рахунок мільйонів життів українських хліборобів, а тільки завдяки успішній, а головне — добровільній, колективізації, створенню колгоспів як високопродуктивних фабрик зерна. Контрпропаганда була потрібна також і для нівелювання перед солідними імпортерами радянської пшениці — США та країнами Антанти — інформацій, які періодично надсилали до своїх урядів консули фашистських Італії та Німеччини в Харкові. Зокрема, королівський консул Сержіо Граденіго направив послу Італії в СРСР та безпосередньо до міністерства закордонних справ своєї країни понад 20 листів, у яких описував власні спостереження і робив аналітичні висновки на кшталт: «Нинішнє лихо спричиниться до колонізації України переважно росіянами. Воно змінить її етнографічний характер. У майбутньому, можливо, найближчому, більше не говоритимуть ні про Україну, ні про український народ, а отже і про українське питання, оскільки Україна фактично перетвориться на російський регіон»²⁰³.

Через закритий характер комуністичного суспільства годі шукати циркулярний документ ЦК ВКП(б) чи ОДПУ, яким прямо заборонялося б озвучувати тему голоду. Однак документальні підтвердження намагань влади зберегти в таємниці факт існування голоду та його смертельних наслідків існують. Так, постанова ЦК КП(б)У від 8 лютого 1933 року, у зв'язку з випадками «голодування в окремих дрібних містах і окремих сім'ях колгоспників», приписувала областям вжити негайних заходів до мобілізації ресурсів на місцях. «При проведенні цієї роботи заборонити направлення будь-яких офіційних комісій і ведення офіційного обліку стосовно колгоспів, районів та міст», — говорилося в ній²⁰⁴. А в таємній постанові політбюро ЦК КП(б)У від 13 березня 1933 року, зокрема, сказано: «Доручити тов. Балицькому вжити заходів для перетинання відомостей про голод у селі Старошведське за кордон»²⁰⁵.

22 березня 1933 року В. Балицький доповідає: «Запропонував начальникам обласних відділів з цих питань («продовольчі ускладнення») інформувати тільки перших

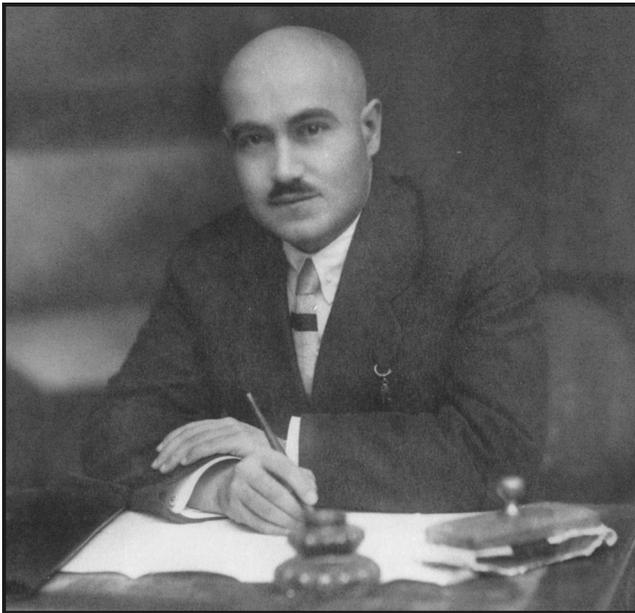
²⁰¹ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 836—838.

²⁰² *Сталін І.* Сочинення.— М.: Гос. изд-во полит. л-ры, 1951.— Т. 13.— С. 244, 247.

²⁰³ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали.— С. 859, 860.

²⁰⁴ Там само.— С. 667, 668.

²⁰⁵ ЦДАГО України, ф. 1, оп. 16, спр. 9, арк. 190.



З. Б. Качнельсон, начальник Харківського обласного відділу ДПУ з березня 1933 по січень 1934 року. *Фото 1922 року*

секретарів обкомів і тільки усно, після ретельної перевірки відомостей, що передаються, для того, щоб наші записки не «блукали» по апаратах і, у свою чергу, не стали джерелом різних чуток. Також запропонував з цих питань не складати спеціальних доповідних записок для ДПУ України, а інформувати тільки мене своїми особистими листами...»²⁰⁶

Одним з таких «особистих листів» є спецдонесення від 5 червня 1933 року начальника Харківського облвідділу ДПУ З. Б. Качнельсона, який 3 березня 1933 року замінив на цій посаді М. М. Тимофеева. Намальована ним картина голодомору на Харківщині вражає своїми масштабами, динамікою зростання лиха і відвертими описами його проявів: «У пере-

важній більшості голодують колгоспники та їхні родини, допомога яким не надається через відсутність будь-яких продовольчих ресурсів... У зв'язку з чим щоденно помирає по кілька осіб. Основними продуктами харчування в уражених продускладненнями районах є: картопля, що збирається на полях, різна потолоч, лушпиння, насіння бур'янів і т. ін... Продуктом харчування також слугує м'ясо померлих тварин... собак і кішок тощо. Поряд із цим також прогресує людоїдство і труподство. Нерідкими є випадки, коли ще живі батьки вживають трупи померлих від виснаження дітей. Також є ряд фактів, коли на ґрунті недоїдання члени родини вбивають менш (так у тексті.—*Авт.*) слабких, переважно дітей, використовуючи м'ясо в їжу. Для ілюстрації зростання людоїдства і труподства по районах області характерні такі дані: на 1 березня — 9 випадків; на 1 квітня — 58 —«—; на 1 травня — 132 —«—; на 1 червня — 221 —«— ... У Балаклійському районі... с. Чепишки, яке складається з 500 дворів, перетворилося на пустку. Жилу хату можна знайти через 3 — 4 садиби. Як удень, так і увечері жодного гомону не чути; ранком диму з коминів не спостерігається»²⁰⁷.

Партійне керівництво республіки, добре пам'ятаючи сталінське «Запаморочення від успіхів» 1930 року, розуміло, на кого буде звалена провина за зрив посівної кампанії через відсутність сіячів, тож почало просити в ЦК ВКП(б) дозволу видачі з державних фондів, що були накопичені на території України, зерна для харчування селян під час польових робіт. Рішення політбюро ЦК ВКП(б) від 7 лютого 1933 року відпустити по 200 тис. пудів жита на харчові потреби робітників радгоспів, МТС, МТМ та колгоспників Дніпропетровської і Одеської областей не вирішувало проблеми. 19 лютого 1933 року Постишев отримав згоду Сталіна на розблоку-

²⁰⁶ Советская деревня глазами ОГПУ — НКВД. — Т. 3. — Кн. 2. — М.: РОССПЭНА, 2005. — С. 351, 352.

²⁰⁷ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали. — С. 877, 878.

вання державних запасів хліба обсягом 3 млн пудів для продовольчої допомоги селянам України²⁰⁸.

Опухлі й знесилені, селяни відмовлялися виходити на роботу. «З 5 по 15 березня зареєстровано 5 волинок із загальною кількістю учасників 388 осіб, переважно колгоспниць. Волинки супроводжувалися спробами розбирання насінневого матеріалу. Серед одноосібників продовжують мати місце випадки відмови від сівби з мотивів відсутності насінневого матеріалу та тягової сили. За період з 5 по 15 березня ДПУ УСРР заарештовано 1317 осіб контрреволюційного елемента... За цей же період ліквідовано 26 внутрішньоколгоспних контрреволюційних куркульських угруповань, що протидіяли підготовці до весняної сівби. Провадиться подальше репресування класово-ворожих елементів, які зривають підготовку до весняної сівби», — зазначалося в спецповідомленні ДПУ УСРР ОДПУ за підсумками першої половини березня 1933 року²⁰⁹.

15 березня 1933 року ЦК КП(б)У в доповідній про хід підготовки до весняної сівби знову повідомив ЦК ВКП(б), що вже на початку сівби буде потрібна додаткова продовольча допомога в розмірі не менше 2 млн пудів. Але тільки 26 квітня РНК СРСР постановив відпустити для України 1,2 млн пудів жита на забезпечення харчування колгоспників під час обробітку буряку. Ця та інша «допомога» видавалася з комор резервного фонду РНК СРСР, що знаходилися на території України, у порядку позики на умовах повернення восени 1933 року натурою з 10 % на адміністративні та транспортні видатки²¹⁰. Наприкінці травня було виділено на попередніх умовах для областей України ще 1,2 млн пудів жита²¹¹. Однак врятувати від смерті мільйони селянських душ обсягами цієї так званої «допомоги» було неможливо та й не передбачалося. За партійними та урядовими вказівками цей хліб було спрямовано на забезпечення агротехнічних кампаній, тобто тим, хто ще був здатен працювати. Держава за допомогою карально-репресивних заходів та залучення тих же «активістів» хлібозаготівель запровадила збройну охорону складів протруєного насіння, колгоспних комор, де зберігалися продукти для громадського харчування колгоспників, які працювали в полі. Майже повсюдно людям заборонили носити для голодних дітей залишки мізерного польового обіду.

Силове забезпечення політики партії на селі було головним, але не єдиним завданням органів ДПУ України. Так, в оперативному наказі по ДПУ УСРР за № 2 від 13 лютого 1933 року про чергові завдання агентурно-оперативної роботи Балицький, тоді ще особливоуповноважений ОДПУ в Україні, констатував: «...перекидання на Україну восени минулого року десятків петлюрівських емісарів, поширення к.-р. петлюрівських листівок, в особливості на Правобережжі, і аналіз агентурних матеріалів — говорили про безумовне існування на Україні організованого к.-р. повстанського підпілля, пов'язаного із закордоном та інорозвідками, головним чином польським Головштабом». Далі він підсумував результати діяльності ударно-оперативної групи щодо розкриття «контрреволюційного повстанського підпілля на Україні», зокрема встановлення зв'язку «підпілля із закордонними українськими націоналістичними центрами (УНР, УВО та УНДО) і польським Головштабом», і зробив висновок: «Аналіз ліквідованих за цей час справ говорить про те, що в даному випадку ми зіткнулися з єдиним, ретельно опрацьованим планом організації збройного повстання на Україні на весну 1933 року з метою повалення радянської влади і встановлення капіталістичної держави, так зва-

²⁰⁸ Захаров Є. Чи можна кваліфікувати Голодомор 1932—1933 років в Україні та на Кубані як геноцид? — Х.: Права людини, 2008. — С. 42.

²⁰⁹ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали. — С. 769.

²¹⁰ Там само. — С. 825, 826.

²¹¹ Там само. — С. 852, 853, 857, 858.

ної Української незалежної республіки»²¹². Балицький наказав «окрему увагу звернути на членів УВО, які проникли в партію та прибули із закордону з фіктивними партійними квитками братських компартій, які, як встановлено слідством, є найбільш активними організаторами підпілля, шпигунства і диверсії». Начальник Харківського облвідділу ДПУ Тимофеев при цьому мав «переглянути усі наявні матеріали про повстанство на території області та про зв'язки із розкритими к.-р. повстанськими групами і організаціями в інших областях України»²¹³.

За задумом ДПУ, «Українська військова організація» мала стати військовою армією всеукраїнської повстанської організації «Український національний центр». Саме як член УВО 3 лютого 1931 року був заарештований у Харкові один із фігурантів у справі УНЦ, виходець з Галичини Ілля Грабовий. Додаткові матеріали для розвитку цієї лінії чекістам вдалося отримати від заарештованого 1 квітня 1931 року наукового співробітника Українського фізико-технічного інституту М. П. Кондрашенка, колишнього активного члена УПСР, губернського комісара Центральної Ради в Катеринославі, а пізніше — УНР у Кам'янці-Подільському, який 1919 року емігрував до Чехо-Словаччини. 1923 року М. П. Кондрашенко приїхав до Харкова з рекомендаційним листом від М. Шаповала та М. Левицького до Панаса Любченка. Той влаштував його до себе в управу «Сільського господаря» і навіть на якийсь час узяв на квартиру²¹⁴.

На десятий день ув'язнення М. П. Кондрашенко написав заяву до ДПУ щодо УВО та власної участі в ній: «Зародження організації починається ще з закордону (Чехія і Австрія) в році 1920—[19]21, де я брав участь на кількох конференціях есерів у складі: Грушевський, Шраг, Чечель, Шаповал, Христюк, Стефан Харусь, Бутрим Веретка. На цих конференціях обговорювались і були прийняті нові засади щодо тактики організації УПСР, а саме: перенесення боротьби за владу на терен Радянської України...»²¹⁵. 21 березня 1932 року рішенням особливої наради при колегії ДПУ УСРР М. П. Кондрашенка було покарано на 3 роки концтаборів. Йому пощастило вижити й повернутися до Харкова. Однак у 1938 році він знову був заарештований за аналогічним обвинуваченням і 20 жовтня 1938 року засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду в Харкові за статтями 54¹¹, 54², 54⁸ КК УСРР до розстрілу. Вирок було виконано негайно²¹⁶.

31 грудня 1932 року як активного члена УВО було заарештовано Миколу Сіяка, викладача німецької мови, доцента Всеукраїнського інституту комуністичної освіти. Справжнім мотивом арешту було його місце народження — Львівський округ провінції Галичина Австро-Угорської імперії. І хоча він з 1919 року проживав на території Радянської України, слідство приписало йому участь у контрреволюційній організації УВО з 1920 р. (І з'їзд УВО, очолюваної Є. Коновальцем, відбувся в Празі 31 серпня 1920 року). Упродовж січня — липня 1933 року СПВ ДПУ УСРР заарештував у Харкові кілька десятків «увістів», у переважній більшості це були галичани-реемігранти 1924—1927 років, які працювали в керівних державних установах, вищих навчальних закладах, науково-дослідних інститутах системи Всеукраїнської академії наук, ВУАМЛІНу. Серед них: В. В. Баб'як — географ і геолог, доцент Харківського університету; В. І. Копач, він же С. І. Холодний — інспектор іноземної літератури Головліту УСРР; Я. М. Мекелита — редактор масових підручників Держсільгоспвидаву; В. А. Бойко — завідувач кафедри іноземних мов Аграрного інституту червоної професури і заступник директо-

²¹² Розсекречена пам'ять. — С. 511, 512.

²¹³ Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали. — С. 676, 677.

²¹⁴ ГДА СБ України, Київ, спр. 017787, т. 1, арк. 16—19.

²¹⁵ Там само, арк. 10, 11.

²¹⁶ Там само, спр. 017787, т. 2.

ра бібліотеки Всеукраїнського інституту марксизму-ленінізму; М. М. Лозинський — професор з міжнародного права Всеукраїнського комуністичного інституту радянського будівництва і права та дійсний член Українського науково-дослідного інституту радянського будівництва і права ВУАМЛІНу й за сумісництвом — старший науковий співробітник ВУАН, який у 1919 році був членом делегації уряду УНР на Паризькій мирній конференції; Й. М. Зозуляк — старший науковий співробітник Істпарту ЦК КП(б)У; Х. М. Приступа — голова республіканського комітету МОПР і референт наркома освіти України; Т. І. Ріпа — начальник Харківського обласного управління в справах видавництва (Облліт); І. І. Собков — референт голови Держплану України та ін.

Навесні 1933 року для проведення слідства у справі УВО було сформовано так звану ударно-слідчу групу на чолі з начальником СПВ ДПУ УСРР М. К. Александровським. Такі групи були створені в усіх облвідділах ДПУ УСРР, окрім Молдавської АСРР.

За ініціативою голови ДПУ УСРР питання про комуністів-галичан розглядалося 31 травня 1933 року на засіданні ЦК КП(б)У, на якому їх було виключено з партії. Ще через вісім днів політбюро ЦК КП(б)У погодилося із вищезгаданим рішенням, назвавши заарештованих «групою сімнадцятьох», хоча фактично в поданому до рішення списку зафіксовано 31 особу²¹⁷.

Ідейним натхненником розробки справи УВО і взагалі розгрому «українського буржуазного націоналізму» був другий секретар ЦК КП(б)У Постишев. Саме він визначав рівень контрреволюційності того чи іншого кандидата на арешт. Слідство проводилося з порушенням процесуальних норм, до заарештованих застосовували незаконні методи тиску, фальсифікували їхні свідчення і за допомогою погроз отримували підписи під протоколами допитів. Невдовзі почали вимальовуватися осередки організації в установах, з'явилися обласні й навіть Московський центр УВО. На роль організатора і керівника цієї «широко розгалуженої української контрреволюційної повстанської організації» ДПУ готувало колишнього наркома освіти України, а на 1933 рік — голову Всесоюзної профспілки працівників освіти О. Я. Шумського, ім'я якого вже кілька років поспіль використовувалося для таврування прихильників українізації як націоналістичного ухилу в партії. 13 травня 1933 року він, а також «московські» галичани Ф. В. Бей-Орловський, К. А. Максимович, Р. В. Турянський та О. І. Палієв опинилися за ґратами Луб'янки. Однак з «призначенням» на роль лідера національного ухилу в КП(б)У його наступника по наркомату освіти М. О. Скрипника фігура Шумського відійшла на другий план. Рішенням колегії ОДПУ від 5 вересня 1933 року за участь в антирадянській організації УВО і контрреволюційну діяльність О. Я. Шумський був покараний позбавленням волі у ВТТ строком 10 років. Покарання відбував у Соловецькому таборі особливого призначення. 10 грудня 1935 року постановою особливої наради при НКВС СРСР ув'язнення в таборі було замінене засланням до м. Красноярськ на термін, що залишився. По дорозі із заслання у вересні 1946 року його було вбито за особистою вказівкою Сталіна й Кагановича²¹⁸.

13 травня 1933 року в будинку письменників «Слово» на тихій харківській вулиці пролунав револьверний постріл, який досі ототожнюють з початком погрому українського відродження: у своїй квартирі застрелився один з найвидатніших діячів пореволюційної України письменник Микола Хвильовий. На столі він залишив записку: «Арешт Ялового вважаю розстрілом усієї нашої генерації. Хай живе Комуністична партія!»²¹⁹

²¹⁷ Шаповал Ю. І. Україна 20—50-х років: Сторінки ненаписаної історії.— К.: Наук. думка, 1993.— С. 146, 147.

²¹⁸ Геворкян Н., Петров Н. Теракты. Действующие лица и исполнители // Московские новости.— 1992.— № 31.

²¹⁹ Танюк Лесь. Талан і талант Леся Курбаса // Реабілітовані історією. Харківська область: Книга перша.— Ч. 1.— К.; Х.: Оригінал, 2005.— С. 127.

Як стало відомо за кілька десятиріч, він з 1930 р. перебував на формулярному обліку ДПУ УСРР. Навколо Хвильового завжди гуртувалося багато цікавих, талановитих людей, які сприйняли його самогубство як трагічний сигнал. Незабаром на Соловки потраплять не тільки його однодумці з ВАПЛІТЕ — письменники Михайло Ялович, Олекса Слісаренко, Григорій Епик, а й багато інших діячів української культури і мистецтва²²⁰.

У Харкові ще не вщухло відлуння пострілу Хвильового, а містом пішли чутки про самогубство 7 липня вельможного більшовика Миколи Скрипника, і не де-небудь, а у високому кабінеті надсучасної будівлі «Держпром». Найвище більшовицьке керівництво вирішило відразу розставити крапки над «і», опублікувавши у «Правде» повідомлення про смерть і некролог, що більше скидався на обвинувальну промову Постишева на зборах харківського партійного активу, якою саме 8 липня мав розпочати публічне аутодафе М. Скрипника.

У повідомленні про смерть М. О. Скрипника ЦК ВКП(б) задав тональність сприйняття громадськістю вчинку старого більшовика як акту легководності, особливо негідного для члена ЦК ВКП(б): «...т. Скрипник припустився ряду політичних помилок, і, усвідомлюючи ці помилки, він не знайшов у собі мужності по-більшовицькому подолати їх насправді і пішов на акт самогубства»²²¹. На той час ДПУ УСРР уже мало достатньо «обтяжливих» матеріалів на М. О. Скрипника. У нетрях відомства понад рік розгорталося слідство про участь у контрреволюційній організації особистих секретарів наркома освіти О. І. Бадана-Яворенка і М. В. Ерстенюка, вихідців з Галичини, які в середині 20-х років як спеціалісти приїхали до Харкова з-за кордону. М. О. Скрипнику було зрозуміло, що слідство потребувало компромату саме на нього і що цей компромат воно отримає, — методи його здобуття колишній нарком юстиції знав, як ніхто інший. Коли ж 31 січня 1933 року СПВ ДПУ УСРР заарештував референта Держплану І. І. Собкова, а 20 лютого — колишнього співробітника наркомату юстиції Ф. Ковалю, також західних українців, у Скрипника вже не залишилося жодних сумнівів щодо планів ДПУ. 23 лютого в Москві він мав 40-хвилинну особисту розмову зі Й. Сталіним, після чого П. Постишев розпочав його методичне цькування²²². І. Скрипник своїм пострілом вмить порушив плани чекістів. За п'ять місяців безперервних допитів, 24 липня 1933 року, помер у тюремній лікарні Харківської промколонії Ф. Коваль²²³, за рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 року на підставі статей 54¹¹, 54⁶, 54¹³, 54², 54³, 54⁴, 54⁸ КК УСРР було відправлено на 10 років на Соловки М. Ерстенюка²²⁴ і О. Бадана-Яворенка²²⁵.

Після самогубства Скрипника перетрусили наркомати, якими він керував останні 10 років. Були заарештовані всі дотичні до нього співробітники цих відомств. Насамперед удару було завдано по системі освіти. Лише за 1933 рік з апарату наркомату освіти було «вичищено» 200 «націоналістичних, ворожих елементів», а в обласних управліннях народної освіти за політичними мотивами замінено геть усе керівництво, у районних — 90 %. Їх піддали різним формам репресій. 4000 вчителів були звільнені із шкіл України як «класово ворожі елементи». Значно розширювалася мережа російських шкіл і класів²²⁶.

²²⁰ Пристайко В., Пищеніков О., Шаповал Ю. Шлях на Соловки // Остання адреса. До 60-річчя соловецької трагедії. — Т. 1. — К.: Сфера, 1997. — С. 25.

²²¹ Правда. — 1933. — 8 июля.

²²² Васильєв В. Ціна голодного хліба // Командири великого голоду. — С. 70.

²²³ ГДА СБ України, Харків, спр. 021935.

²²⁴ Остання адреса. До 60-річчя соловецької трагедії. — Т. 2. — К., 1998. — С. 54, 55.

²²⁵ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1418—1421.

²²⁶ Шаповал Ю. І., Золотарьов В. А. Всеволод Балицький... — С. 221.

Навесні 1933 року комісія Наркомосу України на чолі з А. Хвилею (Олінтером) затаврувала як націоналістичний «харківський» (друга назва — «скрипниківський», бо нарком підписав його до друку) правопис, що був затверджений постановою РНК УСРР від 6 вересня 1928 року і набув чинності 1 січня 1929 року. У його основу були покладені «Найголовніші правила українського правопису», над якими майже рік працювала створена в 1925 році комісія мовознавців з Інституту української наукової мови ВУАН (ліквідований 1930 року) та науковці, запрошені зі Львова: А. Кримський, О. Синявський, О. Курило, Є. Тимченко, Г. Голоскевич, В. Ганців, С. Смаль-Стоцький, В. Сімович, В. Гнатюк, Л. Булаховський. Перед затвердженням проект було опубліковано, тобто винесено на громадське обговорення.

Новий український правопис розроблявся кулуарно й поспіхом, а запроваджено його було без обговорення — наказом наркома освіти від 5 вересня 1933 року. Він був позбавлений майже всього, що відбивало оригінальні риси української фонетико-морфологічної системи. Майже всі члени авторського колективу «харківського» правопису впродовж 1930—1933 років зазнали політичних переслідувань і прямих репресій.

У січні 1934 року в резолюції II обласної та IV міської партконференції Харківщини на підставі доповідей обласної та міської контрольних комісії РСІ зі Скрипника зняли ореол жертви свого оточення, не залишилося навіть згадки про колишні революційні заслуги: «Харківська обл. парторганізація разом з усією КП(б)У розгромила контрреволюційний український націоналізм, що зникається з імперіалістичними інтервентами, викрила й вигнала зі своїх лав носіїв нового націоналістичного ухилу, що очолювався Скрипником, завдала нищівних ударів по залишках класового ворога, куркулях, петлюрівцях, махновцях, шкідниках та їхній агентурі у лавах партії»²²⁷. А 24 березня 1934 р. політбюро ЦК КП(б)У ухвалило рішення про вилучення творів М. Скрипника з масових бібліотек та продажу.

Матеріали на заарештованих у справі УВО харків'ян з червня 1933 по травень 1934 року розглядалися на засіданнях судової трійки при колегії ДПУ УСРР, з винесенням різних термінів ув'язнення у концтаборах. Майже всі «увісти», покарані згідно з її протоколом № 107/540 від 23 вересня 1933 року, потрапили на Соловки²²⁸.

У наказі ДПУ УСРР № 452, підписаному В. А. Балицьким також 23 вересня 1933 року, зазначено, що попри «виняткову оперативну складність цієї справи, значну розгалуженість організації, а також наявність цілого кубла різних контрреволюційних течій і орієнтацій у її складі, слідство було проведене в мінімально короткий термін. Завдано нищівного удару по контрреволюційному підпіллю»²²⁹. Але до завершення цієї справи було ще далеко.

23 вересня 1933 року позначене ще однією подією. Увечері в театрі «Березіль» відбувалася здача вистави «Маклена Граса» режисера Л. Курбаса. Театр заповнили чекісти, у гримувальнях поруч з акторами сиділи сексоти. Виставу приймали С. Косіор, В. Затонський, П. Любченко і В. Балицький, який щойно підписав рішення судової трійки щодо фігурантів справи УВО та наказ про нагородження їхніх слідчих; пресу допускали вибірково. Реакцією залу на п'єсу було похмуре мовчання. Обговорення не вийшло. На свій страх і ризик Курбас призначив на наступний день прем'єру, яка

²²⁷ ДАХО, ф. П-2, оп. 1, спр. 119, арк. 229.

²²⁸ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 4221; оп. 6, спр. 556; оп. 5, спр. 931; оп. 4, спр. 1394, 1395; оп. 5, спр. 930; оп. 5, спр. 1637; оп. 5, спр. 3211; оп. 4, спр. 2008; оп. 5, спр. 933; оп. 5, спр. 3218; оп. 4, спр. 1315—1318; оп. 4, спр. 1103, 1104; оп. 5, спр. 929; оп. 5, спр. 907; оп. 4, спр. 1424, 1425; ГДА СБ України, Харків, спр. 032614; спр. 016498, т. 1—3; спр. 013030, т. 1—5; спр. 036511; спр. 032711.

²²⁹ ГДА МВС України, Харків, ф. 48, оп. 1, спр. 1, т. 3, арк. 7.

пройшла триумфально. Після п'яти-семи показів «Маклену Грасу» заборонили. Однак не зміст п'єси і не форма її театрального втілення стали причиною.

Як повідомляє дослідник життя і творчості Курбаса професор Л. Танюк, напередодні здачі спектаклю Курбаса запросив до себе новий диктатор України П. Постишев. Пояснивши керівникові «Березоля», що вважає його «сьогодні єдиним в країні режисером, здатним створити театр, гідний епохи», Постишев зажадав від нього повної ревізії пройденого шляху, беззастережного осуду Скрипника, Хвильового, ВАПЛІТЕ і ПОЛІТФРОНТУ. «Я старий солдат сцени, мені пізно міняти переконання,— відповів Курбас.— А якщо ви справді хочете зрозуміти, що таке істинний реалізм, приходьте на «Маклену Грасу». «Шкода,— сказав Постишев.— Мені вас жаль». «Мені вас теж»,— похмуро відрізав Курбас²³⁰.

5 жовтня 1933 року на засіданні колегії наркомату освіти було влаштовано судилище над Курбасом і його було усунуто від керівництва «Березолем». А заарештували його 26 грудня 1933 року у Москві, куди на запрошення Міхоелса безнадійно безробітний режисер приїхав поставити у Державному єврейському театрі «Короля Ліра»²³¹. Два місяці допитів у Москві нічого не дали, тож на вимогу ДПУ УСРР Курбаса наприкінці лютого етапували до Харкова, де з ним професійно «попрацювали» оперуповноважений СПВ ДПУ УСРР Соколов та його керівник Шерстов. Рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1934 року Л. Курбаса було покарано ув'язненням у концтаборі терміном 5 років і негайно відправлено до Біломор-Балтійського комбінату ОДПУ на станцію Медвежа Гора, а звідти — на Соловки.

18—22 листопада 1933 року в Харкові було скликано об'єднаний пленум ЦК і ЦКК КП(б)У, який розглянув питання про «український націоналістичний ухил» і ухвалив за доповіддю Постишева резолюцію: «...в даний момент головною небезпекою є місцевий націоналізм, що поєднується з імперіалістичними інтервентами»²³². Постановою цього пленуму було остаточно припинено процес українізації.

За належність до УВО та «блоку українських контрреволюційних організацій, що намагався повалити радянську владу збройним шляхом», у грудні 1933 року знову відбулися арешти відомих діячів культури та науковців. Серед них: Т. Т. Кузьменко, професор, завідувач кафедри історії Комуністичного університету ім. Артема і науковий співробітник ВУАМЛІНу (6 грудня); П. М. Кривенко-Матієнко, директор видавництва «Західна Україна» (7 грудня); В. Т. Десняк (Василенко), журналіст, професор Комуністичного університету ім. Артема і науковий співробітник інституту Червоної професури ВУАМЛІНу (8 грудня); письменники Володимир Гжицький (8 грудня) і Василь Бобинський (25 грудня); Антоніна Матулівна, режисер театру «Березіль» (28 грудня)²³³.

7 грудня 1933 року за обвинуваченням в участі в українській контрреволюційній організації СПВ ДПУ УСРР заарештував Михайла Волобуєва, професора економіки Харківського машинобудівного інституту, ім'я якого, у зв'язку з характеристикою ним економіки України як колоніальної у складі СРСР, наприкінці 20-х років згадувалося нарівні з ім'ям націонал-ухильника О. Шумського. За ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 року він отримав п'ять років ув'язнення в концтаборі, а 5 травня 1934 року судова трійка, на зміну свого попереднього рішення, показала його ув'язненням у виправно-трудовах таборах Казахстану. Професор М. Волобуєв у середині 1950-х років обіймав посаду завідувача кафедри Ростовського економіч-

²³⁰ Танюк Лесь. Талан і талант Леся Курбаса.— С. 127.

²³¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 7821.

²³² Остання адреса...— С. 25.

²³³ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 6, спр. 216; оп. 5, спр. 1023; оп. 4, спр. 1063, 1064; оп. 4, спр. 1059; оп. 5, спр. 3486; ГДА СБ України, Харків, спр. 023005.

ного інституту. Подавши заяву на реабілітацію, він дав свідчення про факти застосування слідчими в його справі провокацій, фізичного і психологічного тиску. У протоколі його допиту від 27 вересня 1956 року, зокрема, зазначено: «Слідство у моїй справі вів Соколов... Спроби впливати на мене позбавленням сну і погрозами смертного вироку виявились безрезультатними. Тоді мені були пред'явлені протоколи допитів (не знаю, справжніх чи сфабрикованих) Шумського, Ялового, Соколянського та інших, де вони визнавали існування підпільної організації і згадували в цьому зв'язку моє прізвище. У цей же час один із співробітників ГПУ УСРР, прізвища його не пам'ятаю, але він займав більш високий чин, ніж Соколов, заявив мені нібито від імені ЦК КП(б)У, що партія чекає від мене допомоги в розгромі боротьбистів та інших буржуазних націоналістів шляхом їх дискредитації, навіть якщо при цьому я мав би взяти на себе неіснуючу провину... Будучи до того ж у той час тяжко хворим і вкрай психічно пригніченим, я попався на цю провокацію і почав підписувати протоколи допитів з вигаданими свідченнями. При цьому в протоколи записувалися прізвища осіб, яких я взагалі не знав, а також перелічувалися буцімто складені мною документи: інструкції, платформи і т. ін., яких у дійсності ніколи не існувало. У зв'язку з тим, що в нікого з заарештованих у цій справі нічого схожого на ці вигадані документи, нібито мною написані, виявити, зрозуміло, було неможливо, слідчий Соколов запропонував мені надиктувати друкарці ГПУ УСРР текст буцімто складеної мною програми боротьбистів, що мною й було зроблено. У цих вигадках мені чимало сприяв інший обвинувачений у справі українських націоналістів письменник Мирослав Ірчан, творча фантазія якого допомагала мені конкретизувати мої вигадані свідчення»²³⁴.

Арешти української інтелігенції у справі УВО не припинялися і 1934 року. 8 березня взяли Миколу Стрільцова, письменника, який з 1923 по 1931 рік працював репортером і редактором газети «Вісті». Він хоч і народився у Харкові, але 1919 року «заплямував» себе службою в УГА. Рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 травня 1934 року за проведення шпигунської роботи у складі УВО його було покарано на 5 років концтаборів і незабаром етаповано на Соловки²³⁵. Серед репресованих опинився заступник завідувача відділу міжнародної інформації редакції газети «Комуніст» Мойсей Мандель, єврей за національністю, уродженець Львова, заарештований за «належність до української контрреволюційної організації, причетність до терористичної діяльності». З 1918 по 1925 рік М. Мандель брав активну участь у національно-визвольному русі в західноукраїнських землях, за що був заарештований і кинутий до польської в'язниці. Відбувши понад 7 років ув'язнення, він був зарахований до групи на обмін політв'язнями з радянською стороною і 1932 року прибув до Харкова. Маючи юридичну освіту, отриману в Львівському і Краківському університетах, та багату політичну біографію, він був прийнятий на посаду в органі ЦК КП(б)У «Комуніст». За рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1934 року М. Манделя як одного з керівників української терористичної організації, що готувала теракти проти Постишева, Балицького і Затонського, та за шпигунство було покарано ув'язненням у концтаборі терміном 10 років. Він розділив трагічну долю соловецьких в'язнів²³⁶.

УВО справді можна назвати «гумовою організацією», до якої «додавали» знову виявлених учасників упродовж кількох років. За деякими даними, лише в 1933—1934 роках у цій справі було покарано щонайменше 148 осіб²³⁷.

²³⁴ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1556, арк. 140, 141.

²³⁵ Там само, спр. 3046.

²³⁶ Там само, оп. 4, спр. 2505.

²³⁷ Шаповал Ю. І. Україна 20—50-х років...— С. 132.

Як зазначають автори «Останньої адреси», у багатьох соловецьких в'язнів з'явилося тривожне передчуття трагедії після вбивства 1 грудня 1934 року С. Кірова і появи особисто написаної Сталініним постанови ЦВК СРСР «Про порядок ведення справ про підготовку або здійснення терористичних актів», згідно з якою розгляд справ у суді мав провадитися без участі адвоката й прокурора, оскарження вироку та клопотання про помилування не дозволялося, а вирок виконувався негайно після винесення²³⁸. Українці перебували на особливому обліку серед в'язнів і були об'єктом окремої уваги спеціальних підрозділів ГУЛАГу. За ними встановлювали спеціальне стеження, а покарані в справі УВО були взяті в агентурну розробку, якою з'ясовувалися зв'язки в таборі й поза ним, а головне — фіксувалися розмови поміж в'язнями. Особливу увагу агенти мали приділяти створенню угруповань у середовищі української інтелігенції²³⁹. Матеріали цієї розробки акумулювалися в особових справах в'язнів.

Від початку 1937 року в документах простежується тенденція організаційно оформити оцінки, судження й думки, висловлювані в'язнями. До того ж у багатьох з них добігали кінця терміни покарання. Перед владою постала проблема: як не дати волі аж ніяк не перевихованій багатотисячній масі населення ГУЛАГу, а особливо в'язням Соловецького архіпелагу? Адже завдяки своєму інтелектуальному і творчому потенціалу вони могли зруйнувати міфи, поширювані в суспільстві комуністичною пропагандою. Саме так вчинив колишній солоччанин Семен Підгайний, якому пощастило вижити. Він опублікував в еміграції книгу спогадів про своїх товаришів по ув'язненню (*Підгайний С. Українська інтелігенція на Соловках: Спогади 1933—1941 рр.*— Новий Ульм, 1947).

У серпні 1937 року Москва прийняла рішення «почистити» табори. «Чистку» Соловецької тюрми особливого призначення ГУДБ НКВС СРСР було доручено лєнінградським чекістам. Матеріали на розгляд особливої трійки при УНКВС по Лєнінградській області (Л. Заковський, начальник управління НКВС по Лєнінградській області, В. Гарін, заступник начальника управління, та обласний прокурор Б. Позєрн) підготували начальник Соловецької тюрми І. Апєтер та його помічник П. Раєвський. Вони не обтяжували себе доказами провини в'язнів і обмежилися повторенням формулювань вироків 1933—1934 років. Однак на 134 «українських буржуазних націоналістів» оперчастина Соловецької тюрми оформила окрему справу, звинувативши їх у продовженні в ув'язненні контрреволюційної шпигунської, терористичної діяльності та створенні контрреволюційної організації «Всеукраїнський центральний блок». Список її фігурантів було включено до протоколу лєнінградської особливої трійки від 9 жовтня 1937 року. За всіма протоколами (від 9, 10 та 14 жовтня, 10 та 25 листопада 1937-го та 14 лютого 1938 років) до вищої міри покарання було приречено 1825 осіб. Розстріл здійснили за три заходи. Найбільшу кількість — 1111 осіб, уключених до списків перших п'яти протоколів трійки, у жовтні 1937 року було вивезено морем у Кем, де їх прийняв заступник начальника адміністративно-господарського управління НКВС Лєнінградської області капітан держбезпеки М. Матвєєв, направлений Заковським зі спеціальним завданням.

За наказом Матвєєва приречених перевозили залізницею до м. Медвежогорськ Карельської АРСР і розміщували у СІЗО Білбалттабору. 27 жовтня, а потім щоденно з 1 по 4 листопада 1937 року жертви у зв'язаному стані партіями, що відповідали протокольним спискам, доправляли на вантажівках на 16-й кілометр шосе Медвежогорськ — Повенець до місця розстрілу під назвою урочище Сандармох, що знаходилося в лісі поряд з піщано-гравійним кар'єром. У ці дні, напередодні святкування 20-річчя біль-

²³⁸ Пристайко В., Пшенніков О., Шаповал Ю. Шлях на Соловки // Остання адреса. До 60-річчя соловецької трагедії.— Т. 1.— С. 25.

²³⁹ Там само.— С. 16, 17.

шовицького перевороту, під соснами Сандармоха знайшли свій останній притулок 190 синів і доньок України, більшість з яких відбувала покарання за участь в СВУ, УНЦ і УВО. Цей злочин скоїв капітан Матвеев, щодня особисто розстрілюючи з револьвера по 200—250 осіб, про що 10 листопада склав відповідний рапорт. У 1938 році його також було розстріляно. Так само пішли в небуття й інші чекісти, причетні до знищення соловецького етапу²⁴⁰.

8 грудня 1937 року на виконання рішень трійки від 10 та 25 листопада були розстріляні в Ленінграді 509 соловчан, вивезених з острова в останні дні навігації. Нині встановлено місце поховання українців, які були в цій партії,— пустище Койранкангас поблизу с. Токсово Ленінградської області. Серед них — заступник начальника управління Держстраху наркомату фінансів УСРР І. Р. Янко²⁴¹, інженери-конструктори Харківського турбогенераторного заводу В. С. Лукомський²⁴² і Я. Т. Стрельбицький²⁴³, студент-біолог Харківського інституту профосвіти М. А. Терлецький²⁴⁴. У лютому 1934 році на Великому Соловецькому острові, неподалік від знаменитої Секірної гори, розстріляли 198 приречених за протоколом від 14 лютого 1934 р., завершивши таким чином «чистку» Соловків²⁴⁵.

Насильницьке вилучення із суспільного життя України цілої генерації носіїв національних традицій у творчості, науковців, висококваліфікованих спеціалістів з якісною європейською освітою завдало непоправного удару українській культурі, науці, економіці. Були підрізані творчі крила талановитій молоді, вимушеній пристосовуватися до влади. Декларування беззастережної підтримки «генеральної лінії партії» в умовах встановленого тотального контролю давало змогу вижити або, принаймні, відтягнути на якийсь час репресію. Штучно утворені лакуни швидко заповнювалися людьми бездарними, але готовими йти по головах та плазувати перед можновладцями заради досягнення своїх цілей, часто дрібних та егоїстичних.

Як приклад конформізму наводимо витяг із виступу драматурга Івана Микитенка на Харківській обласній партконференції: «І тут ми мусимо відзначити справді велику і почесну роль славетних органів ДПУ і керівника ДПУ тов. Балицького в очищенні нашої літератури від зрадників і шпигунів, від усіх цих Ялових, Досвітніх, Пилипенків, Грицаїв, Річицьких, Озерських, Остапів Вишень і їм подібних. Ми можемо сказати, що коли вороги української радянської культури так люто ненавидять тов. Балицького, то це свідчить, що тов. Балицький є справжній друг соціалістичної України, української радянської культури та літератури»²⁴⁶.

У справі Миколи Куліша збереглася заява його співкамерника, в якій передається зміст їхніх розмов. Ось уривок із цього доносу: «Загальний висновок щодо будівництва культури на Україні Куліш робить сумний. Балицький,— каже він,— може тільки руйнувати. Йому скажуть, так він ще три тисячі заарештує за одну ніч. А от створювати нема кому. Все цінне й талановите розігнане й знищене»²⁴⁷.

²⁴⁰ Йоффе В. Соловецкий расстрел 1937 года // Остання адреса...— Т. 1.— С. 28, 29.

²⁴¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1153; Ленинградский мартиролог 1937 — 1938 годов.— СПб.: Рос. нац. б-ка, 1999.— Т. 4.— С. 554; Остання адреса. До 60-річчя соловецької трагедії.— Т. 3.— К.: Сфера, 1999.— С. 111, 257—259, 337, 338, 343—345.

²⁴² ГДА СБ України, Харків, спр. 032257; Ленинградский мартиролог...— С. 554; Остання адреса...— Т. 3.— С. 111, 257—259, 337, 338, 343—345.

²⁴³ ГДА СБ України, Харків, спр. 032399; Ленинградский мартиролог...— С. 456; Остання адреса...— Т. 3.— С. 46, 204, 247, 248.

²⁴⁴ ГДА СБ України, Харків, спр. 030942; Ленинградский мартиролог...— С. 467; Остання адреса...— Т. 3.— С. 46, 249—251.

²⁴⁵ Йоффе В. Соловецкий расстрел 1937 года // Остання адреса...— Т. 1.— С. 28.

²⁴⁶ ДАХО, ф. П-2, оп. 1, спр. 117, арк. 151.

²⁴⁷ Шаповал Ю. І. Сталінізм і Україна // Укр. історичний журнал.— 1992.— № 1.— С. 47.

Майже одночасно з УВО була сфабрикована і справа «Польської організації військової» (ПОВ), яка буцімто «вела активну шпигунську, диверсійну, терористичну та повстанську роботу з метою повалення диктатури пролетаріату на Україні, відторгнення УСРР від Радянського Союзу та захоплення її польським імперіалізмом»²⁴⁸. У розробці операції ПОВ органи ОДПУ вперше здійснили арешти членів партії, що входила до Комінтерну. 31 травня 1934 року на прохання ОДПУ політбюро ЦК ВКП(б) ухвалило постанову, яка дозволила ОДПУ «виконати вироки у відношенні керівників викритої «Польської військової організації» (ПОВ) та провокаторів у компартії Польщі»²⁴⁹. За словами начальника польського відділка ОВ ДПУ УСРР Н. Ш. Новаковського, усю цю роботу в Україні очолювали особисто В. А. Балицький та М. К. Александровський²⁵⁰.

Усі нитки по репресивних акціях ДПУ в Україні сходилися в кабінеті голови ДПУ УСРР В. А. Балицького, у помпезній сірій будівлі, що разом з житловими будинками чекістів займала в Харкові цілий квартал, окреслений вулицями Чернишевська, Раднаркомівська, Мироносицька та Іванова. У дворі П-подібної будівлі ДПУ УСРР 1933 року звели нову багатоповерхову внутрішню в'язницю (комендант управління НКВС по Харківській області напередодні вступу до Харкова передових частин вермахту підпалив її, за словами свідченнями харків'ян-очевидців, — разом із заарештованими, яких не встигли евакуювати).

18 січня 1934 року на пленумі ЦК КП(б)У Постишев озвучив питання про перенесення за пропозицією ЦК ВКП(б) і особисто Сталіна столиці України до Києва. Звичайно, члени пленуму не заперечували і рішення прийняли²⁵¹. Головою урядової комісії для підготовки переїзду було призначено Балицького.

За постановою політбюро ЦК КП(б)У від 26 березня 1934 року, із 10 млн крб, що їх уряд мав виділити для «адміністративного будівництва» у майбутній столиці, 1 млн призначався ДПУ УСРР²⁵². Крім того, рішенням від 30 березня ДПУ виділялося ще 2,5 млн крб на житлове будівництво для працівників центрального апарату²⁵³. 24 червня 1934 року вищі державні і партійні установи України переїхали до Києва.

Незабаром відбулися суттєві зміни в структурі репресивно-каральних органів. 10 липня 1934 року в Москві, а наступного дня в Києві були ухвалені постанови про створення на базі ОДПУ народних комісаріатів внутрішніх справ. Наркомом внутрішніх справ СРСР був призначений Г. Ягода, а наркомом внутрішніх справ України — В. Балицький.

Було ліквідовано судову колегію ОДПУ, а справи, що провадило ОДПУ, мали передаватися до судів. Однак від позасудового розгляду справ не відмовилися. Восени 1934 року при НКВС СРСР з'явилась особлива нарада, яка отримала права ув'язнення терміном до 5 років, застосування висилки і заслання в адміністративному порядку, висилки за межі СРСР тощо²⁵⁴. 10 липня 1934 року ЦВК СРСР ухвалив окрему постанову про розгляд справ про державні злочини, що розслідують НКВС СРСР та його місцеві органи. Такі справи підлягали розглядові у Верховному Суді СРСР, верховних

²⁴⁸ Рубльов О., Репринцев В. Репресії проти поляків в Україні у 1930-ті роки // 3 архівів ВУЧК — ГПУ — НКВД — КГБ. — 1995. — № 1–2. — С. 120.

²⁴⁹ Хаустов В. Н. Из предыстории массовых репрессий против поляков. Середина 1930-х гг. // Репресии против поляков и польских граждан. — М., 1997. — С. 12.

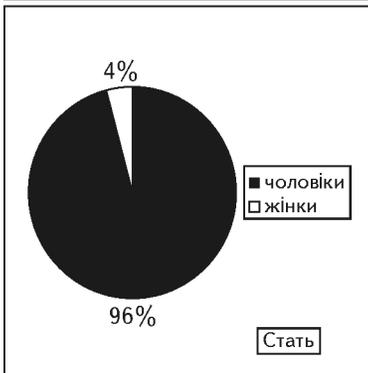
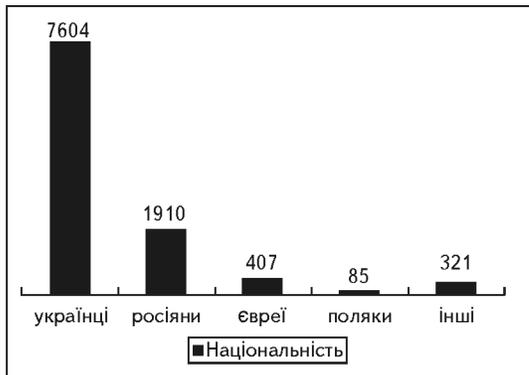
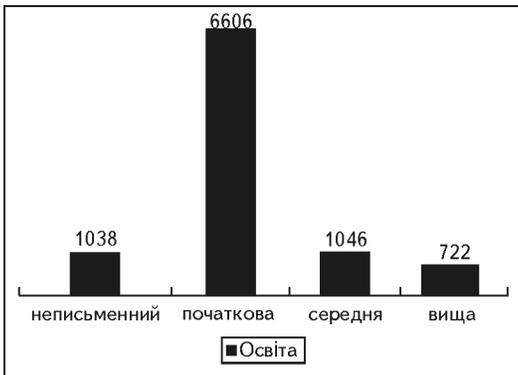
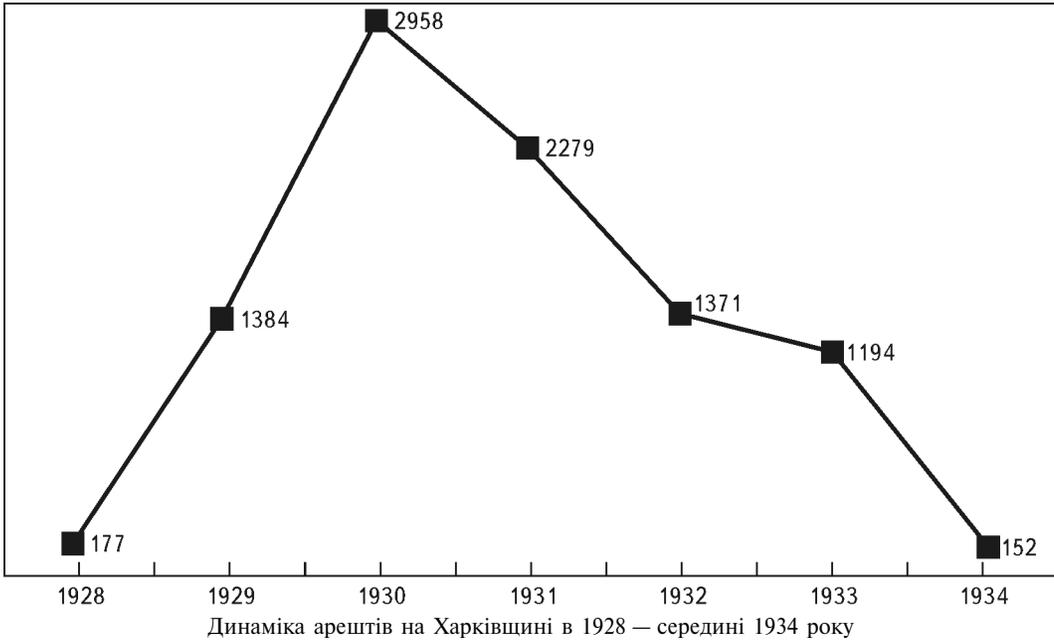
²⁵⁰ ГДА СБ України, Київ, спр. 72106-фп, арк. 26, 27.

²⁵¹ ЦДАГО України, ф. 1, оп. 1, спр. 446, арк. 3.

²⁵² Шаповал Ю. І., Золотарьов В. А. Всеволод Балицький... — С. 231.

²⁵³ Там само.

²⁵⁴ Собрание узаконений и распоряжений рабоче-крестьянского правительства СССР. — 1934. — № 36. — С. 283.



Розподіл репресованих на Харківщині в 1919 — середині 1934 року за освітою, національністю, статтю і соціальним походженням

судах союзних республік і головних судах автономних республік, за винятком справ про зраду батьківщини, шпигунство, терор і диверсії, що належали до компетенції військової колегії Верховного Суду СРСР і військових трибуналів округів. Справи, в яких обвинувачення стосувалося інших пунктів статті 58 КК СРСР та відповідних статей КК союзних республік, розглядали у народних судах. Із цією метою посилювалися штати усіх судів²⁵⁵.

Ось так завершився 15-річний період у житті Харкова як столиці радянської України, республіки в складі величезної держави, що утворилася на уламках Російської імперії. Сподівання громадян колишньої царської «тюрми народів» на щасливе життя не справдилися. УСРР з розвитком і зміцненням тоталітарного режиму комуністичного зразка перетворилася на територію, якій були притаманні усі риси колонії.

Намагаючись утвердити в Україні необмежену владу, цей режим вдався до жорстоких репресій проти окремих груп її населення, пограбування та масових депортацій найпрацьовитіших селян. Коли ж стало очевидно, що з посиленням репресивного тиску український народ здатен на новий національно-визвольний спротив, московський владний Олімп віднайшов новий, досі нечуваний метод його упокорення — убиство голодом значної частини населення, насамперед носіїв ідентифікаційних рис нації — селян. Одночасно здійснювалися політичні репресії проти її інтелектуальної та культурної еліти.

Харківська область у 1934 році перестала бути столичною, але, як показали подальші події, Харківщина залишилась полігоном органів НКВС для запуску в роботу нових репресивних методів.

Ніна ЛАПЧИНСЬКА, головний редактор інтернет-порталу «Голодомор 1932—1933 років. Харківська область», секретар обласної комісії в справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій, заступник голови Всеукраїнського товариства «Меморіал» ім. В. Стуса, заслужений працівник культури України

Вадим ЗОЛОТАРЬОВ, кандидат технічних наук, доцент Харківського національного технічного університету радіоелектроніки

²⁵⁵ Архів НІПЦ Міжнародного товариства «Меморіал».

Розділ 1

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Усі революції закінчувались реакціями. Це — невідворотно. Це — закон. І чим більш несамовитими та лютішими бували революції, тим сильнішими були реакції. У чергуванні революцій та реакцій є якийсь магічний круг...

Микола Бердяєв

В результате осуществления пятилетки мы добились того, что вышибли вконец последние остатки враждебных классов из их производственных позиций, разгромили кулачество и подготовили почву для его уничтожения. Таков итог пятилетки в области борьбы с последними отрядами буржуазии. Но этого мало. Задача состоит в том, чтобы вышибить этих бывших людей из наших же собственных предприятий и учреждений и окончательно их обезвредить.

И. В. Сталин. Итоги первой пятилетки

**ОБЪЕДИНЕННОЕ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ПОЛИТИЧЕСКОЕ УПРАВЛЕНИЕ**
 ОБРАЗОВАНО в 1946 г.

УЧЕНО в 1946 г.

ДЕЛО №

По обвинению гр. *Муслимова*
Станислава *Петра*

Начато *14 июня 1946*
 Окончено *16 сентября 1946*
 На листах *10*

Архивн. № *10*

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА

Заседания Коллегии ОГПУ (судебное) от 18 Января 1930 г.

СЛУШАЛИ:	ПОСТАНОВИЛИ:
дело № 1089 Харьковск. Скр. по обвин. гр. ТЕЛЬНОГО Павла Степановича, ГОЛОВЕШКО Митрофана Яковлевича, ПОДГОРНОГО Ивана Ивановича по ст.ст. 58/10 и 58/11 и 58/2 ст.ст. 58/1, 58/2.	РАССТРЕЛЯТЬ.
Дело рассматрив. в под. пост. През. ЦИК ССОР от 9/6-27 г.)	Имущество у всех КОММУНИКАТЬ с оставлением трудовой нормы.

Секретарь Коллегии ОГПУ *Митрофан*

ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛЯ ГПУ, ВССР. тов. **КАРЛСОНУ.**
 ОТ. КОМАНДАТА ГПУ, ВССР. / **СУЛАКОВА.** /

РА П О Р Т .

В основу что 21-час 4-го февраля 1930 года Я. КОМАНДАТА ГПУ, ВССР. тов. **КАРЛСОНУ.** тов. **КАЖАНОВА** согласно Вашего предписания от 4-го февраля 1930 года и ВЫПИСКИ из постановления КОЛЛЕГИИ ОГПУ от 18-го января 1930-года и отношение Окр. Прокуратуры от 4-го февраля 1930-га за № 67/ 9-Ю привел в исполнение приговор над осужденными к **РАССТРЕЛУ:** 1. **ТЕЛЬНЫМ** Павлом Степановичем, 2. **ГОЛОВЕШКОМ** Митрофаном Яковлевичем, 4. **ПОДГОРНЫМ** Иваном Ивановичем, 6. **КУЧУМ** Василием Федотовичем.

Очем прилагаю АНТ.

КОМАНДАТА ГПУ, ВССР. *Сулак* СУЛАКОВ /

4-го февраля 1930 года.

Лит. _____

Вх. № 9817 на № _____ от _____ 1933 г.

При ответах сосматривать на №, число и отдел.

№ ПМУ УССР

Гор. ХАРЬКОВ

С получением настоящей переписки ЦИК СССР за № КР/705

по делу САГАЙДАЧНЫЙ Е. П.
 не позднее 5 дней с момента получения вышлите мотивированное заключение по существу ходатайства заявителя с возвращением всей переписки.

В заключении укажите:
 а) установочные данные (соц. происхождение и положение, возраст, кем занимался до ареста, имел ли судимости до ареста и т. п.);
 б) кем, когда и на какой срок осужден;
 в) с какого числа исчисляется срок содержания под стражей;
 г) в чем конкретно обвинялся.

В отношении крестьян необходимо указывать лишены ли избирательных прав, отнесен ли к категории кулаков и кем; в ч. м. выражается их производственная мощьность данного лица: сколько лошадей, коров, др. скота, о. х. м. шир. земли, принимался ли наемный труд где в настоящее время находятся члены его семьи.

Основание: Приказ ОГПУ № 37 от 6/II — 25 г.
 Приложение. Переписка на _____ лист.

Зам. Особупол. при Коллегии ОГПУ
 /ИЩОЛИТОВ/
 Нач. 2 отделения

Отдел Особупол. Кодл
 3 ЯНВАРЯ 1933 г.
 № 790203
 МОСКВА, площадь Дзержинского, 2
 Телефон: коммутатор ОГПУ.

Краткое содержание:
 Сагайдачний Е. П. 3 год. лишены прав
 срок содержания 11-536.

Формы № 1. 6200-2

Супровідний лист ОДПУ Держполітуправління України до клопотання про амністію ув'язненого Сибтабу Е. П. Сагайдачного. 3 січня 1933 року



Площа перед Держпромом. Фото 30-х років ХХ століття, м. Харків

Документ № 1

ВИТЯГ З ПОСТАНОВИ ВЦИК

Про надання ДПУ права позасудової розправи

16 жовтня 1922 р.

ВЫПИСКА

из журнала «Официальное приложение» к № 41 от 11 ноября [19]22 г.
«ЕЖЕНЕДЕЛЬНИК СОВЕТСКОЙ ЮСТИЦИИ»

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВСЕРОССИЙСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА о борьбе с бандитизмом и высылках

На основании п. «Е» к ст. 2 Постановления Всероссийского Центрального Исполнительного Комитета от 6 февраля 1922 г. о Государственном Политическом Управлении Президиума ВЦИК постановляет:

1) В целях скорейшего искоренения всякого рода бандитских налетов и вооруженных ограблений предоставить Государственному Политическому Управлению право вне судебной расправы вплоть до расстрела в отношении всех лиц, взятых с поличным на месте преступления при бандитских налетах и вооруженных ограблениях (ст. ст. 76, 183 ч. 2 Уг. Код.).

2) В дополнение и развитие постановления ВЦИК о порядке высылки лиц, признаваемых социально опасными, предоставить образованной согласно декрета о высылке комиссии при НКВД право высылать и заключать в лагерь принудительных работ на месте высылки на тот же срок (не свыше 3 лет): а) деятелей антисоветских, политических партий (ст. ст. 60, 61, 62 Уг. Код.); б) лиц, дважды судившихся за преступление, предусмотренное ст. ст. 76 и 85, 93, 140, 170, 171, 176, 180, 182, 184, 189, 190, 191 и 220 Уг. Код.

3) Государственное Политическое Управление обязывается отчитываться в своей деятельности перед Президиумом Всероссийского Центрального Исполнительного Комитета один раз в три месяца.

Председатель ВЦИК

Калинин

Секретарь ВЦИК

Енукидзе

МОСКВА, Кремль, 16 окт. 1922 г.

«Изв. ВЦИК» за № 236 от 19 окт. 1921 г.

Копия с копии — верно:

Ст. делопроизводитель СЛЧ. (*підпис*)

ДАХО, ф. Р-877, оп. 11, спр. 1, арк. 27.— Копія. Машинопис.

Документ № 2

ВИТЯГ З ЦИРКУЛЯРНОГО ЛИСТА ДПУ УСРР

Про український сепаратизм

4 вересня 1926 р.

Совершенно секретно

Перепечатыванию не подлежит

Хранить наравне с шифром под ответственность
начальника органа ГПУ

Напечатано в количестве 75 экземпляров

ЦИРКУЛЯРНОЕ ПИСЬМО ГПУ УКРАИНЫ

Об украинском сепаратизме. Тактика «культурной борьбы» украинских антисоветских элементов с советской властью за последний период времени все ярче и ярче вырисовывается в виде развития среди украинской общественности националистических идей сепаратистского характера.

Рост шовинистических тенденций ставит перед органами ГПУ необходимость своевременно реагировать на это явление, имеющее политическое значение первостепенной важности. С этой целью ГПУ УССР ориентирует местные органы о сущности, истории и тактике украинского сепаратизма, а также о тех задачах, которые в связи с этим стоят перед органами ГПУ.

Сепаратизм в истории укр. к.-р. Сепаратистские идеи в украинском контрреволюционном движении сыграли исключительную роль.

Тенденции, направленные к отделению Украины от России, развивались и практически оформлялись параллельно с ростом большевистского движения. Украинская мелкая буржуазия заговорила об отделении от Москвы тогда, когда ее благополучию стала угрожать опасность в виде стихийного подъема революционной волны.

Отделение Украины от России, декретированное универсалом Центральной рады, явилось следствием утверждения в России советской власти.

В период же керенщины подавляющее большинство украинских политических партий и политических деятелей решительно отвергали возможность отделения Украины и добивались только автономии или федерации.

Украинская буржуазия не рискнула вести борьбу с советской властью под флагом защиты своих классовых интересов. Она предпочла классовое содержание ведущейся ею борьбы спрятать под оболочку национальных лозунгов.

Поэтому вся ожесточенная вооруженная борьба, протекавшая в течение нескольких лет между советской властью и украинской контрреволюцией, была построена по такой схеме.

Советская власть выставила лозунг классовой войны. Основными кадрами советских войск были рабочие России и Украины. Украинская буржуазия пыталась использовать то обстоятельство, что среди пролетариата мало нерусифицированных украинцев. Ее представители выбросили знамя защиты всего украинского народа от порабощения его «московскими захватчиками». Они стремились доказать, что советская власть под флагом социальной борьбы ведет политику национального угнетения украинского народа и превращения Украины в колонию московского империализма.

Благодаря такой тактике украинской буржуазии, вся долгая борьба между нею и соввластью была окрашена ярко выраженными националистическими цветами и имела своей формальной конечной целью создание независимого, самостоятельного украинского государства. Таким образом, сепаратистские тенденции являются осью официальной идеологии (или фразеологии) украинской контрреволюции.

Сепаратизм после разгрома укр. к.-р. Украинская буржуазия в войне с советской властью потерпела полное поражение.

Вместе с тем, XII съезд РКП уточнил пути проведения в жизнь основ нашей национальной политики.

Эти два обстоятельства привели к тому, что приверженцы сепаратистских идей начали пресматривать свой идеологический багаж и менять вехи.

Главную роль в смене вех сыграли, конечно, разгром вооруженных сил укр. к.-р. и укрепление советской власти на Украине.

Представители укр. к.-р., благодаря этому, утратили какие бы то ни было благоприятные перспективы.

Новый национальный курс делал невозможным продолжение вооруженной борьбы с соввластью, так как выбивал из рук шовинистов главный козырь — «национальное угнетение».

Практически это привело к ликвидации бандитизма, к прекращению заговорщической, подпольной деятельности, к возвращению по амнистии остатков армии УНР и к расколу эмиграции, из которой выделилась и вернулась в пределы Украины чрезвычайно значительная и влиятельная часть. Отказ от борьбы сопровождался признанием советской власти. Признание советской власти означало отказ от принципов сепаратизма. Таким образом, на платформе независимости Украины открыто стоит только непримиримая часть украинской эмиграции.

Эта эмиграция состоит из представителей разных политических течений, от монархистов-хлебоборов (гетманцы) до «социалистов».

Все они сходятся в одном: «Украина является московской колонией, украинская советская власть — фикция, представители советской власти на Украине — ставленники московских завоевателей и т. д.» Ввиду этого они не считают возможным идти на какие бы то ни было соглашения с этой властью.

Перемена тактики: «Культурная борьба». То обстоятельство, что украинские националисты прекратили открытую борьбу с советской властью и формально признали ее, не означает, что они окончательно примирились с теперешним положением вещей и искренно отказались от враждебных замыслов.

Здесь налицо не изменение идеологии, а перемена тактики.

Та тактика, которая обещала наиболее быстрые результаты, тактика открытой войны, привела украинский сепаратизм к проигрышу его борьбы. Условия коренным образом изменились.

Расчеты на свержение соввласти не оправдались. Советская власть должна быть принята националистами как неизбежный факт.

Ввиду этого выковалась новая тактика борьбы. Тактика, в которой соввласть играет роль объекта, против которого направлено оружие «культурной работы».

Термин «культурной работы» пришел на смену провалившемуся лозунгу вооруженной борьбы за независимость.

«Культурная борьба» приобрела огромную популярность и втянула в ряды своих сторонников подавляющее большинство виднейших представителей укр. контрреволюции.

Целый ряд военных деятелей, министров, общественников, лидеров партий отказались от старых приемов и влились в ряды бойцов «культурного фронта».

Цели и задачи «культурной» работы сводятся к укреплению и развитию националистических тенденций: «Советская власть должна почувствовать мощь национальной стихии, под напором которой она будет сдавать одну позицию за другой».

Для этой цели используются все возможности. Украинизация используется для группирования во всех жизненных частях государственного организма сторонников националистических идей.

Создана Украинская автокефальная церковь, являющаяся могучим оплотом национализма и отличным агитационным орудием.

Украинская академия наук собрала вокруг себя компактную массу бывших видных деятелей УНР.

В общем, представители украинского национализма работают, не покладая рук, над внедрением в массы националистических чувств.

Они считают, что украинский народ проиграл свою освободительную борьбу из-за недостатка национальной сплоченности, и стремятся исправить этот основной недостаток, т. е. добиться национальной спайки в массах.

Если период вооруженной борьбы отличался широким развитием подпольной деятельности, то эпоха «культурной борьбы» характерна стремлением использовать легальные возможности.

Об использовании легальных путей для борьбы с совластью см. наш циркуляр об украинской общественности от 30 марта 1926 г.

Националисты и село. Село привлекает исключительное внимание националистов. На сельского кулака делается главнейшая ставка. В этом сходятся все группы украинской антисоветской общественности.

Видные представители антисоветской украинской интеллигенции г. Харькова по этому поводу говорят: «...на селе власть берет кулак. В связи с предоставлением свободы выборов кустарям, середнякам и проч. к власти приходит элемент антикоммунистический, которым партия управлять не в состоянии. Поэтому украинской интеллигенции открывается широкая возможность взять власть в свои руки.

После того как власть на селе возьмет кулак, большая часть партийцев окончательно убедится в правоте Зиновьева и создаст оппозицию ЦК. Тогда раскол будет еще более значительный. Поэтому перед украинской интеллигенцией стоит сейчас задача стремиться захватить влияние на селе».

Один из создателей хлебоборобской партии, находящийся в Харькове, говорит: «Отрадно видеть подъем национальных чувств среди крестьянства. У меня бывают сотни крестьян и все они: и середняки, и незаможники, и кулаки совершенно сознательно в национальном отношении. Они вполне понимают, кто их обижает и кто виновен в их плохом положении. В свое время мы ошибались и поэтому проиграли нашу борьбу, но все же наша работа не пропала даром.

Наши идеи впитались в крестьянство».

Таким образом этот деятель убежден в том, что крестьянство успешно обрабатывается в шовинистическом, самостийническом духе.

<...> Работа украинских шовинистов по воспитанию села в духе ненависти к Москве дает заметные результаты, особенно в среде молодежи. Об этом свидетельствуют многие данные повседневной работы органов ГПУ.

Самостийнические идеи в настоящее время. <...> *А. Украинизация.* Несмотря на то, что твердое проведение нами украинизации лишает контрреволюционеров возможности пользоваться для своей демагогии выигрышными козырями, шовинистические элементы украинизацию, проводимую советской властью, пытаются критиковать. Они твердят, что единственным результатом теперешней украинизации явится то, что «кацапы» и «жиды», находящиеся на государственной службе, «обдирая в интересах Москвы украинского крестьянина, будут говорить с ним на ломанном украинском языке».

По их мнению, настоящая украинизация должна сводиться к тому, чтобы весь государственный аппарат перешел в руки «щирых украинцев». Это — ближайшая задача, к осуществлению которой стремится украинский воинствующий шовинизм.

<...> Украинская шовинистическая пресса за кордоном в связи с проводимой украинизацией и выдвижением на ответственную работу украинцев констатирует тот факт, что среди украинской общественности начинает всплывать на поверхность идея национальной государственности. По мнению прессы, это представляет «угрозу воинствующему и царящему на Украине великорусскому шовинизму, угрозу оккупантам из Москвы».

Газета «Діло», наиболее серьезный орган УНДО (Украинского национального демократического объединения) пишет: «Надеяться большевикам на то, что эти мероприятия могут задушить нарождающееся национальное украинское освободительное движение, поздно. Вместе с тем, политика большевиков в области украинизации нами

должна быть целиком использована, так как она дает возможность украинцам более или менее легально концентрировать свои силы и, тем самым, создавать базу для будущей борьбы за украинскую государственность».

Часть украинских шовинистов считает, что смерть тов. Дзержинского знаменует собой поворот политики коммунистической партии. Они говорят: «Еще умрет два-три старых большевика и придут к власти молодые коммунисты, отличающиеся империализмом, карьеризмом и беспринципностью. Дзержинский и другие старые большевики ориентировались на всемирную революцию и для них рамки государства не играли решающего значения. В этой области отношение к украинскому вопросу и автономии Украины у старых большевиков было терпимое, в результате чего и проводится украинизация. Не то будет, когда к власти придут империалисты и карьеристы. Для украинцев это знаменует собой или полное порабощение Украины, или необходимость противопоставить этому организованный отпор украинских сил».

Б. Индустриализация Украины. Сепаратисты стараются доказать, что Украина является московской колонией и в силу этого подвергается со стороны Москвы самой жестокой экономической эксплуатации.

Большие недовольства вызываются со стороны шовинистов тем, что соввласть, якобы извлекая из Украины огромные средства, уделяет из них для развития украинской промышленности самую ничтожную часть.

В представлении шовинистов, эксплуатация Украины происходит таким путем.

1. Естественные богатства Украины в Донбассе, Криворожье и т. п. разрабатываются Москвой и добыча вывозится в Россию без соответствующей компенсации Украине.

2. Фабrikаты поставляет Россия, хлеб производит Украина. Россия так регулирует цены, что свои фабрикаты продает по вздутым ценам, а украинский хлеб скупает по дешевке.

3. Украина, поставляя для экспорта массу товаров, не получает соответствующей доли импорта.

4. С Украины дерутся непомерно высокие налоги.

Националисты твердят, что Украина дает Союзу чуть ли не 40 % всех доходов, а получает взамен самую ничтожную часть. Все же средства идут на развитие экономики России.

Письмо, которое мы приводим ниже, написано украинским учителем-шовинистом, своему ученику, находящемуся теперь в Красной Армии. В письме, между прочим, говорится: «Возьми хотя бы отчет IX съезда КП(б)У и там ты найдешь доказательства, что мы республика, не имеющая своего бюджета. Выходит, что не мы распоряжаемся своими средствами, а берем то, что нам дает Москва. Теперь возьмем хотя бы статьи, где пишется, что из 26 заводов на Украине хотят построить только два. Посмотри, где строят электрические станции, где отпускают большие кредиты, почему наши солдаты до сих пор служат на Кавказе и в Ленинграде. Словом, ты хорошо следи за экономикой, как распределяются союзные средства, где стоят заводы, электрические станции и т. п., тогда ты сразу прозреешь. Читай сам и прокладывай дорогу нашей прессе, нашим газетам и книгам. Об этом ты должен всегда помнить».

В письме этом имеются также указания, как надо использовать для агитации среди масс все эти факты.

Шовинисты, критикуя план развертывания тяжелой индустрии, говорят: «Он лучший показатель того, что верхи СССР никогда не изживут великорусского шовинизма, сконцентрируют все заводы и фабрики в России, а с Украины будут выкачивать топливо и сырье».

Бывший премьер правительства УНР настроен оптимистически и так рисует перспективу развития украинской промышленности: «Украина как ни одна страна в мире, кроме Америки, отличается счастливым сочетанием энергетических ресурсов. Поэтому национальная промышленность Украины подымется на такую высоту, что избавится от притеснения другими частями Союза. Она, как мощный поток, отбросит более слабые струи.

Эти перспективы принуждают нас не унывать, не падать духом и продолжать работу. При УНР этого подъема легко можно было добиться при помощи иностранного капитала. Сейчас это сделать труднее, так как политическое влияние теперь чуждое, и не наше, но украинцы — самая культурная нация в Союзе и это является залогом осуществления наших национальных задач».

В. Территория и суверенность. Часть украинских сепаратистов мечтает об украинской великодержавности.

В одном из последних номеров центрального органа УНДО «Діло», издающегося во Львове, была помещена статья, отражающая эти настроения. О том, что Украина в ее теперешних границах должна быть независимым государством, статья даже не говорит, так как это считается азбучной истиной, аксиомой, о которой «Діло» в серьезной принципиальной статье не считает нужным снова упоминать. Речь в этой статье идет ни о чем ином, как об украинском империализме. Автор ее, известный ундовец *Левицкий*, доказывает, что Украина нуждается в Сибири, Зеленом Клине, Туркестане и Кубани для колонизационных и проч. целей. Ввиду этого Украина должна стремиться также и к протекторату над путями к ним. В противном случае, как утверждает «Діло», Украина не сможет занять место среди великих держав, а вынуждена будет мириться с положением второстепенного государства на манер Польши и Румынии.

Что касается внутренних контрреволюционных элементов, то они этим вопросом уделяют меньшее внимание, так как их задачи выражаются следующей формулой: «Язык, нация, культура, территория, суверенность».

Таким образом, территория и суверенность относятся к задачам более отдаленного будущего, а в настоящее время главная борьба ведется за язык, нацию, культуру и самостоятельную экономику.

Все же шовинистический элемент проявляет большую заинтересованность вопросам государственной суверенности Украины.

Так, например, арестованный вожак харьковских правых кругов так формулирует на допросе свою позицию, являющуюся программой правых: «Как националист считаю, что факт лишения Украины международного представительства является актом недостойным украинской нации. Отсутствие правильно организованной украинской армии не дает уверенности в продолжительном существовании советской украинской власти. Колониальные последствия дореволюционного положения Украины не ликвидируются, а попытки проведения справедливой экономической политики встречают такой отпор, что существует большое опасение, что ликвидация этого положения может не начаться. Национальным правительством я считаю то правительство, которое стремится вернуть Украине национально-суверенное бытие. Национальное государственное бытие заключается в том, что государство вполне самостоятельно ведет внешнюю и внутреннюю политику».

В настоящее время мечты о немедленном выходе из Союза расцениваются большинством шовинистов как несвоевременные.

Основная надежда возлагается на возникновение войны, которая принесет большевикам поражение, а Украине — независимость. Впрочем, имеются отдельные группы, которые говорят: «Лучше быть под Польшей, чем под жидами».

Правда, голоса этих групп тонут в общей неприязни к Польше. Часть шовинистического элемента расценивает Польшу как фактор, при помощи которого Украина добьется самостоятельности без объединения с Польским государством.

В представлении самостийников, Украина будет обширным государством, «от реки Сана до Кубани». Пока же шовинисты болезненно реагируют на все мероприятия советской власти, которые, по их представлениям, наносят вред интересам суверенности Украины. Так, например, большое возбуждение вызвала передача РСФСР Таганрогского и Шахтинского округов. Усиленно муссируются слухи о том, что Донбасс с Харьковом Москва в непродолжительном времени также собирается отнять от Украины.

Интересным образом самостийнических стремлений является дело кубанских студентов Павленко, Бурбы и др., разработывавшееся ГПУ УССР и ППО ГПУ по СКК.

Из статута, обнаруженного при обыске у одного из участников организации, проживавшего в Киеве, явствует, что организация ставила своей целью объединение крестьян Украины, Кубани, Крыма, Западного Дона, южной части Курской и Воронежской губернии в одну мощную организацию («Украинское крестьянское объединение»).

Дополнительные материалы говорят о том, что конечной целью работы должна была явиться «вольная, независимая, самостоятельная, соборная Украина» в указанных выше пределах.

Г. Сепаратистские настроения в литературе. Известный украинский литератор Могиланский в одном из номеров харьковского журнала «Червоний шлях» поместил небольшой рассказ под заглавием «Убийство». В нем повествуется о том, как три националистических деятеля убили своего вождя за измену национальному делу.

Рассказ написан своеобразным эзоповым языком, но если в него вдуматься, то становится ясным, что этим вождем-изменником, казненным в рассказе за предательство, является не кто иной, как профессор Грушевский.

Могиланский направил этот рассказ-памфлет против Грушевского за то, что Грушевский, бывший долгое время самостийником, осмелился признать советскую власть и федеративные начала вхождения Украины в Союз, т.е. изменил национальному делу.

Могиланский в рассказе проводит мысль о том, что такое преступление вождя должно караться смертью. Это хороший образец того, как шовинисты пытаются использовать литературу в своих целях. Они придают большое значение талантливым писателям и всеми силами стараются оказывать на них свое влияние.

Большое внимание уделяют шовинистические круги, между прочим, поэту Хвильовому, несмотря на то что он является членом КП(б)У. Шовинистическая закордонная пресса иногда перепечатывает из наших журналов отдельные его произведения и пытается оказать на него националистическое воздействие.

Внутренние шовинистические круги также заинтересованы молодыми литераторами, в том числе и коммунистами.

По этому поводу один из авторитетных представителей харьковской правой общественности высказал такую мысль: «Хвильового мы можем поддерживать. На украинских коммунистов мы должны оказывать наше влияние и проводить нашу работу так, чтобы они не отходили от нас, а вместе с нами боролись за украинизацию, за Украину».

Убийство Петлюры. Убийство Петлюры явилось фактором, который украинские шовинисты сделали орудием агитации в целях развития украинского шовинизма и направления его по руслу борьбы «с московскими оккупантами».

<...> Общее мнение украинских правых кругов сводится к следующему: «Петлюра убит большевиками в связи с тем, что к власти пришел Пилсудский — друг Петлюры. Пилсудский, безусловно, оказал бы Петлюре большую помощь в деле борьбы с боль-

шевиками, а потому «они» решили Петлюру убрать, подослав жида Шварцбарта. Петлюра пользуется на Украине большим авторитетом, и его убийство приведет к освободительной борьбе украинской нации».

Вместе с тем они считают, что имя Петлюры пользуется большим авторитетом на селе и факт убийства Петлюры должен всколыхнуть массы крестьянской общности, каковой момент и считают необходимым использовать для антисоветских целей.

В связи с убийством Петлюры среди разрозненных антисоветских украинских партий и группировок за кордоном была заметна тенденция к консолидации сил. Об этом в достаточной мере говорят факты: Павел Скоропадский едет на панихиду по своему непримиримому врагу Петлюре. Партия хлеборобов, стоявшая до последних дней в непримиримой оппозиции Петлюре, посылает делегацию на похороны и возлагает венок на могилу Петлюры. Почти вся зарубежная шовинистическая украинская пресса, представлявшая собою отражение той или иной платформы, резко отличающихся друг от друга, со времени смерти Петлюры помещает статьи о необходимости единой борьбы против оккупантов всех националистических группировок за кордоном. Кампания за объединение антисоветских украинских сил разворачивается все шире и шире.

Однако сейчас можно с полной уверенностью определить, что единого антисоветского фронта эмиграция создать не в состоянии.

Выяснилось, что «единый фронт» объединяет только те группы, которые стоят на УНРовской платформе.

Те группы, которые не признавали этой платформы, ограничились признанием заслуг Петлюры и присоединились к протесту по поводу его убийства.

Шаповаловские круги с УНРовцами не договорились. Полтавец — Острица провозгласил себя гетманом.

Влиятельная и денежная организация «Оборона України», находящаяся в Америке, заняла в отношении петлюровцев отрицательную позицию, и ее печатный орган «Укр. громада» резко протестует против перехода политического наследия в руки Андр. Левицкого и К⁰.

Укр. соц. рад. партия находится в зависимости от «Обороны України» и также выступает против Андр. Левицкого.

УНДО находится в колебании, так как враждует с Левицким, который заключал договоры с Польшей.

В общем, эмиграция находится в полной зависимости от своих хозяев, дающих субсидии. Такими источниками субсидий являются Польша, Чехословакия и Германия, которые используют эмиграцию в своих политических целях. Так как политические интересы этих государств сталкиваются, то естественно, что они не позволяют своим нахлебникам договориться до единой линии поведения.

Газета «Діло», между прочим, поместила две статьи Винниченко, в которых он критикует идею единого фронта, указывая, что единство может быть создано на почве общих политических целей и условий, но никак не на почве психологических настроений, вызванных смертью Петлюры.

Однако если единый антисоветский фронт можно считать сорвавшимся, то, с другой стороны, нужно учесть, что убийство Петлюры вызвало безусловный рост активности враждебных нам групп, которые будут стремиться причинить советской власти как можно больше вреда.

Организационные выводы. Все изложенное еще раз говорит о том, что на работу по украинской общности необходимо обратить самое серьезное внимание. Конк-

решные задачи, стоящие перед органами ГПУ, мы указывали в циркуляре «Об украинской общественности» от 30/11 с. г.

В числе прочих заданий этим циркуляром рекомендовалось:

1. Главное внимание уделить выявлению правых групп, их деятельности и взаимоотношениям с остальными кругами украинской общественности (циркуляр, раздел «Конкретные мероприятия», пункт 2);

2. Не ограничиваться простым наблюдением за всеми кругами украинской общественности, а вести активную разведку среди видных представителей украинских анти-советских течений (пункт 5);

3. Увязать работу по украинской интеллигенции с работой по селу (пункт 6);

4. Освещать текущие настроения украинской общественности, связанные с нашей внутренней и международной политической жизнью (пункт 7).

Все отмеченные в предыдущем циркуляре мероприятия остаются полностью в силе и для настоящего циркулярного письма.

Серьезность и сложность современной политической обстановки и связанная с нею активность враждебных нам социальных и политических слоев требуют самого внимательного отношения к процессам, протекающим в мелкобуржуазных националистических кругах.

Эта задача, в свою очередь, требует быстрее развития нашей работы по тем конкретным директивам, которые содержатся в циркуляре «Об украинской общественности».

Зам. пред. ГПУ УССР
Пом. нач. СО ГПУ УССР
Врид. нач. 1-го отделения СО

Карлсон
Абугов
Козельский

Цит. за: Шаповал Ю., Пристайко В., Золотарьов В. ЧК — ГПУ — НКВД в Україні: особи, факти, документи.— К., 1997.— С. 254—267.

Документ № 3

КЛОПОТАННЯ НАЧАЛЬНИКА ХАРКІВСЬКОГО ОБ'ЄДНАНОГО БУПРУ

Про необхідність розвантаження

8 січня 1929 р.

Таємно

До Харківського округового прокурора.
копія: Харківському окрадмінвідділу.
[копія]: Управління ПТУ НКВС

З огляду на те що зараз в Харківському об'єднаному бупрі утримується в загальній кількості 5119 чоловік ув'язнених, з яких слідчих в'язнів 1300, а останні термінові, між іншим як помешкання бупру розраховано лише на 2300 чоловік в'язнів, і таким чином, в сучасний момент мається велика перевантаженість — більш[е] ніж на 100 %.

Така велика перевантаженість бупру утворює важкі умови для утримання в'язнів в бупрі, [у] зв'язку з цим можуть виник[ну]ти небажані явища з боку в'язнів, тому що при умовах, коли в камерах, що розраховані на відому кількість, утримуються більш[е] ніж [в] 2 рази, де в'язні лежать на підлозі поза нарами та й інш[е], завдяки такому становищу не надається можливість додержуватись належного санітарного стану, через що можуть виникнути епідемічні хвороби.

Маючи на увазі, що за останній час з периферії напрямковуються з інших бупрів, для дальнішого утримання багато в'язнів і що в сучасний момент доручений мені об'єднаний бупр вже дуже перевантажен[ий], цим прошу Вашого розпорядження про розвантаження дорученого мені бупру.

Одночасно доношу, що по маючимся відомостям в Київському бупрі за великою перевантаженістю почалася епідемія плямового тифу.

Доношу про вищевисловлене, прохаю Вашого розпорядження.

Начальник Харківського об'єднаного бупру (підпис) Черножуков

Резолюція «Доложено т. Хлебченко / К делу (підпис)».

Штамп «Таємно вхідн. № 160 Адмін. від. Харк. ОВКУ».

ДАХО, ф. Р-845, оп. 8, спр. 154, арк. 81.— Оригінал. Машинопис.
Кутовий штамп Центрального бупру НКВС УСРР.

Документ № 4

ЛИСТ ІЗЮМСЬКОГО ОКРУЖНОГО ВІДДІЛУ ДПУ ДО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

Про вилучення з установ усіх документів органів ЧК — ДПУ

4 лютого 1929 р.

Літер «А» ОСОБИСТО

Всім парт-, рай- та профустановам.

Тільки голові окрвиконкому

Про вилучення документів ЧК — ДПУ з установ

На підставі обіжника ДПУ УСРР від 31/І-29 року за № 0827 про порядок хоронення матеріалів ДПУ в Радустановках, Ізюмський окрвідділ ДПУ прохає в місячний термін зробити тщательну перевірку в справах своєї установи всіх документів як таємних, так і нетаємних, надісланих вам ЧК — ДПУ зі дня його існування. Всі матеріали, відношення, спецзводки та інше, які знаходяться навіть в архівах, треба розкласти по рокам включно до 1928 року. Всі вилучені матеріали необхідно надіслати до окрвідділу ДПУ, прикладаючи описи матеріалів за кожний рік по формі: 1) ч. ч. 2) черга та число; 3) короткий зміст документу та 4) примітка.

До цієї роботи треба поставитись найсерйозніше, не зоставля в установі ні жодного документу з органів ЧК — ДПУ до 1928 року включно. Нагадуємо, що зоставлення в установах будь-яких листувань з органів ДПУ суворо забороняється й буде розглядатись як крадіж таємно мобпаперів [мобілізаційних паперів], що до притягнення до відповідальності по ст. КК № 74 осіб, на яких покладена ця робота. Всю цю роботу треба покласти виключно на осіб, допущених окрвідділом до таємного моблистування.

Сучасне відношення підлягає також поверненню з усіма документами до окрвідділу.

Начальник ІОВ ДПУ
Ст. уповноважений ІНФГ

Гладков
Матвійв

Резолюції: «т. Кривошия, для исполнения, 8/ІІ»;

«Вилучено, 25/ІІІ-29, підпис».

ДАХО, ф. Р-1639, оп. 3, спр. 2, арк. 113. — Машинопис. Рукопис.
Кутовий штамп Ізюмського окрвідділу ДПУ.

Документ № 5**УХВАЛА****загальних зборів артілі «Шлях незалежника» щодо Е. Сіренка***2 лютого 1930 р.*

У х в а л и л и: Негайно відібрати всі засоби виробництва, як то майно, живий і мертвий реманент, посів[и], суду [позику] та ін[ше] до спіль[ного] користування артілі гр[омадянина] Сіренко Єраст[а] Фомич[а]

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 6, спр. 85, арк. 10.— Рукопис.

Документ № 6**НАКАЗ ОДПУ № 44/21****про заходи подолання опору куркульства суцільній колективізації***2 лютого 1930 р.***ПРИКАЗ****ОБЪЕДИНЕННОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО ПОЛИТИЧЕСКОГО УПРАВЛЕНИЯ**

№ 44/21 2 февраля 1930 г.

В целях наиболее организованного проведения ликвидации кулачества как класса и решительного подавления всяких попыток противодействия со стороны кулаков мероприятиям Советской власти по социалистической реконструкции сельского хозяйства — в первую очередь в районах сплошной коллективизации — в самое ближайшее время кулаку, особенно его богатой и активной контрреволюционной части, должен быть нанесен сокрушительный удар. Сопротивление кулака должно быть и будет решительно сломлено.

Мероприятия ОГПУ должны развернуться по двум основным линиям:

1) Немедленная ликвидация контрреволюционного кулацкого актива, особенно кадров действующих контрреволюционных и повстанческих организаций, группировок и наиболее злостных, маховых одиночек. (Первая категория);

2) Массовое выселение (в первую очередь из районов сплошной коллективизации и погранполосы) наиболее богатых кулаков (бывших помещиков, полупомещиков, местных кулацких авторитетов и всего кулацкого кадра, из которых формируется контрреволюционный актив, кулацкого антисоветского актива, церковников и сектантов) и их семейств в отдаленные северные районы СССР и конфискация их имущества. (Вторая категория).

В первую очередь удар должен быть нанесен по активно действующим кулацким элементам первой категории:

1) Кулаки — наиболее маховые и активные, противодействующие и срывающие мероприятия партии и власти по социалистической реконструкции хозяйства. Кулаки, бегущие из районов постоянного жительства и уходящие в подполье, особенно блокирующиеся с активными белогвардейцами и бандитами.

2) Кулаки — активные белогвардейцы, повстанцы, бывшие бандиты; бывшие белые офицеры, репатрианты, бывшие активные каратели и др., проявляющие сейчас контрреволюционную активность, особенно организованного порядка.

3) Кулаки — активные члены церковных советов, всякого рода религиозных, сектантских общин и групп, активно проявляющие себя.

4) Кулаки — наиболее богатые, ростовщики, спекулянты, разрушающие свои хозяйства, бывшие помещики и крупные земельные собственники.

Семьи арестованных, заключаемых в концлагеря или приговоренных к ВМН, должны быть высланы в северные районы Союза, наряду с выселяемыми при массовой кампании кулаками и их семьями, с учетом наличия в семье трудоспособных и степени социальной опасности этих семейств.

Имущество таких семей конфискуется в том же порядке, как и у выселяемых семейств кулаков.

Кампании по выселению кулаков и их семейств проводятся в первую очередь в следующих районах СССР:

УССР	выселяются	30[000]—35000 семейств
Северный Кавказ и Дагестан	—»—	20000 —»—
Средневолжский край	—»—	8[000]—10000 —»—
ЦЧО	—»—	10[000]—15000 —»—
Нижневолжский край	—»—	10[000]—12000 —»—
Белоруссия	—»—	6[000]—7000 —»—
Сибирь	—»—	25000 —»—
Урал	—»—	10[000]—15000 —»—
Казахстан	—»—	10[000]—15000 —»—

В отношении остальных областей и республик соответствующие расчеты будут произведены в ближайшее время по согласованию с ПП ОГПУ.

Места поселения для выселяемых кулаков и их семейств и семейств изъятого кулацко-белогвардейского контрреволюционного актива ориентировочно таковы:

из Северокавказского края	— 23000	на Урал
	5000	в Казахстан
из УССР	— 50000	в Северный край
из ЦЧО	— 20000	—»—
из НВК	— 18000	в Сибирь
из СВК	— 14000	—»—
из БССР	— 12000	—»—

Для выполнения всех указанных задач п р и к а з ы в а ю:

1. В кратчайший срок закончить ликвидацию всех действующих контрреволюционных организаций, группировок и активных контрреволюционных одиночек. Ликвидировать действующие банды. Обеспечить быстрое проведение следствия по всем таким делам и срочное рассмотрение дел во внесудебном порядке — в «тройках» ПП ОГПУ. Без малейшего промедления ликвидировать все возникающие дела подобных категорий в период кампании по выселению кулаков.

2. Для рассмотрения дел на лиц, проходящих по этим делам (первая категория), немедленно создать ПП ОГПУ «тройки» с представителями от Крайкома ВКП(б) и прокуратуры. Состав «тройки» выслать на утверждение Коллегии ОГПУ.

3. Для непосредственного руководства операцией по выселению кулаков и их семейств (вторая категория) — во всей ее совокупности; для концентрации всех материалов по операции и для организации постоянной связи с центром и периферией — распоряжение ПП организовать оперативные «тройки».

9. ПП ОГПУ Северного края, Урала, Сибири и Казахстана в кратчайший срок закончить организацию приема и расселения выселяемых, а также представить свои соображения о порядке управления выселяемыми.

Цит. за: Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий.— Курск, 1999.— Ч. I.— С. 301—303.

Документ № 7

**ТАЄМНА ІНСТРУКЦІЯ ЦВК І РНК СРСР СОЮЗНИМ І АВТОНОМНИМ
РЕСПУБЛІКАМ, КРАЙОВИМ І ОБЛАСНИМ ВИКОНКОМАМ****Про заходи соціалістичної перебудови сільського господарства
в районах суцільної колективізації***4 лютого 1930 р.***СЕКРЕТНАЯ ИНСТРУКЦИЯ
ВЦИКам И СОВНАРКОМам СОЮЗНЫХ И АВТОНОМНЫХ РЕСПУБЛИК,
КРАЕВЫМ И ОБЛАСТНЫМ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫМ КОМИТЕТАМ**

Копия 1.—ОГПУ, НКЗему СССР, НКФину СССР, НКТоргу СССР (лично наркомам).

2.— Всем остальным наркомам и членам СТО. т. Догадову и т. Анцеловицу — для сведения и руководства с обязательным срочным возвратом.

В дополнение и разъяснение к постановлению Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР о мероприятиях по укреплению социалистического переустройства сельского хозяйства в районах сплошной коллективизации и по борьбе с кулачеством, опубликованному в «Известиях» 2 февраля с. г., предлагается в районах сплошной коллективизации провести немедленно, а в остальных районах — по мере действительного массового развертывания коллективизации, нижеследующие мероприятия:

I. ВЫСЕЛЕНИЕ И РАССЕЛЕНИЕ КУЛАКОВ

1. В целях решительного подрыва влияния кулачества на отдельные прослойки бедняцко-средняцкого крестьянства и безусловного подавления всяких попыток контрреволюционного противодействия со стороны кулаков проводимым Советской властью и колхозами мероприятиям:

- а) выселить кулацкий актив, наиболее богатых кулаков и полупомещиков в отдаленные местности Союза ССР и в пределах данного края — в отдаленные его районы;
- б) расселить остальных кулаков в пределах района, в котором они проживают на новых, отводимых им за пределами колхозных хозяйств, участках.

П р и м е ч а н и е: Вся организация доставки и сама доставка кулаков в отдаленные местности Союза ССР возлагается на ОГПУ. Выселение кулаков в отдаленные районы данного края возлагается на краевые (областные) исполкомы. Расселение кулаков в пределах данного района возлагается на окружные и районные исполкомы.

2. Количество выселяемых и расселяемых кулацких хозяйств должно строго дифференцироваться по районам в зависимости от фактического числа кулацких хозяйств в районе с тем, чтобы общее число ликвидируемых хозяйств по всем районам составляло бы в среднем примерно 3—5 %.

Настоящее указание (3—5 %) имеет целью сосредоточить удар по действительно кулацким хозяйствам и безусловно предупредить распространение этих мер на какую-либо часть середняцких хозяйств.

3. Списки выселяемых кулацких хозяйств (п. «а» ст. 1) устанавливаются районными исполнительными комитетами на основе решений собраний колхозников и батрацко-бедняцких собраний и утверждаются окружными исполнительными комитетами в соответствии с указаниями вышестоящих органов.

Порядок расселения остальных кулацких хозяйств (пункт «б» ст. 1) устанавливается окружными исполнительными комитетами.

4. Члены семей выселяемых кулаков могут при своем желании и при согласии на это районных исполнительных комитетов оставаться временно или постоянно в прежнем районе (округе).

II. КОНФИСКАЦИЯ ИМУЩЕСТВА У КУЛАКОВ

5. В районах сплошной коллективизации конфисковать у кулаков средства производства, скот, хозяйственные и жилые постройки, предприятия производственные и торговые, продовольственные, кормовые и семейные запасы, излишки домашнего имущества, а также и наличные деньги.

6. При конфискации у кулаков имущества им должны быть оставлены лишь самые необходимые предметы домашнего обихода, некоторые простейшие средства производства в соответствии с характером их работы на новом месте и необходимый на первое время минимум продовольственных запасов.

При конфискации наличных денег у кулаков им оставляется некоторая минимальная сумма (до 500 рублей на семью), необходимая для переезда и устройства на новом месте.

Расселяемым кулакам (п. «б» ст. 1) и тем семьям выселяемых кулаков (ст. 4), которые остаются в данном районе или округе, средства производства при конфискации оставляются в размерах, минимально необходимых для ведения хозяйства на вновь отводимых им участках.

7. Сберегательные книжки и облигации государственных займов отбираются у всех кулаков и заносятся в опись с выдачей расписки о направлении их на хранение в соответствующие органы НКФина. Всякая выдача кулацким хозяйствам их вкладов в сберегательные кассы, а также выдача ссуд под залог облигаций в районах сплошной коллективизации, безусловно, прекращается.

8. Паи и вклады всех кулаков в кооперативные объединения передаются в фонд коллективизации бедноты и батрачества, а владельцы исключаются из всех видов кооперации.

9. Конфискация имущества у кулаков производится особоуполномоченными районных исполнительных комитетов с обязательным участием сельских советов, представителей колхозов, батрацко-бедняцких групп и батрачкомов.

При конфискации производится точная опись и оценка конфискуемого имущества с возложением на сельсоветы ответственности за полную сохранность конфискованного.

10. Колхозы, получающие земли и конфискуемое имущество, должны обеспечить полный засев передаваемой земли и сдачу государству товарной продукции.

11. Конфискуемые у кулаков жилые постройки используются на общественные нужды сельсоветов и колхозов или для общежития вступающих в колхозы и батраков, не имеющих собственного жилья.

12. Должно быть обращено сугубое внимание всех исполкомов на то, чтобы кулацкие элементы не успели до конфискации ликвидировать свое имущество (брать немедленно на учет), а также на строгий учет и правильное использование конфискуемого у кулаков имущества.

III. ПОРЯДОК РАССЕЛЕНИЯ КУЛАЦКИХ ХОЗЯЙСТВ

13. В отношении расселяемых кулацких хозяйств (п. «б» ст. 1) и семей выселяемых кулаков, которые остаются в данном районе или округе (ст. 4), руководствоваться следующим:

а) окружными исполнительными комитетами должны быть указаны места расселения с тем, чтобы поселение в отведенных местностях допускалось лишь небольшими поселками, управление которыми осуществляется специальными комитетами (тройками) или уполномоченными, назначаемыми районными исполнительными комитетами и утверждаемыми окружными исполнительными комитетами;

б) на расселяемых возлагаются определенные производственные задания и обязательства по сдаче товарной продукции государственным и кооперативным органам;

в) окружные исполнительные комитеты должны срочно проработать вопрос о способе использования расселяемых кулаков на разработках, корчевках, лесонасаждениях, строительных, дорожных, мелиоративных, лесоустроительных и других работах.

14. Выселение и конфискации имущества не применяется [к] семьям красноармейцев и командного состава РККА.

15. В отношении кулаков, члены семей которых длительное время работают на фабриках и заводах, должен быть проявлен особо осторожный подход и должны быть наведены все необходимые справки о соответствующих лицах не только в деревне, но и в заводских организациях <...>.

Председатель Центрального Исполнительного Комитета Союза ССР М. Калинин
 Председатель Совета Народных Комиссаров Союза ССР А. Рыков
 Секретарь Центрального Исполнительного Комитета Союза ССР А. Енукидзе

Москва, Кремль, 4 февраля 1930 г.

Цит. за: Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий.— Курск, 1999.— Ч. I.— С. 304—308.

Документ № 8

ДОПОВІДНА ЗАПИСКА КУП'ЯНСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ ГОЛОВІ РАЙОННОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

про застосування збройних підрозділів при виселенні розкуркулених

5 лютого [1930 р.]

ДОКЛАДНАЯ ЗАПИСКА

В связи с предстоящим выселением кулацких семейств на Север нами, согласно разработанного оперативного плана, будет переброшено из одного района в другой и из города в районы вооруженной силы — нач[альствующего] состава милиции 17 чел., рядового состава 92 и из отрядов Осоавиахима — 30 чел., ВСЕГО 139 чел.

Для обеспечения указанного отряда в продолжении пяти дней операции прошу об отпуске денежных средств из расчета по 2 руб. в сутки на 1 человека — 1390 руб. и на непредвиденные расходы — 110 руб. А ВСЕГО 1500 руб. (одну тысячу пятьсот рублей).

Нач[альник] Купьянского окротдела ГПУ (нідпис) Медведев

Резолюція: «Видати одну тисячу п'ятсот карб[ованців] із <...> заставної каси <...> (нідпис) 5/П»;

«Гроші відпущені (нідпис)».

ДАХО, ф. Р- 845, оп. 8, спр. 145, арк. 32.— Машинопис. Рукопис.

Документ № 9

ОБІЖНИК ДПУ, НКЮ, НКВС УСРР

Про порядок реєстрації смертей осіб, засуджених до розстрілу

17 березня 1930 р.

Зовсім таємно

ДО ВСІХ ОКРВІДДІЛІВ ДПУ, ОКРСУДІВ, ОКРАДМІНВІДДІЛІВ
ТА ДО ВІННИЦЬКОГО ТА ЗІНОВ'ЇВСЬКОГО ОКРВИКОНКОМІВ
ПО АДМІНІНСПЕКТУРІ

Касуючи свого обіжника з 30 квітня 1926 року за № 3201/с «Про реєстрацію смертей осіб засуджених до вищого заходу соцоборони — розстрілу», ДПУ, НКЮ й НКВС УСРР встановлюють надалі поданий нижче порядок повідомлення про смерть та реєстрацію засуджених до вищого заходу соцоборони.

1. Оргвідділи ДПУ і окрсуди повинні повідомляти про виконання вироку засудженого до вищого заходу соціальної оборони зараз же після виконання вироку до округового адмінвідділу (у Вінницькій і Зінов'ївській округах до ст. інспектора ОВК по адмінроботі) за місцем домівки померлого.

У зазначеному повідомленні обов'язково подається ось які відомості: а) прізвище, ім'я й по-батькові померлого; б) стать (чоловік, жінка); в) вік (скільки повних років має); г) час смерті (рік, місяць і день); д) де жив постійно (назва округи, району, села, міста); е) соціальний стан (становище в промислі); ж) професія (головне заняття); з) родинний стан; і) адреса померлого за останнім місцем осідку померлого.

Повідомлення надсилаються до окра[дмін]в[ідділів] цілком таємним порядком.

Повідомлення про смерть засуджених до вищих заходів соцоборони ДПУ УСРР надсилає до відповідного округового відділу ДПУ за останнім місцем домівки померлого, який зараз же після одержання таких відомостей мусить їх передавати до окр-адмінвідділу.

2. Одержавши зазначене в п. 1-му повідомлення, окрадмінвідділ повинен негайно від себе запропонувати відповідному працівникові загсу за місцем осідку померлого записати факт смерті до книг загсу, повідомивши в одночас і всі відомості про померлого, зазначені в п. 1, при чому будь-яких покликань на джерела повідомлення, підстави або дійсні причини смерті в даній пропозиції не повинно бути.

3. Запис смерті до книг загсу в даному разі провадиться звичайним порядком, з тим, що в рублиці «Причина смерті» зазначається «з невідомих причин», про що окрадмінвідділ мусить щоразу зазначати в своєму повідомленні.

Так само звичайним порядком видається органами загсу і відповідні свідоцтва та довідки про смерть зазначених осіб, якщо по такі свідоцтва звертатимуться родичі померлого.

4. Спеціальні книги запису смерті засуджених до вищого заходу соцоборони, що їх вели до цього часу окрадмінвідділи, надалі не ведуться, а такі мусять хоронитись для наведення та видачі довідок при секретному архіві окрадмінвідділів (у Вінницькій і Зінов'ївській округах в секретному архіві ОВК), і довідки з них видаються старим порядком.

5. Довідки про смерть засуджених до вищого заходу соцоборони за минулі роки громадяни можуть одержувати тільки через окрадмінвідділи, які для цього за кожного окремого випадку запитують потрібні відомості од відповідних судових органів або органів ДПУ залежно від того, де такі відомості можуть бути, виходячи із суті справи.

6. Усе листування в справі хоронення відомостей про смерть засуджених до вищих заходів соціоборони переховується в адмінвідділах порядком, встановленим для переховування цілком таємного листування. Пропонування ж окрадмінвідділів до органів загсу записати смерть (п. 2 обіжника) надсилається звичайним порядком, але при умові додержання всіх вимог, передбачених п. 2 цього обіжника.

За голову ДПУ УСРР	Карлсон
Наркомюст і генеральний прокурор республіки	Порайко
Заст. Наркомвнуправ УСРР	І. Якимович
З оригіналом згідно: (підпис)	

Резолюція «Начальнику Харківського окрадмінотд[ела]. № 57026 17/III-30 г.».
Штампи «Таємно вхідн. № 686 Адмін. від. Харк. ОВКУ»; «17 бер. 1930».

ДАХО, ф. Р-845, оп. 8, спр. 167, арк. 2.— Копія. Машинопис.

Документ № 10

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ

загальних зборів активу села Велика Бабка Старосалтівського району Харківського округу

30 березня 1930 р.

ПРОТОКОЛ № 2

общего собрания актива с участием чл[енов] КНС, членов с/совета,
членов артели «Путь к социализму». 1930 г. 30.03. с. Б[ольшая] Бабка

Присутствовало: 697 человек.

Президиум собрания: Белевцев Евст. Мих., Пашкова Праск. Конст., Жителев Пав.
Ив.

Повестка дня:

<...> 2. Информация о волынке, происшедшей 27.03. и 28.03. в с. Б[ольшая] Бабка, т[оварища] Михайлова.

Выступало по докладу информ. 13 человек.

Заслушав доклад... тов. Михайлова представителя ГПУ о волынке, происшедшей 27.03. и 28.03. в с. Б[ольшая] Бабка — постановили:

Общее собрание членов сельКНС, сельсовета и артели «Путь к социализму» констатирует, что единоличным путем к лучшей жизни для бедноты является укрепление сельхозяйства и что политика коммунистической партии и советской власти, ведущая к укреплению сельхозяйства, и коллективизация — являются безусловно правильными.

Против этой политики Советов ведет бешенную работу классовый враг трудящихся — кулак. Работа кулака нашла свое отражение и в с. Б[ольшие] Бабки. Работа кулаков и недостаточно активной бедноты привела к восстанию против советов; для своих низменных и подлых целей кулачество сумело использовать и местных бандитов, в изобилии имеющих в с. Б[ольшая] Бабка, сумело организовать их в банду и вооружить их для их борьбы с советами.

Благодаря энергичной работе органа диктатуры пролетариата — ГПУ, вся грязная кулацкая свора раскрыта и привлечена к ответственности за свою работу.

Учитывая, что работа кулаков мешает проводить работу Советов, мешает беднякам, батракам и середнякам идти по пути укрепления с/хозяйства, по пути улучшения своей жизни, общее собрание просит ГПУ применить самые решительные и строгие

меры по отношению к кулакам — врагам советов и применить высшую меру наказания к тем, кто этого заслуживает.

Учитывая, что уголовный бандитизм при руководстве кулаков превращается в бандитизм политич[еский], а т[ак] к[ак] как один, так и др[угой] терроризируют бедняцкое население села, общее собрание просит ГПУ, срочно разобравшись в деле, применить высшие меры социальной защиты к группе бандитов и избавить т[аким] о[бразом] село Б[ольшую] Бабку от бандитизма.

Собрание заявляет, что бедняк с. Б[ольшая] Бабка всегда пойдет с советами и целиком поддерживает все мероприятия советской власти, проводимые на селе. Организованная беднота приложит все усилия к тому, чтобы полностью выполнить план весеннего сева, и впредь даст отпор всяким попыткам кулачества и бандитов срывать работу советов.

Президиум собрания: *підписи*

ГДА СБ України, Харків, спр. 036281, арк. 95.— Копія. Машинопис, рукопис.

Документ № 11

ЗВЕРНЕННЯ

голови та секретаря Куп'янського окружного виконавчого комітету до райвиконкомів округу про хід розселення куркулів

4 квітня 1930 р.

Літер «А»

ДО ВСІХ РАЙВИКОНКОМІВ КУП'ЯНСЬКОЇ ОКРУГИ ТОВ. _____

... ОВИК запропонує РВИКом:

1. Розкуркулені кулацькі сім'ї, невислані за межі України, а мешкаючі в населених пунктах округи, [ви]силати до 15 квітня з сел їх мешкання і розселити в межах району чи сільради на нові землі, які їм відводяться за межами колгоспівських господарств.

2. Місця для розселення куркулів намічаються і відводяться РВИКом в погодженні з сільрадами на гірших землях, за межами колгоспівських господарств. Куркульські господарства розселяти окремими висилками від 10 до 20 дворів не більше, керування якими повинно здійснюватись спеціальними комітетами (тройками) або уповноваженими, призначеними РВИКом з затвердженням ОВИКу.

3. Місця під висилки для розселення куркулів повинні бути розташованими подальше від населених пунктів взагалі, а від тих, де вони мешкали, особливо (мінімально на даліні 7—10 кіл[ометрів]) від залізниць не менше 15 кіл[ометрів] та один висилочок від другого 5—7 кіл[ометрів].<...> Утворюємі висилки бажано щоб були не далеко від райцентрів.

4. На гарних і вироблених землях куркулів не сажати, в разі потреби зробити призначені перерізки.

5. Куркулів зразу до 15/IV вкупі з сім'ями висилати з сел, запропонувавши їм побудувати на літо курені або землянки, а на осінь вже остаточно збудувати будівлі. Майно і будівлі, які залишені куркульськими господарствами при розкуркулюванні, розселеними забирається і перевозиться на нові місця мешкання.

6. На відведених від висилки місцях збудування будівель проводиться по повному плану, затвердженому РВИКом.

7. Організувати навколо розселення куркульства громадсько-політичну роботу серед батрацтва, бідноти та середняків в такий спосіб, щоб [це] робила [сама] маса при нашій допомозі, та при обов'язковій участі уповноважених райвиконкомів [по] сільрадах.

Про хід роботи надсилайте повідомлення по п'ятиденках.

Голова Куп'янського округового виконавчого комітету Цюпак
Секретар Куп'янського округового виконавчого комітету Пархоменко

ДАХО, ф. Р-845, оп. 2, спр. 573, арк. 45.— Копія. Машинопис.

Документ № 12

ЛИСТ ДО НАРСУДУ

Будьонівської сільради Великобурлуцького району з клопотанням про притягнення до кримінальної відповідальності за саботаж хлібозаготівлі Ф. В. Бунчикова

27 жовтня 1930 р.

Нарсуду 28[-го] участка

С[ель]совет при сем препровождает 2 акта на Бунчикова для привлечения к уголовной ответственности как за умышленно скрывающего и уничтожающего хлеб от хлебозаготовки. С[ель]совет просит принять самые строгие меры наказания.

Председатель с[ель]с[овета] підпис
Секретарь підпис

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 6, спр. 43, арк. 128.— Рукопис. Кутовий штамп Будьонівської сільради.

Документ № 13

КЛОПОТАННЯ ПРО ПОМИЛУВАННЯ в'язня Сибтабу ОДПУ Є. П. Сагайдачного

15 листопада 1931 р.

ВСЕУКРАИНСКОМУ ЦЕНТРАЛЬНОМУ ИСПОЛНИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ

Заключеного артиста САГАЙДАЧНОГО
Евдокима Филипповича. Зап.-Сиб. Край,
гор. Мариинск, 1-е отделение СИБЛАГа
ОГПУ

ХОДАТАЙСТВО О ПОМИЛОВАНИИ

Я заключен в 1930 году на три года в концлагерь по постановлению ОГПУ (в Харькове) по ст. 54¹⁰ Укр. К. за то, что: 1) пьесы моего сочинения были запрещены в 1929 году для постановки в театрах на Украине, но я несмотря на запрещение послал их в Главрепертком РСФСР (в Москву), где они были разрешены — я не придавал важности момента социалистического строительства, давал их для постановки и переделки с целью



Артист Українського народного театру Є. П. Сагайдачний. Фото 20-х років ХХ століття

А Н К Е Т А к ходатайству о применении частной амнистии	
1/ Фамилия имя, отчество и возраст заключенного	Сегайдачный Евдоким Филиппович 1887г.
2/ СОЦИАЛЬНОЕ ПОЛОЖЕНИЕ: а/ до Революции 1917 года. б/ до совершения преступления.	служащий
3/ Семейное положение	женат со слов несудим
4/ Прежние судимости/по каким ст.ст. УК судился и к чему был приговорен	Коллегией ГПУ УССР 6/IX-31
5/ Когда и каким судом /или ОГПУ/ осужден по настоящему делу.	54-10 УК УССР
6/ По каким ст. УК	8 г.
7/ Какая мера социальной защиты	2/ХП-30г.
8/ Точно о какого времени отбывает срок / без зачета рабочих дней/	о помиловании.
9/ о чем конкретно ходатайствует	
10/ Подавал-ли ходатайство о досрочном освобождении и если да, то основания отказа	нет. зачтено 18 рабочих.
11/ Сколько раз ходатайствовал о зачете рабочих дней, сколько ходатайств было удовлетворено и какое всего количество рабочих дней было зачтено	нет.
12. Каким дисциплинарным взысканием за что и когда подвергался	
13. Краткое содержание дела по приговору суда/записывается КОМЧА/	
14. Мотивированное заключение Наблюдательной комиссии или отзыв ответственного коллеги и мотивированное заявление Исполнительно-Трудовой Лиги ОГПУ	Работает в качестве режиссера театра КЗЧ. В момент проведения уборочной кампании показал себя энергичным, ценным работником, дисциплинированным, за все время пребывания в лагерях не имел никаких замечаний. Ввиду тяжести совершенного преступления применение частной амнистии считать нецелесообразным.
Председатель Комиссии Сектор	
Заключение консультанта КЧА ВПК	

Анкета УВТТ ОДПУ до клопотання про часткову амністію Є. П. Сегайдачного. 1931 рік

шился я родных, когда мне было 2 года от роду, и воспитывало меня Общество помощи бедным детям), никогда я не служил во враждебных Сов[етской] власти армиях и организациях. С 1917 года я совершенно не выезжал из гор. Харькова, о чем известно ВУЦВК, т[ак] к[ак] в театре, которым я руководил, проходили съезды Советов, митинги. Я имел как от членов ВУЦВК, так и от правительства УССР распоряжение по устройству и обслуживанию съездов и митингов.

Собственности я никогда не имел.

В 1917 году, когда театр был консервативен и враждебный к сов[етской] власти, я на Украине организовал первый советский театр, которым и управлял до 1928 года, а потом меня мобилизовал горсовет для организации нового театра Санкультуры, в котором я и работал по день моего ареста.

Я был одним из фундаторов актерского профсоюза.

Начиная с 1917 года, я был перегружен общественными нагрузками, которые выполнял с честью, о чем свидетельствовали газетные и журнальные статьи.

Сейчас я болен и отнесен медицинской комиссией Сиблага ко второй категории труда на отдельные работы.

В этом году мой 25-летний юбилей актерской работы в театре.

Прошу представителей Рабоче-Крестьянской власти простить мне мои неумышленные ошибки и преступления, вернуть меня для честной работы среди пролета-

получить авторский гонорар. Мои пьесы, правда, не были контрреволюционные, но и не отражали сегодняшний день: соревнования, ударничества, выполнения пятилетки в 4 года, и не затрагивали совсем этого важного и великого дела пролетарского государства.

2). Я распродал посредством объявления свою театральную (украинскую) библиотеку, где было много пьес разных авторов, некоторые из них были запрещены на Украине, т[ак] к[ак] по содержанию своему имели мешанскую идеологию, но в других Советских Республиках они разрешены к постановке на сцене.

Во всем вышеизложенном я признаю себя виновным и прошу простить мне мои преступления.

Я одну треть (без зачета рабочих дней), т. е. один год отбыл свое наказание (работаю я в заключении с первого дня моего заключения).

Я под судом и следствием никогда не был (кроме этого раза).

Я пролетарского происхождения (бедной актерской семьи и ли-

риата, а я даю честное слово никогда не делать того, что было бы в ущерб Рабоче-Крестьянской власти.

*Гор. Мариинск
(Сибирь) 1-е отд. Сиблага
15/XI—1931 г.*

Е. Сагайдачный

ДАХО, ф. Р 6452, оп.5 ,спр. 3732, арк. 24.— Копія. Машинопис.

Документ № 14
ВІДОЗВА ПІДПІЛЬНОЇ СЕЛЯНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ,
яка існувала на території Зіньківського, Опішнянського,
Охтирського районів

25 березня 1932 р.

Відозва № 2

До всіх трудящих связи та робітників

Граждане, до чого нас довели комуністи: селянам обіщали землю без викупа й волю, а робітникам фабрики й заводи, а що ми получили?

Селян розорили, ограбили, оставили на голодну смерть, бо хліб забрали весь і на посів не оставили, сухарі забрали, ще обіщають засіяти землю нашими кістками бо більше нема чого взяти. Обібрали, а що получили робочі[?] З робочих вижимають всі соки на всі лади за голодний кусок хліба, за нищенську плату, яку не виплачують своєчасно, а сім'я робочого пропада голодна. Держава не успіва граблить у селян продуктів для експорту для конкуренції чорноземних ринків. Ми нікому не потрібні, з нас іздівуються комуністи, годі терпіти гнет комуністів. Соціалізм — це кріпацтво трудящим, а гнобителям жизнь. Наша програма — геть класову ворожнечу, інакше ми погинули: хай живе повстанчеський визвольний рух. За Вільну Україну та вільне козацтво. Трудящі, срочно готуйтесь до повстання. Організуйте підпільно повстанками, коли начинать буде оголошено.

Відокремлення від Росії Україну, яка мусить бути вільною.

Зробіть державний лад такий, при якому жилось би гарно всім трудящим без ніякої класової ворожнечі, як-то: а) свобода слова; б) союза печати; в) загальне виборче право тайним голосуванням; г) вільна дрібна промисловість; д) вільна торгівля; е) за дрібну власність; ж) земля селянам на двір по уравнильной нормі, з повною свободою распорядяться своїм трудом без ніякого втручання держави до селянського труда, робочим вільний труд та справедливу оплату без ніякого гнету й вижимання — 8-годин[ний] роб[очий] день; з) восстановить всі селянські господарства, зруйновані державою, коштами держави; и) свобода релігії; к) зменшення податку на трудящих; л) ліквідація комуни, як класи державних гнобителів, звірів, грабіжників селянства.

25.03.32 р. Міжрайонний селянський штаб визвольного руху.

(Додано рукою слідчого.— *Ред.*): На листовке написано чорнилом лицом, распорстранявшим листовки: «Робочі й крестьяне нас мучать, издеваются, по тюрьмах гноять, довільно царить комунізму й пити нашу кров. Організуйте вільні козацькі ватажки».

ГДА СБ України, Харків, спр. 034979, арк. 106.— Машинопис, рукопис, копія.

Документ № 15

**ПРОТОКОЛ ОБШУКУ ТА ВИЛУЧЕННЯ ПРОДУКТІВ
у жителя села Бригадирівка Балаклійського району
Харківської області Г. Г. Талашка**

30 листопада 1932 р.

Протокол обыска

1932 года, ноября, 30[-го] дня. Я, уполн[омоченный] Балаклеевск[ого] райотдела ГПУ Цветков, в присутствии членов сельсовета Скирды Виктора произвел обыск у гр[аждани]на Талашко Григория Григорьевича. При обыске обнаружено:

разная религиозная литература, муки 11 кил[ограммов], пшеницы 20 кил[ограммов] и проса 5 кил[ограммов] — всего 74 килограмма. Все изъято и здано в сельсовет. Претензий при обыске заявлено не было.

Ручная мельница разбита на месте.

Підписи

ГДА СБ України, Харків, спр. 028783, арк. 24.— Машинопис, рукопис.

Документ № 16

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ

**засідання трійки Харківського обкому КП(б)У з розгляду справи
голови комуни «Гасло Ілліча» І. Ф. Карюка**

Грудень 1932 р.

Слушали: І. Карюк Іван Фокиєвич, член партії с 1930 г., бедняк, українець, 1895 г. рождення, служив в Красной армії, работал членом сельсовета. В момент чистки работает председателем коммуны «Гасло Ильича» и секретарем партячейки, за допущения разбазаривания хлеба имеет выговор.

<...> П[арт]осередок, зокрема т[ов] Карюк, не вжив ніяких заходів що до боротьби з розтринькуванням, лише 2 чол[овіка] було віддано до суду, не мобілізував колгоспні маси на боротьбу з ворогами колгоспного будівництва і не лише не вживав ніяких заходів, а і сам потурав цьому, на зборах комунарів висловлювався, що плян не реальний. <...>

У х в а л и л и:

...за припущення фактичного зрощення комуністів з куркулями, за те, що роздано колгоспні корови куркулям, за відсутність будь-якого керівництва членами партії, що працюють в с. МАКСИМІВЦІ — КАРЮКА з лав партії виключити, з роботи зняти і віддати до суду.

С п/верно. Секрет. КК. (підпис нерозбірливо)

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 2425, арк. 3, 4.—Машинопис. Рукопис.

Документ № 17

ВИТЯГ
З СЕКРЕТНОГО ОПЕРАТИВНОГО НАКАЗУ ДПУ УСРР
Про чергові завдання агентурно-оперативної роботи
органів ДПУ УСРР

13 лютого 1933 р.

ОПЕРАТИВНЫЙ ПРИКАЗ
ПО ГОСУДАРСТВЕННОМУ ПОЛИТИЧЕСКОМУ УПРАВЛЕНИЮ УСРР

Организованный саботаж хлебозаготовок, осеннего сева, организованное массовое воровство в колхозах и совхозах; террор в отношении наиболее стойких, выдержанных коммунистов и активистов села; переброска на Украину осенью прошлого года десятков петлюровских эмиссаров, распространение к.-р. петлюровских листовок, в особенности на Правобережье и анализ агентурных материалов — говорили за безусловное существование на Украине организованного к.-р. повстанческого подполья, связанного с закордоном и иноразведками, главным образом польским Главштабом.

Оперативным приказом от 5 декабря 1932 г. перед органами ГПУ Украины была поставлена основная и главная задача — немедленного прорыва, вскрытия и разгрома к.-р. повстанческого подполья и нанесения решительного удара по всем к.-р. кулацко-петлюровским элементам, активно противодействующим и срывающим основные мероприятия советской власти и партии на селе.

С целью немедленного прорыва и вскрытия к.-р. подполья в ГПУ УССР была организована ударно-оперативная группа, которая за это время успешно развернула ряд дел и вскрыла контрреволюционное повстанческое подполье на Украине, охватившее до 200 районов, около 30 жел.-дор. станций и депо и ряд пунктов пограничной полосы.

В процессе ликвидации установлена связь с закордонными украинскими националистическими центрами (УНР, УВО и УНДО) и польским Главштабом.

Вскрыта крупная шпионская сеть, внедрившаяся в разведорганы, промпредприятия, [на] транспорт и объекты оборонного строительства.

ЭКУ ГПУ УССР вскрыта контрреволюционная организация в сельском хозяйстве, связанная с аналогичными к.-р. организациями в Москве, других частях Союза и с закордоном.

Анализ ликвидированных за это время дел говорит за то, что в данном случае мы столкнулись с единым тщательно разработанным планом организации вооруженного восстания на Украине к весне 1933 года с целью свержения советской власти и установления капиталистического государства, так называемой «Украинской независимой республики».

Достигнутые успехи не исчерпывают стоящих перед нами задач по разгрому к.-р. подполья на Украине.

В связи с необходимостью окончательной ликвидации к.-р. повстанческого подполья к началу сева, своевременного улавливания и ликвидации других возможных новых к.-р. формирований и нанесения своевременного решительного удара по организаторам срыва мероприятий по севу

ПРИКАЗЫВАЮ:

<...> II. По повстанчеству

§ 1

Начальникам областных отделов в 10-дневный срок закончить и оформить дела низовой повстанческой периферии, в частности «Пришелец», «Сок-Мовисты», «Вызволеницы», «Неугомонные», которые передать для слушания на Судебную тройку ГПУ УССР. По этим делам оставляются лишь те из проходящих по ним, которые могут своими показаниями помочь вскрытию дополнительных связей с другими организациями, выявлению новых участников, руководящих центров и нитей, ведущих за кордон. Все эти арестованные должны концентрироваться в областных отделах.

§ 2

При развороте и ликвидации всех повстанческих организаций, в особенности низовки, основное внимание сосредоточить на выявлении оружия, для чего выделить специальные группы по изъятию оружия не только у участников организаций, но и в районах их деятельности. Ни одно показание о наличии оружия не оставлять без оперативной реализации. <...>

§ 3

Ликвидируемая Украинская Военная Организация — УВО — заслуживает самого серьезного внимания и **требует боевых оперативных темпов по ее дальнейшей ликвидации и разгрому**. Организация имеет широкую сеть повстанческих ячеек в районах и селах всех областей Украины; охватила ряд учреждений, промышленных предприятий, вузов, научно-исследовательских институтов; вела широкую шпионско-разведывательную и повстанческую работу и имеет связи в отдельных воинских частях и учреждениях.

Особое внимание обратить на членов УВО, проникших в партию и прибывших из закордона с фиктивными партийными билетами братских компартий, которые, как установлено следствием, являются наиболее активными организаторами подполья, шпионажа и диверсии.

§ 4

Преобладание в составе закордонных руководящих центров (УНР) быв[ших] эсеров, наличие эсеров и УПСРов среди участников и активных организаторов вскрытого подполья, характер программных и тактических установок вскрытых организаций требует особо тщательного внимания и выявления роли и участия эсеров как идеологов, руководителей и организаторов подполья.

В процессе разработки и следствия по всем делам обязательно точно устанавливать политическое прошлое и партийную принадлежность всех проходящих по делам и разработкам участников.

Особенно тщательно разрабатывать связи всех быв[ших] эсеров и УПСРов, как местные, так и закардонные. <...>

§ 5

Начальнику Харьковского областного отдела т. Тимофееву немедленно принять меры к вскрытию повстанческого подполья на территории области, для чего наряду с организацией целого ряда необходимых агентурных мероприятий пересмотреть все наличные материалы, говорящие о существовании повстанчества на территории области и о связях со вскрытыми к.-р. повстанческими группами и организациями в других областях Украины.

Особо обращает на себя внимание отсутствие дел по пораженным в прошлом повстанчеством районов быв[ших] округов: Лубенского, Роменского и Кременчугского.

<...>

§ 12

Всем областным отделам форсировать следствие по делу к.-р. повстанческой организации в сельском хозяйстве Украины (Трактороцентра).

Основной упор взять на разгром повстанческой низовки, конкретное выявление звязей с закордоном, обнаружение листовок, скрытого оружия и документацию выявленной подрывной работы. <...>

§ 14

Учитывая, что по ликвидированным повстанческим делам вскрыт ряд фактов участия отдельных групп студенчества в к.-р. организациях, начальникам областных отделов обратить внимание на всемерное усиление агентурной работы в вузах, особенно по Киеву, Каменец-Подольску, Днепропетровску, Харькову и Одессе.

§ 15

Для своевременной ликвидации возможной переброски из закордона на территорию Украины эмиссаров, вооруженных групп и отдельных агентов иноразведок и закордонных контрреволюционных центров, направляемых для организации подполья, активизации к.-р. элементов и групп и организации диверсионных и террористических актов всем начальникам погранотрядов максимально усилить охрану границы, привести в полную боевую готовность мангруппы пограничных отрядов.

Начальникам пограничных отрядов и облотделам принять меры к тщательной фильтрации агентурно-следственным путем всех нарушителей границ, задержанных в погранполосе, на территории областей и жел[езных] дорогах.

Особому отделу максимально активизировать работу закордонной агентуры.

§ 16

Начальникам областных отделов, пограничных отрядов провести самую жестокую борьбу с уголовным бандитизмом на обслуживаемой ими территориях с тем, чтобы окончательно его ликвидировать к весне, при этом иметь ввиду попытки к.-р. кулацких и повстанческих элементов использовать уголовный бандитизм в политических целях.

§ 17

Обращаю внимание всех нач[альников] облотделов на необходимость самой решительной и жестокой борьбы с террористами на селе. Во всех случаях теракты расценивать исключительно как акты политического характера.

Отмечая значительное количество случаев, когда лица, совершившие теракты, нами не обнаружены, подчеркиваю, что ни один случай терпроявлений не должен оставаться нераскрытым.

§ 18

Для борьбы с бандитизмом и террором на селе, для охраны социалистической собственности широко использовать милицию, деятельность которой в общей нашей работе, как в городе, так и на селе, должна быть полностью отражена, что имеет огромное значение для воспитания оперативно-боевых кадров Рабоче-крестьянской милиции.

§ 19

Всем начальникам областных отделов максимально обеспечить обслуживание воинских частей, обратив особое внимание на тщательную агентурно-следственную разработку всех нитей вскрытых к.-р. организаций, ведущих к армии, на родственные связи активных участников к.-р. организаций в армии. Тщательно разрабатывать армейское окружение, в особенности в приграничных гарнизонах и оборонном строительстве, где связь с селом и местным населением в силу ряда объективных условий более тесная.

Особого внимания заслуживают районы терформирований, пораженные повстанчеством, с точки зрения принятия своевременных мер против проникновения в армию повстанческих тенденций.

Подчеркиваю необходимость тщательного расследования и разработки всех случаев пропажи, хищения и безхозяйственного хранения оружия и боеприпасов.

<...>

Особоуполномоченный на Украине зам. пред. ОГПУ

В. БАЛИЦКИЙ

Цит. за: Голодомор 1932—1933 років в Україні: Документи і матеріали / Упоряд. Р. Я. Пиріг.— К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007.— С. 672, 673, 676—680.

Документ № 18

ВИТЯГ З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ

в справі контрреволюційної групи «краснодраконівців» — жителів Балаклійського району Харківської області

Березень 1933 р.

В 1932 году в СПО Харьковского облотдела ГПУ УССР поступили сведения, что в селах Бригадирово и Борщево Балаклейского р-на существуют группы краснодраконовцев, которые за последнее время открыто начали вести к.-р. деятельность, выступая против проводимых на селе мероприятий.

Руководителем группы в с. Борщево являлся КРИКУН Филипп Спиридонович, который ходил по окружающим селам для распространения своих религиозных убеждений и одновременно вел агитацию против Соввласти, а группой села Бригадирово руководил ТЮТЮННИК Александр, который также разъезжал по окружающим селам и проводил к.-р. деятельность.

Оба они объединились с группами и проводили собрания в селе Борщево и Бригадирово, на которых в основном обсуждали вопросы о борьбе с Соввластью.

Еще в 1931 году все краснодраконовцы, входившие в указанные группы, подали заявление в с[ель]совет, в котором заявляли о своем отказе участвовать в политической и хозяйственной жизни села, мотивируя тем, что они против социализма, коллективизации и прочее.

Во время проведения хлебозаготовок осенью 1932 года краснодраконовцы указанных сел явились организаторами массового саботажа по неспадке хлеба государству, уклоняясь сами от выполнения хлебозаготовки, призывали окружающее население следовать их примеру.

Отказавшись от земли, все они во время уборки урожая занимались собиранием колосковой и хищением хлеба из колхоза.

Ввиду активизации их к.-р. деятельности были приняты оперативные меры и подвергнуты аресту наиболее активные краснодраконовцы, привлеченные по данному делу в качестве обвиняемых.

Следствием установлено, что краснодраконовцы указанных выше сел действительно явились организаторами... срыва проводимых на селе политкампаний.

Во время коллективизации вели активную агитацию против колхоза, оказывая влияние на отсталые слои крестьянства.

ГДА СБ України, Харків, спр. 028783, арк. 122, 123.— Машинопис.

Документ № 19
ВИТЯГ З НАГОРОДНОГО ЛИСТА
на заступника голови ДПУ України К. М. Карлсона

1933 р.

НАГРАДНОЙ ЛИСТ
 на заместителя председателя ГПУ Украины
 тов. **КАРЛСОНА** Карла Мартыновича

Родился [в]1888 г. в г. Риге. Рабочий. Образование — низшее. Член ВКП(б) с мая 1905 года. В органах ЧК — ГПУ с 1918 года.

<...> Тов. Карлсон один из старейших большевиков-чекистов на Украине.

На протяжении 14-летнего пребывания в органах ЧК — ГПУ непрерывно занимает ответственные руководящие должности. <...>

Находясь бессменно с 1924 года на посту нач[альника] СОУ и зампреда ГПУ Украины, тов. Карлсон, благодаря его умелому руководству и глубокому знанию всех отраслей оперативной чекистской работы, разгромил ряд крупнейших контрреволюционных организаций на Украине — «Мужичья партия», «СВУ» и ряд других, а также провел большую работу по ликвидации кулачества на Украине.

В 1932—1933 году тов. Карлсон лично руководил следствием по делу о контрреволюционной организации в сельском хозяйстве Украины (дело «Конденсатор — недовольные»).

В результате энергичного и умелого разворота следствия была вскрыта и ликвидирована мощная контрреволюционная повстанческая и вредительская организация, охватывающая своим влиянием 133 района Украины, насчитывающая до 3000 человек, имея свои к.-р. ячейки в 114 колхозах, 102 МТС и 67 районных центрах Украины. Контрреволюционная организация имела связи с закордонным и с Московским контрреволюционным центром и деятельно подготавливала восстание к весне 1933 года.

За особые заслуги перед республикой и за беспощадную борьбу со всеми видами контрреволюции тов. **Карлсон Карл Мартынович** представляется к награждению вторым орденом «Красное Знамя». <...>

Председатель Государственного
 политического управления УССР

В. Балицкий

Архів УФСБ РФ по Омській обл., спр. 193674, арк. 58.— Машинопис.

Документ № 20
ВИТЯГИ З ЩОДЕННИКА
літературного редактора «Укрдержнацменвидаву» Д. А. Федербуш,
вилученого при арешті

1933 р.

Выписки из дневника Дороты Абрамовны Федербуш (перевод с польского)

2.01.1933 г. Сегодня я была на собрании профактива Союза печатников. Были представители из Москвы от ЦК Союза. Слушали выступления приезжих профбюрократов. Все они были хорошо одеты и хорошо выглядели, выступали также и плохо одетые — рабочие с изможденными лицами. Выступали не совсем лояльно. Лояльно до рвоты выступали профбюрократы. Какого-то ГУРЕВИЧА — работника-ударника обвиняют в контрреволюции за то, что он где-то кому-то сказал, что рабочему

в качестве новогоднего подарка повысили цену на обед. Представитель из Москвы говорил о рабочем типографии имени Фрунзе, который грозил бунтом и требовал, чтобы вместо вывоза хлеба за границу часть его раздали голодным рабочим.

Много говорили о борьбе с прогулами и воровстве в кооперации.

Мне кажется, я в заколдованном круге. 16-й год революции, а люди голодают, факт. Моя хозяйка ради того тоже голодает. А революцию, наверно, делали порядочные люди, теперь же у власти не совсем порядочные люди. <...>

22.02. Заметила я, что украинская интеллигенция боится ГПУ так же, как я польских шпииков. Арестован директор «РУХа» БЕРЕЗИНСКИЙ [директор издательства], в связи с этим, очевидно, было много арестов в Киеве, и напал на всех страх. НИЕ спрашивал меня, не ходит ли за мной шпиик. ЛОРКА сегодня, идя со мной, говорила о том, как люди голодают, говорила шепотом и оглядывалась, не подслушивает ли кто-нибудь. Тьфу, какая позорная трусость. В Польше боялась шпииков — здесь ГПУ.

Злят меня все эти интеллигенты, что мечтают о демократической республике, где они могли бы хорошо пожрать. Они не хотят социализма — бессильные проститутки.

01.03. Сколько раз я думала кинуть мой дневник в вагоне и все-таки возвращаюсь к нему. Все от одиночества. Нет друзей. Есть знакомые, которые относятся ко мне как к легкомысленной девушке...

28.06. 30 % народа на Украине вымерло от голода, т. е. более 9—10 миллионов, во время мировой войны за 4 года погибло 10 миллионов людей. Не имею никаких иллюзий, ни к каким политическим системам. Смешно, чтобы я верила в то, что контрреволюционная организация, действовавшая на Украине, создала такое море нищеты своей деятельностью в системе земледелия. Прежде всего фальшивой была политика партии, а контрреволюционная организация могла сыграть очень небольшую роль. Наблюдая все, что здесь делается, чувствую прямо органическое отвращение к политике. Не имею никакого уважения ко всем тем людям, что врут в глаза. Никого я не виню, всегда и везде так было и есть в политике. Были только другие формы.

Интересно, что сейчас нет следа так называемой этики. Отобран у людей Бог и страх перед загробной жизнью. Богом является социализм, коммунизм. Однако социализм принес голод, молодежь изголодалась и говорит: дайте нам есть, мы хотим наесться досыта. Что вы нам говорите о строительстве социализма, о будущем, когда мы сейчас голодаем.

Не может быть никакой этики, когда люди голодают. А голод — это массовое явление. Сытых очень мало. Что можно говорить человеку об этике, об идеалах, когда он голодает? Энтузиастом при голоде можно быть год, но не четыре. Говорите, что хотите, я не верю ни в какой энтузиазм людей постоянно голодных...

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 6, спр. 462, арк. 25—35.— Копія. Машинопис.

Документ № 21

ВИТЯГ З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ в справі контрреволюційної організації «Російсько-український фашистський блок»

23 лютого 1934 р.

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

по делу контрреволюционной организации, именованной себя «Русско-украинским фашистским блоком», в составе ГОРДЕВА Д. П., ТАРАНУШЕНКО С. А., ДУБРОВСКОГО В. В., ЗУММЕРА В. Н., ПОПЛАВСКОГО С. В., СТЕШЕНКО Я. И. и др.

Возникновение организации. Весною 1932 г. [появились] сведения о том, что профессор Всеукраинского института материальных культур ЗУММЕР В. П. от имени группы ученых собирает подписи под декларацией-протестом перед буржуазными учеными Запада о тяжелом правовом и материальном положении ученых СССР.

Установлено было, что среди научных работников в области музейного дела и искусства гор. Харькова имеются две группировки — украинская нацдемовская и русская великодержавная, которые занимаются контрреволюционной деятельностью и, пользуясь своим служебным положением, собирают боевое оружие, в частности храня его в Харьковском художественно-историческом музее.

В связи с обнаружением в указанном музее оружия и показаниями арестованных было установлено, что это оружие приобреталось и собиралось для контрреволюционных целей существующей Харьковской организации (в Харьковском художественно-историческом музее при обыске было обнаружено и изъято 38 винтовок, 13 револьверов и 53 единицы холодного оружия).

Следствием, проведенным в результате ликвидации обнаруженной контрреволюционной организации, было установлено следующее:

С 1926—1927 гг. в Харькове происходит объединение существовавших еще до того контрреволюционных групп: украинской федералистической, руководимой академиком БАГАЛИЕМ, близкой к буржуазно-демократической группе М. ГРУШЕВСКОГО в Киеве и к группе академика ПЕРЕТЦА в Ленинграде, с одной стороны, и с другой — русской к.-р. группы музейных деятелей и деятелей искусства, возглавлявшейся профессорами ГОРДЕЕВЫМ и ЗУММЕРОМ В. П.

Как видно из показаний обвиняемого ГОРДЕЕВА Д. П., это сближение, превратившееся в 1927 г. в организационное объединение украинско-русского националистического блока, произошло на почве признания отдельными контрреволюционными группами необходимости совместной борьбы и контакта к.-р. деятельности, ввиду того что обе группы прежде всего заинтересованы в свержении Советской власти (показания ГОРДЕЕВА от 26.XI.33 г.). Инициатива этого объединения принадлежала украинской федералистической группе, возглавлявшаяся академиком БАГАЛИЕВЫМ (Багалеем. — *Ред.*).

Обвиняемые ТАРАНУШЕНКО, ПОПЛАВСКИЙ, ГОРДЕЕВ и ДУБРОВСКИЙ В. В. так показывают о сущности и возникновении организации.

Обвиняемый ТАРАНУШЕНКО показывает:

«Начиная с 1927—[19]28 гг. я состоял активным членом к.-р. организации, представляющей из себя блок украинско-русских националистов, поставившей себе свержение Советской власти путем вооруженного восстания, при помощи интервенции со стороны капиталистических стран, главным образом германского фашизма» (Показания от 28.X.33 г.).

Обвиняемый ПОПЛАВСКИЙ показывает:

«До моего ареста я состоял членом к.-р. организации, представляющей блок русских и украинских националистов, основой которого были борьба с Советской властью на научном фронте, установление в стране национал-фашистского строя».

Обвиняемый ГОРДЕЕВ показывает:

«На одном из совещаний в конце 1927 г. или в начале 1928 г., насколько мне помнится, в Харьковском государственно-художественно-историческом музее, на котором присутствовали: я, В. В. ДУБРОВСКИЙ, проф. ТАРАНУШЕНКО и, насколько мне помнится, проф. ЗУММЕР. Я изложил основное содержание бесед с акад. БАГАЛЕЕМ о необходимости организации блока для борьбы с Советской властью.

Я указал, что проводившаяся до сего более или менее стихийная борьба на научном фронте, борьба с марксистским влиянием теперь, т. е. в 1927—[19]28 гг. должна

перерасти в более глубокую и широкую политическую борьбу. Нужно создать сеть ячеек, в частности боевых ячеек с организующими их деятельность центрами.

Я указал на совещании, что нашей целью в конечном итоге является вооруженное восстание против советской власти, связанное с подготовляемой Антантой и ее союзниками интервенции. Я информировал указанных лиц о том, что в случае успеха намечается организация буржуазного «демократического» правительства на Украине, стоящего на платформе федерации с Белоруссией и Россией. Тут же мною было подчеркнуто, что согласно имеющихся у меня сведений уже в основных чертах намечен и сколочен блок с русскими и белорусскими к.-р. организациями.

Информация моя подверглась обсуждению по отдельным пунктам тактики и программы. В основном была встречена присутствовавшими на совещании одобрительно и тогда же решено было приступить к реальным организационным шагам» (Показания от 1.XII.33 г.).

Обвиняемый ДУБРОВСКИЙ показывает об организационном совещании осенью 1927 г., на котором присутствовали: ДУБРОВСКИЙ, ГОРДЕЕВ, ТАРАНУШЕНКО и НИКОЛЬСКАЯ. На этом совещании ГОРДЕЕВ, отметив, что при создавшейся ситуации борьба отдельными группами — украинской и русской — беспредельна и безнадежна, сообщил, что в Ленинграде уже имеется объединение украинской и русской к.-р. групп, по образцу какой необходимо создать объединение и на Украине, в частности в Харькове.

Как видно из показаний арестованных по делу Ленинградского украинско-русского блока (КРИЖАНОВСКОГО, ДРОЗДОВСКОГО и др.), к 1928 г. в Ленинграде уже существовала оформленная организация украинских к.-р. националистических кругов во главе с академиком ПЕРЕТЦЕМ, имевшая тесную связь с крайними правыми русскими националистическими элементами (ШМИДТ, СИЧОВ и др.). Эта связь впоследствии превращается в организационно[е] объединение, украинско-русский блок, стремящийся установить теснейшую связь с целым рядом как русских националистических групп в разных городах СССР, так и в особенности с украинско-русским блоком в гор. Харькове.

Из показаний КРИЖАНОВСКОГО от 25.XII.33 г. видно, что связь с украинско-русским блоком в Харькове была установлена через членов блока ЧУКИНА и в дальнейшем была закреплена (как видно из показания КРИЖАНОВСКОГО от 13.IX.33 г.) через членов организации, обвиняемых — ТАРАНУШЕНКО, СТЕШЕНКО и ЖЕЛТОВСКОГО.

<...> Таким образом, установлено следственными данными, что украинско-русский блок в Харькове, в состав которого входили привлекаемые по данному делу, по существу является одним целым с русско-украинским блоком в Ленинграде, во главе которого стояли ПЕРЕТЦ и ШМИДТ.

Задачи и программно-тактические установки организации. Основной целью организации являлось прежде всего свержение советской власти на Украине, затем установление демократической республики, гарантирующей широкую автономию для национальных меньшинств, вместе с тем восстанавливающей частную собственность. Для достижения этих целей организация считала необходимым подготовить вооруженное восстание, рассчитывая в то же время на вооруженную поддержку со стороны германских фашистов.

Обвиняемый ТАРАНУШЕНКО показывает:

«Основными пунктами программы было принято: установление демократической республики, широкая автономия для национальных меньшинств, восстановление частной собственности.

Способ захвата власти мыслился через вооруженное восстание.

Ориентироваться к.-р. организация должна на германский фашизм как наиболее яркое проявление националистических стремлений» (Показания от 28.X.33 г.).

Такие же цели преследовались и Ленинградским русско-украинским блоком, что видно из показания КРИЖАНОВСКОГО от 25.XII.33 г.

«<...> Разрешение вопроса об Украине ставилось в зависимость от исхода общей борьбы с существующим строем».

Основными программно-тактическими установками организации являлись:

1. Борьба за укрепление националистических идей.
2. Борьба с марксизмом как национальным течением.
3. Борьба за сохранение религиозных основ как орудия укрепления национальной государственности.

4. Саботаж и проведение вредительства в научной и музейной работе.

5. Подготовка вооруженного восстания против Советской власти.

Вместе с тем организация стремилась создать прочную базу среди националистических украинских и русских элементов, считая основами своей тактики следующее:

- а) вербовка к.-р. кадров среди старой профессуры и научных работников;
- б) подготовка к.-р. кадров из молодняка, аспирантуры и студенчества как базы для использования в момент вооруженного восстания;
- в) захват и использование ответственных должностей в научных учреждениях в интересах организации;

г) систематическая пропаганда в своей практической работе националистических идей и вредительством на научном и культурном фронте (см. показания обвиняемых ПОПЛАВСКОГО от 19.X.33 г., ДУБРОВСКОГО от 19.I.34 г., ЧУКИНА от 26.X.33 г.)

Состав организации и масштаб деятельности. Украинско-русский блок, имевший свой центр в Харькове, являлся широко разветвленной организацией, с одной стороны, державшей связь с аналогичными организациями в Ленинграде и с националистическими украинскими и иными группами в Москве, Тифлисе и др. городах, с другой стороны, имевший обширную периферию и ряд ячеек в разных городах Украины.

На основании всей совокупности следственных материалов структура организации представляется в следующем виде:

Центр находится в Харькове, в его состав входят обвиняемые: ГОРДЕЕВ, ДУБРОВСКИЙ, ЗУММЕР, ТАРАНУШЕНКО.

Центр поддерживает в Харькове связь с группой галичан-увистов, связанных с музеями и учреждениями искусств (КОНИК, ЭРНСТЮК, СВИДЗИНСКИЙ и др.).

В Харькове организация имеет легальные базы в следующих учреждениях:

Музей украинского искусства (ТАРАНУШЕНКО, ЖЕЛТОВСКИЙ, ЧУКИН и др.);

Художественно-исторический музей (ЗУММЕР, НИКОЛЬСКАЯ, БЕРЛАДИНА, ПОПЛАВСКИЙ и др.);

Всеукраинский институт материальной культуры (ГОРДЕЕВ, ДУБРОВСКИЙ, ЗУММЕР и др.);

Украинская книжная палата (СТЕШЕНКО Я. И).

Кроме того, имелись ячейки в Институте востоковедения, в комитете по охране памятников культуры, в центральном архиве, наркомпросе, Институте им. Багалая.

В Киеве организация имела очень сильную базу в следующих учреждениях:

Лаврский музей-городок (ЭРНСТ и др.);

Киевский исторический музей (МОЩЕНКО и др.);

Музей искусств при ВУАН;

Всеукраинский архивный комитет;

Киевский художественный институт и пр.

Кроме того, по линии музейной работы и работы по охране памятников старины и культуры были насажены более или менее значительные ячейки в следующих городах: Одесса, Днепропетровск, Чернигов, Житомир, Полтава, Винница, Сталино, Умань, Конотоп, Каменец-Подольск, Коростень, Бердичев, Миргород, Красноград, Ст[арый] Константинов, Артемовск, Нежин, Херсон и др.

<...> Обвиняемый ЧУКИН так показывает о составе и руководстве организации.

«Основными кадрами организации являлись музейные и научные работники из украинских и русских к.-р. шовинистических слоев.

Центр организации, как объяснял мне ТАРАНУШЕНКО, находится в РСФСР — Ленинграде. Состав центра — мне неизвестен, за исключением того, что близкими к центру являются академик — ПЕРЕТЦ и сотрудник Ленинградского русского музея — КРИЖАНОВСКИЙ. Оба приезжали по делам организации в Харьков: ПЕРЕТЦ в 1931 г., а КРИЖАНОВСКИЙ — летом 1933 г.

В руководство организации на Украине входили:

1. ТАРАНУШЕНКО — директор музея Украинских искусств
2. ГОРДЕЕВ — научный сотрудник Института культуры и профессор Художественного института, недавно снят с работы за грубые методологические ошибки, уехал в Тифлис.

3. ЗУММЕР — научный сотрудник Института культуры, прибыл из Баку в 1928 г., где был снят с работы за реакционные выступления с великодержавно-шовинистическим оттенком <...>. (Показания от 26 октября 1933 г.).

О руководстве организации обвиняемый ДУБРОВСКИЙ показывает:

«<...> По Харькову этот блок был осуществлен проф. ГОРДЕЕВЫМ и ЗУММЕРОМ.

Руководство нашей организацией, входившей в к.-р. блок, осуществлялось акад. ПЕРЕТЦОМ и акад. ШМИДТОМ, проживавшими в Ленинграде.

С таким руководством русско-украинский блок, несмотря на разгром в 1931 г. к.-р. группы ГРУШЕВСКОГО, просуществовал до дня моего ареста» (Показания от 17.XII.33 г.)

В дальнейших показаниях (от 19.I.34 г.) ДУБРОВСКИЙ говорит, что в состав Харьковского руководства организации входили:

— как представители украинского течения: ДУБРОВСКИЙ и ТАРАНУШЕНКО;

— как представители великодержавного движения: ГОРДЕЕВ и ЗУММЕР.

Распределением ролей среди руководства было таково: ДУБРОВСКОМУ было поручено поддержание информационной связи с музеями Харькова и др. городов, продвижение и расстановка к.-р. сил организации и подготовка молодых кадров.

ЗУММЕРУ было поручено установление и поддержание связи с Киевом и др[угими] городами и обработка музейного молодняка.

ТАРАНУШЕНКО должен проводить вербовку на периферии.

ГОРДЕЕВУ было поручено общее руководство организации, связь с центром и налаживание связей с академическими кругами».

<...> Всего организация имела разных пунктов Украины в разных учреждениях более 40 ячеек. Из числа членов этих ячеек выделено следствием до 100 чел.

К.-р. деятельность организации. <...> Основные кадры организации составляли украинские и русские фашисты из быв[ших] монархистов, петлюровцев, быв[ших] царских чиновников, офицеров, быв[ших] попов и проч[их], заполнявших кадры музейных работников Украины.

Вместе с тем, одной из основных своих задач организация считала создание молодых кадров организации. Обвиняемый ГОРДЕЕВ показывает (от 18.II.[19]34 г.) о том, что уже с момента своего вступления в к.-р. организацию он занимался вербовкой новых кадров и создал ячейку в Художественно-историческом музее, актив которого

составили обвиняемые НИКОЛЬСКАЯ Е. А., БЕРЛАДИНА К. А., быв[шие] ученицы руководителя Ленин[град]ского русско-украинского блока профессора ШМИДТА, находившиеся с ним в постоянной связи.

Обвиняемый ДУБРОВСКИЙ в показаниях от 17.XII.1933 г. перечисляет более 20 лиц, завербованных им в организацию с 1927 г. Среди завербованных были студенты, учителя, профессора, директора музеев, инспектора по охране памятников, работники архивов и библиотек и т. п. Все они представляли хорошо проверенные кадры украинской националистической интеллигенции.

Основным средством для свержения Советской власти организация считала вооруженное восстание, одновременно с интервенцией иностранных войск.

В целях подготовки к вооруженному восстанию организация наметила ряд практических мероприятий, которые в основном сводились к двум видам работы:

1. Создание сети периферийных боевых ячеек;
2. Создание фонда оружия.

Для создания повстанческих кадров на периферии организация, как это видно из показания ЧУКИНА от 26.X.[19]33 г. и др., использовала возможность создания при краевых районных музеях легальных кружков «друзей музея».

Такие кружки «друзей музея» возникали повсюду в районных центрах, где имеются музеи. Характерным является то, что руководство организации приняло меры к созданию таких кружков также на предприятиях легкой промышленности, находящихся вблизи музея (Ромны, Лубны, Полтава, Житомир и др.). <...>

ГОРДЕЕВ показывает, что для усиления и активизации повстанческих ячеек на Правобережьи был организован ряд поездок туда, в которых главное участие принимали ЖЕЛТОВСКИЙ и ЧУКИН под руководством ТАРАНУШЕНКО.

Обвиняемые ЖЕЛТОВСКИЙ и ЧУКИН с этой целью совершили поездки от Киева к границам Полесья, затем через Житомир и Ст[арый] Константинов к Каменец-Подольску и Могилев-Подольску, везде насаждая кружки т.н. «друзей музея». Особенно значительна работа, проведенная в Житомирском районе и на Подолии ЖЕЛТОВСКИМ. Обвиняемый ГОРДЕЕВ перечисляет до 30 ячеек, созданных на Правобережьи.

Для создания фонда оружия была использована возможность в музеях Харькова, Киева и Днепропетровска оказались сосредоточенными немалые запасы оружия. При обысках в этих музеях обнаружено следующее количество боевого, вполне пригодного к употреблению оружия: пулеметов — 1 шт.; винтовок — 106 шт.; револьверов — 12 шт.; гранат — 13 шт.; холодного оружия — 359 шт.

О порядке приобретения оружия дают показания обвиняемые ПОПЛАВСКИЙ и ГОРДЕЕВ, показания которых подтверждаются показаниями члена Ленинградского блока ЛИНДРОСА.

Обвиняемый ГОРДЕЕВ в своих показаниях от 13.I.34 г. и 18.II.34 г. говорит:

«<...> БЕРЛАДИНА совместно с ПОПЛАВСКИМ, при моем участии, составили план пополнения музея боевым оружием, в частности написала по поводу «комплектования» музея оружием в Ленинградский Эрмитаж».

Обвиняемый ПОПЛАВСКИЙ показывает, что для исполнения этого плана он при содействии обвиняемой НИКОЛЬСКОЙ связался с Ленинградскими членами организации, в том числе ныне арестованным в Ленинграде ЛИНДРОСОМ, и приобрел на деньги, ассигнованные музеем, оружие под предлогом необходимости использовать его для выставки в Доме Красной армии. Он показывает:

«<...> Предварительно НИКОЛЬСКАЯ снеслась письменно с дирекцией Ленинградского Эрмитажа. После этого был составлен список необходимого, якобы для Дома Красной армии, оружия, куда внесено было и боевое оружие. Я лично был

командирован в Ленинград. <...> Я получил из «Эрмитажа» около 80 предметов старинного оружия, а из Военно-артиллерийского музея РККА около 400 экземпляров. Из числа последних приблизительно около 50 единиц современного боевого оружия.

Для более удобной маскировки оружие было мной направлено в адрес Дома Красной армии, а оттуда мною же перевезено в здание музея» (Показания от 20.X.33).

<...> Обвиняемый ТРАНУШЕНКО, характеризуя свою вредительскую деятельность на идеологическом фронте, говорит, что она состояла в следующем:

— саботирование требований отхода от позиций буржуазной методологии в области искусства;

— направление научной и преподавательской работы по линии национализма путем направления внимания слушателей и молодежи на процессы и факты искусства, уже отжившие и не имеющие значения для современности;

— использование выставок, экспедиций и проч[их] форм массовой работы для контрреволюционной пропаганды путем показа на выставках идеологически чуждых и вредных экспонатов, путем выставки работ художников-эмигрантов-фашистов и т. п.

На основании материалов следствия нижепоименованные лица обвиняются в следующем:

1. ГОРДЕЕВ Дмитрий Павлович, 1889 г. рождения, профессор Харьковского художественного института и Института истории украинской культуры, сын профессора Харьковского ветеринарного института, женат, б/п, член союза — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, с о з н а л с я.

2. ДУБРОВСКИЙ Василий Васильевич, 1897 г. рождения, уроженец гор. Чернигова, сын священника, окончил духовную семинарию, научный сотрудник Института истории культуры в гор. Харькове, б/п, женат, член союза — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, с о з н а л с я.

3. ТРАНУШЕНКО Степан Андреевич, 1889 г. рождения, сын торговца с г. Лебедина, профессор искусствоведения в Украинском институте материальной культуры и заведующий Музеем украинского искусства, б/п, женат, член союза — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, с о з н а л с я.

4. ЗУММЕР Всеволод Михайлович, 1885 г. рождения, сын чиновника, профессор, заведующий отделом искусства в Институте истории украинской культуры, б/п, женат, член союза — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, н е с о з н а л с я.

5. ПОПЛАВСКИЙ Олег Вячеславович, 1903 г. рождения, сын дворянина-чиновника, научный сотрудник второй категории Харьковского художественно-исторического музея, холост, б/п, член союза — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, с о з н а л с я.

6. ЧУКИН Дмитрий Григорьевич, 1909 г. рождения, урож. гор. Харькова, сын домовладельца, старший ассистент Музея украинского искусства, холост, б/п, член союза — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, с о з н а л с я.

7. ЖЕЛТОВСКИЙ Павел Николаевич, 1904 г. рождения, сын священника, научный работник Музея украинского искусства, б/п, холост — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, н е с о з н а л с я.

8. НИКОЛЬСКАЯ Елена Александровна, 1892 г. рождения, дочь академика, врид. директора Художественно-исторического музея в Харькове, б/п — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, н е с о з н а л а с я.

9. БЕРЛАДИНА Ксения Акимовна, 1893 г. рождения, дочь дворянина, научный

работник Художественно-исторического музея, б/п, незамужняя — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, не созналась.

10. СТЕШЕНКО Ярославль Иванович, 1904 г. рождения, сын быв[шего] министра директории члена УСДРП, научный сотрудник Украинской книжной палаты, трижды привлекался за к.-р. деятельность в 1921, 1923 гг. и по делу СВУ, б/п — обвиняется <...> в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54⁴, 54¹¹, 54² УК УССР, не сознался.

На основании изложенного П О Л А Г А Л Б Ы:

Следственное дело по обвинению указанных лиц принять на рассмотрение Судебной Тройки при Коллегии ГПУ УССР, возбудив ходатайство о применении к обвиняемым следующих мер социальной защиты:

в отношении ГАРДЕЕВА Д. И. — заключение в концлагерь сроком на 10 лет,
ДУБРОВСКОГО В. В. — заключение в концлагерь сроком на 10 лет,
ТАРАНУШЕНКО С. А. — заключение в концлагерь сроком на 10 лет,
ЗУММЕРА В. М. — заключение в концлагерь сроком на 5 лет,
ПОПЛАВСКОГО О. В. — заключение в концлагерь сроком на 3 года,
ЧУКИНА Д. Г. — заключение в концлагерь сроком на 3 года,
ЖЕЛТОВСКОГО В. Н. — заключение в концлагерь сроком на 3 года,
БЕРЛАДИНОЙ К. А. — заключение в концлагерь сроком на 3 года,
НИКОЛЬСКОЙ Е. А. — заключение в концлагерь сроком на 3 года,
СТЕШЕНКО Я. И. — высылка в северный край сроком на 3 года.

Примечание: обвиняемые содержатся под стражей в спецкорпусе № 1 при ГПУ УССР.

Уполномоч СПО ГПУ УССР	(подпись)	Резников
СОГЛАСЕН: Пом. нач. ГПУ УССР		Долинский
УТВЕРЖДАЮ: Врид. нач. СПО ГПУ УССР		Козельский

23 февраля 1934 года.

Справка: копия обвинительного заключения находится в архивно-следственном деле № 47529 на Чукина Дмитрия Григорьевича, находящемся на хранении в УАО КГБ при СМ УССР в гор. Киеве.

Верно: следователь следотдела УКГБ при СМ УССР по Харьковской области лейтенант (подпись) Ольховик

30 июня 1958 года.

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 658., арк. 33—51.— Копія. Машинопис. Рукопис.

Документ № 22

ЗАЯВА ДО ВЕРХОВНОГО ПРОКУРОРА УСРР

в'язня О. Ц. Поплавського

14 грудня 1934 р.

ВЕРХОВНОМУ ПРОКУРОРУ
УКРАИНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ.

з/к ПОПЛАВСКОГО Олега Цеславовича, осужденного Тройкой Всеукр. ОГПУ 9.IV-34 г. в г. Харь-

кове по ст. 58.П на три года Дмитровские лагеря НКВД ст. Икша Савеловской ж. д. Московск. обл. 5 стройучасток Центр. р-на 22 общежитие

ЗАЯВЛЕНИЕ.

Я был арестован 15.I-33 г. следователем РЕЗНИКОВЫМ, мне было предъявлено обвинение в принадлежности к контрреволюционной организации, состоящей из научных музейных работников в г. Харькове. При этом мне было зачитано показание проф[ессора] ТАРАНУШЕНКА, который указывал на меня и ряд других лиц как на членов организаций. Проф[ессора] Таранушенко я знал, но никогда никаких разговоров, кроме официальных, с ним не вел. До тех пор, пока я сидел в одиночной камере, я категорически отрицал как существование к[акой]-либо к.-р. организации, так и свое участие в каком-либо антисоветском поступке. Не будучи партийным, мне казалось, я честно и преданно работал на культурном фронте, стараясь внедрить в область своей специальности (оружие ведение) марксистский базис.

Позже попав в камеры, где сидели видные партийные работники Гарбуз, Грицай, некоторые члены КП(б)У, которые к тому времени уже писали свои показания, я слышал разговоры, что писать нужно, т. к. это необходимо соввласти для высших политических целей на международной арене, что необходимо пожертвовать для этого не только своей жизнью, но и тем, что дороже жизни — честью. Я слышал разговор, что «здесь все признаются», я видел, как почти все сидевшие со мной писали свои показания.

Под влиянием Гарбуза я подал заявление о том, что состоял членом к.-р. организации. Под влиянием других, особенно Грицай, которого я считал безусловно честным и преданным партийцем, начал свои дальнейшие показания, решив во всем положиться на следователя и писать то, что ему необходимо для следствия. Авторитет ГПУ был силен и в словах следователя «пишите» «так нужно», «писать надо» слышалось подтверждение моих убеждений, что это необходимо для каких-то высших, непонятных мне целей. Ибо я не мог себе ничем объяснить то обстоятельство, что такое тяжкое обвинение проводилось в таких размерах и так легко. Репрессий со стороны следствия и прекрасное содержание подтверждали мою уверенность. Эта уверенность была настолько сильна, что я, в свою очередь убедил сидевшего со мной инж[енера] Павлюка Георгия Дмитриевича давать вымышленные показания. После чего ПАВЛЮК также начал писать показания.

В течение четырех месяцев, после 17-кратного писания протокола мне удалось по намекам следователя и изредка зачитываемых показаний проф[ессора] Таранушенко и Гордеева попасть в тон их показаний.

В основном мои показания сводились к следующему:

1. Еще в 1927 году я «проявил себя как ярковыраженный шовинист» тем, что, будучи зав. Конотопским музеем, раскопал могилу [геть]мана Разумовского в Батурине. Сначала мне этот акт инкриминировался как акт нацдемовский, не приведя веские доказательства в своей непричастности к нацдему, следователь Резников переделал его на акт великодержавного шовинизма. Хотя я и старался его убедить в том, что это совершенно неубедительно, в конце концов надо было себя очернить и я согласился с этим.

2. Основой моих и всей группы обвинения являлось то, что «организация вооружалась». Вооружение это могло идти только через меня как завед[ующего] отделом оружия. Очевидно считалось, что раз музейная организация, она должна вооружаться

музейним оружием. Я понимал, что от меня зависит обвинение всей группы и потому дал свое показание. При обыске в музее было отобрано штук 25 винтовок разных систем, зарегистрированных в облотделе ГПУ. Оружие это в числе около 1500 шт. было получено мною для пополнения музея из складов Артмузея в Л[енингра]де. Оружие было запущенное, заржавленное, многие затворы неисправны. Готовясь к выставке по истории оружия в ДКА, оно чистилось, реставрировалось. Для показа отдела империализма, как последнего этапа капитализма, проникновения его на восток, его колонизаторской политики, мною было отобрано прибол. 25 винтовок разных образцов и стран по 2 экземпляра для внешнего вида и разреза, т. е. детального показа разности систем. Чтобы не дискредитировать показания, я увеличил количество винтовок до 40 шт., написав об их исправности. О том, что эти винтовки были более чем десяти разных систем, я умолчал. Также сообщил о том, что с проф[ессором] Гордеевым нами разрабатывался план получения новой партии оружия из музеев и арсеналов, а также пулемета из Осоавиахима. Проф[ессор] Гордеев совершенно не знал о новом моем приобретении, как и вообще о работе отдела оружия. Я доказывал, правда, следовательно, что вооружать организацию винтовками, для которых нужно 12 разных систем патронов, совершенно немыслимо, на что следовательно ответил, что это совершенно не важно.

3. Развивая свои показания на основе зачитанных мне показаний проф[ессора] Таранушенко я подтвердил его список лиц, принадлежавших к организации, а также активное участие науч[ного] раб[отника] Жилитовского (описка, насправді — Жолтовського П. М.— *Ред.*) и Чукина в порученной им вербовке среди сельского населения.

4. Я дал показания и подтвердил их на очной ставке в том, что науч[ому] раб[отнику] Берладиной я сказал, для какой цели было привезено оружие.

5. Я подтвердил чьи-то показания о том, что все выставки, доклады и лекции, устраиваемые музеем, носили антисоветский характер.

6. Я подтвердил показания проф[ессора] Таранушенко о том, что я посылался со специальной целью вербовки в разные места Украины и, в частности, Конотоп, завербовал группу лиц.

7. Я показал, несмотря на требуемую конспирацию, функции отдельных лиц и целые ячейки на периферии, а также несколько конспиративных собраний.

8. Все свои показания я подтвердил у прокурора.

Мне неизвестно, состоял ли проф[ессор] Таранушенко или Гордеев в к[акой-]либо к.-р. организации. Но мои показания от первого до последнего листа являются вымышленными, вплоть до биографии, в которой следовательно захотел вывести меня не то как сына помещика, не то кулака, в то время когда отец мой, сын выселенного из Польши крестьянина, был почтовым (мелким) служащим. Мать дворянка, дочь преподавателя кадетского корпуса Белецкого, одного из петрашевцев, бывшего в ссылке в Вологде, была акушеркой, имея небольшое хозяйство (26 десятин вместе со своим братом, красногвардейцем Белецким, павшим на боевом посту в [19]19 году).

Теперь, особенно после злодейского убийства т. Кирова, считаю необходимым довести до Вашего сведения о ложности своих показаний, пересмотреть мое дело и дело невиновных лиц, на которых я показал, дабы дать возможность правильно[го] искоренения враждебного антисоветского элемента, могущего действительно активно выступать против совсоюза, которому я не предавал такого значения в его активности.

14.XII-34 г.

Поплавский.

Верно:

Документ № 23

**РОЗПОРЯДЖЕННЯ НАЧАЛЬНИКА ГОЛОВЛІТУ
про вилучення книжок заборонених авторів**

26 жовтня 1934 р.

**РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПО ГОЛОВЛІТУ З 26/Х — 1934 г. № 187**

Всім обл-, міськ-, райлітам негайно провести вилучення з продажу і вжитку по всій книготорговельній мережі, бібліотеках і учбових закладах всіх видань (себ-то не тільки окремо виданих творів, а і збірок, хрестоматій, колективних праць), в яких брали участь такі автори, перелічені в попередніх розпорядженнях Головліту:

- | | |
|--------------------------------|---------------------------|
| 1. СКРИПНИК М. О. | 29. АТАМАНЮК В. |
| 2. ДЕМЧУК П. | 30. ГАСКО М. |
| 3. СЛІПАНСЬКИЙ А. | 31. ГЖЕЦЬКИЙ В. |
| 4. СВДЗИНСЬКИЙ М. | 32. ГІРНЯК П. |
| 5. ВІТЕК С. | 33. ДЕСНЯК В. |
| 6. РЕЧИЦЬКИЙ Я. | 34. ДОСВІТНИЙ О. |
| 7. БЛАШ Т. | 35. БАГЛЮК |
| 8. БОДНАР І. | 36. ЗАГОРУЙКО |
| 9. БОН В. | 37. ЗАГУЛ |
| 10. ЧЕЧКЕВИЧ Н. | 38. ІРЧАН М. |
| 11. ЛИМАРЕНКО Д. | 39. ТКАЧУК І. |
| 12. БАРАН М. | 40. БОБИНСЬКИЙ Б. |
| 13. АРТЕМСЬКИЙ А. | 41. КРИНЕНКО В. |
| 14. ЧЕРНЯК Е. | 42. КОЗОРИЗ М. |
| 15. ФЕДЧИШИН А. | 43. ПИЛИПЕНКО С. |
| 16. СКАРБЕЯ | 44. ЯЛОВОЙ М. |
| 17. ЯНАТА О. | 45. ШАМРАЙ А. |
| 18. ВІКУЛ С. | 46. ЧЕРНОВ (Малошийченко) |
| 19. БІЛИК В. | 47. АНДРІЄНКО |
| 20. ЯВОРСЬКИЙ М. | 48. СЛІСАРЕНКО О. |
| 21. ВОЛОБУЄВ М. | 49. СТЕПОВИЙ |
| 22. ЗОЗУЛЯК І. | 50. ЮРИНЕЦЬ |
| 23. ГУЦУЛЯК С. | 51. БЕРВИЦЬКИЙ |
| 24. КОНИК К. | 52. КАПЛАН |
| 25. БАЛАН О. | 53. РЕДЬКИНА |
| 26. ВОРОНИЙ М. | 54. ВИНОКУР |
| 27. БЕРЕЗИЦЬКИЙ (Біленький А.) | 55. НАУМОВ |
| 28. ВИШНЯ О. | 56. ПАВЛОВ |

Персональна відповідальність за виконання цього покладається на начальників обл-, міськ-, райлітів.

Щодо книжок, які вийшли лише за редакцією цих авторів, а також щодо журналів, де є їхні статті, буде окреме розпорядження.

Начальник Головліту Ткач
згідно: (підпис)

ДАХО, ф. П-2, оп. 1, спр. 217, арк. 21.— Копія. Машинопис.

Розділ 2

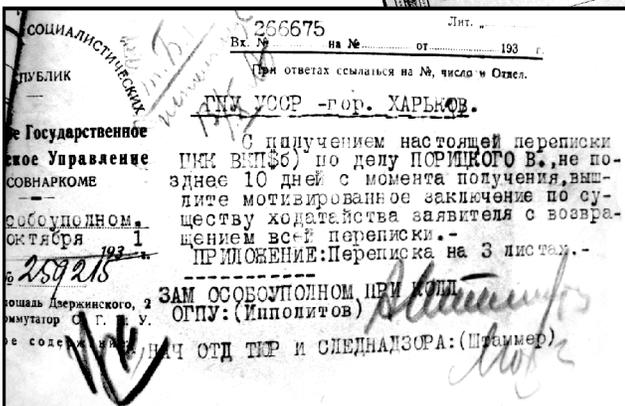
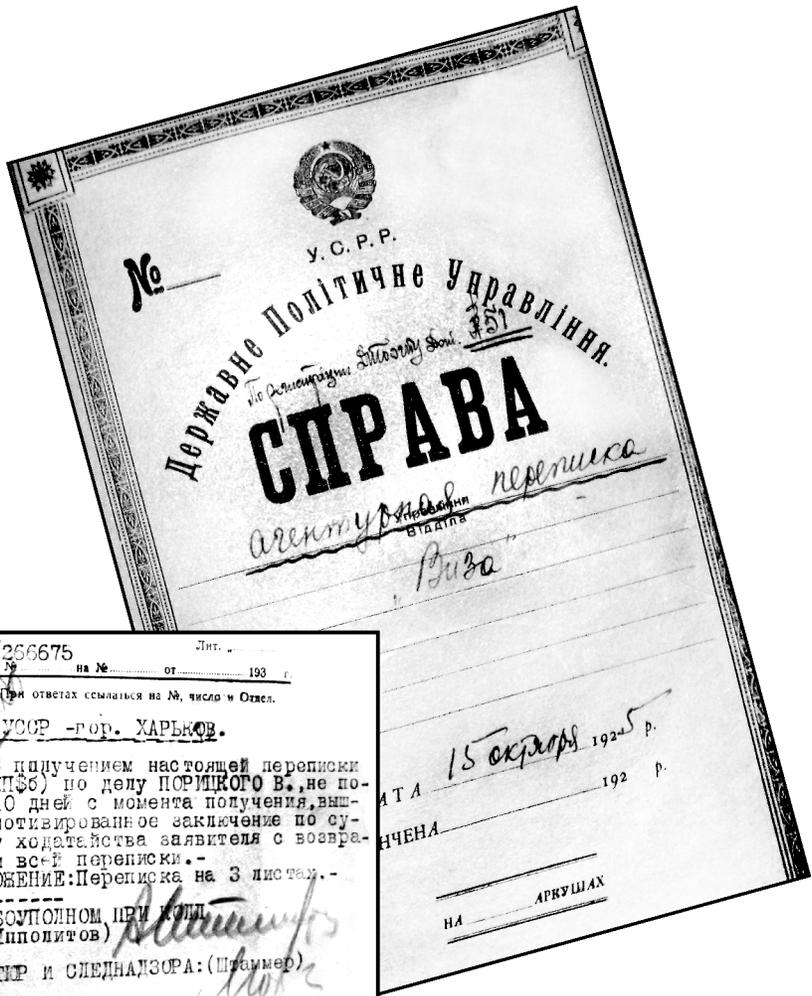
БІОГРАФІЧНІ НАРИСИ

...Ми вперто робили вигляд, і часто робимо його досі, що нічого не знали — тільки б не зачепили нас самих. Наше «незнання» — найгірший із злочинів, бо ми не просто не знали — ми погоджувались, а радянський режим визнавали за найшасливіший, найсправедливіший.

Д. С. Лихачов

Ліпше умерти раз, умерти гордо, з незламанною душею, аніж повзати на колінах і вмерти двічі — морально й фізично. Але в першому варіанті ще є шанс взагалі не вмерти.

І. Багряний. Сад Гетсиманський



АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ДЕРЖАВНА ПУБЛІЧНА БІБЛІОТЕКА УРСР

Секретно

Між. Владимирська вул., 38-а Тел.: 4-740
 4-741
 4-742
 4-743

№ 10 с 8 жеср 1964 р.

Нач. отдела, отдела КПВ при СМ УССР
 тов. Лысенко

Гор. Киев, Владимирская №30
 па № 27/1/10С, от 3/II-1964 г.

Государственная публичная библиотека
 академии наук Укр. ССР при этом направляет
 список научных работ ИНАТА А. А.
 указанные работы хранятся в спецфонде,
 как авторские и не подлежат открытому
 хранению.
 Приложение: Список на 13 кв. ед. /оттиски/

Директор КПВ АН УССР В. Дончан

Супровідний лист директора Державної публічної бібліотеки АН УРСР до списку наукових праць О. А. Янати, що зберігалися в спецфонді. 1964 рік

Довідка відділу спецфондів Державної публічної бібліотеки АН УРСР щодо наукових праць О. А. Янати. 1964 рік

Внесено в 2х экз.
 под. кн в дело переп.
 Итал В. Григорьев без
 формул, использованы
 Григорьев.

15 II

Секретно

СПРАВКА

о наличии в отделе спецфондов Государственной публичной библиотеки Академии наук Укр. ССР научных трудов ИНАТА Александр Александрович.

автор	Название монографии или статей	Год издания и издат-во
ЯНАТА А. А.	Высшие задачи отагнков люоц-тепей и специалистов на Украине. /Отдельный оттиск из Журнала "Украинская Жизнь" в О, Остр.	Москва.
"	Dichelomyia rosarum Hardy пред наносимы ею розам и ея естественные враги-наездники в Крыму. /Оттиск из "Трудов естеств. исторического музея таврического губ. земства" 1912 г. т.1./ 19 стр.	Симферополь, 1912 г. издания,
"	до Питання про швидке визначення схожості насіння.	Харків, 1926 р. вид. 28 стр.
"	п вопросу о желательной постановке исследования сорной растительности в Таврической губернии. /Оттиск "Трудов естество-истор. музея Тавр. губ. земства" 1913 г. т. II/	Симферополь, 1913 г. 7 стр.
"	контроль доброкачественности закупаемых для армии сельхоз. продуктов. /Оттиск из "жизнь-гусской сельхоз. газеты" №41-47. Декабрь, 1915 г./	Харьков, 1915 г. стр. 10.
"	материалы к флоре солоно-озерной лесной дачи Днепровского уезда Таврической губ. /Отдельный оттиск "Записок крымского Об-ва естествоиспытателей и любителей природы" т. VI. 1910 г./	Симферополь, 1917 г. 80 стр. +стр. фото.
"	Новые данные к флоре окрестностей г. Николаева.	Киев, 1909 г. 40 стр.
"	о засоренности зерна озимой ржи Харьковской губернии урожай 1914г. /Оттиск из "жизнь-гусской сельхоз. газеты" № 35-38, Октябрь 1916г.	Харьков, 1916 г. стр. 24.
"	О засоренности овса Харьковской губ. урожая 1914 года. /Оттиск из "жизнь-гусской сельхоз. газеты" № 39-40. Ноябрь, 1916г	Харьков, 1916 г. на 18 стр.
"	Рослини та її життя.	Державне видавництво Київ, 1924р. 180стр.

Тетяна ЄЛІСЕЄВА

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТОР НА ТЛІ РАДЯНСЬКОЇ ДОБИ



С. В. Пилипенко з дружиною Т. М. Кардиналовською. *Фото 1933 року, м. Харків*

ПИЛИПЕНКО Сергій Володимирович

Народився 1891 року в Києві в сім'ї народного вчителя. Український письменник, журналіст, засновник письменницької організації «Плуг». Редактор Держвидаву України, очолював Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка. Заарештований 29 листопада 1933 року «як активний учасник української контрреволюційної організації національний блок УВО, що прагнула повалити Радянську владу на Україні шляхом збройного повстання, належав до терористичного угруповання, особисто очолював терористичну трійку з організації замаху на Голову Раднаркому УСРР тов. Чубаря». Ухвалою судової колегії ОДПУ СРСР від 3 березня 1934 року покараний на розстріл, вирок виконано 9 червня 1934 року. Реабілітований військовим трибуналом КВО 30 квітня 1957 року.

Сергій Пилипенко — людина, якою захоплювались у 20-ті роки минулого століття сучасники, а після подій, пов'язаних з репресією, на довгий час залишалася маловідомою постаттю в історії української культури. Спогад про культурно-літературне життя України, яке на початку 20—30-х років ХХ століття було сконцентроване в Харкові, неможливий без цієї неординарної людини.

Пилипенко Сергій Володимирович народився 22 липня 1891 року в Києві в сім'ї народного вчителя, родовід якого починався від полтавських козаків. Зовнішність і вдачу Сергій успадкував від матері, Ївги Миколаївни, був людиною лагідною та надзвичайно широю.

Найкраще — дитячі роки — відобразив у власноруч написаній у серпні 1921 року біографії. «Дитячі роки — в селі, на полі і біля череди. Далі київська Перша гімназія, казеннокоштным за маломочність і добре вчення. Літо — в селі і в ріжних трудових артілях. Учнем у палітурні, стельмашні, теслярні, грабарем, косарем, десятником на болотних роботах»¹. У Сергія рано виявилися літературні здібності, тому, отримавши 1909 року атестат, він вступив на філологічний факультет Київського університету.

Високий на зріст і чудової статури студент Пилипенко позував художникам, любив займатися легкою атлетикою, добре плавав і мав дванадцять медалей за рятування потопуючих. Захоплювався також французькою боротьбою, марафонським бігом, змагався наввипередки з товаришем, таким само любителем. Марафоном хлопці займалися і взимку ще й тому, що не мали зимового пальта.

¹ Інститут рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (далі — ІР НБУВ), ф. 6003, арк. 1.

Сергій ріс людиною самостійною, незалежною. Хоча в студента грошей було небагато, йому ніколи не спадало на думку гендлювати. Та одного разу товариші зтягли Пилипенка на іподром подивитися кінські перегони. Почали намовляти поставити на якогось коня: «А може, пощастить і виграєш тисячу карбованців». Жартома поставив одного карбованця на найнепоказнішу конячину. Несподівано вона почала переганяти, прибігла до фінішу першою і впала на землю мертва. Він був єдиний, хто поставив на переможницю, тому виграв велику суму. На ці гроші винайняв яхту й поїхав з товаришами Дніпром — з оркестром та смачними найдками.

Навчаючись у Київському університеті, цікавився слов'янським фольклором і підготував дослідження про сербський епос — тут, можливо, відіграв роль інтерес до материних предків — сербів, які переселилися до Росії за часів Катерини Другої. С. В. Пилипенко згадував: «Найбільший вплив у часи юнацтва зробили на мене твори Драгоманова. Вирішив іти його шляхом, пішов на історичний факультет Київського університету по відділу славістики. Крім античних мов, вчив французьку, німецьку, італійську, чеську, польську, сербську. Готувався до професури, написав переклад і історично-філологічний дослід про «сербську Іліаду» — «Горски Візнац», одночасно працював над українською історією, мовою і літературою. Практичні роботи вів під керунком професорів Флоринського, Лук'яненка, Степовича, Науменка, Довнар-Запольського, Перетца, Рязанова, Покровського та інших»². Але незабаром Сергія захопив вир політичних подій. «Далі освіта сполучалася з революційною пропагандою між селянством, бо вже року 1905-го зв'язався з гуртками соціалістів-революціонерів, а року 1908-го став їх дійсним членом. Початкові соціалістичні знання одержав від свого батька, а в партію у[країнських] с. р. увійшов через гурток Я. Шульгіна, батька відомого Ол. Шульгіна, міністра Центральної ради і автора «Історія Коліївщини»³. Юнак переховував нелегальну друкарню, брав участь у перевезенні й розповсюдженні закордонної літератури, складанні відозв і прокламацій та підготовці їх до друку. Коли це розкрилося, Пилипенка виключили з третього курсу. Хоча певних доказів не було, його вислали з Києва як підозрілого щодо належності до анархо-революційних груп на 1 рік 8 місяців «без права в'їзду в університетські міста».

Опинившись у Борисполі, на Переяславщині, Сергій улаштувався вчителем вищої початкової школи й викладав історію, літературу, психологію та логіку. Працював в учительських семінаріях і жіночих прогімназіях. Відвідував спеціальні курси при Глухівському вчительському інституті вищих народних шкіл з «історії людської культури». Одночасно Сергій Пилипенко брав участь у Переяславсько-Лохвицькій організації соціал-революціонерів. «На початку імперіалістичної війни рядом есерівських гуртків біло вирішено неодмінно йти в війська Київської округи, що мали певне революційне минуле, з надією, що по скінченні недовгої, либонь, війни зчиняться події, аналогічні дев'ятому-шостому рокам, і закінчатся соціальною революцією. На фронті (разом з 20 товаришами, що попали в XXI арм. корпус і всі, крім трьох, загинули) я перейшов стадії від рядового до капітана, мав усі обер-офіцерські нагороди, був тричі поранений і двічі контужений. Через це, а також через попсовані очі (складний астигматизм і близькозорість) тепер підлягаю звільненню від військової служби, однак брав участь в кампаніях проти Денікіна і поляків як командир бригади, причому ще раз получав контузію.

Революційна пропаганда на фронті дала свої наслідки: з першого дня революції був обраний, не дивлячись на невеликий чин, на посаду батальйонного командира та в полкову солдатську раду, далі — в дивізійну і армійську. Був товаришем голови укра-

² ІР НБУВ, ф. 6003, арк. 2.

³ Там само.

їнської Ради XII армії Північного фронту. Завідував агітаційно-пропагандистською секцією, видавав фронтову газету «Український голос» (в Ризі)⁴. Про воєнні враження Сергій Володимирович розповідав мало. Фізична підготовка та щира вдача допомагали у важких ситуаціях. Сталося так, що непритомного тяжкопораненого Пилипенка санітари відвезли до військового шпиталю, де лікарі констатували втрату організмом двох третин крові, що зазвичай мало летальні наслідки.

В окопах він уперше прилучився до журналістської праці. Фронтові враження відбилися в оповіданнях, що увійшли до збірок «Тисячі в одиницях» та «Військовий щоденник». У 1918 році, коли бойові дії на Ризькому фронті були призупинені, Пилипенко повернувся до Києва. Зустріч з відомим поетом Олександром Олесем визначила його творчу долю. За порадою поета він передав до редакції щоденної безпартійної демократичної газети «Відродження» рукописи перших творів. 26 квітня 1918 року в рубриці «Малий фейлетон» була надрукована байка «Воли».

Помер старий господар, і майно
До сина молодого перейшло.
Побачивши волів, сусід гука:
— Радієте, мабуть?
Тепер вже батога
Старого вам забудь
Прийдеться,
Зазнати кращого життя
Нарешті доведеться.
— Кажіть! Хіба нам не знаття,—
Волова відповідь була: —
Що в молодого козака
Занадто замашна рука?
Нехай другий господар буде:
Волова доля
Лиха неволя,
І нас батожить не забуде.
От-то і знай, мій друже,
Що всяка влада пужить.
А щоб не мати зовсім влади,
Гуртуймось у Всесвітню Раду,
Самі трудящі! — геть панів! —
І не будемо за волів.

Твір викликав бурхливу реакцію в адміністрації Скоропадського, як результат — вилучення гетьманською цензурою готової до друку статті «Провокація». Можливо, голос Пилипенка не прозвучав так потужно, як у визнаних майстрів пера С. Єфремова, А. Ніковського, М. Авдієнка, Є. Касяненка, проте він заявив на повні груди про себе як поета, до громадянської позиції якого повинні прислухатися. Наступні твори вміщувала газета «Народна воля» — друкований орган Української селянської спілки, одного з відгалужень есерівської партії. Зрештою Пилипенко почав роботу в цій організації, яка мала реальний вплив на революційне селянство, невдоволене німецько-гетьманським режимом. С. В. Пилипенко був обраний членом Київського ревкому і членом ЦК, до кінця 1918 року редагував газету «Народна воля», на сторінках якої одстоював ідею створення незалежної Української демократичної республіки. За відверті вислови Сергій потрапив за ґрати, три місяці відбував у в'язниці. Коли прийшли

⁴ ІР НБУВ, ф. 6003, арк. 3.

до влади українські соціалісти, Пилипенко був обраний членом ЦК партії есерів, які об'єдналися навколо редагованої ним газети.

УНР проіснувала недовго. Сергій жалкував, що не встиг зробити чогось значного, бо тяжко захворів на запалення легенів. З лікарні вийшов уже під мелодії «Інтернаціоналу». У цей час доля звела його з Миколою Скрипником, який вплинув на політичне бачення перспектив розвитку республіки, переконав у подальшому створенні селянських спілок радянською владою. У березні 1919 року Сергій Пилипенко заявив про вихід з УПСР, а потім повідомив через київські газети про вступ до КП(б)У. Значна частина української інтелігенції перебувала на роздоріжжі невідомого майбутнього України, вагалася у своєму виборі. Сергій Володимирович щиро повірив у примарні ідеї комунізму і вже до кінця днів їх не зрадив.

Пилипенко продовжив займатися газетярською справою — працював у відділі преси Київського губкому, редагував газету «Комуніст» і був членом редколегії україномовної газети «Більшовик», на сторінках якої майже щодня виступав с політичними коментарями. Коли на Україну посунула армія Денікіна, Пилипенко добровільно пішов на фронт, командував стрілецькою бригадою, потім організував партизанський загін, на чолі якого воював у тилу білогвардійців. Довелося зазнати й гіркоти поразок, побувати в полоні, організувати втечу, додати до своїх попередніх контузій ще одну. Наприкінці 1919 року Сергій Володимирович повернувся до редакторської праці, до Києва.

Змужнілий, вигартований війнами чоловік серйозно замислюється над змістом революції, сприймає її як складний процес господарського перевлаштування. «І тільки тоді, — зазначає він у статті «Великий іспит», — коли ми перемагатимемо на цьому важкому фронті, можна буде вважати справу виграною, а себе справжніми революціонерами, будівничими нового життя. В противному разі ми — лише руйначі...»⁵ У важкий час, коли українське селянство несло на собі невідомий тягар війни, тематика публікацій Пилипенка була переважно аграрною. Він застерігав, що працювати із селянами треба делікатно, урахувуючи всі нюанси психології власника, не забуваючи про віковий потяг до землі. І якщо більшовики не виконають свої обіцянки, то можуть «перетворити цю незламну тягу до землі в чинник контрреволюційний, антирадянський». Автор пройнявся турботами українського села, прикипів до хліборобів усім серцем і душею — саме ця приязнь визначила його діяльність і в журналістиці, і в літературі.

Під час окупації Києва білополяками Пилипенко разом із редакцією «Більшовика» працював у Черкасах. Невдовзі штаб 14-ї армії доручив йому командування стрілецькою бригадою. Після визволення міста його відкликають з фронту для організації Київського губревкому. Деякий час завідував сільськогосподарським відділом губкому КП(б)У, а потім з групою колишніх боротьбистів видавав майже всі київські газети.

Сергій Володимирович не залишав «Більшовика», зробив тираж газети одним з найбільших в Україні. Провідним пропагандистом був, звичайно, сам редактор. Особливо його непокоїло згортання демократичних засад у партії, бюрократизація суспільства. Вихід бачив у рішучому відмовленні від системи призначень, усіляких привілеїв партійців у побуті.

У дискусії про господарський центр республіки С. В. Пилипенко дотримувався думки, що за останні роки зв'язок із Росією так послаб, що Україна економічно могла б від неї відокремитися. Настрої відомого публіциста занепокоїли губернське партійне керівництво. Тим більше, на V Всеукраїнській конференції він приєднався до групи, яка не поділяла тез в організаційному та національному питаннях і виступила проти

⁵ Мукомела О. Слово про Сергія Пилипенка // Пилипенківський зошит.— Вип. 2.— ХНАМГ, 2001.— С. 5.

київських партійних можновладців. Пилипенка заарештували — привід знайшовся в недавньому бойовому минулому, коли партизанський загін під його командуванням упродовж двох тижнів на лінії Київ — Житомир взаємодіяв із групою Несміянова проти денікінців, намагаючись прорватися на південь, до Махна. Заарештованому вдалося довести, що контакти в бойових умовах були вимушені, через кілька днів Пилипенко був звільнений з-під варті. Проте ЦК КП(б)У заборонив йому протягом шести місяців займати будь-яку керівну посаду в республіці й направив на завод «Серп і молот». Сергій не гаяв часу, побачене стало підґрунтям для циклу нарисів, своєрідних «шматочків перших вражень», що були надруковані в газеті «Вісті ВУЦВК». В оповіданні «На заводі» автор відобразив захлапність заводського життя, невдоволення робітників, їхній конфлікт із міщанською адміністрацією та бюрократичним партапаратом. Після «перевиховання» Пилипенка призначили редактором «Селянської бідноти» (пізніше газета мала назву «Селянська правда»). Коли тяжко захворів Василь Блакитний, Пилипенку довірили посаду редактора в «Вістях ВУЦВК».

С. В. Пилипенко, як і більшість українських митців, вважав, що бере участь у створенні зовсім нового культурного всесвіту. Багато розмірковував над тим, як має розвиватися українська культура? В якому напрямку? І що варто взяти за зразки? Які фантастичні можливості бачили люди того покоління! Майстри слова були справжніми піонерами, коли шукали засоби самовираження, оформлення ідей, цікавих сучасникам. Поступово Сергій Володимирович дійшов висновку, що розпочати потрібно із залучення до творчих лабораторій талановитих вихідців з народних мас.

Зараз добре відома роль «Селянської правди» в літературному процесі. Саме навколо цієї газети Пилипенко почав гуртувати молодих авторів, які потім об'єдналися в Спілку селянських письменників «Плуг». У 1922 році він очолив ініціативну групу зі створення і був незмінним головою спілки. Здійснюючи титанічну фундаторську роботу, Сергію Володимировичу доводилося ще відстоювати саме існування організації в ідеологічних і творчих баталіях. Лише того, хто мав щастя побувати на засіданнях «Плуга», не треба було переконувати в його необхідності та доцільності. Зі спогадів Петра Панча: «...в «Селянському будинку» серед справжніх плугів і борін почали відбуватися щопонеділка регулярні плужанські вечори, доти не знані. На цих вечорах можна було послухати автора поеми «Червона зима» Володимира Сосюру, з уст самого Андрія Головка — його оповідання «Червона хустина», почути невгомного автора «Буйного хмелю» Олександра Копиленка, нові вірші Андрія Паніва, Наталі Забіли, посперечатися з Іваном Сенченком про його «Червоногвардійські портрети», а з Григорієм Колядою — про його поему, в якій «індустрія халявами зорить...». На літературних вечірках можна було зустрітися з автором популярної пісні «Гарно, гарно серед степу...» Іваном Шевченком і з молодим драматургом Дмитром Бездиком.

Окрім плужан, на зібраннях часто виступали в обговоренні прочитаного, а більше дискутували про шляхи розвитку української літератури Василь Блакитний, Валер'ян Поліщук, Майк Йогансен, Остап Вишня, Гордій Коцюба, Олекса Слісаренко, Олесь Досвітній, виступав і автор цього нарису, а часто-густо були присутні Павло Тичина, Володимир Гжицький, Гнат Хоткевич...

Сергій Пилипенко по-батьківськи відстоював очолювану ним Спілку селянських письменників, долаючи при цьому опір «революційних». Був він людиною освіченою, з великим досвідом журналіста, бойового командира і цим помітно вирізнявся серед членів «Плуга», прибулих переважно з периферії, проте у взаєминах з ними поводився завжди просто, дружньо і чуйно. Допомігав багатьом матеріально. Часто можна було почути: «Папашо, один карбованець і цигарку!» І це стало вже летючою фразою серед плужан...



Учасники I Всеукраїнського з'їзду спілки «Плуг». Фото 1924 року, м. Харків

За вечорами ширилася й поголоска про голову «Плуга» Сергія Пилипенка як доброго генія молоді української літератури: до «Плуга» стали приносити початківці свої рукописи цілими торбами. А коли Спілка почала видавати «Селянську бібліотеку», альманах «Плуг» та журнал «Плужанин», кількість плужан уже не піддавалася обліку. Усі, хто мав якесь відношення до культури, намагалися оголосити й себе плужанами, пхалися під кожух (незмінний одяг голови «Плуга») Сергія Пилипенка. Таким його і увічнив у першому альманасі «Плуг» художник Сашко, як підписувався тоді ілюстратор газети «Вісті» Олександр Довженко⁶.

Пилипенко вважав розвиток української літератури першочерговою справою і більше дбав про виховання молодих кадрів, ніж про свою творчість. Але він встигав випрацювати власний публіцистичний стиль, який відзначався простотою, образністю, живою народною мовою, своєрідним синтаксисом, щедрим використанням анафор. С. В. Пилипенко залишив цікаву й різноманітну літературну спадщину, яка складається з поезій, нарисів, оповідань, казок, гумористичних та сатиричних творів. Значна її частина була опублікована, чимало творів було загублено й знищено. Відомі статті про творчість Олександра Олеся, Архипа Тесленка, Лесі Українки, Івана Франка, Василя Стефаника. Особливо плідно працював він над спадщиною Тараса Шевченка. Великий Кобзар ще з дитинства був не тільки улюбленим поетом Сергія Пилипенка — він став тією зорею, на яку письменник орієнтувався впродовж усього життя. Сергій поставив за мету зібрати Шевченкові реліквії, здійснив складну подорож на місце заслання поета. На Каспії йому пощастило відшукати листи, малюнки, побутові речі, що належали Тарасові Григоровичу. Знахідки були першими експонатами Музею Кобза-

⁶ Панч Петро. Біля коліски «Плуга» // Про Сергія Пилипенка: Спогади сучасників / Упоряд. і післямова О. Г. Мукомели.— К.: Мартиролог України, 1992.— С. 17, 19, 20.

ря, ініціатором створення якого був С. В. Пилипенко. Ще в київському «Більшовику» він оголосив збір коштів на пам'ятник на могилі поета в Каневі, входив до ініціативної групи зі спорудження пам'ятника в Харкові. З кінця 20-х років працював заступником директора інституту ім. Т. Г. Шевченка, а після смерті академіка Дмитра Багалія очолив цю науково-дослідну установу. Інститут продовжив роботу із збирання творів Кобзаря, знахідки поповнили фонди архіву та наукової бібліотеки. Григорій Костюк згадував: «Завдяки його старанню й ініціативі при інституті створено мистецьку галерею, де зосереджено цінні твори образотворчого мистецтва. З його ж ініціативи в залах інституту 1932 року відкрито знамениту виставку «15 років художньої літератури УСРР», де зібрано надзвичайно рідкісні й, здавалося, назавжди загублені публікації. Ця виставка була ще знаменита тим, що ілюстрована численними портретами українських письменників і культурних діячів. Узагалі, то єдина об'єктивна виставка, де були нормально виставлені такі твори, які з пізніших виставок зникли назавжди»⁷.

Окремої розмови заслуговує видавнича діяльність Пилипенка, через руки якого пройшла величезна кількість художньої і наукової літератури. Його легендарний портфель був завжди забитий рукописами, верстками, гранками. Сергій Володимирович очолював редакційну колегію двомісячника літературознавства «Літературний архів», входив до складу редколегії «Літературної газети», був відповідальним секретарем Федерації письменників України. Його творча праця мала непересічне значення для розвитку вітчизняної енциклопедичної культури. Харків іноді величають батьківщиною сучасної енциклопедичної справи в нашій країні. Поряд з визначними діячами культури С. В. Пилипенко працював над першою багатотомною Українською радянською енциклопедією, займався підготовкою рукописів, їх науково-редакційним опрацюванням, рецензуванням, складанням словників.

Сергій Володимирович вважав, що літературна справа в Україні повинна розвиватися природно, без зайвого втручання з боку держави. Відстоюючи перед наркомом освіти Миколою Скрипником на диспуті «Наша літературна дійсність» у лютому 1928 року право на існування «Плуга», Пилипенко наполягав, що курс на ліквідацію літературних спілок хибний, процес збирання талановитої молоді ще не завершений, а на закиди щодо «виходу з примітивізму, напівпровінціального існування» та налаштування письменництва на підготовку творів, які б надали пролетаріату нового піднесення, відповів, що „Плуг” абсолютно не зв'язує рук своїм членам...»⁸.

У голодні роки Пилипенко намагався захистити українське село так, як робив завжди,— на сторінках преси. У статті «Не сміть командувати селянством» він ніби вдарив на сполох проти застосування злочинних методів більшовиками, які заганяли хліборобів у каторжанські кошари колгоспів. Але до його думки вже не прислухалися. Письменників, небезпечних тоталітарному режиму, ліквідовували. Не винесли пере-



Ієремія Айзеншток, Дмитро Багалій, Сергій Пилипенко. Інститут ім. Т. Г. Шевченка. Фото кінця 20-х років ХХ століття, м. Харків

⁷ Костюк Г. Лицар // Про Сергія Пилипенка: Спогади сучасників.— С. 43.

⁸ Гжицький В. «Плуг» і плужани // Пилипенківський зошит.— Вип. 3.— ХНАМГ, 2006.— С. 11.

слідувать, наклали на себе руки Микола Скрипник і Микола Хвильовий. Багато колишніх мешканців назавжди залишило будинок «Слово». Григорій Костюк згадував останню зустріч з Пилипенком, коли той прийшов до нього із сумною звісткою про те, що він «не тільки вигнаний з інституту», але «вже й... безпартійний громадянин». Костюк збентежено спитав Сергія: «Що ви кажете? Коли?» Й почув у відповідь: «Так... Оце щойно... Викинули... П'ятнадцять років був... Воював... Життям ризикував... Готовий був умерти... бо вірив, що це для добра людей, для щастя мого народу, для України... І виявляється... я — контра. Викинули... Хочуть, мабуть, викинути з життя... Але... з літератури не викинуть... Ніяк!»⁹ (за постановою партійної колегії ЦКК КП(б)У від 21 серпня 1933 року С. В. Пилипенка було виключено з партії «як небільшовика, за спотворення національної політики, ідеологічну нестійкість і примирливе ставлення до буржуазно-націоналістичних елементів». — *Авт.*).

Цькування і шельмування Сергія Пилипенка мало закінчитися арештом. Про застосування таємних сценаріїв працівниками ДПУ УСРР свідчив колишній працівник секретно-політичного відділу М. Д. Грушевський. В оперативних документах слідчі інспірували активні терористичні прояви з боку української інтелігенції, здебільшого з письменницьких кіл. На підставі сфабрикованого «фактажу», показав Грушевський, проводилися арешти, що всіляко заохочувалося керівництвом ДПУ УСРР в особі Всеволода Балицького і Зіновія Кацнельсона¹⁰.

Сергія Пилипенка заарештували 29 листопада 1933 року. Дружина, Тетяна Кардиналовська, так запам'ятала розлучення: «Енкаведисти, за своїм звичаєм, постукали вночі. Увійшовши до помешкання, вони відразу попрямували до Сергієвого кабінету й почали нишпорити по шухлядах, забираючи всі папери. Потім пішли по інших кімнатах. Обшук тривав нестерпно довго, та нарешті вони забрали все, що їм здавалося потрібним, включаючи золоту зброю мого батька, й наказали Сергієві одягатися. Його повели, а я вийшла на балкон і звідти дивилася, як його підвели до машини, як він туди сів — бачу це, як сьогодні, до найменших дрібниць. І пам'ятаю, як у мене стиснулося серце в передчутті вічної розлуки»¹¹.

На побаченнях Пилипенка з дружиною був присутній слідчий. Він пильно прислухався до розмови подружжя, втручався, запитував, перевіряв свідчення — перетворював зустріч на допит. За словами Кардиналовської, «все це він робив грубо, глузуючи, й на першому ж побаченні цинічно мені заявив: „Вам, звичайно, ясно, що він звідси вже ніколи не вийде на волю”».

Тетяну звільнили з роботи, сім'ю попередили, як і родини інших заарештованих мешканців будинку «Слово», що за три дні вони повинні звільнити житлове приміщення, а далі їх вишлють за межі України без права повернення. Така доля очікувала двадцять п'ять сімей. У жінок, які залишилися за старших, відібрали паспорти. У той же час ніякої інформації про те, у чому саме звинувачують чоловіків, вони не отримали. Бідолахи розуміли, що рішення про репресії приймалися не на місцях, а «вгорі». Часу залишалось обмаль. Порадившись, вони склали листа, який Тетяна відвезла до Москви та передала секретарю Максима Горького. Зміст клопотання вразив тяжкохворого «першого пролетарського письменника», який фактично перебував в інформаційному вакуумі. Під час зустрічі Кардиналовської з Вишинським генеральний прокурор зателефонував до Харкова і в розмові з прокурором ДПУ Крайнім гримнув: «Що

⁹ Костюк Г. Лицар // Про Сергія Пилипенка: Спогади сучасників.— С. 44.

¹⁰ Золотарьов В. А. Секретно-політичний відділ ДПУ УСРР: Справи та люди / Упоряд. О. А. Ємельянов; Вступ. ст. С. А. Кокіна; Худож.-оформлювачі Б. П. Бублик, В. А. Мурликін.— Х.: Фоліо, 2007.— С. 256.

¹¹ Кардиналовська Т. Невідступне минуле: Спогади.— Х.: Майдан, 2005.— С. 154.

ти там наробив? Чи ти знаєш, що в мене щойно була дружина Пилипенка? Вона написала до Горького, і я одержав від нього дуже гострого листа. Він вимагає негайно скасувати все, що ти там наробив. Це незаконно! Відразу поверни їм пашпорти, чуєш?!» І ще одна фраза, почута з вуст Вишинського, адресована іншій харків'янці, запам'яталася Кардиналовській: «Я знаю, що моїми діями зруйновано багато життів, але це нікому не дає права твердити, що я це зробив у моїх власних інтересах, і те ж саме я можу сказати про прокурора Крайнього. Ідьте!»¹²

Лев Крайній особисто повернув документи Тетяні Кардиналовській, із саркастичною посмішкою зауваживши, що це він робить із власного бажання, а її звернення до Горького та Вишинського не мали значення. Від рішення заступника прокурора ДПУ УСРР справді багато залежало. На обвинувальний висновок слідчої справи він наклав таку резолюцію: «Пилипенко мною допрошен. Все свої показання підтвердив. Обв. Заключеніє УТВЕРЖДАЮ. Предлагаю — расстрел. Зам. Прокурора ГПУ УССР Лев Крайний 24.02-34»¹³.

«Розстріляне відродження»... Хтось дав влучну назву Золотій добі української літератури й культурного процесу, насильницьки перерваного на початку 1930-х років. Можливо, той, хто безпосередньо почув від катів: «Нам треба українську інтелігенцію поставити на коліна, це наше завдання — і воно буде виконане; кого не поставимо — перестріляємо!» Сергій Пилипенка не вдалося «поставити на коліна». Про це свідчать матеріали оглядової довідки, складеної в слідуправлінні КДБ у жовтні 1955 року за архівною справою С. В. Пилипенка. Ретельно розглянувши всі десять томів документів, слідчий дійшов висновку, що «в протоколах-оригіналах і друкованих текстах (копіях) є багато виправлень і дописів, що перекручують зміст... які не були обговорені та засвідчені Пилипенком». Перекручення містилися у доданих фразах «антирадянські елементи», «для збройної боротьби з радянською владою» тощо¹⁴. Про те, що саме відбувалося за високими мурами держполітуправління, нині добре відомо...

Тоталітарний режим доклав чимало зусиль до того, щоб не залишилося ні згадки про письменника, ні його творів. У жовтні 1934 року Головліт видав розпорядження про вилучення з обігу та знищення «всіх творів, за всі роки, всіма мовами» репресованих українських авторів. До нього додали довжелезний список, в якому навпроти прізвища С. Пилипенка були виділені два твори, на які зверталась особлива увага — «Пожежа» та «Діткам маленьким про Тараса Шевченка». Такою методою викреслювалося з програми виховання нового покоління ім'я великого Кобзаря.

Минув час, Сергій Володимирович Пилипенко був реабілітований посмертно. Знадобиться ще майже чотири десятиріччя, щоб постать цієї непересічної людини зайняла гідне місце в історії Харкова, якому він віддав найпродуктивніші роки життя. 28 серпня 1996 року, під час проведення III Міжнародного конгресу українців, у музейному комплексі Харківської національної академії міського господарства відкрито «Меморіальний музей українського письменника і громадського діяча С. В. Пилипенка». У 1998 році на колишньому «Селянському будинку» встановлено меморіальну дошку, автором якої є донька письменника, Міртала Пилипенко. У 1999 році в музеї відбулися Перші меморіальні «Пилипенківські дні», а наступного року побачив світ часопис «Пилипенківський зошит», до 115-річчя з дня народження С. В. Пилипенка 2006 року започатковано традиційні наукові «Пилипенківські читання». Ці творчі заходи — данина пам'яті всім письменникам радянської доби, життєвий шлях яких був насильницьки обірваний політичними репресіями.

¹² Кардиналовська Т. Невідступне минуле. Спогади.— С. 161.

¹³ ЦДАГО України, ф. 263, оп. 1, спр. 44228, арк. 90.

¹⁴ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1064, арк. 6.

Ігор ШУЙСЬКИЙ

БІЛЯ ВИТОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГІДРОМЕТЕОСЛУЖБИ



В. І. Поріцький під час слідства.
Фото 1931 року, м. Харків

ПОРІЦЬКИЙ Василь Іванович

Народився 29 квітня 1900 року в селі Андрусівка Олександрійського повіту Херсонської губернії в сім'ї священнослужителя. Консультант Гідрометеорологічного комітету при РНК УСРР. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1931 року висланий до Північного краю терміном на 5 років. Перебував на засланні в Котласі Архангельської області. Звільнений 31 січня 1934 року за ухвалою колегії ОДПУ, працював начальником управління гідрометеорології в м. Челябінськ. Помер у Києві 17 лютого 1953 року. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 червня 1963 року.

...Коли потяг, який вже кілька днів прямував сполученням Київ — Харків, дістався Лубен, двоє його пасажирів, не очікуючи на відправлення і продовжуючи розпочату у вагоні бесіду, подалися в напрямку школи. Традиційна дорожня розмова про погоду була не випадково розпочата завідуючим української метеослужби Миколою Данилевським, однак мала виключне значення для співрозмовника. Микола Іванович перевірів обізнаність

Поріцького на подвір'ї шкільної метеостанції, де Василь згадав набутий під час навчання досвід і зробив певні зауваження щодо вад її обладнання. Потім юнак розповідав завідувачу нещодавно заснованої організації Укрмет про себе. Народився Василь у селі Андрусівка Олександрійського повіту Херсонської губернії 29 квітня 1900 року. Родичі його, які були душпастирями, не наполягали на обов'язковому продовженні сімейної справи і надали Василеві можливість вибору. Хлопець навчався в земській, потім у Кременчуцькій реальній школі. За участь у революційному гуртку Поріцький на рік був відсторонений директором від занять і як статистик брав участь у Всеросійському переписі населення. Під час вимушеної перерви Василь залишався в курсі учнівських подій, редагував журнали: легальний «Реаліст» і нелегальний «Ученик». У 1917 році повернувся до школи, під час революції був головою учнівського комітету. Весною 1918 року Василь подав документи до кількох київських вишів водночас. Отримавши за конкурсом атестатів право навчатися в університеті, комерційному та юридичному інститутах, обрав Київський комерційний інститут. Студентське життя подібалося юнакові, як і громадська діяльність: у Кременчуці був обраний до міськради, редагував журнал з проблем кооперації, у Києві брав участь у фундації філії Вукопису, був членом правління товариства «Українська Книгарня», займався профспілковою роботою. В інституті зібрав пролеткультівський гурт, який забезпечив театральною пересувкою з декораціями, виготовленими в організованій ним майстерні.

Завідування за сумісництвом у музеї та майстерні наочного приладдя АН України потребувало чимало часу, ще більше турбот додали обставини, пов'язані з побутовим влаштуванням — одруження в листопаді 1920 року зі шкільною приятелькою Євгенією Безус, передчасна смерть батьків, після чого Василь перевіз чотирьох братів і сестер до

київської двокімнатної квартири, де розмістилася вся сім'я. Поєднати навчання з утриманням великої родини виявилось неможливим, наступного року Поріцький залишив інститут, «бо саме тоді запровадили платню за навчання мені та й дружині (як сину служителя культу й дружині його), покладали платити по 40 мільйонів на рік, а заробляли ми ледь 3—4 мільйони на місяць»¹. Потяг до знань і бажання якомога швидше здобути фах привели Василя на курси тютюнознавства, зберігши місце при Академії наук. У лютому 1922 року Поріцький як голова міськкому виїхав у службове відрядження до столиці. «Повертаючись із Харкова, я вже мав доручення випустити черговий Інформаційний Бюлетень Укрмету, що й виконав, і секретарював у Бюлетені і так далі», — згадував він пізніше².

...Здібний і допитливий юнак сподобався Данилевському серйозним ставленням до справи, за яку брався. Завідувач коротко ознайомив його з історією вітчизняної метеорологічної галузі. Наприкінці XIX століття зусиллями професора О. В. Клосовського на українських землях була заснована Метеорологічна мережа Південно-Заходу Росії, що проіснувала до 1908 року. За двадцять років було створено майже дві тисячі земських метеорологічних бюро, підготовлено й розміщено фахівців для їх обслуговування, налагоджено роботу цієї складової частини російської метеослужби. Розпочату справу частково продовжила Наддніпрянська метеорологічна мережа, яка у воєнні роки була знищена. При з'ясуванні її стану укметівці отримали невтішні відомості про майже сотню працюючих станцій, з яких вимогам роботи відповідало менше двадцяти п'яти. Повоєнна спадщина на місцях вразила київських метеорологів: розтрощене устаткування, брак підготовленого персоналу. До несприятливих умов, в яких розпочиналась робота, додалася проблема зруйнованої системи державного зв'язку, без якого результати спостережень втрачали сенс.

На початку 1922 року Укрмет — провідний орган Української метеорологічної служби (УМС), утворений на підставі декрету РНК УСРР від 19 листопада 1921 року, мав фактично лише назву та службове приміщення на вулиці Софіївській, 18, заповнене архівними документами і непрацюючими приладами. Призначений на посаду завідувача доцент Київського сільськогосподарського інституту М. І. Данилевський сповна відчув брак не лише коштів, а й безпосередніх виконавців. Штат організації, що складався з чотирьох працівників, невдовзі скоротився на половину. Здоров'я обчислювальника В. Освічинського не витримало важких умов роботи в неопалюваному приміщенні, він застудився під час виконання службових обов'язків і помер (у відчаї Данилевський надрукував статтю «Хай вони зрозуміють»). Завідувач бюро синоптики В. Мальгін, який діставався до роботи кригою Дніпра, тяжко захворів, а з льодоходом і зовсім втратив зв'язок з Укрметом³. Основним завданням, що постало перед укметівцями, було створення мережі геофізичних станцій одночасно з розбудовою центрального апарату. Тут і знадобились організаторські здібності Василя Поріцького. За 1922 рік була здійснена реорганізація колишніх земських метеорологічних бюро в губернські відділи та відкриття в тих населених пунктах, де їх раніше не існувало. Так, у перші місяці роботи Поріцькому вдалося відновити роботу напівзруйнованої і замерлої Кременчуцької метеостанції, за що він отримав подяку, а за сумлінне продовження розпочатої на місцях справи був призначений у липні того ж року на посаду секретаря Укрмету. Василь разом з однодумцями захопився новою і цікавою роботою, наслідки якої були відзначені на Першій конференції української метеослужби в бе-

¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1021, арк. 14.

² Там само, арк. 15.

³ Данилевський М., Поріцький В. Короткий історичний нарис організації й розвитку Укрмету // Погода й життя.— Ч. 9, 10.— 1925.— С. 2.

резні 1923 року: в Україні налічувалось понад 80 працюючих станцій і 7 новоорганізованих аерологічних пунктів. Укрметівцям вдалося за допомогою саморобних приладів відкрити першу в Союзі приймальну радіостанцію служби погоди. Зусилля новаторів поширилися на організацію в Києві геофізичної бібліотеки і музею метеорологічної служби, який став першим у СРСР. Велику увагу укрметівці приділили технічному оснащенню станцій: за відсутності джерел постачання нового обладнання вони організували ремонтну майстерню та лабораторію перевірки геофізичних приладів, попит на які невпинно зростав. Увага до кліматичних прогнозів з боку господарників обумовила включення Укрмету до складу СГНК УСРР⁴.

Від грудня 1921 року регулярно виходив декадний бюлетень, в якому йшлося про умови вирощування сільськогосподарських культур, розповсюдження шкідників, наслідки фенологічних спостережень. З приходом до редакції Поріцького почали виходити щомісячні та щоденні збірники, які поряд з докладною інформацією про Україну надавали відомості про погоду на європейському континенті, територіях Малої Азії та Півночі Африки. Редакція не приховувала, що видання готувалися за західноєвропейським зразком і відповідали світовим стандартам. Роботу українських фахівців помітили чеські колеги, які через Товариство сприяння науковому зв'язку із закордоном запитали Укрмет, чи можна запозичити їхній досвід розвитку й організації служби. У 1924 році зусиллями Василя Поріцького було організовано видання першого в СРСР науково-популярного часопису «Погода й життя». Журнал став літописом історії Укрмету. До підготовки наукового розділу Поріцький залучав авторів-початківців, відомих нині науковими здобутками: це академік Микола Кочин, заслужений діяч науки доктор Борис Алісов, організатор і директор Інституту експериментальної метеорології Володимир Оболенський, винахідник радіозонда Павло Молчанов. Редакція наводила подробиці наукових експедицій, інформувала читачів про особливості клімату в різних кінцях світу, надавала поради з дотримання здорового способу життя. На останніх сторінках примірників редактор повідомляв читачів про фінансовий стан видання, наводив імена добровільних помічників, які перерахували кошти, і підсумовував питанням «Хто дали?».

У середині 1920-х років працівники УМС почали обмін виданнями з багатьма геофізичними установами світу. Перші міжнародні зв'язки виникли з Німецькою морською метеослужбою, Чехословацьким метеоцентром, Королівським метеорологічним інститутом Бельгії, Вашингтонським бюро погоди, метеослужбою Бразилії. Незабаром про Укрмет довідалися в Афінах, Белграді, Бремені, Гренаді, Мехіко, Парижі, Ризі, Стокгольмі, Торонто. Англійський щомісячник «The Meteorological Magazine» інформував читачів про появу ще одного наукового центру на мапі Європи: «...потік метеорологічних видань з Росії, що його було припинено на декілька років війною, відновився з повною силою, але замість, щоб виходити майже виключно з Головної фізичної обсерваторії, сповіщення надходять з багатьох місцевих центрів. Ми несподівано одержали силу видань від Метеорологічної служби України... Місячний огляд погоди чудовий: він містить в собі декадні відомості для всіх станцій, щоденні спостереження in extenso в Києві, Харкові, Одесі і щоденні спостереження з найменшими подробицями для інших обраних станцій»⁵.

Діяльність Укрмету отримала високу оцінку Міжвідомчого метеорологічного комітету СРСР. На Геофізичному з'їзді СРСР, який відбувся у травні 1925 року в Москві, відзначалося, що саме українським метеорологам належала велика заслуга у справі винаходу нових організаційних форм і, таким чином, Україна посіла перше місце у післяреволюційному об'єднанні метеорологічної служби. Нарівні з досвідченими спе-

⁴ Вісник сільськогосподарської науки.— 1923.— Ч. 1, 2.— С. 68—70.

⁵ Поріцький В. Міжнародні зносини Укрмета // Погода й життя.— 1925.— № 3—4.— С. 23, 24.

ціалістами успіх цей належав і Василеві Поріцькому. У 1926 році він був обраний дійсним членом державного Російського географічного товариства. Висока оцінка практичної роботи надихала на досягнення нових висот у науці. Учителями Поріцький вважав таких авторитетних спеціалістів, як Іван Кирилович Половко та Павло Людович Томашевич, дружні стосунки склалися з Миколою Іллічем Гуком.

Досягнення вчорашніх початківців викликали негативну реакцію знаних російських учених, які зверхньо спостерігали за діяльністю УМС. Зачіпкою була українізація, яку вони вважали «самодіяльністю дилетантів». «„Розійшовся” російський учений професор Л. Берг,— повідомляв читачів Поріцький,— на сторінках № 3—4 «Известий Географического института» за 1925 рік, рецензуючи праці по районуванню України, з приводу праці видатного українського вченого академіка Павла Тутковського говорить так: «Наконец, отметим еще одну работу: П. Тутковский. Природня районизация Украины, К., 1922. Статья эта на так называемом украинском языке, то есть нарочито, при содействии особого «Терминологического бюро» в Киеве выдуманном и потому резко отличающемся от того наречия (sic!), каким говорят на Украине» А далі й зовсім наївно: «Ввиду этого статья П. Тутковского осталась рецензенту, свободно понимающему разговорный украинский язык, недоступной». Що ж можна сказати на ці слова вченого-географа?»⁶. Подальша наполеглива праця українських фахівців з удосконалення термінології, зміни в підході російських вчених поклали край непорозумінням. Так, 6 лютого 1927 року на адресу святкового засідання з приводу п'ятирічного ювілею Укрмету, яке відбулось у приміщенні Всеукраїнської академії наук, надійшла вітальна телеграма академіка Л. С. Берга: «Я являюсь усердным читателем ваших изданий и мог оценить ту громадную работу, которую вы проделали за последние пять лет»⁷.

Творчий тандем керівників Укрмету — Данилевського та Поріцького, вдале поєднання молодості й досвіду, були на користь становленню метеорології. «Енергійний Данилевський дуже захопився своєю наукою, працював не покладаючи рук, працював заразливо та вів за собою і мене... Упродовж цього періоду у нас були добрі службові стосунки, які не переходили в «знайомства домами», тому що між нами був великий віковий відрив. Тільки потім, після повернення з Харкова, коли я «змужнів» і став впевнений через досвід роботи в такій великій установі, яким був Наркомзем, що увібрав сільськогосподарський науковий комітет, наші стосунки з Данилевським походили на товариські»⁸. Поріцький поважав Данилевського як ентузіаста, наполегливого й відповідального керівника, підкреслював, що той віддав обраній справі багато життєвої енергії. Повертаючись пізно ввечері до відомчого будинку, він звертав увагу на світло в робочому кабінеті завідувача.

Гідрометеорологія в Україні вийшла на новий якісний рівень, потребувала вирішення принципових питань, що стосувалися структури служби. Різні погляди на майбутню організацію були представлені на I Всесоюзному метеорологічному з'їзді в 1925 році, де фахівці розділилися: частина присутніх, до якої належав Данилевський, була за створення об'єднаного метеорологічного управління, інша, позицію якої поділяв Поріцький,— за відкриття відомчих метеослужб. Різниця, на його думку, була в підходах: обслуговування відомств з об'єднаного центру чи спеціалізована служба, яка мала можливість швидко враховувати обставини на місцях. Суперечка вплинула на взаємовідносини. Поріцький висунув низку вимог, які безпосередньо стосувалися укрметівської структури: перерозподіл роботи з рівномірним навантаженням апарату, організація наукової роботи й поглиблення досліджень, відмова від виконання трудовітків

⁶ Поріцький В. Хроніка // Погода й життя.— 1925.— № 3—4.— С. 25.

⁷ Гидрометеорологическая служба Украины за 50 лет Советской власти.— Л., 1970.— С. 35.

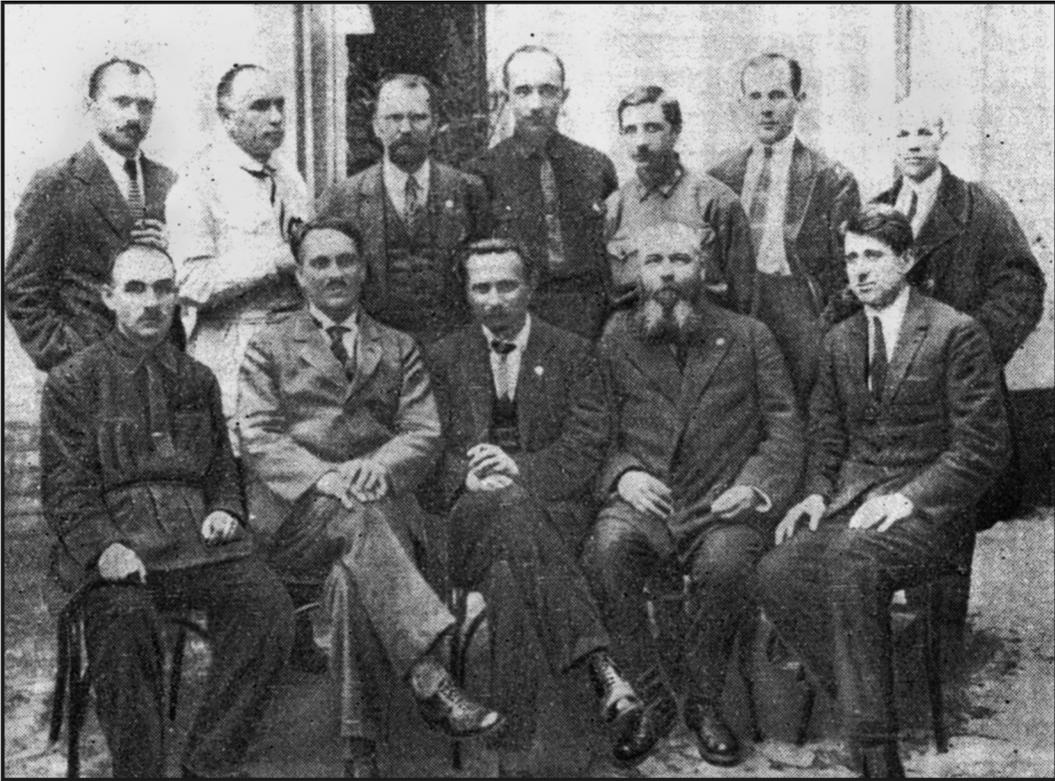
⁸ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1021, арк. 44.

завдань і визначення пріоритетів у конструюванні та перевірці спецприладів. Данилевський запевняв, що чітка робота метеослужби потрібна насамперед новим поколінням метеорологів. У листі Поріцькому, який влітку 1926 року працював в Уманському відділенні цукротресту, завідувач закинув надмірне захоплення наукою, навіть запропонував залишити Укрмет і перейти до Центральної актинометричної обсерваторії СРСР у Слуцьку, що під Ленінградом. У відповідь Поріцький надіслав до ленінградського «Метеорологического вестника» статтю про спостереження сонячного сьйва, а наприкінці 1927 року залишив центральний апарат, обійняв посаду завідувача Київського облівдділу Укрмету. Конфліктною була й ситуація з виселенням Поріцького із двокімнатного службового помешкання, коли Данилевський підтримав місцевком, хоча той не надав сім'ї рівноцінного житла. Проте повного розриву стосунків не відбулося: дружина Данилевського, Іда Фердинандівна, допомагала Євгенії Павлівні, яка очікувала дитину, а Василь Іванович завжди цікавився в колег з Москви справами гідрометеослужби Західного Сибіру, очолюваної з 1930 року Данилевським.

Успіхи були затьмарені арештом брата, Юрія Поріцького. Наслідки цієї події вишли за межі сімейного обговорення. У 1923 році Василь на правах старшого умовив брата перейти з «хлібного місця» комірника на посаду діловода організаційної секції Укрмету з удвічі меншим окладом. Робота в науковій установі Юрію подобалася, налаштувала на підготовку до здобуття вищої освіти, через два роки він вступив до Київського університету. Несподіваний для Поріцьких арешт на початку 1928 року був пов'язаний з Укрметом. Підслідного звинувачували в шпигунських зв'язках із закордоном, які нібито відбувалися через громадянина США, емігранта-українця Івана Селастіна. Доказом було листування, якого Юрій не приховував і часто обмінювався з адресатом фаховими виданнями. Впевнений у безпідставності обвинувачення Василь, який вважав обмін інформацією однією із складових роботи, звернувся до Київського відділу ДПУ та прокурора республіки з клопотанням про прискорення розгляду справи. Йому відповіли, що брат буде відправлений на заслання на визначений термін, а про пом'якшення покарання й мови не могло бути. У липні рідні побачили Юрія на Київському вокзалі — під час посадки на потяг, який прямував до Томського округу.

Активними спробами полегшити долю репресованого брата Василь привернув увагу до себе. У серпні 1928 року В. І. Поріцького публічно звинуватили в непрофесійності та шкідництві. За змістом публікації газети «Комуніст», псевдоспец Поріцький утерся в довіру колишньому завідувачу, «був правою рукою Данилевського», користувався нечітким керівництвом, орудував разом із братом і продовжує шкодити далі. «Ідеологічно витримана» стаття рясніла зневажливими епітетами, чого тільки варта її назва — «Сміття з Укрметівської хати!» Унаслідок публікації роботу організації перевірила спеціальна комісія, висновки якої, на думку Поріцького, були суб'єктивні та упереджені. Виснажений боротьбою з новим поколінням номенклатури, яке витісняло з Укрмету фундаторів, Василь Іванович прийняв пропозицію продовжити роботу на Середньо-Азійській залізниці (САЗ).

До столиці Туркменії він приїхав з Ростова-на-Дону, після з'їзду гідрометеорологів залізниць Південного краю, на якому був обраний секретарем, працював у комісії з розроблення методів спостереження за наростом ожеледі та її усуненням. Туркменські залізничники давно очікували приїзду фахівця такого рівня. Наснаги Поріцькому додавала перспектива випробувати себе в галузі відомчої метеорології. За короткий термін він налагодив співпрацю з Метеорологічним бюро та Водогоспом, видання туркменського щоденного бюлетеня погоди. Вивчення руйнівних наслідків таких небезпечних явищ, як піщані заноси та селеві потоки, було оформлене в письмову пропозицію про спорудження мережі дослідних станцій. Поріцький довів її доцільність



Учасники 3-ї сесії директорів Центрального гідрометуправління союзних республік. Стоять (зліва направо): М. І. Гук, О. В. Федоров, О. І. Тихомиров, В. І. Поріцький, А. Ф. Кулаков, Н. С. Муратов, В. Я. Ковальчук; сидять: М. І. Макаревський, Б. В. Нумеров, М. І. Данилевський, Д. К. Педаєв, М. З. Нодія. Фото 26 травня 1927 року, м. Київ

керівникам господарських організацій на спеціальній нараді, скликаній управлінням САЗ 17 квітня 1929 року. «Ця робота продовжується там і на цей час», — не приховуючи задоволення згадував у 1931 році Поріцький⁹. Подальшої діяльності в Середній Азії завадили хронічні захворювання серця та носоглотки, до того ж лікарі не дозволили переїхати в Ашхабад Євгенії Павлівні з восьмимісячною дитиною. Поріцький попросив перевести його в Україну, і вже в липні 1929 року отримав запрошення від дирекції Південної залізниці.

Харківський період роботи виявився творчим, сповненим цікавих зустрічей та консультацій. Тісні зв'язки Поріцький підтримував з головою Гідрометеорологічного комітету (ГІМЕКОМ) України Іваном Касьяненком, гідрофізиком Марією Нахильницькою, військовим метеорологом Віктором Шталем, професором Харківського університету Дмитром Педаєвим, за редакцією якого була підготовлена в жовтні 1929 року книжка «Метеорологічні станції: організація їх та робота».

Натхненний позитивними рецензіями на книгу, фахівець не полишав наукового пошуку, заклав Безпалівську дослідну станцію з боротьби зі сніговими заметами, заснував оптично-сигналізаційну секцію визначення видимості залізничних сигналів при різних умовах стану атмосфери, добирав і готував кадри з телеграфістів. Реалізації планів завадила «чистка», порядок проведення якої зобов'язував спеціальну комісію

⁹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1021, арк. 25.

переглядати матеріали, пов'язані з політичним минулим особи, яку перевіряли: соціальне походження, військову службу, партійність, коло друзів і знайомих тощо. Для остаточних висновків комісіям були надані широкі повноваження: як правило, перевірюваний піддавався допиту, його відповіді обговорювались і висвітлювались у колективі. Компромат на «вичищених» часто використовували органи ДПУ при підготовці обвинувачення. Саме таку принизливу процедуру пережили працівники гідрометеослужби Південної залізниці в червні 1930 року. Поріцький був викритий «як класово-чужий радянській владі елемент за походженням, який займав посаду не маючи спеціальних знань і фахової освіти, під час роботи в Укрметі проводив антирадянську роботу». Незгодний з рішенням, він намагався апелювати: «Ні по службі на САЗ, ні на ПЗ мене нема чим докорити»¹⁰.

Василь Іванович перейшов до Гідрометеорологічного комітету України при РНК УСРР, створеного в грудні 1929 року в Харкові. Його було обрано вченим секретарем комітету, до обов'язків якого входила підготовка навчально-методичної та наукової бази для відкриття фахових навчальних закладів. Але сповна розкрити свій потенціал у справі української метеорології Поріцькому не довелося. Творчі плани були перервані переведенням на значно скромнішу посаду консультанта, яке він вважав продовженням переслідування, розпочатого «чисткою». Серед метеорологів Південної залізниці почалися арешти. Відомчі та партійні люстрації, атмосфера недовіри до старих спеціалістів примушували Василя Івановича не раз замислюватися над тим, що трапилось у суспільстві, знову ставити питання, тепер вже з іншим, трагічним відтінком: «Хто далі?» У грудні 1930 року Поріцький поїхав до Москви і заручився підтримкою НКРСІ СРСР — отримав дозвіл на перегляд рішення комісії. Але довести правоту йому завадив арешт.

У ніч з 23 на 24 січня 1931 року В. І. Поріцький був заарештований за підозрою «у належності до контрреволюційної повстанської організації, що ставила за мету — під час війни або інтервенції — повалення Радянської влади і відновлення уряду УНР». До протоколу обшуку квартири уповноважений 3-го відділення дорожньо-транспортного відділу ОДПУ Південної залізниці О. В. Решетньов додав рапорт, у якому докладно зупинився на моральному і психологічному стані заарештованого. «По прибутті на місце о 23-й годині ми постукали в двері. Не запитавши, відчинив сам Поріцький, який не спав, а лежав на дивані і читав книжку. Дружина його знаходилась у ліжку, з якою рядом у ліжечку знаходилась 3-річна дитина. Поріцький, який зустрів нас, без перешкод впустив у квартиру мене і стрільця. Оскільки горіла лише настільна лампа, я запропонував увімкнути загальне світло, з того моменту Поріцький почав хвилюватися, нічого не запитуючи. Я запитав його прізвище, ім'я та по-батькові, відразу оглянув його кишені, а потім він прочитав ордер і відповів «добре», одночасно сказав дружині: «У нас будуть проводити обшук, я заарештований, ти одягайся і тільки не хвилюйся». Дружина одяглась, тим часом стрілкою були запрошені пойняті, з прибуттям яких я розпочав обшук. Під час обшуку дружина дуже хвилювалась, а Поріцький її заспокоював, сам помітно хвилюючись»¹¹. Заарештованого доставили до управління Південної залізниці на вул. Червоноармійській, 7. Знайомими за час роботи коридорами Поріцький ішов на допит у кабінет начальника відділення Лорента в супроводі озброєного конвою. «Я ніколи не боявся ДПУ, тому що не відчував ніякої особистої провини перед Радянською владою», — вважав підслідний¹².

У в'язниці Поріцький дізнався про арешт шістьох метеорологів з Криму та спостерігача станції Полтава-Київська Петра В'язовського. Цей факт приголомшив, залишилося єдине сподівання на те, що заарештовані теж відкинуть безглузді обвинувачення.

¹⁰ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1021, арк. 97, 17.

¹¹ Там само, арк. 7.

¹² Там само, арк. 91.

Як нелегко було це зробити, він на собі відчував упродовж чотирьох місяців, коли зносив тиск на допитах і в камері бупру. «Майже місячна відсидка гостро відбилась на його психіці. Шляхом певних зусиль мені доводиться подекуди стримувати себе і не «розколоти» його табуретом по черепу за дратівливість і мовчання. Не знаю, коли він заговорить, але для мене настав час мучення. Випробував тисячі тем, починаю видихатися. Напруженість розриває нерви. Рву і я йому нерви усілякими припущеннями щодо долі його дружини і дитини. При спогаді про них він починає прохати мене замовчати... Усі мої психоаналізи не знаходять стимулів примусити його заговорити. Я виснажений», — доповідав співкамерник, який за завданням слідчого намагався деморалізувати Василя Івановича¹³. Поріцького перевели до іншої камери, де підготовлені ДПУ сексоти вдавалися до більш витончених засобів. «Я завів з ним розмову з приводу свого щиросердного зізнання, щоб побачити, як він зреагує, — звітував провокатор, — Поріцький не став слухати розмов про зізнання, а почав говорити про інше і сказав, що йому нема в чому зізнаватися. Зважаючи на те, що прямі розмови про зізнання на Поріцького не впливають, ми стали розмовляти між собою, не зачіпаючи його особи, про гарні обіди та постіль, які ми отримуємо. На це Поріцький запитав: «Коли ж я заслужу ліжку і гарний обід нарівно з вами?» Ми йому відповіли, що це залежить від вас особисто, тобто коли ви щиросердо зізнаєтеся, слідчий дозволить і вам однакові з нами ліжка і обід... Слід зауважити, що Поріцький має папіроси та свої харчі, а тому до нас він не звертається і вплинути на нього крім розмов нема чим»¹⁴.

Інформація про хід внутрішньокамерної «розробки» сходилася до Лорента, який за рішенням оперативної наради Південного окружного транспортного відділу ДПУ УСРР очолив слідство по метеорологах. Заарештовані не зізнавалися, залякування слідчого і провокації співкамерників не дали очікуваного результату. Слідство не могло тривати нескінченно, до прокуратури надійшли матеріали з пропозицією припинити справи за недоведеності складу злочину. Заступник прокурора ДПУ УСРР наклав резолюцію: «незгоден, усіх до Північного краю на п'ять років»¹⁵.

В. І. Поріцький був висланий до міста Котлас Архангельської області, де працював у системі Водобуду. Він бажав повернутися до роботи в улюбленій галузі, клопотав про направлення до місяця з обласною метеостанцією. Після звільнення працював у Челябінській області начальником управління гідрометеорології, в обласному відділі охорони здоров'я, де залишив про себе згадки як про порядну та відверту людину, висококваліфікованого спеціаліста, який знав і любив свою роботу, що допомагало миттєво вирішувати найскладніші питання. У вільний час Василь Іванович узагальнював напруження, сподівався на видання книжки. Останні роки життя провів у Києві, поновив відносини з Управлінням гідрометеослужби України. Плани про подальшу роботу урвала передчасна смерть В. І. Поріцького 17 лютого 1953 року.

Монографію, яку він за життя видати не зміг, завершили наступники. Публікація навіть вузькоспеціальної роботи репресованого автора розцінювалась як моральна реабілітація. Цим пояснюються чужорідні втиснення про велич сталінської епохи, заклик до юних метеорологів брати участь «у необхідній і корисній справі з реалізації плану перетворення природи»¹⁶. За словами про нібито благородну справу крилася рабська праця мільйонів політичних в'язнів, змушених освоювати недоступні райони радянської імперії, більшість яких не повернулася з копалень і лісорозробок. А ще — гірка правда про долі українських фахівців, відлучених від справи, якій присвятили життя.

¹³ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1022, арк. 8.

¹⁴ Там само, арк. 9.

¹⁵ Там само, оп. 3, спр. 2829, арк. 192.

¹⁶ *Поріцький В. І.* Шкільна метеорологічна станція. — К., 1953. — С. 109.

Ігор ШУЙСЬКИЙ

НЕВИДАНИЙ ПІДРУЧНИК З ЯПОНСЬКОЇ

ПУЩЕНКО Федір Дем'янович

Народився 1879 року в місті Чугуїв Зміївського повіту Харківської губернії в родині військового фельдшера. Японознавець, член Президії Харківської філії Всеукраїнської наукової асоціації сходознавства (ВУНАС). Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 травня 1934 року позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував на Соловецьких островах у 8-му відділенні Білбалтгабу НКВС. Реабілітований військовою прокуратурою КВО 4 вересня 1989 року.

Ім'я вітчизняного науковця, діяльність якого була пов'язана із Всеукраїнською науковою асоціацією сходознавства — вітчизняною школою орієнталістики, погромленої на початку 1930-х років, мало відоме широкому загалу. Як і внесок у розвиток вітчизняної науки, що потребує подальшого дослідження.

Федір Дем'янович Пущенко народився 1879 року в місті Чугуїв Харківської губернії в родині військового фельдшера. Сім'я була дуже великою навіть на ті часи, коли багатодітність українських сімей нікого не дивувала: Федір ріс чотирнадцятою дитиною. Спогади про батька, який помер 1884 року, були пов'язані з першим знайомством із книгою. Незважаючи на матеріальну скруту (мати утримувала дітей на невеличку пенсію і заробіток з поля), старші прагнули надати братові середню освіту. Шестирічного хлопчика віддали до Чугуївського міського училища, через два роки він вступив до 1-ї Харківської гімназії, а потім перейшов до Полтавської. Літні місяці запам'яталися хлопцю поїздками, багатими на нові враження. Відвідуючи заміжніх сестер, які залишили батьківщину й жили самостійним життям, Федір об'їздив майже все Лівобережжя України. Невеличкі подорожі захопили юнака, під час навчання у старших класах він із задоволенням їздив до Москви та Санкт-Петербурга, відвідав мальовничі місця Фінляндії, побував на Волзі, узбережжях Криму та Північного Кавказу. На запитання старших «Ким ти хочеш бути?» — Федір завжди відповідав: «Мандрівником». А коли здивовані дорослі запитували, як він збирається спілкуватися з іноземцями, хлопець впевнено відповідав: «Я вивчу всі мови».

Готуючись до випускних іспитів, Пущенко обмірковував подальше працевлаштування. Федір обрав військову спеціальність, яка, на його думку, могла забезпечити матеріально та задовольнити жагуче бажання відвідати далекі краї. Старанність і ерудиція, виявлені упродовж року вільнонайманим Тамбовського полку, що дислокувався в Харкові, були помічені командуванням, яке відрядило Ф. Пущенка до Чугуївського військового училища. За два роки він отримав звання прапорщика і обрав для подальшої служби місто Меджибож Летичівського повіту Подільської губернії, де був розташований 48-й піхотний полк. У військових походах Пущенко приглядався до життя населення Правобережжя України та Польщі. Він ніколи не забував про своє коріння: «У полку мене вважали українофілом, тому що мене цікавило все, пов'язане з українським. Одначе глибоко з цим я не був знайомий»¹.

¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 4518, арк. 81.

Федір Дем'янович мав добру репутацію, йому було присвоєне звання підпоручика, а в 1903 році була надана тривала, двомісячна відпустка. Молода людина, яка довгий час готувалася до омріяної далекої мандрівки, опанувала в гімназії грецьку та латинську мови, самотужки вивчала французьку, німецьку та англійську, користуючись нагодою, вирушила в поїздку до європейських країн за власноручно складеним маршрутом. Відпустки вистачило на відвідання Австрії, Німеччини, Швейцарії, Голландії, Бельгії, Великої Британії, Франції, Італії. За кордоном Федір цікавився історією, культурою, побутом населення і, у свою чергу, розповідав про самотність і неповторність України. Після повернення дізнався про терміновий переїзд до нового місця служби, пов'язаний з російсько-японською війною. Навесні 1904 року офіцер був направлений у Царицинський полк до Ямбурга, повітового міста Санкт-Петербурзької губернії, звідки армійським ешеленом виїхав на Далекий Схід. Незважаючи на суворі умови воєнного стану, Пушенко знайшов можливість продовжити навчання в Інституті східних мов у Владивостоці. Несподівано на заваді стала хвороба. У жовтні 1904 року Маньчжурська армія генерала Олексія Куропаткіна зійшлася на річці Шахе з військом японського головнокомандувача Івао Оямо. Під час жорстокого бою хворий на пропасницю Пушенко знепритомнів і потрапив у полон. В автобіографії навів назви двох міст — Мацуяма та Сідзуока — там розпочався японський період його життя. Перебуваючи в таборах для полонених офіцерів, удосконалював знання англійської та вивчав відмінну від досі знайомих європейських японську мову. Він спробував скласти українсько-японський словник, проте при перекладі незвичних слів, природно, виникали труднощі і ця робота не була закінчена.

Поведінка дивака-українця, який цікавився подробицями японського життя і робив нотатки, не викликала підозри в місцевої поліції. Невдовзі він був звільнений з-під варті і до остаточного вирішення питання депортації ще три-чотири місяці вільно мандрував країною. На початку 1906 року Пушенко отримав дозвіл на повернення до Російської імперії і в березні виїхав до Владивостока. На згадку залишив редакції літературного журналу переклад вірша Тараса Шевченка «Садок вишневий коло хати», який був опублікований у 1907 році. Український варіант популярної японської пісні², яка вразила Пушенка, був надрукований в Україні, а згодом використовувався у викладацькій роботі:

Квіти і пахнуть,
Проте облітають.
Хто в нашім світі
Та краю не має?
Я в горах далеко
Сьогодні блукав,
Та сон рано-вранці
Мене не сп'яняв.

Продовжити інститутське навчання завадило виведення полку з Маньчжурії. Пушенко не хотів залишати Примор'я, але командування знехтувало побажанням і призначило його до Архангельська. Федір завжди залишав за собою право вибору і, приймаючи рішення, не побоювався можливих наслідків.

Потяг до науки, нової інформації поклав край військовій кар'єрі. Він подав у відставку і поїхав до Парижа, де в школі Берлітца протягом 1906—1909 років опанував курси англійської та німецької, у Вищій школі сучасних східних мов покращив знання

² Пушенко Ф. Японське письменство // Східний світ.— 1927.— № 1.— С. 194; Пушенко Ф. Д. Японська мова.— Х., 1926.— С. 22.

японської. Практично вдосконалював набуті знання в містах Іспанії, Португалії, країнах Скандинавії. Послаблення хвороби дало змогу здійснити великі морські мандрівки. Метою першої було побачення з Північною Америкою. Наступна, яка розпочалася у марсельському порту, пролягла навколо Африки, Південної Азії із зупинками у портах Індокитаю і закінчилася в Японії. Федір Дем'янович за допомогою ректора духовного православного училища Івана Се-Ну-Ма швидко знайшов роботу коректора і складача друкарні. Зароблені кошти вкладав у курси французької, російської, японської мов. Авторська навчальна програма була розрахована на приїжджих іноземців, але склалося так, що слухачами були виключно японці. Токійський період дав безцінний досвід роботи, яка, на жаль, не стала джерелом постійного заробітку. Ця обставина, посилена тугою за Батьківщиною, змусила Пущенка наприкінці 1910 року повернутися в Україну.

Рідні та знайомі вже не сподівалися побачити Федора з дорожньою валізою, зовнішність і спосіб його життя вже не відрізнялися від більшості чугуївських обивателів: він одружився, займався приватною викладацькою практикою. Та невдовзі замислив нову подорож, останнім пунктом якої була Південна Америка. Напередодні Першої світової війни йому вдалося її здійснити, побувавши у Бразилії. Країна настільки сподобалася, що він вирішив негайно перевезти дружину на Південноамериканський материк на постійне проживання. Хоча повернення через Німеччину до України виявилось останньою великою закордонною подорожжю, пригоди не закінчилися. Пущенко був відізваний з відставки, командиром роти приїхав до міста Суми, звідки наприкінці 1916 року був направлений на фронт до Румунії. Офіцер отримав призначення на посаду помічника коменданта міста Роман і зв'язківця з румунським штабом. Потім зауряд-капітан був переведений до штабу 4-ї армії. Завдання командування потребували численних відряджень до Польщі та Білорусі, що надавало службі особливого мандрівницького присмаку.

Лише у травні 1918 року Пущенко остаточно повернувся в Україну і поринув у нове життя, займався освітянською справою. За часів гетьманщини відкрив на свої кошти українську книгарню, був обраний членом правління чугуївського осередку «Просвіти», який делегував його на Всеукраїнський з'їзд до Харкова. З осені 1918 року Пущенко працював на державній службі в Києві. У січні 1919 року, коли під тиском більшовиків війська Директорії залишили місто, евакуювався до Кам'янця-Подільського, де був зарахований викладачем української мови до військово-інженерної школи. Через брак кваліфікованих перекладачів Пущенка направили до Головного військово-інженерного управління, потім на кілька днів до Міністерства іноземних справ, звідки перевели до Головного штабу петлюрівських військ. З весни 1920 року працював у радянських установах: перекладачем-діловодом Подільського ревкому, у газеті «Вісті», редакція якої знаходилась у Вінниці. Восени повернувся додому з твердими намірами знайти роботу і узагальнити набуті знання. Тоді народився син Ювеналій. Родині не вистачало найнеобхіднішого. Деякий час Федір Дем'янович працював перекладачем Держвидаву. Професійно зайнятися улюбленою філологією йому допоміг добрий знайомий, знавець давньогрецької та давньоримської літератур Тарас Франко — син видатного українського письменника і дослідника його спадщини. За такої підтримки в лютому 1921 року Пущенко був зарахований викладачем школи Червоних старшин, працював на педагогічних курсах імені Сковороди. З розгортанням українізації в столиці України зріс попит на спеціалістів-філологів. Відкривалися нові навчальні заклади, зростав інтерес молоді до вивчення іноземних мов. Перехожі спостерігали щоранку квапливу постать професора, який прямував до Привокзальної площі на трамвайну зупинку. Пущенку вже просто не вистачало часу на далекі поїздки, за

його власними підрахунками, він понад десять років викладав французьку, англійську, німецьку, італійську мови більш як у тридцяти освітніх і наукових організаціях Харкова, а також у театрах музичної комедії, Революції та «Березилі»³. Актори шанували роботу викладача, лекції з іноземних мов і спеціальних дисциплін завжди відбувалися за повної аудиторії. Працювати з творчою молоддю подобалося і професорові, тому він погодився на пропозицію зайнятися підготовкою студентів музично-театрального технікуму.

Поступово Федір Пущенко зближився з орієнталістами, які плекали ідею заснування в Україні координаційного наукового центру з дослідження проблем сходознавства. Задум знайшов багатьох прихильників, відбулися численні дискусії та консультації. Пущенку запам'яталася бесіда наприкінці 1925 року, коли під час лекційної перерви Андрій Ковалівський запропонував викладання японської мови. Упевненості додавало встановлення дипломатичних відносин між країнами, перспектива подальшого розвитку яких здавалася чудовою. Пущенко погодився: це був шанс на побачення з країною, якою він зачарувався двадцять років тому. Новаторська справа не лякала, він прагнув якнайшвидше розпочати практичну роботу. Викладати бажав рідною українською, що відповідало його особистим переконанням.

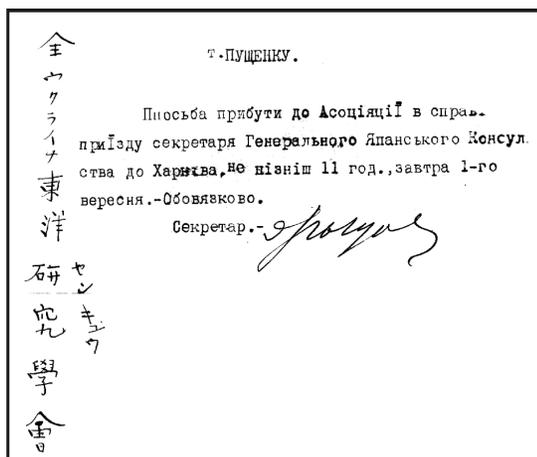
Перші збори, на яких було оголошено про створення Всеукраїнської наукової асоціації сходознавства (ВУНАС) і обрано її керівний склад, відбулись 10 січня 1926 року в Харкові. У роботі засідання брали участь три члени Академії наук УСРР, 28 професорів, наукові співробітники та викладачі провідних вузів, літератори і лектори. Представницькі збори обрали почесним головою Християна Раковського, головою А. Г. Шліхтера, його заступниками Я. П. Ряппо та А. Н. Гладстерна. До першого складу правління Харківської філії, яка на правах столичної розробляла основні напрями діяльності, був обраний Ф. Д. Пущенко. Метою створення було проголошено організацію наукової роботи в тісному зв'язку з громадсько-популяризаторською діяльністю. Структура включала наукові секції та курси східних мов, завданням яких було надання слухачам системних знань з географії, історії, культури країн Сходу, і насамперед викладання мови⁴. Термін навчання перській, турецькій і японській разом з поширеною у світі англійською мовою становив три роки. Умови набору відповідали часові: до складу навчальних груп зараховували бажуючих, які могли засвідчити членство у профспілці. Курсант мав оплачувати навчання самостійно, але матеріальна скрута, яка супроводжувала перші роки роботи, змусила керівників звернутись по державну допомогу, що відразу позначилося на вимогах до педагогів. У звітах викладачі мусили «підіймати» робітничо-селянський відсоток слухачів і вказувати кількість партійців.

Невдоволення частини курсантів програмою, яка, зокрема, включала обов'язковий предмет «Історія класової боротьби», відсутність коштів, а також вечірні години занять, які проводилися для трьох відділень разом в одній кімнаті, були причиною передчасного залишення навчання. До честі Пущенка, плінність менше торкнулася «японців». Слухачі вже за півроку розмовляли японською, що підтвердило правильність обраного шляху. У 1927 році керівництво курсів вирішило припинити набір на всі відділення, крім японського⁵. Рішення, яке примушувало викладачів інших відділень переглянути програми, викликало незадоволення. Член правління курсів Євгенія Бурксер згадала, як, підбурена скаржниками, влаштувала Пущенку так званий заочний іспит. У листопаді 1928 року Бурксер та її сестра поверталися з Одеси, в поїзді позна-

³ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 4518, арк. 8.

⁴ Всеукраїнська наукова асоціація сходознавства. 1926—1929 рр.— Х., 1929.— С. 21, 22.

⁵ Даниленко О. Український технікум сходознавства та східних мов // Червоний схід.— 1931.— № 1—2.— С. 207, 208.



Запрошення Генерального консульства Японії.
1926 рік

іноземних авторів, складені для європейців, де японські слова були написані латинськими літерами, найзручнішими для сприйняття. Праця, складена з двадцяти рукописних зошитів, кожен з яких був розрахований на двотижневий термін навчання, стала авторові в пригоді. З неможливості видати її терміново — друк ВУНАС запланувала на майбутнє — рукопис розмножили склогографією тиражем у 200 примірників. Пущенко не претендував на довершеність. «Поскілки справа вивчення япмови на Україні є річ зовсім нова, а сей підручник укрмовою є, мовляв, піонером, не можна передбачити й усунути всіх хиб, що буде їх певно чимало. Лише по деякім часі практика викладання, набутий досвід і критика уможливають позбутися їх», — підкреслив він у вступі⁶. З метою вдосконалення отриманих знань Пущенко рекомендував керівництву направити студентів у мовне середовище. П'ятнадцять харків'ян скористалися такою можливістю і провели тримісячну практику на острові Сахалін, де в XVII—XVIII століттях відбулося знайомство слов'ян з японцями.

Окрім вивчення лексичного матеріалу, слухачі за допомогою тематично підібраних текстів знайомилися з культурною інформацією про Японію, хоча формат і вимоги підручника її обмежували. При асоціації з'явилася бібліотека, фонди якої складали роботи вітчизняних орієнталістів і подарунки закордонних партнерів. Японський розділ значно розширився за рахунок книжок з Осаки і Токію, що прибули внаслідок виконання обіцянок, наданих генеральним секретарем консульства Японії під час його візиту з Одеси до Харкова. Нові дослідження були опубліковані в заснованому 1927 року журналі ВУНАС «Східний світ». Поряд із перекладами визнаних майстрів слова Павла Тичини і Петра Панча там були вміщені японські народні казки, зібрані Федором Пущенком. Авторські коментарі привертали увагу любителів етнографії. «Невідмінна частина у вихованні японської дівчини є навчити її церемоніялу, як готувати чай та частувати їм; рукава японського убрання «кімоно» надзвичайно великі і правлять, особливо в жіноцтва, за кишеню; японці, хоч як розпалившись гнівом, ніколи не підносять голосу і лише змінюють міну обличчя»⁸. Перекладач, закоханий у Японію як другу батьківщину, порівнював портове місто Осаку з Одесою, а стародав-

йомилися з японцем, який через Харків їхав до Москви. Євгенія Григорівна запросила його до себе, де в присутності свідків — членів ВУНАС, подружжя Олександра Крени та Віри Омбієвич, японець розпитав кількох студентів японського відділення та визнав рівень знань достатньо високим⁶. Новаторство Пущенка полягало у підготовці дієвої програми з вивчення японської мови. Завдання попервах ускладнювалося лакунами: відсутністю підручника, адаптованого для українських слухачів, малою кількістю перекладів японських авторів мовами, зрозумілими для більшості, і майже повною відсутністю нової інформації. Підготовку викладач розпочав ще у 1918 році. За основу брав підручники

⁶ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 4378, арк. 12.

⁷ Пущенко Ф. Д. Японська мова. — С. 4.

⁸ Мацуямське свічадо / Перекл. з яп. Ф. Пущенко // Східний світ. — 1927. — № 1. — С. 198, 201.

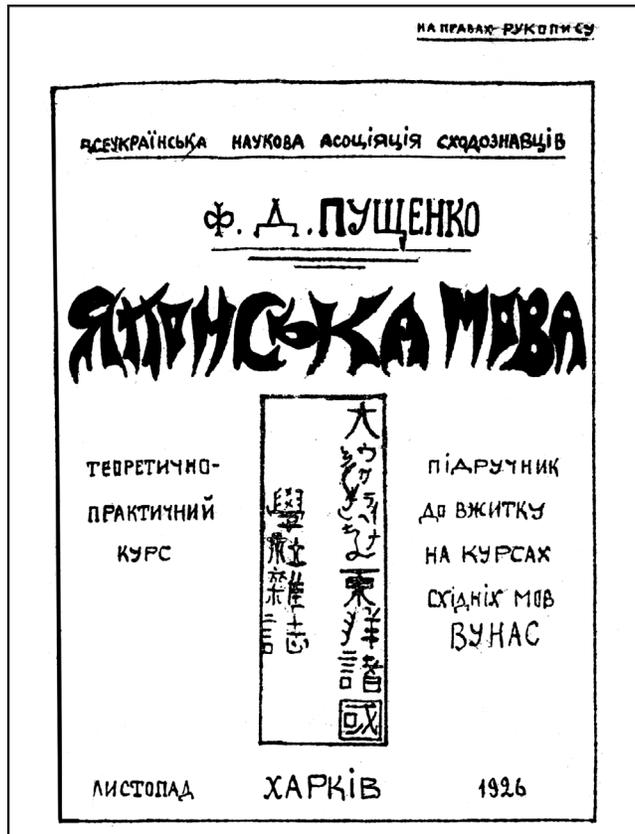
ню столицю Кіото з древнім Києвом⁹.

Ф. Д. Пущенко готував рецензії, брав участь у наукових засіданнях, займався підготовкою виставки дитячої японської книжки, зустрічався з японськими письменниками, композитором і кінооператором, які завітали до Харкова. Учасникам конференції ВУНАС запам'яталась його доповідь «Золота доба японського письменництва».

Високий академічний рівень курсів був відзначений на Першому з'їзді ВУНАС, де розглядалося питання про удержання та перейменування їх в Українські державні курси сходознавства. Намагання сходознавців усіма засобами продовжити життя закладу підтримала президія Укрнауки, яка прийняла відповідну постанову. У такому рішенні були зацікавлені також слухачі, які бажали отримати посвідчення державного зразка. 29 травня 1930 року на базі курсів було створено Український технікум сходознавства та схід-

них мов. Асоціація справила вплив на наукове життя Харкова, наслідком було заснування відповідних відділів у Харківському інституті народного господарства та Українському науково-дослідному інституті педагогіки. Випускника курсів Олександра Кремену, який обрав шлях науковця, Андрій Ковалівський рекомендував на роботу в секцію східних мов при секторі теорії та методології мовознавства Харківської філії Інституту мовознавства¹⁰. Тема його дослідження була відома змістовним коментарем до збірника старовинних віршів «Японська лірика феодальної доби».

Сподіванням Пущенка на подальші кроки ВУНАС у розвитку культурних зв'язків між Україною і Японією відповідало рішення про створення Музею сучасної культури східних народів. Зібрані експонати могли бути окрасою запланованих виставок, але погіршення міжнародного клімату, яке позначилося на внутрішній політиці, звело нанівець зусилля ентузіастів. Надзвичайній події (замах на життя) з торгпредом СРСР Анікієвим, розслідуванням якої займалась японська кримінальна поліція, вітчизняна преса відразу надала суто політичного змісту¹¹. Окупація в 1931 році японськими військами території Маньчжурії, постійні провокації на радянському кордоні вивели Японію з потенційних супротивників у першорядні вороги СРСР. Пропагандисти, відкинувши



Обкладинка рукопису підручника «Японська мова». Листопад 1926 року, м. Харків (з фондів ЦНБ ХНУ ім. В. Н. Каразіна)

⁹ Жаба з Осаки і жаба з Кьоото / Перекл. з яп. Ф. Пущенко // Східний світ.— 1927.— № 1.— С. 203.

¹⁰ ДАХО, ф. Р-1396, оп. 1, спр. 44, арк. 18.

¹¹ Палії нахабності — будьмо напоготові // Харківський пролетар.— 1931.— 24 берез.

тезу про імперіалістичний характер російсько-японської війни, піднімали войовничий дух на прикладі подвигу екіпажу крейсера «Варяг», преса рясніла злобливими карикатурами, на яких озброєні карлики з вузькими прорізами очей роззявляли зубасті роти, посягаючи на сусідні землі.

Діяльність ВУНАС була фактично заборонена. Великі неприємності у сходознавців почалися з перейменування, а потім і закриття журналу «Східний світ», який був відновлений лише в 1993 році з винесеним на титул нагадуванням: «Насильно припинений у 1931 році». Секретаріат Харківського міського комітету комуністичної партії 23 квітня 1931 року звернувся до наркома освіти України з пропозицією розглянути питання «про доцільність подальшого існування технікуму сходознавства», засміченого соціально-небезпечним елементом¹². Наказом від 1 січня 1934 року технікум сходознавства був закритий. Закінчити навчання було дозволено лише 25 студентам-третьокурсникам, а з японського відділення — жодному¹³. За короткий термін установи ВУНАС ліквідували, від натхненної роботи і сліду не лишилося: був зупинений випуск підготовлених словників і граматик, у спецховищах опинилися рукописи наукових творів, які планувалось видати кількома тематичними збірниками під єдиною назвою «Україна і Схід». Дослідження українських орієталістів, які зберігаються в Інституті рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського, не втратили актуальності. Безумовно, до цієї спадщини слід додати й першу частину так і не надрукованого підручника «Японська мова», яка дивом не була знищена і зберігається у Центральній науковій бібліотеці Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Восени 1933-го були заарештовані науковці, відомі активною участю в Харківській філії ВУНАС: професор Дмитро Гордєєв, наукові співробітники Ксенія Берладіна, Всеволод Зуммер, Василь Дубровський, Олена Нікольська. Насамперед слідчих цікавила їх професійна діяльність, яка на сторінках кримінальних справ була перетворена в антирадянську. Не залишився поза увагою каральних органів і Федір Пущенко. Тим паче, професор-лінгвіст ще 1931 року встиг зажити слави як «особа, яка виявила зневагу до влади». Лютневого вечора до будинку по пров. Одоєвського, 6 завітала делегація на чолі з кербудом, уповноважена провести підписку мешканців на позику «П'ятирічку за чотири роки». Свої вимоги непрохані гості вважали беззаперечними. Господар квартири, який раніше сплатив 200 карбованців за облігації позики, виставив візитерів за двері. Ті не залишилися в боргу й викликали міліцію, яка на чотири доби затримала неслуха. Ситуація, подібна до булгаковського сюжету, не здалася професорові кумедною. Справу звинуваченого за статтею 70 КК УСРР Ф. Д. Пущенка було розглянуто в районному нарсуді міста Харкова, за вироком якого викладач був визнаний винним і покараний на чотири місяці примусової праці за фактом¹⁴. Наступний арешт у грудні 1933 року був напряму пов'язаний з викладацькою роботою. Професор нібито «постачав японцям відомості розвідницько-інформаційного характеру, за вимогою керівників УВО готував контрреволюційні кадри з метою в подальшому перекинути їх на Далекий Схід»¹⁵. Слідчі уважно переглянули вилучені папери. Зі старенького шкіряного портфеля до справи були долучені документи, які за інших умов викликали шану до викладача: запрошення від генконсульства Японії на зустріч з керівником Санакі-саном, під час якої професор Гладстерн відрекомендував Пущенка як «знавця японської мови», лист, складений у вересні 1931 року службовцем япон-

¹² ДАХО, ф. П-69, оп. 1, спр. 34, арк. 263, 264.

¹³ Там само, ф. Р-4850, оп. 1, спр. 12, арк. 50.

¹⁴ Там само, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 4518, арк. 49.

¹⁵ Там само, арк. 72.

ської нафтової концесії на прізвище Осіма, в якому автор подякував професору за відмінне знання мови колишніми учнями, їх поважне ставлення до працівників фірми. Витяг з перекладу, в якому Осіма назвав Пущенко «другом Японії, який знаходиться в Росії», потрапив до «обвинувального висновку»¹⁶. Складачі документа пропонували судовій трійці покарати Ф. Д. Пущенко терміном на десять років позбавлення волі. Дивно, але помічник генерального прокурора УСРР у спецсправах Лев Крайній, який зазвичай не виявляв симпатії до політичних злочинців, зглянувся на похилий вік обвинуваченого і обмежив покарання п'ятьма роками. На цей термін і був вивезений до Соловецького табору особливого призначення ув'язнений Пущенко.

За спогадами колишнього харків'янина Семена Підгайного, який познайомився з Федором Дем'яновичем у таборі, той «виявив себе дуже порядною людиною, жив страшно нужденно і тільки за нашої підтримки зводив якось кінці з кінцями. Працював, як і всякий солідний професор, єпископ, академік чи поет, звичайно, сторожем коло складу»¹⁷. Професор продовжив викладацьку діяльність, склавши з охочих до навчання кілька груп. Табірникам запам'яталися його розповіді, що ґрунтувались на багатому життєвому досвіді, мова, пересипана дотепними жартами. «— Попрошу, мабуть, батька Сталіна, щоб замість Соловків відправив мене на Таїті, що то за чудесний острів! Які там чудові жінки, хоч би на старість одружитися з котроюсь! — Так ви ж одружений, — зауважили йому слухачі. — Ну, що ж з того, що одружений? Адже ж у мене дружина японка, а то була б ще тайтянка». На запитання, якої не знає мови, говорив: «Знаю всі, крім російської»¹⁸.

Але не таким простим було табірне життя. Долучені до наукового обігу документи контрорзвідувального відділу Соловецького відділення Біломоро-Балтійського комбінату НКВС свідчать, що нагляд за територією Соловецького кремля проводився за допомогою добровільних помічників, розмов з якими інтуїтивно уникали науковці. У таємному повідомленні інформатор розцінив спілкування професора-лінгвіста Фе-

ГПУ-УСРР
1933 р.

Архив 7/10-33.

Ф. 3620/УСРР
За даними допиту свідка об'єктивний висновок у відповідь на запитання слідства

АНКЕТА ОБВИНЯЕМОГО

Фамилия: Пущенко
Имя и отчество: Федор Демьянович
Год рождения: 1879 4. Место рождения: г. Черкас.
5. Адрес: Кол. упра. Соловский пер. 10 в Нарвском Родзе
Профессия: Лектор 7. Профсоюзная принадлежность: Родзе
Место службы и должность или род занятий: Мюз. театральная Школа
Лектор Киевского Высшего и Трудового
Социальное положение: Свободный
Социальное и политическое прошлое: анасмугровець
Гражданство и национальность: Украинский грод. УССР
Образование: Высшее 13. Партийность: не бил.
Категория воинского учета: /
Инушественное положение: /
Состояние здоровья: Свободный
Сведения о прежних семьях и нахождении под следствием: /
Члены семьи (степень родства, место службы и должность или род занятий и адрес) — перечисляются: отец, мать, сестры, братья, сыновья и дочери: Родзевичи.
Подпись обвиняемого: Пущенко
на обороте

Анкета обвинуваченого Ф. Д. Пущенко. 9 грудня 1933 року

¹⁶ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 4518, арк. 39, 58, 59, 71, 84, 85.

¹⁷ Підгайний С. Українська інтелігенція на Соловках. Спогади 1933—1941 рр.— Тернопіль, 1999.— С. 76.

¹⁸ Там само.

дора Пушенка з академіком Матвієм Яворським, який, до речі, володів двадцятьма чотирма мовами, як «кабінетну діяльність». Автор агентурного донесення дійшов висновку, що «на якісь виступи вони не здатні, але майстри розкладати табірників»¹⁹. Повідомлення було долучене до наглядової справи під оперативною назвою «Злісні». Головні її фігуранти — Матвій Яворський і Мирон Косар-Заячковський — були розстріляні у Сандармосі.

Інша доля спіткала Федора Пушенка. На початку 1937 року, без попереджень і роз'яснень, в'язня завантажили на борт літака, який взяв курс на континент. Це було несподіванкою для більшості соловчан, які припустили, що такий висококваліфікований спеціаліст міг знадобитися, певно, московським можновладцям. Про справжню мету примусового транспортування не здогадувався і сам професор, який навіть сподіватися не міг, що за кілька годин опиниться на рідній Україні. У Києві Пушенко довідався, що повернення було пов'язане з додатковими слідчими діями з приводу шпигунської роботи у ВУНАС. Зацікавленість каральних органів діяльністю розгромленої значно раніше асоціації пояснювалась «викриттям» у середовищі вітчизняних орієнталістів антирадянської контрреволюційної організації, справа якої отримала відповідну назву — «Схід». Як зазначалося в розпорядженні УДБ НКВС УРСР, «шпигунська робота Пушенка по лінії Асоціації Сходознавців слідчою справою [1934 року] не виявлена»²⁰. Таким чином, заступник наркома внутрішніх справ УРСР Зіновій Кацнельсон, який затвердив документ, побічно визнав безпідставність більш як трирічного утримання Пушенка під вартою. Ця обставина не полегшала долю в'язня, навпаки — зараховані на Соловках трудові дні було анульовано. На допиті підслідний продовжував наполягати на своїй невинності. У 1938 році справу детально вивчали у Головному управлінні держбезпеки НКВС СРСР і підготували висновок, за яким «трійці» було запропоновано ухвалити рішення про ув'язнення Ф. Д. Пушенка у виправно-трудових таборах строком на 10 років. Остаточна ухвала, якщо вона була прийнята, до архівної справи не потрапила. За документами, які збереглися, можна зробити припущення, що наприкінці 1930-х років Федора Дем'яновича очікувала поїздка на Урал, але точно невідомо, чи вона відбулася і чи була останньою у його житті.

Тим часом у Харкові працівники НКВС вимагали свідчень від колишніх членів ВУНАС. Ім'я Пушенка як резидента японської розвідки фігурувало в запитаннях слідчих до колишнього учня Пушенка О. Ф. Кремени, заарештованого в грудні 1937 року. Працівник НКВС зумів використати пригнічений психологічний стан рано овдовілого підслідного, щоб схилити до надання необхідних свідчень. Кремена нібито підтвердив, що резидентом у Харкові був Пушенко, агент японської розвідки з дореволюційних часів.

Підозріле ставлення до колишніх військовополонених роками вкорінювалося пропагандистською машиною в громадську свідомість: «Під час воєнних дій 1904—1905 років церковні шпіони з числа японських православних попів служили в органах військової розвідки і сповідали російських полонених, при чому всі одержані відомості негайно передавалися командуванню японських військ»²¹. Таким чином контингент полонян був віднесений до «помічників генерала Садао Аракі».

Висновок військового трибуналу КВО про недостовірність викладених фактів у справі Кремени, розстріляного за рішенням «двійки» в Харкові, знайшов відображення у тексті реабілітації: «обвинувачення ґрунтувалося лише на його неконкретних

¹⁹ Остання адреса. До 60-річчя соловецької трагедії.— У 3 т.— К.: Сфера, 1998.— Т. 2.— С. 232.

²⁰ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 4518, арк. 75, 76.

²¹ Кандідов Б. Церква і шпіонаж. Про деякі факти контрреволюційної і шпигунської діяльності релігійних організацій.— К.: Держполітвидав, 1939.— С. 17.

і сумнівних свідченнях, іншими свідченнями не підтверджено»²². Розслідування «порушень соціалістичної законності слідчим Скралівецьким», якого викрили в фальсифікації протоколів і підписів обвинувачених, пояснило причини «зізнання». До справи також були долучені висновки, зроблені на підставі документів НКВС та служби зовнішньої розвідки, за якими Пущенко ніколи не мав відношення до закордонних спецслужб. Але відповідно до інструкцій процес реабілітації міг бути ініційований за клопотанням рідних або самого репресованого, тому справу Пущенка, в якій практично всі крапки над «і» були розставлені, повернули до відомчого архіву, на полиці якого вона пролежала ще три десятиріччя.

Реабілітація доброго імені професора відбулася значно раніше завдяки доктору історичних наук, завідувачу кафедри ХДУ Андрієві Ковалівському, невтомному досліднику арабської культури та арабських джерел з історії Східної Європи. Ковалівський у жовтні 1938-го в Ленінграді також був заарештований за «участь у діяльності контрреволюційної української націоналістичної організації та проведення шпигунської роботи на користь японської та німецької розвідок», відбув п'ять років покарання в далеких таборах. В «Антології літератур Сходу» він розглянув питання про можливість відродження української школи сходознавства і навіть імена колишніх ВУНАСівців, яких наука втратила назавжди. У короткому коментарі згадав Федора Пущенка, який «прекрасно знав японську мову, переклади якого були майже дослівні»²³.

²² ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1406, арк. 50.

²³ Антологія літератур Сходу / Упор., вступ та приміт. А. Ковалівського.— Х.: Вид-во Харк. ун-ту, 1961.— С. 421.

Геннадій ГЛАЗУНОВ

ВИЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ АКАДЕМІЇ



А. М. Сліпанський під час слідства. Фото 1933 року, м. Харків

СЛІПАНСЬКИЙ Андрій Миколайович

Народився 23 вересня 1896 року в селі Ненадиха Васильківського повіту Київської губернії в селянській родині. Віце-президент Всеукраїнської сільськогосподарської академії. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 листопада 1933 року позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у СЛОНі, ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 липня 1937 року термін покарання продовжено на 5 років. Помер 14 лютого 1942 року у Північсхідтабі НКВС у селищі Золотистий Ягодницького району Магаданської області. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 лютого 1961 року.

Розвиток української агрономічної науки у 20-ті роки минулого століття невідривно пов'язаний з діяльністю вчених, які спромоглися за короткий час відновити зруйноване війною сільське господарство України, надати наукових засад і пристосувати до умов планової економіки. По праву до славної плеяди належить невтомний організатор і перший віце-президент Всеукраїнської сільськогосподарської академії професор Андрій Сліпанський, автор багатьох наукових праць із теорії та практики хліборобства, ім'я якого було незаслужено забуте. І не його провина, що українська наукова школа була погromлена на початку 1930-х років, сільське господарство піддавалося нищенню, а на сторінках обвинувального висновку А. М. Сліпанський був названий одним з організаторів Голодомору.

23 вересня 1896 року родина Сліпанських, мешканців села Ненадиха Тарашанського повіту Київської губернії (нині Тетіївський район на Київщині), раділа народженню третього сина. Довгоочікуване маля назвали Андрієм. На жаль, батьки рано пішли з життя, хлопчину виховувала родина старшого брата Івана.

У початкових класах здібного хлопця помітили, запропонували за кошти земства вступити до сільськогосподарської школи в Казатині. Через два роки, бажаючи отримати ґрунтовні знання для здобуття фаху в перспективній аграрній галузі, Андрій вирушив до столиці Слобожанщини. Продовжив навчання у середньому сільськогосподарському училищі, розташованому під Харковом, у Дергачах. Хлопець мужнів, набирився життєвого досвіду. Старші учні почали залучати Андрія до таємних зібрань, на яких обговорювалися питання політичної історії. «Школа наша була школою селянського бунтарства. У школі з давніх пір базувалися народники (з школи вийшло дуже багато народників есерів). Я в 1915 році приєднався до гуртка, який очолювали Г. Михайличенко, Волосков»¹. Ідеї есерів були йому близькі — батько, якого Андрій майже не пам'ятав, за спогадами рідних, мав славу бунтаря. Гідний нащадок заробив авторитет серед співучнів, під час Лютневої революції 1917 року формував бойові дружини, які патрулювали вулиці Харкова. За визнанням Сліпанського, від 1917 року до перехо-

¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1555, арк. 35.

ду в партію боротьбистів він був членом Української партії соціал-революціонерів (УПСР)².

Після лютневих подій Андрій повернувся на батьківщину, був обраний до складу повітової ради. У травні Сліпанського делегували на Всеросійський з'їзд Рад селянських депутатів до «колиски революції» — Петрограда, де він брав участь у революційних подіях. У вересні того ж року Андрій повернувся в Україну, працював повітовим комісаром в Охтирці, був обраний головою місцевої ради. Участь у бурхливих подіях, пов'язаних з частою зміною влади, знайшла відображення в автобіографії А. М. Сліпанського. У період гетьманщини УПСР направила його на підпільну роботу до Київської губернії. Там у 1919 році Андрій Сліпанський став членом міського комітету УПСР, на V з'їзді партії українських есерів був обраний секретарем президії³. Під час Директорії Сліпанський працював головою повітового виконкому та членом повітового комітету партії боротьбистів у Білій Церкві. При загрозі окупації військами генерала Денікіна залишив місто й виїхав до Одеси, де за партійним завданням очолював підпільний губком. По дорозі його перестрів загін петлюрівців, в якому служив інший брат Андрія, революціонер з 1905 року, що не поділяв поглядів Сліпанського молодшого. Антагонізм був настільки сильним, що брат почав наполягати на розстрілі Андрія, і лише втеча з полону врятувала його від смерті.

В Одесі Андрій Сліпанський разом з есером Василем Арнаутовим і більшовиком Петром Логвиновим входив до складу керівної підпільної «трійки». Тісна співпраця з Логвиновим вплинула на політичну свідомість Сліпанського, вже налаштованого на боротьбу з гнобителями простого народу. «Я шел в партию большевиков честно, веря этой партии и считая ее единственной партией, которая борется за интересы рабочих и крестьян... В партию большевиков я пришел, совершенно не зная истории этой партии, ее программы, тактики, а зная только ее прекрасную практику, видя, как она практически боролась с помещиками, офицерами, кулаками, буржуазией и со всей белогвардейщиной. Войдя в партию большевиков, я начал усиленно работать над собой и желал быть достойным членом этой партии»⁴. Після визволення міста від білогвардійців повернувся до Києва, звідти за кілька днів виїхав до Харкова для участі в роботі «ліквідаційної» конференції УКП(б), після якої відбулись консультації, що завершилися переходом частини боротьбистів до КП(б)У в березні 1920 року.

Умови переходу обговорювалися на четвертій конференції КП(б)У, коли депутати-більшовики висловлювали відверту недовіру колишнім членам УПСР, що знайшло відображення в резолюції: «Перед Комуністичною партією стоїть завдання — не допустити перетворення окремих есерівських груп в організаційні центри контрреволюції. Тим більше, що ці партії після злиття боротьбистської партії з нами стануть центром притягання всіх контрреволюційних сил. Одночасно необхідне залучення до партії всіх тих нечисленних елементів боротьбистів, які на ділі розривають з контрреволюційною ідеєю створення народництва і протиставлення села місту і цілком переходять на комуністичну платформу»⁵. Вибіркове обговорення персоналій відбувалося в умовах гарячої дискусії після доповіді представника ЦК РКП(б) Йосифа Сталіна, який запропонував — прийняти за проєкт резолюції конференції тези ЦК РКП(б) до IX з'їзду партії. Відхилення проєкту фракційною групою «демократичного централізму», яка виступила також проти боротьби з куркульством і відкинула пропозицію створення на

² ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1555, арк. 3.

³ Боротьба.— 1919.— 29 квіт.

⁴ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1555, арк. 37.

⁵ Комуністична партія України в резолюціях і рішеннях з'їздів і конференцій 1918—1956.— К.: Держполітвидав УРСР.— 1958.— С. 65.

селі класових організацій сільської бідноти, призвело до виходу дискусії за рамки регламенту. Тому в протоколі зборів, за умов конфлікту, трапилася помилка щодо Андрія Сліпанського, питання про якого було зафіксоване як «про Степанського». Андрія Миколайовича прийняли до КП(б)У, після чого обрали до складу президії партконференції та делегували на IX з'їзд РКП(б) ⁶.

Із травня 1920 року А. М. Сліпанський працював на радянській роботі. Від Полтавського губвиконкому отримав призначення на посаду завідувача земельного відділу, з 1921 року до середини 1923-го очолював сільськогосподарське управління Київського губвиконкому, до травня 1925 року був членом правління київської філії Всеукраїнської спілки сільськогосподарської кооперації «Сільський господар». Одночасно був обраний членом Київського губвиконкому. 1924 року Сліпанський закінчив Київський сільськогосподарський інститут, присвятивши дипломну роботу проблемам становлення кооперативного руху. Викладацький склад ВУАМЛІНу (Всеукраїнської академії марксизму-ленінізму) в Харкові мав у 1925—1928 роках енергійного аспіранта. Андрій Миколайович цікавився закордонними науковими публікаціями, добре володів англійською та німецькою мовами. Грунтовні розробки дослідника, опубліковані у фахових виданнях, отримали позитивні рецензії спеціалістів, створили репутацію одного з провідних фахівців у галузі аграрної економіки України ⁷. З 1928 року Сліпанський працював викладачем Харківського сільськогосподарського інституту, був обраний професором Інституту зернових культур. При створенні Українського науково-дослідного інституту економіки й організації сільського господарства (УНДІЕСГ) А. М. Сліпанський отримав призначення на посаду заступника директора, одночасно керував кафедрою індустріалізації сільського господарства. Завзятість і наполегливість у вирішенні проблем економіки обумовили введення до Науково-консультаційної ради Наркомату землеробства УСРР, у складі якої він обіймав посаду заступника голови ⁸.

Зміни, які відбувалися в аграрному секторі, вимагали від керівників народногосподарства створення спеціалізованої системно-організуючої наукової установи. Рада Народних Комісарів УСРР у травні 1931 року прийняла постанову «Про організацію Всеукраїнської Академії сільськогосподарських наук», якою було також затверджене керівництво установи. Президентом був призначений академік ґрунтознавець О. Н. Соколовський, першим віце-президентом — професор Сліпанський. Склад президії включав науковців-аграріїв Т. Г. Білаша, П. І. Попова, М. Левенштама, І. М. Боднара, М. Г. Варфоломєєва, Т. Віворта, ученого секретаря Я. С. Харченка. У червні того ж року Наркомзем УСРР затвердив статут і структуру. За статутом академія здійснювала організаційне керівництво, догляд, контроль та інспектування щодо виконання покладених завдань над усіма науково-дослідними закладами в галузі сільськогосподарської науки, розташованими на теренах УСРР. Спочатку до її складу входили сектори урожайності та техпрому, механізації, пропаганди, науково-технічний сектор (проіснував до 29 травня 1932 року). На 1933 рік кількість секторів збільшилася до двадцяти ⁹.

⁶ Глазунов Г. Андрій Сліпанський: новина в політичній біографії боротьбиста // Генеза.—К., 2006.— № 1.— С. 76—80.

⁷ Сліпанський А. Земельна рента в умовах СРСР // Вісн. с.-г. науки.— 1927.— № 2—3.— С. 5—13; Сліпанський А. Кредит та його роль в розвитку сільського господарства України.—Х., 1928.— 212 с.; Сліпанський А. Предмет та метода с.-г. економіки // Вісн. с.-г. науки та дослідної справи.— 1928.— № 4.— С. 6—17; № 5.— 3—21.

⁸ Наукові установи та організації УСРР.— Х., 1930.— С. 81.

⁹ Вергунов В. А., Гриник І. В., Кірпаль З. П. та ін. Всеукраїнська академія сільськогосподарських наук: Збірник документів і матеріалів / За наук. ред. В. А. Вергунова; за заг. ред. Ю. Ф. Мельника.— К.: Аграрна наука, 2006.— С. 9.

У перші дні роботи Сліпанський займався формальним проведенням реорганізації науково-дослідних установ, що увійшли до складу ВУАСГН. Фундатор запропонував оптимізувати структуру інститутів і науково-дослідних станцій, зробити ефективнішою систему впровадження кращих наукових розробок у виробництво, уважніше підходити до формування професійного колективу. Андрій Сліпанський згадував, що сільгоспакадемія була організована на базі 10 всеукраїнських станцій і 205 опорних дослідних станцій Наркомзему. Мережа науково-дослідних установ складалася з 8 союзних і 15 республіканських спеціалізованих інститутів. Вони були базою для здійснення науково-організаційної роботи академії, за два роки склад наукових працівників поповнився до 1210 осіб, 20 найкращих спеціалістів увійшли до президії¹⁰. Особливу увагу керівництво академії приділяло підготовці нових фахівців, від яких Сліпанський дізнавався про болючі питання та вирішував їх. Якщо з підготовкою аспірантів проблем



Будинок ВУАСГН по вул. Сумській. Фото середини 60-х років ХХ століття, м. Харків

в академії майже не виникало, зберегти кістяк колективу вдавалося далеко не завжди. Статут визначав право академії на призначення та переміщення всіх наукових співробітників і працівників адміністрації, реально президія повинна була насамперед дотримуватися таємних інструкцій щодо відсторонення «підозрілих і неблагонадійних осіб» з відповідальних напрямків роботи. Кампанія кадрових чисток відкидала українську науку на безнадійно далеку відстань. Цю обставину не могло ігнорувати керівництво ВУАСГН. Неодноразово президії докоряли за неефективність, невміння розпізнати «класового ворога», відсутність узгодженості з органами ДПУ, коли про факти «шкідництва» з боку того чи іншого працівника в академії ставало відомо лише після арешту. «Ставили на вид» невміння вести боротьбу з шкідницькими теоріями та запізнілу реакцію у вигляді «організаційних висновків». «Здесь и у меня и у Президиума Академии был буржуазно-профессорский либерализм, были мотивировки такого сорта, что сначала надо все выяснить до конца, разобраться, а потом уже снимать»¹¹. З академії були звільнені професори В. Устянцев та І. Широких, працівники М. Євтушенко, Б. Блюмквіст, А. Апостол. «Вичищені» науковці поїхали до Москви, де працевлаштувалися в науково-дослідних установах. Унаслідок цього українська академія втратила близько

¹⁰ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1555, арк. 28.

¹¹ Там само, арк. 27зв.

60 фахівців. На 1933 рік під загрозою звільнення опинилася більшість спеціалістів, які, за свідченням Сліпанського, були незамінними: професори Б. Рождественський, І. Іванов, Г. Гоппе, О. Максимчук, В. Юр'єв, В. Аверін, Р. Рюриков, В. Симиренко, О. Попов, М. Масловський, О. Душечкін, А. Сапегін, О. Супруненко, П. Бордаков, П. Підгорний, І. Рогоза¹².

Практичні завдання обговорювалися на пленумах, конференціях і нарадах ВУАСГН. А. М. Сліпанський визначав роль аграрної науки як пружини, за допомогою якої можна було б зрушити махину рутинних способів виробництва в сільському господарстві. Для здійснення задуманого потрібен був час, але його не вистачало. На заваді ставало втручання влади — науковцям відводилися другорядні ролі виконавців і не бралось до уваги те, що аграрна наука переживала період накопичення фактажу й формулювання робочих гіпотез. Однак за підсумками першого року діяльності працівникам ВУАСГН вдалося вибороти позитивні оцінки колегії Наркомзему України. Президія Всесоюзної академії сільськогосподарських наук імені Леніна визнала масштаби діяльності «великими» та ухвалила напрями подальшої роботи.

Вирішення організаційних питань Андрій Миколайович поєднував з дослідженнями. Його наукова спадщина складається майже із 40 друкованих праць, які можна умовно поділити за трьома основними напрямками. Перший стосувався теоретичного узагальнення принципів сільськогосподарської економіки, що знайшло відображення в монографіях. Другий — дослідженню наукового забезпечення сільського господарства, створення спеціалізованих наукових установ. Третім практичним напрямком був пошук ефективних заходів підвищення врожайності сільськогосподарських культур. Висновки вченого, діапазон його мислення вражають широтою і досконалим знанням предмета. Він наполягав на спеціалізації аграрного виробництва у відповідності з кліматичними умовами районів. Відстоював капіталовкладення в розвиток тваринництва, при досить критичному ставленні до закордонних досягнень дбав про перенесення в Україну досвіду виробництва м'ясо-молочної продукції з Німеччини та інших країн Європи. Для успішного розвитку тваринництва намагався впроваджувати механізацію та електрифікацію. Підвищення врожайності Сліпанський пов'язував з розробленням методів добору селекційного матеріалу, комплексним залученням нових знань з галузі фізіології та анатомії рослин до економічної теорії аграрного виробництва. Діяльність дослідних установ, за його задумом, мала зміцнити базу вирощування і переробки технічних культур. Не залишилися поза увагою вченого проблеми агроінвентаризації ґрунтів, стандартизації сільгоспвиробництва. За редакцією Сліпанського протягом 1928—1933 років було надруковано 38 номерів журналів «Вісник сільськогосподарської науки та досвідної справи» і «Шляхи соціалістичної реконструкції сільського господарства», примірники яких розходилися за тиждень. Харків'янам запам'яталися яскраві промови Андрія Миколайовича під час зборів Українського товариства аграріїв-марксистів, популярного на початку 1930-х.

Перебудова сільського господарства на новий лад через примусову колективізацію та розкуркулення, вислання до північних районів заможних господарів фактично призвели до падіння сільгоспвиробництва на початку 1930-х років в Україні. Трагічним фіналом, як відомо, став штучно створений радянським керівництвом Голодомор 1932—1933 років. Причинами вимирання українських сільських районів влада назвала неврожай і шкідницьку діяльність політичних злочинців, а відповідальність за прорахунки в організації роботи на селі поклала на верхівку ВУАСГН. У грудні 1932 року на Всеукраїнській агротехнічній конференції Сліпанський мусив публічно виправдовуватися. За доповіддю першого віце-президента академії, підсумки втрат від очікуваної

¹² ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1555, арк. 29.

продукції в поточному році дорівнювали 55 відсоткам. Ця частина врожаю, якою «можна було б прогодувати все населення України», нібито була знищена бур'янами, шкідливими комахами та рослинними хворобами. Справжні причини, про які говорити заборонялося, Андрій Миколайович знав достеменно: у 1930 році на середняцьке господарство брата Івана було покладено високий податок, за невиконання якого майно конфіскували, родину вислали за межі сільради (Андрій виручив брата з біди, Іван оселився в Харкові, влаштувався техніком у молочному інституті.) Укладачі статистичного збірника «Соціальний склад колгоспів і їх організаційно-господарське укріплення» Сліпанський і Боднар довели, що 20 % колгоспників потерпали від нестачі продуктів, одягу та взуття, їх неповнолітні діти були вимушені працювати 10—12 годин на добу. У статті «На боротьбу за підвищення врожайності», надрукованій у фаховому журналі після січневого пленуму ВКП(б), Сліпанський посилався вже на виступ керманіча, який у розпал Голодомору закликав до боротьби з рештками антирадянського елементу, який нібито зайняв ключові посади в колгоспах і радгоспах. «На новому етапі нашого будівництва класова боротьба на селі приймає інші форми, зараз боротьба на селі відбувається в особливо загостреній формі. Капіталістичні елементи — куркульство, спекулянти — вживають різних заходів, щоб зірвати колгоспне та радгоспне виробництво... Повне виконання колгоспами і радгоспами обов'язків перед державою — даліше організаційно-господарське зміцнення колгоспів, основні передумови, щоб зламати остаточно опір класових ворогів на селі», — повторював за Сталіним Сліпанський¹³. Тільки після обов'язкової політичної складової автор перейшов до викладення аграрних методів боротьби з бур'янами в наступному польовому сезоні.

Запевнення керівництва ВУАСГН у повній підтримці партійного курсу не врятувало установу від хвилі репресій, яких зазнали віце-президенти академії Тимофій Білаш, Яків Марченко, Андрій Сліпанський. На червневому пленумі ЦК КП(б)У Павло Постишев твердив, що Сліпанський готував нові вилазки проти диктатури пролетаріату, не полишаючи мрії про відрив України від Радянського Союзу. Колегією ЦК КП(б)У 8 вересня 1933 року була затверджена постанова «Справа колишніх робітників Академії сільськогосподарських наук імені Леніна». У ній йшлося, що «група членів партії, колишніх працівників Академії сільськогосподарських наук імені Леніна, упродовж кількох років під керівництвом Сліпанського, з метою боротьби з Радянською владою та підризу колгоспного устрою, займалися контрреволюційною та шкідницькою роботою. Шкідництво цієї групи виявилось в розвалі та ліквідації низки найважливіших дослідних станцій (Полтавської, Уманської та інших), у впровадженні шкідницької теорії повсюдної мілкої оранки, у шкідницьких діях у галузі насінництва. Це все призводило до засмічення полів, до виродження найцінніших місцевих сортових культур. Указана група відповідальних працівників сільськогосподарської Академії під керівництвом СЛІПАНСЬКОГО розсаджувала на відповідальні ділянки (селекційні, дослідні станції, науково-дослідні інститути і таке інше) з метою контрреволюційної шкідницької роботи своїх прихильників — петлюрівські, махновські та інші контрреволюційні елементи. Вся ця група та її робота були виявлені в зв'язку з арештом контрреволюціонера з партквитком — СЛІПАНСЬКОГО»¹⁴.

З першого допиту заарештований відкидав обвинувачення, намагався донести до слідства важливість справи, якою він займався, у зверненнях на адресу колеги ДПУ УСРР. У першій заяві Сліпанський запевняв керівництво держполітуправління в політичній лояльності, доводив, що з укапістським минулим він покінчив після вступу до

¹³ Сліпанський А. На боротьбу за підвищення врожайності // Шляхи соціалістичної реконструкції сільського господарства. — 1933. — № 2—3. — С. 15, 16.

¹⁴ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1556, арк. 164, 165.

КП(б)У. Про незавершені наукові роботи він повідомив у другій заяві: «Последние несколько лет я работал над вопросами районирования производительных сил Украины и над вопросами районирования полезных ископаемых (металлов, угля, нефти). Работа эта привела меня к формулировке такой теории, что полезные ископаемые расположены радиальным кольцом от центральной оси главного горного кряжа. Проверять эту теорию на Карпатском кряже, я пришел к выводу, что здесь имеется несколько радиальных колец и что наш Донбасс и Кривой Рог находятся в срединном кольце. На основании своей теории я смею утверждать, что на Украине существует еще одна угольно-металлургическая база. Для нахождения точно точек этих баз мне не хватает еще знаний по геологии и физике. Я уже начал было заниматься этими науками, чтобы закончить свои открытия, я сейчас обращаюсь с просьбой разрешить мне заниматься по физике и геологии, чтобы закончить свои работы и передать в пользу Советскому Союзу»¹⁵. Документ, який тривалий час нерухомо пролежав у архіві, був направлений на експертизу до Інституту геологічних наук НАН України. У висновку від 13 вересня 2006 року професор Л. Галецький засвідчив, що припущення А. Сліпанського можна вважати обґрунтованими.

У 1933 році, відчуваючи, що до нього не прислухаються, Сліпанський повідомив про намір накласти на себе руки. Ця заява трохи прискорила розгляд справи, але не вплинула на зміст обвинувачення, за яким Сліпанський начебто перейшов до КП(б)У з дворушницькою метою — проводити контрреволюційну націоналістичну роботу всередині партії; підтримував зв'язок з контрреволюційними кадрами-дворушниками: комуністами, колишніми боротьбистами, яких очолював Шумський, у контрреволюційній роботі був пов'язаний з ним особисто та виконував керівні вказівки. «Сліпанський за завданням контрреволюційної організації проводив контрреволюційну роботу в сільгоспакадемії, разом із шкідником членом контрреволюційної організації професором Янатою з метою організації голоду»¹⁶. Керівництво каральних органів навіть не звернуло уваги на таку обставину — у свідченнях О. А. Янати прізвище Сліпанського не згадувалося жодного разу.

За ухвалою судової трійки Сліпанський був етапований до Соловецького табору особливого призначення. У 1937 році термін ув'язнення продовжили ще на п'ять років, Андрія Миколайовича перевели до Північсхідтабу НКВС до Магаданської області¹⁷. Подальша доля А. М. Сліпанського довгий час залишалася невідомою. На запит з Інформаційного центру МВС Росії надійшло повідомлення, що послаблення серцевої діяльності стало причиною його смерті. Сталася трагічна подія 14 лютого 1942 року. Колишнє табірне кладовище на території селища Золотистий Ягоднинського району Магаданської області стало останнім місцем притулку українського вченого-аграрія.

Розповідь про А. М. Сліпанського була б неповною, якби ми не згадали про долю ВУАСГН, становленню якої він присвятив останні роки життя. Установа, яка за задумом фундаторів мала координувати роботу всіх підгалузей аграрного сектора України, виявилася непотрібною командно-адміністративній системі — 15 квітня 1935 року діяльність аграрної академії була припинена.

¹⁵ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 1556, арк. 269.

¹⁶ Там само, арк. 86.

¹⁷ Там само, арк. 98.

Ольга РЯБЧЕНКО

ТЕРНИСТА ДОРОГА ВЕЛИКОГО ЖИТТЯ (ХАРКІВСЬКИЙ ПЕРІОД)



І. П. Соколянський. *Фото середини ХХ століття, м. Москва*

СОКОЛЯНСЬКИЙ Іван Панасович

Народився 25 березня (ст. ст.) 1889 року в станиці Дінська Баталпашинського відділення Кубанської області в українській козацькій родині. Професор Українського науково-дослідного інституту педагогіки (УНДІП), директор Харківського науково-дослідного інституту дефектології. Заарештований у 1933 році ДПУ УСРР за антирадянську діяльність і підготовку терористичних актів, справу припинено у березні 1934 року зі звільненням з-під варті. Завідувач клініки сліпоглухонімих Українського державного інституту експериментальної медицини, професор Харківського медичного інституту. Ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській області від 20 листопада 1937 року за участь у антирадянській терористичній контрреволюційній шкідницькій організації позбавлений волі у ВТТ на 10 років, достроково звільнений з-під варті 28 квітня 1939 року. Реабілітований військовим трибуналом КВО 8 січня 1957 року.

Драматизм нашої минувшини виразно і болісно позначився на долі не одного славетного сина України, відкинувши знання про їхню подвижницьку працю на периферію історичної пам'яті. Серед тих, хто своєю самовідданою працею, знаннями збагачував українську науку й культуру, слід відзначити і професора І. П. Соколянського — людину з надзвичайним талантом новатора, відомого педагога-експериментатора.

Становлення особистості є результатом досить складного переплетіння різноманітних факторів: як внутрішніх, так і зовнішніх. Перегортаючи сторінки життєпису майбутнього «батька всіх сліпоглухонімих», замислюєшся: а чи присвятив би Іван Панасович своє життя проблемам сурдопедагогіки, якби доля не звела його ще в ранньому дитинстві з глухонімими дітьми?

Народився Іван Соколянський у 1889 році в українській козацькій родині в станиці Дінська Кубанської області. Глуха дівчинка-підліток була його нянькою, завдяки їй за допомогою міміки й виразних жестів він навчився спілкуватися з іншими глухими дітьми, які мешкали в станиці і стали його близькими друзями. Пізніше, на лекціях П. Ф. Лесгафта на педагогічному відділі Санкт-Петербурзького психоневрологічного інституту, він уперше довідався про існування спеціальних шкіл для глухонімих в Америці і відкрив для себе «науку про людину». Почуте настільки зацікавило Соколянського, що визначило професійні пріоритети майбутнього вченого.

Практичну роботу Іван Панасович розпочав в Умані та Києві, з 1923 року — у Харкові. Це був час становлення української радянської системи освіти і багато уваги приділялося визначенню ключових завдань педагогіки в суспільстві. І. П. Соколянський невтомно працював над теоретичними і практичними проблемами організації соціального виховання дітей в Україні, зокрема його турбувала дитяча безпритульність, ліквідацією якої він займався. На замовлення Наркомосу УСРР він, разом із О. І. Поповим та Г. С. Сальком, розробив «програмовий документ» — poradnik із со-

ціального виховання дітей, а, як відомо, організація та обґрунтування засад педагогічного виховання належали до ключових проблем теорії та історії педагогіки в УСРР 1920-х років.

Теоретичні розробки Соколянського відрізнялися певною політизацією та прагматичністю. Він, наприклад, вважав, що відмінності «поміж «пролетарською», «радянською», «марксистською», «науковою педагогікою» не існує, а «поміж радянською й буржуазними системами педагогічними нічого спільного немає». Визнавав педагогіку як науку про «організацію суспільно-скерованої поведінки (діяльності) людської особистості (колективу)», «організацію класово-скерованої поведінки особистості людської»¹. Розглядаючи проблему, учений вказував на те, що поведінка визначається двома чинниками — біологічними (організм) та соціальними (оточення), тобто взаємодією середовища й організму. Такі висновки були наслідком захоплення вченнями І. П. Павлова, В. М. Бехтерева, Н. Є. Введенського про фізіологію нервової діяльності. Фахівці зазначають, що прагнення спиратися на дані фізіології нервової діяльності у педагогічних пошуках було характерною рисою науково-педагогічних пошуків І. П. Соколянського протягом усього життя. Ці погляди, на думку його сучасника та колеги В. Павловського, і зумовили виникнення «соціобіологічного напрямку» на чолі із Соколянським, що розкривав механізм поведінки особи та колективу². Згодом саме за тезу «соціальне обумовлює, а біологічне ускладнює» вчений буде піддаватиметься нещадній критиці.

І. П. Соколянський справедливо вважається засновником системи освіти дітей з фізичними вадами. Учений не обмежувався поодинокими питаннями тифлосурдопедагогіки — його праці були спрямовані на удосконалення всієї системи навчання і виховання аномальних дітей. У Харкові він узявся за організацію «Відділу сліпоглухонімих при педагогічній лабораторії дослідної станції Управління соцвиху». Відтоді розпочав послідовну науково-дослідну роботу. Відкриття закладу мало велике значення не лише в наданні притулку окремим інвалідам, а й в тому, що тут уперше в світі почалася серйозна науково-дослідна робота в найскладнішій галузі дефектології. «Це єдиний свого роду заклад на всю Європу і досліджував він не що інше, як духовне формування людини», — повідомила газета «Вісті»³. За ініціативою І. П. Соколянського при школі сліпих було організовано спеціальний навчальний заклад — школу-клініку для сліпоглухонімих дітей. Великою заслугою вченого є те, що він створив нову, цілком оригінальну методику, протилежну традиційній. Суть початкової роботи з такими дітьми І. П. Соколянський вбачав не в навчанні їх словесній мові, якою володіють здорові люди, а у «формуванні у сліпоглухонімих дітей так званих побутових навичок і умінь».

Спеціалізовані заклади неодноразово відвідували зарубіжні дослідники. У 1925 році в місті перебувала делегація вчителів з Франції, Англії та інших країн. Вони щиро захоплювалися досягненнями харківських сурдопедагогів. Пізніше Л. Вілсон у своєму дослідженні напише, що «ця школа щодо свого обладнання, педагогічного персоналу та тих результатів, що вона їх досягла, являє собою щось єдине, чого я не бачила в жодній країні... Наслідки, що їх досягла школа, дивовижні»⁴. У серпні 1935 року газети навели позитивні відгуки делегатів Міжнародного конгресу фізіологів, які відзначили, що «клініка є видатним науковим закладом не лише Радянського Союзу, але

¹ Соколянський І. Дещо з основних питань радянської педагогіки // Радянська освіта.— 1928.— № 12.— С. 7, 8.

² Павловський В. Програмово-дидактичні шукання жовтня в українській педагогічній літературі // Радянська освіта.— 1927.— № 11.— С. 46—56.

³ Лісовий П. Сліпі бачать, глухі чують, німі говорять // Вісті.— 1926.— 24 верес.

⁴ Wilson L. W. New schools in new Russia.— 1928.

й світової науки» і «такий інститут, як інститут сліпоглухонімих у Харкові, навряд чи можна знайти де-небудь у світі...»⁵.

Аналізував І. П. Соколянський і реальний стан навчально-виховної роботи в школах та викрив деякі серйозні недоліки. Найістотнішою прогалиною традиційної системи навчання глухонімих було те, що вона не сприяла вихованню у дітей потреби користуватися звуковою словесною мовою при спілкуванні. Заучування глухими учнями хоч би й великої кількості мовного матеріалу не приводило до абсолютно надійних і позитивних наслідків. Саме тому І. П. Соколянський наголошував, що треба не тільки навчити говорити, а треба виховати в учня потребу реалізувати своє вміння, непереможну, жагучу потребу говорити звуками, артикуляторним апаратом, а не руками, не мімікою. Таку потребу можна виховати, лише працюючи за ланцюговою методикою, коли робота починається з цілих фраз. Ця методика була запроваджена 1924 року в Харківському дитячому будинку глухонімих.

Центром педагогічної думки в Україні вважався Харків. На початку 1922 року серед групи викладачів і студентів Інституту народної освіти, що виник в результаті реорганізації університету, виникла ідея створити науково-педагогічний центр, основною метою роботи якого буде «всебічне вивчення дитини як об'єкта виховання»⁶. Так з'явився науковий гурток при ХІНО, який згодом злився з науковим товариством при інституті, утворивши педагогічну секцію. Серед дійсних її членів, обраних на установчих зборах 26 лютого 1922 року, був І. П. Соколянський. З наступного року він остаточно пов'язує свою долю з ХІНО, спочатку як викладач дефектології для студентів факультету соціального виховання, а з квітня 1924 року і до ліквідації інституту в 1930 році — декан факультету.

Багато сил і часу І. П. Соколянський віддавав роботі на науково-дослідній кафедрі педології при ХІНО, яка була заснована навесні 1923 року. Спочатку Іван Панасович був дійсним членом цієї кафедри, а після перейменування цього закладу в науково-дослідну кафедру педагогіки та організації при ній секції педагогіки особистості (або фізичної дефективності) його було призначено керівником секції.

Робота проводилася у двох напрямках: практичному (розробка нових і удосконалення наявних методик роботи з фізично-дефективними дітьми) та науково-теоретичному (збір і вивчення матеріалів для висвітлення проблеми поведінки людини). Соколянський писав: «Педагогічний процес треба розуміти як процес організації обумовлених форм класової поведінки (для періоду диктатури пролетаріату) людської особистості та колективу»⁷. Педагог-теоретик переймався ідеєю майбутнього позакласового суспільства. На думку сучасних учених, використання марксистських словосполучень «радянське суспільство (суспільство трудящих)» наповнювало ідеологічним змістом його тлумачення, але збіднювало саму теорію.

Наукові дослідження І. П. Соколянського про навчання глухонімих дітей рідної мови, про мовний режим глухих, розроблені ним нові принципи методики читання з губ мали велике значення для розвитку сурдопедагогіки, ними користувався педагогічний колектив Харківського дитячого будинку глухонімих. Аспірантками І. П. Соколянського — лікарями Д. О. Тумалевич, Л. І. Улановою та педагогом О. І. Прохоровою — було розроблено і експериментально перевірено одну з найскладніших проблем у галузі організації поведінки сліпоглухонімих — формування первісних реакцій у дітей дошкільного віку в звичайних умовах педагогічного процесу.

⁵ Харьковский рабочий.— 1935.— 22 авг.; Коммунист.— 1935.— 24 авг.

⁶ ЦДАВОВУ України, ф. 166, оп.5, спр. 753, арк. 8.

⁷ Соколянський І. Організація педагогічного процесу за комплексовою системою, методика й методична техніка // Радянська освіта.— 1926.— № 1.— С. 11—16.

Наприкінці 1926 року на основі кафедри педагогіки в Харкові створили Український науково-дослідний інститут педагогіки (УНДІП). Професор був одним з активніших організаторів закладу — він став його першим директором та завідувачем відділу дефектології, а в 1929 році очолив Харківський науково-дослідний інститут дефектології. Ім'я професора Соколянського було широковідомим у колах харківської інтелігенції. Його з любов'ю називали «батьком усіх сліпоглухонімих», «геніальним педагогом». Як людина небайдужа, він переймався проблемами суспільного життя, культурного будівництва, що єднало творчу еліту Харкова 1920-х років. Дружні стосунки пов'язували його з Олександром Довженком, Остапом Вишнею, Антоном Маренком.

Ученого, як і раніше, цікавили методологічні та практичні питання. Його статті, яких протягом 1920-х років було опубліковано понад п'ятдесят, зустрічаються у фахових і популярних виданнях того часу: «Шлях освіти», «Радянська освіта», «Український вісник рефлексології та експериментальної педагогіки», «Хрестоматія по дetskому движению», «Дитячий рух» та інших. На відміну від теоретиків, які вважали, що Україна переживає «глибоку кризу сім'ї», І. П. Соколянський не заперечував інституту сім'ї як виховного фактора. Він вважав, що є дві педагогічні системи — науково-педагогічна, побудована на наукових засадах, і батьківська, родинна. Учений звертав увагу на підвищення «вимог перед родиною за виховання», що було викликано рядом судових процесів того часу в Україні над «педагогами», які катували та знущалися над дітьми в різних установах соцвиху. Він указував, що жакливе поводження з дітьми саме і є проявом «родинної педагогіки», яка панує в сім'ях. Тому черговою суспільно-науковою проблемою І. П. Соколянський вважав виховання в сім'ях «справжніх способів поводження з дітьми», а не «знищення родини, не її руйнація, як того хотіли б марнотяпи, не війна з родиною як такою, а з тими досередньовіковими забобонами, що міцно тримають в своїх лабетах здорову природу родини»⁸.

І. П. Соколянський намагався протистояти абсурдним доводам колег про шкідливість казки, яку наприкінці 1920-х років було оголошено найбільш небезпечною у справі виховання дітей. Ще кілька років тому казка «як педагогічний чинник» не заборонялася, але реконструкція суспільства по-сталінськи — справа зовсім не казкова. Дитячим письменникам у цей період рекомендувалося писати не те, «що йому дається від натхнення... а те, чого вимагає соціальна педагогіка даної доби». На думку О. І. Попова, казка здатна лише руйнувати той матеріалістичний світогляд, який потрібно виховувати у дитини. «Казка ніби удає з себе «невинного дурника». Але за спиною цього «дурника», під машкарою «забавки» часто ховається відверте обличчя клясового ворога пролетарської дитини»⁹. Так, відому казку «Івасик-Телесик», яку любило слухати і знало не одне покоління дітей, директор УНДІПу вважав «напоєю приватно-власницькою ідеологією буржуазної родини» і саме для виховання таких ізольовано-родинних настроїв у дітей вона використовувалася дожовтневою педагогікою. Крім того, вона подана в «аспекті грубо-елементарного, але цілком виразного куркульського «достатку»: «А в батенька їсти-пити і добре походить, злото-срібло, пироги, запас пшона... взагалі в казці багато їдять — якась примітивно-глитайська вакханалія їжі... їдять-їдять. І чого тільки не їдять: і рибу, і м'ясо зміючки, і пироги...» Натомість жовтениата пропонували художній матеріал про соціалістичне будівництво, про особливості його усвідомлення дітьми¹⁰. А на рукописі статті учениці І. П. Соколянського

⁸ Соколянський І. Педагогіка школи та родини в системі соціального виховання // Радянська освіта.— 1928.— № 10.— С. 3, 4.

⁹ Попів О. Дитяча література на переломі // Шлях освіти.— 1930.— № 4.— С. 73, 87.

¹⁰ Дюшен В., Мартинова Л. Альманах для жовтениат.— Харків, 1929.— 318 с.

по Харківському інституту народної освіти, на той час аспірантки УНДІПу, а згодом відомої дитячої письменниці Оксани Іваненко, про організацію дозвілля для молодших школярів і дошкільнят рецензент написав: «Чому авторка не пропонує запровадити такі ігри серед підростаючого покоління, як, приміром, боротьба за промфінплан?»

І саме в цей момент наступу на казку, на так звану «чуковщину», коли в Харкові було навіть видано книгу «Ми проти казки», за редакцією Івана Панасовича в приватному видавництві «Космос» виходять казки Г. Х. Андерсена українською мовою. Як згадує О. Іваненко, саме в інституті педагогіки «підняли забрала в цих нападах», Соколянському «доводилося «каятися» на багатьох зборах і доводити, що не можна закреслювати таких здобутків світової культури»¹¹. Наслідком видання книжечки було усунення від виконання обов'язків директора інституту О. І. Попова, незважаючи на його репутацію найбільш завзятого ідеолога «антиказкової» кампанії¹². Дуже шкода, що на той час в Україні не проводилося опитування стосовно читацьких інтересів дітей, бо в Уельсі, де були опитані діти двох шкіл, виявилось, що казки полюбили читати нарівні з іншими жанрами навіть діти 11—15 років!¹³

Напади на Соколянського стали системними. В УНДІПі часто влаштовували дискусійні засідання, темою яких були завдання соціального виховання. Наприклад, на одній із секцій інституту серйозно обговорювали питання, як бути з ляльками. Педагоги-теоретики, взявши за основу принцип соціальної зумовленості поведінки дітей, почали переглядати методичні засади традиційної педагогіки й критикувати її представників за «аполітичність» і «асоціальність». Погляди І. П. Соколянського явно не вписувалася в «підготовку активного учасника процесу соціалістичного будівництва, борця за диктатуру пролетаріату, за комунізм». 15—20 лютого 1931 року в УНДІПі відбулася дискусійна сесія, на якій в результаті «критики і самокритики з'ясовано, що треба повернутися від схоластичних формальних спорів про предмет педагогіки до обслуговування завдань комуністичного виховання та перевиховання і молодих, і дорослих поколінь, виходячи з завдань, що їх ставить партія»¹⁴. Саме на цій сесії характеризувалася робота «так званої» Харківської педагогічної школи, і чи не найбільше дісталось І. П. Соколянському як одному з її керівників. Основною вадою його теоретичних робіт вважалося намагання розв'язати всі педагогічні проблеми за допомогою вчення Павлова про умовні рефлекси. Теза Івана Панасовича про те, що поведінка визначається двома чинниками — біологічними (організм) і суспільними (оточення), викликала найбільше грубих нападів новоспечених педагогів, які вважали, що, хоча в роботах і підкреслюється класовий характер виховання та поведінки, І. П. Соколянський ніколи не ставив педагогіку як науку соціальну і за сліпоглухонімотою не почув, не побачив і не міг висловити дійсних чинників у процесі створення людини.

У відповіді вчений визнав свої «помилки» і його питання «Куди повертатись?» залишилося скоріш риторичним, на зразок Тичининого: «До кого говорить? Блок — у могилі, Горький — мовчить». Але визнання упущень виявилось замалим. На вимогу негайно запропонувати нові педагогічні ідеї Іван Панасович заявив: «Це трудно зробити зараз. Коли б я це зміг, то було б дивним. Виходило б так, що ми давно знали, як треба й що треба, й чомусь досі мовчали. ...Мовчали тому, що мабуть не так-то легко перегадувати свої думки. Я навіть боюся, чи буду в силі хоч поставити проблему конкретності повороту». І вже навіть іронічно звучали його заключні слова, що «наукою

¹¹ Іваненко О. Завжди в житті. Спогади.— К., 1985.— С. 136.

¹² Російський державний архів економіки, ф. 4394, оп. 1, спр. 151, арк. 38.

¹³ Які книжки найбільше подобаються дітям // Шлях освіти.— 1930.— № 4.— С. 195.

¹⁴ В боротьбі за марксо-ленінську педагогіку: Матеріали дискусійної сесії УНДІПу.— Харків, 1931.— С. 6.

«про поведінку» людини очевидно давно вже є історичний матеріалізм, а тому, чи варто перетворювати істмат на науку про поведінку людини (діяльність), коли він такою й був». Йому з «високої ласки» дали шанс на реабілітацію, а разом з тим і нове завдання, нову ідеологічну настанову — вивести педагогіку на марксо-ленінські позиції. А раз партія наказала, то І. П. Соколянський пообіцяв: «Ми візьмемось за виправлення помилок під проводом пролетаріату на чолі з його комуністичною партією, разом з комсомолом, разом з піонерами, разом з усіма трудящими будемо будувати соціалізм і збудуємо!»¹⁵

Дискусія вийшла за межі наукового закладу, у періодиці почали з'являтися дописи про «правоопортуністичні теорії педагогіки», про «націоналістів-петлюрівців» І. П. Соколянського та О. С. Залужного, інші «буржуазно-націоналістичні елементи». Працювати в атмосфері недовіри, під пильним партійним оком було нелегко. І хоч Іван Панасович запевняв під час дискусії, що «зараз повний відчуття своєї повної боекзатності», теоретичними проблемами педагогіки він займатися припинив і за десять років (з 1930-го по 1940-й) не опублікував жодного наукового дослідження.

Фінал подвижницької діяльності видатного педагога в Україні виявився трагічним. 1933 року розпочався новий ідейно-політичний наступ «на теоретичному педфронті». У липні на засіданні Наркомату освіти УСРР було заслухано доповідь І. Л. Павловського про стан і роботу УНДІПу. У наказі за № 62 від 16 липня зазначалося, що в цьому інституті «виявлено велику засміченість класово-ворожими буржуазно-націоналістичними контрреволюційними елементами... що створилося внаслідок повної втрати політичного чуття з боку директора УНДІП тов. Пасіки, зокрема перетворення окремих секцій на притулок петлюрівських недобитків та пройдисвітів...»¹⁶. 8 жовтня 1933 року оргбюро ЦК КП(б)У ухвалило постанову «Про роботу Українського науково-дослідного інституту педагогіки та Всеукраїнського товариства „Педагог-марксист”», якою фактично засудило представників «правоопортуністичної» Харківської педагогічної школи. Наслідком партійного рішення були арешти органами ДПУ майже всіх керівників УНДІПу, у грудні 1933 року був заарештований і професор Соколянський «за належність до антирадянської терористичної організації». Органи ДПУ застосували до нього «пролетарські методи перевиховання», засудивши на три роки позбавлення волі умовно і звільнили з-під варті в березні 1934 року¹⁷. Мотиви цього рішення залишаються загадковими. Відомий український письменник Юрій Смолич у «Розповідях про неспокій» писав, що за нього спеціально клопотав Горький.

Жити й працювати вченому доводилося у виключно тяжких умовах. За ним встановилася репутація «буржуазного націоналіста». І хоча більшість колег розуміла абсурдність цих звинувачень, але через страх не наважувалося з ним спілкуватися, дехто навіть не вітався. Моральна обстановка, що склалася навколо Соколянського, була близькою до ізоляції, навіть аспірант відмовився від його наукового керівництва.

Соколянський з дружиною, колишньою аспіранткою Дітою Тумалевич, мешкав в окремому приміщенні школи для сліпих дітей по вул. Карла Лібкнехта, 55. Іван Панасович завідував школою-клінікою сліпоглухонімих дітей при Українському інституті експериментальної медицини. Цькування професора тривало і вдома, коли на двері квартири голосно вказували як на «притулок фашиста». Коли Соколянський проходив двором, у його бік нерідко кидали каміння¹⁸. Але якими б нестерпними

¹⁵ В боротьбі за марксо-ленінську педагогіку.— С. 288, 171.

¹⁶ ЦДАВОВУ України, ф. 166, оп. 11, спр. 3, арк. 17.

¹⁷ ГДА СБ України, Харків, спр. 021593.

¹⁸ Соколянський І. А. Библиографический указатель.— М., 1989.— С. 11.

не були умови життя, Іван Панасович не залишав роботу. Сліпоглухонімі діти, яких на той час у школі-клініці перебувало десятеро, залишалися з ним, вони не могли його зрадити, і саме для їхнього духовного розвитку вчений створює читальну машину, авторське свідоцтво на винахід якої було отримано Українським інститутом експериментальної медицини в 1936 році. За допомогою цієї машини сліпі діти отримали можливість розпізнавати звичайний шрифт, хоча для вироблення навички читання потрібно було 900 годин занять.

У 1937 році в Україні розпочалася нова хвиля арештів. Репресованих педагогів звинуватили в «шкідництві на фронті народної освіти, у запровадженні антиреволюційної теорії в школах», яка полягала у використанні комплексної системи, тобто в застосуванні бригадно-лабораторних методів навчання. Отже, те, що у 1920-х роках вважалося «лінією партії» в педагогіці, що отримувало на засіданнях колегии Головного управління соціального виховання високу оцінку, тепер слугувало головним мотивом того, щоб назвати Харківську педагогічну школу «фашистською!» Керівниками цієї «фашистської педагогічної школи» органи НКВС вважали професорів О. С. Залужного, О. І. Попова та О. П. Соколянського. Цього разу його навіть звинуватили в тому, що він, як член Надзвичайного Суду на процесі «Спілки визволення України», у 1930 році намагався пом'якшити вирок обвинуваченим. Розстріл колишніх колег, професорів Залужного і Коца, не передвіщав нічого доброго. Особлива трійка НКВС ухвалила рішення «Соколянського Івана Панасовича заключити в табір на десять років»¹⁹.

Разом з Іваном Панасовичем «як дружина учасника антирадянської української націоналістичної терористичної організації» була заарештована й Діта Олександрівна. 10 березня 1938 року вона була звільнена з Харківської в'язниці, можливо, тому, що за «справою Соколянського» керівництво НКВС прийняло остаточне рішення. Іван Панасович був достроково звільнений з-під варті 28 квітня 1939 року. Відомо, що до реабілітації в 1957 році І. П. Соколянський перебував на таємному обліку КДБ при Раді Міністрів УРСР.

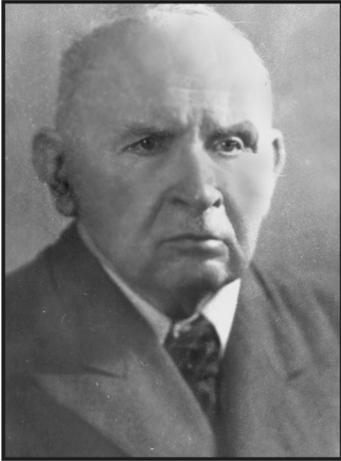
Після звільнення Іван Панасович Соколянський — «геніальний новатор, що вмів навчити сліпого розпізнавати кольори, глухого — розпізнавати гаму, німого — передавати свої думки іншим», назавжди залишив Харків. Розпочався новий етап життя — московський, в якому науковець продовжив дослідження і практичну роботу з аномальними дітьми.

Помер Іван Панасович Соколянський у Москві 27 листопада 1960 року. За розробку і втілення методики розподіленої дозованої діяльності у навчанні сліпоглухонімих дітей Соколянський у 1980 році був посмертно нагороджений Державною премією СРСР з науки і техніки.

¹⁹ ДАХО, ф. Р-645, оп. 1, спр. 4083, арк. 6.

Інна ЧЕРНИШ

МАЕСТРО ДВИГУНІВ ВНУТРІШНЬОГО ЗГОРАННЯ



В. Т. Цветков. *Фото початку 50-х років ХХ століття, м. Харків*

ЦВЕТКОВ Василь Трохимович

Народився 19 січня 1887 року в с. Столипіно Пензенської губернії в сім'ї агронома. Головний інженер ХПЗ ім. Комінтерну, завідувач кафедри, професор Харківського політехнічного інституту. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 року покараний на вищу міру соціального захисту із заміною на 10 років виправно-трудових таборів. У 1931 році достроково звільнений з-під варті, очолював групу спеціалістів КБ при спецсекторі авіаінституту, діяльність якої з 28 вересня 1939 року перевірялась Харківською облпрокуратурою, справу закрито 24 липня 1941 року за браком доказів. Реабілітований військовим трибуналом КВО 30 січня 1960 року.

Василь Трохимович Цветков народився 19 січня 1887 року в селі Столипіно Пензенської губернії в родині особистого почесного громадянина агронома Трохима Васильовича Цветкова. Батьки були незможними людьми, тому Василеві завжди доводилось розраховувати на власні сили. Спочатку юнак протягом двох років навчався в Уфимській семінарії, але не закінчив її, був виключений за редагування учнівського журналу демократичного характеру. Перший диплом з відзнакою Василь отримав 1905 року, екстерном склавши іспити до Уфимської чоловічої гімназії. Мрії про подальшу освіту були пов'язані з Харківським технологічним інститутом (ХТІ), студентом якого він і став наступного року. Студентське життя ускладнювалося нестатками: доводилося жити надголодь. Отже, щоб будь-яким чином заощадити, він змушений був звернутися до директора ХТІ з проханням дозволити скласти в першу сесію одразу всі іспити за перший курс. Але продовженню навчання завадила і хвороба, а після невеликої перерви, у 1907 році, Цветков вступив до Санкт-Петербурзького університету — на історико-філологічний факультет, з якого через півроку перевівся до доленосного ХТІ — на механічне відділення.

Щоб надолужити втрачений час, він наполегливо й багато працював удома. На старших курсах майбутній інженер, прагнучи безпосередньо, на практиці ознайомитися з технологічними процесами та основами виробництва, почав відвідувати Харківський паровозобудівний завод (ХПЗ). Не дивно, що саме паротяг став темою дипломного проекту, який він



В. Т. Цветков. *Фото 1905 року, м. Уфа (Росія)*

успішно захистив у 1911 році під керівництвом директора інституту професора Петра Матвійовича Мухачова¹.

Після одержання диплома з відзнакою за спеціальністю «Теплотехніка» інженер-технолог Василь Цветков влаштувався конструктором у дизельну контору ХПЗ. Відтоді його інженерна діяльність безпосередньо була пов'язана з розвитком важкого машинобудування. Молодий фахівець з інтересом працював над проектами двигунів внутрішнього згоряння (ДВЗ), які завод тільки почав впроваджувати у виробництво. Запорукою успішної роботи було знання трьох європейських мов, що давало можливість стежити за виходом іноземної технічної літератури за спеціальністю. Лише протягом першого року Цветков виконав сім проектів Дизеля, а також — вертикальних газових двигунів, запропонував багато важливих конструкцій та удосконалень, схвалених керівництвом. Зрештою, саме йому було доручено розробити проект першого в Росії двотактного двигуна². Заради вирішення цього важливого завдання, для поглиблення фахових знань Василь звернувся до директора рідного інституту з проханням призначити його казенним стипендіатом Міністерства народної освіти і надати закордонне відрядження. Результати перших експериментів з вивчення максимального прискорення кулачкового розподілу двигуна узагальнив у праці, надрукованій «Вісником російських технологів». У публікації молодий науковець окреслив коло питань, що стали своєрідною програмою майбутніх наукових пошуків³. З перших кроків Василь Трохимович виступав як практик і як дослідник одночасно, що стало визначальним для стилю його роботи.

З відкриттям на підприємстві в 1914 році теплового цеху Василь Трохимович завідуює складанням дизелів та інших двигунів. У 1917—1918 роках вносить конструктивну пропозицію щодо збільшення потужності двигунів у проект інженера Коломенського заводу Тихомирова, за яким завод почав виготовляти оборонну продукцію. Цветкова призначають помічником головного інженера та начальником машинобудівного відділу, якому підпорядковувались усі машинобудівні цехи ХПЗ.

Колеги поважали Цветкова як талановиту людину, яка постійно працює над собою і віддає багато енергії та сил заводі. До того ж за ним закріпилася репутація вправного технічного керівника, що вміє організувати, розумно налагодити виробництво. Не соромлячись, він у разі потреби брався за чорнову роботу, працював біля верстата, щоб продемонструвати виготовлення якоїсь деталі. Василь Трохимович здобув авторитет серед молодих інженерів, яким передавав свій досвід у бесідах, лекціях та консультаціях.

Повсякденна діяльність Цветкова слугувала завданням часу. У роки Громадянської війни під його керівництвом було відремонтовано близько 90 одиниць бойової техніки, яку повернули на Південний фронт Червоної армії. По війні вирішував виробничі завдання з відновлення промисловості, перш за все Донбасу. Разом з інженером Матросовим він організував виробництво насосів та компресорів на заводі Герліха, приєднаного до ХПЗ окремим цехом. Разом з тим Цветков не полишав конструювання потужних двотактних дизелів, газових машин для металургії, створив перші в країні потужні швидкоплавні двотактні дизелі для підводних човнів.

У 1922 році, відповідно до постанови Вищої ради народного господарства України (ВРНГ України), Цветкову доручили ремонт Харківської електростанції. Управившись із цією роботою, він повернувся на завод уже на посаду начальника теплового відділу дизелів та інших двигунів. Новаторство Василя Трохимовича в організаційних питаннях з проектування та промислового випуску продукції мало державну підтримку

¹ ДАХО, ф. 770, оп. 2, спр. 2105, арк. 37.

² Там само, арк. 43.

³ ЦДАВОВУ, ф. 166, оп. 12, спр. 8269, арк. 3, 4.

і схвально сприймалося колом фахівців. Його наукові розробки з підвищення якості матеріалів були відзначені на 2-му з'їзді дизелістів, який відбувся в 1926 році. Того ж року Харківський паровозобудівний розпочав серійне виробництво найпотужнішого в Радянському Союзі трактора «Комунар». За ініціативою Цветкова на ХПЗ було налагоджено масовий випуск потужних суднових дизелів за ліцензією фірми «Зульцер». ВРНГ високо оцінила цю роботу і нагородила завод грамотою. Серія нафтових двигунів, спроектована конструкторським бюро під керівництвом Цветкова, була відзначена найвищою нагородою на двох технічних виставках.

Службу на заводі Василь Трохимович поєднував з викладацькою та науковою роботою: від 1916 року працював викладачем у жіночому політехнічному інституті при ХТІ, а з 1920 року — у рідному технологічному. Набутий досвід допомагав йому в підготовці лекцій та проведенні практичних занять, у керівництві проектами з двигунобудування. Зокрема, для студентів-старшокурсників він викладав спеціальні дисципліни з теорії парових турбін та ДВЗ. У інституті Цветков став першим, хто викладав лекції з курсу дизелів для студентів механічного відділення.

Уведення нових дисциплін вимагало підготовки навчальних посібників. 1922 року вийшла друком «Теорія двотактних двигунів» В. Т. Цветкова, яка стала першим підручником з основ теорії робочих процесів у ДВЗ. У цій фундаментальній праці він узагальнив результати своїх теоретичних розрахунків і тривалих експериментальних досліджень, тому її матеріали ще довго були незамінні в лекційних курсах із різних дисциплін. Інженер-практик разом з колегами по роботі Розальйоном-Сошальським та Ковальовим брав участь у поширених на початку 1920-х років об'єднаних виробничих зборах інституту, метою яких було поглиблення зв'язку теоретичних і практичних складових підготовки спеціаліста. Так, Цветков успішно викладав студентам спеціальний курс парових турбін безпосередньо на виробництві.

Він дедалі більше занурювався і в інститутські справи: став членом факультетської комісії, до компетенції якої входив комплекс організаційних питань наукового та навчального процесів. У 1921 році В. Т. Цветкова призначили завідувачем кафедри теплових двигунів. Василь Трохимович стояв біля витоків організації у ХТІ авіаційного відділу: 1923 року розробив і викладав курс авіаційних двигунів, у 1927 році під його керівництвом була розпочата робота із створення авіавипробної станції⁴.

Педагогічна праця Василя Трохимовича була плідною і насиченою. Важливими в 1924—1925 роках стали закордонні наукові відрядження з метою вивчення дизелів, турбін, сільськогосподарських двигунів та великих теплових машин. Тоді ж відбувся перший випуск дизелістів, підготовлених професором Цветковим. А 1926 року був виданий авторський курс лекцій з теорії та конструкції ДВЗ. Ця праця призначалася для широкого кола спеціалістів — від студента втузу до інженера-практика, оскільки в ній містився вичерпний матеріал з проектування та експлуатації двигунів. На думку автора, підручники не повинні були перевантажуватися теоретичними викладками, тому свій курс лекцій він побудував як досвід практика з відповідями на реальні завдання промисловості⁵.

В. Т. Цветков значну частину робочого часу присвячував ХПЗ. У 1925 році він був призначений на посаду заступника, а з 1928 року — технічного директора (головного інженера). Своім службовим обов'язком вважав розвиток технічної творчості як у це-

⁴ Харьковский политехнический институт. 1885—1985. История развития.— Х.: Изд-во при ХГУ изд. объединения «Вища школа», 1985.— С. 54.

⁵ Цветков В. Т. Двигатели внутреннего сгорания. Часть I. Дизеля: Курс лекций для студентов механического факультета.— Х.: Изд. производств. части ХТИ, 1926.— 298 с.

хах, так і в технічних конторах. Він організував науково-дослідні роботи з питань технології виробництва, а саме: компресорного та безкомпресорного сумішоутворення, удосконалення схем продувки двотактних двигунів, конвертації дизелів на альтернативне паливо тощо. До важливих творчих здобутків цього періоду можна додати роботи з проектування паротягу високого тиску, а також розробку й запровадження у виробництво прототипів танків. Значну увагу він приділяв створенню умов, що мали забезпечити збалансовану єдність між зменшенням собівартості виробництва та нарощуванням випуску продукції. Зокрема, за часів директорства Цветкова на ХПЗ випускали високоякісні та найдешевші в СРСР паротяги і ДВЗ, а до 1932 року їх виробництво зросло втричі.

Наприкінці 1920-х років в інституті визріла необхідність відкриття автотракторного факультету. Значний внесок у створення навчальних планів та програм з нових спеціальностей належить професорові, а з 1925 року й завідувачеві кафедри ДВЗ Василю Трохимовичу Цветкову. Завдяки його підтримці була організована при відділі автотракторобудування моторовипробна станція — одна з найкращих лабораторій у Радянському Союзі. З квітня 1930 року професор Цветков був тимчасово прикріплений до машинобудівного інституту, щоб потім — після реорганізації автотракторного факультету в самостійний інститут — перейти на посаду основного професора автотракторного інституту (за термінологією того часу)⁶. Та сталося інакше...

10 жовтня 1930 року Василь Трохимович був заарештований за обвинуваченням у шкідницьких діях на ХПЗ. Одночасно органи ДПУ заарештували колишніх його заводських колег: завідуючого відділу раціоналізації П. Є. Силакова, завідуючого виробничого відділу С. П. Лизогуба, начальника тракторного цеху та головного механіка П. С. Розальйона-Сошальського, начальника транспортно-будівельного цеху О. О. Інфеліцина, помічника головного інженера М. М. Андріанова, начальника паротягобудівного цеху О. М. Ломейка, заступника завідуючого відділу раціоналізації М. П. Захар'їна, заступника головного інженера Б. Н. Воронкова, начальника відділу технічного контролю Ф. В. Карпова, начальника дизельного цеху Б. О. Щукарева, начальника ковальського цеху А. Х. Гассельбрінка⁷.

Інженери, змушені другий рік після «шахтинської справи» працювати в атмосфері «пошуку шкідників», не були вражені нічним арештом. На вимогу слідчого виклали свої біографії, в яких докладно висвітлили останній період діяльності. Сподівання на те, що арешт був пов'язаний з прорахунками і після з'ясування та проведення технічних експертиз їх швидко повернуть до роботи, не виправдалися. Обвинувачення виявилось набагато серйознішим, ніж вони очікували: послаблення обороноздатності держави з метою повалення радянської влади і встановлення капіталістичного ладу. Тепер заарештовані були приголомшені. Під час допитів, що тривали по 2—3 доби з використанням методів примусу і залякування, слідчі врешті-решт отримали написані під диктовку «зізнання». Про нелюдські умови «слідства» свідчить загибель колишнього головного інженера автототресту Івана Слободчикова, який не витримав знущань і розбив собі голову в стіну.

В «обвинувальному висновку» керівному складові паротягобудівного заводу інкримінували участь у контрреволюційній шкідницькій організації «Український інженерний центр» (філіал «Промпартії»), що нібито існував на ХПЗ під керівництвом інженера Аппака, а потім — професора Цветкова. Виникнення контрреволюційної організації «Інженерний центр» припало на час проведення 2-го теплотехнічного з'їзду в Харкові. Саме тоді, за сценарієм багатотомної слідчої справи, з невдоволених радянським ла-

⁶ ДАХО, ф. Р-1682, оп. 1, спр. 277, арк. 27—30.

⁷ Там само, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 606, арк. 76.

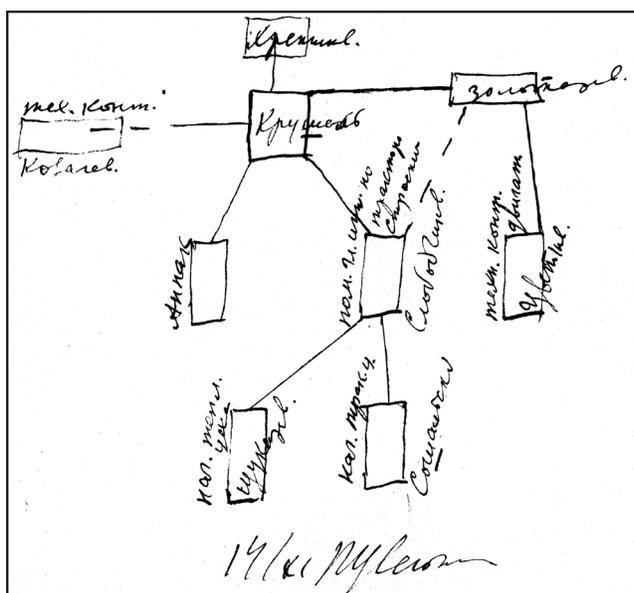


Схема організаційної будови «контрреволюційної шкідницької організації на ХПЗ» зі слідчої справи В. Т. Цветкова. 14 листопада 1930 року.

дом інженерів відбиралися кадри шкідників, які об'єдналися навколо Цветкова. Напрями програми обговорювали на зборах, які проводили під прикриттям родинних вечірок, а також на службових нарадах. Упродовж 1927—1928 років периферійні організації групувалися навколо чотирьох центрів: Всеукраїнської асоціації інженерів (ВУКАІ), Держплану УСРР, Харківського технологічного інституту (ХТІ) та Теплотехнічного бюро ВРНГ УСРР⁸. Вибір ХТІ як шкідницького осередку пов'язували з іменем професора В. Т. Цветкова, та й більшість підсудних були випускниками інституту. Проте зв'язок між репресіями на ХПЗ і діяльністю одного з старіших в Україні вищого технічного закладу в матеріалах справи не простежується.

За ухвалою «трійки» колишні інженери були покарані тривалими термінами позбавлення волі, а П. Є. Силаков і В. Т. Цветков отримали вищу міру покарання із заміною на ув'язнення до концтаборів на 10 років кожного⁹. Розіграна трагікомедія перейшла у фарс. Життя людини стало розмінною монетою у виправданні досягнення великих ідей будь-якою ціною...

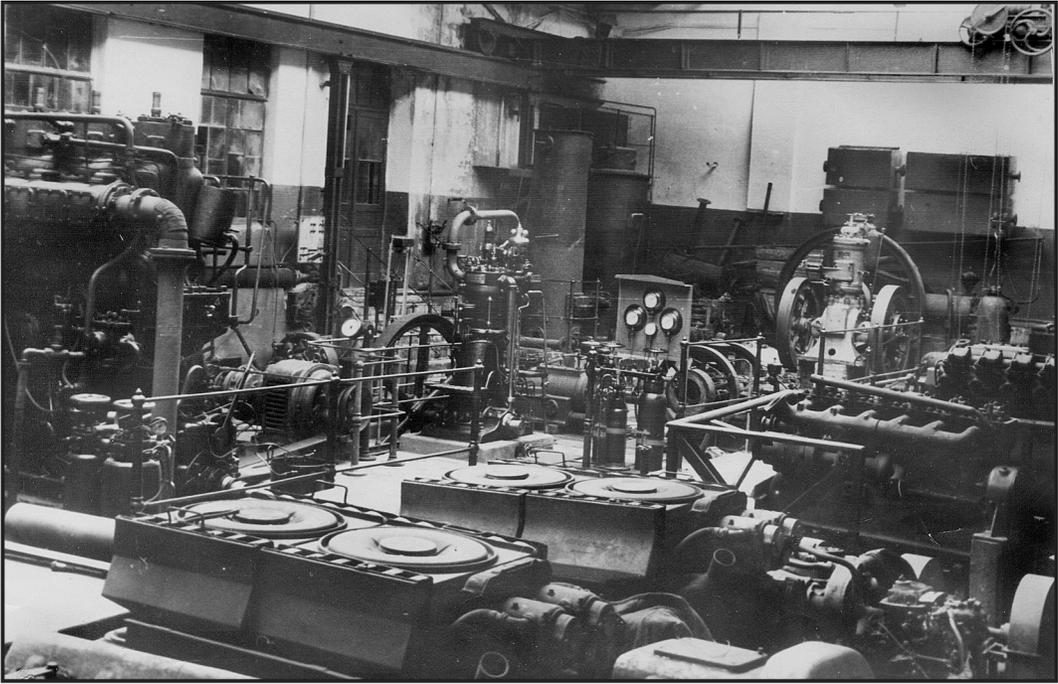
Перебування у надзвичайних умовах, створених каральними органами, позначилося на стані колишніх в'язнів. М. М. Андріанов несподівано змінив поведінку, у спілкуванні був надмірно обережним. Стриманість, уникання розмов про політику стало притаманним і Цветкову, тим більше що характер він мав нетовариський. Унаслідок психологічного тиску розвинулася нервова хвороба, що виявилася у тремтінні рук, заїкуватості.

«Діяльність викритих шкідників» із саботування випуску гусеничних тракторів, уперше в СРСР налагодженого на ХПЗ, обговорювалася на зборах колективу й висвітлювалася в пресі. Насправді ж випуск нової продукції наštовхнувся на цілу низку проблем, серед яких були гострий дефіцит обладнання, кваліфікованої робочої сили та інженерного персоналу. У 1925—1927 роках тракторний цех ХПЗ не мав шліфувальних верстатів, майже всі вузли машини складали методом ручної підгонки. Тому й виникали диспропорційні розбіжності між «спущеними згори» планами та реальним випуском продукції, що позначалося і на якості тракторів. Незважаючи на це, завод намагався впоратися з державним завданням.

Окрім зазначених причин невдалого втілення політики масової тракторизації народного господарства, слід зважити на особливості організації промисловості в період

⁸ Гітько С. «Український інженерний центр» — філіал «Промпартії» в Україні (1930—1931 рр.) // 3 архівів ВУЧК — ГПУ — НКВД — КГБ. — 1999. — № 1—2. — С. 142—155.

⁹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 3, спр. 606, арк. 311—318.



Реконструкція лабораторії двигунів внутрішнього згорання НТУ «ХПІ»

непу. ХПЗ був одним із підприємств Південмаштресту. Матеріали звітів та доповідні записки про виробничу діяльність заводу не проливають світла на реальний стан речей щодо економічної ефективності випуску продукції. Так звані «контрольні цифри» виробництва мали характер співвідносних з даними минулих років, місяців або одночасно різних чинних варіантів промпланів¹⁰. Це була типова ситуація для трестівського господарства, яке імітувало ринкові відносини. Після повороту від політики непу до курсу індустріалізації виробничі невдачі, економічні прорахунки такого господарювання стали зручними пастками для «вишукування відьом» у середовищі керівників-інженерів.

Народному господарству бракувало кваліфікованих спеціалістів, відсторонення яких унеможливило виконання виробничих завдань, підготовку нових спеціалістів. Цветкову дозволили повернутися до «нормального життя» й виконання службових обов'язків. Професор очолив створену в Харківському механіко-машинобудівному інституті кафедру двигунів внутрішнього згорання (ХММІ виник у липні 1930 року, після реорганізації Харківського політехнічного (раніше технологічного) інституту на самостійні галузеві вузи). 1934 року В. Т. Цветкова призначають деканом машинобудівного факультету ХММІ, а 1940 — заступником директора з наукової та навчальної роботи інституту¹¹. Він не втрачає зв'язку з машинобудівним виробництвом, залишається незмінним консультантом заводчан, допомагає в розв'язанні актуальних конструкторських і виробничих питань. Під його опікою був Коломенський завод, на якому запроваджувалися конструкторські розробки й дослідні випробування дизелів типу Д50 та Д100.

¹⁰ ДАХО, ф. Р-1010, оп. 1, спр. 2126, арк. 175; спр. 2198, арк. 206.

¹¹ Архів НТУ «ХПІ», спр. 12089.

Одночасно професор очолив кафедру авіаційних двигунів Харківського авіаційного інституту (ХАІ), яку в 1930 році створив разом з академіком Г. Ф. Проскурою. У 1932 році професор В. Т. Цветков уперше в Європі розпочав дослідження з впровадження в авіаційні ДВЗ принципу безпосереднього уприскування. Серед досліджень, виконаних за час роботи в інституті, була перевірка доцільності та можливостей побудови авіаційних паро- і газотурбінних двигунів, а також вивчення необхідності створення спеціального швидкохідного дизеля для морського флоту.

На перший погляд, життя Василя Трохимовича начебто владналося, однак попереду були нові випробування. У зв'язку з порушенням карної справи, заведеної для виявлення винних у злочинній бездіяльності та розтраті державних коштів, з 28 вересня по 24 липня 1939 року В. Т. Цветков перебував під слідством УДБ УНКВС по Харківській області. Договором, укладеним між науково-дослідним інститутом Військово-повітряних сил РСЧА та ХАІ, передбачалося виконання варіантів паротурбіни (ПТ-6) та окремих вузлів агрегату для літака. Роботу виконувала група спецсектора авіаційного інституту під керівництвом професора Цветкова з 1932 по травень 1939 року. Матеріали слідства склалися з двох частин: вивчення експертною комісією документації про планування та організаційні заходи з виконання технічної програми договору; свідчень у вигляді пояснювальних записок членів колективу, за винятком будь-яких оцінок усунутого від роботи Цветкова. Мізерні результати семирічної праці порівняно з витраченими семи мільйонами карбованців розглядалися як наслідок антидержавних, антирадянських, що межують з прямим шкідництвом, методів роботи професора Цветкова та інженера Лаврова, спрямованих на підрив найважливішого урядового завдання¹². Їхню діяльність кваліфікували як відсутність планування, систематичний зрив термінів, озокамилювання у технічних звітах і доповідях. Пояснення щодо постійних затримок у постачанні обладнання та у надходженні коштів до уваги не бралися. Проте майже через півроку справу без будь-яких пояснень було закрито¹³.

Знову професор повернувся до улюбленої справи. Захопленість роботою, працьовитість і підтримка родини вкотре врятували Цветкова. Його вірний товариш — дружина Поліна Григорівна — весь час присвятила сім'ї, створенню того затишку, якого так жаждала стомлена випробуваннями душа Василя Трохимовича. За спогадами рідних, у домі панувала «музична» гармонія: стосунки, позначені ширістю та вірністю, зміцнювалися ще й спільною любов'ю до музики. Адже Поліна Григорівна закінчила консерваторію. Природний музичний слух ставав Василю Трохимовичу в пригоді і на роботі: він був закоханий у симфонію працюючих двигунів. Робочий день його завершувався відвідуванням створеного й виплеканого лабораторного машинного залу, де все крутилося, працювало... Легендою залишився випадок, коли професор під час одного із своїх візитів, розмовляючи з колегою, на слух точно визначив поломку. Для нього завжди звучала музика серця машини, він був справжнім маестро двигунів.

Фундаментальною працею з теорії авіадвигунобудування стала книжка В. Т. Цветкова «Теорія та конструкція авіаційних двигунів», що побачила світ 1940 року. Крім розрахунків роботи циклів авіаційних швидкохідних двигунів, авторові вдалося окреслити поле подальшого вивчення актуальних проблем, пов'язаних з підвищенням швидкохідності двигунів. Цього ж року йому було присвоєно ступінь доктора технічних наук.

Коли розпочалася Велика Вітчизняна війна, ХММІ був евакуйований до Красноуфімська Свердловської області. Родина Цветкова через хвору бабусю змушена була залишитися в окупованому Харкові. Протягом першого періоду окупації міста Василь

¹² ГДА СБ України, Харків, спр. 010645, арк. 42.

¹³ Там само, арк. 55.

Трохимович підтримував зв'язки з колегами з політехнічного інституту, який з 29 листопада 1941 року відновив своє існування. За короткий час при ньому були створені технічні, аналітико-хімічні підрозділи, міні-виробництва товарів широкого вжитку, друкарня. Наукова управа окупаційної влади взяла на облік всіх спеціалістів технічного напрямку. Василя Трохимовича було призначено на посаду головного інженера Технічного бюро¹⁴. До того ж планувалося його призначення на посаду директора науково-дослідного інституту енергетики харківської філії Української академії наук¹⁵.

Після першого визволення міста Василь Трохимович очолив відтворений ХММІ, керував відновлювальними роботами. У березні 1943 року з прифронтового Харкова було відправлено за місцем евакуації установ більше ста відомих учених та артистів¹⁶. Так родина Цветкових опинилася у Красноуфімську, де з перших днів перебування Василь Трохимович займався викладацькою, дослідницько-конструкторською роботою, спрямованою на виконання воєнних завдань. У 1944 році В. Т. Цветков був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, а в 1946 році медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.».

Професор повернувся до міста, очолив кафедру ДВЗ ХПІ, на якій до останнього дня життя віддавав науці увесь свій творчий потенціал. Він продовжував читати лекції, блискуче відтворюючи на дошці креслення будь-якої деталі чи вузла машини, незважаючи на тремтіння рук. Аби його уникнути, він стискав руку з крейдою іншою рукою, ніби штативом. У 1953 році побачила світ монографія «Двигуни внутрішнього згоряння», що стала символічним підсумком багатолітньої роботи Цветкова, теоретичних розрахунків та конструювання всіх типів ДВЗ, крім авіаційних. Багатьом поколінням студентів Радянського Союзу пропонований курс залишався базовим підручником із профільної спеціальності. За роки роботи в ХПІ вчений підготував плеяду висококласних спеціалістів: під керівництвом професора захистилося близько 40 дисертантів. Після смерті В. Т. Цветкова 1 грудня 1954 року кафедру успадкував один із його найталановитіших учнів — М. М. Глаголев.

На святкуванні 75-літнього ювілею кафедри двигунів внутрішнього згоряння НТУ «ХПІ», яке відбулося 5 вересня 2006 року, ушанували пам'ять її засновника, професора Василя Трохимовича Цветкова.

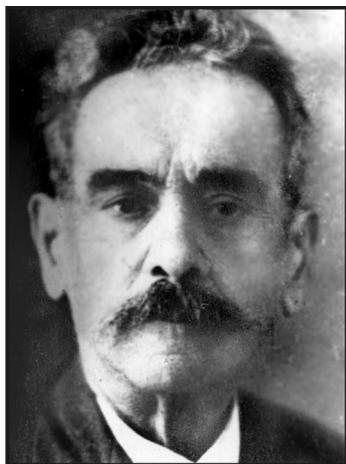
¹⁴ ДАХО, ф. Р-3744, оп. 1, спр. 44, арк. 164.

¹⁵ Там само, ф. Р-3076, оп. 1, спр. 7, арк. 14.

¹⁶ ЦДАГО України, ф. 1, оп. 23, спр. 645, арк. 6—9.

Наталія ТРИПУТІНА

ВІРНІСТЬ ПОКЛИКАННЮ



Д. С. Черкес. Фото початку 40-х років ХХ століття, м. Харків

ЧЕРКЕС Даниїл Самойлович

Народився 1870 року у місті Сімферополь Сімферопольського повіту Таврійської губернії в сім'ї винороба. Начальник каналізації міста Харкова, професор Харківського інженерно-будівельного інституту. Заарештований 10 січня 1931 року економічним відділом ДПУ УСРР як член контрреволюційної шкідницької організації «Промпартія», звільнений з-під варти в серпні 1931 року.

Кінець ХІХ — початок ХХ століття в житті Харкова були періодом бурхливого розвитку промислового, господарського та громадського життя. Небаченими темпами зростали торгівля, транспорт, промисловість — за час від 1900 до 1911 року валова продукція промислових підприємств Харкова зросла у 2,9 раза. Спостерігався інтенсивний приплив населення, чисельність якого лише з 1897 по 1912 рік зросла на 50 %. І при цьому місто потерпало від антисанітарії. Захворюваність і смертність у столиці Слобожанщини, трішки знижені завдяки введенню водогону (1881 р.), значно перевищували західноєвропейські норми (24,8 смертей на 1000 осіб за рік проти 15 за кордоном). Хронічним явищем були епідемії тифу. Чималу роль у такій сумній статистиці відіграв той факт, що асенізаційна служба видаляла з міста лише близько 15 % нечистот, а решта потрапляла у ґрунт і не дуже повноводні річки¹. Нагальне питання було розв'язане із залученням молодого перспективного інженера Даниїла Черкеса.

Народився Даниїл Самойлович Черкес у 1870 році в Сімферополі й належав до старовинного шанованого роду караїмів (історично його прізвище було Черкез). Батько, почесний громадянин міста, займався виноградарством та виноробством, належав до купецького стану. За даними відомого кримського краєзнавця Ю. О. Полканова, хлопчик закінчив у Криму початкову караїмську школу. Продовжив освіту в гімназії та, провчившись у ній чотири роки, вступив до комерційного училища в Одесі. Закінчив його Даниїл 1891 року, але торговою справою не зайнявся. Відчувши в собі великий потяг до техніки, юнак самотужки готувався до іспитів у Санкт-Петербурзький технологічний інститут. Два роки пішло на відбуття військової повинності в Севастополі, після чого здійснилася мрія про технічну освіту. Але навчання в північній Пальмірі закінчилося арештом та висилкою за участь у роботі гуртка політичної самоосвіти соціалістичного спрямування. Хлопець продовжив освіту за кордоном, в електротехнічному інституті бельгійського міста Льеж.

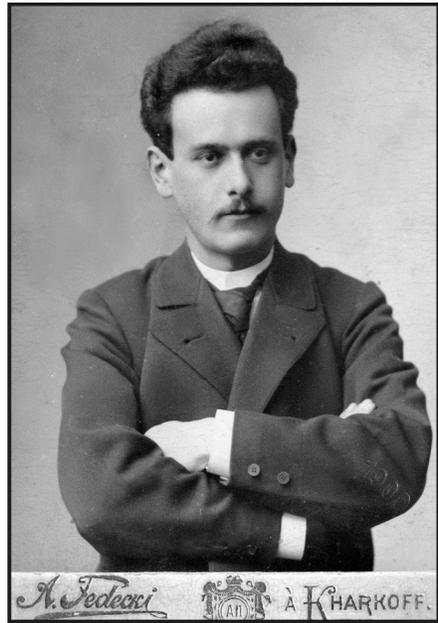
Поновитися в складі студентів Петербурзького технологічного інституту удалося 1895 року. Переживши протягом наступних чотирьох років ще два арешти за зв'язок з есерами, Даниїл у 1899 році закінчив ПТІ та отримав диплом з відзнакою та звання інженера-технолога.

¹ Чорний Д. М. Міське господарство Харкова початку ХХ ст.: питання про темпи розвитку // Вісн. Харк. ун-ту.— № 387.— Історія України.— Вип. 1.— Х.: Основа, 1996.— С. 36.

Восени того ж року випускник почав працювати на Харківському паровозобудівному заводі на посаді інженера-конструктора. Невдовзі він одружився з дівчиною з такого ж відомого караїмського роду Анною Севастьянівною Дуван. До речі, у Харкові на початку ХХ століття представники цього народу склали хоча й невелику — 207 осіб, але поважну общину, до якої входили відомі лікарі, юристи, купці, промисловці². 1900 року в них народився син, названий на честь прадіда Веніаміном. Але за півтора роки роботи на ХПЗ молодий інженер захворів на туберкульоз і був змушений перебраться до рідного Криму. Там у 1902 році він посів місце інженера курорту Гурзуф, де налагодив водопостачання селища і спорудив установку для виготовлення льоду.

Події першої російської революції торкнулися і сім'ї Черкесів. У Сімферополі було вбито брата Даниїла Самойловича — Іллю, а його самого поранено. Невдовзі Черкес виїхав у службове відрядження до Франції та Італії для вивчення благоустрою курортних містечок Рив'єри, але після повернення до Сімферополя його було вислано з Криму за наказом генерала Думбадзе. У пошуках наступного місця роботи в 1906 році він і прибув до Харкова, де губернське земство саме відбирало кращий проект каналізації лікарні «Сабурова дача». Оригінальну розробку запропонував молодий перспективний інженер Даниїл Черкес, який добре зарекомендував себе, працюючи на будівництві водопроводу й каналізації в Ялті. Перемога в конкурсі принесла йому заробіток і пов'язала назавжди з Харковом. Сім'я оселилася неподалік від каналізаційної контори, в химерному будинку на схилі по вул. Дівочій, 3.

Складна економічна і політична обстановка в країні не дозволяла до 1907 року впритул підійти до вирішення проблеми спорудження каналізації Харкова. Коли ж міська дума прийняла відповідне рішення, складання записки щодо організації постійного Каналізаційного бюро було доручено інженерові Даниїлу Черкесу. Через складність задуманого Каналізаційне бюро, на яке безпосередньо покладалося виконання робіт, поділили на окремі технічну та господарську частини. Технічний відділ очолив Даниїл Самойлович, який став Головним будівничим каналізації. Невдовзі його було призначено і на посаду міського інженера Харкова. Складений проект був підданий багатоступеневій експертизі, що додало надійності майбутній системі. Вона мала забезпечити Харків каналізацією на 30—40 років наперед, за прогнозованого росту населення до 600 000 осіб. Будівельні роботи почалися навесні 1912 року, а перші приєднання до вуличної мережі були здійснені в серпні 1914-го. Харків став дванадцятим містом Російської імперії, забезпеченим каналізацією, інженерна система очищення стічних вод стала взірцем не тільки для Росії, а й для Європи³.



Інженер Черкес. Фото 1900 року, м. Харків

² Багалей Д. И., Миллер Д. П. История города Харькова за 250 лет его существования. — Х., 1912. — Т. II. — С. 138.

³ Современное хозяйство города Харькова (1910—1913). Вып. I. — Х.: тип. «Просвещение», 1914. — С. 104.



Будинок по вул. Дівочій, 3 (нині Демченка), де проживала родина Черкесів. Фото 2008 року, м. Харків

Безперервній роботі каналізації значну загрозу становило за- смічення її мереж твер- дими побутовими від- ходами. Зарадити цій проблемі могло тільки впровадження обов'язкового для всіх домо- власників їх вивезення. Розробляючи проєкт міського обозу в Харко- ві, Д. С. Черкес вдався до розгляду постановки справи видалення сміт- тя та його знешкоджен- ня й утилізації в інших, найбільш розвинених містах⁴. Проаналізу- вавши невтішний стан справ у цій галузі місь- кого господарства Хар- кова, Даниїл Самой- лович розробив план обозного парку, який запропонував розмісти- ти у Золотому провулку біля Зміївського шосе. Доля проєкту вирішувалася 29 квітня 1913 ро- ку на багатолюдному спільному засіданні кан- алізаційної та сані- тарної комісії міської думи. «Вивезення місь- ким обозом сміття до

здійснення каналізації є необхідним і обов'язковим як з гігієнічних, так і з технічних міркувань», — підсумувало зібрання. Комплекс з вивозу побутових відходів досі стоїть на сторожі чистоти нашого міста, саме там, де його розмістив засновник.

Уведення в дію першої черги каналізації 1914 року став останнім з великих проєктів благоустрою міста, які встигло здійснити громадське самоврядування за мирних часів. Початок Першої світової війни змусив обмежити роботи, а з 1917-го нові підключення до центрального колектору припинилися. І все ж третина території міста, його найбільш густонаселені центральні райони, вже були охоплені каналізаційною мережею, магістралями та колекторами. Революційні події з ліквідацією міської думи та її виконавчого органу — управи призвели до руйнації структури управління комуналь- ним господарством. Політика воєнного комунізму, з відміною платні за комунальні

⁴ Черкес Д. С. Об организации городского обоза для вывозки сухого мусора из частных и общественных владений в г. Харькове. — Х.: Тип. «Просвещение», 1913. — 56 с.

послуги, зруйнувала економічну базу. Загальна біда спіткала службу каналізації Харкова. Спроби хоча б у мінімальному обсязі розширити мережу за рахунок домовласників довелося остаточно припинити в 1919 році. Націоналізація житлового фонду покінчила з приватною власністю на багатоквартирні будинки. «З настанням 1920 року стан капітальних і порівняно нових споруд каналізації незмінно почав приходити в занепад. <...> Відсутність матеріальних засобів і примусовий характер праці робочих фактично залишили роботу всього обладнання та споруд без всякого догляду. <...> мали місце випадки фонтанування нечистот з колодязів каналізаційної мережі на вулицях міста» — таку жахливу картину змальовував у 1922 році перший фаховий журнал комунальників «Коммунальное хозяйство на Украине», до складу редколегії якого увійшов Д. С. Черкес⁵. Годі й казати, які страшні наслідки тягли за собою ці брудні «гейзери». Зокрема, у 1919 році в місті було зареєстровано 485 випадків натуральної віспи, 20 055 випадків висипного тифу, 2000 зворотного тифу і 311 випадків холери. За один лише день 30 червня 1922 року до лікарень Харкова з діагнозом «холера» потрапив 1031 пацієнт⁶. Страшного удару завдали ці пошесті особисто Даниїлу Самойловичу: у 1922 році від тифу померла його дружина Анна.

За час практичної роботи з проектування й будівництва споруд водопостачання та водовідведення Даниїл Самойлович здобув і багато теоретичних знань. Тож не дивно, що з відкриттям у 1922 році в Харкові Всеукраїнського комунального технікуму — першого в Союзі вищого навчального закладу в цій галузі — він увійшов до професорсько-викладацького складу. Майбутнім спеціалістам Черкес підготував курс лекцій, в якому виклав узагальнений досвід та найновіші досягнення інженерної думки в галузі комунального господарства⁷. Починав Д. С. Черкес викладацьку діяльність у Харківському технологічному інституті на створеному 1920 року інженерно-будівельному факультеті. До його навчального навантаження входили такі дисципліни: спецкурс каналізації; проектування каналізації; очищення стічних вод; кремація; планування і благоустрій населених місць, сади; дипломне проектування. Почавши роботу в ХТІ як рядовий викладач, на 1929 рік Даниїл Самойлович вже обіймав посаду професора 2-ї групи, таку ж саму, як відомі колеги — архітектор О. М. Бекетов та інженер М. Г. Малишевський⁸.

Вагомий внесок у відродження комунального господарства зробив Черкес як один з організаторів головного управління комунального господарства при Народному комісаріаті внутрішніх справ України. У цьому управлінні він три роки керував відділом водопостачання і каналізації. «Незважаючи на багато випробувань та критичних станів, крізь які їй (каналізації) довелося пройти, їй вдалося щасливо впоратися з негараздами і не тільки зберегти в задовільному стані свій основний технічний фонд, але й значно його збагатити і розширити тоді, коли, здавалося, всі можливості до цього були вичерпані» — так оцінив цей період Д. С. Черкес⁹. Інженер працював над тим, щоб Харківська станція стала основною експериментальною базою України із запровадження новітніх засобів очистки міських стоків¹⁰. Успіхи харків'ян були високо оцінені 2-м Всесоюзним (XIV) водопровідним та санітарно-технічним з'їздом, який

⁵ Черкес Д. С. Об организации городского обоза для вывозки сухого мусора из частных и общественных владений в г. Харькове.— 56 с.

⁶ Холера на Україні // Вісті.— 1922.— 30 черв.; Холера на Харківщині // Вісті.— 1922.— 28 лип.

⁷ Черкес Д. С. Основы общественной санитарии. Удаление, утилизация и сжигание мусора: Конспект лекций.— Х.: Техникум коммунального хозяйства, 1923.— 168 с.

⁸ ДАХО, ф. Р-1682, оп. 1, спр. 270, арк. 20зв.

⁹ Черкес Д. С. Канализация г. Харькова и ее очистные сооружения.— Х., 1922.— С. 3.

¹⁰ Черкес Д. С. Канализация г. Харькова: Докл. 2-му Всесоюз. (XIV) водопров. и сан.-техн. съезду в г. Харькове 1927 г.— Х., 1927.— С. 18.



Д. С. Черкес з родиною сина Веніаміна. Фото кінця 20-х років ХХ століття, м. Харків (з особистого архіву онуки, А. В. Попової)

відбувся в 1927 році в Харкові. Високий фаховий рівень, видатні організаторські здібності сприяли запрошенню спеціаліста в різні роки до розроблення проекту каналізації міста Миколаєва, будівництва очисних споруд Сімферополя та керівництва проектом постачання міста водою з джерел річки Салгір.

Добігав кінця період відбудови народного господарства. Але марно було сподіватися на полегшення життя: чимдалі більше зміцнювалися командно-адміністративні методи керівництва державою. Період «великого перелому» був позначений ще потужнішими хвилями репресій. За допомогою вигаданих звинувачень влада намагалася виправдати свої численні прорахунки та авантюризм.

Найбільш відомою справою початку 1930-х років з переслідування технічної інтелігенції став «процес Промпартії». Шістдесятирічного Д. С. Черкеса заарештували 10 січня 1931 року. Звинувачення було стандартним: «участь у контрреволюційній шкідницькій організації». Разом із ним опинилися за ґратами ще кілька провідних фахівців комунального господарства Харкова: головний інженер міського відділу комунального господарства О. А. Тирмос, головний інженер управління водопостачання Д. Д. Тиц, буровий майстер служби водопостачання Г. Л. Сичов, інженери Харківкомунгоспу С. Л. Берчанський та Б. О. Кустарський. Слідство просувалося накатаними рейками. Склад управлінських кадрів виступав у ролі кубла заколотників. Фахівці комунальної галузі, що тісно контактували у виробничих потребах, були призначені на роль членів підпільної контрреволюційної організації. Уся їхня професійна діяльність була начебто суцільним шкідництвом, а планові наради — замаскованими зборами осередку Промпартії. Спантеличені, налякані, змучені підслідні протягом півроку напружували фантазію, вигадуючи провини для себе й товаришів по нещастю.

Даниїл Самойлович тримався з дивовижною мужністю, витримкою, мудрістю. Його власноруч написана біографія, на що зазвичай спиралися слідчі у пошуках компромату, не дала жодної зачіпки. Він не вказав імен живих на той час людей, які могли б стати наступними жертвами репресій, не підтвердив жодних фактів злочинної діяльності. У протоколі допиту від 9 квітня 1931 року з великою людською, громадянською та професійною гідністю написав: «Я є кращим спеціалістом з каналізації та очистки стічних вод на Україні, і подальший мій відрив від проектувальних робіт, якими я керував (каналізація та очистка стічних вод Дніпробуду, Великого Запоріжжя та ряду міст Донбасу) і від роботи по каналізуванню нових окраїн Харкова, не дає використовувати мій обширний досвід й знання в цій справі, а мене позбавляє можливості з захопленням плідно брати участь в Радянському будівництві»¹¹.

Обвинуваченого тримали під вартою до серпня 1931 року. Після звільнення Даниїла Самойловича відлучили від його витвору — каналізації Харкова, якій було віддано

¹¹ ГДА СБ України, Харків, спр. № 024247, т. 2, арк. 69, 70.

майже чверть віку напруженого творчого життя. Ще страшніша втрата очікувала його в 1937 році. За примусово наданим свідченням одного із заарештованих органами НКВС у Ленінграді був взятий під варту син, талановитий науковець і економіст, співробітник Комісії з вивчення проблеми міст при Держплані УСРР Веніамін Данилович Черкес. Трагічна доля сина була особистою драмою Даниїла Самойловича. Уперше Веніамін був заарештований разом із двадцятьма однопартійцями в середині вересня 1922 року — за належність до партії меншовиків, антирадянську агітацію та розповсюдження контрреволюційних листівок. Під час перебування під вартою у Веніаміна загострилися давні хвороби (уроджена вада серця і туберкульоз). У тюрмі він захворів на запалення легенів, все це призвело до кровохаркання. Батькові вдалося визволити його з ув'язнення на поруки і протягом двох місяців трішки підлікувати. Та ледь юнак почав підійматися з ліжка, його знову запроторили до буцегарні. У відчай Даниїл Самойлович звернувся до каральних органів з благанням змінити вирок у вигляді заслання до концентраційного табору в Архангельській губернії на м'якший. «Прошу не відмовити в моєму клопотанні, хоча б як ушанування за ту вперту працю, яку я незмінно та лояльно несу на користь Радянської влади» — такими словами закінчувався лист¹². Не дослухалися... Не в Архангельській губернії, а в Наримському краї довелося провести наступні три роки Веніаміну Черкесу. До Харкова він повернувся лише в 1927 році, уже після скасування постанови секретаріату ВУЦВК від 22 вересня 1926 року про обмеження в місці проживання. 16 грудня 1930 року він знову був заарештований як член антирадянської партії. Після звільнення з-під варті Веніамін лише шість років прожив на волі. Шляхом до сибірських таборів він встиг завдяки милосердю незнайомих людей переслати сім'ї останній привіт, а потім канув у безвість, посиротивши дружину, дочку та старого й хворого (міокардит, склероз, артроз, серцеві напади) батька.

Даниїл Самойлович зосередився на викладацькій роботі. Разом з інженерно-будівельним факультетом Харківського технологічного інституту Черкес перейшов до утвореного в 1930 році на його базі нового вищого навчального закладу — Харківського інженерно-будівельного інституту (ХІБІ). На 1940 рік він був єдиним професором факультету ТВВК (тепловодопостачання, вентиляції та каналізації), який мав учений ступінь доктора технічних наук та звання професора. За свідченням його онуки А. В. Попової, ці відзнаки були присуджені рішенням ВАКу за сукупністю наукових праць без захисту відповідної дисертації.

Нову царину для реалізації свого інженерного потенціалу Д. С. Черкес знайшов завдяки співробітництву зі створеним у Харкові 1 серпня 1931 року Українським державним інститутом комунальної гігієни. Для вирішення складних технічних питань керівник інституту О. М. Марзєєв запросив на роботу свого колегу професора Д. С. Черкеса. Тематика наукових досліджень та інженерних проектів інституту великою мірою зосереджувалася на проблемі санітарного оздоровлення Донбасу шляхом створення генеральної схеми водопостачання. За наказом уряду СРСР група дослідників за участю Черкеса виконала санітарну оцінку умов і місць спуску стічних вод, норми очистки їх для місцевих умов. У 1933 році Д. С. Черкес — головний інженер Бюро Харківського водотресту із проектування водоводу з Сіверського Дінця до Харкова¹³.

У цей час були підготовлені ґрунтовні роботи, що витримали кілька перевидань і відомі не одному поколінню інженерів-комунальників¹⁴. У передвоєнні роки ви-

¹² ГДА СБ України, Харків, спр. № 015151, арк. 27, 27зв.

¹³ ДАХО, ф. Р-1617, оп. 2, спр.8, арк. 1, 1зв.

¹⁴ Черкес Д. С. Краткий справочник проектировщика канализации.— Х.; К.: Госуд. науч.-техн. изд-во Украины, 1935.— 312 с.; Черкес Д. С., Казас М. И. Ливни Донбасса, Харьков и Киева.— Х.: ХИИКС, 1937.— 425 с.

йшов друком присвячений українському селу «Альбом проектов очистных сооружений для очистки сточных вод районных и сельских больниц».

Чорні дні фашистської окупації Даниїл Самойлович пережив у Полтаві. А восени 1943-го повернувся до зруйнованого, голодного й холодного Харкова, аби останні сили віддати його відродженню. 28 березня 1944 року наказом по ВКВШ він отримав посаду завідувача кафедри санітарної техніки на створеному під час війни санітарно-технічному факультеті Харківського інституту інженерів комунального будівництва¹⁵. До свята 1 Травня наказом по інституту йому було винесено подяку «За активну роботу з відбудови інституту, організацію та проведення навчального процесу»¹⁶. Результати дослідження ХПКБу про вимушену зупинку в роботі каналізації під час окупації інженер виклав у збірці, опублікованій в серпні 1944 року¹⁷.

Професор продовжив і давню співпрацю з Харківським інженерно-будівельним інститутом — завідував кафедрою каналізації і водночас із навчальною роботою активно займався науковими дослідженнями. Судячи з того, що наприкінці березня 1944 року доктор технічних наук Черкес очолив оргкомітет зі скликання наукової конференції з питань відбудови міст України, працював він з величезним завзяттям. Узнявши участь у роботі семінару з питань відновлювального будівництва, який з 19 квітня до 21 травня 1944 року проводив ХІБІ для працівників проектних та будівельних організацій Харкова, Черкес підготував лекцію «Вказівки до проектування, застосування та методів відновлення внутрішніх та зовнішніх мереж каналізації». Даниїл Самойлович торкнувся таких важливих тем, як необхідність у найкоротший термін відновити втрачену документацію про підземне господарство, своєчасність спорудження сміттєспалювальних станцій, розширення замалої мережі зливних водостоків, облаштування спеціальних запруд для накопичення весняних та зливних вод на річках Лопань та Харків¹⁸. Д. С. Черкес не встиг завершити науково-дослідну роботу за темою «Біологічні фільтри високої продуктивності», як планував, на 1 грудня 1944 року.

«Не проси в Бога щасливої долі...» — кажуть у народі. Мабуть, за чисте й подвижницьке життя і було послано Даниїлу Самойловичу «легку» смерть: 27 жовтня 1944 року, відійшовши від чайного столу під час вечері, він раптом знепритомнів і за кілька хвилин покинув усі свої земні справи.

...Скільки пам'яті — висить у кабінеті директора «Харківкомуночиствод» написаний олією великий портрет Даниїла Самойловича Черкеса. Вже кілька поколінь діячів водовідведення Харкова вважають себе його учнями та послідовниками тих учнів.

¹⁵ Архів ХНАМГ, спр. 33, арк. 55, 55зв.

¹⁶ Там само, арк. 63.

¹⁷ Черкес Ф. Д., Папин М. Г. Работа Харьковской канализации в периоды длительного прекращения подачи воды из городского водопровода // Ученые Харькова к годовщине освобождения родного города. — Х.: Знамя, 1944. — С. 34.

¹⁸ ДАХО, ф. Р-3934, оп. 2, спр. 34, арк. 7.

Світлана СКОРОХОДОВА, Ігор ШУЙСЬКИЙ

ОЛЕКСАНДР ЯНАТА: ПРИКЛАД ВІДДАНОСТІ НАУЦІ



О. А. Яната. Фото 20–30-х років ХХ століття

ЯНАТА Олександр Алоїзович

Народився 1888 року в місті Миколаїв Херсонського повіту Херсонської губернії в сім'ї садівника. Професор Всесоюзного інституту лісового господарства та агролісомеліорації. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 року позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Прорвтабі та Білбалттабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 липня 1937 року термін покарання продовжено на 5 років. Помер 3 червня 1938 року в Північсхідтабі НКВС у Магаданській області Хабаровського краю. Реабілітований військовим трибуналом КВО 10 червня 1964 року.

Олександр Алоїзович Яната народився 28 травня (9 червня за ст. ст.) 1888 року в місті Миколаєві Херсонської губернії. Його батько, Алоїз Францович, був вихідцем з Чехії, займався садівництвом. Мати, Марія Фортман, була дочкою військового лікаря. Багато часу рідні приділяли вихованню сина, всіляко заохочували прагнення Олександра до знань, прищеплювали любов до природи. Спочатку він навчався в приватній школі, потім у середньому реальному училищі, де почав серйозно займатися природознавством, вивчати ентомологію, цікавився рослинним світом околиць Миколаєва.

У 1905 році Олександр Яната вступив одночасно до Новоолександрійського інституту сільського господарства та лісівництва в Пулавах і на агрономічне відділення Київського політехнічного інституту. Остаточо визначився він через рік: залишив Привіслинський край і переїхав на береги Дніпра, намагаючись відвідувати якомога більше лекцій відомих професорів Київського університету й політехнічного інституту — Г. Ф. Вагнера, М. М. Воскобойникова, В. В. Заленського, С. Г. Навашина, І. І. Шмальгаузена. Талановитий студент, якого вирізняли старанність і ерудиція, очолював інститутський гурток натуралістів, в якому працював. Гуртківці поєднували популяризаторську діяльність і дослідницьку роботу. Найцікавіші матеріали склали перші номери журналу «Природа України». До завершення навчання в 1911 році студент Яната брав активну участь у роботі Київського товариства дослідників природи. Становленню науковця та громадянина сприяло членство в Українському науковому товаристві (УНТ) — так світогляд молодого людини набув українофільського забарвлення.

Досліджуючи маловідому флору Півдня України, Олександр цікавився місцевими назвами рослин — до карток з характеристиками ботанічних властивостей рослин він додавав їх народні назви, складав окремих словничок, що став у пригоді при розробленні української ботанічної термінології, яку вивчала спеціальна комісія товариства. Практичну роботу Олександр здійснював під час канікул, коли виїжджав на Херсонщину та працював у Миколаївському товаристві аматорів природи, засновником і керівником якого він був. Справжньою народною академією були експедиції селами Миколаївщини, зустрічі зі старожилами, які відчували шире зацікавлення гостя

в розмовах, пов'язаних з їхнім життям та побутом. Олександр розумів, що з часом відійдуть старші покоління українців і заберуть із собою накопичені знання. Першою статтею українською мовою став «Спис рослин, зібраних добродієм Громегою у Черкаському повіті на Київщині». У цій роботі пролунала теза, яку багато років публічно обстоював Яната: російська ботанічна номенклатура селянам незрозуміла, українці мають власні назви для кожної рослини, сформовані століттями.

Але не тільки наукові гуртки приваблювали юнака. Ще в Пулавах примкнув він до студентського руху, в Києві очолив санітарно-революційну секцію РСДРП. Підпільну роботу розгорнув і в рідному місті. У працях радянських істориків, присвячених більшовикам Миколаєва, його ім'я не згадується. Про цей бік діяльності збереглися відомості в архівних документах. Працівники Миколаївського охоронного відділення вважали О. Янату одним з головних діячів підпілля, секретарем комітету Миколаївської організації РСДРП, який діяв під псевдонімами «Тарас», «Саша», «Олександр». Відомо, що студент перебував під наглядом Київського охоронного відділення та жандармського управління, займався виданням партійної преси та агітаційної літератури, збирав кошти на підтримку підпільного Червоного Хреста, який опікувався долею політв'язнів. Його квартира неодноразово піддавалася обшукам, а в травні 1910 року на короткий термін він був ув'язнений до Лук'янівської тюрми¹. Енергійний хлопець влаштував особисте життя — одружився з Наталією Осадчою, студенткою природничого відділу фізико-математичного факультету Київських вищих жіночих курсів, з якою був знайомий вже кілька років.

Арешт не завадив науковій роботі. У 1911 році Яната отримав пропозицію ректорату залишитися в інституті на посаді викладача й готуватися до здобуття звання професора. Олександр обрав практику: оселився у Сімферополі, працював консерватором музею та вивчав рослинний світ малодосліджених посушливих степів Північної Таврії, флори Кримської Яйли, степової та лісової частин Криму. Обійняв посаду керівника відділу луківництва у «Партії Кримських водних розвідок», за його ініціативою на горі Ай-Петрі було організовано дослідну біологічну станцію. У Кримському товаристві природознавців і аматорів природи з захопленням розповідав про нові відкриття в галузі агрономії та ботаніки. Погляди дослідника щодо викладання наукових знань мовою місцевого населення (у тому числі й татарською) викликали негативну реакцію царської влади. Таврійський губернатор відмовив у розгляді клопотання Янати про отримання посади в земстві. Врешті-решт Олександр Алоїзович мусив залишити Крим і лише навідувався до Таврії з метою продовження дослідів.

«Не було б щастя — нещастя допомогло»: цікава пропозиція Харківського сільськогосподарського товариства очолити контрольну насінневу станцію (засновану 1906 року) надавала фахівцю можливості експериментувати в галузі насіннезнавства. У цьому було зацікавлене керівництво товариства, яке відіграло помітну роль у розвитку тваринництва, садівництва, городництва, рослинництва губернії, мало ділові зв'язки із закордоном. Без зайвих вагань Яната прийняв пропозицію, склав програму, з якою 20 листопада 1913 року ознайомив загальні збори. За короткий термін ученому вдалося досягти результатів у кількох напрямках. Як член комісії відділення садівництва та городництва він керував роботами на контрольному городі, приділяв особливу увагу обстеженню посівного матеріалу, визначенню його схожості, ретельно вивчав урожай зерна 1914 року на Харківщині. У роботі новатор користувався методами, впровадженими Спілкою німецьких насінневих контрольних станцій. За межами городньої ділянки складав гербарії дикорослих лікарських трав. Доповіді Янати «О борьбе с засоренностью экспортируемого хлеба», «Про положення в нашому краї промислу по збу-

¹ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1618, арк. 253, 253зв.

ту, культури і переробці лікарських трав» широко обговорювалися, були підставою відповідних рішень. Окремі проекти, що вимагали тривалих досліджень, такі як «Післязбиральне дозрівання озимих хлібів», були продовжені його спадкоємцями. Академік М. М. Кулешов і через півстоліття підтвердив корисність справи, розпочатої Олександром Янатою: «У 1918 році я зайняв посаду директора Харківської контрольно-насіневої станції та довідався, що раніше директором цієї станції був Яната... В матеріалах станції були два надрукованих звіти про її діяльність, у той же час були видані бюлетені з контрольно-насіневої справи, проводилася достатньо велика науково-дослідна робота, в 1914 році було проведено першу всеросійську нараду з контролю насіння... Після звільнення Янати станція значно зменшила масштаби та зміст роботи. При Янаті було розпочато велику ботанічну роботу з вивчення засміченості насіння Харківщини. Ця робота не була повністю завершена»².

У Харкові вчений поєднував наукову роботу з громадською. Відновив зв'язок з товариством імені Квітки-Основ'яненка, з яким співпрацював від 1912 року, коли запропонував студентській молоді підключитися до збирання народних назв рослин (харків'яни підготували кілька тисяч карток). Науково-літературний відділ товариства, членом президії якого він був, намагався «розвивати й популяризувати різні галузі українознавства та науки і літератури взагалі» шляхом пошуку і дослідження матеріалів «з української термінології, етнографії та історії і сполучених з ними наук... української географії, природознавства, економіки, сільського господарства та ін.»³. Протоколи зборів свідчать, що Олександр Яната поряд із Гнатом Хоткевичем був одним з найактивніших членів товариства. Великі сподівання на привернення уваги громадськості до проблем українознавства вони пов'язували з проведенням у столиці Слобожанщини з'їзду з питань організації розумних розваг для населення Харківської губернії, який був скликаний у червні 1915 року Харківським товариством розповсюдження в народі грамотності. Згідно з положенням оргкомітету, право на участь у роботі отримували представники освітніх, кооперативних, професійних та інших товариств губернії, а також особи, доповіді яких приймалися до розгляду. Хоткевич і Яната розраховували на офіційне запрошення, але листа від організаторів не отримали. Президія розцінила цей випадок як «ганебне відношення з боку певних кіл російської інтелігенції до української культурно-просвітницької інституції», тому що на з'їзд «були закликані всі, хто навіть досить віддалене відношення має до просвітницької діяльності в народі, не було запрошене лише єдине на Харківщині... українське просвітне товариство»⁴. Зневажливе ставлення не відштовхнуло Хоткевича та Янату, вони подали тексти своїх доповідей — відповідно «Про стан народної розваги в Галичині» та «Необхідні передумови до популяризації в нас природознавства і агрономії».

У виступі Яната збирався повідомити про жахливий стан народної освіти, занепад культури. Ці сумні явища автор пов'язував, перш за все, із скороченням кількості шкіл та відсутністю можливості навчатися рідною мовою. Незважаючи на офіційне скасування заборони щодо використання української мови, влада на місцях продовжувала чинити перешкоди. Яната вважав, що відсутність цілеспрямованого виховання свідомого ставлення та любові до свого краю призводить до неприпустимих дій — масового безглузлого винищення окремих видів тварин та птахів, хижацького вирубування лісів, знищення не тільки нешкідливих, а й корисних рослин. Шлях подолання ганебних явищ автор бачив у створенні товариств охорони природи, які б охоплювали людей різного віку та соціального стану. Крім того, визріла необхідність докорінно змінити

² ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1618, арк. 143, 144.

³ Там само, ф. 488, оп. 1, спр. 1, арк. 46.

⁴ Там само, арк. 16.

підхід до просвітницької та популяризаторської роботи. Захисту також потребували пам'ятки української історії та культури. З'їздові був запропонований варіант резолюції, який включав вісім реформістських за змістом пунктів. Яната припускав протидію такому рішенню, проте закликав «наскільки це є можливим за даних умов, піти в напрямі пристосування культурної роботи до місцевих потреб і прийняти ці резолюції»⁵. До обговорення не дійшло, доповідь лишилася не виголошеною. Товариство імені Квітки-Основ'яненка намагалося залучити до співпраці харківських учених і громадських діячів. Олександр Алоїзович виступав з доповідями на відкритих засіданнях, редагував матеріали науково-популярного збірника. Від'їжджаючи до Мінська у жовтні 1915 року, він передав технічну справу видання «Записки Науково-літературного відділу товариства імені Квітки-Основ'яненка» Гнатові Хоткевичу.

У роки війни Яната служив у Земсоюзі, завідував підвідділом Комітету Західного фронту, займався організацією контрольно-фуражної лабораторії. Водночас був секретарем очоленого Симоном Петлюрою Військового Українського комітету Західного фронту, співпрацював з газетою українських соціал-демократів «Слово». Олександрю Янати було притаманне особливе відчуття часу, він завжди чітко розумів, де його присутність буде найбільш ефективною, тому після Лютневої революції відійшов від політики. У липні 1917 року повернувся з фронту й після короткого перебування в Харкові продовжив діяльність у Києві.

Повалення царату відкривало великі можливості для втілення нових проєктів. У 1918 році вчений був обраний до складу Наукового комітету Міністерства земельних справ України, очолив кафедру ботаніки в Київському університеті й політехнічному інституті, заснував ботанічну секцію УНТ і як керівник природничої секції Правосписно-термінологічної комісії Української академії наук (після того, як у 1921 році УНТ увійшло до складу УАН), а пізніше природничого відділу Інституту української наукової мови організував роботу з уніфікації української наукової ботанічної термінології⁶.

1926 року побачив світ допрацьований варіант книжки «Рослина та її життя». Автор вважав, що книжка буде незамінним посібником у шкільній освіті. Наступний обов'язковий крок він вбачав у переході до бінарної номенклатури з використанням поряд із українською латинської мови. «Тільки робитимемо це звичайно, не вульгаризуючи номенклатурної справи, так, як це робиться тепер часто в Росії, де по книжках для широкого вжитку доводять латинські назви, російськими літерами писані», — піклувався про високий рівень роботи Яната⁷.

За його пропозицією був заснований фаховий «Український ботанічний журнал», відомий публікаціями різноманітних матеріалів — від суто наукових до методологічних та бібліографічних. У першому томі Яната вмістив статтю «До лікарської флори околиць Харкова» та бібліографічні нотатки щодо охорони довкілля. Основні принципи природоохоронної політики виклав перший номер журналу Харківського товариства охорони природи. За умов нарощування темпів індустріалізації і ставлення до природного довкілля як до невичерпного джерела, створеного виключно для задоволення потреб людини, думки головного редактора з позицій загальнолюдських цінностей могли здатися ворожими. «Отже, питання охорони природи, під наш час остаточного її руйнування, набирають у нас, в країні, що прямує до соціалізму, — особливої ваги. І коли по капіталістичних країнах у цьому вже є величезні досягнення — то перед

⁵ ДАХО, ф. 200, оп. 1, спр. 446, арк. 113.

⁶ Праця українських бібліологів // Бібліологічні вісті. — 1923. — № 3. — С. 42—44.

⁷ Яната О. За яким принципом треба укладати українську природничу номенклатуру // Вісн. ІУНМ. — Вип. 1. — 1928. — С. 24.

нашим природознавством тут є незмірно більші можливості, а перед державою — абсолютно невідкладні обов'язки». «Між собою органічно зв'язані всі галузі природознавства — цілий комплекс наук, що його складають. І не можна нормально розвивати одних з них, не розкриваючи інших». «Наше природознавство мусить бути разом з тим не нашим — воно мусить стати органічною частиною природознавства СРСР і всесвітнього, черпаючи з нього новітні досягнення інших країн та несучи в них наші досягнення, — сміливо прокладаючи шляхи до нормального міжнародного наукового співробітництва»⁸.

Найвагоміший внесок у збереження довкілля був зроблений Янатою як головою комісії охорони природи сільськогосподарського наукового комітету при Наркомземі УСРР, коли були створені заповідники Конча-Заспа, Приморський, Канівський, Степовий в Асканії-Нові. Він був одним з авторів декрету «Про охорону пам'яток культури та природи».

Важливим напрямом роботи займався Комітет районізації при Сільсько-господарському наркоматі (СГНК) України, заступником голови якого був Яната. З науковою метою професор застосував систему адміністративно-територіального поділу, проаналізував матеріали окружних комісій і дійшов висновку, що господарсько-економічні відносини на території України слід будувати з урахуванням місцевих умов, тобто створювати ботанічно-географічну районізацію України. Очолювана Янатою ботанічна секція СГНК коригувала діяльність наукових закладів, що входили до її складу, — Інституту селекції, Інституту насінництва та Центральної фітопатологічної станції. Можливо, юнацькі спогади про Новоолександрійський інститут, в якому він розпочинав здобуття вищої освіти (за умов воєнного часу заклад перемістився на Лівобережжя Дніпра), обумовили рішення про перехід до Харківського сільськогосподарського інституту. З 1923 року Яната був членом правління, проректором академічної частини інституту, головним редактором вузівського журналу. На кафедрах ботаніки та захисту рослин успішно розробляв тему «Бур'яни і заходи боротьби з ними».

Надзвичайно зріс авторитет вченого, 1926 року він був обраний заступником голови ради Українського ботанічного товариства при Академії наук. На річному засіданні природничої секції Харківського наукового товариства 24 лютого 1928 року О. А. Янату обрали заступником голови президії. 31 травня 1929 року спільні збори професорсько-викладацького та наукового колективу Харківського технологічного інституту, науково-технічного управління ВРНГ ухвалили рішення про підтримання кандидатур науковців, висунутих до складу Всеукраїнської академії наук. У почесному списку, поряд з Миколою Вавіловим, Степаном Рудницьким, Семеном Семковським, Матвієм Яворським, було ім'я Олександра Янати⁹. Вітання колег, приємне очікування затвердження невдовзі змінилися розчаруванням. До речі, ситуація з браком вакансій нагадала 1922 рік, коли природничий відділ ВУАН обрав О. А. Янату академіком, але рішення не було оформлене належним чином. У 1929 році академіком обрали іншого ботаніка — члена Академії наук СРСР Миколу Вавілова. Ця подія не повинна була вплинути на дружні й відверті стосунки вчених. Так, у листі від 9 листопада 1927 року Микола Іванович вітав колегу як організатора нового наукового закладу та сподівався на співробітництво: «Во-первых, приветствую Украинский институт прикладной ботаники, хай живе многие лета. Проблем много. И уже одно то, что Вы находитесь на черноземе, определяет дальнейшую судьбу Института»¹⁰.

⁸ Яната О. До розвитку українського природознавства // Вісн. природознавства.— 1927.— № 1.— С. 3—5.

⁹ ДАХО, ф. Р-1682, оп. 1, спр. 242, арк. 48—50.

¹⁰ Николай Иванович Вавилов: из эпистолярного наследия. 1911—1928 гг. / АН СССР, Институт истории естествознания и техники.— М.: Наука, 1980.— С. 304.

Попри те, що розвиток біологічної науки в Україні мав велику перспективу й був необхідним народному господарству, про режим сприяння інститутів та його керівників з боку профільного наркомату не йшлося від самого початку, що за тисячі кілометрів відчув і автор листа. «Происходят какие-то для меня мало понятные события. Наряду с Вашим письмом и в сопровождении письма замнаркома просвещения пришел официальный запрос от Наркомзема Украины, который совершенно обратно предлагает централизовать всю работу по исследованию культурных растений у нас. Это конечно, также недоразумение, и уже до меня мои коллеги высказывались определенно против моногамии, на которую, повторяю, у нас нет никакой претензии»¹¹. Яната не втрачав оптимізму, у відповіді викладав погляди на подальший розвиток закладу (відомо, що «запит від Наркомзему» чомусь зник за радянських часів з особистого архіву Вавилова, на відміну від листів опального біолога Янати, які збереглися незайнятими). Почуваючись досить впевнено, 1928 року Олександр Алоїзович підтримав зусилля педагога Кирила Макаренка з організації першої в СРСР професійної садово-декоративної школи, забезпечив її лабораторіями та лекційними приміщеннями Інституту прикладної ботаніки¹².

Але в 1930 році втручання ідеології у сферу науки безпосередньо зачепило професора. У науковому двомісячнику інституту була вміщена стаття, що аж ніяк не претендувала на науковість. За формою це був невдалий памфлет, у якому автор спирався на тезу Сталіна про засміченість науки буржуазними теоріями і викривав Янату як шкідника й контрреволюціонера, критикував примітивізм його наукових методів, які нібито були здобуті з практики дідів-прадідів¹³. Несамовите й бездоказове цькування поважного вченого не прикрасило наукове видання. Зрозуміло, публікація не була випадковою. Багатообіцяюча редакційна ремарка стала відвертою погрозою: «Редакція вважає, що цією статтею, звичайно, не вичерпується ціла низка ворожих нам теорій та теорійок по всіх галузях рослинництва і ця стаття є лише початок того, що ми мусимо проробити і що в чергових номерах буде висвітлюватися. Ті зрушення, що ми їх маємо в науковій роботі, зокрема перелом на філософському фронті, мало ще висвітлене в питаннях прикладної ботаніки»¹⁴.

На випадки вчений намагався не зважати, однак у травні 1932 року був змушений перейти до відділу гірської меліорації Всесоюзного науково-дослідного інституту лісового господарства і агролісомеліорації, де займався плануванням раціонального ведення господарства Донбасу¹⁵.

Яната продовжив пошук нових методів боротьби з бур'янами, які спричиняли великі збитки врожаю. Пропозиція здійснити перехід від агротехніки до хімічних засобів, що прозвучала в доповіді на 4-му пленумі Всеукраїнської сільгоспакадемії в Одесі, викликала різко негативну реакцію президії, була висміяна та засуджена «як шкідницька, класово-чужа теорія Янати». «З тих пір і розпочалися критика і обстріл Янати як вченого та як шкідника», — згадав на допиті в ДПУ події осені 1932 року віце-президент академії Андрій Сліпанський¹⁶. Олексію Никаноровичу Соколовському, президентові академії, було запропоновано викрити шкідницькі теорії професора Янати

¹¹ Николай Иванович Вавилов: из эпистолярного наследия. 1911—1928 гг.— С. 305.

¹² ДАХО, ф. Р-858, оп. 1, спр. 32, арк. 28.

¹³ Лясківський М. В боротьбу проти куркульських теорій у рослинництві // Вісн. прикладної ботаніки.— 1930.— № 5—6.— С. 4.

¹⁴ Там само.— С. 1.

¹⁵ Грамма В. Н. Еретика и бунтари: о первых советских ученых-природоохранителях // Завтра будет поздно: Сб. статей.— Х.: Прапор, 1990.— С. 53.

¹⁶ ДАХО, ф. Р-6452, оп.3, спр. 1555, арк. 30зв.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(о началах следствия, избрании меры пресечения и пред'явлении обвинения)

Гор. _____, 9 ^а Мая 1933 г., я, упомянутый _____ Опер.

Рай(Гор)Отделения СПО ГПУ УССР Сектора ГПУ УССР Чистов.

рассмотрев материалы о преступной деятельности гр-на ЯНАТИ Александра
Алогаовича, 1888 г. рожд., урж. г. Николаева.

выразившейся в принадлежности к к-р организации

Постанова про початок слідства та запобіжні заходи щодо О. А. Янати. 9 травня 1933 року

ському сільськогосподарському інституті та Інституті захисту рослин «за протягнення буржуазних теорій в галузі боротьби з бур'янами», що стало передвістям репресії.

За два роки до арешту Янати в Харкові каральні органи готувались до показового судового процесу над учасниками антирадянської контрреволюційної організації УНЦ (Українського національного центру), яка нібито існувала майже десять років, а керівниками її були колишні члени ЦК УПСР. Суд не відбувся. П'ятдесят обвинувачених, на чолі яких, за версією слідства, був відомий науковець і громадський діяч Матвій Яворський, у лютому 1932 року за ухвалою ОДПУ на тривалі терміни були позбавленні волі в концтаборах. Їх визнали членами контрреволюційної організації УНЦ, складовою частиною якої була УВО, що мала на меті шляхом збройного повстання повалити радвладу в Україні¹⁷. Примусово надані свідчення могли бути використані на публічному судовому процесі, який би підсумував роботу чекістів у боротьбі з націоналізмом за останні роки. Компромат поповнив справи-формуляри осіб, які перебували під негласним наглядом. Слідство вважало, що ім'я Янати повинно зайняти місце на верхніх щаблях існуючої на папері схеми контрреволюційної організації, і вимагало від заарештованого свідчень про таємні наради керівництва УВО. Приїзд Михайла Грушевського у квітні 1926 року з відвідуванням квартири Янати та Осадчої на вул. Лермонтовській, 35 здавалися слідчому найяскравішим прикладом такої підготовчої роботи. Яната це заперечував. Показовий процес знов не відбувся.

Напередодні розгляду справи «трійкою» Яната передав листа керівництву Держполітуправління УСРР. «У зв'язку з тим, що з моїм виїздом на заслання переривається ряд важливих наукових робіт чисто виробничого характеру і значення, що я їх вів по різних наукових установах, у тому числі й таких робіт, що я над ними працював багато років, підійшовши вже до статистично-виробничого їх вирішення — дуже прошу врахувати це, визначаючи розмір та форму заслання, давши мені можливість і під час його відбувати поруч, закінчувати хоча б важливіші та більш підготовлені наукові роботи, пишучи про них наукові твори та передаючи їх відповідним установам для використання та друкування. Крім того, прошу врахувати й те, що найбільш доцільно я був би використаний під час заслання тільки в тій галузі, яку я найбільше знаю — боротьбі з бур'янами, і тим більше, що спеціалістів у цій галузі надто мало, а робота надто потрібна. Як агроном-практик, організатор, я ніколи не працював і при своїх хронічних хворобах (легені, серце і т. п.), що часом в мене різко ускладнюється (восени та весною) — не зміг би продуктивно працювати. 21 вересня 1933 року»¹⁸. Великі

¹⁷ Реабілітовані історією / Інститут історії України НАН України.— К.; Полтава: Рідний край, 1992.— С. 12.

¹⁸ ДАХО, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 1618, арк. 81.

у пресі («Комуністі» або «Соціалістичному рільництві»). Той рішуче відмовився. Соколовського звинуватили у співучасті, про що сповістили ЦК КП(б)У. Сигнал був почутий, особисті зв'язки з Грушевським і Янатою були підставою для розгляду «справи Соколовського» в ЦК, а згодом і арешту.

Гоніння підсилювалися на початку 1933 року. 15 березня Яната був знятий з роботи в Харків-

сподівання вчений покладав на оглядовий список власних наукових праць, який склав після арешту і передав слідчому.

Чи збереглися вони донині, професорські рукописи?

Упродовж ще семи довгих місяців Яната перебував у Харківській в'язниці. Нарешті пролунала команда: «З речами на етап!» Надії на те, що до клопотань прислухаються, виявилися марними — за кілька днів спецконвой здав в'язня в Караганді. У новенькій табірній справі був наряд на подальше перебування — Прорвтаб, тобто острів з красномовною назвою Прорва, що знаходиться в Каспійському морі.

У забутому Богом і людьми місці утримувався політичний контингент. Користі від підневільної праці в тих місцях і бути не могло.

Професор ботаніки рівно два роки мусив підкорятися табірному режиму, думками линучи в Україну, до своєї незавершеної праці. Чи властєся колись торкнутися обкладинки ще не виданої книжки?

Нарешті новий етап, хоча знову в протилежний від батьківщини бік. Соловецьке відділення Білбалттабу (Біломорсько-Балтійського табору НКВС) — так мовою чекістів іменувався місце ув'язнення багатьох українців на Білому морі. Тут професор почав збирати зразки рослин острова. Для опису знахідок і нотаток про кліматичні спостереження доводилося уривати час, відведений на сон. Коли після півночі мешканці бараку засинали, Яната влаштувався за тумбою і брався до роботи.

Тим часом ботаніки отримали новеньке видання «Флора УСРР», у передмові до першої частини якого була згадка про професора Янату. Його публічно обвинуватили в проведенні контрреволюційної шкідницької діяльності, спрямованої на відрив від СРСР Радянської України — у фальсифікації районування, межа якого обривалася на адміністративному кордоні УСРР та РСФРР, протягнені «петлюрівського жаргону

гпу-УССР
Сектор ЧСР
Питання
1933 г.

Ф. 16-20/УССО
За даними лонких свіданій обвинувачений несе уголовную ответственность

АНКЕТА ОБВИНЯЕМОГО

1. Фамилия Яната
2. Имя и отчество Александр Александрович
3. Год рoдa 1888
4. Место рoдeн. г. Харьков - Чес.
5. Адрес Харьков, Сулейманов ул. и 35 кв. 11
6. Профессия агротех. Ботаник. Профсоюзная принадлежность М. Б. С.
8. Место службы и должность или род занятий Землед. лесочной и агролесомелиорации - руководител. Зупиня, колхозник, работал до 1930 инст. зап. работ. - руковод. кол. работ. в колхозе.
9. Социальное положение Сельхозработник
10. Социальное и политическое прошлое из колонии, членом не был. Был членом РСФРР и З. С. Э.
11. Гражданство и национальность Украинец - СССР
12. Образование высшее
13. Партийность б. п. № бил.
14. Категория воинского учета Служ. по возрасту
15. Имущественное положение Ноль
16. Состояние здоровья Здоров
17. Сведения о прежних судимостях и нахождении под следствием Нет
8. Члены семьи (степень родства, место службы и должность или род занятий и адрес) — перечисляются: отец, мать, сестры, братья, сыновья и дочери.
Жена - Александра Александровна, Харьков - Харьков, Зупиня, колхоз. - в отпуске.
Дети - и - Мария Александровна РС. - в отпуске.

Подпись обвиняемого А. Яната

Анкета обвинуваченого О. А. Янати. Травень 1933 року

В Н П И С К А	
із протокола № 142 Засідання Президіума ЦК СРСР от 31 июля 1937г.	
Д У Ш А Л И:	П О С Т А Н О В И Л И:
детаильство Особого Совещания при ВК ССР от 21.УЛ-37г. о продле- нии срока наказания в ИТЛ сроком пять лет — ЯНАТА Ал-дру Алойзови-	Х О Д А Т А І С Т В О У Д О В Л Е Т Ъ Р И Т Ь .
п/п. СЕКРЕТАРЬ ЦК ССР	/ А. Горкин /
Верно:	
ЗАМ НАЧ В ОТДЕЛ. УЛТ. ИТЛ КАПИТАН ГОСУД. БЕЗОПАСНОСТИ:	Зускин /

Виписка з протоколу засідання Президії ЦК СРСР щодо продовження терміну покарання О. А. Янати. 31 липня 1937 року

назв рослин... викорчовуванні інтернаціоналізмів, винищенні спільних з іншими мовами слів»¹⁹.

Час спливав, Яната, поринувши у звичну для себе роботу, уникав бесід про зигзаги радянської внутрішньої політики й готувався до звільнення. Раптом за ним прийшов вартовий і, не відвівши часу на збори та прощання із земляками, повів до Соловецької тюрми. В камері Яната замислився над словами конвоїра «Вставай, старик» — і зрозумів, що він і справді схожий на діда. Знесиленого, виснаженого, з печаткою табірної життя на обличчі, його не впізнали б навіть рідні. Посади Олександра Алоїзовича не цікавили, а заборону на заняття ботанікою не встановили навіть на Соловках. Так коли вже те повернення?! Якби могутня сила посунула тюремні мури, доплив би, добіг, доповз би до України... Думку перервав конвоїр, який кинув у розчинені двері: «Збирайтесь». На календарі було 29 серпня 1937-го, до очікуваного звільнення залишалося менше року. Очевидці бачили, як конвоїри поспішно готували етап, відбираючи зайве. Переважна частина напрацювань вченого була знищена на Соловках²⁰.

Останнім місцем ув'язнення Янати був Північно-Східний табір НКВС на узбережжі Охотського моря в Магаданській області Хабаровського краю. Табірне відділення з обласним центром зв'язувала вузькоколейка. Перед в'язнями керівництво поставило завдання прокласти новий шлях, щоб з'єднати порт з лісорозробками. Рабська праця, важкі природні умови виснажили професора, який до того ж весь вільний час присвятив поповненню колекції екземплярами Далекого Сходу. Колишній співтабірник, черкашанин А.І. Ковтун, став свідком загибелі професора Янати. «Із села Палатки непрохідною тайгою треба було під конвоем пройти дев'ятнадцять кілометрів до зрубленого в таборі бараку. Дощ лив як з відра... Я взявся нести Янату скриньку, на якій ножом було видовбано: «Флора й фауна соловецьких островів». Голодний, холодний, пригнічений професор Яната не полишав науку. Дорогою розповідав мені про симбіоз

¹⁹ Флора УСРР /НКЗС УСРР. Український науково-дослідний інститут рослинництва (УІР).— Ч. 1.— К.: Держвидав колгосп. і радгосп. літ-ри УСРР, 1935.— С. 5.

²⁰ Підгайний С. Українська інтелігенція на Соловках. Спогади 1933—1941 рр.— Тернопіль: Джура, 1999.— С. 82.

моху і гриба. За два кілометри від майбутньої траси Яната почав сидати й навіть лягати — сили в нього скінчилися. До того ж настала ніч. З дозволу конвоїра знесиленого Янату залишили в тайзі». Наступного дня, 23 травня 1938 року, табірникам дозволили повернутися за непритомним професором. Невдовзі, як розповів очевидець, Яната помер у нього на руках²¹. На наш погляд, докладні спогади свідка, який навів обставини й дату смерті, відмінну від зафіксованої діловим довідком табірною управою в повідомленні ГУЛАГу, вірогідні. На користь цієї версії слугує те, що актовий запис про смерть О. А. Янати, всупереч інструкції, не складався, а причина в документах, що збереглися, вказана не була²². На жаль, до наукового обігу потрапила інша дата — 3 червня 1938 року, ще більше дивують публікації з вказівками на Соловки як місце смерті.

Тоталітарний режим доклав чимало зусиль для того, щоб ім'я Олександра Янати було викреслене з української науки. Під заборону потрапили монографії професора — здобуток, який він намагався зробити надбанням українців, був недоступним і зберігався у спецховищах бібліотек. Результати окремих досліджень залишалися в рукописах, прихованих у закритих архівних фондах.

У 1964 році, коли з багатьох жертв політичних репресій було знято тавро «ворогів народу», українські науковці зважилися на клопотання про перегляд справи О. А. Янати. Вони надали свідчення у формі довідок-характеристик, які всебічно характеризували професора. Енергійний організатор, копіткий і допитливий науковець, педантичний і зацікавлений ботанік. У наркомземі Яната виявляв організаційні здібності, професійність в оцінках і прогнозах. Професор Михайло Котов споминав: «Він гаряче обстоював заходи боротьби з бур'янами, навіть тоді, коли з'явилися на полях перші трактори, вважав, що будяки в нових умовах все-таки засмічуватимуть поля, в нових умовах видовий склад їх дуже зміниться. Життя підтвердило, що це дійсно так. Іще він був зацікавлений в утворенні нової української номенклатури в галузі ботаніки»²³.

Колишні колеги згадували дуже скромний одяг професора. В особистих стосунках це була порядна людина, завжди доброзичливо налаштована до співрозмовника. Здавалося, що Олександр Алоїзович був задоволений своєю роботою і самим життям, хоча збуджено-веселим його ніколи не бачили. Багатьох здивував арешт професора, адже захопленість наукою і вдача не припускали проявів дрібного незадоволення побутом, ворожого ставлення до радянського ладу.

На рішення про реабілітацію вплинув висновок, якого дійшла після ретельної перевірки за «справою УВО» Військова колегія Верховного Суду СРСР: «Усі звинувачені засуджені безпідставно за сфабрикованими матеріалами, а свідчення, що були надані на попередньому слідстві про особисту належність до УВО, є вигадкою. Матеріалами перевірки встановлено, що справа про існування на території УРСР розгалуженої контрреволюційної організації УВО... органами слідства сфальсифікована»²⁴.

Вивчення наукової спадщини Янати, розпочате за часів незалежності України, триває. Харківська обласна організація Українського товариства охорони природи по праву відносить Олександра Янату до першопрохідців. Вочевидь, життєвий шлях О. А. Янати назавжди залишиться прикладом надзвичайної відданості обраній справі.

²¹ Околітенко Н. Потоплена Атлантида: професор О. А. Яната, його діла та доля // Вісн. АН України.— 1993.— С. 74.

²² ДАХО, ф. Р-6452, оп.4, спр.1618, арк. 120.

²³ Там само, арк. 145, 146.

²⁴ Жертви репресій. Репресії 20-х — початку 50-х років в Україні / Ю. С. Шемчушенко, О. М. Мироненко, В. І. Пристайко.— К.: Юрінформ, 1993.— С. 183.

Розділ 3

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ ГРОМАДЯН, ЩО ЗАЗНАЛИ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ У 1919—1934 РОКАХ

В застінках ДОПРа я не сплю,
І тут скерцо моє гуде
Про нашу сонячну весну,
Про наш теплавий день!

Я бачив сльози на стіні,
Вночі хтось плакав: довго, люто.
А з боку місяць кам'янів,
Підслухавши таку покуту.

Данило Мамчур. Уривок з поетичного циклу «ДОПР», написаного в Харківському бунпрі 1928 р.

Ми знали: був голодомор
І розстріли в підвалах,
Та, як вогонь із паш потвор,
Лякав нас правди спалах.
<...>

Ми крик гасили на устах,
Що бив із серця вгору,
Демонстрували по кутах
Підпільну непокору.

Дмитро Павличко. Правда кличе

О. Г. П. У.

АНКЕТА № 6806

для арештованих і задержаних с зачислением за О. Г. П. У.

Ім'я, довше невірне показання в анкеті, буди подвергнути строжайшей ответственности.

ВОПРОСЫ:		ОТВЕТЫ:	
1-я часть (заполняется заключенным)			
Фамилия	Суровцова		
Имя и отчество	Надия Викторовна		
Гражданство	СССР - РСФСР		
Национальность	украинская		
Место ареста	Губ.	уезд	
	вол.	пос.	
Возраст (год рождения)	27 лет рождения в марте месяце 1917г.		
Образование: а) грамотен ли б) какую школу окончил в) если не окончил, то как читает г) прописан	а)	да	высшее
	б)	окончил	гимназия
	в)	нет	
	г)	нет	
Сестры, братья и место жительства (сестры, братья и сестры):	1.	Мать Суровцова	в г. Харьков, ул. Дзержинского
	2.		Тришуканка, ул. Кавказская
	3.		Мать (в Харьков) 1844, СССР
	4.		
	5.		
Партийная принадлежность: а) в какой партии состоите, б) с какого времени	Член партии Австрия с 1924 г. перевелась в нашу партию при освобождении Народ. Рабочими организации при освобождении Харькова		
Профессия	Название организации или учреждения студентка сестра		
Место работы (судья): а) с какого года до 1/11/1934			

С. С. С. Р.

ОРДЕР № 716

Выдан следственным Отделом О. Г. П. У. на производство следствия

по адресу: г. Харьков, ул. Дзержинского, 10

Исполнитель: [Подпись]

М. П. Следственный отдел О. Г. П. У.

А К Т

Врачебная Комиссия при Харьков. Промколонии, в составе врачей Чубовича, Осипово [Подпись] лет, при чем установили: После освобождения Чубовича от заключения в Харьковской Промколонии (1934) Заключение: В данный момент освобождать не следует.

Члены Комиссии Врачей: [Подписи]



Пам'ятник М. В. Гоголю на Театральній площі. 30-ті роки XX століття, м. Харків



Площа Рози Люксембург (кол. Павлівська площа). 30-ті роки XX століття, м. Харків

Н

НАБОКА Антон Дмитрович народився 1893 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коломак Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

НАБОКА Дмитро Йосипович народився 1885 р. у с. Благодатне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Орлів Степ Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 6 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та зв'язок з бандитами (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 5 липня 1989 р.

НАБОКА Опанас Савович народився 1906 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Коломак Валківського р-ну. Тесляр Новоіванівського цукрового заводу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

НАВРОДСЬКИЙ Йосип Трохимович народився 1895 р. у с. Мокра Рокитна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мокра Рокитна Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 квітня 1931 р. як куркуль та за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Нововодолазьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. у зв'язку з висланням в адмінпорядку за межі України.

НАВРОЦЬКИЙ Олександр Іванович народився 1898 р. у м. Полтава Полтавського пов.

Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник групи конструкторського бюро управління Півд. залізниці. У 1920 р. був двічі заарештований Полтавською губЧК за к.-р. діяльність і ухвалою колегії Полтавської губЧК від 2 грудня 1920 р. висланий на Кавказ. Заарештований 9 грудня 1932 р. ДТВ ОДПУ Півд. залізниці за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2 березня 1933 р.

НАГАЄЦЬ Микита Іванович народився 1898 р. на хут. Кучерівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кучерівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Іздовий на цукровому заводі. Заарештований 7 лютого 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та спекуляцію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським дільничним прокурором 16 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НАГБІН (Нагібов) Микита Терентійович народився 1895 р. у с. Михайлівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

НАГБІН Митрофан Терентійович народився 1885 р. у с. Михайлівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 22 квітня 1931 р. за агітацію проти кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР) у зв'язку з висланням в адмінпорядку за межі України.

НАГОРНИЙ Григорій Петрович народився 1902 р. у с. Мала Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала

Комишуваха Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) у зв'язку із внесенням у списки куркулів Ізюмського р-ну на вислання за межі України. Висланий в адмінпорядку до Північного краю на 3 роки.

НАГОРНИЙ Іван Петрович народився 1888 р. у с. Чистоводівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Підвисоке Олексіївського р-ну Харківської обл. Слюсар Ізюмської цукрової бази. Нарсудом Ізюмського р-ну 13 грудня 1933 р. засуджений на 1,5 року позбавлення волі. Термін покарання відбував в Ізюмському бупрі. Заарештований 23 квітня 1934 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито 7 серпня 1934 р. за недоведеності складу злочину.

НАГОРНИЙ Петро Омелянович народився 1870 р. у с. Мала Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Мала Комишуваха Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ УСРР 7 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

НАГОРНИЙ Трифон Пилипович народився 1892 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Без постійного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 30 березня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НАДАШКЕВИЧ Микола Степанович народився 1905 р. у м. Берестечко Дубенського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, член ВКП(б). Проживав у Харкові. Командир взводу Харківської військової автотранспортної майстерні. Заарештований 25 квітня 1933 р. за підготовку групового нелегального перетину кордону (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 червня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. 3 березня 1934 р. втік з табору і ухвалою судової трійки ПП ОДПУ Далекосхідного краю (дата невідома) за ст. 82 КК РСФРР позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 27 жовтня 1961 р.

НАДЄЙН Олексій Гаврилович народився 1869 р. у с. Люджа Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник на будівництві приміщень управління Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 4 грудня 1989 р.

НАДІЄНКО Іван Іванович народився 1895 р. у м. Хорол Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Старший інженер сектора капітальних робіт Есхара. Заарештований 19 липня 1933 р. за повстанську та шпигунську діяльність (статті 54⁶ через ст. 20, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки з заміною на заслання до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1958 р.

НАДОЛИННИЙ Антон Данилович народився 1900 р. у с. Заброди Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заброди Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 25 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

НАДТОЧІЙ Іван Самійлович народився 1887 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

НАДТОЧІЙ Полікарп Пилипович народився 1890 р. у с. Оддихне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Оддихне Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січ-

ня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

НАДТОЧІЙ Феодосій Іванович народився 1880 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1930 р. за участь у «волинці» і Полтавським окрсудом 29 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі в концтаборі з пораженням у правах на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 24 листопада 1992 р.

НАЗАРЕНКО Василь Карпович народився 1870 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 20 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) у зв'язку із внесення у списки куркулів Ізюмського р-ну на вислання за межі України. Висланий в адмінпорядку до Північного краю на 5 років.

НАЗАРЕНКО Василь Максимович народився 1896 р. у с. Лютівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лютівка Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 квітня 1931 р. за участь в антирад. угрупованні, антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 4 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НАЗАРЕНКО Василь Олександрович народився 1890 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений і висланий за межі України, з місця заслання втік. Заарештований 3 серпня 1930 р. за втечу із заслання та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою Харківського окрв'їдділу ДПУ від 6 вересня 1930 р. етапований до попереднього місця заслання.

НАЗАРЕНКО Григорій Іванович народився 1862 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 червня 1929 р. за антирад. агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ

від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1995 р.

НАЗАРЕНКО Іван Артемович народився 1879 р. у с. Стара Семенівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 3 червня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

НАЗАРЕНКО Іван Онисимович народився 1875 р. у с. Михайлівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож птахоферми ст. Основа Півд. залізниці. У 1922 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1933 р. за приховування соціального стану та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 14 листопада 1989 р.

НАЗАРЕНКО Лука Якович народився 1887 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 25 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

НАЗАРЕНКО Мирон Трохимович народився 1877 р. на хут. Баранівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Баранівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

НАЗАРЕНКО Михайло Васильович народився 1902 р. у с. Веселе Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Лозівського р-ну. Член колгоспу «Черво-

ний партизан». Заарештований 25 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором 27 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Заарештований 21 березня 1938 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито помічником Харківського обласного прокурора 21 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

НАЗАРЕНКО Михайло Денисович народився 1882 р. у с. Стара Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер артілі «Червоний трудівник». Заарештований 6 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 15 червня 1989 р.

НАЗАРЕНКО Самсон Пилипович народився 1877 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар державної суконної фабрики № 3. Заарештований 26 жовтня 1921 р. як член партії лівих есерів, справу закрито Харківською губЧК 19 листопада 1921 р. зі звільненням з-під варті.

НАЗАРЕНКО Сергій Денисович народився 1891 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник бухгалтера Українського Червоного Хреста. У 1920 р. за вироком Харківського губревтрибуналу за участь в антирад. повстанні оголошений поза законом. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за систематичну к.-р. агітацію та участь в антирад. повстанні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 грудня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 серпня 1993 р.

НАЗАРЕНКО Федот Хомич народився 1896 р. у с. Мелехи Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ідальні заводу «Серп і молот». У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 28 листопада 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 28 грудня 1963 р.

НАЗАРОВ Ничипір Данилович народився 1906 р. на хут. Скиртяне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян,

освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Скиртяне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 червня 1929 р. за к.-р. агітацію та злісне невиконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР), справу закрито старшим помічником прокурора Полтавського окр. 3 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Свіртабі на ст. Лодейне Поле Кіровської залізниці в Ленінградській обл. Звільнений 19 травня 1932 р. У 1934—1936 рр. проживав у містах Череповець, Ярославль, Перм, с. Медведівка Ярославської обл. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

НАЗАРЮК Василь Микитович народився 1881 р. у с. Карачківці Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Рахівник заводу «Серп і молот». Заарештований 7 березня 1933 р. за написання антирад. віршів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 5 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НАЙДЕНИЙ (Найдьонов) Яків Іванович народився 1892[6] р. у с. Караїчне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караїчне Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 жовтня 1929 р. за систематичну антирад. діяльність та зрив заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

НАЙКО Омелян Семенович народився 1904 р. у с. Маргаритівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Без певних занять, виключений з 4-го курсу Харківського машинобудівного інституту як ворожий елемент. Заарештований 18 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито помічником Харківського міжрайонного прокурора 7 травня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

НАЙМАРК Леонід Леонідович народився 1894 р. у м. Краків Краківського окр. Австро-Угорської імперії. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Міліціонер 7-го р-ну м. Харкова. Заарештований 19 квітня 1929 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), справу за-

крито прокурором Наркомату юстиції УСРР 30 квітня 1929 р. (статті 221 ч. 1, 197 ч. 2 КПК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 7 червня 1929 р. (ст. 58⁶ КК РСФРР) висланий до Наримського краю на 3 роки.

НАЙПАК Андрій Антонович народився 1884 р. у с. Олександрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

НАЙПАК Сергій Якович народився 1911 р. у с. Олександрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник у спільному з батьком господарстві. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

НАЙПАК Федір Андрійович народився 1908 р. у с. Олександрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Проживав і помер 29 грудня 1984 р. у м. Лозова Харківської обл. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

НАКОНЕЧНИЙ Степан Андрійович народився 1879 р. у с. Шелудківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Старший свинар підсобного господарства ДЕС № 2. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 грудня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

НАЛЕТ Денис Лук'янович народився 1875 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Про-

живав у с. Таранівка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 27 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НАЛИВАЙКО Купріян Андрійович народився 1861 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештований 8 червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги в 1920 р. (ст. 58 КК УСРР), 2 липня 1923 р. звільнений на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

НАРИШКОВ Василь Гнатович народився 1890 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. 28 вересня 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 2 вересня 1999 р.

НАРІЖНИЙ Василь Євменович народився 1882 р. у с. Мосьпанове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мосьпанове Балаклійського р-ну. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 березня 1931 р. за к.-р. діяльність і антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

НАРІЖНИЙ Данило Степанович народився 1895 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки, у 1932 р. із заслання втік. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 28 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 2 липня 1965 р.

НАРОДИЦЬКИЙ Ісаак Михайлович народився 1895 р. у м. Черкаси Черкаського пов. Київської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Уразове Уразівського р-ну Курської обл. Підрядник виконроба 4-го будрайону ст. Дворічна Півд. залізниці. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність, використання найманої праці та затримку зарплати батракам на 7 місяців (статті 54¹⁰ ч. 2, 121, 137, 187 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1933 р.

НАРОЖНИЙ Антон Петрович народився 1897 р. у с. Комарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Комарівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Коваль, селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1930 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на організацію повстання селян проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

НАРОЖНИЙ Василь Антипович народився 1882 р. у с. Піскошине Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Охочий Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 серпня 1928 р. за антирад. агітацію, участь у каральних експедиціях білих, погрози на адресу комуністів, ображання представників влади під час виконання службових обов'язків (статті 54¹⁰, 54¹³, 58, 71 ч. 2, 196 КК УСРР), 20 вересня 1928 р. звільнений на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 жовтня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

НАРОЖНИЙ Петро Авксентійович народився 1875 р. у Шандриголівській вол. Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Комарівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований Ізюмським окрвідділом ДПУ 7 лютого 1930 р. як член куркульського угруповання, за підбурювання селян на повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 56¹⁶ КК УСРР) позбав-

лений волі в концтаборі на 4 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 5 липня 1989 р.

НАРОЖНИЙ Степан Порфирівич народився 1866 р. у с. Мохнач Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Мохнач Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та ухилення від сплати податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних місцевостях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

НАРТОВ Опанас Карпович народився 1865[8] р. у с. Старовірівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 11 серпня 1930 р. за відсутності складу злочину. Під слідством Харківського оперсектора ДПУ [з березня 1931 р.] за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито 17 серпня 1931 р. за браком доказів.

НАРТОВ Полікарп Опанасович народився 1895 р. у с. Старовірівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Перша Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

НАСЄДКІН Олександр Тимофійович народився 1898 р. у с. Іванівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Іванівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий за межі сільради. Заарештований 14 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 25 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НАСТЕНКО Ілля Васильович народився 1900 р. у сел. Великий Бурлук Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, осві-

та початкова, позапарт. Проживав у сел. Великий Бурлук Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 травня 1929 р. за систематичну агітацію проти хлібозаготівлі, приховування залишків хліба та погрози членам хлібозаготівельної комісії (статті 67, 58 через ст. 7, 54⁸ через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 липня 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий до м. Новгород-Сіверський на 1 рік. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі на 10 років. Термін покарання відбував і помер 16 липня 1939 р. у Північсхідтабі на будівництві залізниці Волочаївка—Комсомольськ-на-Амурі. Реабілітований 21 червня 1989 р. і 4 вересня 1997 р.

НАСТЕНКО Олександр Федорович народився 1899 р. на хут. Безводний Яр Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Безводний Яр Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 6 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 23 липня 1932 р. (ст. 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 лютого 1966 р.

НАУГОЛЬНИЙ Петро Павлович народився 1890 р. у с. Наугольнівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Наугольнівка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) у зв'язку з висланням в адмінпорядку як соціально небезпечного елемента до Північного краю на 3 роки.

НАУМЕНКО Артем Никифорович народився 1892 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність і зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

НАУМЕНКО Григорій Іванович народився 1897 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1930 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за участь у «волинці» (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 2 квітня 1930 р. звільнений на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутне.

НАУМЕНКО Іван Матвійович народився 1866 р. у с. Артемівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Покотилівка Харківського р-ну Харківського окр. Статистик управління Півд. залізниці. У 1923 р. майно конфісковано. Заарештований 25 квітня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 28 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, означених областях, Північно-Кавказькому краї та Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 27 лютого 1996 р.

НАУМЕНКО Іван Никифорович народився 1879 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник. У 1931 р. розкуркулений. У 1932 р. ДПУ висланий на Урал на 5 років. Утік із заслання до Циркунів. Заарештований 25 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 серпня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

НАУМЕНКО Павло Прокопович народився 1901 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Циркуни Харківської приміської зони Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1922 р. розкуркулений. Заарештований 22 квітня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облпрокурором 28 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 25 жовтня 1935 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки, термін покарання відбував в Ухтпечтабі НКВС. Реабілітований 3 лютого 1964 р.

НАУМЕНКО Павло Терентійович народився 1889 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1930 р. за

антирад. діяльність та зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

НАУМЕНКО Юхим Прокопович народився 1880 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність та зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

НАУМЕЦЬ Тимофій Федорович народився 1872 р. у с. Бережівка Прилуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Парафіївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

НАУМОВ Михайло Васильович народився 1883 р. у с. Боршова Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Старосалтівського р-ну Харківського окр. Священик-обновленець. Заарештований 5 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14 квітня 1930 р.

НАЦІЄВСЬКИЙ Данило Платонович народився 1875 р. у м. Ставрополь Ставропольської губ. Росіянин, з дворян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник групи водопостачання управління Півд. залізниці. Заарештований 3 березня 1931 р. за підриг господарства залізничного транспорту з к.-р. метою (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Розстріляний 15 лютого 1938 р. за ухвалою військової колегії Верховного Суду від 15 лютого 1938 р. Реабілітований 21 лютого 1961 р.

НАЧАЛЬНИЙ Павло Семенович народився 1898 р. у с. Опішня Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Андріївка Нехворощан-

ського р-ну Харківської обл. Викладач Нехворощанського с.-г. технікуму. Заарештований 28 січня 1933 р. як організатор к.-р. угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито помічником Харківського облпрокурора з нагляду за ДПУ 21 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НАЧАЛЬНИЙ Петро Іванович народився 1893 р. у с. Опішня Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Опішня Опішнянського р-ну Харківської обл. Бухгалтер-рахівник Опішнянського райвідділу контори «Заготзерно». Заарештований 25 січня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 28 серпня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕБАТОВ Кирило Петрович народився 1874 р. у с. Руський Орчик Костянтинградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. за участь у куркульському угрупованні, антирад. агітацію та видачу комуністів гетьманській та денікінській адміністраціям під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті. Реабілітований 15 грудня 1999 р.

НЕБЕТОВ Михайло Олексійович народився 1895 р. у с. Рябинки Орловської губ. Українець, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Артільне Лозівського р-ну. Без певних занять. У січні—березні 1930 р. під слідством Лозівського райвідділка Харківського облвідділу ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Заарештований 19 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію, справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 1 вересня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

НЕБУВАЙЛО Клавдія Іванівна народилася 1895 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 28 березня 1932 р. за к.-р. діяльність (статті 54¹¹, 56²¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 22 червня 1932 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

НЕВАРА Михайло Андрійович народився 1873 р. у с. Землянки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., поза-

парт. Проживав у с. Землянки Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за агітацію проти колективізації, а також за те, що виказав гайдамакам червоного партизана під час Громадянської війни (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР). Справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. зі звільненням 3-під варті.

НЕВГАСИМИЙ (Невгасимов) Пантелеймон Михайлович народився 1896 р. і проживав у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, походження невідоме, освіта початкова, парт. невідома. Без певних занять. Заарештований 9 березня 1919 р. за службу в гетьманській варті, 21 березня 1919 р. звільнений на підписку про невізді, справу закрито Вовчанською повітЧК 31 травня 1919 р. за відсутності складу злочину.

НЕВЕЛИКИЙ Іларіон Петрович народився 1895 р. у с. Роздолівка Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1917—1918 рр. член Української партії лівих есерів-боротьбистів, член ВКП(б) з квітня 1919 р. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Учителював у школі ім. Короленка. У 1930 р. двічі заарештований за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР); під слідством Лозівського райвідділка Харківського окрвідділу ДПУ з 8 лютого до 23 травня та Лозівського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ з 17 жовтня до 2 листопада, рішення в справі відсутнє. Заарештований 16 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 26 серпня 1931 р. (статті 4, 197 КПК УСРР). Розстріляний у Харкові 22 травня 1938 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 13 квітня 1938 р. Реабілітований 24 січня 1958 р.

НЕВЄРОВ Костянтин Васильович народився 1894 р. у с. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Без постійного місця проживання. Реємігрант. Заарештований 5 листопада 1922 р. Кримською ЧК за службу в армії Врангеля і нелегальний перетин кордону (ст. 98 КК УСРР), 8 листопада 1922 р. етапований до Харкова в розпорядження Харківського губерньського політвідділу ДПУ, справу закрито Харківським міським відділом ДПУ 14 грудня 1922 р. із взяттям на облік в ОВ, 21 грудня 1922 р. звільнений за амністією ВУЦВК на підписку про невізді.

НЕВЄРОВ Тимофій Ілліч народився 1871 р. на хут. Кобелячан Костянтиноградського пов.

Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Безробітний. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 червня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

НЕВЗОРОВ Ілля Олександрович народився [1909 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ.]. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений Харківським окрвідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

НЕВЗОРОВ Олександр Андрійович народився 1888 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за організацію та активну участь у терорі та погромних діях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років умовно зі звільненням 3-під варті. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

НЕВІНЧАНИЙ Михайло Парфентійович народився 1897 р. на хут. Веселий Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном Укрбурякоспілки. Заарештований 6 березня 1928 р. ДПУ УСРР як учасник к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки. Ухвалою колегії ОДПУ від 28 червня 1931 р. позбавлений права проживання в 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р., у Читі, Омському р-ні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. З 1963 р. проживав у м. Талди-Курган Казахської РСР. Реабілітований 17 серпня 1963 р.

НЕВОЛЬНИКОВ Микола Васильович народився 1884 р. і проживав у станиці Белореченська Майкопського відділка Кубанської обл. Росіянин, з козаків, освіта домашня, позапарт. Пожежник Белореченської пожежної коман-

ди. Заарештований 18 лютого 1921 р. за зв'язки з біло-зеленими і ухвалою ОВ ВЧК 9-ї Кубанської армії від 18 червня 1921 р. позбавлений волі з примусовими роботами на Кизелівських шахтах на 5 років. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

НЕВОЛЬНИЧЕНКО Федір Трохимович народився 1909 р. у с. Старовірівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у казармі для залізничників перегону Мохнач — Безлюдівка Півд. залізниці. Ремонтний робітник. У 1929 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

НЕВОЛЬЧЕНКО (Невольниченко) Григорій Трохимович народився 1904 р. у с. Старовірівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Раківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 1 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕВОЛЬЧЕНКО (Невольниченко) Іван Трохимович народився 1901 р. у с. Старовірівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Раківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 1 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. Реабілітований 29 травня 1959 р.

НЕДІЛКО Антон Семенович народився 1907 р. у с. Знамянка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВЛКСМ. Служив у РСЧА в Києві. Санінструктор 29-го окремого кулеметного батальйону. Заарештований 18 березня 1932 р. за антирад. агітацію під час перебування в Карлівському р-ні Харківської обл. (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Київським облвідділом ДПУ 29 березня 1932 р.

НЕДОБІЙ (Недобою) Володимир Зіновійович народився 1903 р. у с. Райківщина Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Лу-

бенському р-ні Харківської обл. Завідувач радгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 23 січня 1934 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського відділу ДПУ УСРР 24 лютого 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕДОРУБ Антон Єгорович народився 1902 р. у с. Западня Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Западня Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований Зміївським райвідділом РСМ у [травні] 1932 р. за крадіжку (ст. 170 п. «в» КК УСРР), 7 серпня 1932 р. Зміївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ відкрито слідство за обвинуваченням в антирад. агітації серед ув'язнених (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 27 серпня 1932 р. справу закрито за відсутності складу злочину, а нарсудом Зміївського р-ну засуджений до позбавлення волі в загальних місцях ув'язнення (вирок у справі відсутній). Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 14 травня 1942 р. (ст. 54³ через ст. 54² КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 7 років з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 21 січня 1993 р.

НЕДОСТУПА Федір Тихонович народився 1897 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ростов-на-Дону Північно-Кавказького краю. Робітник сандвору. Заарештований 18 лютого 1932 р. ПП ОДПУ Північно-Кавказького краю за антирад. агітацію та перебування в к.-р. банді під час Громадянської війни (статті 58¹⁰, 58¹³ КК РСФРР), етапований до Харкова. 3 25 травня 1932 р. під слідством Харківського облвідділу ДПУ, справу закрито Харківським облпрокурором ДПУ 4 жовтня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕЖЕГОЛЬЦЕВ (Нижегольцев) Федір Іванович народився 1870 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований [9 квітня] 1930 р. за антирад. агітацію, залик до повстання та участь у розгромі союзу (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

НЕЖЕГОЛЬЦЕВ Сидір Петрович народився 1864 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм.,

позапарт. Проживав у с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 червня 1929 р. за систематичну к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 січня 1989 р.

НЕЖЕГОЛЬЦЕВА (Нижегольцева) Олександра Матвіївна (Мойсеївна) народилася 1885 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. У [1929 р.] майно конфісковано, позбавлена виборчих прав. У 1930 р. розкуркулена. Заарештована 2 квітня 1930 р. Вовчанською райміліцією за антирад. агітацію та заклик до повстання (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

НЕЖИВИЙ Микола Карпович народився 1906 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Інду-си», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

НЕЖУТ Трохим Абрамович народився 1902 р. у с. Заводи Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заводи Другі Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1928 р. за систематичну антирад. агітацію на загальних зборах і серед селян (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 9 березня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 4 місяці із заліком попереднього ув'язнення.

НЕЗВЯЛОВСЬКИЙ Михайло Мечиславович народився 1895 р. у Варшаві. Поляк, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер-кореспондент місії Польського Червоного Хреста. Заарештований 28 березня 1920 р. за шпигунство, звільнений 7 травня 1920 р. на вимогу женецького Міжнародного Червоного Хреста. Заарештований 28 травня 1920 р. за шпигунство і ухвалою колегії Харківської губЧК від 3 червня 1920 р. ув'язнений в Андроновському таборі для польських заручників у Москві з конфіскацією майна

і грошей. Звільнений 18 серпня 1920 р. за ухвалою колегії Харківської губЧК від 17 серпня 1920 р. із зарахуванням строку попереднього ув'язнення.

НЕЗДІЙМИНОГА Григорій Васильович народився 1898 р. у с. Улянівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію та зрадливість (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

НЕЗДІЙМИНОГА Роман Петрович народився 1876 р. на хут. Гусарка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Гусарка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У травні 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, антирад. дії за влади гетьманської та денікінської адміністрацій під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

НЕЙМИРОК Петро Федорович народився 1898 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. З 1925 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

НЕЙОЛОВ Микола Степанович народився 1882 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за агітацію проти кампаній рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 14 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 5 листопада 1932 р. Реабілітований 2 лютого 1996 р.

НЕЙОЛОВ Тимофій Степанович народився 1901 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. господарство конфісковане за невиконання хлібозаготівлі, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за агітацію проти кампаній рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 2 лютого 1996 р.

НЕКРАВЕЦЬ Юхим Андрійович народився 1872 р. у с. Алексеевка Бірюцького пов. Воронежської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Трудова Північно-Донецької залізниці. Робітник-ремонтник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 червня 1931 р. за службу жандармом та антирад. агітацію (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

НЕКРАСОВ Оникій Федорович народився 1894 р. у с. Дячківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дячківка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. До 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) у зв'язку з висланням до Північного краю в адмінпорядку.

НЕКРУТЕНКО Григорій Федорович народився 1905 р. [у с. Миколаївка] Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, [освіта середня спеціальна], позапарт. Проживав у Харкові. За фахом будівельник. Заарештований 27 травня 1930 р. за участь в антирад. організації, яка мала на меті повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 30 жовтня 1930 р. за недоведеності обвинувачення зі звільненням з-під варті і на підписку про невиїзд.

НЕЛАСИЙ Степан Тимофійович народився 1885 р. у с. Ямне Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Розсоші Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу за-

крито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Висланий в адмінпорядку на 3 роки.

НЕЛАСОВ Олексій Ілліч народився 1901 р. у с. Новобелое Богучарського пов. Воронежської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, партійність невідома. Південь України, театр воєнних дій. Боець комендантської команди армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 8 грудня 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

НЕЛИПА Олексій Іванович народився 1870 р. у с. Качалівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 11 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕЛЮБА Андрій Дем'янович народився 1909 р. у с. Нова Шестірна Херсонського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Служив у РСЧА в Києві. Боець 6-го полку зв'язку. Заарештований 17 лютого 1933 р. Київським облвідділом ДПУ за телеграмою Харківського облвідділу ДПУ за шпигунську діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 29 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕМЕРИЦЬКИЙ Борис Григорович народився 1902 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХІНО. Заарештований 3 грудня 1923 р. за належність до організації анархістів та за виготовлення, зберігання й розповсюдження листівок антирад. змісту (статті 69, 72 КК УСРР), 15 січня 1924 р. звільнений на підписку про невиїзд. Удруге заарештований СВ ДПУ УСРР 13 червня 1924 р. за належність до анархістської організації (ст. 61 КК УСРР), 6 липня 1924 р. етапований до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 липня 1924 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 квітня 1927 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону, означених губерніях, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки.

НЕМИЛОСТИВИЙ Корній Михайлович народився 1896 р. у с. Кадниця Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Віль-

шани Вільшанського р-ну Харківського окр. Бухгалтер Вільшанського райвиконкому. Заарештований 24 квітня 1929 р. за зв'язки з антирад. елементами та антирад. пропаганду (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 14 листопада 1994 р.

НЕМИРОВ Григорій Леонтійович народився 1890 р. у с. Новоастрханське Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоастрханське Рубіжанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, виключений з колгоспу. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Рубіжанським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 25 червня 1932 р.

НЕМНА Григорій Якович народився 1897 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мечебилове Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕМНА Яків Селіфанович народився 1870 р. у с. Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комишуваха Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕМЧЕНКО Степан Тимофійович народився 1870 р. у с. Петрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Федорівка Друга Барвінківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 жовтня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

НЕМЧЕНКО Федір Степанович народився 1906 р. у с. Федорівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Друга Барвінківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений.

Заарештований 9 квітня 1932 р. Барвінківським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

НЕМЧИНОВА Клавдія Севастьянівна народилася 1895 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт. Сестра милосердя. Заарештована 3 березня 1920 р. за шпигунство і службу в арміях Петлюри та Денікіна, справу закрито ОВ ВЧК 12-ї армії 12 березня 1920 р. зі звільненням з-під варті і поверненням на службу в РСЧА.

НЕНЧИН Василь Вікторович народився 1896 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну. Поденник. 3 1920 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

НЕПОТА Федір Антонович народився 1872 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Без певних занять. У 1923—1926 рр. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 3 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 11 січня 1931 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 11 лютого 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний у Харкові 13 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. Реабілітований 23 вересня 1960 р.

НЕПОЧАТОВ Василь Карпович народився 1883 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

НЕПОЧАТОВ Василь Михайлович народився 1891 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 квітня 1932 р. за антирад. агі-

тацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 7 липня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

НЕПОЧАТОВ Василь Павлович народився 1906 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

НЕПОЧАТОВ Іван Денисович народився 1907 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 листопада 1929 р. за терористичну діяльність з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 19 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕПОЧАТОВ Кузьма Федорович народився 1861 р. і проживав у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 9 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 29 березня 1919 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

НЕПОЧАТОВ Олексій Іванович народився 1911 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 3 червня 1931 р. за недоведеності обвинувачення.

НЕПОЧАТОВ Омелян Іванович народився 1899 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Рахівник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 24 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

НЕПОЧАТОВ Павло Васильович народився 1877 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований

3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕПОЧАТОВ Пилип Іванович народився 1893 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

НЕПОЧАТОВ Сидір Григорович народився 1892 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав, нарсудом Петрівського р-ну за невиконання хлібозаготівлі оштрафований на 800 крб. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

НЕРОНОВ Дмитро Павлович народився 1883 р. у с. Устинівка Вовчанського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Золотарівка Лисичанського р-ну. Робітник крейдяного кар'єру «Донсода». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 12 січня 1931 р. за підготовку підриву залізничного мосту на 118-му км від ст. Рубіжне Північно-Донецької залізниці (ст. 54⁹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

НЕСВІТАЙ (Несветій) Євгенія Мусіївна народилася 1906 р. на хут. Лихівка Валківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала на хут. Лихівка Люботинського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 30 травня 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ за зрив хлібозаготівлі, антирад. агітацію, погрози активістам (статті 54¹⁰ через ст. 7, 71 ч. 2 КК УСРР), виправдана Харківським окрсудом 7 липня 1929 р.

НЕСВЯТИПАСКА Петро Андрійович народився 1903 р. у с. Лозова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта почат-

кова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червона хвиля». У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 7 лютого 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки умовно. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

НЕСКОРОДЬЄВ Назар Данилович народився 1906 р. у с. Волвенкове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

НЕСТАЙКО Андрій Данилович народився 1870 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 вересня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

НЕСТАЙКО Кіндрат Данилович народився 1876 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та спроби зриву хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

НЕСТАЙКО Костянтин Данилович народився 1883 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 жовтня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл.

від 11 квітня 1938 р. Реабілітований 8 липня 1960 р.

НЕСТАЙКО Никанор Михайлович народився 1870 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник, церковний староста. Заарештований Старосалтівським райвідділом Харківського окрвідділу ДПУ 2 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

НЕСТЕРЕНКО Антон Іванович народився 1880 р. на хут. Рудий Байрак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Буди Харківської приміської зони. Чорнороб бази № 3. У 1921 р. позбавлений виборчих прав як торговець. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

НЕСТЕРЕНКО Артемон Олександрович народився 1878 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурульцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 червня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі та невиконання хлібозаготівлі (статті 58 через ст. 7, 67 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

НЕСТЕРЕНКО Григорій Миколайович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Українець, походження невідоме, освіта вища, позапарт. Музикант. Заарештований 3 листопада 1933 р. як агент польсько-петлюрівської розвідки (статті 54⁶, 80 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 січня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Свірському ВТТ у Ленінградській обл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові за рішенням НКВС і прокурора СРСР від 14 жовтня 1937 р. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

НЕСТЕРЕНКО Дмитро Іванович народився 1903 р. у с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велике Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 січня 1933 р. за участь у терористичних угрупованнях (ст. 54¹¹

КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 19 серпня 1960 р.

НЕСТЕРЕНКО Дмитро Прокопович народився 1902 р. у с. Мериносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьонівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований у [квітні] 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 7 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕСТЕРЕНКО Іван Олексійович народився 1907 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт., у 1925—1928 рр. член ВЛКСМ. Служив у РСЧА в м. Павлоград Дніпропетровського окр. Курсант полкової школи 88-го Червоноуфимського стріл. полку. Заарештований 7 червня 1930 р. ОВ 88-го стріл. полку за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 21 червня 1930 р. втік з-під варти, рішення в справі відсутнє.

НЕСТЕРЕНКО Костянтин Єлисейович народився 1855 р. на хут. Буякове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Буякове Рудобайрацької сільради Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У листопаді 1930 р. майно конфісковано за невиконання хлібозаготівлі, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію, залякування бідноти та місцевого активу, помсту за продаж майна (статті 54⁹, 54¹⁰ КК УСРР), 14 грудня 1930 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕСТЕРЕНКО Микита Васильович народився 1882 р. у с. Улянівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі, поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки (статті 54⁶, 54¹⁰ КК УСРР). Реабілітований 7 липня 1989 р.

НЕСТЕРЕНКО Микола Петрович народився 1890 р. у с. Хрушова Микитівка Богодухів-

ського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хрушова Микитівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. за невиконання плану хлібозаготівлі позбавлений волі на 2 роки умовно. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 червня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 листопада 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

НЕСТЕРЕНКО Павло Леонтійович народився 1892 р. у с. Кам'янка Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. [Українець], із селян, освіта середня, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Підпоручик Добровольчої армії Денікіна, полонений будьонівцями. Заарештований 16 березня 1920 р. як офіцер-перебіжчик і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 березня 1920 р. відправлений до табору військово-полонених.

НЕСТЕРЕНКО Прокіп Трохимович народився 1877 р. на хут. Колодне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Колодне Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 6 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕСТЕРЕНКО Харитон Костянтинович народився [1898 р.] на хут. Буякове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Буякове Рудобайрацької сільради Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1930 р. Валківським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ за к.-р. агітацію та замах на активістів (статті 54⁹, 54¹⁰ КК УСРР), 22 грудня 1930 р. звільнений на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

НЕСТЕРЕНКО Яким Іванович народився 1898 р. на хут. Гусарка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гусарка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, антирад. дії за влади гетьманської та денікінської адміністрацій (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. висла-

ний до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1999 р.

НЕСТЕРОВ Олександр Володимирович народився 1879 р. у м. Кирилов [Санкт-Петербурзької губ.] Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Ленінграді. Рахівник заводу ім. Каракозова. Заарештований 25 квітня 1933 р. за участь у к.-р. організації та вороже ставлення до рад. влади (ст. 58¹¹ КК РСФРР), ухвалою судової трійки Ленінградського військового округу і ПП ОДПУ по Ленінградській обл. від 20 липня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

НЕСТЕРЦОВ Григорій Михайлович народився 1873 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Рахівник Березької сільради. Заарештованим не був, дав підписку про невиїзд 30 жовтня 1929 р., під слідством Харківського окрвідділу ДПУ за антирад. агітацію та підбурювання селян до невиконання хлібзаготівлі (статті 20, 7, 58, 54¹⁰ через ст. 20 КК УСРР), Харківським окрсудом 19 січня 1930 р. (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі із суворого ізоляцією умовно, з випробним терміном 5 років та анулюванням підписки про невиїзд, конфіскацією майна на суму 50 крб і заборонаю на 3 роки займати відповідальні посади. Реабілітований 23 січня 1998 р.

НЕСТЕРЦОВ Дмитро Максимович народився 1884 р. у с. Замістя Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Замістя Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

НЕСТЕРЦОВ Микола Григорович народився 1884 р. у с. Замістя Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Замістя Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

НЕСТЕРЦОВ Тихін Федорович народився 1881 р. у с. Замістя Зміївського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Замістя Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕСТРОЄВ Олексій Степанович, дата й місце народження, національність, походження невідомі. Член партії лівих есерів (інтернаціоналістів). Проживав [у Харкові]. Рід занять невідомий. Заарештований 8 лютого 1920 р. Зміївським ревкомом на селянській повітовій позапарт. конференції, невдовзі звільнений без відома Харківської губЧК, справу закрито колегією СОВ Харківської губЧК 4 серпня 1920 р.

НЕТЕС Опанас Пимонович народився 1871 р. у Херсонській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 5 червня 1929 р. (ст. 198 КПК УСРР) з одночасним клопотанням про адміністративне вислання за межі України на 3 роки, а ухвалою судової колегії ОДПУ від 26 серпня 1929 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹, 58² КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Звільнений умовно-достроково за ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 серпня 1933 р. Реабілітований 24 лютого 1995 р.

НЕТЕЦЬКИЙ Григорій Омелянович народився 1870 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 27 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 16 серпня 1930 р. за відсутності складу злочину.

НЕТПАН Опанас Юхимович народився 1891 р. у сел. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Дергачі Харківської приміської зони. Інструктор Пересічанського переробного пункту. У 1929 р. позбавлений виборчих прав як торговель, майно конфісковано. Заарештований 13 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

НЕТРЕБА Дмитро Тарасович народився 1902 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дисківка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

НЕТРЕБА Тарас Іванович народився 1882 р. на хут. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дисківка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 жовтня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

НЕТУДИХАТКА Олександр Петрович народився 1866 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Савинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 18 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕУМИВАЙЧЕНКО (Неумаватченко) Сергій Олексійович народився 1901 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. діяльність проти політ кампанії на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19 липня 1931 р. зі звільненням з-під варти.

НЕХАЄВ Захар Павлович народився 1885 р. у с. Кочетен Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 червня 1929 р. за протидію хлібозаготівельній кампанії (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Ізюмського окрвідділу ДПУ 7 серпня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з клопотанням перед особливою нарадою при ДПУ УСРР про застосування адміністративного вислання за межі України. Реабілітований 6 липня 1995 р.

НЕХАЄВ Петро Гаврилович народився 1890 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Хар-

ківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 19 травня 1932 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на організацію збройного повстання (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

НЕХАМІН Марко Овсійович народився 1894 р. у м. Татарське Смоленської губ. Єврей, походження невідоме, освіта початкова, позапарт., у минулому член партії анархістів. Проживав у Харкові. Без певних занять. За ухвалою комісії з адмінвистав від 21 березня 1924 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі, Москві, Ленінграді, Іваново-Вознесенську, Нижньому Новгороді, означених губерніях і губернських містах СРСР на 2 роки. Заарештований 13 квітня 1925 р. за спробу в'їзду до прикордонної смуги без дозволу влади (статті 13, 95 ч. 1 КК УСРР), 5 травня 1925 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 ч. 2 КПК УСРР).

НЕХОДА Іван Петрович народився 1890 р. у с. Різдвяне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різдвяне Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1931 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 69 ч. 1 КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 1 вересня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕЧАЙ Євlampій Герасимович народився 1884 р. у с. Дубові Гряди Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, з 1927 р. член ВКП(б). Проживав у с. Мажарка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Голова Мажарківської сільради. Заарештований 3 січня 1933 р. за невиконання хлібозаготівлі та зв'язок з куркулями (ст. 54¹⁴ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу 5 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕЧЕПОРЕНКО (Нечепуренко, Нечипуренко) Дмитро Герасимович народився 1894 р. у с. Старий Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у міст. Люботин Харківської приміської зони. Котельник машинобудівного тресту № 7 при ХПЗ. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 жовтня 1930 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито

ОВ Харківського оперсектора ДПУ 26 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НЕЧЕПУРЕНКО (Ничипуренко) Гаврило Степанович народився 1896 р. у с. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шопенка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 1 квітня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. Реабілітований 7 квітня 1995 р. і 26 березня 1957 р.

НЕЧЕПУРЕНКО Петро Степанович народився 1900 р. у с. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шопенка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1996 р.

НЕЧИПОРЕНКО (Нечепоренко) Петро Харитонович народився 1904 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність, судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14 лютого 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 лютого 1930 р. у м. Полтава, похований на міському кладовищі без позначення могили. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

НЕЧИПОРЕНКО (Нечепоренко) Харитон Лукич народився 1867 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 листопада 1929 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК

УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

НЕЧИПОРЕНКО (Ничипуренко) Федір Степанович народився 1908 р. на хут. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Шопенка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

НЕЧИПОРЕНКО Леонтій Тимофійович народився 1872 р. у с. Острроверхівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Острроверхівка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 28 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 січня 1994 р.

НЕЧИПОРЕНКО (Нечипоренко) Терентій Омелянович народився 1896 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганнівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова, у 1930[1] р. виключений як куркуль. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 січня 1933 р. за організаційну діяльність із створення к.-р. організації та антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 13 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР)

НЕЧИТАЙЛО Ганна Іванівна народилася 1904 р. у с. Троїцьке Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, із службовців, освіта середня, член ВКП(б) з 1921 р. Проживала в Харкові. Репортер газети «Харківський пролетар». Заарештована 1 квітня 1929 р. за антирад. агітацію і розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. позбавлена волі на 3 роки, а ухвалою від 13 квітня 1930 р. звільнена з-під варті достроково, з дозволом вільного проживання на території СРСР.

НЕЧИТАЙЛО Микита Петрович народився 1882 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта почат-

кова, позапарт. Проживав у с. Вербівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 березня 1930 р. за зрив загальних селянських зборів з питання посівкампанії (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 квітня звільнений на підписку про невиїзд. Справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 21 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з анулюванням підписки про невиїзд.

НЕЧИТАЙЛО Семен Захарович народився 1913 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. під слідством близько 3 місяців (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Заарештований 3 травня 1934 р. за членство в релігійній секті гнатівців, агітацію за зрив паспортизації та поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Харківським облсудом 20 червня 1946 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹, 206¹⁰ п. «а» через ст. 54² КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років з пораженням у правах на 5 років, а Верховним Судом УРСР 30 липня 1946 р. термін покарання знижено до 5 років позбавлення волі і 3 роки пораження у правах. Реабілітований 14 листопада 1989 р. і 29 вересня 1992 р.

НЕЧИТАЙЛО Федір Якович народився 1893 р. у м. Полтава. Українець, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер Укрзерноцентру. Заарештований 13 жовтня 1930 р. за шкідництво в Укрзерноцентрі (статті 54⁷, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ДПУ УСРР 25 серпня 1931 р.

НЕЧУВАЛОВ Єгор Якович народився 1906 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олександрівського р-ну Харківської обл. Тракторист колгоспу ім. Сталіна. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

НЕЧУЖЕНКО Варвара Василівна народилася 1867 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 18 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу

закрито Харківським оперсектором ДПУ 10 жовтня 1930 р.

НЕМЦОВ Іван Іванович народився 1893 р. у с. Богданівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Пуятині Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. За невиконання хлібозаготівлі оштрафований на 840 крб. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. За ухвалою загальних зборів Пуятинської сільради від 15 січня 1930 р. як куркуль разом з родиною підлягав висланню за межі Дніпропетровського окр. Заарештований 31 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

НИЖЕГОЛЬЦЕВ Кирило Григорович народився 1866 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних місцевостях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

НИЖЕГОЛЬЦЕВ Яків Митрофанович народився [1910] р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У [1929] р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 квітня 1930 р. за підбурювання селян проти созу, участь у розгромі созу, керівництво «волинкою» у с. Тернова (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

НИЖЕГОРОДЦЕВ Іван Ілліч народився 1895 р. у м. Белгород Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, з купців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Белгород Курської обл. Працівник ст. Белгород Півд. залізниці. У 1923 р. після повернення з еміграції під слідством Одеського особливого відділу, рішення в справі відсутнє. Заарештований 16 червня 1931 р. за антирад. агітацію та службу в Добровольчій армії Денікіна (ст. 58¹¹ КК РСФРР),

ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

НИКИТЧЕНКО Федір Ілліч народився 1906 р. у с. Дегтярка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дегтярка Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 29 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НИКИФОРЕНКО Прохор Дмитрович народився 1909 р. у с. Андріївка Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Хорольського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 17 лютого 1934 р. за розповсюдження націонал-шовіністичних к.-р. ідей серед молоді (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 21 лютого 1934 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 1 квітня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НИКИФОРОВ Володимир Пилипович народився 1891 р. у м. Нерчинськ Нерчинського окр. Забайкальської обл. Росіянин, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Завгосп тресту «Укрводобуд». Заарештований 12 лютого 1931 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 липня 1931 р. (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі на 3 роки умовно, а ухвалою від 2 червня 1932 р. попереднє рішення скасоване, справу закрито.

НИКИФОРОВ Петро Гаврилович народився 1877 р. у с. Курулька Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Архангелівка Барвінківського р-ну. Член колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НИКИФОРОВ Петро Іванович народився 1892 р. у Миргородському пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Токар депо ст. Харків Півд. залізниці. Заарештований 26 жовтня 1921 р. як член партії лівих есерів, справу закрито Харківською губЧК 19 листопада 1921 р. зі звільненням з-під варті як помилково заарештованого.

НИКИФОРОВ Федір Якимович народився 1890 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. діяльність проти політ кампаній на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19 липня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

НИКОНЕНКО Андрій Григорович народився 1875 р. у с. Манченки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Манченки Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою прокурора Богодухівського райвідділка Харківського оперсектора ДПУ від 23 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки.

НИКОНЕНКО Василь Григорович народився 1886 р. у с. Манченки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Манченки Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1921, 1927 та 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. у зв'язку з висланням в адмінпорядку за межі Богодухівського р-ну на 5 років.

НИКОНЕНКО Василь Павлович народився 1913 р. у с. Манченки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Манченки Богодухівського р-ну. Робітник Харківського заводу «Серп і молот». Заарештований [11] грудня 1930 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Покарання відбував у Білбалтабі ОДПУ. У 1934 р. звільнений достроково. У 1957 р. проживав у Харкові, працював шофером міської дезінфекційної станції. Реабілітований 29 березня 1957 р.

НИКОНЕНКО Никін Микитович народився 1882 р. у с. Кручик Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кручик Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. під слідством за антирад. агітацію. Заарештованим не був, під слідством Богодухівської райміліції з 13 травня 1931 р. за підпал

господарств активістів, рішення в справі відсутнє.

НИЦЕНКО Андрій Маркіянович народився 1890 р. у с. Дар-Надежда Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. як член к.-р. угруповання «Осиротілі», яке проводило к.-р. агітацію з метою компрометації заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

НИЩЕТА Антон Іванович народився 1890 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1929 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варті.

НИЩЕТА Іван Михайлович народився 1894 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1929 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

НИКІТАС Василь Петрович народився 1909 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у РСЧА в м. Житомир. Червоноармієць Троянівського кавполку Житомирської кавдивізії. Заарештований 6 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито помічником військового прокурора 2-го кавкорпусу 16 червня 1933 р. за відсутності складу злочину зі звільненням з-під варті.

НИКІТЕНКО (Микитенко) Федул Юхимович народився 1896 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР),

справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 7 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НИКІТЕНКО Гаврило Данилович народився 1880 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за активну участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. На 1958 р. проживав у с. Веселе Харківського р-ну Харківської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

НИКІТЕНКО Іван Олексійович народився 1905 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну Харківської обл. Моторист ХПЗ. У 1932 р. під слідством органів ДПУ. Заарештований 28 грудня 1932 р. за друкування к.-р. листівок, підробку документів (статті 54¹⁰, 68 КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 15 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НИКІТЕНКО Петро Григорович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт., у 1924—1926 рр. член ВЛКСМ. Штампувальник заводу «Серп і молот». Заарештований 17 листопада 1930 р. за зловмисне псування верстатів (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НИКІТЕНКО Петро Іванович народився 1906 р. у с. Климівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зачепилівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1928 р. за участь у збройній банді та спробу навмисного вбивства (статті 56¹⁷, 56²⁸ КК УСРР) і надзвичайною сесією Полтавського окрсуду 8 квітня 1929 р. (статті 45, 54¹¹ через ст. 16 за санкцією ст. 54² КК УСРР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 23 травня 1929 р. у м. Полтава. Реабілітований 9 липня 1997 р.

НИКІТЧЕНКО Іван Васильович народився 1880 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР)

і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

НІКІТЧЕНКО Микола Іванович народився 1902 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

НІКІТЧЕНКО Павло Володимирович народився 1906 р. на хут. Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. У 1929 р. розкуркулений, виселений з хут. Миколаївка Перша Проснянської сільради на хут. Балки Гусинської сільради Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

НІКОЛАЄВ Володимир Миколайович народився 1885 р. у Москві. Росіянин, з купців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний інспектор Харківського міського відділу праці. У 1920 р. під слідством ОВ ВЧК 5-ї Армії як підполковник армії Колчака. Заарештований 16 березня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором ОВ Укрвійськокату і ДПУ УСРР 13 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 19 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 30 грудня 1937 р. Реабілітований 3 липня 1989 р.

НІКОЛАЄВ Михайло Олександрович народився 1891 р. у м. Кам'янець-Подільський Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Член Харківської колегії оборонців. Заарештований 5 листопада 1929 р. за службу в армії Петлюри та к.-р. діяльність (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 8 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл, а 10 березня 1930 р. попереднє рішення скасоване, позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

НІКОЛАЄВ Сергій Логвинович народився 1893 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської

губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 листопада 1930 р. за службу в Добровольчій армії Денікіна (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 30 січня 1931 р. у зв'язку з висланням в адмінпорядку як соціально небезпечного елемента до Північного краю на 5 років. З 13 грудня 1940 р. до 30 квітня 1942 р. під слідством УНКВС по Харківській обл. (статті 54¹³, 206¹⁷ п. «а» КК УСРР), звільнений з-під варті. Проживав і помер 16 грудня 1963 р. у м. Зміїв Харківської обл.

НІКОЛАЄВ-КОЦЮБА Онопрій Григорович народився 1892 р. у м. Тернопіль Тернопільського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, член УСДРП у 1912—1918 рр., з 1920 р. член Компартії Східної Галичини, з 1928 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник керуючого трестом «Сільгоспостачання». Заарештований 7 грудня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років (статті 54⁸, 54¹¹, 16 КК УСРР). Розстріляний 10 лютого 1938 р. в Архангельській обл. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Архангельській обл. від 25 лютого 1937 р. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

НІКОЛАЄВСЬКИЙ Сергій Леонідович народився 1902 р. у с. Сулимівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківської приміської зони. Конторник канцелярії управління Дон. залізниці. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 12 грудня 1930 р. звільнений на підписку про невийзд, справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 10 червня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

НІКОЛАЄНКО Автоном Іванович народився 1873 р. у с. Нова Гнилиця Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Гнилиця Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НІКОЛАЄНКО Павло Автономович народився 1901 р. у с. Нова Гнилиця Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Гни-

лиця Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний степ». Заарештований 17 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 10 липня 1989 р.

НИКОЛАЇ Олександр Олександрович народився 1896 р. у м. Кишинів Бессарабської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технолог ХПЗ. Заарештований 16 жовтня 1933 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 23 листопада 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). На 1941 р. проживав у Харкові, старший інженер заводу «Механоліт». Заарештований 28 вересня 1941 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УРСР). Помер 16 лютого 1942 р. у тюремній лікарні в м. Казань Татарської АРСР. Справу закрито УКДБ по Харківській обл. 11 вересня 1964 р. (ст. 6 п. 8 КПК УРСР).

НИКОЛЕНКО Ілля Аристархович народився 1903 р. у с. Олександрівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1922 р. за політбандитизм засуджений до розстрілу із заміною позбавлення волі на 5 років умовно як неповнолітнього. Заарештований 1 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та зрив загальних зборів з питання ліквідації куркулів як класу (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 30 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 травня 1995 р.

НИКОЛЕНКО Марія Григорівна народилася 1886 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Чугуїв Чугуївського р-ну. Хатня робітниця. Заарештована 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 26 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НИКОЛИШИН Йосип Данилович народився 1904 р. у м. Коломия Коломийського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Аспірант Харківського художнього інституту, скульптор, архітектор. Заарештований 31 січня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. (статті 54³, 54⁴, 54¹¹ КК

УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Свіртабі в м. Лодейне Поле Ленінградської обл. На 1961 р. проживав у м. Алма-Ата Казахської РСР. Реабілітований 20 березня 1961 р.

НИКОЛЬСЬКА Олена Олександрівна народилася 1892 р. у м. Санкт-Петербург. Росіянка, походження невідоме, [освіта вища, позапарт.]. Проживала в Харкові. Завідувач відділу Харківського художнього музею. Заарештована ДПУ УСРР у 1933 році за участь у к.-р. організації «Російсько-український фашистський блок» (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 травня 1934 р. позбавлена волі у ВТТ на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Зі слів сестри (на 1947 р.) померла у засланні. За висновком слідвідділу УКДБ по Харківській області від 24 липня 1958 року підлягала реабілітації.

НИМЕЦЬ Ганна Федорівна народилася 1887 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Вербівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 9 березня 1930 р. за зрив загальних селянських зборів з питання посівкампанії (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 червня 1930 р. вислана до Північного краю на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітована 30 серпня 1989 р.

НИМЧУК Григорій Пантелеймонович народився 1882 р. у с. Станіславчик Тарашанського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Могилів-Подільський. Уповноважений кооперативу «Кооптах». Заарештований 5 березня 1928 р. Могилів-Подільським окрвідділом і 24-м прикордонним загоном ДПУ як учасник к.-р. організації, 6 березня 1928 р. етапований до Київського окрвідділу ДПУ, а 12 квітня 1928 р. до Харкова в розпорядження ДПУ УСРР і ухвалою колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Казахстану на 3 роки. Ухвалою колегії ОДПУ 28 червня 1931 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р., Читі та Омському районі з прикріпленням до визначеного місяця проживання на 3 роки. На 1963 р. проживав у м. Джамбул Карагандинської обл. Казахської РСР. Реабілітований 17 серпня 1963 р.

НОВАК Василь Степанович народився 1897 р. на хут. Дорошівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дорошів-

ка Моначинівської сільради Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Восени 1929 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1930 р. за агітацію проти політ кампаній та економічних заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

НОВАК Іван Опанасович народився 1892 р. у с. Дорошівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорошівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

НОВАК Олексій Якович народився 1872 р. у с. Дорошівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорошівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

НОВГОРОДЦЕВ Петро Васильович народився 1905 р. у м. Верхньоуральськ Оренбурзької губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар заводу «Труд», студент Харківського інституту народного господарства. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію, розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Казахстану на 3 роки. 23 серпня 1929 р. звільнений достроково. Реабілітований 22 липня 1993 р.

НОВИКОВ (Новик) Порфирій (Пархом) Григорович народився 1895 р. у с. Кохівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кохівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Рикова. Заарештований 17 лютого 1933 р. за агітацію проти політгосподарських кампаній на селі та зв'язок з к.-р. елементами, які перебували на нелегальному становищі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 10 серпня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НОВИКОВ Андрій Миколайович народився 1873 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 29 липня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1996 р.

НОВИКОВ Гнат Васильович народився 1883 р. у с. Руський Орчик Костянтинградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1928 рр. член Русько-Орчицької сільради. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 14 грудня 1992 р.

НОВИКОВ Дмитро Миколайович народився 1896 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 серпня 1928 р. за агітацію проти єдиного с.-г. податку (ст. 54¹⁰ ч. 1 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 березня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

НОВИКОВ Захар Семенович народився 1904 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 лютого 1930 р. за антирад. та релігійну пропаганду (ст. 54¹⁰ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

НОВИКОВ Микита Іванович народився 1870 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 29 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НОВИКОВ Павло Прокопович народився 1895 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Член колгоспу. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 березня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 5 квітня 1930 р. звільнений на підписку про невиїзд і Полтавським окрсудом 26 травня 1930 р. засуджений на 6 місяців примусових робіт. Реабілітований 28 лютого 1997 р.

НОВИКОВ Трохим Данилович народився 1905 р. у с. Сотницький Козачок Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сотницький Козачок Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 березня 1930 р. за організацію погрому созу (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 травня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

НОВИКОВ Феодосій Петрович народився 1880 р. у с. Караїчне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав в с. Караїчне Вовчанського р-ну Харківського окр. Коваль. Заарештований 29 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

НОВИКОВА Мавра Яківна народилася 1876 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Вільхуватка Великобурульського р-ну Куп'янського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 8 листопада 1929 р. за антирад. діяльність з метою зриву заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР), 1 грудня 1929 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським окрвідділом ДПУ 14 грудня 1929 р. за непідтвердженості обвинувачення.

НОВИЦЬКИЙ Валеріан Юліанович народився 1882 р. у с. Житин Рівненського пов. Волинської губ. Українець, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гнидівка Ізюмського р-ну. Машиніст ст. Ізюм Півд. залізниці. Заарештований 26 жовтня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Архангельськ. Лінсудом Дон. залізниці 4 квітня

1937 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки після відбуття терміну покарання. Реабілітований 20 січня 1997 р. і 24 травня 1961 р.

НОВИЦЬКИЙ Василь Тимофійович народився 1895 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину господарства конфісковано. Заарештований 26 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

НОВИЦЬКИЙ Григорій Васильович народився 1888 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березова Лука Гадяцького р-ну Харківської обл. Інструктор Гадяцької заготльонконтори. Заарештований 8 лютого 1934 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 7 квітня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

НОВИЦЬКИЙ Іван Петрович народився 1878 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 16 серпня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 19 жовтня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

НОВИЦЬКИЙ Петро Петрович народився 1890 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нова Гнилиця Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 19 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 30 грудня 1937 р. Реабілітований 11 жовтня і 3 липня 1989 р.

НОВОМИРСЬКА Марія Самійлівна народилася 1901[2] р. у с. Стара Рябина Богодухів-

ського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 31 березня 1930 р. за участь у заколоті проти созу та заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 7, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

НОВОМИРСЬКИЙ Григорій Мойсейович народився 1876[7] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1930 р. за участь у заколоті проти созу та заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 7, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

НОВОСЕЛ Михайло Гнатович народився 1908 р. у с. Андріївка Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Хорольського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1934 р. за розповсюдження націонал-шовіністичних к.-р. ідей серед молоді (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 21 лютого 1934 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облввідділом ДПУ 1 квітня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

НОВОСЕЛ Свирид Тарасович народився 1890 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

НОВОХАЦЬКИЙ Омелян Петрович народився 1882[3] р. на хут. Середівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Середівка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Частину майна конфісковано. Заарештований 10 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. За вироком військового трибуналу Півд. залізничі від 7 лютого 1942 р. (статті 54⁸ через ст. 17, 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 10 років

позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 22 вересня 1989 р. та 19 січня 1990 р.

НОВСЬКА Єлизавета Андріївна народилася 1893 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Росіянка, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Економіст Держплану УСРР. Заарештована 30 грудня 1930 р. за недонесення про діяльність шкідницької к.-р. організації мікробіологів, написання та розповсюдження творів погромно-антирадян. характеру, 16 січня 1931 р. етапована для подальшого слідства в розпорядження ОВ ПП ОДПУ Ленінградського військочугу та ОДПУ Ленінградської обл. (статті 58⁷, 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР), справу закрито 15 травня 1931 р. за непідтвердженості обвинувачення зі звільненням з-під варти. Проживала у Москві та Ленінграді, померла у 1959 р.

НОРИК Степан Кіндратович народився 1882 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1928 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР). Покінчив життя самогубством 3 січня 1929 р. у Харківському бупрі № 1. Справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 6 січня 1929 р. (ст. 4 п. «а» КПК УСРР). Реабілітований 23 грудня 1999 р.

НОРИК Хрисанф Омелянович народився 1879 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1920—1921 рр. був заарештований Харківською губЧК за участь у повстанні в с. Ков'яги, рішення в справі відсутнє. У 1924—1926 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 листопада 1928 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР). Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 січня 1929 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений права проживання в Харківському окр. та прикордонній смузі на 3 роки, а ухвалою від 20 серпня 1930 р. достроково звільнений від покарання. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

НОСАТИЙ Іван Тимофійович народився 1883 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР),

справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

НОСАТИЙ Лаврон Юхимович народився 1884 р. у с. Підлиман Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Нужнівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 22 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

НОСИК Панас Романович народився 1882 р. у с. Радківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Радківка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 17 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

НОСКО Григорій Хомич народився 1896 р. у с. Криштопівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Криштопівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Конюх колгоспу «Червона Тернівка». Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54¹¹, 54² КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (ст. 58¹² КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. 6 липня 1933 р. втік із Сибтабу. Ухвалою трійки ДПУ УСРР від 22 березня 1934 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років із зарахуванням попереднього терміну покарання (ст. 78 КК УСРР). Спеціальним табірним судом МВС СРСР 22 листопада 1949 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років (ст. 58¹⁴ КК РРФСР). 28 травня 1953 р. звільнений з ВТТ за амністією на підставі Указу Президії ВР СРСР від 27 березня 1953 р. Реабілітований 29 травня 1997 р.

НОСОВ Роман Платонович народився 1879 р. у с. Руські Тишки Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руські Тишки Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих

прав. Заарештований 7 жовтня 1929 р. за систематичну агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі ОДПУ особливою призначення.

НУЖНИЙ Антоній Йосипович народився 1866 р. у м. Кропивня Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Без постійного місця проживання. Ієромонах. Заарештований на хут. Зелений Гай Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Ізюмським окрвідділом ДПУ 27 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

НЮРЕНБЕРГ Яків Григорович народився 1892 р. у Києві. Єврей, з мішан, освіта середня, позапарт., у 1917—1918 рр. член партії есерів. Проживав у Харкові. Завідувач відділу постачання Наркомату охорони здоров'я УСРР. Заарештований 31 травня 1922 р. Харківським губвідділом ДПУ як член партії правих есерів, 1 червня 1922 р. звільнений, рішення в справі відсутнє.

НЮШКО Петро Семенович народився 1887 р. на хут. Гриньківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гриньківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 липня 1931 р. за антирад. роботу і виготовлення фальшивої печатки, нарсудом Дворічанського р-ну 20 травня 1932 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 68 ч. 1 КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 10 грудня 1992 р.

НЮШКО Тихін Петрович народився 1880 р. у с. Мериносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Будьонівка Дворічанського р-ну. Без певних занять, виключений з колгоспу в березні 1931 р. У 1929 р. майно конфісковано. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 6 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

О

ОБЕРЕМОК Григорій Іванович народився 1900 р. у с. Новоукраїнка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, з купців, освіта

середня, позапарт. Проживав у Харкові. Літературний редактор РАТАУ. У 1920—1921 рр. тричі під слідством органів ЧК. Заарештова-

ний 4 грудня 1933 р. за участь у к.-р. націоналістичній організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Прорвтабі в м. Астрахань. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

ОБЕРЕМОК Михайло Федорович народився 1912 р. у с. Хворостове Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, член ВЛКСМ з 1928 р. Проживав у с. Хворостове Харківської приміської зони. Учень Харківського механічного залізничного технікуму. Заарештований 12 грудня 1930 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років. На 1957 р. проживав у Харкові. Реабілітований 29 березня 1957 р.

ОБЕРЕМОК Тимофій Іванович народився і проживав у с. Біленьке Трете Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 26 березня 1919 р. Краматорською повітЧК за провокаційну діяльність і видачу радянських працівників під час німецької окупації, Ізюмською повітЧК оштрафований на 10 тис. крб.

ОБЕРНИХІН Григорій Михайлович народився 1899 р. на хут. Картамиш Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОБЕРНИХІН Іван Михайлович народився 1906 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОБОЗНИЙ Павло Денисович народився 1899 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-од-

ноосібник. Заарештований 7 квітня 1933 р. за саботаж посівної кампанії та антирад. агітацію (ст. 54¹⁴ КК УСРР), справу закрито Зміївським дільничним прокурором 13 квітня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ОБУХОВ Василь Павлович народився 1877 р. Місце народження, походження, парт. невідомі. [Росіянин], освіта початкова. Проживав у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Завідувач телефонної мережі. Заарештований 17 березня 1919 р. за роботу в спілці хліборобів, справу закрито Зміївською повітЧК 25 березня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ОБУХОВСЬКИЙ Борис Іванович народився 1888 р. у с. Шейтани Новгород-Сіверського пов. Чернігівської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу Інституту наукової і практичної ветеринарії при Наркоматі землеробства УСРР. Заарештований 22 грудня 1930 р. за участь у к.-р. організації ветеринарів і бактеріологів (ст. 54⁷ КК УСРР), колегією ОДПУ 28 червня 1931 р. (статті 58⁷, 58¹¹ КК РСФРР) винесено ухвалу про розстріл із заміною на 10 років позбавлення волі в концтаборі в порядку виконання Постанови ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р. Термін покарання відбував у Картабі, працював ветлікарем-лаборантом. 14 січня 1935 р. звільнений за ухвалою колегії ОДПУ від 27 квітня 1934 р. Працював на посаді завідувача кафедри Алма-Атинського і Ставропольського сільськогосподарських інститутів, помер 1940 р. у м. Ставрополь. Реабілітований 12 січня 1960 р.

ОВДІЄНКО Вакула Оксентійович народився 1900 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. Заарештований 31 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 9 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ОВДІЄНКО Іван Іванович народився 1901 р. у с. Жихар Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківського окр. Іздовий. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ОВДІЄНКО Пантелій Гордійович народився 1909 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у РСЧА на ст. Дебальцево Донецької залізниці в Сталінській обл. Червоноармієць 9-го експлуатаційного залізничного полку. Заарештований 1 лютого 1933 р. за відмову від військової служби з релігійних мотивів (статті 54¹⁰ ч. 1, 206¹³ КК УСРР) і військовим трибуналом при 2-й бригаді окремого корпусу залізничних військ 17 лютого 1933 р. (ст. 206¹³ КК УСРР за санкцією ст. 206¹ п. «а» КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки.

ОВЕРЧИК Семен Федорович народився 1903 р. на хут. Софіївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Софіївка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Перебував під слідством Куп'янського райвідділка Харківського облвідділу ДПУ в 1932 р., рішення в справі відсутнє.

ОВИДОВСЬКИЙ Михайло Григорович народився 1875 р. у Чернігівській губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Києві. Службовець 9-ї дільниці губліскому. Заарештований 29 листопада 1920 р. як член партії лівих есерів, справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 26 січня 1921 р. зі звільненням з-під варті.

ОВРАХ Олександр Кирилович народився 1891 р. у с. Богданове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богданове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ОВРУЦЬКИЙ Мирон Федотович народився 1879 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 9 серпня 1930 р. звільнений на підписку про невийзд, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОВСІЄНКО Євдоким Васильович народився 1901 р. у с. Катеринівка Бахмутського пов.

Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Їздовий обозу армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ОВСЯННИКОВ Володимир Ілліч народився 1896 р. у с. Аненкове Фатезького пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Тесля 1-го державного лісопильного заводу. Заарештований 9 березня 1924 р. як учасник нелегальної організації і член РСДРП(м) (статті 61, 62 КК УСРР), 13 березня 1924 р. звільнений на підписку про невийзд. Удруге заарештований 24 липня 1924 р. у цій же справі, 12 серпня 1924 р. звільнений на підписку про невийзд, справу закрито надзвичайною сесією Харківського губсуду 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ОВЧАРЕНКО Андрій Павлович народився 1875 р. на хут. Токарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гриньківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ОВЧАРЕНКО Антон Олексійович народився 1892 р. у с. Тавільжанка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 22 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 6 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 квітня 1938 р. Реабілітований 16 лютого 1962 р.

ОВЧАРЕНКО Василь Прохорович народився 1884 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велика Писарівка Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 15 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ОВЧАРЕНКО Григорій Овсійович народився 1886 р. у с. Олександрівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із се-

лян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Олександрівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством Полтавського окрвідділу ДПУ з 26 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 3 квітня 1930 р. (ст. 143 ч. 2 КПК УСРР).

ОВЧАРЕНКО Денис Юхимович народився 1866 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1920 і 1930 рр. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті. Проживав і помер у 1941 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл.

ОВЧАРЕНКО Іван Денисович народився 1887 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. За ухвалою особливої трійки УНКВС Харківської обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. До 1947 року покарання відбував у Кемеровських таборах. Реабілітований 29 вересня 1989 р. і 7 вересня 1956 р.

ОВЧАРЕНКО Іван Дмитрович народився 1894 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рунівщина Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1929 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за к.-р. діяльність (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Заарештований 26 березня 1930 р. за к.-р. діяльність, організацію жіночих заворушень та розбирання із майна созів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), Полтавським окрсудом 12 червня 1930 р. засуджений на 6 місяців примусових робіт. Реабілітований 22 червня 1995 р.

ОВЧАРЕНКО Кузьма Феоктистович народився 1882 р. у с. Софіївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Червоний Близняків-

ського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади та згоду вступити до к.-р. організації петлюрівського напрямку (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ОВЧАРЕНКО Микола Романович народився 1900 р. у м. Владикавказ Терської обл. Українець, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Володаги Миропільського р-ну Харківської обл. Учителю. Заарештований [28] січня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 27 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОВЧАРЕНКО Павло Кирилович народився 1903 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рунівщина Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством Полтавського окрвідділу ДПУ з 26 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 3 квітня 1930 р. (ст. 143 ч. 2 КПК УСРР).

ОВЧАРЕНКО Петро Денисович народився 1898 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Член колгоспу. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській області від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Кемеровських таборах. Звільнений у 1947 р., працював ковалем у колгоспі ім. Кірова, помер 3 липня 1983 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р. і 26 червня 1959 р.

ОВЧАРЕНКО Петро Павлович народився 1884 р. у с. Токарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гриньківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Хар-

ківського оперсектора ДПУ 5 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОВЧАРЕНКО Трохим Філімонович народився 1881 р. у с. Пушкарне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пушкарне Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 16 травня 1932 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на підготовку збройного повстання (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р.

ОВЧИННИК (Овчинников) Антон Іванович народився 1898 р. у с. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. засуджений за спекуляцію, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ОВЧИННИК (Овчинников) Василь Іванович народився 1900 р. у с. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Дніпропетровським окрсудом 24 травня 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 6 місяців позбавлення волі із суворою ізоляцією умовно, з випробним терміном 2 роки. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1994 р. та 25 вересня 1989 р.

ОВЧИННИК Петро Іванович народився 1906 р. на хут. Всеволодівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ОВЧИННИКОВ Савелій Зотович народився 1884 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Світанок». У 1932 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 січня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ОВЧИННИКОВА Марина Мартинівна народилася 1893 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 27 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. позбавлена волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітована 30 грудня 1992 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР).

ОГАР (Огара) Євген Дмитрович народився 1902 р. у м. Перемишль Перемишлянського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач довідкового бюро Наркомосвіти УСРР. У 1923 р. перебував під слідством органів ДПУ за нелегальний перетин радянського кордону з Польщі. Заарештований 16 квітня 1933 р. за к.-р. шпигунську діяльність, належність до к.-р. УВО та зв'язки з чеською розвідкою (статті 54⁶, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 серпня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ОГАР Дмитро Іванович народився 1905 р. у с. Чорнолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чорнолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. як член к.-р. угруповання «Осиротілі», яке проводило к.-р. агітацію з метою компрометації заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ОГАР Павло Ількович народився 1907 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Пол-

тавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рунівщина Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством Полтавського окрввідділу ДПУ з 26 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Полтавським окрввідділом ДПУ 3 квітня 1930 р. (ст. 143 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ОГАР Семен Іванович народився 1902 р. у с. Чернолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Алчевськ Алчевського р-ну Луганського окр. Рід занять невідомий. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, підлягав висланню, але 16 січня 1930 р. втік на Донбас. Заарештований 24 березня 1930 р. Луганським окрввідділом ДПУ, етапований в розпорядження Полтавського окрввідділу ДПУ як член к.-р. угруповання «Осиротілі», яке проводило к.-р. агітацію з метою компрометації заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ОПЕНКО Костянтин Антонович народився 1886 р. у с. Геївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геївка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОГЛОБЛІЄВ (Оглоблін) Василь Григорович народився 1895 р., місце народження невідоме. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, лівий есер. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Безробітний. Заарештований 14 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито оперативним відділом ВЧК групи військ Курського напрямку 28 лютого 1919 р. за відсутності обвинувальних матеріалів зі звільненням з-під варті на підписку про невиїзд.

ОГЛОБЛІН Микола Іванович народився 1877 р. у с. Михайлівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Священик Миколаївської церкви. Заарештований 30 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облввідділу ДПУ 7 липня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОГОРОДНИЙ Юрій Михайлович народився 1909 р. у с. Багачанка Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну. Зоотехнік Куп'янської птахоферми. Заарештований 21 жовтня 1930 р. Куп'янським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ за економічне к.-р. шкідництво (ст. 54⁷ КК УСРР), рішення в справі відсутне.

ОГОРОДНИК Іван Васильович народився 1891 р. у м. Могилів-Подільський Могилівського пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор редакції газети «Харьковский пролетарий». Заарештований 20 січня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 8 грудня 1992 р.

ОГУРЕЄВ Леонтій Кузьмич народився 1882 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник, теśla. Заарештований 8 листопада 1929 р. за діяльність з метою зриву заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР), 1 грудня 1929 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським окрввідділом ДПУ 14 грудня 1929 р. за невідповідності обвинувачення.

ОГУРЦОВ Юхим Миколайович народився 1883 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію, участь у «волинці» та спробу побиття членів комісії з вилучення хліба (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1931 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ОДАНЕЦЬ Аврам Терентійович народився 1879 р. у с. Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Чернечина Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 липня 1995 р.

ОДАНЕЦЬ Гаврило Юхимович народився 1906 р. у с. Чернєщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Чернєщина Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 липня 1995 р.

ОДАНЕЦЬ Єгор Аврамович народився 1906 р. у с. Чернєщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Чернєщина Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 липня 1995 р.

ОДАНЕЦЬ Юхим Аврамович народився 1898 р. у с. Чернєщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернєщина Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ОДЕРІЙ Василь Андрійович народився 1877 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Бухгалтер Андріївської райкоопспілки. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ОДЕРІЙ Тарас Павлович народився 1882 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Голова ревізійної та конфліктної комісії колгоспу «Червоний хлібороб». Заарештований 14 березня 1931 р. Балаклійським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ОДЕРІЙ Федот Якович народився 1903 р. у с. Боршівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Боршівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ОДНОВОЛОВ Іван Кузьмич народився 1884 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну Ізюмського окр. Приватний торговель. Позбавлений виборчих прав як підприємець. Заарештований 2 лютого 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР), а ухвалою від 14 червня 1930 р. попереднє рішення скасоване, термін покарання визначено умовним. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

ОДУДОВСЬКИЙ Василь Іларіонович народився 1897 р. у м. Севастополь Сімферопольського пов. Таврійської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець Укркондитерторгу (до 1933 р.). Заарештований 13 вересня 1933 р. у м. Ганнопіль Славутським 20-м прикордонним загonom за спробу нелегального перетину рад. кордону з Польщею і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 листопада 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки (статті 80, 54⁶ КК УСРР). 1 грудня 1933 р. звільнений із заслання під розписку й направлений до Вологди під нагляд Вологодського оперсектора ОДПУ по Північному краю. Реабілітований 4 вересня 1997 р.

ОЗАРКОВ Андрій Семенович народився 1884 р. у с. Колоколин провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель трудової школи № 20. Заарештований 23 липня 1931 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 лютого 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ОЗЕРОВ Олексій Прокопович народився 1889 р. у с. Булахівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Ми-

хайлівка Лозівського р-ну. Фельдшер лікарні. Заарештований 15 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 19 червня 1931 р. (ст. 197 п. 2 КПК УСРР).

ОЗЕРОВ Павло Микитович народився 1882 р. у с. Вільшанка Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Тесля 1-го будрайону ст. Харків Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ОЗЕРСЬКИЙ Юрій Іванович народився 1896 р. у с. Смяч Новгород-Сіверського пов. Чернігівської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, член ВКП(б), у 1918—1920 рр. член партії боротьбистів. Проживав у Харкові. Голова правління Держвидавництва України. Заарештований 23 листопада 1933 р. за к.-р. діяльність, належність до націоналістичного центру та керівництво терористичною групою (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Білбалтабі у м. Сегежа, потім на Соловках. Розстріляний 3 листопада 1937 р. в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР за ухвалою особливої трійки УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. Реабілітований 28 квітня 1962 р.

ОКЛІЙ Василь Васильович народився 1909 р. у с. Суха Гомільша Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Суха Гомільша Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1929 р. за терористичну діяльність та антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ОКЛІЙ Василь Федорович народився 1889 р. у с. Суха Гомільша Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Суха Гомільша Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 жовтня 1929 р. за терористичну діяльність та антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при

колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ОКОВИТОВ Дмитро Васильович народився 1896 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 травня 1929 р. за антирад. агітацію та підпал клуні секретаря сільради (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ОКСЕНИЧЕНКО Кирило Платонович народився 1890 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, походження та освіта невідомі, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Експедитор ватної фабрики. Заарештований 29 листопада 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 2 грудня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОКСНЕР Олександр Іванович народився 1880 р. у м. Санкт-Петербург. Росіянин, з дворян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач креслярського бюро відділу тяги управління Півд. залізниці. Заарештований 28 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 15 квітня 1933 р. звільнений на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ОКУНЬ Петро Дем'янович народився 1897 р. у с. Костянтинівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківської приміської зони. Бригадир радгоспу ім. Андрєєва. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 липня 1932 р. за антирад. агітацію та шкідницьку діяльність (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінійним судом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (статті 33, 34 КК УСРР) засуджений на 5 років вислання за межі України. Реабілітований 4 лютого 1992 р.

ОЛЕКСАНДРЕНКО Дмитро Семенович народився 1881 р. у с. Полова [Прилуцького пов.] Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Сахновщинського р-ну. Член колгоспу ім. Луценка. Заарештований 21 листопада 1931 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсадом Сахновщинського р-ну

22 січня 1932 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 5 січня 1990 р.

ОЛЕКСІЄНКО Ілля Степанович народився 1876 у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Бугаївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 березня 1932 р. за підготовку збройного повстання (статті 54², 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором [21 квітня 1932 р.] (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОЛЕНЧЕНКО Петро Юхимович народився 1898 р. у м. Гадяч Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Літредактор видавництва «Енерговугілляруда». Заарештований 29 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації та ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 липня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ОЛЕФІРЕНКО Захарій Кирилович народився 1897 р. у с. Павлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Павлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до комуні». Заарештований 27 вересня 1933 р. за участь у к.-р. терористичній організації (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 січня 1934 р. (статті 4, 131, 197 КПК УСРР).

ОЛЕФІРЕНКО Роман Іларіонович народився 1902 р. у с. Павлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Павлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до комуні». Заарештований 27 вересня 1933 р. за участь у к.-р. терористичній організації (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 січня 1934 р. (статті 4, 131, 197 КПК УСРР).

ОЛЕШКЕВИЧ Арсеній Іванович народився 1871 р. у міст. Любомль Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Священик. Заарештований 4 листопада 1929 р. за створення к.-р. угруповання з метою зриву хлібозаготівлі (статті 54⁸ через ст. 7, 189 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 12 березня 1930 р. за невідповідності обвинувачення.

ОЛЕШКО Андрій Васильович народився 1890 р. у с. Калюжине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ОЛЕШКО Антон Полікарпович народився 1884 р. у с. Леб'яже Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1930 р. за антирад. агітацію та боротьбу проти червоних партизанів під час Громадянської війни (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділом Полтавського оперсектора ДПУ 15 липня 1931 р. за браком матеріалів для притягнення до суду. У 1931 р. за постановою Полтавського оперсектора ДПУ як куркуль висланий до Північного краю.

ОЛЕШКО Євген Артемович народився 1877 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ОЛЕШКО Іван Артемович народився 1872 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та допомогу білим під час Громадянської війни (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1, 56¹⁷ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ОЛЕШКО Іван Романович народився 1876 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр.

Селянин-одноосібник. Заарештований 2 квітня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (статті 54¹⁰, 54¹¹, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ОЛЕШКО Іван Сергійович, дата й місце народження, національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Миронівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. [Заарештований 14 травня 1931 р. Харківським оперсектором ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР)], рішення в справі відсутнє.

ОЛЕШКО Йосип Артемович народився 1891 р. на хут. Новомиколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новомиколаївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за антирад. агітацію та зрив хлібозаготівлі (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 22 листопада 1995 р.

ОЛЕШКО Павло Артемович народився 1880 р. у с. Калюжине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Калюжине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [19] травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ОЛИЗАРЕНКО Василь Михайлович народився 1871 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Куньє Савинського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 червня 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ ДПУ УСРР 24 жовтня 1930 р. за непідтвердження обвинувачення.

ОЛИМ Василь Дмитрович народився 1911 р. у с. Колісниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колісниківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 серпня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ

на 3 роки умовно. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ОЛИМ Василь Макарович народився 1911 р. у с. Колісниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колісниківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 23 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 31 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОЛИМ Олександр Макарович народився 1902 р. у с. Колісниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колісниківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 березня 1932 р. за антирад. агітацію та підробку документів для куркулів (статті 54¹⁰, 68 КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

ОЛІЙНИК Андріян Максимович народився 1884 р. у с. Писарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Писарівка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. З 1924 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 24 листопада 1989 р.

ОЛІЙНИК Гнат Микитович народився 1896 р. на хут. Олійники Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Потеряйки Решетилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 14 грудня 1932 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 16 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОЛІЙНИК Григорій Іванович народився 1894 р. у с. Олійників Яроч Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм.,

позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 8-го Українського Обоянського полку, полонений махновцями, боєць армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. як махновець відправлений до концтабору.

ОЛІЙНИК Григорій Михайлович народився 1890 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл. Вагар Ізюмської фосфорної копальні. Заарештований 17 квітня 1932 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського обліздділу ДПУ 1 липня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОЛІЙНИК Григорій Омелянович народився 1900 р. у с. Велике Коломийцеве Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велике Коломийцеве Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештованим не був, з 25 лютого 1930 р. під слідством Полтавського окрвідділу ДПУ за вчинення теракту над активістом (ст. 54⁸ через ст. 17 КК УСРР), справу закрито нарслідчим 11-го р-ну Полтавського окр. 26 червня 1930 р. у зв'язку з включенням у списки на вислання за межі України як соціально небезпечного елемента. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл., робітник радгоспу ім. 8 Березня. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТГ на 10 років. Реабілітований 12 квітня 1963 р.

ОЛІЙНИК Данило Миколайович народився 1910 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Вантажник ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, підлягав висланню, переховувався. Заарештований 17 березня 1933 р. за приховування куркульського походження при оформленні на роботу на транспорт, втечу від вислання (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ОЛІЙНИК Дмитро Дмитрович народився 1900 р. у с. Дубинівка [Павлоградського пов. Катеринославської губ.]. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Дубинівка Перша Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р.

за антирад. агітацію та поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ОЛІЙНИК Єгор Єрастович народився 1912 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Вантажник ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 3 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ОЛІЙНИК Захарій Якович народився 1912 р. на хут. Олійник Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Артемівка Чутівського р-ну. Скотар молочної ферми робкоопу. Заарештований 22 травня 1931 р. у Чутівському р-ні за переховування від вислання за межі України та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 26 травня етапований до Полтави, 3 червня — до Харкова, 23 червня — до Києва, 30 червня — до Харкова, 16 липня — до Краснокутська. Справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 17 листопада 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ОЛІЙНИК Іван Михайлович народився 1888 р. у с. Олійникове Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мало-Пасне Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 14 листопада 1989 р.

ОЛІЙНИК Марко Карпович народився 1902 р. на хут. Фартушній Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Цапівка Золочівського р-ну Харківського окр. Секретар Малоцапівської сільради. Заарештований 30 серпня 1929 р. за створення антирад. угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 21 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОЛІЙНИК Микола Данилович народився 1891 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Базаліїв Яр Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агі-

тацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 19 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОЛІЙНИК Микола Миколайович народився 1897 р. у с. Веселе Ананівського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Боець армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ОЛІЙНИК Митрофан Іванович народився 1883 р. на хут. Олійників Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Олійники Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 30 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Заарештований 6 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 24 листопада 1989 р.

ОЛІЙНИК Остап Васильович народився 1867 р. у с. Зачепилівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Царедарівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, нарсудом Лозівського р-ну за невиконання хлібозаготівлі засуджений на 8 місяців позбавлення волі. Заарештований 26 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 3 квітня 1930 р. через похилий вік зі звільненням з-під варті.

ОЛІЙНИКОВ Ераст Миколайович народився 1893 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. під слідством Куп'янського райвідділка Харківського окрвідділу ДПУ (ст. 54⁸ КК УСРР). Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОЛІЙНИКОВ Михайло Миколайович народився 1902 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Ку-

п'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ОЛІЙНИКОВА Ганна Федорівна народилася 1911 р. і проживала у Харкові. Українка, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Кур'єр тресту «Монтажбуд». Заарештована 28 квітня 1933 р. за виготовлення антирад. листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 липня 1933 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 січня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОЛІЙНИКОВА Парасковія Юрївна народилася 1884 р. у м. Болград Ізмайльського пов. Бессарабської губ. Українка, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Учителька. Заарештована в грудні 1932 р. Печенізьким райвідділком Харківського облвідділу ДПУ за антирад. агітацію та створення к.-р. угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР), 28 січня 1933 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ОЛІФРЕНКО Свирид Федорович народився 1884 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ОЛЬСЕВИЧ Іван Хомич народився 1894 р. у м. Вільно Віленської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер управління Дон. залізниці. Заарештований 29 квітня 1930 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Дон. залізниці 8 липня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ОЛЬХОВСЬКИЙ (Вільхівський) Іван Костянтинович народився 1887 р. у с. Кобзарівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Геївка Харківської приміської зони. Учитель 4-річної школи. Був заарештований у 1920 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Валківською повітЧК. Заарештований 13 груд-

ня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹, 54² КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Андрій Федорович народився 1906 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927—1930 рр. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. діяльність, створення банди з метою боротьби з рад. владою (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Проживав і 13 листопада 1985 р. помер у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Василь Миронович народився 1887 р. на хут. Оксенівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Литвинівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Гаврило Петрович народився 1894 р. на хут. Пилипівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Пилипівка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Гаврило Степанович народився 1864 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних місцевостях з прикріп-

ленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Григорій Павлович народився 1895 р. на хут. Довжик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 січня 1930 р. за к.-р. агітацію проти кампаній рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 18 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Дмитро Семенович народився 1872 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1923 р. Харківським губревтрибуналом засуджений до позбавлення волі з конфіскацією майна за несплату продподатку, термін покарання відбував у бупрі. У 1928 р. розкуркулений. У [1930] р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 грудня 1930 р. за антирад. агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Котлас Північного краю, у листопаді 1932 р. втік і повернувся до с. Сінне. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Єгор Миколайович народився 1873 р. у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Зіновій Єгорович народився 1903 р. у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 2 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. позбав-

лений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Іван Данилович народився 1909 р., місце народження невідоме. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лазурки Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 жовтня 1931 р. за здійснення теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), 22 грудня 1931 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Богодухівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 31 березня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОЛЬХОВСЬКИЙ Кіндрат Денисович народився 1883[4] р. у с. Водяна Балка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяна Балка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1923 р. частину господарства конфісковано, 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 вересня і 20 листопада 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Костянтин Наумович народився 1872 р. на хут. Булахів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Булахів Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1922 р. господарство націоналізовано, 1927 р. позбавлений виборчих прав, 1929 р. частину майна конфісковано, 1930 р. розкуркулений. Заарештований 12 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину. У 1931 р. висланий в адмінпорядку до Північного краю. З місяця заслання втік, проживав на хут. Булахів. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 24 квітня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Микола Гнатович народився 1896 р. у м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХПЗ. Заарештований 16 жовтня 1930 р. ОВ 1-го сектора ДПУ УСРР за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 9 грудня 1930 р. звільнений, справу закрито прокурором Харківського р-ну 1 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК

УСРР). Заарештований 30 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облсудом 25 липня 1939 р. за недоведеності складу злочину.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Микола Якович народився 1875 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Михайло Семенович народився 1896 р. на хут. Довженкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Михайло Федорович народився у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Олексій Пилипович, дата й місце народження, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у Валківському пов. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештованим не був, у травні 1919 р. під слідством за переслідування більшовиків за гетьманської влади, справу закрито Валківською повітЧК 23 травня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Петро Архипович народився 1894 р. у с. Федорівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Петро Іванович народився 1874 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзарівка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Петро Іванович народився 1884 р. у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. господарство націоналізовано. 21 березня 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і комісією Івано-Шийчинської сільради з ліквідації куркульських господарств занесений до списків на вислання за межі України. Заарештований 14 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Із заслання втік і повернувся до с. Івано-Шийчине. Заарештований 12 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину. Відправлений до м. Архангельськ для відбування терміну заслання за ухвалою від 7 травня 1930 р. У 1932 р. із заслання втік. Проживав на хут. Перевозине Богодухівського р-ну Харківської обл. Сторож радгоспу ім. К. Лібкнехта. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 серпня 1937 р. Реабілітований 31 серпня та 15 березня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Тимофій Опанасович народився 1873 р. у с. Мишківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 та 1924 рр. частину майна конфісковано. 22 січня 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Трохим Іванович народився 1878 р. у Валківському пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Санжаро-Тернуватське Сахнов-

шинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 22 червня 1929 р. за антирад. агітацію, невиконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Федір Кузьмич народився 1886 р. на хут. Козаченків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Козаченків Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 жовтня 1929 р. за агітацію, спрямовану на зрив заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

ОЛЬШАНСЬКИЙ Микита Олексійович народився 1885 р. на хут. Бодрівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Бодрівка Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Після звільнення із заслання проживав у м. Горлівка Сталінської обл. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської обл. 27 вересня 1941 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений до розстрілу, у зв'язку з наближенням лінії фронту етапований у тил СРСР. Помер у в'язниці № 1 м. Іркутськ 13 квітня 1942 р. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Василь Іванович народився 1873 р. на хут. Павленка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Павленка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1924 р. частину майна конфісковано. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. господарство повністю конфісковано за несплату податків. Заарештований 21 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Василь Степанович народився 1894 р. на хут. Благовіщенський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт.

Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за систематичну агітацію, організацію селянської спілки з метою захисту інтересів селян від рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 червня 1929 р., а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 червня 1997 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Василь Тимофійович народився 1889 р. на хут. Благовіщенський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за систематичну агітацію, організацію селянської спілки з метою захисту інтересів селян від рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 червня 1929 р., а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 червня 1997 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Василь Фадейович народився 1888[9] р. на хут. Вікніне Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Сло-в'янськ Сло-в'янського р-ну Харківської обл. Столяр Сло-в'янського індустріального технікуму. Заарештований 28 березня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 15 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОМЕЛЬЧЕНКО Дмитро Олександрович народився 1907 р. на хут. Благовіщенський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Наприкінці 1929 — початку 1930 рр. розкуркулений. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за недоведеності складу злочину. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований Лозівським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Іван Олексійович народився 1876 р. у с. Різдвяне Павлоградського пов.

Катеринославської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різдвяне Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано. Заарештований 22 квітня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ОМЕЛЬЧЕНКО Іван Степанович народився 1895 р. на хут. Благовіщенський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за систематичну агітацію, організацію селянської спілки з метою захисту інтересів селян від рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 червня 1929 р., а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 червня 1997 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Володимирович народився 1889 р. Місце народження, походження, партартійність невідомі. Українець, освіта початкова. Проживав у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Комірник винної комори «Укрголовспирт». Заарештований 23 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 15 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Степанович народився 1881 р. у с. Великий Токмак Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за систематичну агітацію, організацію селянської спілки з метою захисту інтересів селян від рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 червня 1929 р., а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 червня 1997 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Павло Якович народився 1874 р. у с. Задоньке Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Задоньке Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського

облвідділу ДПУ 8 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОМЕЛЬЧЕНКО Семен Андрійович народився 1887 р. у с. Окіп Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Окіп Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1929 р. за теракт (ст. 54⁸ КК УСРР), звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським окрпрокурором 19 квітня 1929 р. за браком доказів (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОМЕЛЬЧЕНКО Федір Тимофійович народився 1895 р. у с. Благовіщенка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благовіщенка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ОМЕЛЯНЕНКО Федір Павлович народився 1895 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну. Торговець. У 1920 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. за невиконання хлібозаготівлі висланий до м. Глухів Глухівського окр. на 1 рік. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ОМОЛАСВ Павло Харитонович народився 1888 р. у с. Калинове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Калинове Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 12 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ОНАЦЬКИЙ Євтропій Павлович народився 1898 р. на хут. Мокра Балка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Свердловка Першотравневої сільради Кабанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник, тесля. У 1929 р. частину майна конфісковано за невиконання контрольної цифри хлібзаготівлі. Заарештований 6 березня 1930 р. за агітацію проти політкампаній та економічних за-

ходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ОНАЦЬКИЙ Михайло Герасимович народився 1878 р. у с. Станичне Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Стрілочник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 9 квітня 1931 р. ВДТВ ОДПУ ст. Лозова за шкідництво на транспорті (ст. 54⁷ п. «а» КК УСРР), справу закрито прокуратурою Півд. залізниці [18 квітня 1931 р.] (ст. 4 п. «а» КПК УСРР) зі звільненням з-під варту на підписку про невиїзд та з накладенням дисциплінарного стягнення.

ОНАЦЬКИЙ Мусій Ничипорович народився 1882 р. на хут. Мокра Балка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Мокра Балка Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1995 р.

ОНАЦЬКИЙ Роман Васильович народився 1898 р. на хут. Деревівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Деревівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. засуджений за невиконання хлібозаготівлі на 2 роки [позбавлення волі]. 3 місяця відбування покарання втік. У 1933 р. майно конфісковано. Заарештований 27 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ОНАЦЬКИЙ Трохим Родіонович народився 1899 р. у с. Лихове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лихове Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ОНИШКЕВИЧ Іван Степанович народився 1896 р. у с. Хишевичі провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із священнослужителів, освіта незакінчена вища,

позапарт. Проживав у Харкові. Статистик-економіст Вукоопспілки. Заарештований 4 листопада 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ОНИЩЕНКО Захарій Григорович народився 1877 р. у Таврійській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Регерський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1995 р.

ОНИЩЕНКО Микола Григорович народився 1869 р. у с. Водопій Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шопенка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований Ізюмським окрвідділом ДПУ 7 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ОНИЩЕНКО Михайло Гнатович народився 1880 р. на хут. Янченків Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Марсівка Перша Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ОНИЩЕНКО Семен Лук'янович народився 1874 р. у с. Петропавлівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію і зв'язки з духовенством (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ОНИЩЕНКО Федот Пимонович народився 1893 р. у с. Коржі Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член РКП(б). Проживав у с. Мосорів Байрак Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник.

Заарештований Ізюмським окрвідділом ДПУ 2 лютого 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР). Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

ОНИЩУК Сава Миколайович народився 1879 р. на хут. Гуковичі Більського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, [позапарт.]. Проживав у м. Белгород Белгородського пов. Курської губ. Кондуктор ст. Белгород Півд. залізниці. У 1920 р. 6 місяців під слідством ВДТЧК ст. Белгород за к.-р. діяльність. Заарештований 14 червня 1927 р. ВДТВ ОДПУ ст. Белгород за антирад. агітацію (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 28 жовтня 1927 р. висланий на 3 роки до Архангельської губ., а ухвалою від 14 жовтня 1929 р. термін покарання скорочений на 1 рік зі звільненням із заслання. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ОНОПКО Андрій Спиридонович народився 1871 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1928—1929 рр. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Розкуркулений. Заарештований 17 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та опір заходам рад. влади на селі, невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ОНОПКО Василь Андрійович народився 1890[5] р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ОНОПКО Василь Арсентійович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, з ро-

бітників, освіта середня, позапарт. Студент Харківського хіміко-технологічного технікуму. Заарештований 8 червня 1932 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 19 липня 1989 р.

ОНОПКО Максим Тимофійович народився 1892 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 25 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ОНОПКО Михайло Семенович народився 1868[70] р. на хут. Бутівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бутівка Зміївського р-ну Харківського обл. Сторож Укрпромторгбуду в Харкові. Розкуркулений. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 23 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Заарештований 14 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Зміївського р-ну 14 жовтня 1932 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі у віддалених місцевостях СРСР з обмеженням прав на 5 років. Реабілітований 19 квітня 1994 р.

ОНОПКО Павло Михайлович народився 1900 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 23 квітня 1930 р.

(ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ОНОПКО Петро Семенович народився 1884 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ОНОПКО Роман Андрійович народився 1887[92] р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 8 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ОНОПКО Роман Миколайович народився 1887 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Свіртабі ОДПУ, 11 серпня 1932 р. звільнений достроково з направленням на спецпоселення. У 1932—1938 рр. проживав у м. Кіровськ Мурманської обл. Працював на апатитовій копальні ім. Кірова. У 1938—1948 рр. проживав у с. Кукисвумчор Кіровського р-ну Мурманської обл. Працював конюхом транспортної контори комбінату «Апатит». Реабілітований 19 травня 1995 р.

ОНОПКО Тимофій Дмитрович народився 1871 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну

Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань зі здачі хліба сільраді та несплату державних податків (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 25 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ОНОПЧЕНКО Андрій Полікарпович народився 1886 р. у с. Максимівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 січня 1930 р. за к.-р. агітацію та антирад. діяльність (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ОНОПЧЕНКО Григорій Федотович народився 1886 р. на хут. Черкасо-Карабуцьке Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабуцьке Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. як член к.-р. угруповання «Осиротілі», яке проводило к.-р. агітацію з метою компрометації заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Заслання відбував у м. Архангельськ. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ОНОПЧЕНКО Михайло Полікарпович народився 1871 р. на хут. Кобелячан Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Радомислівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

ОНОПЧЕНКО Олексій Іванович народився 1910 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Минківка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У лютому 1931 р. майно конфісковано за несплату експертного податку. Заарештований 9 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 3 серпня 1931 р. справу направлено Валків-

ським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ Нововодолазькому прокурору на закриття, рішення в справі відсутнє.

ОНОПЧЕНКО Трохим Олександрович народився 1897 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Минківка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 листопада 1989 р.

ОНОПЧЕНКО Харлампій Федорович народився 1892 р. на хут. Черкасо-Карабуцьке Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабуцьке Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. як член к.-р. угруповання «Осиротілі», яке проводило к.-р. агітацію з метою компрометації заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. [У 1930 р. висланий на Урал в адмінпорядку, помер у 1933 р. на заслання]. Реабілітований 22 серпня 1989 р.

ОНЬКОВ Георгій Тихонович народився 1887 р. у с. Колодино Белозерського пов. Новгородської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Старовірівського р-ну Харківського окр. Дяк. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1929 р. за к.-р. агітацію та гуртування селян проти кампанії рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Білбалтабі на ст. Медвежа Гора Карельської АСРР, за ухвалою президії ЦВК СРСР від 28 липня 1935 р. термін позбавлення волі у ВТТ скорочено до 7 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ОНЯНОВ Михайло Миколайович народився 1894 р. у Пермській губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач організаційно-планового відділу тресту «Укркомуненергобуд». Заарештований 5 вересня 1933 р. за к.-р. діяльність (статті 54⁷, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ЕКУ ДПУ УСРР 9 грудня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ОПАЛЕНКО Онисим Семенович народився 1901 р. у с. Веселий Кут Київської губ. Укра-

їнець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Бобрики Московської обл. Інженер хімкомбінату. Заарештований 25 грудня 1933 р. у Харкові за участь у повстансько-диверсійній організації (статті 54⁶, 54⁷ КК УСРР), справу закрито ЕКУ ДПУ УСРР 20 лютого 1934 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УСРР).

ОПАРИН Лука Прокопович народився 1888 р. на хут. Опарине Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Опарине Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки, термін покарання відбував у Сибтабі в м. Маріїнськ Сибірського краю. Реабілітований 27 листопада 1989 р.

ОПАРИН Терентій Прокопович народився 1877 р. на хут. Опарине Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Опарине Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки, термін покарання відбував у Сибтабі в м. Маріїнськ Сибірського краю. Реабілітований 27 листопада 1989 р.

ОРАНСЬКИЙ Михайло Петрович народився 1886 р. у с. Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшана Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, у 1930 р. виключений з колгоспу як куркуль. У 1932 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р. зі звільненням з-під варті.

ОРАНСЬКИЙ Роман Тихонович народився 1912 р. у с. Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну Харківської обл. Учитель. Заарештований 30 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 2 грудня 1989 р.

ОРДА Кузьма Омелянович народився 1888 р. у с. Княжне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Княжне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Без певних занять. Виключений з колгоспу за куркульське походження. Заарештований 19 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ОРДА Трохим Іванович народився 1886 р. у с. Княжне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Княжне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу за куркульське походження. Заарештований 19 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ОРДА Юстим Омелянович народився 1886 р. у с. Княжне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Княжне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Вантажник кар'єру на 4-му кілометрі ст. Мерефа Півд. залізниці. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ОРЕЛ Йосип Григорович народився 1900 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Україна». Заарештований 28 березня 1932 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁸ через ст. 16, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором у липні 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОРЕЛ Юхим Михайлович народився 1888 р. у с. Печеніги Товчанського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського окр. Бухгалтер товариства «Ларьок». Заарештований 28 червня 1927 р. за зберігання і розповсюдження к.-р. вірша С. Єсеніна «Послання євангелісту Дем'яну Бедному» (ст. 72 через ст. 10 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 листопада 1927 р.

позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах та Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. За ст. 6 амністії від 6 листопада 1927 р. термін покарання зменшено на одну чверть. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ОРЕХОВ Іван Кирилович народився 1889 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Харківським окрввідділом ДПУ за участь у куркульському угрупованні в с. Тернова та антирад. діяльність під час хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ОРЕХОВ Ілля Лаврентійович народився 1880 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 31 січня 1930 р. за участь у куркульському угрупованні в с. Тернова та антирад. діяльність під час хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ОРЕХОВ Сергій Федорович народився 1879 р. у [с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ.]. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений Харківським окрввідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно невідомо, під впливом куркулів.

ОРЕХОВ Степан Хомич народився 1876 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928—1931 рр. господарство конфісковане за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 27 березня 1930 р. Харківським окрввідділом ДПУ за участь у «Бишкінському повстанні» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений ХОВ ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно невідомо, під впливом куркулів. Заарештований 26 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОРЕХОВ Федір Микитович народився 1902 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 липня 1930 р. Олексіївським райвідділом Харківського окрввідділу ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Під час слідства нарсудом Олексіївського р-ну за розкрадання державного майна (ст. 170 п. «г») засуджений на 3 роки позбавлення волі. У грудні 1930 р. господарство конфісковане. Справу закрито Олексіївським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 18 лютого 1931 р. за браком доказів, відправлений у розпорядження нарсуду Олексіївського р-ну для виконання виroku.

ОРИНКІН Олексій Васильович народився 1883 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківського окр. Без певних занять. Заарештований [12 квітня] 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Ухвалою колегії ОДПУ від 14 липня 1932 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. та Уральської обл. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ОРЛОВ Абрам Панфілович народився 1865 р. у с. Юшино-Козинка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Будьонівка Великобулчуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 грудня 1930 р. (ст. 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ОРЛОВ Василь Михайлович народився 1891 р. у с. Юр'ївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лектор ХПЗ. Заарештований 17 квітня 1933 р. ЕКВ Харківського облввідділу ДПУ за шпигунську діяльність на ХПЗ (статті 54⁶, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), у липні 1933 р. звільнений, рішення в справі відсутнє. Заарештований 22 лютого 1938 р. за антирад. агітацію та службу в білогвардійському каральному загоні під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК

УРСР). Справу закрито УНКВС по Харківській обл. 8 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варті.

ОРЛОВ Василь Якович народився 1890 р. у с. Хотень Сумського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Технік губраднаргопсу «Комдержбуд». Заарештований 28 березня 1921 р. за службу в білогвардійській контррозвідці, 14 травня 1921 р. етапований до Москви в розпорядження ОВ ВЧК. 8 лютого 1922 р. президією ВЧК звільнений на підписку про невиїзд з Москви, з направленням до Наркомату праці РСФФР для використання за спеціальністю.

ОРЛОВ Григорій Миколайович народився 1902 р. і проживав у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. [Росіянин, із селян], неписьм., позапарт. Хлібороб у господарстві батька. Заарештований 9 травня 1919 р. за службу в гетьманській варті, справу закрито Вовчанською повітЧК 30 травня 1919 р. за браком обвинувальних матеріалів.

ОРЛОВ Олексій Іванович народився 1891 р. у с. Собакино Орловського пов. Орловської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб заводу «Серп і молот». Заарештований 22 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 9 березня 1931 р. (ст. 198 КПК УСРР).

ОРЛОВ Омелян Петрович народився 1894 р. у с. Криштопівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Криштопівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона Тернівка». Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки (ст. 58¹² КК РСФФР). 29 вересня 1934 р. звільнений з БАМтабу. 12 лютого 1948 р. засуджений на 25 років позбавлення волі, 1 листопада 1955 р. звільнений із ВТТ у Хабаровському краї. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ОРЛОВ Павло Іванович народився 1893 р. у с. Бердино-Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Хрушова Микитівка Богодухівського р-ну. Учителю. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ від 12 травня 1931 р. висланий до Північного

краю на 3 роки. Реабілітований 11 грудня 1989 р.

ОРЛОВ Петро Кузьмич народився 1862 р. у с. Криштопівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Криштопівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. у порядку постанови Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФФР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років із заміною висланням до Північного краю на 10 років. Термін покарання відбував у Свіртабі. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ОРЛОВ Родіон Кирилович народився 1879 р. у с. Юшино-Козинка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Будьонівка Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 грудня 1930 р. (ст. 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років, а ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 30 березня 1931 р. попереднє рішення скасоване, висланий до Казахстану на 5 років. Термін покарання відбував у північних таборах ДПУ особливого призначення у м. Котлас. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ОРЛОВ Сергій Григорович народився 1888 р. у м. Дмитрівськ Дмитрівського пов. Орловської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб заводу «Серп і молот». У 1925 р. під слідством органів ДПУ за підпільну адвокатську діяльність, [виправданий судом]. Заарештований 15 жовтня 1930 р. ОВ Харківського оперсектора ДПУ УСРР за к.-р. агітацію та пропаганду (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 грудня 1930 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Харківською міжрайпрокуратурою 1 квітня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОРЛОВ Сергій Дмитрович народився 1877 р. у м. Острогозьк Острогозького пов. Воронежської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Статистик ЦСУ УСРР. Заарештований 14 червня 1927 р. за к.-р. діяльність (ст. 69 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 серпня 1927 р. (ст. 58¹⁵ КК РСФФР) висланий до Сибіру на 3 роки, ухвалою судової колегії ОДПУ

від 24 березня 1928 р. за амністією термін покарання скорочено на одну чверть. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. після відбуття терміну покарання позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, прикордонних губерніях на 3 роки. У 1933 р. 6 місяців під слідством Полтавського міськвідділу Харківського облвідділу ДПУ. Помер у 1933 р., через 3 дні після звільнення з-під варті, у м. Полтава. Реабілітований 25 січня 1996 р.

ОРЛОВ Тит Федорович народився 1898 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ОРЛОВ Тихін Кирилович народився 1874 р. у с. Юшино-Козинка Ловчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьонівка Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 4 грудня 1930 р. (ст. 56¹⁷ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл, а ухвалою від 30 березня 1931 р. розстріл замінено висланням до Казахстану на 5 років. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Дмитро Вікторович народився 1908 р. у м. Кременчук Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника адміністративно-господарського сектора тресту «Укрпапір». Заарештований 25 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

ОСАДЧИЙ Іван Андрійович народився 1895 р. у с. Стратилатівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць, полонений будьонівцями, боєць армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і розстріляний за ухвалою ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р.

ОСАДЧИЙ Іван Олексійович народився 1871 р. у с. Нова Олексіївка Катеринослав-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олексіївка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ОСАДЧИЙ Іван Терентійович народився 1912 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [21 березня] 1930 р. за участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 6 квітня 1930 р. за відсутності матеріалів про участь у «волинці» зі звільненням з-під варті.

ОСАДЧИЙ Никифор Іванович народився 1898 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 березня 1930 р. за участь у теракті над секретарем Сомівського комсомольського осередку, к.-р. агітацію, участь у селянських заворушеннях та зрив колективізації. Надзвичайною сесією Полтавського окрсуду 16 травня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, а ухвалою Найвишого Суду УСРР від 14 червня 1930 р. розстріл замінено позбавленням волі в концтаборі на 5 років з пораженням у правах на 5 років, без конфіскації майна. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ОСАДЧИЙ Овксентій Семенович народився 1879 р. у с. Свистунівка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Дубинівка Друга Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. частину майна конфісковано. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ОСАДЧИЙ Петро Андрійович народився 1876 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 грудня 1930 р. за вчинення теракту

(ст. 54⁸ КК УСРР), 1 січня 1931 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ УСРР 17 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОСАДЧИЙ Терентій Іванович народився 1870 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Барвінкове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Барвінківським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 14 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОСАУЛЕНКО Олександр Дмитрович народився 1900 р. у м. Кобеляки Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар школи ФЗН Харківського автотранспортного заводу. Заарештований 23 березня 1931 р. за участь у к.-р. петлюрівській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 липня 1931 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ОСВЕТІНСЬКИЙ Станіслав Йосифович народився 1890 р. у м. Вільно Віленської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1919—1922 рр. член РКП(б). Проживав у м. Ізюм Харківської обл. Токар Ізюмського паровозоремонтного заводу. Заарештований 30 грудня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ТВ ДПУ УСРР 25 лютого 1934 р. зі звільненням з-під варті.

ОСЕНІН Василь Карпович народився 1899 р. на хут. Новомлинськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомлинськ Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 29 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 14 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 23 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

ОСИКОВСЬКИЙ Іван Сергійович народився 1881 р. у с. Петропавлівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосіб-

ник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ОСИКОВСЬКИЙ Роман Костянтинівич народився 1885 р. на хут. Софіївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Софіївка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 липня 1931 р. у зв'язку із внесенням до списку на вислання до Північного краю.

ОСИПА Антон Карпович народився 1902 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ОСИПОВ Василь Петрович народився 1894 р. у м. Калуга Калузької губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Військовослужбовець. Заарештований 21 березня 1931 р. як учасник військової офіцерської організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 25 грудня 1931 р. за браком доказів. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. Реабілітований 9 квітня 1957 р.

ОСИПОВ Сергій Васильович народився 1889 р. у м. Смоленськ Смоленської губ. Росіянин, походження невідоме, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Керуючий справами Промвійськоукругу. Заарештований 26 жовтня 1921 р. під час операції з ізолюванням представників небільшовицьких партій як колишній анархіст, звільнений 1 листопада 1921 р. «з тактичних міркувань», справу закрито Харківською губЧК 20 грудня 1921 р.

ОСИПОВ Яків Костянтинівич народився 1871 р. у м. Орша Оршанського пов. Могильовської губ. Білорус, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1921 р. кандидат у члени РКП(б). Проживав у Харкові. Бухгалтер житлокоопу № 626. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за ан-

тирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1989 р.

ОСМОЛЬСЬКИЙ Федір Іванович народився 1869 р. у с. Дросково Малоархангельського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Продавець газетного кіоску. Заарештований 11 грудня 1929 р. Ізюмським райвідділом ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19 березня 1930 р. На 1941 р. проживав у м. Ізюм Харківської обл., без певних занять. Заарештований 14 жовтня 1941 р. Ізюмським райвідділом УНКВС по Харківській обл. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 липня 1942 р. висланий до Казахської РСР на 5 років. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ОСТАНКЕВИЧ Пилип Олександрович народився [1906 р.] у с. Краснопавлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Торговець. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1928 р. нарсудом Лозівського р-ну за несплату податків засуджений на 6 місяців ув'язнення у бупрі. Заарештований 24 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ОСТАПЕНКО Демид Макарович народився 1871 р. у с. Журавка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Журавка Ізюмського р-ну. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 27 травня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

ОСТАПЕНКО Йосип Степанович народився 1903 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ОСТАПЕНКО Олександр Сергійович народився 1903 р. на хут. Загоруйківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у Куп'янському р-ні Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 26 квітня 1933 р. за антирад. агітацію та саботаж (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ОСТАПЕНКО Павло Іванович народився 1891 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію та намір убити сільських активістів (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 26 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Ізюмським дільничним прокурором справу передано на розгляд особливої наради при колегії ДПУ УСРР для застосування адмінвизнання.

ОСТАПЕНКО Степан Григорович народився 1895 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОСТАПЕНКО Тимофій Костянтинович народився 1909 р. у с. Бабівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Бабівка Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Затриманий 9 листопада 1931 р. Великописарівською міліцією за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі, поширення провокаційних чуток, злісне невиконання хлібозаготівлі та переховування зерна (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 20 грудня 1931 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Великописарівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ УСРР 16 січня 1932 р. (ст. 223 п. 2 КПК УСРР).

ОСТАПОВ Платон Васильович народився 1889 р. у с. Дячківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дячківка Олександрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олександрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК

УСРР) у зв'язку з висланням в адмінпорядку до Північного краю.

ОСТАПЧЕНКО Антон Михайлович народився 1905 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 липня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 лютого 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ОСТАПЧЕНКО Василь Михайлович народився 1901 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну. Приватний торговець сільгосппродуктами. Заарештований 29 вересня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

ОСТАШЕВСЬКИЙ Іван Васильович народився 1903 р. у с. Маківки Більського пов. Гродненської губ. 3 міщан. Національність, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Боєць армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ОСТРЕНКО Андрій Іванович народився 1905 р. у с. Артільне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Артільне Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 2 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ОСТРЕНКО Трохим Іванович народився 1899 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав за використання найманої праці. У 1929 р. майно конфісковано за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ОСТРИЖНИЙ Федір Микитович народився 1880 р. у с. Семенівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Семенівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОСТРИКОВ Василь Ларіонович народився 1886 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ОСТРОВЕРХ Євграф Тарасович народився 1880 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Член правління товариства «Мінйон». Заарештований 6 березня 1928 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 травня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Комі автономної області на 3 роки. На заслання проживав у с. Іжма, з 1931 р.— у м. Сиктивкар. За ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 7 березня 1932 р. дозволено вільне проживання на території СРСР. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ОСТРОВЕРХ Олександр Іванович народився 1898 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач робітфаку Харківського інженерно-будівельного інституту. Заарештований 14 квітня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 13 вересня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОСТРОВЕРХ Петро Павлович народився 1870 р. у с. Кулики Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кулики Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОСТРОВЕРХ Петро Хомич народився 1880 р. у с. Одринка Валківського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Одринка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ОСТРОВЕРХІЙ Іван Федорович народився 1899 р. у с. Мар'ївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мар'ївка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ОСТРОУШКО Пилип Петрович народився 1884 р. у с. Семенівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Семенівка Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 6 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ОСЬМАК Кирило Іванович народився 1890 р. у с. Шишаки Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Києві. Науковий співробітник Інституту української мови АН УСРР. Заарештований 6 березня 1928 р. Київським окрвідділом ДПУ як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 12 квітня 1928 р. етапований до Харкова в розпорядження ДПУ УСРР і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Києві, Харкові, Одесі, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, Україні, Північно-Кавказькому краї на 3 роки. На засланні перебував у Курську, продовжував працювати в АН УСРР. Заарештований Курським окрвідділом ОДПУ 2 березня 1930 р. як член к.-р. організації «Інститутська асоціація працівників-активістів», осередку СВУ при Інституті української мови АН УСРР. Ухвалою колегії ОДПУ від 23 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Північтабі ОДПУ Комі автономної області, 18 листопада 1931 р. колегією ОДПУ ув'язнення в концтаборі замінено висланням до Волог-

ди на 3 роки. Працював на будівництві залізниці Пінюг—Сиктивкар. На 1938 р. проживав у с. Катіно Рязанської обл., агроном у радгоспі. 3 28 січня 1938 р. по 20 лютого 1940 р. під слідством УНКВС по Рязанській обл. за антирад. агітацію. У 1948 р. ухвалою особливої наради при МДБ СРСР за створення в Києві під час німецької окупації групи ОУН, написання антирад. листівок позбавлений волі у ВТТ на 25 років. Помер у Владимирській в'язниці 16 травня 1960 р. Реабілітований 31 січня 1995 р.

ОСЬМАК Яків Данилович народився 1870 р. у с. Тарасівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Шарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Священик. Заарештований 19 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та релігійну пропаганду (статті 54¹⁰, 110 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

ОСЬМАЧКО Михайло Кузьмич народився 1892 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ОТИСЬКО Іван Мокійович народився 1874 р. у Білецькій волості Таврійської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Просяне Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. розкуркулений. У 1929 р. виселений за межі сільради. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 грудня 1930 р. за активні виступи проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ОТИСЬКО Микола Мокійович народився 1883 р. у Таврійській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Регерський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1995 р.

ОТИСЬКО Михайло Мокійович народився 1878 р. у Білецькій волості Таврійської губ.

Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Просяне Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 10 грудня 1930 р. за активні виступи проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ОТИСЬКО Петро Мокійович народився 1888 р. у Таврійській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Регерського Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1995 р.

ОТЧЕНАШКО Лука Іванович народився 1901 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Артемівка Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1930 р. за антирад. агітацію проти союзу (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окр.відділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОУЕН Олександр Іванович народився 1896 р. у м. Санкт-Петербург. Німець, з робіт-

ників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний контролер тресту «Транстехпром». Заарештований 9 грудня 1930 р. за антирад. агітацію, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Звільнений з роботи за ст. 140 КПК УСРР.

ОХМАТЕНКО Максим Андрійович народився 1904 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Безробітний, звільнений з РСЧА. Заарештований 19 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 18 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ОХРІЙ Костянтин Максимович народився 1875 р. у с. Андріївка Друга [Костянтиноградського пов. Полтавської губ.]. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 червня 1929 р. за антирад. агітацію, підпал свого майна та ухилення від сплати податків (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

П

ПАВЕЛКО Олексій Арсенович народився 1904 р. у с. Мала Нехвороща Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Рикове Артемівського окр. Чорнороб Водобуду. До цього проживав у Сахновщинському р-ні Полтавського окр. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 вересня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПАВЛЕНКО (Павлов) Федір Семенович народився 1889 р. у с. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 грудня 1929 р. за участь у підпалі майна голови Другої Андріївської сільради (ст. 54⁸ КК УСРР), 2 лютого 1930 р. з-під варті втік, був оголошений у розшук. 10 лютого 1930 р. Ізюмським райвідділом ДПУ матеріали справи виділено в окреме провадження.

Справу незавершено. Заарештований 18 квітня 1930 р. за підпал садиви голови Андріївської сільради (ст. 54⁸ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14 червня 1930 р. (статті 54⁸, 56¹⁷, 78 КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 липня 1930 р. у [Харкові]. Реабілітований 10 червня 1997 р.

ПАВЛЕНКО Григорій Миколайович народився 1900 р. у с. Ручки Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Києві. Тесляр заводу ім. Артема. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 1 лютого 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Гадяцьким райвідділом ДПУ 8 серпня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАВЛЕНКО Григорій Семенович народився 1896 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 11 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою

особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

ПАВЛЕНКО Данило Антонович народився 1874 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, письм., позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 9 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 18 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАВЛЕНКО Захар Йосипович народився 1881 р. у с. Хухря Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Дворічанського р-ну Харківської обл. Городник радгоспу ім. Андреева, ст. Пересічна Півд. залізниці. У жовтні 1931 р. розкуркулений. Заарештований [27 липня 1932 р.] за антирад. агітацію та шкідництво у радгоспі ім. Андреева (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (статті 54², 54⁷ КК УСРР) засуджений до розстрілу. Ухвалою колегії в транспортних справах Верховного Суду СРСР від 16 грудня 1932 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15 липня 1964 р.

ПАВЛЕНКО Іван Захарович народився 1912 р. у с. Хухря Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Дворічанського р-ну Харківської обл. Бригадир радгоспу ім. Андреева, ст. Пересічна Півд. залізниці. Заарештований 27 липня 1932 р. за антирад. агітацію та шкідництво в радгоспі ім. Андреева (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 15 липня 1964 р.

ПАВЛЕНКО Іван Іванович народився 1903 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, неписьм., позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну. Чинбар. У 1930—1931 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за дезорганізацію фінансової системи (операції із золотом) (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 13 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАВЛЕНКО Іван Корнійович народився 1895 р. на хут. Бичок Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, осві-

та початкова, позапарт. Проживав на хут. Житецький Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 грудня 1930 р. за к.-р. агітацію та службу в денікінській армії (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ПАВЛЕНКО Іван Федорович народився 1889 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу як куркуль та антирад. елемент. Заарештований 11 грудня 1932 р. за антирад. куркульсько-сектанську агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 3 січня 1933 р. зі звільненням з-під варті.

ПАВЛЕНКО Іван Юхимович народився 1874 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із кустарів, неписьм., позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну. Чинбар. У 1930—1931 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за дезорганізацію фінансової системи (операції із золотом) (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 13 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАВЛЕНКО Іларіон Карпович народився 1865 р. у с. Томаківка [Верхньодніпровського] пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новопетрівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 червня 1929 р. за відкриту агітацію проти заходів влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19 червня 1929 р. зі звільненням з-під варті. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ПАВЛЕНКО Микола Федорович народився 1874 р. на хут. Степанівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Степанівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ПАВЛЕНКО Михайло Дмитрович народився 1875 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харків-

ського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 травня 1929 р. Харківським окрввідділом ДПУ за участь в антирад. угрупованні та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 10 червня 1929 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ПАВЛЕНКО Петро Миколайович народився 1897 р. у с. Степанівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, партійність невідома. Проживав у с. Степанівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Рід занять невідомий. Заарештований 7 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ПАВЛЕНКО Семен Дмитрович народився 1864 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 грудня 1929 р. за участь у підпалі майна голови Другої Андріївської сільради тов. Крячка (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р.

ПАВЛЕНКО Семен Савич народився 1890 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПАВЛЕНКО Степан Абрамович народився 1881 р. у Катеринославській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тетецький Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ПАВЛЕНКО Трохим Іванович, дата і місце народження, національність, походження, освіта і партійність невідомі. Проживав у Куп'янському р-ні Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. виключений з колгоспу ім. Будьонного, конфіскована садиба. Заарештований 26 квітня 1933 р. за проведення антирад. агітації та саботаж (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківсько-

го облвідділу ДПУ 15 травня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПАВЛЕНКО Федір Іларіонович народився 1888 р. у с. Томаківка [Верхньодніпровського] пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новопетрівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 червня 1929 р. за відкриту антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ПАВЛИЧЕНКО Андрій Савелійович народився 1871 р. на хут. Петрівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Петрівка Дворічанського р-ну. Без певних занять. Заарештований 6 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 27 грудня 1930 р. за відсутності складу злочину

ПАВЛИЧЕНКО Іван Йосипович народився 1893 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію, опір хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ПАВЛИШИН Михайло Федорович народився 1901 р. у с. Хишевичі Рудецького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, кандидат в члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Аспірант Українського НДІ історії культури ім. Т. Г. Шевченка. Заарештований 24 листопада 1933 р. як член к.-р. терористичної організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 31 березня 1956 р.

ПАВЛІЙ Павло Васильович народився 1877 р. у с. Сахновщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Раськівський Князівської сільради Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за проведення антирад. агітації на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора

ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАВЛІЙ Тимофій Павлович народився 1898 р. у с. Костів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Асистент Харківського зоотехнічного інституту. Заарештований 26 жовтня 1933 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 20 лютого 1934 р. за недоведеності складу злочину.

ПАВЛОВ Василь Микитович народився 1899 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 квітня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 29 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАВЛОВ Євген Павлович народився 1883 р. в Острівському пов. Ломжинської губ. Росіянин, походження невідоме, освіта середня, партійність невідома. Проживав у с. Кадниця Богодухівського р-ну. Рахівник у виробничому товаристві. У 1926—1928 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПАВЛОВ Іван Іванович народився 1890 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шебелинка Андріївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкуркулений, виселений з хати. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ПАВЛОВ Михайло Устинович народився 1889 р. у с. Яремино Курського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на роз'їзді Розорене Півд. залізниці. Ремонтний робітник 6-го околотку 17-ї дільниці служби колії. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1929 р. за службу в гайдамацькому каральному загоні в 1918 р. (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 19 липня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

Термін покарання відбував у Свіртабі на ст. Лодейне Поле Кіровської залізниці Ленінградської обл. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 лютого 1932 р. дозволене вільне проживання по СРСР після відбуття строку покарання. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ПАВЛОВ Олександр Федорович народився 1881 р. у м. Одоєв Одоєвського пов. Тульської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт., у 1917—1918 рр. член партії есерів. Проживав у Харкові. Завідувач відділу постачання Харківського губвідділу соцзабезпечення. Заарештований 26 жовтня 1921 р. як член партії лівих есерів, справу закрито Харківською губЧК 19 листопада 1921 р. зі звільненням з-під варті.

ПАВЛОВ Павло Семенович народився 1886 р. у с. Гострий Камінь Данковського пов. Рязанської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1905—1917 рр.— член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Завідувач відділу народного господарства редакції журналу «Знання». Заарештований 24 липня 1924 р. за належність до РСДРП(м) (ст. 62 КК УСРР), 2 серпня 1924 р. етапований до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і ухвалою колегії ОДПУ від 13 жовтня 1924 р. позбавлений волі у в'язниці суворої ізоляції на 5 років (ст. 61 КК УСРР). За ухвалою колегії ОДПУ від 20 вересня 1929 р. після відбуття терміну покарання висланий до Башкирії на 3 роки.

ПАВЛОВ Яким Свиридонович народився 1878 р. у с. Біленьке Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 серпня 1989 р.

ПАВЛОВ-МИРКІН Павло Борисович народився 1892 р. у Мінській губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1909—1919 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник голови правління видавництва «Пролетар». Заарештований 8 січня 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки, 14 жовтня 1929 р. звільнений з-під варті достроково. Реабілітований 20 липня 1993 р.

ПАВЛОВСЬКИЙ Борис Сергійович народився 1906[7] р. у с. Подобрівка Сумського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., колишній член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент Харківського інституту професійної освіти. Заарештований у 1930 р. Артемівським міськвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Заарештований 21 травня 1933 р. за активну к.-р. пропаганду, заклики до збройної боротьби проти рад. влади (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 19 липня 1933 р. (статті 159, 197 КПК УСРР) із звільненням з-під варті. У жовтні 1933 р. технік Всеукраїнської селекційної станції. Заарештований 23 жовтня 1933 р. за участь у діяльності угруповання антирад. настроєних студентів (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 3 травня 1940 р. за участь в антирад. націоналістичній групі позбавлений волі у ВТТ на 5 років. На 1992 р. проживав у с. Буданів Тербовлянського р-ну Тернопільської обл. Реабілітований 18 жовтня і 4 листопада 1989 р.

ПАВЛЮК Георгій Дмитрович народився 1899 р. у с. Кулаківці Коломийського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Виконроб Укрбудлегпрому. Заарештований 25 грудня 1933 р. за належність до української к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади збройним шляхом (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Північкузбастабі в Анжеро-Судженському р-ні Кемеровської обл. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ПАВЛЮК Іван Михайлович народився 1897 р. у Кобеляцькому пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гладкове Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та діяльність (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ПАВЛЮК Павло Данилович народився 1888 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований

22 січня 1930 р. за систематичну агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ПАВЛЮК Петро Іванович народився 1897 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ПАВЛЮЧЕНКО Іван Петрович народився 1897 р. у с. Пересічне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічне Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. у 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 березня 1931 р. за антирад. агітацію та заклик до збройного повстання (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПАВЛЮЧЕНКО Петро Степанович народився 1898 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сулигівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 31 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАВЛЮЧЕНКО Степан Микитович народився 1883 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 97 КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 5 квітня 1931 р. з наступним адмінвиставленням до Північного краю на 3 роки.

ПАВЛЮЧЕНКО Трохим Васильович народився 1903 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1932 р.

за к.-р. діяльність, організацію збройних банд, здійснення терактів, пограбування комун (статті 54⁸ через ст. 16, 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР), 3 липня 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про невізд. 15 січня 1933 р. під час другого затримання за цією же справою покінчив життя самогубством, справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 15 травня 1933 р. [через смерть підслідного].

ПАГЛІНОВСЬКИЙ Євген Володимирович народився 1873 р. у Києві. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Кресляр-конструктор ДЕЗу. Заарештований 9 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 27 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПАДАЛКА Никифор Григорович народився 1882 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. за антирад. агітацію позбавлений волі на 2 роки. 3 місяця відбування покарання втік. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 грудня 1932 р. за втечу з місць ув'язнення та антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 78 п. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Звільнений достроково. У 1934 р. позбавлений волі на 1 рік 5 місяців. У 1938 р. під слідством органів НКВС 1 рік 3 місяці. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 квітня 1944 р. висланий до Омської обл. на 5 років (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УРСР). Помер 24 травня 1944 р. у табірному пункті м. Казань від дистрофії. Реабілітований 28 вересня і 11 грудня 1989 р.

ПАДАЛКА Яків Омелянович народився 1885 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Полкова Микитівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАЗИНИЧ (Позинич) Пилип Григорович народився 1884 р. у с. Мар'ївка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Старший агроном Краснопавлівської МТС. Заарештований 1 березня

1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 14 січня 1961 р.

ПАЗУР Сергій Маркіянович народився 1876 р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПАЗУШКО Григорій Павлович народився 1891 р. у с. Студенок Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Студенок Шандриголівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 січня 1930 р. як учасник к.-р. угруповання і за зберігання опозиційної літератури (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), за постановою СПВ ДПУ УСРР від 22 травня 1933 р. справу закрито за відсутності даних для притягнення до суду.

ПАЗЮРА Григорій Самсонович народився 1912 р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 6 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАЗЮРА Самсон Федотович народився 1880[77] р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Дата арешту невідома, заарештований за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1931 р. справу закрито. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ПАКРИШ Іван Петрович народився 1875[6] р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початко-

ва, позапарт. Проживав у с. Соколове Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 2 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПАЛАГОВИЧ Мина Григорович народився 1874 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 13 квітня 1930 р. [за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР)] і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПАЛАМАРЧУК Олександр Леонтіївич (Леонідович) народився 1896 р. у м. Шпола Звенигородського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну. Заступник завідувача котельної Харківської райелектростанції ім. Жовтневої революції. Заарештований 21 грудня 1930 р. як член к.-р. організації, яка ставила за мету здійснення диверсій на Есхарі (ст. 54⁹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ПАЛИВОДА (Поливода) Іван Микитович народився 1899 р. у с. Тимофіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тимофіївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 червня 1932 р. за участь в антирад. організації та підготовку диверсійного акту на залізниці (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 1 вересня 1932 р. за недостатності обвинувальних матеріалів зі звільненням з-під варти.

ПАЛІЄВ Павло Степанович народився 1886 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня. Проживав у Харкові. Член правління Добробуту. Заарештований 11 листопада 1930 р. за належність до к.-р. організації (статті 54², 54⁴, 54⁷, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1932 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 1 жовтня 1989 р.

ПАЛІЄНКО (Полієнко) Дмитро Сергійович народився 1887 р. у с. Писарівка Костянтинів-

градського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Писарівка Друга Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 квітня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22 травня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ПАЛІЄНКО (Полієнко) Іван Сергійович народився 1907 р. у с. Писарівка Друга Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Писарівка Друга Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 29 квітня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22 травня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ПАЛЯНИЧКО (Польниченко) Василь Онікійович народився 1892 р. у с. Новоосинове Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоосинове Куп'янського р-ну. Член колгоспу. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАНАСЕНКО Григорій Гнатович народився 1902 р. на хут. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Андріївка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 9 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПАНАСЕНКО Григорій Трохимович народився 1880 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 квітня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 58¹⁰ КК РСФРР), справу закрито прокуратурою Харківського облвідділу ДПУ 1 лютого 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАНАСЕНКО Іван Гнатович народився 1905 р. на хут. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Андріївка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агі-

тацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 12 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням 3-під варти.

ПАНАСЕНКО Іван Іванович народився 1907 р. у с. Дуванка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дуванка Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПАНАСЕНКО Іван Ілліч народився 1879 р. у с. Хатне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Хатне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ПАНАСЕНКО Сидір Леонтьович народився 1886 р. у с. Багата Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Великобурлуцького р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1928 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 18 лютого 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАНАСЕНКО Феодосій Севастьянович народився 1898 р. і проживав у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. [Українець], походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Учень технічного училища. Заарештований 23 квітня 1919 р. за відмову служити в ОВ ВЧК 13-ї армії та за підозрою в шпигунстві, справу закрито ОВ ВЧК 13-ї армії 30 квітня 1919 р. за відсутності складу злочину.

ПАНАСЮК Роман Олексійович народився 1900 р. у с. Петрилове [Холмського] пов. Люблінської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) з 1920 р. до 28 грудня 1932 р. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Директор Богодухівської МТС. Заарештований 6 січня 1933 р. за невиконання службових обов'язків та саботаж заходів рад. влади (ст. 54¹⁴ КК УСРР)

і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. (ст. 54¹⁴ КК УСРР і постановою ЦВК СРСР від 7 серпня 1932 р.) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, бухта Нагаєва, Далекосхідний край. Достроково звільнений за ухвалою судової трійки Управління Держбезпеки НКВС УСРР від 29 березня 1935 р. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ПАНАЩЕНКО Степан Пилипович народився 1884 р. у с. Парасковія Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Парасковія Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуци», що діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 жовтня 1930 р. зі звільненням 3-під варти.

ПАНЕВИН Гаврило Васильович народився 1879 р. у м. Ромни Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Ромни. Юрисконсульт. З лютого до червня 1931 р. під слідством Полтавського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію, звільнений 3-під варти, рішення в справі відсутнє. Проживав у Харкові. Юрисконсульт промкооперації. Заарештований 1 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 19 січня 1933 р. звільнений 3-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 1 лютого 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАНІН Василь Терентійович народився 1899 р. у с. Березки Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Березки Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 вересня 1930 р. за підпал 5000 пудів сіна, яке належало артілі «Незаможник» (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком міліції 8 жовтня 1930 р. (ст. 159 КПК УСРР). (Постановою наглядача Вовчанської райміліції 8 жовтня 1930 р. 3-під варти звільнений за ст. 159 КПК УСРР і притягнутий як свідок у цій справі.)

ПАНІН Ілля Герасимович народився 1886 р., місце народження невідоме. Росіянин, із селян, освіта початкова, партійність невідома. Проживав у с. Березники Вовчанського пов. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештований 22 січня 1919 р. за службу в гетьманській варті, справу закрито Ізюмською ЧК 21 березня 1919 р. за недоведеності складу злочину, звільнений 3-під варти 22 березня 1919 р.

ПАНІН Микита Архипович народився 1895 р. і проживав у с. Зарубинка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 29 травня 1919 р. за антирад. агітацію, справу закрито Вовчанською повітЧК 30 травня 1919 р. на підставі амністії.

ПАНІН Микола Авксентійович народився 1888 р. і проживав у с. Зарубинка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 29 травня 1919 р. за антирад. агітацію, справу закрито Вовчанською повітЧК 30 травня 1919 р. на підставі амністії.

ПАНІН Пантелій Олексійович народився 1885[1] р. у с. Березки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Березки Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 вересня 1930 р. за підпал 5000 пудів сіна, яке належало артілі «Незаможник» (ст. 54⁹ КК УСРР), і Харківським міжрайсудом у кримінальному відділі 23 січня 1931 р. (статті 54², 54⁹ КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі в далеких таборах з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Розстріляний 21 березня 1942 р. у [м. Куп'янськ] за вироком ВТ військ НКВС Харківської обл. від 12 березня 1942 р. Реабілітований 18 жовтня 1995 р. і 26 січня 1990 р.

ПАНКРАТОВ Костянтин Ілліч народився 1895 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ново-Кам'янка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. під слідством Чугуївського райвідділка Харківського окрвдділу ДПУ за невиконання посівної кампанії. Господарство конфісковане. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ПАНКРАТЬЄВ Іван Никонович народився 1873[0] р. в Курській губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Священик. Заарештований 31 жовтня 1932 р. за антирад. агітацію провокаційного «дива» — появу мощів померлого єпископа Павла Кратирова з метою поширення забобонів у масі віруючих (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. ви-

сланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ПАНКРАТЬЄВА Неоніла Миколаївна, дата та місце народження, національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживала в с. Верхній Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Місце роботи та посада невідомі. Заарештована 11 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність і звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Вовчанською повітЧК 30 травня 1919 р. у зв'язку з амністією.

ПАНОВ (Попов) Василь Іванович народився 1870 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Харківським окрвдділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 березня 1930 р. звільнений з-під варті, справу не завершено.

ПАНОВ Василь Гнатович народився 1866 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 вересня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію та побиття активістів КНС (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 20 січня 1930 р. (статті 54², 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, а ухвалою секретаріату ВУЦВК від 21 лютого 1930 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з суворого ізоляцією та вислання з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 29 квітня 1995 р.

ПАНОВ Іван Іванович народився 1907 р. на хут. Новогригорівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новогригорівка Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ПАНОВ Михайло Васильович народився 1913 р. у Москві. Росіянин, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., з 1930 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Токар інструментального цеху ХЕМЗу. Заарештований 29 червня 1932 р. СПВ Харківського облвдділу ДПУ УСРР за розповсюдження к.-р. листівок і нанесення написів к.-р. змісту в цехах і ФЗУ

ХЕМЗу (ст. 54¹¹ КК УСРР), 15 липня 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ПАНОВ Мойсей Микитович народився 1913 р. на хут. Крутоярський Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав та працював у радгоспі ст. Основа Півд. залізниці. Чорнороб. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 20 березня 1933 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 68 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ПАНОВ Полікарп Опанасович народився 1909 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Робітник ст. Харків-Пас. Заарештований 24 березня 1930 р. за антирад. агітацію серед червоноармійців конвойного полку під час супроводження ешелону (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 червня 1930 р. попереднє ув'язнення зараховане як строк покарання, справу закрито. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ПАНОВ Сергій Йосипович народився 1880 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ПАНОВ Федот Іванович народився 1878 р. у с. Солдатське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солдатське Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 20 березня 1931 р. за участь у терактах і антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великописарівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 14 серпня 1931 р.

ПАНОВ Яків Васильович народився 1901 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний орач». Заарештований 17 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. висланий до Північ-

ного краю на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ПАНТЕЛЕСНКО Іван Сергійович народився 1878 р. у с. Верещаки Суразького пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Кегичівського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 5 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади та допомогу білим під час Громадянської війни (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ПАНЧЕНКО Андрон Степанович народився 1870 р. у с. Дем'янці Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Копанка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), під час слідства в адмінпорядку висланий до Північного Уралу за 2-ю категорією, справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 22 серпня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПАНЧЕНКО Василь Іванович народився 1909 р. у с. Старий Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Мерчик Богодухівського р-ну Харківської обл. Колгоспник. Заарештований 27 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ПАНЧЕНКО Василь Степанович народився 1879 р. у с. Дем'янці Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Копанка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), під час слідства в адмінпорядку висланий до Північного Уралу за 2-ю категорією, справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 22 серпня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПАНЧЕНКО Георгій Данилович народився 1913 р. в Амурській обл. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у міст. Люботин Харківської приміської зони. Слухач Харківського робітфаку ім. Котлова. Заарештований 9 грудня 1930 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді

(ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років. У 1931 р. втік, 4 роки знаходився в розшуку. Після затримання термін покарання відбував у Північно-Східному таборі у сел. Среднікан Далекосхідного краю. У 1946 р. звільнений. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 26 січня 1952 р. за належність до антирад. анархо-терористичної організації висланий на поселення в район Коліми, під нагляд органів МДБ. На поселенні перебував у сел. Берелех у Хабаровському краї. Реабілітований 29 березня 1957 р.

ПАНЧЕНКО Григорій Феодосійович народився 1869 р. на хут. Рокитний Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Рокитний Олександрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 червня 1929 р. за антирад. агітацію серед селян проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 1 серпня 1929 р. (ст. 71 ч. 2 КК УСРР) засуджений на 1,5 року позбавлення волі умовно з випробним терміном 3 роки.

ПАНЧЕНКО Єлисей Архипович народився 1889 р. у с. Гути Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гути Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 вересня 1989 р.

ПАНЧЕНКО Іван Григорович народився 1895 р. на хут. Панасенків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Копанка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Південного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ПАНЧЕНКО Іван Кіндратович народився 1886[2] р. у с. Старий Мерчик Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Мерчик Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1923 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти колективізації села і хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК

УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 6 січня 1989 р.

ПАНЧЕНКО Купріян Олександрович народився 1886 р. у с. Підгородне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт, у минулому член української партії соціалістів-революціонерів. Проживав у Харкові. Старший інструктор-референт Укрзерноцентру. У 1927 р. під слідством СВ Харківського окрвдділу ДПУ за участь у к.-р. організації «Кооперативна рада» (ст. 63 КК УСРР). Заарештований 23 липня 1931 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 лютого 1932 р. висланий до Казахстану на 3 роки. На висланні перебував у м. Алма-Ата. У 1934—1949 рр. проживав у м. Уральськ Казахської РСР. Працював в установах споживчої кооперації. У 1949—1963 рр. проживав у м. Калінінград Московської обл. Реабілітований 6 липня 1963 р.

ПАНЧЕНКО Михайло Миколайович народився 1905 р. у с. Покровка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покровка Краснопільського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Андреева, ст. Пересічна Півд. залізниці. Заарештований 28 липня 1932 р. за антирад. агітацію та шкідництво в радгоспі ім. Андреева (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (статті 54², 54⁷ КК УСРР) засуджений до розстрілу. Ухвалою колегії в транспортних справах Верховного Суду СРСР від 16 грудня 1932 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15 липня 1964 р.

ПАНЧЕНКО Михайло Юрійович народився 1888 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1914 р. есер, з 1917 р. член УПСР, у 1919—1921 рр. член партії боротьбистів. Проживав у Харкові. Завідувач музейного сектора НДІ ім. Т. Г. Шевченка. Заарештований 15 грудня 1933 р. за належність до української к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади збройним шляхом (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років із заміною висланням до Казахстану. Покарання відбував у м. Уральськ Казахської РСР, працював у редакції газети «Прикаспійська правда», учителем у школі. Розстрі-

льний 19 жовтня 1938 р. за ухвалою трійки при УНКВС по Алма-Атинській обл. від 19 жовтня 1938 р. (статті 58¹ п. «а», 58⁸, 58⁹, 58¹¹ КК РРФСР). Реабілітований 16 жовтня 1964 р. і 26 травня 1965 р.

ПАНЧЕНКО Назар Степанович народився 1893 р. у с. Коршачина Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар-монтажник центральної майстерні Гончарівських мостів ст. Харків Півд. залізниці. У березні 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ПАНЧИШНИЙ Федір Петрович народився 1872 р. у м. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у м. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. підлягав висланню за межі України, інші відомості в справі відсутні. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 вересня 1929 р. за підготовку теракту проти радянських працівників-активістів (ст. 54⁸ через ст. 16 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ПАНШИН Олексій Петрович народився 1902 р. у с. Мала Вовча Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Кустар в іграшковій майстерні. Заарештований 27 листопада 1932 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1933 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ПАПЕНКО Дмитро Георгійович народився 1895 р. у с. Велика Білозерка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Челябінськ Челябінської обл. РСФРР. Заступник завідувача планово-виробничого бюро ковальського цеху. Заарештований 1 січня 1934 р. ЕКУ ДПУ УСРР у Челябінську за участь у повстансько-диверсійній організації (статті 54⁶, 54⁷ КК УСРР), етапований до Харкова і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки (ст. 54¹¹ КК УСРР). Реабілітований 12 грудня 1958 р.

ПАРАМОНОВ Павло Іларіонович народився 1893 р. у с. Богодарове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Байрак Горлівського р-ну Сталінської обл. Робітник копальні ім. Калініна. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 19 листопада 1932 р. за активну к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПАРАСОЧКА Автоном Данилович народився 1890 р. і проживав у с. Синельникове Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. [Хлібороб у власному господарстві]. Заарештованим не був, з 3 лютого 1919 р. під слідством за службу в гетьманській варті, справу закрито Вовчанською повітЧК 29 березня 1919 р. за відсутності складу злочину.

ПАРАСОЧКА Павло Миколайович народився 1875 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 22 серпня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПАРЕНСЬКИЙ Іван Микитович народився 1897 р. на хут. Пушкарний Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Пушкарний Печенізького р-ну Харківської обл. Санітар Харківського окружного військового шпиталю. Заарештований 23 квітня 1932 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на підготовку збройного повстання (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ПАРТОЛА Лукія Юхимівна народилася 1894 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 18 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 10 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ПАРФЬОНОВ Антон Гнатович народився 1900 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова,

позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Електрозварник Харківського комунбуду. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 18 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 10 липня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПАРФЬОНОВ Василь Гнатович народився 1901 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) у 1926—1928 рр., позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Електрозварник Турбінобуду в Харкові. Заарештований 29 листопада 1932 р., під слідством ОВ Харківського облвідділу ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. У 1933 р. селянин-одноосібник. Заарештований 22 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 26 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАРФЬОНОВ Петро Павлович народився 1901 р. у с. Пушкарське Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського технологічного інституту. Заарештований 26 жовтня 1921 р. як член партії лівих есерів, справу закрито Харківською губЧК. 19 листопада 1921 р. зі звільненням з-під варті.

ПАРХОМЕНКО Василь Петрович народився 1884 р. у с. Новоолександрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Самійлівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Монтер ст. Самійлівка Півд. залізниці. У 1929—1930 рр. позбавлений виборчих прав як куркуль. Заарештований [31 жовтня 1932 р.] за участь в к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 28 грудня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАРХОМЕНКО Дмитро Антонович народився 1882 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну. Селянин-одноосібник, торговець. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 22 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1931 р. із заслання втік. У 1937 р. проживав у Харкові. Сторож деревообробної майстерні «Укрбудмісцпрому». За-

арештований 25 серпня 1937 р. за втечу із заслання, справу передано до судової трійки УНКВС по Харківській обл., рішення в справі відсутнє. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ПАРХОМЕНКО Дмитро Тихонович народився 1894 р. у с. Ольгинське Баталпашинського відділу Кубанської обл. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць. Рядовий армії Денікіна і Врангеля, боєць армії Махна. Заарештований 8 грудня 1920 р. і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до концтабору.

ПАРХОМЕНКО Йосип Антонович народився 1873 р. у с. Микільське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Катерино-Микільське Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 14 лютого 1930 р. за агітацію проти всіх заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПАРХОМЕНКО Максим Андрійович народився 1900 р. у с. Берестове Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Самійлівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Слюсар радгоспу ім. газети «Известия». У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР в порядку постанови ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Покарання відбував у Дмиттабі НКВС у Московській обл., звільнений 23 лютого 1935 р. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ПАРХОМЕНКО Мусій Степанович народився 1901 р. на хут. Богданівський Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Богданівський Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 30 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 14 серпня 1989 р.

ПАРХОМЕНКО Петро Леонтьович народився 1885 р. у с. Покровське Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Охо-

ронєць Промбанку. Заарештований 15 грудня 1925 р. за активну боротьбу проти робітничого класу за часів царату (ст. 67 КК УСРР із санкції статей 10, 15 КК УСРР), справу закрито Харківським окрсудом 24 вересня 1927 р. Реабілітований 9 вересня 1993 р.

ПАРХОМЕНКО Семен Семенович народився 1902 р. у с. Григорівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Великобурлуцькому р-ні Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений права голосу. У 1931 р. висланий на Урал (Нижньо-Туринський р-н Уральської обл.). У травні 1932 р. втік з місця заслання. Заарештований 12 червня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 вересня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

ПАРХОМЕНКО Тимофій Степанович народився 1888 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Коломак Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 вересня 1929 р. за антирад. агітацію проти заходів влади і Харківським окрсудом 20 грудня 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією та пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 15 січня 1993 р.

ПАСИНОК Кузьма Трохимович народився 1887 р. на хут. Синельників Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Токар машинно-тракторних майстерень. У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 січня 1933 р. за антирад. агітацію та шкідництво (статті 54¹⁰, 97 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1989 р.

ПАСИНОК Федір Трохимович народився 1878 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Синельників Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 червня 1929 р. за систематичну к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 січня 1989 р.

ПАСІЧНИЙ Дмитро Кирилович народився 1893 р. у с. Нове Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 січня 1931 р. за підозрою в здійсненні теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Полтавським оперсектором ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УСРР).

ПАСІЧНИК Іван Овксентійович народився 1903 р. у с. Макарівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Макарівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1929 р. за замах на вбивство уповноваженого Золочівського райвиконкому в с. Макарівка і Харківським окрсудом 11 травня 1929 р. (ст. 54⁸ через ст. 20 КК УСРР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. 31 травня 1929 р. касаційною колегією Верховного Суду УСРР розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з суворою ізоляцією, пораженням у правах на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 2 серпня 1996 р.

ПАСІЧНИК Олексій Овксентійович народився 1906 р. у с. Макарівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Макарівка Золочівського р-ну Харківського окр. Коваль. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1929 р. за замах на вбивство уповноваженого Золочівського райвиконкому в с. Макарівка і Харківським окрсудом 11 травня 1929 р. (ст. 54⁸ КК УСРР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 2 серпня 1996 р.

ПАСІЧНИК Савелій Павлович народився 1890 р. на хут. Пасічникове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Пасічникове Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 червня 1929 р. за антирад. агітацію з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 22 листопада 1995 р.

ПАСМУР Василь Іванович народився 1870 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований

28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР), з-під варти звільнений 3 червня 1931 р.

ПАСТУХОВ Гнат Захарович народився 1877 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 травня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31 серпня 1932 р. зі звільненням з-під варти.

ПАСТУХОВ Іван Степанович народився 1865 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківського окр. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. Харківським окрввідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 березня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

ПАСТУХОВ Олександр Васильович народився 1899 р. у с. Мар'ївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Мар'ївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Рахівник сільради. Заарештований 31 січня 1933 р. за антирад. агітацію на селі та зв'язок з к.-р. елементами (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), висланий до Північного краю на 3 роки за постановою Харківського облввідділу ДПУ від 26 травня 1933 р., справу закрито прокурором Харківського облввідділу ДПУ 10 серпня 1933 р. за недоведеності складу злочину (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАСЬКО Антон Васильович народився 1871 р. на хут. Веретихине Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Веретихине Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ПАСЬКО Іван Якович народився 1883 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт.

Проживав у с. Крючки Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 травня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрввідділом ДПУ 7 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАСЬКО Микола Кіндратович народився 1882 р. на хут. Веретехівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Веретехівка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПАСЬКО Панас Самсонович народився 1873 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Крючки Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 6 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 травня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрввідділом ДПУ 7 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАСЬКО Пилип Павлович народився 1883 р. у с. Пришиб Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Паська Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ПАСЬКО Сергій Якович народився 1887 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крючки Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 червня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ПАСЬКО Яків Васильович народився 1847 р. і проживав у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм.,

позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 7 травня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 20 травня 1919 р. за відсутності складу злочину.

ПАТЕК Станіслав Антонович народився 1897 р. у с. Добринці Новорадомського пов. Петроковської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар фабрики «Профінтерн». Заарештований 16 серпня 1931 р. у с. Юхновичі БСРР за спробу нелегального перетину радянсько-польського кордону (ст. 120 КК БСРР), 25 жовтня 1931 р. етапований до Харкова в розпорядження ОВ ДПУ УСРР для подальшого слідства (ст. 80 КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 1 лютого 1932 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду зі звільненням з-під варті. На 1938 р. працював чоботарем взуттєвої фабрики ім. Шмідта. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові за ухвалою комісії НКВС СРСР і прокурора СРСР від 27 березня 1938 р. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

ПАТОКА Марфа Карпівна народилася 1885 р. у Костянтиноградському пов. Полтавської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Нова Парафіївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Позбавлена виборчих прав. Заарештована 1 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1930 р. як антирад. елемент вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 26 серпня 1989 р.

ПАТРАКЕЇВ (Потракей) Іван Григорович народився 1870 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ПАТРАСІЯ Опанас Ілліч народився 1887 р. у с. Василівка Вовчанського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Василівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Чоботар. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 жовтня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі

в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ПАХОМОВ Іван Йосипович народився 1895 р. у с. Новопокровка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заря». Заарештований 6 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 27 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАХОМОВ Іван Трохимович народився 1899 р. у с. Асіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Асіївка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 травня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 20 травня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ПАХОМОВ Микола Іванович народився 1895 р. на хут. Курочкине Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Курочкине Кабанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 29 листопада 1930 р. за антирад. агітацію, зрив зборів, зв'язки з бандитами (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ПАХОМОВ Микола Карпович народився 1874 р. у с. Новопокровка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 6 грудня 1932 р. за антирад. агітацію як член релігійної секти (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Казахстану на 3 роки. Харківським облсудом 11 червня 1936 р. (ст. 54¹² КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ та прав на 2 роки. Ухвалою спецколегії Верховного Суду УСРР від 27 червня 1936 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі у загальних місцях ув'язнення, урешті вирок залишений в силі. Реабілітований 19 вересня 1989 р. та 7 грудня 1993 р.

ПАХОМОВ Нестір Митрофанович народився 1908 р. у с. Дернова Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рябівка Кирківського р-ну Харківського окр. Селянин-

односібник. Заарештований 16 березня 1930 р. за антирад. агітацію, заклик до повстання проти рад. влади та злісну несплату податків (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» і «б», 58 через ст. 16 КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окр. відділу ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПАХОМОВ Овер'ян Семенович народився 1894 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Червоні Палатки Старовірівського р-ну Харківського окр. Стрілочник ст. Власівка Півд. залізниці. Заарештований 25 січня 1930 р. за участь у банді та вбивства рад. і партійних працівників у 1920 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. У 1936 р. проживав у с. Старовірівка Старовірівського р-ну Харківської обл., слюсар кондитерської фабрики «Жовтень». 13 листопада 1936 р. Харківським облсудом (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹², 42 КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. На 1963 р. проживав у с. Палатки Старовірівського р-ну Харківської обл., слюсар Харківської кондитерської фабрики. Реабілітований 2 листопада 1963 р. і 10 серпня 1962 р.

ПАХОМОВ Олександр Федорович народився 1890 р. у с. Гаврилівка Кромського пов. Орловської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Федорівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-односібник. Заарештований 1 жовтня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. У 1933 р. повернувся із заслання до Лозівського р-ну. Розстріляний 11 серпня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 9 серпня 1937 р. Реабілітований 18 травня 1993 р. і 11 листопада 1960 р.

ПАХОМОВ Омелян Михайлович народився 1876 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Перша Олексіївського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу ім. Сталіна. У грудні 1932 р. розкуркулений і виключений з колгоспу. Заарештований 23 січня 1933 р. за систематичну к.-р. агітацію, спрямовану на зрив господарсько-політичних кампаній партії та рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою

особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 23 листопада 1989 р.

ПАХОМОВ Опанас Андрійович народився 1892 р. у с. Костянтинівка Богодухівського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-односібник. Заарештований 3 червня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 листопада 1995 р.

ПАХОМОВ Павло Давидович народився 1905 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-односібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ПАХОМОВ Семен Юхимович народився 1875 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Селянин-односібник. Під слідством Харківського оперсектора ДПУ за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито 17 серпня 1931 р. за браком доказів.

ПАХУЧИЙ Василь Павлович народився 1900 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну. Селянин-односібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПАЧАДЖІ Сероп Петросович (Сергій Петрович) народився 1894[5] р. у с. Кармерік Ерзерумського вілайету Туреччини. Вірмен, з курстарів, освіта неповна середня, позапарт., у 1918 р. член партії «Дашнакцутюн». Проживав у Харкові. Старший бухгалтер Південдержпроектбуду. Заарештований у 1929 р. за к.-р. дашнацьку діяльність, звільнений з-під варти в день арешту, рішення в справі відсутнє. Заарештований 14 серпня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 10 вересня 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про

невійзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 22 лютого 1933 р. за браком доказів, підписку про невійзд анульовано. Розстріляний у Харкові 19 жовтня 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР). Реабілітований 12 липня 1957 р.

ПАШАЛА Яків Онисимович народився 1897 р. на хут. Василівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Василівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 15 березня 1933 р. за антирад. агітацію та зрив посівної (ст. 58 КК УСРР), справу закрито нарсудом Куп'янського р-ну 15 квітня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПАШЕНОВ (Пошенов) Єгор Олексійович народився 1861 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 листопада 1929 р. за організацію банди з метою зриву хлібозаготівлі (статті 54⁸, 189 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 12 березня 1930 р. за невідповідності обвинувачення.

ПАШЕНОВ (Пошенов) Пантелій Олексійович народився 1887 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 листопада 1929 р. за участь у банді з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 березня 1930 р. у зв'язку з внесенням у списки на вислання в адмінпорядку.

ПАШЕНОВ (Пошенов) Семен Олексійович народився 1907 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1919 та 1929 рр. розкуркулений. Заарештований 11 листопада 1929 р. за участь у банді з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 червня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ПАШИНІН Опанас Якович народився 1892 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Осинівка Чугуївського р-ну. Робітник Чугуївського заводу

«Змичка». Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію та службу в Білій армії під час Громадянської війни (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 грудня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ПАШКО Іван Андрійович народився 1891 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за антирад. агітацію та зрив заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Ухвалою трійки при ПП ОДПУ Північного краю з позасудового розгляду справ від 17 липня 1932 р. направлений на спецпоселення до Північного краю.

ПАШКО Митрофан Павлович народився 1873 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано за невиконання плану хлібозаготівлі, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 жовтня 1929 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ПАШКО Михайло Кузьмич народився 1905 р. у с. Левенцівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківської приміської зони Харківської обл. Бригадир радгоспу ім. Андреева. Заарештований 26 липня 1932 р. за антирад. агітацію та шкідницьку діяльність (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (статті 33, 34 КК УСРР) висланий на 5 років. Реабілітований 4 лютого 1992 р.

ПАШКО Фрол Павлович народився у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано за невиконання плану хлібозаготівлі. Заарештований 9 листопада 1929 р. за проведен-

ня агітації проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ПАШКОВ Андрій Степанович народився 1901 р. на хут. Козельський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козельський Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 вересня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсутом Близнюківського р-ну 7 грудня 1930 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 17 липня 1992 р.

ПАШКОВ Борис Васильович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Головний бухгалтер Комітету заготівель при РНК УСРР. Заарештований 15 березня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськового і ДПУ УСРР 8 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПАШКОВ Володимир Андрійович народився 1884 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 14 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАШКОВ Іван Степанович народився 1903 р. на хут. Козельський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козельський Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. господарство націоналізовано. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ПАШКОВ Іван Титович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ПАШКОВ Петро Григорович народився 1906 р. у с. Благодатне Рильського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Костянтинівка Костянтинівського р-ну Сталінської обл. Візник «Доравтотрансу» на ст. Костянтинівка Дон. залізниці. Заарештований 23 квітня 1933 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 9 травня 1933 р. за недоведеності складу злочину.

ПАШКОВ Федір Степанович народився 1890 р. на хут. Козельський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козельський Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ПАШНЄВ Григорій Макарович народився 1891 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАШНЄВ Кузьма Семенович народився 1884 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 3 лютого 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та злісне ухилення від здачі хліба державі (статті 54¹⁰, 54¹⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 11 жовтня та 13 квітня 1989 р.

ПАШНЄВ Олексій Іванович народився 1859 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

ПАЩЕНКО Архип Демидович народився 1908 р. у с. Селище Куп'янського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав та працював на ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. Вантажник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ПАЩЕНКО Віктор Антонович народився 1900 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківського окр. Технічний секретар спілки «Будівельник». Заарештований 29 квітня 1929 р. за антирад. агітацію серед робітників спілки (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 22 травня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невід'їзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ПАЩЕНКО Єгор Панкратович народився 1894 р. на хут. Василенкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Василенкове Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. 11 березня 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 4 травня 1931 р. звільнений з-під варті. Справу закрито Валківським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 3 серпня 1931 р. (ст. 101 КПК УСРР).

ПАЩЕНКО Іван Автономович народився 1891 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну. Член колгоспу «Червоний селянин». Заарештований 10 квітня 1931 р. за хуліганські дії під час зборів активу кооперації (ст. 70 ч. 2 КК УСРР) і нарсудом Вовчанського р-ну 16 травня 1931 р. виправданій за ст. 70 ч. 2 КК УСРР з виокремленням на нього справи за звинуваченням за ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР і подальшим розслідуванням. Реабілітований 20 липня 1992 р.

ПАЩЕНКО Логвин Іванович народився 1870[3] р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 та 1930 рр. розкуркулений. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 10 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 17 квітня 1931 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та

колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), нарсудом Вовчанського р-ну 16 травня 1931 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років і висланням з місця проживання після відбуття терміну покарання як соціально небезпечного елемента. Реабілітований 20 липня 1992 р.

ПАЩЕНКО Марко Павлович народився 1897 р. на хут. Селище Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Селище Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 грудня 1930 р. за службу в Білій армії, зрив колективізації та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ПАЩЕНКО Михайло Трохимович народився 1879 р. на хут. Скиртяне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Скиртяне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 червня 1929 р. за к.-р. агітацію, злісне ухилення від виконання плану хлібозаготівлі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 17 жовтня 1937 р. у Харкові за рішенням особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. Реабілітований 1 лютого 1997 р. і 28 квітня 1989 р.

ПАЩЕНКО Олена (Ольга) Максимівна народилася 1880 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 17 серпня 1930 р. звільнена з-під варті, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАЩЕНКО Опанас Гаврилович народився 1906 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) до вересня 1932 р. Проживав у с. Одринка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Голова колгоспу ім. 13-річчя Жовтня. Заарештований 28 грудня 1932 р. за саботаж хлібозаготівлі та безгосподарність на посаді голови колгоспу (статті 54¹⁰, 54¹⁴ КК

УСРР), справу закрито Нововодолазьким райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 7 січня 1933 р. (ст. 204 КПК УСРР).

ПАЩЕНКО Прокіп Костянтинович народився 1875 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Помер у 1931 р. на засланні. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПАЩЕНКО Свирид Хомович народився 1880 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно. Помер до 1941 р. Місце смерті невідомо. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПАЩЕНКО Сергій Якович народився 1867 р. Місце народження, походження, партійність невідомі. Українець, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Місце роботи та посада невідомі. Заарештований 19 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 25 березня 1919 р.

ПАЩЕНКО Федір Демидович народився 1904 р. у с. Селище Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Селище Куп'янського р-ну Харківської обл. Безробітний. У 1932 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ПАЩЕНКО Федір Романович народився 1872 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПАЩЕНКО Яків Захарович народився 1904 р. у с. Рубіжне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рубіжне Вовчанського р-ну. Працював за наймом. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито слідгрупою ДПУ 27 березня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ПАЩУК Андрій Мусійович народився 1891 р. у с. Гараймівка Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1923—1927 рр. член УСДП. Проживав у Харкові. Агроном Харківської облконтори «Союзсеменовод». Заарештований 15 березня 1933 р. Коростенським райвідділком ДПУ за антирад. діяльність, 5 квітня 1933 р. звільнений з-під варт, рішення в справі відсутнє. Заарештований 15 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 листопада 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Білбалттабі НКВС. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПАЮНОВ Овсій Васильович народився 1911 р. у с. Софіївка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Табаївка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». Заарештований 13 квітня 1933 р. за вбивство сім'ї колишнього голови колгоспу в с. Новоосинівка (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 3 липня 1933 р. (ст. 4 п. «а» КПК УСРР).

ПЕВНА Антоніна Василівна народилася 1900 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Коректор друкарні Державного с.-г. видавництва. Заарештована 14 квітня 1933 р. СПВ Харківського оперсектора ДПУ як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу припинено Харківською прокуратурою 7 червня 1933 р. за браком доказів. Харківським облсудом 21 травня 1937 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР) засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітована 15 жовтня 1992 р.

ПЕВНИЙ Іван Григорович народився 1906 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хворостів Валківського р-ну Харківської обл. Кочегар Харківського облвідділу ДПУ. Заарештований 1 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК

УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 23 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕВНИЙ Костянтин Васильович народився 1899 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Священик Володимиро-Богородицької церкви. У 1924 р. під слідством, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 25 грудня 1929 р. за промови к.-р. характеру з метою підриву авторитету рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПЕВНИЙ Семен Якович народився 1897 р. на хут. Паньківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Паньківка Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Блохера. Заарештований 19 травня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 29 жовтня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕДАН Олексій Георгійович народився 1888 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922 р. за суджений за активну участь в антирад. повстанні (ст. 54¹⁰ КК УСРР), зміст вироку невідомий. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за підозрою у к.-р. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 листопада 1930 р. звільнений на підписку про невийзд, справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 3 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕДЕНКО Микита Олексійович народився 1877 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та ухилення від сплати податків (статті 54¹⁰, 58² КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1995 р.

ПЕКАЛОВ Максим Дмитрович народився 1874 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. По-

збавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 грудня 1929 р. клопотання Полтавського окрвідділу ДПУ про адмінвизнання відхилено. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ПЕКЕРСЬКИЙ Абрам Якович народився 1899 р. у Києві. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1917—1919 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Статистик губсільгоспбанку. Заарештований 26 березня 1925 р. за участь в антирад. організації (ст. 62 КК УСРР), 6 квітня 1925 р. звільнений з-під варти на підписку про невийзд, повторно заарештований 13 квітня 1925 р. і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 29 травня 1925 р. (ст. 61 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 9 березня 1928 р. висланий до Середньої Азії на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ПЕКЛУН Прокопій Іванович народився 1899 р. у с. Дмитрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ПЕЛЕХ Григорій Петрович народився 1890 р. на хут. Нужнівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Нужнівка Борівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПЕЛИХ Артем Гурійович народився 1885 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 27 грудня 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі та організацію розпаду колгоспу (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ПЕЛИХ Нестір Гурійович народився 1885 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, по-

запарт. Проживав у с. Берестове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 27 грудня 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі та організацію розпаду колгоспу (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ПЕЛИХ Нестор Кузьмич народився 1880 р. на хут. Колісниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Колісниківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Частина майна конфісковано. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕНЗЄВ Григорій Васильович народився 1895 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Рід занять невідомий. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПЕНЗЄВ Софрон Романович народився 1893 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога». Заарештований 21 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ПЕНЬКЕВИЧ Василь Григорович народився 1871 р. у м. Бельське Бельського пов. Гродненської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Васишеве Харківського р-ну Харківського окр. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 жовтня 1929 р. як організатор антирад. угруповання (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) висланий до Казахстану на 7 років. Реабілітований 23 березня 1992 р.

ПЕРЕВЕРЗЄВ Іван Пантелеймонович народився 1888 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

у с. Старовірівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний степ». З 1921 до 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1937 р. член колгоспу ім. Чапаєва Старовірівського р-ну. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 3 жовтня і 5 грудня 1989 р.

ПЕРЕВЕРЗЄВ Олексій Єгорович, дата й місце народження, національність, походження, освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Данилівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ПЕРЕВЕРЗЄВ (Переверзов) Михайло Данилович народився 1886 р. у с. Пуятине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пуятине Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1932 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 серпня 1932 р. з-під варті звільнений із заборною проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. терміном на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ПЕРЕВЕРЗОВ Михайло Іванович народився 1901 р. у с. Тернівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пуятине Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 серпня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

ПЕРЕВОЗИН Омелян Опанасович народився 1872 р. у с. Синьє Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Синьє Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 травня 1930 р. за к.-р. агітацію та шкідництво у сільському господарстві (статті 54¹⁰, 75¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 жовт-

ня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ПЕРЕГУДОВ Михайло Павлович народився 1904 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

ПЕРЕДІЛЬСЬКИЙ Андрій Іванович народився 1900 р. у с. Безлюдівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безлюдівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. за антирад. агітацію та участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 7 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕРЕКОПСЬКИЙ Микола Іванович народився 1872 р. у с. Старе Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Старе Мажарове Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 24 червня 1930 р. (статті 33, 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з висланням за межі України після відбуття терміну покарання на 3 роки. Реабілітований 21 листопада 1994 р.

ПЕРЕКОПСЬКИЙ Яків Самійлович народився 1899 р. у с. Володимирівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 24 червня 1930 р. (статті 33, 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з висланням за межі України після відбуття терміну покарання на 3 роки. Реабілітований 21 листопада 1994 р.

ПЕРЕКРЕСТОВ Микола Петрович народився 1888 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківського окр.

Коваль. Заарештований 4 червня 1929 р. за підготовку зриву зборів та виборів у сільраду (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 10 червня 1929 р. зі звільненням з-під варти.

ПЕРЕЛІТ Василь Ананійович народився 1907 р. у с. Вороньки Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник «Індубуду» (працював на будівництві Держпрому). У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 24 квітня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 19 травня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПЕРЕЛІТ Іван Федорович народився 1907 р. на хут. Бугаївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бугаївка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований у квітні 1930 р. за агітацію проти колгоспів та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ПЕРЕМОТ Яків Павлович народився 1897 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну. Член тсозу. У 1920 р. за участь у повстанні проти рад. влади був заарештований, рішення в справі невідоме. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність та участь у 1920 р. у повстанні проти рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 листопада 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Дмитро Васильович народився 1888 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Іван Васильович народився 1893 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь

у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Звільнений у 1937 р., проживав і 1946 р. помер у с. Веселе. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Іван Іллч народився 1882 р. у с. Павлівка Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Місце роботи невідоме. Заарештований 23 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Іван Сергійович народився 1887 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. На 1958 р. проживав у с. Веселе. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Леонтій Данилович народився 1894 р. у с. Михайлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Торговець. У 1920 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 липня 1930 р. за агітацію проти колективізації та підбурювання до «волинки» (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Михайло Петрович народився 1895 р. у с. Покаляне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покаляне Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований у лютому 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Петро Федорович народився 1877 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Роман Дмитрович народився 1877 р. у с. Черкаська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), висланий в адмінпорядку як куркуль до Північного краю, рішення в справі відсутнє.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Сергій Андрійович народився 1896 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Філімон Петрович народився 1901 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕРЕРВА Спиридон Іллч народився 1882 р. і проживав у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідомо, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 20 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 14 березня 1919 р. за відсутності обвинувальних матеріалів.

ПЕРЕСИПКІН Олексій Антонович народився 1877 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усть-Вимському ВТТ. Реабілітований 4 і 24 жовтня 1989 р.

ПЕРЕСУНЬКО Федор Родіонович народився 1899 р. у с. Михайлівка Олександрів-

ського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Рядовий армії Врангеля. Кучер армії Махна. Заарештований 8 грудня 1920 р. як махновець і за рішенням ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. [розстріляний].

ПЕРЕТЯТЬКО Степан Якович народився 1890 р. у с. Боромля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Агроном Куп'янського райземвідділу. У 1922 р. заарештований органами ДПУ, позбавлений волі на 5 років, у 1925 р. достроково звільнений. Заарештований 27 грудня 1932 р. як член підпільної к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років, а 19 вересня 1933 р. попереднє покарання замінено на 3 роки вислання до Казахстану. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ПЕРЕХОДА Степан Йосипович народився [1896] р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештованим не був, під слідством КРВ Ізюмського окрвідділу ДПУ з 13 жовтня 1924 р. за участь у к.-р. організації (статті 57, 62 КК УСРР), справу закрито КРВ Ізюмського окрвідділу ДПУ 17 листопада 1924 р. (ст. [107 п. 3] КПК УСРР).

ПЕРЕХОДА Текля Львівна народилася 1875 р. у с. Лукашівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Лукашівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 26 березня 1930 р. як учасниця антирад. групи, діяльність якої призвела до розпаду союзу ім. Ворошилова, та Полтавським окрсудом 28 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджена на 2 роки позбавлення волі з суворою ізоляцією умовно, з випробним терміном 3 роки. Реабілітована 30 вересня 1992 р.

ПЕРЕЦЬ Григорій Несторович народився 1887 р. на хут. Перець Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Санжаро-Тернуватське Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 22 червня 1929 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади на селі, невиконання плану хлібозаготівлі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої

наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ПЕРЕЦЬ Олексій Михайлович народився 1905 р. у с. Тернуватка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернуватка Сахновщинського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПЕРЕЦЬ Тадей Олександрович народився 1902 р. на хут. Мала Нехворощанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Нехворощанка Сахновщинського р-ну. Без певних занять. У жовтні 1930 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ПЕРЕЯСЛАВСЬКИЙ Іван Іванович народився 1889 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Рахівник міської робітничої кооперації. Заарештований 5 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 26 квітня 1933 р. (ст. 104 КПК УСРР).

ПЕРКУН Никандр Абрамович народився 1885 р. у с. Пуньки Гайсинського пов. Вінницької губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну. Фельдшер у лікарні. У серпні 1929 р. звільнений з роботи за 2-ю категорією за зв'язки з куркулями, хабарництво. Заарештований 24 лютого 1931 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ПЕРЦЕВ (Перцов) Петро Терентійович народився 1907 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 25 лютого

1933 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 23 березня 1933 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ПЕРЦОВИЙ (Перцов) Андрій Власович, дата й місце народження невідомі. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Сталіно Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештованим не був, під слідством Полтавського окрвдділу ДПУ з 2 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), 9 лютого 1930 р. оголошений у розшук, справу не завершено.

ПЕРЦОВИЙ (Перцов) Єгор (Ігор) Власович народився 1899[900] р., місце народження невідоме. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Сталіно Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. 7 травня 1930 р. майно конфісковано, розкуркулений. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, поширення провокаційних чуток та службу в каральних загонах за часів гетьманської та денікінської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 10 квітня 1990 р.

ПЕРЦОВИЙ (Перцов) Іван Власович народився 1892[7] р., місце народження невідоме. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сталіно Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. 7 травня 1930 р. майно конфісковано, розкуркулений. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, поширення провокаційних чуток та службу в каральних загонах за часів гетьманської та денікінської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 10 квітня 1990 р.

ПЕРЦОВИЙ Павло Харитонович народився 1879 р. у с. Новогригорівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання від-

бував у Дальтабі ОДПУ. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ПЕСИГОЛОВЕЦЬ Микола Савич народився 1903 р. у сел. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Безак-Багатенька Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1929 р. за підбурювання селян до самосуду над активістами, антирад. агітацію та ухилення від хлібозаготівлі (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 57 через ст. 7 КК УСРР) і Полтавським облсудом 6 грудня 1929 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 57 КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі з обмеженням у правах на 5 років, з конфіскацією майна і висланням за межі Полтавської, Харківської, Дніпропетровської округів на 5 років після відбуття основного покарання. Реабілітований 16 жовтня 1964 р.

ПЕСКЛОВ Єгор Кирилович народився 1908 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у [1930] р. Харківським окрвдділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варту, справу не завершено.

ПЕСТОВ (Пистов) Михайло Григорович народився 1902 р. у с. Студенка Томської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 3-го Сибірського полку 23-ї дивізії, боєць армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до концтабору.

ПЕСТРЯК Іван Маркович народився 1898 р. у Полтавському пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нова Парафіївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 квітня 1930 р. за к.-р. агітацію проти хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22 травня 1930 р. зі звільненням з-під варту.

ПЕТЕРЕЦЬ Йосип Йосипович народився 1900 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач громадського харчування ВРП 1-го буд. р-ну Півд. залізниці. Заарештований 25 листопада 1933 р. як учасник підпільної української к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито

ТВ ДПУ УСРР 24 лютого 1934 р. (ст. 197 п. 2 КПК УСРР).

ПЕТЕЦЬКИЙ Іван Касянович народився 1875 р. на хут. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Борова Кабанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 травня 1928 р. за розповсюдження к.-р. чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 26 червня 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд та ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 7 вересня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах та Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПЕТЕЦЬКИЙ Михайло Касянович народився 1870 р. на хут. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Борова Кабанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 травня 1928 р. за розповсюдження к.-р. чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 7 вересня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах та Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПЕТКЕВИЧ Петро Олександрович (Онуфрійович) народився 1889 р. у с. Лотовцизна Дисненського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Липовий Гай Харківської приміської зони. Інженер-технік Дирекції Дон. залізниці. Заарештований 16 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 січня 1932 р. (ст. 54⁶ КК УСРР) висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 16 листопада 1989 р.

ПЕТЛЯ Кузьма Михайлович народився 1899 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 19 квітня 1931 р. (ст. 114 КПК УСРР).

ПЕТРЕНКО (Самойленко) Микола Трохимович народився 1895 р. у м. Александровськ-

Грушевський Черкаського окр. області Війська Донського. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), у 1914—1920 рр. член УСДП. Проживав у Харкові. Службовець Наркомісту УСРР. Заарештований 7 грудня 1933 р. за належність до української к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Білбалттабі НКВС. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежогорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 22 листопада 1989 р.

ПЕТРЕНКО Андрій Миколайович народився 1880 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію та тероризування бідноти (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським прокурором 3 червня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

ПЕТРЕНКО Андрій Савелійович народився 1884 р. у с. Милівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Стрілочник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 9 квітня 1931 р. за шкідництво на транспорті (ст. 54⁷ п. «а» КК УСРР), справу закрито прокуратурою Півд. залізниці [18 квітня 1931 р.] (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) з накладенням дисциплінарного стягнення.

ПЕТРЕНКО Антон Данилович народився 1899 р. на хут. Війтенки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Війтенки Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1924 р. розкуркулений. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕТРЕНКО Гнат Павлович народився 1896 р. у с. Олійники Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав на хут. Химичівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Завідувач школи. У 1923 р. заарештований Полтавським ДПУ за порушення режиму реєстрації білих офіцерів. До 1929 р. позбавлений вибор-

чих прав. Заарештований 28 листопада 1932 р. за систематичну к.-р. агітацію проти виконання плану хлібозаготівлі та інших господарсько-політичних кампаній (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Прорвинському ВТТ у м. Астрахань, у 1935 р. відбув до м. Томськ Західно-Сибірського краю. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ПЕТРЕНКО Григорій Григорович народився 1890 р. у с. Хоружівка Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, у 1920—1923 рр. член компартії Німеччини, член ВКП(б) з 1923 р. Проживав у Харкові. Завідувач іноземного відділу газети «Вісті». Заарештований 29 листопада 1927 р. за зв'язок з польським консулом та активну участь у шпигунській діяльності (статті 58⁴, 58⁶ КК РСФРР), етапований до Москви у розпорядження ОДПУ і ухвалою судової колегії ОДПУ від 28 травня 1928 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Соловечському таборі особливого призначення, з 1928 р. в Ярославському політ-ізоляторі, з 1932 р. у Білбалттабі на ст. Медвежа Гора Карельської АРСР. Після звільнення проживав і помер 1952 р. у м. Чарджоу Туркменської РСР. Реабілітований 22 травня 1956 р.

ПЕТРЕНКО Дмитро Полікарпович народився 1891 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. за антирад. агітацію та допомогу петлюрівцям у 1918 р. (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ПЕТРЕНКО Іван Тихонович народився 1906 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радьківські Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Заарештований 6 березня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 27 липня 1989 р.

ПЕТРЕНКО-ЛЕВЧЕНКО Олександр (Іван) Іванович народився 1892 р. у м. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. чи у Києві. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1918—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник начальника фотоправління тресту «Українфільм». Заарештований 19 червня 1934 р. Харківським облвідділом ДПУ за участь у бойовій терористичній організації, підготовку замаху на керівників партії та уряду (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у м. Чиб'ю Комі автономної обл. до 1937 р. Розстріляний 10 лютого 1938 р. у [Комі АРСР] за рішенням трійки УНКВС по Архангельській обл. від 25 грудня 1937 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР). Реабілітований 5 січня 1957 р. і 27 квітня 1956 р.

ПЕТРЕНКО Максим Федорович народився 1872 р. у с. Сиваш Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав в Олексіївському р-ні Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 квітня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ПЕТРЕНКО Микола Євстафійович народився 1896 р. у с. Смоляж Борзнянського пов. Чернігівської губ. Росіянин, з козаків, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець Центрального правління кам'яно-вугільної промисловості Донбасу. Заарештований 31 травня 1921 р. за к.-р. діяльність і службу в білогвардійському війську і ухвалою колегії Харківської губЧК від 25 листопада 1921 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно, 29 листопада 1921 р. звільнений з-під варти. У 1931 р. диспетчер паливної групи господарчо-матеріального відділу Півд. залізниці. Заарештований 14 червня 1931 р. за к.-р. діяльність та участь у к.-р. організації (статті 54¹³, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УРСР від 19 липня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р. та 11 липня 1989 р.

ПЕТРЕНКО Михайло Дмитрович народився 1902 р. у м. Миропілля Суджанського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Співробітник служби охорони Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1928 р. за проведення антирад. агітації, розповсюдження антисемітизм-

му, намір створити політбанду і здійснити напад на касу і склад зброї (статті 54¹, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 4 січня 1929 р. і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 лютого 1929 р. порушено клопотання перед особливою нарадою при колегії ОДПУ про ув'язнення до концтабору на 3 роки. Рішення в справі відсутнє. Реабілітований 5 листопада 1992 р.

ПЕТРЕНКО Михайло Полікарпович народився 1893 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. 3 1923 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за к.-р. агітацію, спрямовану на зрив заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПЕТРЕНКО Наталія Валер'янівна народилася 1880 р. у с. Олексіївка Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Дорофіївка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 20 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. вислана до Північного краю на 5 років, а ухвалою від 16 липня 1930 р. справу закрито.

ПЕТРЕНКО Олександр Петрович народився 1894 р. у с. Чернолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ПЕТРЕНКО Петро Полікарпович народився 1882 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12 лютого 1930 р. (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР) винесено ухвалу про роз-

стріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ПЕТРЕНКО Платон Якович народився 1865 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 3 лютого 1930 р. за розкладницьку агітацію проти політичних кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. як антирад. елемент висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ПЕТРЕНКО Федір Степанович народився 1885 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Майно конфісковано. Заарештований 27 жовтня 1929 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ПЕТРИК Антон Антонович народився 1899 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. за участь у підпаленні майна голови Другої Андріївської сільради тов. Крячка (ст. 54⁸ КК УСРР), 10 лютого 1930 р. Ізюмським окрвідділом ДПУ справу направлено Ізюмському окрпрокурору на закриття за ст. 197 ч. 2 КПК УСРР, а матеріали слідства як на соціально небезпечного виділені в окреме провадження з порушенням клопотання про адмінвизнання. Справу незавершено.

ПЕТРИК Пилип Омелянкович народився 1900 р. у с. Павлівка Вінницького пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер-проектувальник тресту Укрдпировод. Заарештований 28 листопада 1933 р. як член к.-р. організації есерів (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки, після звільнення з-під варті проживав у м. Куйбишев. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 березня 1940 р. (статті 58⁶, 58⁸, 58¹¹ КК УСРР) висланий до Якутії на 5 років, ухвалою особливої наради при НКДБ СРСР у трав-

ні 1943 р. (ст. 58¹⁰ ч. 2 КК РРФСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років, звільнений з-під варті 5 квітня 1949 р., проживав у м. Магадан. Реабілітований 3 березня 1959 р. і 23 серпня 1989 р.

ПЕТРИКІН Семен Семенович народився 1876 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ПЕТРИНІ Гульєльмо Джованні (ПЕТРОВ Володимир Ксенофонтович) народився 1890[6] р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Росіянин [італієць], з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за належність до к.-р. розвідки, участь у розправах над полоненими червоними командирами, приховування свого минулого та незаконне присвоєння італійського прізвища, імені та по-батькові (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі у м. Свободний Далекосхідного краю. Реабілітований 25 грудня 1989 р.

ПЕТРИЩЕВ Іван Олексійович народився 1902 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, походження невідоме, письм., позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1929 р. за підпал хати сільського активіста (ст. 189 ч. 2 КК УСРР), 6 грудня 1929 р. з-під варті звільнений, справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 13 квітня 1930 р. за браком доказів.

ПЕТРОВ Антон Петрович народився 1886 р. у с. Стрілецьке Курського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-надомник. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ ст. Харків 3 січня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ПЕТРОВ Гаврило Миколайович народився 1900 р. у м. Твер Тверської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт.

Служив у РСЧА в м. Мінськ. Червоноармієць навчального дивізіону 1-го Білоруського полку військ ОДПУ. Заарештований 9 січня 1933 р. за антирад. агітацію серед червоноармійців та незапобігання спробі дезертирства за кордон (ст. 72 КК БСРР), справу закрито ОВ ПП ОДПУ м. Мінськ 28 квітня 1933 р.

ПЕТРОВ Іван Петрович народився 1883 р. на хут. Михайлівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Михайлівка Друга Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 14 вересня 1995 р.

ПЕТРОВ Іполит Федорович народився 1880 р. у м. Обоянь Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник мобілізаційної групи відділу тяги Півд. залізниці. Заарештований 3 липня 1933 р. за саботаж мобілізаційних завдань (ст. 54¹⁴ КК УСРР) і надзвичайною сесією Харківського облсуду 2 квітня 1934 р. (ст. 56³⁰ п. «а» КК УСРР) засуджений до позбавлення волі в місцях загального ув'язнення на 3 роки, вирок умовний з випробним строком 3 роки із заборонаю працювати на транспорті протягом 3 років після відбуття основного покарання.

ПЕТРОВ Кіндрат Тимофійович народився 1874 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

ПЕТРОВ Михайло Миколайович народився 1879 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комерційний виконавець заводу «Серп і молот». Заарештований 10 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 17 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПЕТРОВ Петро Костянтинович народився 1865 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Національність, походження невідомі. Освіта середня, позапарт. Проживав у с. Братенія Богодухівського р-ну Харківського окр. Священнослужитель. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 14 квітня 1930 р.

(ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

ПЕТРОВ Семен Тимофійович народився 1882 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

ПЕТРОВ Яків Арсенійович народився 1885 р. у с. Мовчанівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Стрільць охорони ст. Нова Баварія Півд. залізниці. Заарештований 8 грудня 1932 р. за активну боротьбу проти рад. влади на боці білих під час Громадянської війни (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 19 грудня 1932 р. у зв'язку з тим, що Петров Я. А. був помилково заарештований, бо мав за прикметами велику схожість з контррозвідником, що розшукувався.

ПЕТРОВ-СЕРГЄЄВ Володимир Олександрович народився 1897 р. у Харкові. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у Москві. Червоноармієць кінного депо Західного фронту. Заарештований 15 грудня 1919 р. за к.-р. діяльність, 10 березня 1920 р. під час етапування до ОВ ВЧК Західного фронту з-під варти втік. Рішення в справі відсутне.

ПЕТРОВО-СОЛОВОВО (Соловійов) Сергій Георгійович народився 1889 р. у м. Замостьє Люблінської губ. Національність невідома, з дворян, освіта вища, позапарт., анархіст-синдикаліст до 1923 р. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом лікар-педолог. Заарештований 27 грудня 1927 р. за участь у підпільній анархістській організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 травня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Середньої Азії на 3 роки, а ухвалою від 13 листопада 1930 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Києві, Харкові, Одесі, означених областях і округах, Північно-Кавказькому краї, Дагестані з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ПЕТРОВСЬКИЙ Леонтій Іванович народився 1879 р. у с. Нова Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор Сільбанку. Заарештований 10 березня 1928 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при

колегії ОДПУ від 6 квітня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Марійської обл. на 3 роки, а ухвалою від 18 лютого 1931 р. після відбуття терміну покарання позбавлений права проживання в Московській, Ленінградській областях, Харківському, Київському, Одеському округах, Північно-Кавказькому краї, Дагестані, Казані, Іркутську, Ташкенті, Читі, Тифлісі, Хабаровську, Омську та Омському районі з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. На серпень 1931 р. проживав у м. Суми. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ПЕТРУСЕНКО Антон Семенович народився 1900 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Харківської обл. Касир радгоспу ім. Скрипника. Заарештований 4 січня 1933 р. за організаційну діяльність по створенню к.-р. організації, за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 23 травня 1933 р. за недоведеності обвинувачення (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕТРУХНО Семен Тимофійович народився 1886 р. у с. Калужине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Учитель. Заарештований 14 травня 1929 р. за антирад. агітацію та посадові злочини (статті 54¹⁰ ч. 1, 97 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПЕТРУХНОВ Андрій Олексійович народився 1879 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію та саботаж виконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰, 54¹⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1936 р. повернувся додому, працював шевцем в артілі «Червоний чоботар», с. Просяне. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 і 24 жовтня 1989 р.

ПЕТРУХНОВ Павло Олексійович народився 1882 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселів-

ка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Вологда. У 1936 р. повернувся до с. Старовірівка Нововодолазького р-ну. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі, м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ПЕТРУХОВ Яків Єлисейович народився 1884 р. у с. Стулепівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. [Без певних занять]. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 23 вересня 1989 р.

ПЕТРУШЕВСЬКИЙ Ілля Павлович народився 1898 р. у Києві. Росіянин, з міщан, освіта незакінчена вища, член РСДРП(м) з 1914 р. Проживав у Харкові. Завідувач інформаційного підвідділу Уккранаргоспу. Заарештований Харківською губЧК 11 березня 1921 р. під час масової операції проти меншовиків як член РСДРП(м), справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії. Заарештований 10 жовтня 1922 р. як меншовик та за к.-р. агітацію (статті 52, 63, 72 КК УСРР) і комісією НКВС з адмінвисьлань 9 грудня 1922 р. за участь в антирад. організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури, влаштування нелегальних зборів висланий під гласний нагляд губвідділу ДПУ до Туркестану на 2 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 грудня 1924 р. позбавлений права проживання в Ленінграді, Москві, Нижньому Новгороді, Іваново-Вознесенську, Ростові-на-Дону, означених губерніях та Україні на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р. та 1 лютого 1996 р.

ПЕТУХОВ Максим Сергійович народився 1903 р. на хут. Барденівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Барденівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК

УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ПЕТЬКО (Питько) Орест Іванович народився 1869 р. у с. Данилівка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Федорівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, [розкуркулений]. Заарештований 2 червня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ПЕЧЕНІЗЬКИЙ Григорій Романович народився 1898 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1931 р. за хуліганські дії щодо бідняка-активіста після пиятики в ніч на 19 лютого 1931 р. (ст. 54⁸ КК УСРР) і нарсудом Вовчанського р-ну 8 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 19 січня 1990 р.

ПЕЧЕНІЗЬКИЙ Олександр Карпович народився 1894 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківського окр. Мірошник. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ПЕЧЕНІЗЬКИЙ Яків Романович народився 1906 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1931 р. за хуліганські дії щодо бідняка-активіста після пиятики в ніч на 19 лютого 1931 р. (ст. 54⁸ КК УСРР) і нарсудом Вовчанського р-ну 8 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 19 січня 1990 р.

ПЕЧЕНКО Юліан Миколайович народився 1888 р. у с. Ломжиця Влодавського пов. Холмської губ. Українець, походження невідоме, освіта середня, член партії лівих есерів-синди-

калістів. Проживав у Харкові. Без певних занять. У 1921 р. був заарештований як лівий есер, рішення в справі відсутнє. Повторно заарештований 12 березня 1921 р. під час операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України по затриманню членів партії лівих есерів, 20 квітня 1921 р. звільнений з-під варти, рішення в справі відсутнє.

ПЕЧЕНОВ Олексій Георгійович народився 1886 р. у м. Ніжин Ніжинського пов. Чернігівської губ. Українець, походження невідоме, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Липовий Гай Харківської приміської зони. Старший інженер Канатдортрансу. Заарештований 15 листопада 1933 р. як член к.-р. есерівської шкідницької організації (статті 54⁷, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 19 липня 1989 р.

ПЕЧІЄНКО (Печій) Михайло Миколайович народився 1900 р. у с. Черноглазівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Фотограф. Заарештований 1 квітня 1932 р. за к.-р. діяльність, спробу утворення осередку повстанського характеру (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 14 липня 1989 р.

ПЕЧОНКІН Павло Іванович народився 1886 р. у с. Карманово Льговського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківського окр. Регент Покровської церкви с. Липці. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПЕВЦОВ Олексій Хомич народився 1895 р. на хут. Довгенький Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зарубинка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 11 квітня 1932 р. за антирад. агітацію, зрив заходів рад. влади на селі, зв'язки з куркулями (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р.

ПЕВЦОВ Петро Хомич народився 1895 р. на хут. Довгенький Вовчанського пов. Харків-

ської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Довгенький Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Вовчанської дільниці 7 липня 1932 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ПЕНКІН Григорій Мусійович народився 1904 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЕНЦОВ Федір Євстафійович народився 1883 р. у с. Великі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Проходи Липецького р-ну. Селянин-одноосібник, церковний староста. Позбавлений виборчих прав. [У 1931 р. розкуркулений]. Заарештований 14 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ПЕШКОВ Дмитро Прокопович народився 1876 р. у с. Вільне Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільне Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великописарівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 13 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), під час слідства висланий до Північного краю в адмінпорядку.

ПЕШКОВ Макар Никанорович народився 1884 р. у с. Вільне Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сидорова Яруга Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИВОВАР (Пивоваров) Юхим Федорович народився 1888 р. у с. Березове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Березове Ку-

п'янського р-ну Харківської обл. Столяр ст. Куп'янськ-Вузловий. Заарештований 27 грудня 1932 р. за антирад. агітацію проти кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ПИВОВАР Григорій Антонович народився 1896 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Молодший кондуктор резерву ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 1 квітня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 14 грудня 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. Реабілітований 7 квітня 1995 р. і 24 жовтня 1964 р.

ПИВОВАР Прокіп Микитович народився 1905 р. с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Чорнороб Харківського деревообробного заводу. Заарештований 23 січня 1930 р. за участь у підпаленні майна голови Другої Андріївської сільради т. Крячка (ст. 54⁸ КК УСРР), 10 лютого 1930 р. Ізюмським окрвідділом ДПУ справу направлено Ізюмському окрпрокурору на закриття (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), а матеріали слідства виділені в окреме провадження з порушенням клопотання про адмінвизнання. Справу незавершено.

ПИВОВАР Яків Тарасович народився 1904 р. у с. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 4 квітня 1930 р. за вбивство голови Андріївської зернокооперації (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 20 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). На 1969 р. проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Реабілітований 3 квітня 1969 р.

ПИВОВАРОВ Костянтин Андрійович народився 1890 р. у с. Нікітське Богородицького пов. Тульської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1905—1910 рр. член ППСД, у 1919—1924 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 2 травня 1930 р. за підозрою в спробі нелегаль-

ного перетину кордону з Польщею (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито Півд. ОКТВ ОДПУ 17 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР і акт медобстеження, за яким Пивоваров К. А. визнаний хворим на недоумство).

ПИВОВАРОВ Матвій Микитович народився 1907 р. у с. Глушківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Глушківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Частина майна конфісковано. Заарештований 27 грудня 1932 р. за злісне невиконання хлібозаготівлі, проведення агітації серед одноосібників проти здачі хліба державі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ПИВОВАРОВ Яків Іванович народився 1899 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Слов'янськ Слов'янського р-ну Артемівського окр. Художник. Заарештований 26 червня 1930 р. за участь у діяльності к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 21 жовтня 1930 р. (ст. 159 КПК УСРР).

ПИВОВАРОВА Ульяна Петрівна народилася 1904 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 10 квітня 1930 р., під слідством СОВ Харківського окрвідділу ДПУ за антирад. агітацію та зрив колективної сівки з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ПИДОРЕНКО Дмитро Данилович народився 1882 р. у с. Чистоводівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чистоводівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ПИЛЕЦЬКИЙ Віктор Вікторович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. У 1914—1917 рр. служив у царській армії у чині штабс-капітана, Георгіївський кавалер, у 1919 р. служив в армії Денікіна. Викладач музики при завкомі тресту Котлотурбіна.

У 1920—1922 рр. як білий офіцер утримувався в Рязанському концтаборі. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськокору і ДПУ УСРР 10 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти. Розстріляний у Харкові 19 вересня 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. Реабілітований 6 травня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Анастасія Прокопівна народилася 1903 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, письм., позапарт. Проживала в с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 20 березня 1930 р. за участь у селянських заворушеннях, к.-р. агітацію та зрив колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 26 березня 1930 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд і Полтавським окрсудом 16 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР) засуджена на 3 роки позбавлення волі умовно. Реабілітована 20 жовтня 1993 р.

ПИЛИПЕНКО Антон Свиридонович народився 1869 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шопенка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ПИЛИПЕНКО Василь Андрійович народився 1870 р. у с. Лозове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозове Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Данило Михайлович народився 1903 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 24 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 2 липня 1932 р.

ПИЛИПЕНКО Захар Васильович народився 1904 р. у с. Корбині Івани Богодухівського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИЛИПЕНКО Іван Семенович народився 1892 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну. Священик. Заарештований 7 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 грудня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Йосип Феодосійович народився 1884 р. на хут. Мостове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Мостове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 та 1931 рр. майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1931 р. за агітацію проти держпозики самообкладання та контракції (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Макар Терентійович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Дисківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта і парт. невідомі. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською РСМ 2 червня 1919 р. за антирад. агітацію, справу направлено до Зміївської повітЧК, рішення в справі відсутнє.

ПИЛИПЕНКО Омелян Терентійович народився 1872 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Чорнороб лісної кооперації. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 4 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 27 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПИЛИПЕНКО Опанас Гаврилович народився 1873 р. на хут. Ляхів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ляхів Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК

УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 31 травня 1931 р. у зв'язку з тим, що Пилипенка О. Г. включено до списків на адміністративне вислання за межі Богодухівського р-ну.

ПИЛИПЕНКО Сергій Володимирович народився 1891 р. в Києві. Українець, із службовців, освіта вища незакінчена, член ВКП(б), у 1908—1919 рр. член УПСР. У 1920 р. перебував під слідством Харківської губЧК «за участь у політбанді Несміянова», звільнений з-під варт за умови не займати відповідальні посади упродовж 6 місяців. Проживав у Харкові. Редактор Держвидаву України, очолював Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка. Заарештований 29 листопада 1933 р. СПВ ДПУ УСРР за належність до української к.-р. організації УВО, що мала за мету повалити рад. владу на Україні шляхом збройного повстання (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової колегії ОДПУ СРСР від 3 березня 1934 р. засуджений до розстрілу. Розстріляний 9 червня 1934 р. Реабілітований 1957 р.

ПИЛИПЕНКО Федір Васильович народився 1871 р. у с. Новий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Федір Максимович народився 1880 р. на хут. Заброди Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Заброди Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1919 р. частину майна конфісковано. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

ПИЛИПЕЦЬ Арсеній Андрійович народився 1882 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жовтнєве Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 червня 1929 р. за систематичну к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до

Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 січня 1989 р.

ПИЛИПЕЦЬ Василь Наумович народився 1886 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жовтнєве Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 червня 1929 р. за систематичну к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 січня 1989 р.

ПИЛИПЕЦЬ Василь Петрович народився 1891 р. і проживав у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, [із селян], освіта початкова, позапарт. Секретар Юрченківського сільського виконкому. Заарештований 15 квітня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Вовчанською повітЧК 2 травня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ПИЛИПЕЦЬ Савелій Маркович народився 1882 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським дільничним прокурором 12 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИЛЬГУЙ Яким Іванович народився 1871 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ПИЛЬНИК Трохим Макарович народився 1909 р. у с. Навози Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Остерське Лозівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 грудня 1932 р. за антирад. агітацію, зберігання листівок антирад. змісту і підробку чека магазину Харторгу (статті 54¹⁰, 180 КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 5 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИНДРИК Бер Зеліхович народився 1902 р. у с. Великі Будища Гадяцького пов. Полтавської губ. Єврей, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХІНГ. Заарештований 12 листопада 1926 р. за участь в антирад. організації «Правий Гехолуц» (ст. 61 КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. порушено клопотання про вислання за межі України на 3 роки, рішення в справі відсутнє. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, означених губерніях і округах, Північно-Кавказькому краї, Україні на 3 роки.

ПИПЕНКО Іван Тимофійович народився 1880 р. у с. Хатне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 23 липня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

ПИПІЧ Єгор Вікторович народився 1897 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) і Полтавським окремодом 4 травня 1930 р. виправданий. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ПИПІЧ Кіндрат Тимофійович народився у [с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ.], дата народження невідома. [Українець, із селян], освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, 6 квітня 1930 р. з-під варті звільнений, справу не завершено.

ПИПКО Василь Кузьмич народився 1897 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Міліціонер. Заарештований 5 травня 1920 р. за к-р. діяльність, справу закрито ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 3 червня 1920 р.

ПИРИГ Марко Володимирович народився 1904 р. у с. Грушеве Канівського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1922—1924 рр. член ВЛКСМ,

у 1924—1931 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 5 листопада 1933 р. за антирад. агітацію серед робітників (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 січня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ПИРОЖЕНКО Микита Михайлович народився 1887 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 18 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИРОЖОК Микола Якович народився 1874 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ПИСАНКА Іван Омелянович народився 1892 р., місце народження невідоме. Українець, походження невідоме, освіта початкова, партійність невідома. Проживав у с. Іванівка Ізюмського пов. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештований 18 січня 1919 р. за службу в гетьманській варті, перебував під слідством Ізюмського ЧК, рішення в справі відсутнє.

ПИСАРЕВ Микола Степанович народився 1889 р. у с. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Вечірнього робітничого машинобудівного технікуму при ХПЗ ім. Комінтерну. У 1920 р. перебував під слідством ЧК за службу в царській армії, рішення в справі відсутнє. Заарештований 23 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 11 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИСАРЕНКО Іван Пилипович народився 1886[8] р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 березня 1930 р. висла-

ний до Північного краю на 3 роки. У 1937 р. проживав у с. Кислівка Куп'янського р-ну Харківської обл., теся. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти повернувся до с. Кислівка. Реабілітований 2 вересня 1989 р. і 9 жовтня 1959 р.

ПИСАРЕНКО Павло Зіновійович народився 1887 р. у с. Петропавлівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Валківським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 3 серпня 1931 р. (ст. 101 КПК УСРР).

ПИСАЧЕНКО Іван Данилович народився 1904 р. у с. Кабанне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у с. Сватове-Лучка Сватівського р-ну Куп'янського окр. Діловод спілки радпрацівників. Заарештований 11 січня 1929 р. за розповсюдження анонімних листів терористичного змісту на адресу партійних працівників (ст. 54⁸ КК УСРР), 29 січня 1929 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським окрвідділом ДПУ 13 листопада 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИСКЛОВ Кирило Опанасович народився 1891 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, у 1930 р. з-під варти звільнений, справу не завершено.

ПИСКЛОВ Петро Сидорович народився 1883 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, у 1930 р. з-під варти звільнений, справу не завершено.

ПИСКЛОВ Пилип Федорович народився 1889 р. у с. Асіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Асіївка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 грудня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої нара-

ди при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПІСКУН Кирило Карпович народився 1876 р. на хут. Гусарка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Гусарка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, антирад. дії за часів гетьманської та денікінської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

ПІСКУН Микола Самійлович народився 1888 р. у с. Котівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 січня 1930 р. як керівник осередку повстанської організації, за вербування нових членів (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПІСКУН Опанас Володимирович народився 1883 р. у с. Василівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Макіївка Кабанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ПІСНА Катерина Миколаївна народилася 1906 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». Заарештована Краснокутським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 16 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 вересня 1932 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ПІСТРИК Пилип Андрійович народився 1878 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер-кондитер Інпромкомбінату. Заарештований 31 січня 1934 р. СПВ ДПУ УСРР за анархістську діяльність — вхо-

див до складу Харківської анархогрупи (ст. 54¹¹ КК УСРР), 4 березня 1934 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито т. в. о. помічника Генерального прокурора УСРР у спецсправах 8 червня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПИСЬМЕННИЙ Іван Євlampійович народився [1875] р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждівка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ПИТЯ Харитон Сергійович народився 1904 р. у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований Богодухівським райвідділком ДПУ 23 березня 1931 р. за підпал майна артілі «Червоний плугатар», тероризування населення, розповсюдження листівок і анонімок з погрозами членам артілі і відповідальним робітникам (статті 54⁸, 54⁹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ПИТЯ Яків Сергійович народився 1906 р. у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований Богодухівським райвідділком ДПУ 23 березня 1931 р. за підпал майна артілі «Червоний плугатар», тероризування населення, розповсюдження листівок і анонімок з погрозами членам артілі і відповідальним робітникам (статті 54⁸, 54⁹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ПИХ Олексій Степанович народився 1886 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 травня 1995 р.

ПИХТІН Гаврило Петрович народився 1865 р. у с. Люджа Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Люджа Великописарів-

ського р-ну. Селянин-одноосібник. Навесні 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештованим не був, під слідством Великописарівського райапарату Харківського оперсектора ДПУ з 20 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито 13 серпня 1931 р.

ПИЧКО Григорій Захарович народився 1889 р. у с. Коханівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. за антирад. агітацію та службу в Білій армії (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ПИШНИЙ Федір Григорович народився 1900 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Бугаївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 22 березня 1932 р. за організаційну діяльність, спрямовану на підготовку збройного повстання для повалення рад. влади (статті 54², 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1989 р.

ПШВЕНЬ Савелій Тимофійович народився 1873 р. у с. Самійлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Сторож радгоспу ім. газети «Известия» у с. Самійлівка. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 17 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР у порядку постанови ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ПШВЕНЬ Трохим Пантелеймонович народився 1880 р. на хут. Кінний Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківського окр. Рахівник Вовчанського дитмістечка. Заарештований 15 травня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ПІВЕР Павло Леонтійович народився 1903 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Єврей, з торговців, освіта середня, член ВКП(б) з 1920 р. Проживав у Харкові. Секретар правління Окржитлоспілки. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію, зберігання та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки. Термін покарання відбував у Тобольському політизоляторі. Ухвалою від 9 січня 1934 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1989 р.

ПІВНЕНКО Костянтин Іванович народився 1906 р. у с. Салтикова Дівиця Чернігівського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач педагогічного технікуму Харківського інституту рад. будівництва та права. Заарештований 29 липня 1934 р. за діяльність по створенню к.-р. націоналістичної організації, пропаганду тероризму і виїзною сесією військової колегії Верховного Суду РСРС у Києві 15 грудня 1934 р. засуджений (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 грудня 1934 р. у Києві. Реабілітований 11 лютого 1960 р.

ПІВТОРАПАВЛО Микола Максимович народився 1899 р. на хут. Новокатеринівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новокатеринівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 січня 1929 р. за участь у підготовці збройного повстання (ст. 54² КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окрвідділу ДПУ 21 січня 1929 р. зі звільненням з-під варті.

ПІВТОРАУС Юхим Матвійович народився 1884 р. у с. Лигівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лигівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. засуджений за невиконання хлібзаготівлі (ст. 119 КК УСРР) на 2,5 роки позбавлення волі. Термін покарання відбував у Полтавському бупрі, 2 травня 1932 р. втік з ув'язнення. Заарештований 22 грудня 1932 р. за антирад. агітацію, ухилення від виконання хлібзаготівлі і втечу з місця відбуття покарання (статті 54¹⁰, 119 КК УСРР), справу закрито прокурором Красноградського р-ну 20 березня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР), Півтораус Ю. М. направлений до Полтавського бупру для подальшого відбування покарання.

ПІДБУЦЬКИЙ Андрій Єгорович народився 1886 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПІДГОРИЧАНІН Віктор Овер'янович народився 1903 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за участь у к.-р. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років, а ухвалою від 18 травня 1931 р. позбавлення волі замінено на вислання до Північного краю на 5 років. На засланні перебував у м. Архангельськ Північного краю. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ПІДГОРНИЙ Іван Іванович народився 1879 р. у с. Нова Водолага [Просяне] Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага [Просяне] Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник, торговець. Позбавлений виборчих прав. У 1927 р. під слідством (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Заарештований 27 [28] вересня 1929 р. за участь в антирад. організації та к.-р. агітацію (статті 54¹¹, 54¹⁰ КК УСРР) і судовою колегією ОДПУ 18 січня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна, крім частини, визначеної для родини за трудовою нормою. Розстріляний 4 лютого 1930 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ПІДДУБНА Ольга Миколаївна народилася 1889 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. У 1931 р. позбавлена виборчих прав, розкуркулена. Заарештована 6 квітня 1934 р. за членство в нелегальній релігійній секті гнатівців, антирад. агітацію, поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. вислана на 3 роки до Північного краю. Реабілітована 2 листопада 1989 р.

ПІДДУБНИЙ Василь Матвійович народився 1888 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 березня 1938 р. Реабілітований 29 листопада 1989 р. і 11 грудня 1959 р.

ПІДДЯКОНОВ Григорій Степанович народився 1891 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 26 липня 1930 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ПІДДЯКОНОВ Кирило Микитович народився 1895 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 20 серпня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

ПІДДЯКОНОВ Федір Леонтіївич народився 1890 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ПІДПРИГОЛОВА Федір Дмитрович народився 1876 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник на ст. Мерефа Півд. залізниці. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 26 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР

від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ПІДКОПАЙ Андрій Дмитрович народився 1892 р. на хут. Джгун Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Ордівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 13 червня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 вересня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПІДКОПАЙ Петро Дмитрович народився 1888 р. у с. Ордівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стара Мерефа Нововодолазького р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1989 р.

ПІДЛІСНИЙ Андріян Гаврилович народився 1888 р. у с. Левендалівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Левендалівка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 жовтня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд, справу закрито Валківським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 10 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПІДМОГИЛЬНИЙ Максим Афіногенович народився 1892 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушуваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Семен Єгорович народився 1876 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушуваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 лютого 1930 р.

за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ПІДОБІДОВ Володимир Іванович народився 1903 р. у с. Орлівка Зміївського пов. Харківської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Тиловий ополченець (слюсар авіазаводу). Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за к.-р. агітацію, невиконання наказу командира (статті 54¹⁰, 206² КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ПІДОПРИГОРА Іван Пантелеймонович народився 1892 р. у Лебединському пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 24 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПІДЧЕНКО (Педченко) Михайло Іванович народився 1896 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт., у 1925—1926 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Суми. Безробітний. Полтавським губревтрибуналом 16 березня 1920 р. за службу в денікінській контррозвідці засуджений на 10 років ув'язнення з примусроботами, а особливою сесією Полтавського губнарсуду в 1923 р. справу закрито у зв'язку з амністією з нагоди 5-річчя Жовтневої революції. Заарештований 16 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 19 липня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 25 травня 1995 р.

ПІДЧЕНКО Григорій Сергійович народився 1914 р. у с. Ялканка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Костянтинівка Сталінської обл. Безробітний. Заарештований 14 листопада 1932 р. за участь у збройному пограбуванні Богодухівської споживкооперації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПІДЧЕНКО Іван Миколайович народився 1888 р. у с. Ялканка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Селянин-

одноосібник. Заарештований 20 листопада 1932 р. за активну к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПІДЬКО Павло Григорович народився 1879 р. у с. Новий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 квітня 1934 р. за антирад. агітацію та розвал колгоспів (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 жовтня 1989 р.

ПІКАЛОВ Денис Васильович народився 1892 р. у с. Берестовенька Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 січня 1933 р. за агітацію проти заходів рад. влади і поширення провокаційних чуток (статті 54¹⁰, 119 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 липня 1993 р.

ПІКЕРСЬКИЙ Костянтин Володимирович народився 1898 р. у Києві. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт., з 1919 до 1922 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Старший інженер мобілізаційної групи відділу тяги Півд. залізниці. Заарештованим не був, під слідством ДТВ ОДПУ Півд. залізниці з 11 липня 1933 р. за саботаж мобілізаційних завдань (статті 54¹⁴, 56³⁰ п. «а» КК УСРР) і надзвичайною сесією Харківського облсуду 2 квітня 1934 р. (ст. 56³⁰ п. «а» КК УСРР) засуджений до позбавлення волі у загальних місцях ув'язнення на 2 роки, вирок умовний з випробним терміном 3 роки.

ПІКЛУН Іван Захарович народився 1876 р. у с. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ПІНСКЕР Володимир Львович народився 1891 р. у м. Мітава Курляндської губ. Єврей,

з міщан, освіта вища, член РСДРП(м) з 1905 р. Проживав у Харкові. Завідувач інспекційної частини тресту «Укртекстиль». Заарештований Харківською губЧК 14 березня 1922 р. як меншовик та за к.-р. діяльність, 16 березня 1922 р. звільнений на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ПНЧУК Андрій Родіонович народився 1881 р. у с. Нове Михайлівське Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дубинівка Перша Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ПНЧУК Григорій Андрійович народився 1910 р. у с. Нова Мечebilівка [Павлоградського пов. Катеринославської] губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 28 травня 1932 р. як син розкуркуленого, що намагався паралізувати активність колгоспників, погрожував вбивством члену сільради (ст. 18 КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 18 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПНЧУК Іван Павлович народився 1896 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну. Продавець магазину на ст. Зміїв Півд. залізниці. Заарештований 16 лютого 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 24 червня 1931 р. за недостатності матеріалів, які доводять його антирад. діяльність.

ПНЧУК Кирило Іванович народився 1889 р. у с. Піски Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Іванівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 3 жовтня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1995 р.

ПНЧУК Пимон Родіонович народився 1883 р. на хут. Задніпров Яр Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Задніпров Яр Ве-

ликобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 травня 1929 р. за невиконання податків, політхуліганство, систематичне побиття сільських активістів (статті 70 п. 1, 58 через 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПНЧУК Яків Васильович народився 1876 р. у с. Геївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 26 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПНЬКОВСЬКА Ніна Йосифівна народилася 1913 р. у Подільській губ. Полька, з робітників, освіта середня, член ВЛКСМ з 1931 р. Проживала в Харкові. Робітниця ХПЗ. Заарештована 9 травня 1933 р. за шпигунську діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 19 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПРАМІДОВ Петро Опанасович народився 1890 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1917—1921 рр. був членом партії лівих есерів. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну. Бухгалтер Чугуївського лісгоспу. Заарештований 16 лютого 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 23 серпня 1931 р. (статті 4, 197 КПК УСРР). Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ПСЕЦЬКИЙ Степан Олександрович народився 1893 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1921 р. майно конфісковано. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

ПІСНИЙ Деметрій Карпович народився 1884 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за к.-р. агітацію серед населення с. Мурафа (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

ПЛАТКОВСЬКИЙ Володимир Лукич народився 1907 р. у с. Више Веселе Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у РСЧА в Гайсинському р-ні. Червоноармієць 52-го кавполку. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію, крадіжку зброї (статті 54¹⁰ ч. 1, 56²⁹ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Гайсинським райвідділком ДПУ 11 червня 1931 р. та військпрокуратурою 2-го кавкорпусу 28 червня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПЛАТОНОВ Михайло Федорович народився 1891 р. на хут. Решетилівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну. Дільничний ветлікар. Заарештований 29 грудня 1930 р. ОВ Укрвійськокору і ДПУ УСРР за участь у к.-р. організації, підготовку повалення рад. влади (ст. 54⁴ КК УСРР), 29 березня 1931 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє. Реабілітований 17 липня 1991 р.

ПЛАТОНОВ Олексій Сергійович народився 1892 р. у м. Торопець Торопецького пов. Псковської губ. Росіянин, з торговців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківської приміської зони. Електромеханік зв'язку 2-го р-ну Півд. залізниці. У 1918 р. у зв'язку із замахом на Леніна 1,5 місяця утримувався під арештом як заручник у м. Торопець. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Сибтабі у м. Новосибірськ Новосибірської обл. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1933 р. дозволено вільне проживання на території СРСР після відбуття строку покарання. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ПЛАХОТИЧ Данило Кузьмич народився 1875 р. у с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Час-

тину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЛАХОТІН Ничипір Олексійович народився 1897 р. у Кобеляцькому пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богодарове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний авангард». Заарештований 13 листопада 1932 р. за активну к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПЛАХОТНИК Іван Григорович народився 1892 р. у м. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Степанівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1930 р. за анархістську агітацію серед селян (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), 11 травня 1930 р. з-під варту звільнений, справу закрито СВ Харківського окрвідділу ДПУ 6 вересня 1930 р. за не підтвердження обвинувачення.

ПЛАХОТНИКОВА Парасковія Матвіївна народилася 1869 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 18 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 10 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варту.

ПЛАХОТЯ Григорій Никифорович народився і проживав у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Українець], із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештованим не був, під слідством Ізюмської повітЧК у травні 1919 р. за опір продрозкладці. Рішення в справі відсутнє.

ПЛИСКО Іван Семенович народився 1879 р. у с. Гаврилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 січня 1931 р. як член к.-р. церковної організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 15 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 2 квітня 1932 р. за антирад. агіта-

цію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 7 липня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЛИСКО Іван Степанович народився 1895 р. у с. Гаврилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЛИСКО Михайло Павлович народився 1882 р. у с. Комарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Нововасилівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Член колгоспу «Перебудова». Заарештований 3 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 3 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невізід, справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1930 р.

ПЛИШЕВСЬКИЙ Олександр Анастасійович народився 1906 р. у Москві. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківської приміської зони. Діловод Південської селищної ради. Заарештований 22 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито оперативним відділом Харківського оперсектора ДПУ 28 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЛИС Гаврило Іванович народився 1888 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надєждівка Валківського р-ну Харківської обл. Робітник Надєждівської гуральні тресту Укрспирт. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ПЛОТНИКОВ Василь Петрович народився 1874 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1929 р. за терористичну діяльність з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 березня 1930 р. у зв'язку з внесенням у списки на вислання в адмінпорядку.

ПЛОТНИКОВ Гнат Карпович народився 1908 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1929 р. за терористичну діяльність з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), 18 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невізід, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 19 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПЛОТНИКОВ Родіон Федорович народився 1900 р. у с. Оверине Єкатеринбурзького пов. Пермської губ. Росіянин, із селян, неписьм., партійність невідома. Південь України, театр воєнних дій. Кучер кулеметної тачанки 1-го піхотного полку армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 8 грудня 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ПЛУГАТАР Трохим Якович народився 1892 р. у с. Добролюбівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Добролюбівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 квітня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПЛЮНДРАС Прокіп Васильович народився 1893 р. у с. Добрусин Жовківського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний керівник видавництва «Рух». У 1922 р. перебував під слідством Київського губвідділу ДПУ за належність до підпільної петлюрівської організації, рішення в справі відсутнє. Заарештований 2 грудня 1932 р. за належність до к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років, термін покарання відбував у Картабі. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ПЛЮШКО Федір Харитонович народився 1879 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Георгіївський Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 травня 1931 р.

ПЛЯКА Антон Кузьмич народився 1871 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну.

Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1931 р. як член к.-р. церковної організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 25 березня 1989 р.

ПОБЕРІЙ Марко Давидович народився 1890 р. у с. Морозівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Морозівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 серпня 1931 р. за підготовку збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 14 січня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. Реабілітований 5 червня 1989 р.

ПОБЕРІЙ Михайло Гаврилович народився 1901 р. у с. Нове Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 6 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 27 лютого 1933 р. за недоведеності складу злочину.

ПОБЕРІЙ Федір Давидович народився 1888 р. у с. Морозівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Морозівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 23 серпня 1931 р. за підготовку збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 14 січня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. Реабілітований 5 червня 1989 р.

ПОБИЙПІЧ Володимир Полікарпович народився 1908 р. у м. Вовчанськ Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач конструкторського бюро ХПЗ. Заарештований 23 червня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 вересня 1933 р. позбав-

лений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 28 червня 1995 р.

ПОБОЙНИЙ Мина Савович народився 1892 р. у с. Іллінка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Обозний армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ПОВЕЛИЦЯ Карпо Максимович народився 1886 р. у с. Рябухине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рябухине Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію і зрив господарсько-політичних кампаній на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 27 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невіїзд.

ПОВОЛОЦЬКИЙ Андрій Пименович народився 1894 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Помічник завідувача пошти Барвінківського райвідділу зв'язку. Заарештований 27 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 червня 1931 р. зі звільненням з-під варті. Заарештований 28 березня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Барвінківським райвідділком НКВС 1 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОВОЛОЦЬКИЙ Сидір Петрович народився 1892 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 6 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 червня 1931 р. за браком матеріалів про злочинну діяльність.

ПОВСТЯНИЙ Петро Григорович народився 1884 р. у с. Дминіївка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Дминіївка Петрівського р-ну Артемівського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 травня 1929 р. як член антирад. угруповання та за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ПОВХ Василь Маркович народився 1896 р. у Києві. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Телеграфіст дирекції Півд. залізниці. Заарештований 14 червня 1931 р. за антирад. агітацію і службу у петлюрівській армії (статті 54¹³, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ПОГОРЕЛОВ Андрій Прокопович народився 1901 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну. Член колгоспу «Червоний селянин». Заарештований 10 квітня 1931 р. за хуліганські дії під час зборів активу кооперації (ст. 70 ч. 2 КК УСРР) і нарсудом Вовчанського р-ну 16 травня 1931 р. засуджений на 3 місяці примусової некваліфікованої праці. Реабілітований 20 липня 1992 р.

ПОГОРЕЛОВ Микола Тадейович народився 1896 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 27 січня 1930 р. як організатор і керівник повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 квітня 1930 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПОГОРЕЛОВ Роман Карпович народився 1907 р. на хут. Хотенський Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хотенський Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 грудня 1931 р. за антирад. діяльність на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ПОГОРЕЛОВ Роман Семенович народився 1898 р. у с. Просянка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просянка Друга Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки, а ухвалою від 2 квітня 1931 р. звільнений

умовно-дostroково. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПОГОРІЛИЙ Василь Свиридович народився 1886 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ПОГОРІЛИЙ Лаврентій Трохимович народився 1897 р. у с. Старе Мажарове Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старе Мажарове Красноградського р-ну Харківської обл. Колгоспник. Заарештований 3 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ПОГОРІЛИЙ Федір Степанович народився 1897 р. у с. Нова Мерефа Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Мерефа Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 22 квітня 1931 р. за проведення антирад. агітації на селі і як син куркуля (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Нововодолазьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 6 червня 1931 р. У 1931 р. висланий у адмінпорядку.

ПОГОРІЛКО Павло Ферантович народився 1869 р. у м. Чернівці Ямпільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель школи при будівництві будинку ХТГЗ. Заарештований 31 жовтня 1933 р. як член к.-р. есерівської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 січня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у Західно-Казахстанській обл. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

ПОГРІБНЯК Іван Гнатович народився 1883 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. і 1931 рр. майно конфісковано. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Хар-

ківським оперсектором ДПУ 15 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОГРІБНЯК Олександр Степанович народився 1884 р. на хут. Старий Чизвик Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Старий Чизвик Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОГРІБНЯК Опанас Степанович народився 1893 р. на хут. Старий Чизвик Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Старий Чизвик Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений права голосу. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОГРІБНЯК Степан Олександрович народився 1877 р. на хут. Погрібняківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Погрібняківка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ПОГРІБНЯК Терентій Андрійович народився 1893 р. у с. Кам'янка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Частина майна конфісковано. Заарештований 13 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ПОГРІБНЯК Фелір Степанович народився 1883 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер Комітету стандартизації. У 1929 р. під слідством СПВ ДПУ УСРР (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Заарештований 30 червня 1931 р. за зв'язок з закордонною організацією «Світло на Сході» та антирад. діяльність (ст. 54⁴ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 16 листопада 1931 р.

(ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ПОДБРЕЗ Іван Васильович народився 1884 р. у м. Луганськ Слов'янського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківського окр. Робітник на ст. Зміїв Дон. залізниці. Заарештований 25 січня 1930 р. за участь у к.-р. угрупованні, к.-р. діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ПОДГУРСЬКИЙ Іван Петрович народився 1897 р. у с. Дроздове Ломжинського пов. Ломжинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник начальника міліції 1-го р-ну м. Харкова. Заарештований 31 березня 1921 р. за службу в білогвардійському карному розшуку, приховування цього факту в анкеті і ухвалою колегії Харківської губЧК від 8 червня 1921 р. покарання на 3 роки примусових робіт умовно зі звільненням з-під варті і направленням до губкомпраці, справу закрито.

ПОДЗИГУН (Підзигун) Степан Кіндратович народився 1899 р. у с. Добролюбівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 2 лютого 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОДЗОЛКОВ Йосип Юхимович народився 1877 р. у с. Руська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 11 квітня 1930 р. звільнений з-під варті, справу не завершено.

ПОДЗОЛКОВ Максим Дмитрович народився 1888 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Чоботар. Заарештований 19 березня 1930 р. за підпал громадського майна (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 11 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОДЗОЛКОВ Микола Іванович народився 1898 р. у с. Яковлеве Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із торговців (службовців), освіта незакінчена вища, позапарт., у 1917—1927 та 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент ХТІ. Заарештований 4 січня 1929 р. за антирад. агітацію, зберігання та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 січня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 30 серпня 1929 р. Повернувся до Харкова, у 1936 р. безробітний. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 15 серпня 1936 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Під слідством УНКВС по Курській обл. з 11 лютого 1937 р. за троцькістську діяльність, інші відомості в справі відсутні. [Розстріляний за ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 4 серпня 1937 р.] Реабілітований 17 червня 1989 р.

ПОДОЛЬСЬКИЙ Лев Наумович народився 1908 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт., у 1925—1927 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Учень Вечірнього технікуму народного господарства. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію, зберігання та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки, звільнений з заслання достроково за ухвалою від 30 серпня 1929 р. Реабілітований 20 липня 1993 р.

ПОДОЛЬСЬКИЙ Михайло Борисович народився 1882 р. у с. Велика Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну. Член колгоспу «Соціалізм». Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 26 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОДОЛЬСЬКИЙ Олександр Тимофійович народився 1895 р. у с. Верхня Любовша Лівенського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Приїхав до Харкова з метою працевлаштування. Затриманий 13 жовтня 1930 р. харківською міліцією у магазині № 101 ХЦРК за образу директора у відповідь на те, що йому не вдалося придбати костюм. Справу передано до ОВ Харківського оперсектора ДПУ за обвинуванням у проведенні антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК

УСРР), 28 жовтня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито міжрайпрокурором 5 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОДУН Семен Іванович народився 1884 р. у с. Більське Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Більське Опішнянського р-ну Харківської обл. Пічник. Заарештований 21 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 27 грудня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ПОДУС Ілля Терентійович народився 1884 р. у с. Миколаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоноармійське Друге Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У березні 1930 р. був під арештом органів ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Заарештований 31 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 вересня та 26 жовтня 1989 р.

ПОДШИВАЛОВ Валентин Семенович народився 1912 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. [Росіянин], із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у міст. Люботин Харківської приміської зони. Слухач Харківського робітфаку ім. Котлова. Заарештований [11] грудня 1930 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Свіртабі на ст. Лодейне Поле Кіровської залізниці у Ленінградській обл. У 1936 р. втік. У 1957 р. всесоюзний розшук припинено. Реабілітований 29 березня 1957 р.

ПОЄДИНЦЕВ Дем'ян Макарович народився 1897 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ПОЄДИНЦЕВ Іван Микитович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ПОЖАРОВ Олександр Іванович народився 1898 р. у с. Підгірна Радківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Підгірна Радківка Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник Ізюмського пивного заводу. Заарештований 30 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1933 р.

ПОЖИДАЄВ Кіндрат Григорович народився 1883 р. у с. Лівівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ПОЗДНЯК Олександр Карпович народився 1876 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. висланий на Північ на 5 років. Реабілітований 25 травня 1995 р.

ПОЗДНЯКОВ Самсон Іванович народився 1887 р. у с. Залінієне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Залінієне Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 листопада 1995 р.

ПОЗЕН (Посен) Федір Федорович (Фрідріх Фрідріхович) народився 1894 р. у с. Рижове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 жовтня 1930 р.

за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ПОЗНАНСЬКИЙ Микола Миколайович народився 1905 р. у Харкові. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. У 1930 р. актор Харківського театру Української музкомедії, у 1933 р. інструктор з самодіяльного мистецтва ХТЗ. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 15 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 13 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 21 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПОЗНЯКОВ Іларіон Артемович народився 1888 р. на хут. Озерне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Плужників Яр Другого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади та поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ПОЗУМЕНТИРОВ Олександр Мойсейович народився 1893 р. у м. Таганрог Таганрозького окр. області Війська Донського. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1913—1919 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Юрисконсульт Укрзовнішторгу. Заарештований 24 липня 1924 р. як меншовик (ст. 61 КК УСРР), [10 вересня 1924 р.] звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ПОЗУМЕНТИРОВ Петро Мойсейович народився 1891 р. у м. Таганрог Таганрозького пов. області Війська Донського. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт., колишній член РСДРП. Проживав у Харкові. Відповідальний секретар, завідувач відділу Українського державного інституту охорони здоров'я. Заарештований 17 грудня 1930 р. СВ ДПУ УСРР за належність до антирад. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором НКЮ УСРР 2 лютого 1932 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ПОЗУЩАН Лаврентій Андрійович народився 1896 р. у с. Дмитрівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 липня 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений на підписку про невиїзд 26 грудня 1930 р., справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЙМАНОВ Петро Климентійович, дата і місце народження, національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав на хут. Новий Пришиб Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був через втечу, оголошений у розшук, 20 жовтня 1929 р. Куп'янським окрвідділом ДПУ порушена справа за антирад. агітацію, несплату податків, невиконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР), справу закрито Куп'янським окрпрокурором 17 грудня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОКЛЯД Анатолій Олександрович народився 1905 р. на ст. Велика Анадоль Катеринославської залізниці [Маріупольського пов. Катеринославської губ.]. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Користівка Півд. залізниці Олександрійського р-ну. Завідувач метеостанції ст. Безпалівка Півд. залізниці. Заарештований 28 жовтня 1930 р. за проведення к.-р. діяльності з метою знищення рад. влади, участь у к.-р. організації (статті 54¹¹, 54² КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ПОКУС Артем Олексійович народився 1904 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зачепилівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1928 р. за підозрою у спробі навмисного вбивства (статті 139 через ст. 16, 54¹¹ КК УСРР) і надзвичайною сесією Полтавського окрсуду 8 квітня 1929 р. (статті 45, 54¹¹ через ст. 16 з санкції ст. 54² КК УСРР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, а ухвалою Верховного Суду УСРР від 26 квітня 1929 р. розстріл замінено на 10 років ув'язнення з суворою ізоляцією, обмеженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 9 липня 1997 р.

ПОКУС Григорій Опанасович народився 1901 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із

селян, письм., позапарт. Проживав у с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 березня 1930 р. за участь у селянських заворушеннях, к.-р. агітацію та зрив колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 16 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶, 45 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі в концтаборі з пораженням у правах на 3 роки з конфіскацією майна, а рішенням Найвищого Суду УСРР від 14 червня 1930 р. термін покарання скорочено до 3 років, конфіскацію майна скасовано. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ПОКУС Текля Юхимівна народилася 1904 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 20 березня 1930 р. за участь у селянських заворушеннях, к.-р. агітацію та зрив колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 12 квітня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд і Полтавським окрсудом 16 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР) засуджена на 1 рік 6 місяців позбавлення волі, а рішенням Найвищого Суду УСРР від 14 червня 1930 р. термін покарання визнано умовним з випробним терміном 3 роки, з-під варті звільнена. Реабілітована 20 жовтня 1993 р.

ПОЛЕТИКА Олександр Мілентійович народився 1880 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із поміщиків, освіта середня, позапарт. Проживав на хут. Дисківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 грудня 1930 р. за антирад. агітацію та зв'язки з білими у 1919 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ПОЛЕШКО Іван Кононович народився 1896 р. у с. Смирнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Смирнівка Лозівського р-ну. Член колгоспу ім. Плліча. Заарештований 15 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. справу закрито зі звільненням з-під варті.

ПОЛИВАНИЙ Тихін Федорович народився 1883[4] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селя-

нин-одноосібник. Заарештований [1 квітня] 1930 р. за участь у заколоті проти союзу та агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 17, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПОЛИЖАК Євтихій Якимович народився 1882 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Залиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 травня 1931 р. (статті 4, 197 КПК УСРР).

ПОЛІЖАКА (Полежака) Іван Демидович народився 1885 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. В'язова Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПОЛІЖАКА (Полежака) Іван Євтихійович народився 1895 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. з-під варті звільнений з заборону проживання в прикордонній смузі, в Україні, у Московській та Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Дагестані, у всіх центральних округах областей, країв та автономних республік терміном на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1996 р.

ПОЛІЖАКА (Полежака) Матвій Євтихійович народився 1893 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. з-під варті звільнений із заборону проживання в прикордонній смузі, в Україні, у Московській та Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Дагестані, у всіх центральних округах областей,

країв та автономних республік терміном на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1996 р.

ПОЛІШКО Нестор Захарович народився 1870 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 29 червня 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 58, 75 ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ПОЛІШКО Панкрат Захарович народився 1880 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 серпня 1989 р.

ПОЛІЩУК Клим Лавринович народився 1891 р. у с. Краснопіль Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Редактор Державного видавництва України. Заарештований 5 листопада 1929 р. за к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Північній табі ОДПУ в с. Кам'янка Північного краю. Реабілітований 14 квітня 1992 р.

ПОЛІЩУК Панкрат Львович народився 1905 р. у с. Більче Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Інституту механізації та електрифікації сільського господарства. У 1925 р. заарештований органами ДПУ за нелегальний перетин кордону, звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє. [За ухвалою органів ОДПУ] у 1927 р. висланий з Харкова до м. Томськ, у 1931 р. звільнений від заслання. Заарештований 29 квітня 1934 р. як член к.-р. організації УВО (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у СЛОНі, у м. Кем, радгоспвідділенні Воркутабу НКВС, у серпні 1938 р. звільнений з-під варті і пра-

цював у Комі АРСР. У серпні 1941 р. мобілізований до РСЧА, з 20 квітня 1942 р. був задіяний на військових роботах. У 1947—1949 рр. працював у Рівненській обл., а потім проживав у с. Вільхуватка Єнакіївського р-ну Сталінської обл. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ПОЛЩУК Петро Васильович народився 1897 р. у с. Єзерне Білоцерківського пов. Київської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 2 березня 1920 р. на ст. Фастів Білоцерківського пов. за службу в армії Петлюри, направлений до Київського табору, справу закрито ОВ ВЧК 12-ї армії 26 квітня 1920 р., направлений у розпорядження командування Півд.-Зах. фронту.

ПОЛЩУК-АРОНОВИЧ Рафаїл Борисович народився 1896 р. у с. Маїївка Білоцерківського пов. Київської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1920—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Службовець Харківського окрсобезу. Заарештований 17 травня 1930 р. СВ ДПУ УСРР за приналежність до підпільної. к.-р. організації троцькістів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 3 червня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито заступником прокурора ДПУ УСРР 5 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Харківським облсудом 26 грудня 1935 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 196 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Термін покарання відбував на Колімі. Найвищим Судом УСРР 27 січня 1936 р. вирок скорочено до 3 років позбавлення волі, після звільнення з-під варті проживав і помер 1954 р. у Москві. Реабілітований 4 червня 1993 р.

ПОЛОВИЙ Василь Васильович народився 1884 р. у с. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Часів Яр Костянтинівського р-ну. Візник Часовоярського заводу ім. Артема. До розкуркулення проживав у с. Всеволодівка Близнюківського р-ну. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1930 р. як куркуль, що втік з місця вислання, і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПОЛОВИЙ Максим Федорович народився 1881 р. у с. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 і 1930 рр. майно конфісковано. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад.

агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ПОЛОВИЙ Сергій Васильович народився 1889 р. у с. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ПОЛОВИК Павло Петрович народився 1891 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Місце проживання невідомо. Кучер [Валківського] відділу Всеобучу. Заарештований 12 травня 1919 р. за к.-р. агітацію, справу закрито Валківською повітЧК 23 травня 1919 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

ПОЛОВИК Сергій Кіндратович народився 1888[91] р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та участь у к.-р. угрупованні (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 14 грудня 1929 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФРР у порядку постанови ЦВК ССРР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі особливої призначення, 16 червня 1935 р. звільнений з-під варті достроково. Реабілітований 8 вересня 1993 р.

ПОЛОВИНКА Іван Іванович народився 1897 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 18 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛОВИНКІН (Половинка) Василь Сергійович народився 1892 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 листопада 1930 р. за проведення антирад. та к.-р. діяльності (стат-

ті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1937 р. слюсар ст. Харків-Основа Півд. залізниці. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Олексіївським райвідділком НКВС 15 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), з-під варти звільнений. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ПОЛОВКО Опанас Петрович народився 1905 р. у с. Великі Бучки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 червня 1929 р. за антирад. агітацію та злісне ухилення від виконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Перебував на засланих в Архангельську. З 3 жовтня 1930 р. перебував у психвідділенні Архангельської міської радлікарні з діагнозом «душевний розлад у вигляді шизоїдної реакції». Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 березня 1931 р. достроково звільнений від покарання з правом вільного проживання в СРСР.

ПОЛОЗ (Полозов) Михайло Миколайович народився 1891 р. у Харкові. Українець, з дворян (службовців), освіта вища, у 1908—1920 рр. член УПСР (УКП боротьбистів), у 1920—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Москві. Заступник голови бюджетної комісії ЦВК СРСР. Заарештований 12 січня 1934 р. як член УВО та за належність до боротьбистсько-укапістського центру (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ОДПУ від 4 червня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі. Розстріляний на Соловках 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. Реабілітований 8 березня 1957 р. і 15 листопада 1988 р.

ПОЛОМАНІЙ Никола Юхимович народився 1896 р. на хут. Синичине Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Синичине Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1932 р. як організатор релігійної громади, що проводила антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при

колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ПОЛОНИК Сила Іванович народився 1890 р. у с. Єреміївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єреміївка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію та участь у бандах (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 18 травня 1931 р. зі звільненням з-під варти.

ПОЛОННИКОВ Олександр Іванович народився 1891 р. у с. Тьоткіне Рильського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1920—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Технік-конструктор ХТЗ. Заарештований 6 листопада 1933 р. як член к.-р. організації, що проводив к.-р. діяльність і виявляв терористичні тенденції (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Вологда, м. Вельськ, у 1937 р. переведений до м. Теміртау Казахської РСР. Реабілітований 17 липня 1959 р.

ПОЛСТЯНКІН Юхим Федорович народився 1884 р. у с. Покровське Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покровське Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований у березні 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 10 червня 1931 р. за відсутності складу злочину.

ПОЛТАВЕЦЬ Василь Андрійович народився 1891 р. у с. Завгороднє Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Завгороднє Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 14 березня 1993 р.

ПОЛТАВЕЦЬ Кузьма Володимирович народився 1872 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано.

Заарештований 12 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 30 листопада 1989 р.

ПОЛТАВЕЦЬ Максим Давидович народився 1887 р. у с. Сидоренкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сидоренкове Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 14 березня 1993 р.

ПОЛТАВСЬКИЙ Андрій Васильович народився 1911 р. на хут. Яхременки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Яхременки Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав як утриманець особи, що позбавлена виборчих прав. Заарештований 3 грудня 1930 р. за к.-р. агітацію, замах на активістів (статті 54¹⁰, 54⁹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛТАВСЬКИЙ Василь Самсонович народився 1865 р. на хут. Яхременки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Яхременки Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1928 р. частину майна конфісковано. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований [3 грудня 1930 р.] за к.-р. агітацію серед селян с. Руда Балка, залякування бідноти та місцевого активу, помсту за конфіскацію майна, агітацію проти колгоспів (статті 54⁹, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛТАВСЬКИЙ Денис Самсонович народився 1881 р. і проживав у с. Яхременки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 25 березня 1919 р. за антирад. агітацію, справу закрито Валківською повітЧК 15 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ПОЛТАВСЬКИЙ Іван Наумович народився 1874 р. у с. Олександрівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Сторож мосту на ст. Куп'янськ Півд. залізни-

ці. 2 лютого 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 лютого 1930 р. за відкрити протидію заходам рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПОЛТАВСЬКИЙ Іван Самсонович народився 1862 р. на хут. Яхременки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Яхременки Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований [3 грудня 1930 р.] за к.-р. агітацію, замах на активістів (статті 54⁹, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛТЄВ Митрофан Іванович народився 1895 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 червня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі, підготовку зриву зборів та виборів у сільраду (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

ПОЛТОРАЦЬКИЙ Сергій Ілліч народився 1904 р. на хут. Веселий Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у Близнюківському р-ні Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 липня 1929 р. за антирад. агітацію та допомогу білим під час Громадянської війни (статті 54¹⁰, 54¹⁷ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 59³ КК РСФСР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років з конфіскацією майна, крім трудової норми. Реабілітований 2 лютого 1993 р.

ПОЛУЕКТОВ Андрій Кузьмич народився 1877 р. у с. Хохлове Белгородського пов. Курської обл. Росіянин, із селян, малописьм., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник на будівництві будинку ВУЦВК. Заарештований 24 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 17 червня 1932 р.

ПОЛУЕКТОВ Григорій Лларіонович народився 1904 р. у с. Верхня Луб'янка Бірюцького пов. Воронежської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у Харкові. Вантажник ст. Харків-Балашівка Півд. залізниця. У 1929 р. розкуркулений. У 1932 р. майно конфісковано, виселений з хати. Заарештований 15 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰

КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ПОЛУМИСНИЙ Григорій Йосипович народився 1900 р. у с. Березівка [м. Золочів] Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

ПОЛУМИСНИЙ Іван Андрійович народився 1894 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Березівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1928 р. під слідством за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 21 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПОЛУМИСНИЙ Іван Якович народився 1900 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ПОЛУПАН Василь Григорович народився 1876 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ПОЛУПАН Іван Захарович народився 1880 р. у с. Липці Харківського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну. Селянин-одноосібник, мірошник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ПОЛУПАН Михайло Васильович народився 1912 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛУПАН Онисія Миколаївна народилася 1880 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Липці Липецького р-ну. Селянка-одноосібниця. У 1931 р. розкуркулена, позбавлена виборчих прав. Заарештована 17 лютого 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР 26 серпня 1932 р. вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 10 жовтня 1989 р.

ПОЛУПАН Павло Гаврилович народився 1867 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 серпня 1930 р. Старосалтівським райвідділком Харківського окрвідділу ДПУ за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

ПОЛУПАНОВ Іван Єліфанович народився 1894 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Писарівка Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. розкуркулений. Заарештований 16 березня 1931 р. за антирад. агітацію і зловмисне приховування племінної худоби від здачі державі (статті 54¹⁰, 59 КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛУПАНЬ Іван Карпович народився 1872 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-од-

ноосібник. Розкуркулений. Заарештований 30 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ПОЛУЯНОВ Данило Пилипович народився 1874 р. у с. Ясинувате Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ясинуватне Борівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 2 листопада 1930 р. за відсутності доказів зі звільненням з-під варті.

ПОЛЧАНИНОВА Катерина Іванівна народилася 1892 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Колгоспниця. Заарештована 12 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським обвідділом ДПУ 7 квітня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛЬЩА Микита Іванович народився 1870 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛЮХОВИЧ Федір Трохимович народився 1877 р. у с. Серники Пінського пов. Мінської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Торговець. Заарештований 16 квітня 1933 р. за зберігання і розповсюдження релігійної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1933 р. висланий з м. Харкова, позбавлений права проживання у 12 центральних населених пунктах на 3 роки. Реабілітований 19 квітня 1994 р.

ПОЛЯК Марко Самійлович народився 1905 р. у м. Боярка Київського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 7 березня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки, звільнений з-під варті достроково за ухвалою від 14 вересня 1929 р. За ухвалою

особливої наради при НКВС СРСР від 28 вересня 1935 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Помер 7 грудня 1944 р. у Ленінграді. Реабілітований 11 квітня 1995 р.

ПОЛЯКОВ Андрій Васильович народився 1905 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Перемога». Заарештований 12 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ПОЛЯКОВ Василь Степанович народився 1904 р. у с. Караван Валківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караван Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком ДПУ 15 серпня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛЯКОВ Мойсей Семенович народився 1872 р. у с. Мануйлівка Льговського пов. Курської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Олександрівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЛЯКОВ Онисим Семенович народився 1887 р. у с. Мануйлівка Льговського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. заборонено проживання в прикордонній смузі, на Уралі, у Московській та Ленінградській обл., Північно-Кавказькому краї, Дагестані, у всіх центральних округах областей, країв та автономних республік на 3 роки зі звільненням з-під варті. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ПОЛЯКОВ Федір Максимович народився 1879 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Введенка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав.

Заарештований 25 грудня 1930 р. за агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПОЛЯНСЬКИЙ Іван Гаврилович народився 1898 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ПОЛЯНСЬКИЙ Іван Федотович (Федорович) народився 1891 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. діяльність і судовою трійкою ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. (статті 54⁴, 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний після 18 березня 1930 р. [у м. Полтава]. Реабілітований 14 грудня 1992 р.

ПОЛЯНСЬКИЙ Степан Леонтійович народився 1907 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 14 грудня 1992 р.

ПОЛЯНСЬКИЙ Степан Іванович народився 1910 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 14 грудня 1992 р.

ПОЛЯНЦЕВ-ПОЛЯНСЬКИЙ Свирид Гаврилович народився 1887 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із се-

лян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 червня 1931 р. позбавлений волі у ВТТ на 7 років. Покарання відбував з липня 1931 р. у Темтабі в Темниковському р-ні Мордовської обл. Середньо-Волзького краю, з грудня 1931 р. у Білбалттабі на ст. Медвежа Гора (м. Медвежегорськ), у вересні 1933 р. у Дмиттабі в м. Дмитров Московської обл. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ПОЛЯЩЕНКО Пилип Омелянович народився 1900 р. у с. Стара Мілова Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Золочівського р-ну Харківської обл. Слюсар депо ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ПОМАЗАН Іван Кузьмич народився 1892 р. у с. Лигівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Яр Сахновщинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1931 р. за організацію масових заворушень, змову щодо вбивства голови сільради с. Надєждине, невдоволення заходами рад. влади на селі (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і нарсудом Сахновщинського р-ну 25 квітня 1932 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 69 ч. 1 КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі, а за ст. 29 пункти «а» — «г» на 2 роки позбавлення прав.

ПОМАЗАН Тихін Єлисейович народився 1869 р. у с. Дмитрівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений на підписку про невиїзд 21 жовтня 1930 р., справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОМАЗАН Яків Прокопович народився 1871 р. у с. Дмитрівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 жовтня 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої нара-

ди при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Під слідством ХОУ НКВС з 3 до 12 жовтня 1941 р. за антирад. настрої, справу закрито за браком доказів.

ПОМАЗАНОВ Георгій Андрійович народився 1897 р. у с. Волохівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Жовтневе Вовчанського р-ну. Учитель Жовтневої школи. Заарештований 19 жовтня 1930 р. за службу в гайдамацькому каральному загоні, службу в Білій армії і агітацію проти рад. влади (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 23 листопада 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОМАЗУН Семен Федорович народився у с. Заводи Вовчанського пов. Харківської губ., дата народження, національність, походження, освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Заводи Другі Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1929 р. за підпал клуні (ст. 54⁸ КК УСРР), 18 листопада 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 28 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОМАЗУНОВСЬКИЙ Андрій Улянович народився 1882 р. у с. Верхній Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Салтів Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 вересня 1931 р. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ПОМАЗУНОВСЬКИЙ Василь Лаврентійович народився 1886 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Національність і походження невідомі, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством з 23 листопада 1929 р. за знищення хліба (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 28 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОМ'ЯНСЬКИЙ Лев Ілліч народився 1906 р. у м. Гадяч Гадяцького пов. Полтавської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, за фактом шорник. Заарештований 15 грудня 1927 р.

за антирад. агітацію та участь в антирад. організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 червня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Марійської обл. на 3 роки. На засланні перебував у м. Йошкар-Ола Марійської АРСР. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1930 р. позбавлений права проживання в Московській, Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Помер 29 квітня 1986 р. у Москві. Реабілітований 27 лютого 1996 р.

ПОНЕДІЛОК Степан Іванович народився 1914 р. у с. Бурбулатове Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бурбулатове Близнюківського р-ну Харківської обл. Секретар Миколаївської сільради. Заарештований 18 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ПОНОМАР Микита Іванович народився 1891 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Український Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Антон Петрович народився 1887 р. у с. Тучне Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Верхня Роганка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 грудня 1928 р. за антирад. агітацію та протидію заходам рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. позбавлений права проживання в Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях та округах, на території УСРР з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПОНОМАРЕНКО Афіноген Онікійович народився 1875 р. у с. Шахматове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано.

Заарештований 23 листопада 1929 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Василь Григорович народився 1883 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Сигналіст ст. Балаклія Півд. залізниці. Заарештований 25 січня 1930 р. за агітацію проти хлібозаготівлі, самообкладання, колективізації та тісний зв'язок з куркулями (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ПОНОМАРЕНКО Володимир Данилович народився 1901 р. у с. Насташка Васильківського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Голова мовної комісії Інституту комуністичної журналістики. Заарештований 3 листопада 1933 р. ОВ Харківського облвідділу ДПУ як член к.-р. організації, що мала за мету повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу припинено особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПОНОМАРЕНКО Гнат Федорович народився 1898 р. у с. Якимівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Якимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Бригадир артілі ім. РСЧА. Заарештований 10 грудня 1932 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. з-під варти звільнений.

ПОНОМАРЕНКО Григорій Єгорович народився 1871 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Дмитро Юхимович народився 1892 р. у с. Царедарівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Царедарівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфі-

сковано. Заарештований 26 березня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Єлисей Семенович народився 1870 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 травня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ПОНОМАРЕНКО Єлисей Юхимович народився 1885 р. у с. Якимівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Якимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Робітник артілі ім. РСЧА. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 грудня 1932 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Іван Іванович народився 1871 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 січня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Карпо Прокопович народився 1884 р. у с. Антонівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Обозний армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутне.

ПОНОМАРЕНКО Кирило Оникійович народився 1875 р. у с. Лиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Частину майна конфісковано. Заарештований 30 листопада 1929 р. за

к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Кирило Семенович народився 1897 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Службовець. Заарештований 25 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ПОНОМАРЕНКО Микита Іванович народився 1877 р. у с. Покровське Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покровське Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Митрофан Гаврилович народився на хут. Лисогірка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав на хут. Лисогірка Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 травня 1930 р. за підпал майна під час розкуркулення (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. за невідповідності обвинувачення.

ПОНОМАРЕНКО Олександр Прокопович народився 1897 р. у с. Михайлівка Дмитрівського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Наталине Красноградського р-ну Харківської обл. Вантажник на млині. Заарештований 5 травня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Красноградського р-ну 5 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Олександр Семенович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Українець, із кустарів, освіта початкова, позапарт. Без певних занять. Заарештований 1 лютого 1931 р. за політичне шкідництво (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 8 травня 1931 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Олексій (Єлисей) Карпович народився 1885 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Член колгоспу «Заповіт». Заарештований 22 серпня 1931 р. за підготовку збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 14 січня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Павло Ілліч народився 1897 р. у с. Павлівка Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Павлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до комуни», тесля. Заарештований 29 вересня 1933 р. за участь у к.-р. терористичній організації (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 20 січня 1934 р. (статті 4, 131, 197 КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Павло Корнійович народився 1897 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Лозівського р-ну. Член колгоспу «Серп і молот». Заарештований 15 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Павло Мефодійович народився 1882 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вербівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 серпня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Павло Никифорович народився 1897 р. у с. Бригадірівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадірівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 23 червня 1938 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 квітня 1938 р. Реабілітований 7 липня 1989 р. і 16 квітня 1965 р.

ПОНОМАРЕНКО Прокіп Онікійович народився 1882 р. на хут. Ряднівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски

Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 23 листопада 1929 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р.

ПОНОМАРЕНКО Сергій Євдокимович народився 1908 р. у с. Павлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Павлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу «Шлях до комуні». Заарештований 8 жовтня 1933 р. за участь у к.-р. терористичній організації (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 січня 1934 р. (статті 4, 131, 197 КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Степан Кузьмич народився 1897 р. на хут. Пономаренко Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Пономаренко Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 травня 1927 р. за к.-р. діяльність (ст. 60 КК УСРР), 3 листопада 1927 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито помічником Ізюмського окрпрокурора 21 грудня 1927 р. із застосуванням амністії до 10-річчя Жовтневої революції (ст. 4 п. «ж» КПК УСРР).

ПОНОМАРЕНКО Степан Пилипович народився 1871 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 3 грудня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 12 жовтня 1996 р.

ПОНОМАРЕНКО Тимофій Омелянович народився 1900 р. у с. Рябухине Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Рябухине Таранівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 12 серпня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ПОНОМАРЕНКО Тихін Маркович народився 1896 р. у с. Покровське Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Молотобоець ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. У 1931—1932 рр. розкуркулений. Заарештований 28 лютого 1933 р. за антирад. агітацію

(ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Покарання відбував у Тагілтабі в Свердловській обл. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ПОНОМАРЕНКО Яків Кирилович народився 1885 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПОНОМАРЬОВ Василь Йосипович народився 1897 р. на хут. Василівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Василівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 30 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОНОМАРЬОВ Василь Олександрович народився 1902 р. у с. Курилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Раківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 1 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 квітня 1938 р. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ПОНОМАРЬОВ Василь Олександрович народився 1903 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [30 січня 1930 р.] Харківським окрвідділом ДПУ за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ПОНОМАРЬОВ В'ячеслав Іванович народився 1902[6] р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського будівельного тресту № 6. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 28 грудня 1932 р. як член селянської по-

встанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 13 березня 1933 р. (ст. 221 ч. 1 КПК УСРР).

ПОНОМАРЬОВ Іван Петрович народився 1891 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну. Мірошник держмлина «Союзхліб». Позбавлений виборчих прав, перебував під слідством за службу в Білій армії. Заарештований 27 січня 1931 р. за активну діяльність проти революційного руху під час Громадянської війни, за систематичну шкідницьку діяльність (статті 54¹³, 75 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. (статті 54¹⁰, 54¹³, 75 КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 серпня 1997 р.

ПОНОМАРЬОВ Йосип Іванович народився 1905 р. у м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт, у 1923—1925 рр. член КПЗУ. Проживав у Харкові. Техпром ВУКу загально-го машинобудування. Заарештований 8 квітня 1934 р. за участь в українській к.-р. організації та причетність до терористичної діяльності (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 1 грудня 1959 р.

ПОНОМАРЬОВ Кузьма Юхимович народився 1872 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою судовою трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПОНОМАРЬОВ Микола Дмитрович народився 1900 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Куньє Балаклійського р-ну Харківської обл. Бухгалтер артілі «Жовтень». У 1920 р. під слідством СПВ Півд.-Зах. фронту за участь у банді Савонова. Заарештований 21 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність і як колишній член банди (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПОНОМАРЬОВ Михайло Гнатович, дата і місце народження, національність, походжен-

ня, освіта і партійність невідомі. Проживав у Куп'янському р-ні Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1933 р. за проведення антирад. агітації та участь в організованому саботажі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 15 травня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПОНОМАРЬОВ Олександр Касянович народився 1885 р. у с. Мала Вовча Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Вовча Другого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Торговець. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ПОНОМАРЬОВ Павло Тимофійович народився 1884 р. на хут. Лазуківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ПОНОМАРЬОВ Петро Кузьмич народився 1899 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 18 лютого 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), Харківським окрвідділом ДПУ [18 квітня 1930 р.] справу виділено в окреме провадження, рішення в справі відсутнє.

ПОНОМАРЬОВ Роман Петрович народився 1905 р. у с. Єгорівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єгорівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 лютого 1933 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ПОНОМАРЬОВ Семен Данилович, дата та місце народження, національність, освіта невідомі. Із селян, позапарт. Проживав у м. Ку-

п'янськ Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОНОМАРЬОВ Степан Філімонович народився 1883 р. у с. Старовірівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на ст. Мохнач Півд. залізниці (Зміївського р-ну Харківської обл.). У 1931 р. майно конфісковано, виселений з хати. Заарештований 1 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ПОНОМАРЬОВ Тихін Кузьмич народився 1896 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1931 р. за хуліганські дії щодо бідняка-активіста (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 20 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 7 лютого 1995 р.

ПОПАДЧЕНКО Федір Андрійович народився 1866 р. на хут. Шаповалівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Шаповалівка Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію і Харківським окрсудом 1 січня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією та поразенням у правах на 5 років. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ПОПЕЛЬНУХ Костянтин Никифорович народився [1888 р.] у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований [10] червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги в 1920 р. (ст. 58 КК УСРР), 2 липня 1923 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутне.

ПОПЕЛЬНУХ Надія Михайлівна народилася [1897] р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської

губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештована [12] червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги в 1920 р. (ст. 58 КК УСРР), 29 червня 1923 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутне.

ПОПІВСЬКИЙ Василь Васильович народився 1889 р., місце народження невідоме. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. [Проживав у Харкові. Працював у Українському НДІ раціоналізації торгівлі.] Заарештований 11 квітня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 14 травня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПОПЛАВСЬКА Катерина Володимирівна народилася 1893 р. у м. Москва. [Полька], з військовослужбовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Кореспондентка технічної й торгової контори Петухова. Заарештована 27 вересня 1921 р. ОВ Полтавського військового округу, етапована до Харкова в розпорядження ОВ Харківського військового округу, 5 березня 1922 р. звільнена з-під варті, інші відомості в справі відсутні. Заарештована 9 серпня 1922 р. за шпигунство на користь Польщі, [17 серпня] 1922 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СОЧ ДПУ 8 грудня 1922 р. за недоведеності складу злочину з анулюванням підписки про невиїзд.

ПОПЛАВСЬКИЙ Олег Цеславович народився 1903 р. у м. Санкт-Петербург. Українець, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Науковий співробітник Харківського художньо-історичного музею. Заарештований 15 жовтня 1933 р. за участь у к.-р. організації «Російсько-український фашистський блок» (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Проживав у м. Ангарську, працював на військово-му підприємстві п/с 91/2. За висновком слідвідділу УКДБ по Харківській обл. від 24 липня 1958 р. підлягав реабілітації.

ПОПОВ Андрій Андрійович народився 1905 р. у м. Єлець Єлецького пов. Орловської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Станичне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Диякон. Заарештований 27 січня 1930 р. за хуліганство (ст. 70 ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ПОПОВ Андрій Никифорович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Обліковець ХВРЗ. Заарештований 13 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ПОПОВ Андрій Петрович народився 1877 р. у с. Водяне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня духовна, позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Священик. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 110 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ПОПОВ Володимир, дата і місце народження, національність, освіта, партійність і посада невідомі. Із священнослужителів. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Заарештованим не був, під слідством Ізюмської повітЧК у [березні] 1919 р. за антирад. агітацію, справу закрито Ізюмською повітЧК 20 березня 1919 р.

ПОПОВ Володимир Георгійович народився 1903 р. у с. Водяне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта [середня] технічна, позапарт. Проживав у с. Водяне Зміївського р-ну Харківського окр. Псаломщик. Заарештований 10 серпня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію, побиття бідняків та активістів (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), 17 лютого 1930 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд і Харківським облсудом 27 березня 1930 р. виправданий.

ПОПОВ Григорій Іванович народився 1865 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Охоче Таранівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 12 серпня 1930 р. за недоведеності обвинувачення.

ПОПОВ Дмитро Миколайович народився 1872 р., місце народження, походження, партійність невідомі. Росіянин. Проживав у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Місце роботи та посада невідомі. Заарештований 19 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 25 березня 1919 р.

ПОПОВ Дмитро Юхимович народився 1904 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської

губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 грудня 1932 р. за антирад. агітацію та зрив хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 15 жовтня 1991 р.

ПОПОВ Іван Андрійович народився 1886 р. і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 серпня 1929 р. і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий на 3 роки до Північного краю. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

ПОПОВ Іван Савович народився 1904 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківського окр. Торговець. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та зрив заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

ПОПОВ Іван Федорович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ПОПОВ Кирило Опанасович народився 1907 р. у с. Леб'яже Костянтинівського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Красноградського р-ну Харківської обл. Вантажник залізничної ст. Зачепилівка. Заарештований 3 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПОПОВ Ларіон Ілліч народився 1882 р. у с. Нехотєвка [Белгородського] пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, по-

запарт. Проживав на хут. Козлов Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПОПОВ Марко Григорович народився 1894 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 24 листопада 1931 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 лютого 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1993 р.

ПОПОВ Микола Прокопович народився 1906 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1931 р. за участь у теракті проти активу с. Уди (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОПОВ Михайло Андрійович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Технік-виконроб Коопбудспілки. За ухвалою ОВ Півд.-Зах. фронту від 8 червня 1920 р. ув'язнений до концтабору на 3 місяці за к.-р. діяльність. Заарештований 26 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію і к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 10 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОПОВ Михайло Порфирович народився 1907 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Поденник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ПОПОВ Михайло Трохимович народився 1888 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кумпівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений,

позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 грудня 1932 р. за систематичну агітацію проти заходів рад. влади на селі, підлив трудової дисципліни в колгоспі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 жовтня 1989 р.

ПОПОВ Ничипір Григорович народився 1879 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 вересня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ПОПОВ Олександр Іванович народився 1891 р. у с. Куп'єваха Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт., у 1919—1920 рр. член української партії соціалістів-революціонерів (боротьбистів), у 1920—1921 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Професор Харківського інституту соціального виховання, учитель середньої школи № 6 м. Харкова. Заарештований 25 липня 1931 р. як член української к.-р. організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член антирад. націоналістичної терористичної повстанської організації, справу закрито УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Реабілітований 3 червня 1993 р.

ПОПОВ Олександр Степанович народився 1879 р. у с. Новий Лиман Богучарського пов. Воронежської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав на ст. Власівка Півд. залізниці (Полтавського окр.). Черговий по станції. Заарештований 25 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ПОПОВ Олександр Якович народився 1868 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну Ізюмського окр.

Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПОПОВ Павло Микитович народився 1904 р. у с. Дар'їно Суджанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач головної крамниці відділу постачання ХПЗ. Заарештований 17 березня 1933 р. ЕКВ ДПУ УСРР за шкідництво (ст. 54⁷ КК УСРР), 3 вересня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, Харківським облсудом 17 жовтня 1933 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) виправданий.

ПОПОВ Павло Олексійович народився [1872 р.] і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину. У 1929 р. проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 18 липня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію жіночого бунту проти землевпорядкування (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Від вислання переховувався до 1936 р. Розстріляний 23 серпня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 серпня 1937 р. Реабілітований 31 серпня і 4 квітня 1989 р.

ПОПОВ Петро Миколайович народився 1879 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 березня 1930 р. за антирад. агітацію та підбурювання селян до виступу проти рад. влади (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ПОПОВ Порфирій Кузьмич народився 1881 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарешто-

ваний 10 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ПОПОВ Савелій Єгорович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ПОПОВ Степан Іванович народився 1907 р. на хут. Балки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського стоматологічного інституту. Заарештований 11 січня 1934 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на повалення рад. влади (статті 54¹¹, 54¹² КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 17 червня 1961 р.

ПОПОВ Степан Полікарпович народився 1888 р. у с. Колодне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колодне Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно частково конфісковано. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райапаратом ДПУ 6 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) у зв'язку з внесенням у списки куркулів Будьоннівської сільради на адмінвистання за межі України.

ПОПОВ Степан Тимофійович народився [1869 р.] на хут. Камнієнка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорофіївка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 6 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 12 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОПОВ Устим Тихонович народився 1884 р. у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. У 1930 р. позбавлений

виборчих прав. Заарештований 23 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ПОПОВ Федір Тимофійович народився [1878 р.] на хут. Камнієнка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорофіївка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 18 березня 1930 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 12 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОПОВ Федір Якович народився 1881 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Бухгалтер райвиконкому. Заарештований 14 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 вересня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 22 червня 1995 р.

ПОПОВ Федот Пудович народився 1895 р. у с. Вільхуватка Товчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурулуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію, участь у «волинці», спробу побити членів комісії з вилучення хлібних надлишків (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1931 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ПОПОВ Хома Іванович народився 1873 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Костянтиноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ПОПОВ-ТИЧИНСЬКИЙ Кирило Антонович народився 1913 р. у Харкові. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у міст. Люботин Харківської примі-

ської зони. Учень Харківського механічного залізничного технікуму. Заарештований 12 грудня 1930 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Далекосхідного краю. Після звільнення повернувся до м. Люботин. Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 25 квітня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 29 березня 1957 р.

ПОПОВА Агрипина Петрівна народилась і проживала в с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Росіянка], із селян, неписьменна, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештованою не була, під слідством Ізюмської повітЧК у травні 1919 р. за опір продрозкладці. Рішення в справі відсутнє.

ПОПОВА Віра Іванівна народилась 1884 р. у м. Курськ Курської губ. Українка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Сестра милосердя лікарні Дон. залізниці. Заарештована 16 жовтня 1930 р. за зв'язок із закордоном та за к.-р. діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 квітня 1931 р. заборонено проживання в Москві, Ленінграді, Північно-Кавказькому краї, Україні, означених округах та прикордонній смузі терміном на 3 роки. Реабілітована 7 липня 1989 р.

ПОПОВА Феодосія Іванівна народилась 1891 р. у м. Керч Керченського пов. Таврійської губ. Росіянка, походження невідоме, освіта вища, член партії правих есерів. Проживала в Харкові. Бухгалтер-контролер каси Вукоопспілки. Заарештована 31 травня 1922 р. Харківським губвідділом ДПУ як правий есер, 2 серпня 1922 р. звільнена з-під варт на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє. У 1928 р. під слідством ДПУ УСРР за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ПОПОВИЧ Євдокія Трохимівна народилась 1887 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Грушуваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд Ізюмського окрвідділу ДПУ з 19 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

ПОПОВИЧ Максим Іванович народився 1875 р. у м. Лохвиця Лохвицького пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав на роз'їзді Сухий Півд. залізниці (Полтавський окр.). Начальник роз'їзду. Заарештований 19 лютого 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (статті 58¹³, 58¹⁰ КК РСФРР) заборонено проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених округах та Україні на 3 роки. Перебував на засланих в м. Иркутськ.

ПОПОВИЧ Микола Антонович народився 1882 р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1931 р. позбавлений волі у ВТТ на 7 років. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ПОПОВИЧ Степан Миколайович народився 1887 р. у с. Осташівці Тернопільського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Літературний редактор Партвидаву ЦК КП(б)У. Заарештований 4 листопада 1933 р. як член к.-р. організації УВО (статті 16, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОні. Розстріляний 3 листопада 1937 р. в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежгорськ Карельської АРСР за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 23 серпня 1989 р.

ПОПСУЙШАПКО Василь Артемович народився 1894 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 вересня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ПОРАЙ-КОШИЦЬ Борис Володимирович народився 1886 р. і проживав у Харкові. Українець, з дворян, освіта середня спеціальна, по-

запарт. Художник музейної секції губвідділу народної освіти. Заарештований 29 січня 1920 р. за к.-р. діяльність і колегією Харківської губЧК 8 квітня 1920 р. відправлений до губвідділу народної освіти на 1 рік примусових робіт з використанням за спеціальністю, вилучене під час арешту майно конфісковано. Реабілітований 30 квітня 1996 р.

ПОРЕЧНИЙ (Поречний) Михайло Миколайович народився 1890 р. у с. Нижня Парова Львовського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківської приміської зони Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Андреева. У 1929 р. Львовським окрсудом за невиконання хлібозаготівлі (ст. 61 КК РСФРР) висланий на Урал на 2 роки і засуджений на 3 роки примусових робіт. Заарештований 31 липня 1932 р. за антирад. агітацію і шкідницьку діяльність (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (статті 54⁷, 54¹⁰, 46 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі. Ухвалою колегії в транспортних справах Верховного Суду СРСР від 16 грудня 1932 р. вирок лінсуду від 19 листопада 1932 р. скасовано, справу закрито. Реабілітований 4 лютого 1992 р.

ПОРІЦЬКИЙ Василь Іванович народився 1900 р. у с. Андрусівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Консультант гідрометеорологічного комітету при РНК УСРР. Заарештований 24 січня 1931 р. як член к.-р. повстанської організації на Півд. залізниці (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1931 р. (ст. 54¹² КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Перебував на засланих у Котласі, працював у системі водобуду. Звільнений 31 січня 1934 р. за ухвалою колегії ОДПУ від 14 травня 1933 р. Проживав у Челябінську, працював начальником управління гідрометеорології, після Великої Вітчизняної війни працював в облздороввідділі. Проживав і 17 лютого 1953 р. помер у Києві. Реабілітований 8 червня 1963 р.

ПОРОХНІЙ Михайло Іванович народився 1893 р. на хут. Охочий Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Охочий Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 серпня 1928 р. за участь у каральній експедиції білогвардійців, антирад. агітацію, зберігання зброї, несплату податків та образу представників влади (статті 54¹⁰, 54¹³, 71², 58,

196 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 жовтня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях та округах та Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ПОРТЯНКО Кузьма Сидорович народився 1886 р. на хут. Сирітський Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сирітський Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 8 березня 1931 р.

ПОРТЯНОВ Микола Федосійович народився 1885 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Базаліїв Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1930 р. за службу в каральному загоні Білої армії та антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ПОРУЧИКОВ Юрій Дмитрович народився 1911 р. у с. Качкарівка Херсонської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент. Заарештований 24 січня 1931 р. за участь у к.-р. організації та антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 31 серпня 1932 р. звільнений з-під варті достроково. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ПОРУЧКО Леонід Олександрович народився 1905 р., місце народження невідоме. Українець, соціальне походження, освіта, партійність невідомі. Останні місяці проживання і роботи невідомі. Заарештований 8 квітня 1933 р. за проведення антирад. агітації серед студентів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 16 травня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПОРФИЛКО Йосип Іванович народився 1879 р. у м. Ізюм Харківської губ. Українець, з ремісників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Борівського р-ну Ізюмського окр. Диякон. Заарештований 29 січня 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. позбавлений

волі в концтаборі на 6 років. Реабілітований 30 липня 1989 р.

ПОСОХОВ Володимир Васильович народився 1875[9] р. на хут. Леонівка Валуйського пов. Воронежської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Сухий Яр Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 травня 1929 р. як член к.-р. угруповання, за антирад. агітацію, навмисне ухилення від сплати зборів та податків (статті 54¹⁰, 54¹¹, 58 КК УСРР), 22 червня 1929 р. звільнений з-під варті, справу закрито Куп'янським окрпрокурором 15 жовтня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОСОХОВ Пилип Наумович народився 1885 р. у с. Куземівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куземівка Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 2 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Сватівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 23 серпня 1931 р. за браком доказів.

ПОСПЕЛОВ Іван Євдокимович народився 1891 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бузове Другого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, частину майна конфісковано. Заарештований 10 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ПОСТАВНИЙ Сергій Юхимович народився 1882 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну. Без певних занять. У 1921 р. як працівник ЧК за зв'язки з бандитами позбавлений волі в концтаборі на 5 років, через 20 днів був звільнений за амністією. Заарештований 2 лютого 1932 р. як колишній працівник царської поліції і жандармський «сексот» під псевдонімом «Попов» (ст. 54¹³ КК УСРР) і Харківським облсудом 1 жовтня 1932 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований 15 жовтня 1992 р.

ПОСТИКА Ілля Якович народився 1887 р. у с. Сербине Херсонського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Лікар поліклініки. Заарештований 27 січня 1930 р. як організатор і керівник повстанської організації, яка мала за мету повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [24 квітня 1930 р.] у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПОСТНИКОВ Олексій Овсійович народився 1904 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

ПОСТНИКОВА (Марка) Ольга Олександрівна народилася 1898 р. у м. Вільно Віленської губ. Росіянка, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Викладач Харківського кооперативного інституту. Заарештована 4 березня 1931 р. за участь у к.-р. військовій офіцерській організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 25 грудня 1931 р. за відсутності доказів злочину.

ПОСТОЄВ Іван Вавилович народився 1893 р. у с. Нова Борова Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. Грабар на будівництві. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 жовтня 1932 р. за систематичне розкрадання радгоспного майна (ст. 54⁷ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 грудня 1932 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата розстрілу невідома. Реабілітований 25 березня 1992 р.

ПОСТОЄВ Харитон Микитович народився 1874 р. у с. Нова Борова Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. Грабар на будівництві. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 19 жовтня 1932 р. за систематичне розкрадання радгоспного майна (ст. 54⁷ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 грудня 1932 р. винесено ухвалу про розстріл.

Розстріляний у Харкові, дата розстрілу невідома. Реабілітований 25 березня 1992 р.

ПОСТОЛЕНКО Григорій Федорович народився 1885 р. у м. Суми Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець швейної майстерні заводу «Оружейник». Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 10 травня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПОСТУПНИЙ Іван Пилипович народився 1868 р. у с. Великі Хутори Вовчанського пов. Харківської губ. Національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Великі Хутори Куп'янського р-ну. Чоботар, тесля. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію та зрив хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОТАНІН Федір Вікторович народився 1879 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 19 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОТАПЕНКО Григорій Федорович народився 1882 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Сільгоспробітник радгоспу «Мар'їне». У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років, справу закрито УНКВС по Харківській обл. 26 лютого 1939 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПОТАПЕНКО Роман Федорович народився 1878 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 27 січня 1930 р.

за активну участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 квітня 1930 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПОТАПЕНКО Федір Павлович народився 1885 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Заарештований 20 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ПОТАПОВ Василь Несторович народився 1888 р. у с. Нова Борова Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. Грабар на будівництві. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 19 жовтня 1932 р. за систематичне розкрадання радгоспного майна (ст. 54⁷ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 грудня 1932 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата розстрілу невідома. Реабілітований 25 березня 1992 р.

ПОТАПОВ Володимир Максимович народився 1905 р. у с. Олександрівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ПОТАПОВ Максим Абрамович народився 1873 р. у с. Кочетен Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським помпрокурора 7 серпня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з клопотанням перед особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР про застосування адмінвипуску. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ПОТАПОВ Олексій Симонович народився 1890 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балак-

лійського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Донець». У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 1 квітня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 квітня 1995 р.

ПОТАПОВ Петро Кирилович народився 1902 р. на хут. Масловський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник вагоноремонтного заводу. Заарештований 22 березня 1933 р. за приховування свого соціального походження (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським ОП ХВ ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 3 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОТЕЛИЦЬКИЙ Михайло Євгенович, дата і місце народження невідомі. Національність, соціальне походження, освіта, партійність невідомі. Місця проживання і роботи невідомі. Заарештований 13 квітня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 7 серпня 1933 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті.

ПОТИКУН Йосип Опанасович народився 1900 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54¹⁰ КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років, термін покарання відбував у Кандальському ОТП Крастабу НКВС. На 1958 р. проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Реабілітований 13 березня 1959 р. і 29 вересня 1989 р.

ПОТІЄНКО Василь Васильович народився 1898 р. у м. Сосниця Конотопського пов. Чернігівської губ. Національність невідома, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Коректор редакції «Літературний журнал». Заарештований 6 листопада 1921 р. Сосницьким політбюро, 20 грудня 1921 р. звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє. Заарештований 4 червня 1926 р. Київським окрвідділом ДПУ [за антирад. діяльність], 6 грудня 1926 р. звільнений з-під варті, рішення

в справі відсутнє. Заарештований 19 лютого 1927 р. ДПУ УСРР [за антирад. діяльність], 18 квітня 1927 р. звільнений з-під варти, рішення в справі відсутнє. Заарештований 19 грудня 1929 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 19 січня 1930 р. звільнений з-під варти, справу закрито ДПУ УСРР 15 червня 1931 р. за браком доказів. Заарештований 29 березня 1938 р. [УДБ НКВС УРСР за антирад. діяльність], 22 листопада 1939 р. звільнений з-під варти, справу закрито прокуратурою УРСР 7 грудня 1939 р. Загинув 12 квітня 1945 р. під час бомбардування м. Веймар (Німеччина).

ПОТОЦЬКИЙ Іван Никанорович народився 1907[897] р. у с. Покровське Старобільського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покровське Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 КПК УСРР), у 1931 р. в адмінпорядку висланий до Північного краю на 5 років.

ПОХИЛЬКО Яків Петрович народився 1898 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Савинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ від 18 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПОЦЛУЙКО Олексій Семенович народився 1890 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до вересня 1932 р. член ВКП(б). Проживав у с. Чернечина Краснокутського р-ну Харківської обл. Заступник голови райколгоспспілки. Заарештований [28] листопада 1932 р. за опір хлібозаготівлі, організацію навколо себе антирад. елементу, к.-р. агітацію проти рад. влади та її заходів на селі (ст. 54¹⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. (ст. 54¹⁴ КК УСРР та постанова ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня 1932 р.) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у Дальтабі, Північсхідтабі (бухта Нагаєва Далекосхідного краю), звільнений достроково 25 грудня 1935 р. У 1947 р. проживав у м. Саратов. 3 січня 1948 р. працював виконувачем обов'язків головного бухгалтера у Краснокутському науково-дослідному опорному пункті Укрплодінституту. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від

27 листопада 1948 р. судимість знята. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ПОЧАПСЬКИЙ Гнат Сергійович народився 1860 р. у с. Рубцове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Рубцове Шандриголівського р-ну Ізюмського окр. Мірошник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 25 березня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 27 квітня 1930 р. за браком доказів з анулюванням підписки про невиїзд.

ПОЧАПСЬКИЙ Кіндрат Пилипович народився 1870 чи 1874 р. у с. Кобзар Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Кобзарівка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. за к.-р. агітацію проти кампаній рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 березня 1930 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ПОЧАПСЬКИЙ Яків Гнатович народився 1898 р. у с. Рубцове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Яцьків Шандриголівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1930 р. як член куркульського угруповання, що проводило антирад. роботу з метою підбурювання селян на повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 8 років. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ПОЧЕРНІН Філімон Петрович народився 1871 р. у с. Пушкарка Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пушкарка Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством Великописарівського райапарату Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) з 19 березня до 13 серпня 1931 р., справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Висланий до Північного краю в адмінпорядку.

ПОЧКО Галина Павлівна народилася 1902 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт., у 1921—1922 рр. співчувала партії есерів. Друкарка харківської контори Чернігівської райспоживспілки. Заарештована 20 січня 1923 р. СВ Харківського місцевого відділу ДПУ за належність до партії есерів (статті 57, 63, 72 КК УСРР), 24 лютого 1923 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, 22 червня 1923 р. до попереднього об-

винувачення додано зберігання антирад. літератури з метою її розмноження і розповсюдження, участь в антирад. організації, недонесення про злочини проти рад. влади (статті 60, 72, 89 КК УСРР) і 13 липня 1923 р. справу передано до Харківського губсуду на гласні слухання, справу закрито центральною розпорядчою нарадою Харківського губсуду 24 квітня 1926 р.

ПОЯРКОВ Яків Іванович народився 1884 р. у с. Стара Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник Держшкіроб'єднання. У 1924 р. під слідством за приховування служби в білих. Заарештований 15 червня 1927 р. за службу в гетьманській варті, участь у білому терорі (ст. 67 через ст. 10 КК УСРР), справу закрито прокурором НКЮ УСРР 28 червня 1927 р., а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 серпня 1927 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. На 1929 р. проживав у м. Курськ Курської обл. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ПОЯРКОВ Яків Іванович народився 1884 р. і проживав у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Національність та походження невідомі, освіта середня, позапарт. Помічник начальника Коломацької міліції. Заарештованим не був, у травні 1919 р. під слідством за гоніння пролетаріату під час гетьманської влади і Валківською повітЧК 25 травня 1919 р. оштрафований на 2000 крб та звільнений з роботи.

ПРАСОЛ Василь Феодосійович народився 1895 р. у с. Котівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-однособітник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На 1958 р. проживав у с. Котівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПРАСОЛ Олексій Єгорович народився 1893[6] р. на хут. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-однособітник. Заарештований 30 серпня 1932 р. за агітацію проти господарсько-політичних кампаній на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ух-

валою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 грудня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ПРАСОЛ Олексій Никифорович народився 1896 р. на хут. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-однособітник. Заарештований 30 серпня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 грудня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ПРАСОЛЕНКО Андрій Никанорович народився 1897 р. і проживав у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Без певних занять. Заарештований 30 квітня 1920 р. за службу в чині прапорщика у Добровольчій армії Денікіна і ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту відправлений до Орловського концтабору за 4 групою. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ПРАСОЛЕНКО Никанор Онисимович народився 1870 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-однособітник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних місцевостях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1995 р.

ПРАСОЛОВ Іван Петрович народився 1881 р. у слободі Либенка Воронежської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Десятник цегельного заводу. Заарештований 25 жовтня 1930 р. за належність до к.-р. організації та антирад. агітацію (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Архангельськ. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ПРИБ Едмунд Іванович народився 1901 р. у Мелітопольському пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дубове Барвінківського р-ну. Селянин-однособітник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР

від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ПРИВАЛОВ Олексій Полікарпович народився 1900 р. на хут. Бурлацький Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бурлацький Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 30 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРИДАТКОВ Прокіп Хомич народився 1897 р. у с. Каменівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць, полонений врангелівцями, а потім махновцями, боєць армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до концтабору.

ПРИЙМА Фрол Овер'янович народився 1869[70] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [1 квітня] 1930 р. за участь у заколоті проти созу та агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 17, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПРИЙМА Юхим Зіновійович народився 1868[9] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 березня 1930 р. за участь у заколоті проти созу та агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 17, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПРИЙМА Яків Степанович народився 1888[9] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [1 квітня] 1930 р. за участь у заколоті проти созу та агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 17, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), 9 квітня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

ПРИЙМАК Іван Самійлович народився 1906 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Комірник радгоспу «ВУЦВК». Заарештований 24 листопада 1932 р. СПВ ХОВ ДПУ за антирад. агітацію та участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 23 березня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ПРИЙМАК (Примак) Петро Семенович народився 1877 р. у с. Маргаритівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Маргаритівка Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 14 липня 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Барвінківським райвідділком ДПУ 14 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРИЛИПКО Олександр Маркович народився 1880 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ПРИЛИПКО Олексій Якович народився 1891 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРИЛИПСЬКИЙ Лук'ян Михайлович народився 1884 р. у с. Заводи Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заводи Другі Вовчанського р-ну Харківського окр. Церковний староста. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1930 р. за антирад. агітацію та активну боротьбу з революційним рухом (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1989 р.

ПРИЛУЦЬКИЙ Григорій Герасимович народився 1884 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Високопілля Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ПРИМАК Харитон Трохимович народився 1899 р. у с. Корсинь Ковельського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар авторемонтного заводу. Заарештований 10 грудня 1933 р. як член к.-р. організації, що мала за мету повалення радянської влади шляхом збройного повстання (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ПРИСТАВ Данило Кононович народився 1878 р. у с. Пригоже Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті 10 лютого 1933 р., рішення в справі відсутнє.

ПРИСТУПА Павло Михайлович народився 1904 р. у с. Задвір'я Перемишлянського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Контролер ХПЗ. Заарештований 8 березня 1934 р. за участь у к.-р. організації УВО та причетність до терористичної діяльності (статті 16, 54⁶, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Ухтпечтабі НКВС, 8 березня 1939 р. звільнений з-під варті. Реабілітований 4 вересня 1997 р.

ПРИСТУПА Петро Іванович народився 1905 р. у с. Кальнятичі Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, з 1923 р. член КПЗУ, з 1925 р. член ВЛКСМ, у 1928—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач сектора НДІ лісового господарства, студент Інституту радянського будівництва і права. Заарештований 20 березня 1934 р. як член української к.-р.

організації, причетний до терористичної діяльності (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОНі м. Кем. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 17 липня 1989 р.

ПРИСТУПА Хома Михайлович народився 1895 р. у с. Задвір'я Перемишлянського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, у 1920—1933 рр. член ВКП(б), у минулому член КПЗУ. Проживав у Харкові. Референт НКО УСРР, голова комітету МОПР УСРР. Заарештований 11 травня 1933 р. як член к.-р. організації УВО (статті 54², 54⁴, 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі в місцях, підвідомчих ОДПУ, на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОНі, з 1936 р. у м. Верхньоуральськ Челябінської обл., у 1937 р. за розпорядженням УДБ НКВС УРСР етапований до Київської в'язниці. Розстріляний [у Києві] 23 листопада 1937 р. за рішенням НКВС і прокурора СРСР від 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР за № 00485). Реабілітований 23 серпня 1957 р.

ПРИСЯЖНИЙ Іван Назарович народився 1907 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 23 квітня 1932 р. за участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 9 травня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРИХОДЬКО (Дубовий, Федько) Федір Петрович народився 1886 р. у с. Михайлівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1913—1920 рр. член УСДП, з 1920 р. член УКП. Проживав у Харкові. Статистик Українбанку. Заарештований 6 листопада 1924 р. за дискредитацію рад. влади та розповсюдження к.-р. листівок (статті 72, 73 КК УСРР), 21 листопада 1924 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ УСРР 19 січня 1925 р. на підставі постанови наркома юстиції УСРР Скрипника і голови ДПУ УСРР Балицького від 30 грудня 1924 р. про закриття слідчих справ на членів і кандидатів УКП і кло-

потання через ОДПУ повернути адмінзасланців-укапів на Україну.

ПРИХОДЬКО Автоном Єгорович народився 1887 р. у с. Таганка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 23 лютого 1933 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРИХОДЬКО Андрій Ілліч народився 1898 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ПРИХОДЬКО Антон Терентійович народився 1891 р. у станиці Новорожественська Єйського відділу Кубанської обл. Українець, з ремісників, освіта незакінчена вища, у 1916—1920 рр. член УКП, у 1918—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Головний арбітр РНК України. Заарештований 31 грудня 1933 р. як член харківського центру української к.-р. організації, що прагнула повалення влади збройним шляхом (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 червня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Вайгацькому ОТП ОДПУ у бухті Андерма, потім в Ухтпечтабі НКВС у с. Чиб'ю, м. Сиктивкар Комі АРСР. Розстріляний у м. Сиктивкар Комі АРСР 29 січня 1938 р. за ухвалою трійки при УНКВС по Архангельській обл. від 21 грудня 1937 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФСР). Реабілітований 22 березня 1957 р. і 6 грудня 1957 р.

ПРИХОДЬКО Василь Пилипович народився 1884 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Люботин Півд. залізниці. Кур'єр. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 14 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПРИХОДЬКО Іван Дмитрович народився 1912 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта

неповна середня, позапарт. Проживав у міст. Люботин Харківської приміської зони. Учень Харківського механічного залізничного технікуму. Заарештований [20] січня 1931 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 травня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

ПРИХОДЬКО Левко (Леонтій) Савич народився 1900 р. у с. Березівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за невиконання хлібозаготівлі, приховування хліба, спробу організувати куркулів проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ПРИХОДЬКО Митрофан Іванович народився 1869 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. релігійну пропаганду (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 2 квітня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Чугуївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 8 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРИХОДЬКО Михайло Максимович народився 1873 р. у с. Рідкодуб Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Карпівка Шандриголівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 листопада 1929 р. за антирад. агітацію з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 14 лютого 1990 р.

ПРИХОДЬКО Михайло Мусійович народився 1874[5] р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

ПРИХОДЬКО Павло Федорович народився 1873 р. у с. Буро-Рубанівка Лебединського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бурорубанівка Охтирського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 19 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Охтирським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 15 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРИХОДЬКО Пархом Андрійович народився 1875 р. у с. Ялканка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ялканка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне Запоріжжя». Заарештований 12 листопада 1932 р. за активну к.-р. діяльність і крадіжку хліба з колгоспу (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Барвінківським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 3 березня 1933 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду.

ПРИХОДЬКО Прокіп Ілліч народився 1906 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПРИХОДЬКО Свирид Климович народився 1903 р. у с. Настеньківка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Чоботар. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ПРИХОДЬКО Тихін Петрович народився 1890 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ПРИХОЖАЙ Іван Лаврентійович народився 1885 р. у с. Постоянівка Павлоградського

пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червона Долина Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. Тесля радгоспу ім. газети «Известия» у с. Самійлівка Близнюківського р-ну Харківської обл. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (ст. 58¹² КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ПРИЧИНА Юхим Іванович народився 1882 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та участь у к.-р. угрупованні (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 14 грудня 1929 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК ССРР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Темтабі та Волзькому ВТТ, 29 червня 1936 р. звільнений з-під варті умовно достроково. Реабілітований 8 вересня 1993 р.

ПРОДАНОВ Євген Степанович народився 1881 р. у м. Чернівці провінції Буковина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у [с. Нова Мечебилівка] Лозівського р-ну Харківської обл. Механік радгоспу «Комуніст». Заарештований 17 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1933 р. позбавлений волі в ВТТ на 5 років. Реабілітований 14 січня 1961 р.

ПРОКОПЕНКО Григорій Данилович народився 1878 р. у с. Березівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПРОКОПЕНКО Григорій Євтухович народився 1914 р. у с. Безсали Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1931 рр. член

ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Штукатур тресту «Індубуд». У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 3 вересня 1932 р. за антирад. агітацію, друкування листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 26 листопада 1932 р. (статті 159, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРОКОПЕНКО Іван Семенович народився 1909 р. у с. Парасковія Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне село». Заарештований 7 грудня 1932 р. за к.-р. розмови і виконання шовіністичних пісень і 18 січня 1933 р. Сахновщинським районним нарєсудом (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі в концтаборі з пораженням у правах на 5 років і 10 років вислання до Мурманська після відбуття терміну ув'язнення. Реабілітований 26 січня 1990 р.

ПРОКОПЕНКО Іван Степанович народився 1866 р. у с. Бригадирівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Ізюмським окрвідділом ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу не завершено.

ПРОКОПЕНКО Олексій Федорович народився 1906 р. у с. Петрівське Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Балаклійського р-ну Харківської обл. Коного радгоспу «Комуніст». Заарештований 19 жовтня 1932 р. за систематичне розкрадання радгоспного майна (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито ЕКВ Харківського облвідділу ДПУ 7 грудня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

ПРОКОФ'ЄВ Сергій Євменович народився 1879 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня духовна, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Священик. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Покарання відбував у Картабі. Президією ЦВК СРСР 26 квітня 1936 р. термін скорочено до 8 років. Помер до 1958 р. у м. Горький. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ПРОКУДІН Антон Тихонович народився 1872 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, пособництво гетьманській та денікінській адміністрації під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 30 червня 1992 р.

ПРОКУДІН Іван Онисимович народився 1888 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, з селян, письм., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 5 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд і Полтавським окрсудом 26 травня 1930 р. виправданий.

ПРОЛАГАЄВА (Пролагасва) Устина Іванівна народилася 1883[5] р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Вільхуватка Великобурульського р-ну Куп'янського окр. Селянка-одноосібниця. Позбавлена виборчих прав. Заарештована 8 листопада 1929 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 1 грудня 1929 р. звільнена з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито Куп'янським окрвідділом ДПУ 14 грудня 1929 р. У 1930 р. перебувала під слідством Куп'янського райапарату за участь у масових заворушеннях. Заарештована 5 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію, участь у «волинці», спробу побити членів комісії з вилучення хлібних надлишків (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1931 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) вислана до Північного краю на 5 років. На засланні перебувала в м. Архангельськ. Реабілітована 5 грудня 1989 р.

ПРОМСЬКИЙ Ничипір Свиридович народився 1874 р. на хут. Беззваний Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Беззваний Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) ви-

сланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ПРОМСЬКИЙ Семен Свиридович народився 1880 р. на хут. Беззваний Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Беззваний Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ПРОМСЬКИЙ Федір Дмитрович народився 1885 р. на хут. Гракове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гракове Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ПРОНІН Гаврило Федорович народився 1875 р. у с. Новогригорівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1930 р. за участь у закаті 21 березня 1930 р. та к.-р. агітацію, яка призвела до розпаду союзу «Червоний Донбас», і Полтавським окрсудом 26 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією, пораженням у правах на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ПРОНЧЕНКО Антон Семенович народився 1856 р. у с. Новомихайлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 липня 1929 р., під слідством ДПУ УСРР за антирад. агітацію та невиконання державних зобов'язань (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Реабілітований 30 вересня 1993 р.

ПРОНЯКІН Влас Михайлович народився 1876 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Полтавської губ. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за посібниц-

тво білогвардійцям під час Громадянської війни та антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 2 вересня 1999 р.

ПРОНЯКІН Сергій Власович народився 1900 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. як колишній білогвардієць та за антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 2 вересня 1999 р.

ПРОРОКА Іван Панасович народився 1896 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окрсудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ПРОСКУРА Архип Трохимович народився 1892 р. у с. Велика Білозерка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Богданівський Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 5 липня 1929 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 3 грудня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

ПРОСКУРИН Іван Єгорович народився 1909 р. у с. Маньківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маньківка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав за використання найманої праці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), висланий до Північного краю на 5 років в адмінпорядку як соціально небезпечний елемент за висновком про-

курора Сватівської дільниці від 12 травня 1931 р., справу закрито Троїцьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 18 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ПРОСКУРІВСЬКИЙ Петро Олександрович народився 1898 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Коваль зернового товариства. Заарештований 2 квітня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р.

ПРОСКУРІН Пилип Михайлович народився 1886 р. у с. Васишеве Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Васишеве Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 19 грудня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 23 березня 1992 р.

ПРОСКУРІН Яким Васильович народився 1883 р. у м. Орел Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож у школі № 75 на ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 22 лютого 1933 р. за підозрою в пограбуванні каси і як розкуркулений, що ухилився від вислання (ст. 56¹⁷ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 грудня 1989 р.

ПРОСКУРНЯ Килина Василівна народилася 1898 р. у с. Рунівщина Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Рунівщина Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд Полтавського окрвідділу ДПУ з 26 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

ПРОСКУРЯКОВ Іван Фролович народився 1885 р. Місце народження, національність, походження, освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Перше Кашкарне Троїцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 липня 1930 р. за опір представникам рад. влади під час виселення куркулів (статті 7 через ст. 20, 70 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 листопада 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРОСОЛЕНКО Андрій Никанорович народився 1896 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну. Працював за наймом. Заарештований 29 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Нововодолазьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ПРОТАС Степан Євменович народився 1908 р. у с. Хоробичі Городнянського пов. Чернігівської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, з 1932 р. член ВКП(б). Проживав у с. Бражники Нововодолазького р-ну Харківської обл. Голова Бражниківської сільради. Заарештований 13 квітня 1934 р. за нелегальний перетин китайсько-радянського кордону за завданням японської розвідки (статті 80, 54⁶ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 2 липня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРОТАСОВ Михайло Филімонович народився 1888 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ПРОТАСОВ Олександр Кіндратович народився 1893 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Електрик Краматорського металургійного заводу. У 1928 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. агітацію та службу в каральному загоні Білої армії. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 26 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРОТАСОВ Роман Филімонович народився 1892 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 трав-

ня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 24 лютого 1995 р.

ПРОТАСОВ Філімон Іванович народився 1868 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3 квітня 1930 р.

ПРОТАСОВ Харитон Вікторович народився 1881 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ПРОТОПОПОВ Андрій Лазарович народився 1876 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 25 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРОТОПОПОВ Петро Іванович народився 1909 р. у с. Співаківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Лаборант Харківського автодорожнього НДІ. Заарештований 4 липня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Звільнений з-під варті 15 червня 1938 р. Реабілітований 28 червня 1995 р.

ПРОТОПОПОВ Федір Герасимович народився 1877 р. у с. Гур'їв Козачок Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 березня 1930 р. за антирад. агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1930 р. висланий до

Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПРОХВАТИЛО Микола Васильович народився 1900 р. у с. Суха Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну. Робітник на розробці вохри. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 4 березня 1931 р. як син куркуля та за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 16 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРОХОДА Пилип Устимович народився 1876 р. у с. Новогригорівське Олександрівського пов. Катеринославської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Білопілля Півд. залізниці Білопільського р-ну Сумського окр. Майстер депо ст. Білопілля Півд. залізниці. Заарештований 16 червня 1927 р. за посібництво білогвардійським військам під час Громадянської війни, 1 серпня 1927 р. направлений у розпорядження ВДТВ ОДПУ ст. Сімферополь для подальшого слідства (ст. 58⁴ КК РСФРР). 6 жовтня 1927 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд. Справу закрито особливою нарадою при колегії ОДПУ 15 червня 1928 р. із застосуванням амністії до 10-річчя Жовтневої революції і анулюванням підписки про невиїзд.

ПРОХОРОВ Дмитро Олексійович народився 1906 р. у с. Чорбівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чорбівка Кобеляцького р-ну Харківської обл. Санітар [лікарні]. Заарештований 13 квітня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 29 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПРОЦЕНКО Гаврило Микитович народився 1903 р. у с. Гришине Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Всеукраїнського інституту журналістики. Заарештований 21 липня 1934 р. за діяльність зі створення к.-р. націоналістичної організації, пропаганду тероризму і вїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у Києві 15 грудня 1934 р. засуджений (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 грудня 1934 р. у Києві. Реабілітований 11 лютого 1960 р.

ПРОЦЕНКО Григорій Андрійович народився 1902 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Георгіївка Балак-

лійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заповіт Леніна». Нарсудом Балаклійського р-ну 12 травня 1933 р. (ст. 170 КК УСРР) засуджений за крадіжку пшениці з колгоспної комори на 3 роки позбавлення волі в загальних місцях ув'язнення. Заарештований 29 травня 1933 р. за підпал конюшні та збройний напад на конюхів (ст. 54⁸ КК УСРР). Помер 13 липня 1933 р. Справу закрито Балаклійським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 28 липня 1933 р. через смерть підслідного. Реабілітований 10 січня 1996 р.

ПРОЦЕНКО Йосип Васильович народився 1883 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та ухилення від сплати податків (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних місцевостях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1995 р.

ПРОЦЕНКО Ничипір Степанович народився 1895 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Охтирка Охтирського р-ну Харківської обл. Тесля військбуду. Заарештований 1 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Помер 7 лютого 1933 р. у лікарні Харківської трудової промислової колонії. Реабілітований 20 липня 1992 р.

ПРОЦИК Андрій Гордійович народився 1912 р. у с. Петрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 18 лютого 1933 р. (ст. 204 КПК УСРР).

ПРОШУТЯ Григорій Михайлович народився 1907 р. на хут. Балабаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Балабаївка Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ударник». Заарештований 2 грудня 1932 р. за підготовку повстання проти заходів

рад. влади та антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 67 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. (статті 54¹⁰, 78 КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ПРОШУТЯ Петро Микитович народився 1894 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Артемівка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 20 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ПРОЩИН Сергій Матвійович народився 1900 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований [22] вересня 1924 р. за к.-р. діяльність, 4 жовтня 1924 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито КРВ Ізюмського окрвідділу ДПУ 17 листопада 1924 р. (ст. [107 п. 3] КПК УСРР).

ПРУДКИЙ (Прудкой) Максим Іванович народився 1888 р. на хут. Степанівка Слов'янського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Кондуктор Основ'янського резерву Дон. залізниці. Заарештований 27 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПРУДКОВА Зінаїда Петрівна народилася 1896 р. і проживала в Харкові. Українка, соціальне походження невідоме, освіта середня, позапарт. Фасувальниця артілі «Коопхімпром». Заарештована 11 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 19 лютого 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ПРЯДКА Дмитро Андрійович народився 1909 р. на хут. Прядка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Прядка Лозівського району. Селянин-одноосібник у спільному з батьком господарстві. У 1929 р. разом з батьком розкуркулені. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при

колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ПРЯДКА Степан Васильович народився 1892 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 30 квітня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Липецьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 12 серпня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР). У 1931 р. в адмінпорядку висланий на Урал. Двічі тікав з місця заслання. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Більшовик». Заарештований 13 серпня 1932 р. за неодноразові втечі з місць заслання і антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 листопада 1932 р. (статті 54¹⁰, 78 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 13 вересня 1989 р.

ПРЯХІН Іван Григорович народився 1897 р. у с. Тундрове Чорноярського пов. Астраханської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 2-ї Донської дивізії, полонений махновцями. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до концтабору.

ПСАРЬОВ Олександр Дмитрович народився 1874 р. у с. Городецьке Малоархангельського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сухий Яр Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 травня 1929 р. як організатор к.-р. угруповання, за антирад. агітацію, розповсюдження к.-р. листівок (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 22 червня 1929 р. звільнений з-під варті, справу закрито Куп'янським окрпрокурором 15 жовтня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПСУРЦЕВ Ілля Омелянович народився 1905 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Добрянське Великописарівського р-ну. Член колгоспу «Свобода». Заарештований Великописарівською міліцією 20 серпня 1931 р. за хуліганство (ст. 70 ч. 2 КК УСРР), з 20 вересня 1931 р. під слідством Великописарівського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію, розбазарювання майна колективу, спробу побиття членів колективу (статті 54¹⁰, 75 ч. 2 КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невиїзд 3 жовтня 1931 р., рішення в справі відсутне.

ПСУРЦЕВ Назар Омелянович народився 1902 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Добрянське Великописарівського р-ну. Конюх колгоспу «Свобода». Заарештований Великописарівською міліцією 23 серпня 1931 р. за шкідництво в колгоспі і замах на вбивство голови правління, з 20 вересня 1931 р. під слідством Великописарівського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію, розбазарювання майна колективу, спробу побиття членів колективу (статті 54¹⁰, 75 ч. 2 КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невиїзд 28 вересня 1931 р., справу закрито 10 січня 1932 р. (ст. 223 п. 2 КПК УСРР).

ПСУРЦЕВ Никифор Омелянович народився 1910 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Добрянське Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник, член колгоспу «Свобода» до липня 1931 р. Заарештований Великописарівською міліцією 20 серпня 1931 р. за хуліганство (ст. 70 ч. 2 КК УСРР), з 20 вересня 1931 р. під слідством Великописарівського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію, розбазарювання майна колективу, спробу побиття членів колективу (статті 54¹⁰, 75 ч. 2 КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невиїзд 28 вересня 1931 р., справу закрито 10 січня 1932 р. (ст. 223 п. 2 КПК УСРР).

ПСУРЦЕВ Омелян Никифорович народився 1881 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Добрянське Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник, член колгоспу «Свобода» до липня 1931 р. Заарештований Великописарівською міліцією 26 серпня 1931 р. за хуліганство (ст. 70 ч. 2 КК УСРР), з 20 вересня 1931 р. під слідством Великописарівського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію, розбазарювання майна колективу, спробу побиття членів колективу (статті 54¹⁰, 75 ч. 2 КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невиїзд 26 вересня 1931 р., справу закрито 10 січня 1932 р. (ст. 223 п. 2 КПК УСРР).

ПСУРЦЕВ Павло Омелянович народився 1904 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Добрянське Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник, член колгоспу «Свобода» до липня 1931 р. Заарештований Великописарівською міліцією 20 серпня 1931 р. за хуліганство (ст. 70 ч. 2 КК УСРР),

з 20 вересня 1931 р. під слідством Великописарівського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію, розбазарювання майна колгоспу, спробу побиття членів колективу (статті 54¹⁰, 75 ч. 1 КК УСРР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 28 вересня 1931 р., справу закрито 10 січня 1932 р. (ст. 223 п. 2 КПК УСРР).

ПСУРЦЕВ Яким Якович народився 1889 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, у 1930 р. з-під варти звільнений, справу не завершено.

ПСЮКАЛО Олексій Сергійович народився 1902 р. на хут. Томаківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 11 грудня 1989 р.

ПУГАЧ Микола Терентійович народився 1890 р. у с. Розсохувате Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Розсохувате Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПУГАЧ Федір Олексійович народився 1895 р. на хут. Золотарівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Золотарівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ПУГАЧОВ Михайло Володимирович народився 1906 р. у Харкові. Національність невідома, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1929 р. до 19 березня 1931 р. Служив в м. Тагіл. Червоноармієць 71-го дивізіону

військ ОДПУ. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію серед червоноармійців (ст. 58¹⁰ КК РСФРР), а 13 травня 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, під слідством ОВ ОДПУ Уралобласті до 15 жовтня 1931 р.

ПУГАЧОВ Петро Андрійович народився 1892 р. у с. Артільне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Орілька Лозівського р-ну. Вантажник на ст. Орілька Півд. залізниці. У 1929 р. ув'язнений за антирад. агітацію у бупрі на 2 місяці. Заарештований 19 жовтня 1930 р. за добровільну службу жандармом під час денікінщини і антирад. агітацію серед вантажників ст. Орілька (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським рай-апаратом Харківського оперсектора ДПУ 30 листопада 1930 р. за недоведеності складу злочину.

ПУГОЛОВОК Антон Іванович народився [1880 р.] у [с. Клименівка Зміївського пов. Харківської губ.]. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Клименівка Таранівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1922 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований [31 липня 1930 р.] за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 12 серпня 1930 р. за недоведеності обвинувачення.

ПУЖКО Микола Васильович народився 1900 р. у с. Яковенкове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 березня 1932 р. за організацію терактів (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 25 квітня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ПУЗИКОВ Володимир Опанасович народився 1908 р. і проживав у Харкові. Національність невідома, з робітників, освіта середня, позапарт. Агент постачання тресту «Союз запасних частин». Заарештований 6 березня 1933 р. у Харкові на вул. Московській за фотографування черги за комерційним хлібом (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 17 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ПУЗИР Андрій Олексійович народився 1905 р. у с. Качалівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Перебував під слідством за збройні терористичні акти, крадіжки та підпали. Заарештований 31 січня 1930 р. за підготовку терористичного акту та проведення к.-р. агітації (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПУЗИР Пилип Олексійович народився 1907 р. у с. Качалівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Перебував під слідством за пограбування та підпали. Заарештований 31 січня 1930 р. за підготовку терористичного акту та проведення к.-р. агітації (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ПУКОВСЬКИЙ Євмен Іванович народився 1897 р. у с. Вінники Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Поденник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ПУЛЯЄВ Данило Григорович народився 1880 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ПУЛЯЄВ Сергій Миколайович, дата, місце народження, національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Се-

лянин-одноосібник. Під слідством за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 11 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПУЛЯЄВ Федір Гаврилович народився 1891 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПУНТУС Федір Трохимович народився 1893 р. у с. Городне Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Городне Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 30 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПУРЦМАН Анатолій Олександрович народився 1895 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Радіотехнік фабрики ім. Тінякова. Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію і к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 грудня 1989 р.

ПУСТОВАРОВ Антон Григорович народився 1881 р. у с. Рогозянка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Таврійський» Белгородського р-ну Курської обл. Охоронник радгоспу. У 1927 р. засуджений на 6 місяців примусових робіт за невиконання контрактії. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 15 квітня 1932 р. за антирад. агітацію та антиколгоспну агітацію (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 листопада 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ПУСТОВИЙ (Пустовійт) Тимофій Трохимович народився 1907 р. у с. Котельва Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Завідувач школи. Заарештований 1 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 13 січня 1933 р.

(ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). 15 січня 1933 р. звільнений з-під варті.

ПУТЦИРУС Федір Альбертович народився 1882 р. у м. Газенпот Курлянської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Москві. Механік-будівельник електромістечка. Заарештований 6 квітня 1931 р. ОДПУ при РНК СРСР як член к.-р. організації на ХЕМЗі, за підготовку до диверсійних актів. Етапований до Харкова в розпорядження ЕКВ Харківського оперсектора ДПУ для подальшого слідства (статті 54⁹, 54¹¹ КК УСРР), справа закрита Харківським оперсектором ДПУ 15 липня 1931 р.

ПУХА Микита Пилипович народився 1896 р. у с. Бакумівка Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар Дорожного тресту. [У 1929 р.] господарство розпродано. Заарештований 8 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 14 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ПУХНАТИЙ Петро Климович народився 1905 р. у с. Піскувате Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Служив у РСЧА у м. Києві. Червоноармієць 134-го полку, перебував у трьохмісячній відпустці у с. Піскувате. Заарештований 25 квітня 1930 р. за антирад. агітацію серед червоноармійців та агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою надзвичайної сесії Полтавського облсуду від 27 травня 1930 р. позбавлений волі на 3 роки з обмеженням у правах на 3 роки. Реабілітований 18 березня 1998 р.

ПУЧИЛІНА Василіна Андріївна народилася 1871 р. у с. Іванівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Черниця. Заарештована 23 січня 1930 р. за групування навколо себе к.-р. елементів, антирад. релігійну агітацію проти кампаній рад. влади на селі, індустріалізації країни, зняття церковних дзвонів (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 31 серпня 1989 р.

ПУЧКА Прокіп Федорович народився 1905 р. у с. Лигівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоегорівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Третій виришальний». Заарештований 7 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Сахновщин-

ського р-ну 4 березня 1933 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 4 роки і подальшим висланням за межі України на 4 роки. Реабілітований 5 січня 1990 р.

ПУЧКОВСЬКИЙ Венедикт Іванович народився 1868 р. у с. Бочечки Путивльського пов. Курської губ. [Українець], з потомствених почесних громадян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік Донбасводотресту. Заарештований 9 березня 1931 р. за підрив господарства залізничного транспорту колишньої Дон. залізниці (ст. 54⁷ п. «а» КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. звільнений з-під варті із забороною проживання в Україні, в прикордонній смузі, Московській, Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Дагестані і всіх центральних округах областей, країв і автономних республік терміном на 3 роки. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ПУШКАРЬОВ Іван Олександрович народився 1873 р. у м. Омськ Акмолінського обл. Степового генерал-губернаторства. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Груповод гірників Укргіпромезу. Заарештований 10 жовтня 1930 р. за шкідництво в галузі металургійної промисловості на посаді технічного керівника кар'єроуправління «Сталь» (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. позбавлений волі на 5 років, ухвалою від 1 серпня 1931 р. умовно-достроково звільнений з-під варті. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ПУШКАРЬОВ Микола Михайлович народився 1881 р. у с. Великий Бобриск Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Дергачі Дергачівського р-ну Харківського окр. Голова правління Дергачівського садово-городнього товариства. Заарештований 24 квітня 1929 р. за антирад. агітацію, поширення провокаційних чуток та зберігання білогвардійської літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 22 травня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки. На засланні працював агрономом у Сибтабі. Ухвалою від 8 жовтня 1932 р. після відбуття терміну покарання позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р., Уральській обл. та прикордонних районах на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ПУШКІН Василь Прохорович народився 1897 р. у с. Ісаєвка Вельського пов. Вологод-

ської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 520-го полку 42-ї дивізії, рядовий армії Врангеля, боєць армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. як махновець відправлений до концтабору.

ПУЩЕНКО Федір Дем'янович народився 1879 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Музично-театрального інституту. Заарештований 7 грудня 1933 р. як член української к.-р. організації, за шпигунську діяльність на користь японської розвідки (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у 8-му відділенні Білбалтгабу НКВС. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ПШЕНИЧНИЙ Овксентій Сидорович народився 1870 р. у с. Дубові Гряди Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за к.-р. агітацію та видачу білим революційно настроєних селян (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ПШЕНИЧНИЙ Омелян Кирилович народився 1883 р. у с. Мериносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Галушкіне Великобурульцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 6 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 липня 1932 р. висланий на 3 роки до Північного краю. Реабілітований 23 вересня 1989 р.

ПШИКУН Степан Трохимович народився 1877 р. у с. Карабуца Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Червоноармійське Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1929 р. за підбурювання селян до самосуду над активістами, антирад. агітацію та ухилення від хлібоздачі (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 57 через ст. 7 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 6 грудня 1929 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з об-

меженням у правах на 3 роки і конфіскацією половини особистого майна. Реабілітований 16 жовтня 1964 р.

ПЬОТРОВСЬКИЙ (Піотровський), він же Шуберт, Вячеслав (Вацлав) Петрович народився 1898 р. у с. Бельдно (Плеско Дубове) Кутновського пов. Варшавської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., був кандидатом у члени компартії Польщі, у 1931—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Лубни Лубенського р-ну Харківської обл. Кочегар потягу ст. Лубни Півд. залізниці. Заарештований 19 лютого 1933 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), 27 травня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 27 липня 1933 р. за недоведеності складу злочину. Розстріляний 29 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою комісії НКВС СРСР і прокурора СРСР від 24 вересня 1937 р. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

П'ЯНИЦЯ Олексій Юхимович народився 1896 р. у с. Загризове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

П'ЯНОВ Євдоким Іванович народився 1884 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Протопопівка Лозовеньківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 1 липня 1989 р.

П'ЯНОВ Опанас Єгорович народився 1875[6] р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1929 р. за терор проти активу села шляхом скоєння пожеж (ст. 54⁸ КК УСРР), Ізюмським окрсудом 13 квітня 1930 р. виправданий. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 серпня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ПЯСЕЦЬКИЙ Олександр Іванович народився 1881 р. у м. Шепетівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Касир залізничної ст. Лосеве. У 1930 р. перебував під слідством органів ДПУ як баптист, рішення в справі відсутнє. Заарештований 23 квітня 1933 р. ОВ Укрвійськокору і ДПУ УСРР за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 10 липня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

П'ЯТАК Антон Миколайович народився 1904 р. у с. Улянівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У [1927] р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за співробітництво з куркульською громадою «Нова Крутоярівка» за часів гетьманської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

П'ЯТАК Олександр Якимович народився 1904 р. у с. Улянівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну. Член колгоспу «Нове життя». У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. господарство конфісковане за несплату боргів. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі, поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої нара-

ди при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. (статті 54⁶, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

П'ЯТАЧЕНКО Семен Митрофанович народився 1907 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті. На 1958 р. проживав у с. Білий Колодязь.

П'ЯТЕНКО Андрій Петрович народився 1871 р. на хут. Федорівка [Ізюмського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Федорівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 10 березня 1931 р. за агітацію та участь у нелегальних зборах (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 17 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

П'ЯТИГОРСЬКИЙ Овсій Якович народився 1897 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м) з 1918 р. Проживав у Харкові. Статистик Укрмугу. Заарештований Харківською губЧК 14 березня 1922 р. як меншовик та за к.-р. діяльність, 27 березня 1922 р. етапований до Москви і ДПУ РСФФР 4 квітня 1922 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану під нагляд органів ДПУ на 1 рік. Реабілітований 28 лютого 1997 р.

Р

РАБИНОВИЧ Борис Якович народився 1894 р. у м. Борисів Борисівського пов. Мінської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1914—1919 рр. член Бунду. Проживав у Харкові. Приватний учитель, перекладач. Заарештований 2 січня 1924 р. за зберігання антирад. рукописів (ст. 72 КК УСРР) і ухвалою комісії НКВС з адмінвизслів від 14 березня 1924 р. (статті 62, 72 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 2 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 січня 1926 р. висланий на Південний Урал на 3 роки, а ухвалою від 29 березня 1929 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, означених губерніях і округах, Україні, Північно-Кавказькому краї, Білоруському військовому

окрузі з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки.

РАБИНОВИЧ Самуїл Ісакович народився 1896 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, член РСДРП(м) з 1915 р. Проживав у Харкові. Конторник тресту «Тютюн». Заарештований 10 жовтня 1922 р. як меншовик та за к.-р. агітацію (статті 52, 63, 72 КК УСРР) і комісією НКВС з адмінвизслів 9 грудня 1922 р. за участь в антирад. організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури, влаштування нелегальних зборів висланий до Туркестану під гласний нагляд губвідділу ДПУ на 2 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 вересня 1925 р. позбавлений права прожи-

вання в Ленінграді, Москві, Ростові-на-Дону, означених губерніях та Україні на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р. та 1 лютого 1996 р.

РАДІН Кузьма Михайлович народився 1888 р., місце народження, національність невідомі. Із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований [30 листопада] 1930 р. за антирад. агітацію та участь у «волинці» (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1931 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 18 травня 1993 р.

РАДОВІЛЬСЬКИЙ Семен Рафаїлович народився 1899 р. у м. Миргород Миргородського пов. Полтавської губ. Єврей, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1920—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент ХІНГ. Заарештований 20 вересня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 листопада 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Татарської АСРР на 3 роки. На засланні перебував у м. Мензелінськ Татарської АСРР. У 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Повернувся до Харкова, у 1935 р. економіст Управління робітничого постачання при Наркоматі важкої промисловості УСРР. За ухвалою особливої наради при НКВС ССРР від 22 вересня 1935 р. висланий до Красноярського краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Абакан Хакаської автономної обл. Красноярського краю. За ухвалою особливої наради при НКВС ССРР від 26 травня 1936 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 22 липня 1993 р. і 22 червня 1989 р.

РАДУШКО Митрофан Лаврентійович народився 1876 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹³, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 лютого винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

РАДЧЕНКО Андрій Іванович народився 1895 р. у с. Котівка Вовчанського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. На серпень 1933 р. перебував на засланні у м. Сиктивкар Комі автономної області. На 1958 р. проживав на хут. Вірівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

РАДЧЕНКО Василь Олексійович народився 1884 р. на хут. Веприцький Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Веприцький Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Чоботар. Харківським губревтрибуналом 7 березня 1921 р. за службу в білих засуджений на 5 років громадських примусових робіт умовно. Заарештований [29 січня 1930 р.] за антирад. терористичну діяльність (статті 54¹³, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрпрокурором 30 травня 1930 р. із застосуванням амністії до 10-річчя Жовтневої революції (статті 224, 4 п. «ж», 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 9 листопада 1992 р.

РАДЧЕНКО Василь Сергійович народився 1911 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Минківка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 серпня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

РАДЧЕНКО Григорій Йосипович народився 1887 р. на хут. Гонтів Яр Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гонтів Яр Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, частину майна конфісковано. Заарештований 2 квітня 1930 р. за підбурення натовпу проти комісії з розкуркулення і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РАДЧЕНКО Григорій Степанович народився 1894 р. на хут. В'язове Лубенського пов. Пол-

тавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. В'язове Лубенського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Слов'янським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 23 березня 1932 р.

РАДЧЕНКО Іван Михайлович народився 1900 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 1 рік умовно. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

РАДЧЕНКО Ілля Титович народився 1881 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Після звільнення із заслання проживав і помер у с. Білий Колодязь. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

РАДЧЕНКО Йосип Олексійович народився 1894 р. на хут. Веприцький Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Веприцький Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за терористичну діяльність під час служби в денікінців (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрпрокурором 30 травня 1930 р. із застосуванням амністії до 10-річчя Жовтневої революції (статті 224, 4 п. «ж», 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАДЧЕНКО Лука Данилович (Коваль Андрій Федорович) народився 1896 р. у м. Моздок Терської обл. Українець, з мішан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Старший бухгалтер друкарні № 4 Трансдруку. У 1920 р. за службу в білих відбував покарання в Тульському концтаборі. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 грудня 1930 р. позбавлений

волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

РАДЧЕНКО Матвій Хомич народився 1888 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варти. На 1958 р. проживав на хут. Вірівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

РАДЧЕНКО Микита Васильович народився 1872 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 квітня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РАДЧЕНКО Микола Омелянович народився 1886 р. у с. Молодиківщина Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Молодиківщина Решетилівського р-ну Харківської обл. Тесля радгоспу «Комуніст». Заарештований у 1932 р., під слідством Харківського облвідділу ДПУ як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

РАДЧЕНКО Михайло Андрійович народився 1880 р. у с. Борисівка Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Золочів Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

РАДЧЕНКО Михайло Павлович народився 1870 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 червня 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

РАДЧЕНКО Никодим Пантелеймонович народився 1877 р. у с. Стеблів Канівського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стеблів Стеблівського р-ну Шевченківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1929 р. за антирад. агітацію (статті 67 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

РАДЧЕНКО Олександр Михайлович народився 1898 р. у с. Дар-Надежда Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за систематичну к.-р. агітацію та допомогу білим під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

РАДЧЕНКО Сергій Григорович народився 1887 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. Референт мобілізаційного управління Всеукраїнської ради народного господарства. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАДЧЕНКО Сергій Йосипович народився 1878 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Минківка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 9 серпня 1930 р. за проведення агітації проти хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

РАДЧЕНКО Терентій Федосович народився 1883 р. у с. Бакшеївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бакшеївка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано, позбав-

лений виборчих прав. Заарештований 23 березня 1931 р. за антирад., к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

РАДЧЕНКО Яків Іванович народився 1895 р. у Богодухівському пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент-юрист. Заарештований 16 березня 1921 р. під час операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України із затримання членів партії лівих есерів, 11 листопада 1921 р. звільнений з-під варти як випадково затриманий.

РАДЬКОВ Андрій Гаврилович народився 1890 р. у с. Новочервоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Новочервоне Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1931 р. за антирад. агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), висланий в адмінпорядку до Північного краю на 5 років за висновком прокурора Сватівської дільниці від 10 травня 1931 р., справу закрито Троїцьким райвідділом ДПУ 18 вересня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

РАДЮКОВ Петро Пилипович народився 1897 р. у с. Шурівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Шурівка Балаклійського р-ну. Коваль. Заарештований 23 серпня 1931 р. за підготовку збройного повстання (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 3 вересня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований [5 березня] 1942 р. КРВ УНКВС по Харківській обл. за зв'язки з німецькою розвідкою (ст. 54^{1а} КК УРСР), постановою КРВ УНКВС по Харківській обл. від 1 квітня 1942 р. направлений на збірно-пересильний пункт у м. Валуйки для відправлення до спецтабору НКВС СРСР.

РАЄВСЬКА Ганна Василівна народилася 1894 р. у с. Засосинське Бірюцького пов. Воронезької губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Без певних занять. Заарештована 5 травня 1920 р. за к.-р. діяльність і ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 3 червня 1920 р. відправлена до табору як заручниця.

РАЖБА Соломон Вікторович народився 1905 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Єврей, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Одеса Одеського окр. Без певних за-

нять. Заарештований 20 квітня 1922 р. Полтавським міськвідділом ДПУ за к.-р. діяльність, 24 квітня 1923 р. справу передано СВ ДПУ, рішення в справі відсутнє. Заарештований 6 квітня 1926 р. Одеським окрвідділом ДПУ за активну участь у роботі нелегальної сіоністської організації «Гехолуц» (ст. 61 КК УСРР), 2 червня 1926 р. етапований до Харкова в розпорядження ОДПУ, 17 червня 1926 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито колегією ОДПУ 11 вересня 1926 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

РАЗВАЛИНОВ Іван Павлович народився 1866 р. у с. Райське Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Член ліквідкому Харківського торгово-промислового банку. Заарештований 8 лютого 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Воронеж Воронежської обл., звільнений за ухвалою від 27 листопада 1931 р. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

РАЗИНКІН (Розинкін) Лазар Федорович народився 1880[1] р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із поміщиків, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, розкуркулений. Заарештований 14 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 19 липня 1989 р. і 17 січня 1994 р.

РАЗИНКІН Семен Васильович народився 1876 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». У 1932 р. майно конфісковано. У 1933 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

РАЗИНКІН Феодосій Федорович народився 1890 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта

невідомо, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

РАЗИНЬКО Іван Митрофанович народився 1893 р. на хут. Грінченківка Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Грінченківка Охтирського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922 і 1931 рр. розкуркулений. Заарештований 19 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Охтирським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 15 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАЗУВАЄВ Андрій Андрійович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Без певних занять. Заарештований 2 березня 1920 р. за службу в Добровольчій армії Денікіна і ОВ ВЧК 12-ї армії (дата невідома) відправлений до Київського табору на примусові роботи. 26 квітня 1920 р. направлений у розпорядження командування Півд.-Зах. фронту.

РАЗУМОВ Семен Сифонович народився 1885 р. у с. Старовірівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Приймальник зерна Союзхлібу. Заарештований 26 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 серпня 1931 р. за браком доказів. У 1932 р. проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Старший приймальник пункту Заготзерна. Заарештований 3 листопада 1932 р. за систематичне розкрадання хліба та антирад. агітацію (статті 170 п. «а», 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 22 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАЙТЛЕР Юдіф Наумівна народилася 1893 р. у Брест-Литовському пов. Гродненської губ. Єврейка, походження невідоме, освіта вища, позапарт., член РСДРП(м) до 1922 р. Проживала у Харкові. Співробітниця видавництва «Пролетар». Заарештована 11 липня 1923 р. за належність до РСДРП(м) (ст. 63 КК УСРР), 13 серпня 1923 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 22 жовтня 1924 р. (ст. 21 КК УСРР).

РАК (Зарянський) Іван Степанович народився 1891[2] р. у с. Карпилівка (Карпинівка) Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у Добровольчій армії Денікіна. Підпоручик [Сапурського] полку. Позбавлений виборчих прав.

Заарештований у 1920 р. як перебіжчик, справу закрито ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 2 травня 1920 р., направлений на службу до РСЧА. У 1930 р. проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну. Бухгалтер райкоопспілки. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію, служби в поліції, царській армії та Добровольчій армії Денікіна (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР), 2 грудня 1930 р. звільнений з-під варті, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАК Олексій Леонтійович народився 1899 р. у с. Заводи Вовчанського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заводи Другі Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1929 р. за підпал клуні (ст. 54⁸ КК УСРР), 18 листопада 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським окр. відділом ДПУ 28 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАК Роман Опанасович народився 1908 р. у с. Кисляківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Кисляківка Вовчанського р-ну Харківської обл. Радіомонтер Вовчанського радіовузлу. Заарештований 11 квітня 1932 р. за спробу створити к.-р. організацію шляхом встановлення і розповсюдження антирад. листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 9 червня 1932 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений права проживання в 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на 3 роки зі звільненням з-під варті. Реабілітований 7 липня 1989 р.

РАКИТІН Дмитро Омелянович народився 1901 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Орлиний Яр Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 5 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 квітня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). 28 квітня 1932 р. звільнений з-під варті.

РАКИТЯНСЬКИЙ Анатолій Дмитрович народився 1884 р. у с. Піски Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Піски Ізюмського р-ну. Заступник завідувача Ізюмського агентства «Рудметалторг». Заарештований 15 жовтня 1930 р. за службу в денікінській армії та антирад. агітацію (статті 54⁴, 54¹⁰ КК

УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 20 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАКОВИЧ Маркіян Іванович народився 1874 р. у с. Ливенське Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Референт ветуправління Наркомзему УСРР. Заарештований 15 жовтня 1930 р. ОВ ДПУ УСРР за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 31 жовтня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє. Заарештований 22 листопада 1930 р. як член к.-р. організації ветеринарів і бактеріологів (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою колегії ДПУ від 28 червня 1931 р. (статті 58⁷, 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі ДПУ, використовувався як ветлікар, 22 листопада 1940 р. звільнений з-під варті. Проживав у с. Власівка Нововодолазького р-ну Харківської обл., працював старшим ветлікарем радгоспу ім. Комінтерну. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 5 квітня 1947 р. судимість знята. Помер 1948 р. у Харкові. Реабілітований 12 січня 1960 р.

РАКОВИЧ Сергій Маркіянович народився 1907 р. у м. Одеса Херсонської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. У 1926—1930 рр. навчався у Німеччині, приїхав до Харкова з метою працевлаштування. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність (статті 54⁴, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Під час Великої Вітчизняної війни — майор Радянської армії, корпусний інженер, помер від поранення 5 червня 1944 р. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

РАКОЇД Григорій Андрійович народився 1906 р. у с. Тимофіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тимофіївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 червня 1932 р. за участь в антирад. організації та підготовку диверсійного акту на залізниці (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 1 вересня 1932 р. за недостатності матеріалів зі звільненням з-під варті.

РАПОПОРТ Борис Ілліч народився 1898 р. у м. Маріуполь Маріупольського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Юрис-

консулт миловарного заводу. Заарештований 5 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 5 січня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 14 квітня 1933 р. за браком доказів. Працював помічником юрисконсульта українського відділення «Союзсельбита». Заарештований 29 квітня 1934 р. за к.-р. терористичну діяльність (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 25 травня 1934 р. за браком доказів зі звільненням з-під варти. Заарештований 7 грудня 1934 р. за терористичні наміри щодо керівників партії та уряду (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито військовою прокуратурою 14-го стріл. корпусу 10 березня 1935 р. (ст. 226 п. 1 КПК УСРР, ст. 10 КК УСРР).

РАПОТА Іван Несторович народився 1890 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коломак Коломацького р-ну Харківського окр. Торговець. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 січня 1992 р.

РАПІ Віктор Іванович народився 1870 р. у м. Орел Орловської губ. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт., у 1908—1918 рр. член РСДРП. Проживав у Харкові. Завідувач Центрального книжкового складу Наркомату охорони здоров'я УСРР. Заарештований 18 серпня 1920 р. Харківською губЧК як активний меншовик, справу передано на розгляд колегії ЦУЧК, рішення в справі відсутнє. У 1938 р. уповноважений харківської артілі «Побутові доручення». Заарештований 7 квітня 1938 р. як учасник антирад. меншовицької організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти. Помер 1960 р. у будинку для ветеранів праці в Сумській обл. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

РАПІ Оскар Павлович народився 1907 р. у м. Рига. Ліфляндської губ. [Латиш], з робітників, освіта середня, партійність невідома. Проживав у м. Артемівськ Артемівського р-ну. Завідувач відділу Борківського племрозплідника «Укркооппта». Заарештований 15 грудня 1930 р. за шкідницьку діяльність на Борківському розпліднику (ст. 54⁷ КК УСРР), 5 лютого 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським

оперсектором ДПУ 17 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАТКОВСЬКА Анеля Теодорівна народилася 1900 р. у м. Ростов-на-Дону області Війська Донського. Полька, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Стажер зуболікувальної клініки. Заарештована 8 серпня 1922 р. за звинуваченням у шпигунстві на користь Польщі, 16 вересня 1922 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито СОЧ ДПУ УСРР 8 грудня 1922 р. за недоведеності складу злочину. Під слідством 3-го відділу УДБ УНКВС по Харківській обл. з 17 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР). Справу закрито 3-м відділом УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 грудня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАТОШНИЙ Андрій Михайлович народився 1887 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берестове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАУЗ (Раузов) Сергій Григорович народився 1887 р. у с. Св'ятяк Суразького пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1917—1918 рр. член ПСР, у 1918—1919 рр. член партії боротьбистів. Проживав у Харкові. Агроном «Укрбурякспліки». Заарештований 5 березня 1928 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 30 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки, але на засланні перебував у м. Алма-Ата Алма-Атинської обл. Казахської РСР, працював агрономом у сільгоспкомбінаті «Красная заря». Реабілітований 17 серпня 1963 р.

РАХНО Олексій Олександрович народився 1896 р. у с. Великі Бучки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Комірник радгоспу ім. Демченка. Заарештований за проведення к.-р. діяльності (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАЧИЦЬКИЙ Григорій Никифорович народився 1876 р. на хут. Степова Новоселівка

Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Степова Новоселівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за організований зрив економічних заходів рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Куп'янським окрввідділом ДПУ 28 лютого 1930 р. (статті 4 п. «д», 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

РАЧОК Федір Степанович народився 1909 р. у м. Таганрог області Війська Донського. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Харківської приміської зони. Без певних занять. Заарештований 16 березня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ від 26 липня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 3 червня 1993 р.

РАШФАЛЬ Поліна Іллівна (Песя Елївна) народилася 1894[6] р. і проживала в Харкові. Єврейка, з мішан, освіта незакінчена вища, позапарт. У 1921 р. завідувачка статистичного відділу ЦК профспілки «Металіст», у 1922 р. статистик губстатбюро, у 1931 р. статистик рахівної фабрики Держплану. Заарештована 12 березня 1921 р. як член партії есерів, справу закрито ВУЧК при РНК України 29 грудня 1921 р. зі звільненням з-під варти. Заарештована 31 травня 1922 р. Харківським губвідділом ДПУ як член партії правих есерів, 2 червня 1922 р. звільнена з-під варти, рішення в справі відсутнє. Заарештована 12 лютого 1931 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 27 лютого 1931 р. звільнена з-під варти, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 31 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РАЩУПКІН (Рошупкін) Григорій Мамонтович (Момонович) народився 1877[9] р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 21 березня 1930 р. за к.-р. агітацію, 5 квітня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд і Полтавським окресудом 26 травня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 6 місяців примусових робіт. Заарештований 28 вересня 1930 р. за активну боротьбу проти рад. влади у 1918—1919 рр., антирад. агітацію проти хлібзаготівлі, колективізації, займів і сільськогосподарських податків (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1831 р. висланий до Північного краю на 3 роки.

Реабілітований 9 квітня 1997 р. і 9 квітня 1995 р.

РАЩУПКІН (Рошупкін) Мина Калинович народився 1891 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, посібництво гетьманській та денікінській адміністрації під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 30 червня 1992 р.

РАЩУПКІН Василь Іванович народився 1870 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 29 березня 1989 р.

РАЩУПКІН Іван Ігоревич народився 1892 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 5 квітня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд і Полтавським окресудом 26 травня 1930 р. (ст. 46 КК УСРР) засуджений на 6 місяців примусових робіт. Реабілітований 9 квітня 1997 р.

РАЩУПКІН Карпо Матвійович народився 1888 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківського окр. Мірошник. Позбавлений виборчих прав. Навесні 1929 р. за несплату податку оштрафований на 1000 крб. Заарештований 16 вересня 1929 р. за антирад. агітацію, зрив кампаній та заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

РЕБО Іван Степанович народився 1898 р. у с. Янісмягі Царськосельського пов. Санкт-Петербурзької губ. Із селян, національність, осві-

та і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

РЕБРОВ Андрій Денисович народився 1893 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕБРОВ Василь Павлович народився 1890 р. і проживав у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 9 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 29 березня 1919 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

РЕБРОВ Ілля Павлович народився 1894 р. і проживав у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 9 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 29 березня 1919 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

РЕБРОВ Петро Іванович народився 1889 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕБРОВ Степан Федорович народився 1900 р. у с. Васишеве Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Васишеве Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варті.

РЕБРУН Данило Прокопович народився 1895 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-

одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 квітня 1930 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

РЕВЕНКО Федот Данилович народився 1889 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. Ізюмським окрвідділом ДПУ за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 13 лютого 1930 р. звільнений з-під варті, справу незавершено.

РЕВЗІНА Віра Ісаївна народилася 1897 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Єврейка, з міщан, освіта середня, член партії есерів з 1915 р. Проживала в Харкові. Службовець губернської ради профспілок. Заарештована 13 березня 1921 р. під час проведення масової операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України проти лівих есерів, справу закрито судовою колегією Цупнадзвичкому при РНК України 18 квітня 1921 р. Повторно заарештована 26 жовтня 1921 р. як член партії лівих есерів, справу закрито Харківською губЧК 19 листопада 1921 р. зі звільненням з-під варті.

РЕВКОВ Петро Михайлович народився 1894 р. і проживав у с. Благодатне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 21 травня 1919 р. за к.-р. діяльність, 22 травня 1919 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Вовчанською повітЧК 28 травня 1919 р. за відсутності складу злочину.

РЕВУЦЬКИЙ Іван Іванович народився 1896 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., кандидат у члени ВКП(б) у 1932 р. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Маяк комуни». Заарештований 6 грудня 1932 р. за службу в білих та приховування цього факту, зрив кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

РЕВУЦЬКИЙ Карпо Потапович народився 1881 р. у с. Синьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта по-

чаткова, позапарт. Проживав у с. Синьківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 3 травня 1931 р. за відсутності доказів.

РЕВУЦЬКИЙ Олексій Дем'янович народився 1888 р. на хут. Моргунівка Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕДВАНСЬКИЙ Андрій Петрович народився 1878 р. на хут. Мищенки Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Мищенки Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

РЕДВАНСЬКИЙ Сергій Денисович народився 1877 р. у с. Манченки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Манченки Богодухівського р-ну Харківської обл. Працівник аптечного управління. Заарештований 4 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 31 березня 1933 р. за браком доказів.

РЕДЬКА (Редько) Михайло Тадейович народився 1864 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1 грудня 1929 р. зі звільненням з-під варті. Реабілітований 10 липня 1997 р.

РЕДЬКА Олексій Григорович народився 1907 р. у с. Бірки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Бірки Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Зарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Харківським оперсек-

тором ДПУ 23 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕДЬКІН Іван Мефодійович народився 1907 р. у с. Вербівка [Бердянського пов.] Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1926—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Управляючий філії «Заготзерно» до 27 грудня 1932 р. Заарештований 3 січня 1933 р. за к.-р. саботаж виконання хлібозаготівлі в районі, розбазарювання хліба, неточний його облік (ст. 54¹⁴ КК УСРР), справу закрито прокурором Красноградської дільниці 16 лютого 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР) з негайним звільненням з-під варті.

РЕДЬКІН Костянтин Іванович народився 1887 р. у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківської приміської зони. Рахівник ХЕМЗу. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 3 березня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕДЬКІН Петро Георгійович народився 1899 р. у м. Санкт-Петербург. Росіянин, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав на блок-пості Берека, ст. Безпалівка на території Зміївського р-ну. Метеоролог. Заарештований 26 листопада 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 9 травня 1931 р. ДТВ ОДПУ Півд. залізниці звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 24 червня 1931 р.

РЕДЬКІНА Ганна Сергіївна народилася 1899 р. у с. Хлівне Задонського пов. Воронезької губ. Росіянка, з торговців, освіта вища, у 1917 р. член соціалістичної спілки молоді, у 1918 р. член РСДРП, у 1920—1934 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Редактор Партвидаву при ЦК КП(б)У. Заарештована 24 липня 1934 р. як член к.-р. троцькістської організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 червня 1935 р. позбавлена волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбувала у Картабі, Північсхідтабі НКВС, 26 лютого 1939 р. звільнена з-під варті. У 1939—1953 рр. працювала економістом Дальбуду. Реабілітована 21 грудня 1957 р.

РЕДЬКО Василь Калістратович народився 1904 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Рахівник райфінвідділу. Заарештований 13 ли-

стопада 1933 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 10 січня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕДЬКО Павло Остапович народився 1891 р. у с. Мар'їне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Мар'їне Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

РЕДЬКО Парасковія Фоківна народилася 1900 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українка], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окремудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджена на 2 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітована 24 лютого 1994 р.

РЕДЬКО Федот Йосипович народився 1887 р. у с. Комишувата Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комишувата Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 жовтня 1929 р. за антирад. діяльність (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РЕЗВАН Антон Олексійович народився 1903 р. на хут. Крутоєрки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Крутоєрки Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 27 лютого 1931 р. за антирад. агітацію та шкідництво (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕЗВАН Федір Олексійович народився 1905 р. на хут. Крутоєрки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 27 лютого 1931 р. за антирад. агітацію та шкідництво

(ст. 54¹⁰ КК УСРР), висновком Ізюмського дільничного прокурора 23 квітня 1931 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі в концтаборі на 5 років.

РЕЙДМАН Юлій Маркович народився 1894 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт., у минулому член партії анархістів. Проживав у Харкові. Складач друкарні Книгоспілки. Заарештований 13 червня 1924 р. за належність до нелегальної організації анархістів (ст. 61 КК УСРР), 28 червня 1924 р. етапований до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 липня 1924 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 квітня 1927 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону, означених губерніях, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки.

РЕКА (Рекка) Максим Йосипович народився 1895 р. у с. Осійка Ольгопільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Співробітник Держсільгоспвидаву. Заарештований 23 червня 1931 р. за належність до к.-р. організації «Український національний центр» (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 лютого 1932 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на 3 роки зі звільненням з-під варті. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито слідча частиною Харківського облуправління НКВС 16 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 23 серпня 1989 р.

РЕКАЛО Гаврило Єгорович народився 1891 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, під слідством за невиконання хлібзаготівлі. Заарештований 11 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 18 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу не завершено.

РЕПРИНЦЕВ Антон Кіндратович народився 1894[2] р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Ні-

кольськ-Уссурійський Уссурійського краю. Тракторист тресту «Дальрис». Був заарештованим 1921 р. за участь у селянському повстанні, колегією Полтавської губЧК винесено ухвалу про розстріл заочно. Заарештований 11 липня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 30 листопада 1931 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 вересня 1995 р.

РЕПРИНЦЕВ Данило Митрофанович народився 1880 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 14 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 вересня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1989 р.

РЕПРИНЦЕВ Денис Андрійович народився 1893 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Перша Олексіївського р-ну. Колгоспник. Заарештований 25 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

РЕПРИНЦЕВ Денис Іванович народився 1902 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу. У 1921—1930 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

РЕПРИНЦЕВ Іван Омелянович народився 1896[7] р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито помпрокурора Харківської обл. 2 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕПРИНЦЕВ Михайло Леонтійович народився 1898 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ленінка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. під слідством за участь у повстанні в с. Старовірівка. Заарештований 19 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у повстанні в с. Старовірівка (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Ухвалою трійки ОДПУ по Ленінградському військовому округу від 8 червня 1932 р. позбавлений волі на 1 рік. Термін покарання відбував у Білбалтабі, 23 грудня 1925 р. звільнений з-під варті. У 1941 р. військовим трибуналом м. Сальськ Ростовської обл. (ст. 58¹⁰ ч. 2 КК РРФСР) засуджений на 7 років позбавлення волі. Помер 3 липня 1942 р. у Східуралтабі в Свердловській обл. Реабілітований 29 лютого 1996 р.

РЕПРИНЦЕВ Федот Полікарпович народився 1882 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештованим не був, під слідством за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 жовтня 1930 р. за непідтверженості обвинувачення.

РЕССЕР Леонід Борисович народився 1898 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач буфету осередку «Друзі дітей» «Донвугілля». Заарештований 15 червня 1927 р. за зв'язки з іноземцями та шпигунство на користь Польщі (ст. 66 КК УСРР), 15 липня 1927 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито КРВ ДПУ 15 жовтня 1928 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з анулюванням підписки про невиїзд.

РЕТУНСЬКИЙ Феодосій Антонович народився 1886 р. у с. Старовірівка Друга Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1920—1926 рр. позбавлений виборчих прав. У 1923 р. під слідством за участь у селянському повстанні. У 1928 р. засуджений за приховування хліба, позбавлений виборчих прав. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкур-

кулений. Заарештованим не був, під слідством за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 жовтня 1930 р. за непідтверженості обвинувачення. У 1932 р. без певних занять. Заарештований 15 квітня 1932 р. Олексіївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено. У 1937 р. без певних занять. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою трійки при УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР). Реабілітований 26 квітня 1989 р.

РЕУС Ірина Миколаївна народилася 1881[91] р. у с. Яремівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 26 листопада 1932 р. як організатор релігійної громади та за антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 22 лютого 1933 р. за відсутності матеріалів, що компрометують. Заарештована 20 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УРСР), справу закрито Харківським облпрокурором в спецсправах 14 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

РЕУС Каленик Тихонович народився 1861 р. у с. Яремівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 листопада 1932 р. за антирад. агітацію, організацію релігійної громади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 22 лютого 1933 р.

РЕУС Никанор Тихонович народився 1876 р. у с. Ярошівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ярошівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 31 травня 1934 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 липня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕУЦЬКИЙ Макар Володимирович народився 1895 р. на хут. Тимків Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Тимківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Коваль. Заарештований 26 квітня 1933 р. за антирад. агітацію та саботаж (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу

закрито Куп'янським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 30 квітня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР), а 27 травня 1933 р. виділено в окреме провадження. Рішення в справі відсутнє.

РЕУЦЬКИЙ Терентій Васильович народився в Куп'янському пов. Харківської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Проживав у Куп'янському р-ні Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1933 р. за антирад. агітацію та участь в організованому саботажі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 15 травня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР), а 27 травня 1933 р. виділено в окреме провадження. Рішення у справі відсутнє.

РЕУЦЬКИЙ Яким Йосипович народився 1896 р. у слободі Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1928 р. розкуркулений. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

РЕШЕТНЯК Андрій Степанович народився 1909 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плисове Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕШЕТНЯК Василь Микитович народився 1883 р. [у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець], із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством Золочівського райапарату Харківського оперсектора ДПУ з 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито у зв'язку з висилкою Решетняка В. М. з України.

РЕШЕТНЯК Іван Павлович народився 1897 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велико-Плисове Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 червня 1929 р. за к.-р. агітацію та приховування хліба (статті 54¹⁰ через ст. 7, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухва-

лою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

РЕШЕТНЯК Іван Савелійович народився 1898 р. у с. Щеняче Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Щеняче Волосько-Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 жовтня 1930 р. як колишній петлюрівець і за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. За ухвалою комісії НКВС і Прокурора СРСР від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 вересня і 27 липня 1989 р.

РЕШЕТНЯК Максим Порфірович народився 1890 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

РЕШЕТНЯК Павло Іванович народився 1898 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

РЕШЕТНЯК Федір Юхимович народився 1889 р. у с. Котівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1921 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Котівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Рахівник бурякотовариства. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

РЕШЕТНЯК Яків Микитович народився 1885 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавле-

ний виборчих прав, частину майна конфісковано. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

РЕШЕТОВ Іван Іванович народився 1896 р. у с. Смирнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Смирнівка Лозівського р-ну. Член колгоспу ім. Ілліча. Заарештований 15 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. справу закрито зі звільненням з-під варті.

РЕШЕТОВ Іван Якович народився 1912 р. у с. Смирнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Смирнівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕШЕТОВ Яків Тарасович народився 1891 р. у с. Смирнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Смирнівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕШТАКОВ Семен Іванович народився 1872 р. у с. Архангелівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Архангелівка Барвінківського р-ну. Член колгоспу. Заарештований [6 березня] 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 червня 1931 р. за браком доказів для притягнення до суду. Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райпрокурором 13 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕЗНИК Іван Іванович народився 1875 р. у с. Федорівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Федорівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. За-

арештований 3 березня 1931 р. за агітацію проти рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Заарештований 25 листопада 1931 р. і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

РЕЗНИК Микола народився і проживав у с. Старі Валки Валківського пов. Харківської губ. Дата народження та освіта невідомі. Українець, із селян, позапарт. Комісар-розвідник Валківської повітЧК. Заарештований 30 березня 1919 р. за службу в гетьманській варті і Валківською повітЧК 1 квітня 1919 р. звільнений з штабної посади комісара-розвідника з продовжуванням розслідування, рішення в справі відсутнє.

РЕЗНИК Митрофан Васильович народився 1877 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 16 грудня 1930 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

РЕЗНИК Наум Онуфрійович народився 1892 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 3 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЕЗНИК Никон Павлович народився 1878 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 грудня 1930 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

РЕЗНИК Онопрій Вакулович народився 1868 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-

одноосібник. Заарештований 20 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

РЕЗНИКОВ Юхим Тихонович народився 1906 р. у с. Асіївка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у РСЧА в м. Новочеркаськ Ставропольського окр. Червоноармієць 3-го ескадрону 5-ї кавдивізії. Заарештований 27 лютого 1930 р. за антирад. погляди на політику хлібозаготівлі та колективізації, антирад. розмови і здійснення теракту (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ухвалою трійки при ПП ОДПУ Північно-Кавказького краю від 11 липня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 16 січня 1997 р.

РЕЗНИЧЕНКО Петро Михайлович народився 1877 р. у с. Токарівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 13 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РЖАВСЬКИЙ Ісай Павлович народився 1882 р. у м. Богуслав Канівського пов. Київської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Завідувач господарсько-технічної частини редакційно-видавничого відділу Обласного союзу споживчих кооперативів півдня Росії «ПОЮР». Заарештований 18 серпня 1920 р. як меншовик, справу закрито СОВ ЦУЧК 1 вересня 1920 р.

РИБАЛКА Дмитро Макарович народився 1904 р. у с. Волкове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Волкове Сахновщинського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Якіра. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 грудня 1932 р. за к.-р. агітацію, спрямовану на зрив сільськогосподарських кампаній, а також за підпільний помол зерна (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

РИБАЛКА Євмен Леонтьйович народився 1893 р. у с. Межиріч Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Самійлівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Тесля радгоспу ім. газети «Известия». Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Утік з місця відбування покарання, з 25 березня 1934 р. був у розшуку ДПУ УСРР. Реабілітований 29 травня 1997 р.

РИБАЛКА Корній Михайлович народився 1896 р. у с. Чорбівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із козаків, письм., позапарт. Проживав у с. Гаркушине Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [5 лютого] 1930 р. як член к.-р. організації, що мала за мету повалення рад. влади та проводила антирад. агітацію, спрямовану на компрометацію заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

РИБАЛКА Павло Якович народився 1892 р. у с. Горохуватка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Горохуватка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за агітацію проти колгоспів та добровільну службу в Білій армії (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 21 серпня 1931 р. (статті 4 п. «г», 5, 197 ч. 2 КПК УСРР). Звільнений з-під варті 24 серпня 1931 р.

РИБАЛКА Федір Іванович народився 1880 р. на хут. Бистрий Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бистрий Харківської приміської зони. Член колгоспу. Заарештований 17 березня 1931 р. за к.-р. агітацію та розвал колгоспу (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РИБАЛКА Юхим Якович народився 1884 р. на хут. Гнульців Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гнульців Олексіївського р-ну Харківського окр. Се-

лянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1995 р.

РИБАЛКА Яків Степанович народився 1872 р. у с. Щербівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гнульців Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1995 р.

РИБАЛКО Григорій Петрович народився 1893 р. у с. Ганнівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганнівка Печенізького р-ну. Член колгоспу. Заарештований 4 листопада 1931 р. за здійснення теракту проти голови артілі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Печенізьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 9 січня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

РИБАЛКО Петро Гнатович народився 1908 р. на хут. Буряківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Буряківка Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно двічі конфісковане. Заарештований 3 лютого 1930 р. за систематичну агітацію проти всіх політичних кампаній та економічних заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РИБАЛОВ Василь Васильович народився 1896 р. у м. Белев Тульської губ. Росіянин, із торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Уповноважений Кримської кооперації. У 1920—1921 рр. під слідством Харківської губЧК. У 1922 р. під слідством органів ДПУ. Заарештований 10 березня 1931 р. за участь у к.-р. організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. (статті 54², 54¹¹, 109 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Темниковському таборі в Темниковському р-ні Мордовської обл. Середньо-Волзького краю. У 1933 р. строк знижено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований 11 грудня 1989 р.

РИБАЛЬЧЕНКО Дмитро Родіонович народився 1887 р. у с. Нижня Дуванка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижня Дуванка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РИБАЛЬЧЕНКО Іван Гаврилович народився 1896 р. у с. Нижня Дуванка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижня Дуванка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РИБАЛЬЧЕНКО Іван Степанович народився 1888 р. у с. Нижня Дуванка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижня Дуванка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РИБАЛЬЧЕНКО Іван Якович народився 1902 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Учитель семирічної школи № 2. Заарештований 26 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 21 січня 1933 р. за невідповідності обвинувачення.

РИБАЛЬЧЕНКО Семен Родіонович народився 1890 р. у с. Нижня Дуванка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижня Дуванка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РИБАС Олексій Григорович народився 1893 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК

УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 10 квітня 1930 р. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

РИБАС Хома Григорович народився 1872 р. на хут. Калинка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Калинка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 лютого 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

РИБКА Іван Федорович народився 1880 р. у с. Нове Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Малі Бучки Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 червня 1929 р. за антирад. агітацію та невиконання хлібзаготівлі і Полтавським окрсудом 20 липня 1929 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і за ст. 33 КК УСРР виселений за межі Полтавського, Дніпропетровського і Харківського округів. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РИБКА Йосип Матвійович народився 1878 р. у с. Гатише Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гатише Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

РИБКІН Іван Васильович народився 1904 р. на хут. Адамівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Студенок Шандриголівського р-ну Ізюмського окр. Власник млина. Заарештований 26 січня 1930 р. за участь у к.-р. угрупованні (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1930 р. справу передано на дослідження зі звільненням на підписку про невиїзд. Справу закрито СПВ ДПУ УСРР 22 травня 1933 р. за відсутності матеріалів для притягнення до суду.

РИЖЕНКО Іван Іванович народився 1898 р. у с. Страсне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Технічний конторник ст. Лозова Півд. залізниці. У 1923 р.

позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 березня 1933 р. за приховування свого соціального походження (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. виселений до Північного краю на 3 роки. У 1989 р. проживав у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

РИЖИЙ Максим Корнійович народився 1890 р. у с. Лаврушина Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестове Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у м. Владивосток Далекосхідного краю. У 1958 р. проживав у м. Свердловськ Луганської обл. Реабілітований 18 січня 1993 р.

РИЖИЙ Микита Опанасович народився 1866 р. у с. Лаврушина Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестове Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. Висланий в адмінпорядку на Урал. Реабілітований 18 січня 1993 р.

РИЖИЙ Степан Никифорович народився 1883 р. у с. Лаврушина Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестове Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 18 січня 1993 р.

РИЖКІН (Ришкін) Яків Іванович народився 1901 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Без певних занять, у 1933 р. виключений з колгоспу як син куркуля. Заарештований 26 січня 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4 березня 1933 р.

РИЖКОВ-БУНТАР Сергій Матвійович народився 1882 р. у м. Ямбург Ямбурзького пов. Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, член партії есерів з 1904 р. Проживав у Харкові. Секретар губвідділу продпостачання військ. Заарештований 26 жовтня 1921 р. як член партії лівих есерів, 2 листопада 1921 р. звільнений з-під варті «з тактичних міркувань Харківської губЧК», справу закрито Харківською губЧК 19 листопада 1921 р.

РИЖКОВ Веніамін Володимирович народився 1890 [1900] р. у с. Борисівка Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців [робітників], освіта середня спеціальна, позапарт., у 1914—1917 рр. член партії правих есерів. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 31 травня 1922 р. Харківським губвідділом ДПУ як член партії правих есерів, рішення в справі відсутнє. У 1934 р. слюсар артілі «Коопметал». За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 13 березня 1935 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Сибтабі, звільнений з-під варті в 1936 р. Реабілітований 16 червня 1989 р.

РИЖКОВ Сергій Федотович народився 1876 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. під слідством за невиконання контракції. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 27 квітня 1931 р. за антирад. агітацію, спрямовану на зрив господарсько-політичних кампаній (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 19 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1937 р. без певних занять. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР). Реабілітований 3 грудня 1989 р.

РИЖКОВ Юхим Якович народився 1894 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1919 і 1920 рр. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РИЖОВ Дмитро Дмитрович народився 1898 р. на хут. Дисківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дисківка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-

одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 червня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

РИЖОВ Конон Іванович народився 1889 р. на хут. Вовківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вовківка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі і невиконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

РИЖОВ Михайло Онисимович народився 1909 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті. На 1958 р. проживав у с. Білий Колодязь.

РИЖОВ Пилип Христофорович народився 1874 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1920 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Після звільнення проживав у с. Білий Колодязь. Заарештований 5 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР), справу закрито Великобурульцьким РВ НКВС 9 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 29 вересня 1989 р.

РИКОВ Володимир Йосипович народився 1872 р. у с. Куземівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куземівка Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано. Заарештований 2 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Сватівським рай-

відділком Харківського оперсектора ДПУ 23 серпня 1931 р.

РИКОВ Іван Кузьмич народився 1882 р. на хут. Березники Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Артільне Великобурульцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений і переселений до хут. Артемівське. Заарештований 27 квітня 1931 р. за антирад. агітацію проти сільськогосподарських кампаній: хлібозаготівлі і колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурульцьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 9 серпня 1931 р.

РИКОВ Олексій Григорович народився 1881[5] р. у с. Гусівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Обухівка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1937 р. без певних занять. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 вересня та 20 листопада 1989 р.

РИМАР Дмитро Макарович народився 1909 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-будівельник Головпроект та учень Харківського будівельного технікуму. Заарештований 26 квітня 1931 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

РИНДІН Костянтин Михайлович народився 1891 р. на хут. Старий Чизвик Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Старий Чизвик Волосько-Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник, уповноважений сільради на хуторі. У період революції розкуркулений (відібрана земля). Заарештований 31 жовтня 1930 р. за активну участь у «волинці» на хут. Старий Чизвик і змову з «волинщиками» хуторів Корнівка і Ловейківка (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ 24 листопада 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років, а ухвалою від 7 червня 1931 р. достроково звільнений з концтабору з дозволом вільного проживання на всій території СРСР. Реабілітований 8 липня 1989 р.

РИНДЯ Яків Маркович народився і проживав у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Завідувач відділу Гусарівського волосного виконкому. Заарештований у травні 1919 р., за опір продрозкладці, міжвідомчою комісією Ізюмської повітЧК і ОВ 13-ї армії 12 травня 1919 р. звільнений на поруки Гусарівського воєнпрелекому. Рішення в справі відсутнє.

РИСЬ Андрій Миколайович народився 1906 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну Харківської обл. Молодший кондуктор ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 2 березня 1933 р. за приховування куркульського минулого і як соціально небезпечний елемент (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р. справу закрито зі звільненням з-під варті. Реабілітований 28 лютого 1997 р.

РИСЬ Іван Романович, дата та місце народження, походження, освіта, партійність невідомі. Українець. Проживав у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Місце роботи та посада невідомі. Заарештований 26 квітня 1919 р. за провокаторство та видачу радянських працівників за гетьманської влади, справу закрито Зміївською повітЧК 12 травня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

РИСЬ Максим Миколайович народився 1910 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківської приміської зони. Вантажник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 2 березня 1933 р. за приховування куркульського минулого і як соціально небезпечний елемент (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р. справу закрито зі звільненням з-під варті. Реабілітований 28 лютого 1997 р.

РИСЬ Нічипір Іванович народився 1888 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 грудня 1929 р. за участь у підпаленні майна голови Другої Андріївської сільради (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито особливою

нарадою при колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р.

РИШИН Давид Григорович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Оператор-обліковець дирекції Півд. залізниці. Заарештований 4 жовтня 1932 р. у м. Тирасполь Молдавської обл. ОВ Молдавського облвідділу ДПУ за в'їзд без дозволу до прикордонної смуги (статті 16, 80 КК УСРР), за розпорядженням ОВ Харківського облвідділу ДПУ від 16 листопада 1932 р. етапований до Харківського бунду № 2. 3 13 грудня 1932 р. перебував під слідством за спробу легального перетину держкордону, справу закрито оперативним відділом Харківського облвідділу ДПУ 27 грудня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

РИШКІН Єлисей Омелянович народився 1880 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

РИШКІН Іван Євдокимович народився 1877 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

РИШКОВ Іван Вуколович народився 1888 р. у с. Тетлега Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 грудня 1930 р. Чугуївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ, 18 січня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, рішення в справі відсутнє. Заарештований 19 травня 1932 р. за к.-р. діяльність та підготовку збройного повстання (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1989 р.

РИШКОВ Іван Митрофанович народився 1870 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 грудня 1930 р. за співробітництво з білими під час Громадянської війни та агітацію проти колективізації (ст. 54² КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

РИШКОВ Іван Олексійович народився 1907 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РИШКОВ Михайло Федорович народився 1895 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну. Бухгалтер матеріального відділу дирекції Півд. залізниці. Заарештований 20 червня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. звільнений з-під варті з заборонною проживати в прикордонній смузі, на Україні, Московській, Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Дагестані та всіх центральних округах областей, країв та автономних республік терміном 3 роки. Реабілітований 26 квітня 1997 р.

РИШКОВ Петро Якович народився 1897 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

РИШКОВ Федот Титович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

РИШКОВ Яків Федотович народився 1868 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. За-

арештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

РІГ Семен Степанович народився 1888 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 28 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років, а ухвалою від 19 серпня 1933 р. попереднє рішення змінено, для подальшого відбування покарання визначено загальні місця ув'язнення.

РІЗАК Григорій Тимофійович народився 1909 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 жовтня 1989 р.

РІЗНИК Василь Власович народився 1877 р. у с. Козіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади і зв'язки з бандитами (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 24 листопада 1989 р.

РІЗНИК Іван Іванович народився 1902 р. у м. Кобеляки Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, походження невідома, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Проживав у м. Павлоград Дніпропетровської обл. Чоботар комуни ім. 15-го з'їзду ВКП(б) у с. Сахновщина Харківської обл. Заарештований 13 грудня 1932 р. СПВ Харківського облвідділу ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

РІЗНИК (Резник) Конон Михайлович народився 1884 р. у с. Жданівка Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. [У 1930 р.] позбавлений виборчих прав. Заарештований

5 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі та організацію куркульської громади «Нова Крутоярівка» за часів гетьманської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 4 роки умовно. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

РІЗНИК Степан Володимирович народився 1893 р. у с. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Друга Балаклійського р-ну Харківської обл. Чорнороб ст. Основа Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 20 березня 1933 р. за приховування свого соціального походження під час оформлення на роботу на залізницю і антирад. агітацію серед робітників та селян (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

РІЗНИК Федір Васильович народився 1873 р. у с. Піски Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Піски Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 19 травня 1995 р.

РІЗНИЧЕНКО Антон Романович народився 1903 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плисове Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 7 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

РІЗНИЧЕНКО Іван Назарович народився 1889 р. у с. Синьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 червня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 жовтня 1932 р. справу закрито зі звільненням з-під варті.

РІЗНИЧЕНКО Максим Олексійович народився 1880 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 2 червня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РІЗНИЧЕНКО Олександр Федорович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Безробітний. Заарештований 2 січня 1929 р. за політхуліганство, антирад. агітацію (статті 70, 56 КК УСРР), 29 січня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ УСРР від 7 червня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а за ухвалою від 28 грудня 1931 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. і Уральській обл. з прикріпленням до певного місця проживання на 3 роки. Після звільнення з-під варті проживав у Харкові, працював бухгалтером цементного заводу. Заарештований 8 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 1 червня 1932 р. за недоречності застосування репресії як до висланого до Казахстану. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

РІЗНИЧЕНКО Петро Романович народився 1907 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Плисове Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 6 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

РІПА Григорій Митрофанович народився 1890 р. у с. Борщова Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщова Печенізького р-ну Харківської обл. Рахівник і завгосп 7-річної школи. Заарештований 2 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 січня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

РІПА Іван Несторович народився 1893 р. на хут. Григорівський Ізюмського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вищелиманське Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РІПА Тимофій Іванович народився 1895 р. у с. Тишка Золочівського окр. провінції Східна на Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, у 1925—1933 рр. член ВКП(б), колишній член КПЗУ. Проживав у Харкові. Начальник Харківського обласного управління в справах видавництва (облліту). Заарештований 9 травня 1933 р. за належність до к.-р. організації УВО (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 жовтня 1933 р. позбавлений волі в місцях, підвідомчих ОДПУ, на 10 років. Термін покарання відбував у 8-му Соловецькому відділенні ББК НКВС. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежгорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 4 квітня 1957 р. і 27 березня 1959 р.

РІПКА (Ріпко) Дем'янович народився 1873 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

РІПКА Іван Терентійович народився 1864 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

РІПКО Іван Михайлович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Українець, соціальне походження невідоме, освіта неповна середня, позапарт. Технік-механік ХВРЗ. Заарештований 14 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд.

залізниці 26 березня 1933 р. У 1938 р. завідувач відділу раціоналізації ХВРЗ. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 10 квітня 1938 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР). Реабілітований 19 квітня 1957 р.

РІПКО Микола Іванович народився 1874 р. у с. Циганівка Валуйського пов. Воронежської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Циганівка Троїцького р-ну Куп'янського окр. Заарештований 8 жовтня 1929 р. за злісне ухилення від вивозу хліба (ст. 58 КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Сибтабі у м. Новосибірськ Сибірського краю. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

РІСС Наум Маркович народився 1892 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м) з 1907 р. Проживав у Харкові. Заступник начальника Всеукраїнського управління охорони праці. Заарештований 24 березня 1921 р. за політичні переконання, справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варти.

РОВЕНСЬКИЙ Андрій Євстахійович народився 1876 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Під слідством Харківського оперсектора ДПУ за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито 17 серпня 1931 р. за браком доказів.

РОВЕНСЬКИЙ Іван Романович народився 1879 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Перша Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

РОВЕНСЬКИЙ Пилип Степанович народився 1891 р. у станиці Уманська Кубанської обл. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківської приміської зони. Бухгалтер «Харківвелеватора». Позбавлений виборчих прав, був поновлений. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 5 грудня 1930 р. звільнений з-під варти, справу закрито Хар-

ківським міжрайонним прокурором 5 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 19 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. Реабілітований 19 травня 1989 р.

РОГАЛИН Єпіфан Прокопович народився 1899 р. у с. Миколаївка Друга Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоно-армійське Друге Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1933 р. за агітацію проти посівної (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 17 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РОГАЛЬСЬКИЙ Василь Петрович народився 1895 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, підбурювання куркулів до вбивства активістів, підривної роботи (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. [Звільнений у листопаді 1930 р.] Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РОГАНОВ Петро Прохорович народився 1885 р. у с. Олександрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 7 серпня 1931 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито Барвінківським райвідділком ДПУ 14 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РОГАНСЬКИЙ Пилип Михайлович народився 1875 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

РОГАЧЕВСЬКИЙ Яків Абрамович народився 1897 р. у міст. Єврейськ Роменського пов. Полтавської губ. Єврей, походження невідоме, освіта середня, член РСДРП(м) з 1916 р. Проживав у Харкові. Уповноважений Сумського

райробкоопу. Заарештований 16 вересня 1922 р. як меншовик та за к.-р. агітацію (статті 52, 63, 72 КК УСРР) і комісією НКВС з адмінвизлань 9 грудня 1922 р. за участь в антирад. організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури, влаштування нелегальних зборів висланий до Туркестану під гласний нагляд губвідділу ДПУ на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 вересня 1925 р. позбавлений права проживання в Ленінграді, Москві, Ростові-на-Дону, означених губерніях і Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р. і 1 лютого 1996 р.

РОГАЧОВА Ольга Павлівна народилася 1896 р. у м. Таганрог Таганрозького окр. області Війська Донського. Національність невідома, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Співробітниця Харківського губліскому. Заарештована 5 березня 1920 р. в Харкові під час масової операції Харківської губЧК проти лівих есерів на Всеукраїнській конференції партії лівих есерів, 19 березня 1920 р. звільнена з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито СОВ Харківської губЧК 4 серпня 1920 р.

РОГОВ Дмитро Арсентійович народився 1885 р. у с. Косоківка Рогачевського пов. Могильовської губ. Із селян, національність, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер обозу армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

РОГОВ Іван Микитович народився 1886 р. у м. Нове Місто Чернігівської губ. [Росіянин], з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Дмитрієвськ Таганрозького окр. області Війська Донського. Співробітник Дмитрієвського військового комісаріату. Заарештований [28] травня 1920 р. комендатурою 157-го етапу Півд.-Зах. фронту за службу в білих та ухвалою ОВ Півд.-Зах. фронту від 29 травня 1920 р. відправлений на Західний фронт.

РОГОВ Іван Петрович народився 1893 р. у с. Богодарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богодарівка Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий по Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

РОДЗЕВИЧ Вацлав Адамович народився 1886 р. у с. Давчуни Дісенського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта вища, член РСДРП(м), у 1903 р. член соціал-демократичної партії Польщі і Литви. Проживав у Харкові. Уповноважений Главкустпрому РСФРР по Криму. Заарештований 11 березня 1921 р. під час масової операції проти членів РСДРП(м), справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варти.

РОДИЧЕНКО (Радиченко) Микола Трохимович народився 1894 р. у с. Мілова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл. Кравець, селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

РОДИЧЕНКО (Радиченко) Федір Трохимович народився 1897 р. у с. Мілова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письменник, позапарт. Проживав у с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл. Конох колгоспу «Жовтневий борець». Заарештований 12 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

РОДІОНОВ (Радіонов) Микола Олександрович народився 1891[83] р. у с. Селіне Дмитровського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Тесля Турбінобуду. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. У 1932 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 6 січня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

РОДІОНОВ Антон Іванович народився 1860 р. і проживав у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Шкільний учитель. Заарештований Зміївською повітЧК 8 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, 15 квітня 1919 р. справу направлено на розгляд Харківського губревтрибуналу, рішення в справі відсутнє.

РОДІОНОВ Петро Ксенофонтович народився 1874 р. на хут. Ганнівка Валківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різуненкове Коломацького р-ну Харківського окр. Член ради колгоспу «Нова праця». Заарештований 22 серпня 1929 р. за к.-р. агітацію серед членів колгоспу та Різуненківської сільради (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

РОДНЯНСЬКА Нехема Шлемівна народилася 1908 р. у м. Лохвиця Лохвицького пов. Полтавської губ. Єврейка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Безробітна, за фахом панчішниця. Заарештована 23 лютого 1926 р. за належність до нелегальної сіоністської організації ЦСЮФ (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 квітня 1926 р. вислана до Казахстану на 3 роки, а ухвалою від 1 лютого 1929 р. після відбуття терміну покарання позбавлена права проживання в Москві, Ленінграді, означених губерніях і округах, Північно-Кавказькому краї, Україні, Криму, Білоруському військовому окрузі з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. На засланні перебувала в м. Ташкент Ташкентської обл. Узбекської СРР. Реабілітована 22 червня 1995 р.

РОДНЯНСЬКИЙ Лев Ісакович народився 1908 р. у м. Миргород Миргородського пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, член РЛКСМ з 1924 р. Проживав у Харкові. Слюсар заводу «Серп і молот». Заарештований 31 березня 1929 р. за належність до антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. висланий до Казахстану на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 13 квітня 1930 р.

РОДНЯНСЬКИЙ Семен Ісакович народився 1903 р. у м. Миргород Миргородського пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Перукар. Заарештований 31 березня 1929 р. за участь у нелегальній троцькістській організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. позбавлений волі на 3 роки, звільнений з-під варти достроково за ухвалою особливої наради від 13 квітня 1930 р.

РОЄВ Степан Іванович народився 1884 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Хар-

ківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 27 червня 1989 р.

РОЖЕНКО Григорій Овсійович народився 1874 р. у с. Рогівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Шопенка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

РОЖЕНКО Данило Овсійович народився 1870 р. у с. Рогівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шопенка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

РОЖЕНКО Марко Григорович народився 1906 р. с. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шопенка Петрівського р-ну Харківської обл. Слюсар 1-го (Харківського) миловарного заводу. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 12 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. На 1984 р. проживав у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1995 р.

РОЖКО Микола Микитович народився 1907 р., місце народження невідоме. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Яр Сахновщинського р-ну Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1931 р. за організацію масових заворушень, змову щодо вбивства голови сільради с. Надеждине, невдоволення заходами рад. влади на селі (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і нарсудом Сахновщинського р-ну 13 жовтня 1931 р. засуджений (ст. 69 ч. 2 КК УСРР) на 1 рік 6 місяців позбавлення

волі, за ст. 56¹⁶ КК УСРР виправданий через недоведеність складу злочину.

РОЖКОВ Іван Єгорович народився 1894 р. на хут. Сидорячий Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Дворічанського р-ну Харківської обл. Бригадир радгоспу ім. Андреева ст. Пересічна Півд. залізниці. Заарештований [29 липня 1932 р.] за антирад. агітацію та шкідництво (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (ст. 54⁸ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 15 липня 1964 р.

РОЗАЛЬЙОН-СОШАЛЬСЬКИЙ Петро Семенович народився 1885 р. і проживав у Харкові. Національність невідома, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Головний механік ХПЗ ім. Комінтерну. Заарештований 5 листопада 1930 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54⁴, 54⁷, 54⁹, 54¹¹ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22 березня 1931 р. винесено ухвалу про розстріл із заміною на 10 років позбавлення волі в концтаборі, а ухвалою від 1 серпня 1931 р. достроково звільнений з-під варті з випробним терміном 3 роки. Виїхав з родиною до м. Єнакієве Єнакіївського р-ну, у 1953 р. помер у с. Рев'якине Ясногорського р-ну Тульської обл. Реабілітований 30 січня 1960 р.

РОЗЕНБЕРГ Ганна Яківна народилася 1900 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у минулому член партії лівих есерів. Проживала в Харкові. Робітниця. У 1920 р. була заарештована як член партії есерів, до 1924 р. перебувала на засланні у м. Великий Устюг Вологодської губ. Заарештована 31 березня 1931 р. за активну роботу в партії лівих есерів (ст. 54¹¹ КК УСРР), 29 квітня 1931 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ДПУ УСРР 31 грудня 1931 р. за недостатності доказів злочину. Розстріляна 28 серпня 1938 р. у Харкові за вироком військової колегії Верховного Суду СРСР від 28 серпня 1938 р. Реабілітована 17 серпня 1994 р.

РОЗЕНБЕРГ Лія Олександрівна народилася 1905 р. у м. Короча Корочанського пов. Курської губ. Єврейка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Працівник консультаційного відділу Центрального товариства бібліотек. Заарештована 19 вересня 1922 р. за розповсюдження меншовицьких листівок, 13 листопада 1922 р. звільнена з-під варті на поруки батька, справу закрито ДПУ УСРР 22 жовтня 1924 р.

РОЗЕНШТЕЙН Сара Борисівна народилася 1897 р. і проживала в Харкові. Єврейка, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м) з 1918 р. Службовець контори Обласного союзу споживчих кооперативів півдня Росії «ПОЮР». Заарештована 18 серпня 1920 р. за участь у III Всеукраїнській конференції РСДРП(м), справу закрито СОВ Цупнадзвичкому 4 вересня 1920 р., 20 вересня 1920 р. звільнена з-під варті.

РОЗОВА Роза Самуїлівна народилася 1906 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Студентка Харківського інституту народного господарства. Заарештована 8 лютого 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 березня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) вислана до Сибіру на 3 роки. Ухвалою від 14 лютого 1932 р. позбавлена права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. і Уральській обл. за прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. За ухвалою особливої наради НКВС від 5 січня 1935 р. позбавлена права проживання в режимних місцевостях на 3 роки. Реабілітована 13 жовтня 1989 р.

РОЗСИЛЬНИЙ Іван Михайлович народився 1912 р. у с. Новоастрхань Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., з 1930 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Хімік-майстер Харківського заводу «Денітрація-концентрація». Заарештований 16 грудня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 20 червня 1989 р.

РОЗУМ Микола Іванович народився 1892 р. у с. Германівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 січня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), Полтавським окрвідділом ДПУ порушене клопотання перед особливою нарадою при колегії ОДПУ про адмінвизнання за межі УСРР Розума М. І. як соціально небезпечного елементу. Клопотання задоволене прокурором Полтавського окр. 13 березня 1929 р. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РОЗУМ Михайло Данилович народився 1901 р. у с. Германівка Костянтиноградського

пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 квітня 1929 р. за антирад. агітацію і протидію заходам рад. влади на селі, спроби захоплення влади в селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

РОЗУМ Михайло Іванович народився 1895 р. у с. Германівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 квітня 1929 р. за антирад. агітацію і протидію заходам рад. влади на селі, спробу захоплення влади в селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

РОЗУМ Яків Григорович народився 1899 р. у с. Германівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 квітня 1929 р. за антирад. агітацію і протидію заходам рад. влади на селі, спробу захоплення влади у селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

РОЗУМІЙ Килина Андріївна народилася 1897 р. у с. Скалонівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українка], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окрсудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджена на 6 місяців примусових робіт. Реабілітована 24 лютого 1994 р.

РОЗУМІЙ Яків Трохимович народився у [с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ.], дата народження невідома. [Українець, із селян], освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях,

6 квітня 1930 р. з-під варти звільнений, справу не завершено.

РОЗУМНИЙ (Разумний) Охрім Федорович народився 1893 р. у с. Лигівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Василівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав на 10 років. Заарештований 1 липня 1929 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

РОЙ Борис Самійлович народився 1895 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1924 р. затримувався Червоноградським ДПУ. Заарештований 1 січня 1929 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Покарання відбував у Білбалттабі, ст. Медвежа Гора Мурманської залізниці [Архангельської обл.]. Реабілітований 17 липня 1991 р.

РОЙ Микита Омелянович народився 1885 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ставкова Балка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Дата арешту невідома, заарештований за к.-р. діяльність (ст. 54¹² КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1931 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно. Під слідством Петрівського райвідділка Харківського облвідділу НКВС з 22 квітня 1938 р. до 25 лютого 1939 р. за участь у к.-р. організації та к.-р. діяльність (статті 54¹¹, 54¹⁰ КК УРСР), справу закрито Ізюмською райпрокуратурою (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 7 червня 1989 р.

РОЙКО Григорій Трохимович народився 1894 р. у с. Германівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 квітня 1929 р. за антирад. агітацію і протидію заходам рад. влади на

селі, спробу захоплення влади в селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

РОЙКО Федір Трохимович народився 1898 р. у с. Германівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. [У 1929 р. розкуркулений]. Заарештований 2 квітня 1929 р. за антирад. агітацію і протидію заходам рад. влади на селі, спробу захоплення влади в селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

РОЛЕНКО Максим Григорович, дата народження та походження невідомі, народився у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештованим не був, перед арештом утік, з 30 вересня 1929 р. під слідством за антирад. діяльність (ст. 67 ч. 1 КК УСРР). 4 травня 1930 р. Ізюмським окрвідділом ДПУ оголошений у розшук. Справу закрито Ізюмським помпрокурора 19 травня 1930 р. до розшуку підслідного (ст. 227 КПК УСРР)

РОЛЛЕР Олексій Вікентійович народився 1894 р. у с. Кірей-Табір Перекопського пов. Таврійської губ. Національність невідома, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у станиці Тихорецька Кубанської обл. Без певних занять. Заарештований 30 квітня 1920 р. за службу підпоручиком у Добровольчій армії Денікіна і ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту відправлений до Орловського концтабору за 4-ю групою. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

РОМАН Панас Климентович народився 1875 р. у с. Нижче Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижче Солоне Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 11 лютого 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 30 липня 1989 р.

РОМАНЕНКО Антон Аристархович народився 1897 р. у м. Млава Млавського пов. Плоцької губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Харківської обл. Учитель української мови в школі. Заарештований 29 квітня 1933 р. за участь у к.-р. організації УВО (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 червня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 липня 1989 р.

РОМАНЕНКО Василь Васильович народився 1900 р. у с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корешне Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 січня 1933 р. за участь у терористичних угрупованнях (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 квітня 1933 р. за недостатності зібраних доказів зі звільненням з-під варті.

РОМАНЕНКО Дмитро Антонович народився 1906 р. у с. Марто-Іванівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського державного університету. Заарештований 19 листопада 1933 р. за участь у к.-р. організації вчителів м. Красноград Харківської обл. (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1934 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Термін покарання відбував в Актюбінській обл., звільнений достроково за ухвалою трійки при НКВС УСРР від 4 червня 1936 р. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

РОМАНЕНКО Євдоким Романович народився 1902 р. на хут. Золотарівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Золотарівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РОМАНЕНКО Єпіфан Артемович народився 1880 р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР)

і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РОМАНЕНКО Іван Свиридович народився 1899 р. у с. Караван Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караван Олексіївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 28 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

РОМАНЕНКО Микита Іванович народився 1887 р. на хут. Золотарівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Золотарівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РОМАНЕНКО Микола Юхимович народився 1880 р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РОМАНЕНКО Петро Андрійович народився 1879 р. у с. Домаха Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Сторож ст. Лозова Півд. залізниці. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 21 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 13 серпня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 серпня 1937 р. Реабілітований 4 жовтня і 7 квітня 1989 р.

РОМАНИШИН Василь Іванович народився 1895 р. у с. Романівка Тернопільського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської

імперії. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, у 1910—1913 рр. член Української соціал-демократичної партії, член Комуністичної партії Галичини з 1919 р. Проживав у м. Львів, Польща. Студент юридичного факультету Українського університету. Заарештований 5 жовтня 1923 р. у Кам'янецькому пов. Подільської губ. після перетину кордону з боку Польщі, 12 жовтня 1923 р. етапований до Харкова в розпорядження КРВ ДПУ, 3 листопада 1923 р. звільнений з-під варти, повторно заарештований 6 грудня 1923 р. за шпигунство, 12 серпня 1924 р. етапований до Москви в розпорядження ОДПУ і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 22 серпня 1924 р. (статті 66, 98 КК УСРР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 27 липня 1927 р. позбавлений права проживання в забороненій перебіжчикам зоні на 3 роки. На засланні перебував у м. Канськ Красноярського краю. Реабілітований 5 грудня 1997 р.

РОМАНИШИН Петро Григорович народився 1904 р. у с. Романівка Теребовлянського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований у 1927 р. органами ДПУ у м. Сталіно і ухвалою особливої наради висланий до Північного краю, у 1928 р. втік із заслання і приїхав до Харкова. Заарештований 11 квітня 1934 р. за нелегальний перетин кордону з боку Польщі, переховування від радянських судово-слідчих органів, шпигунську діяльність на користь Польщі (статті 80, 54⁴, 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

РОМАНОВ Іван Миколайович народився 1882 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Касир тресту «Харпромхліб». Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

РОМАНОВ Костянтин Михайлович народився 1884 р. у с. Єсюніно [Володимирської губ.]. Росіянин, із кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Нижній Новгород. Кустар. Затриманий 10 листопада 1932 р. на ст. Харків-Пас. Півд. залізниці ліпностом ТВ ОДПУ для перевірки із'ясування особи, з 14 листопада 1932 р. під слідством за розповсюдження релігійної к.-р. літератури, яку він привіз із Нижнього Новгорода (ст. 54¹⁰ КК

УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ УСРР 24 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

РОМАНОВ Петро Іванович народився 1873 р. на хут. Осоківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Осоківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 3 КПК УСРР).

РОМАНОВ Степан Іванович народився 1885 р. у с. В'язи Новосільського пов. Тульської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Торговець. Заарештований 21 вересня 1928 р. за службу в жандармському управлінні та провокаційну діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито особливою нарадою при колегії ОДПУ 23 квітня 1929 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

РОМАНОВСЬКИЙ Макар Сильвестрович народився 1908 р. у с. Коробівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 13 травня 1933 р. за браком доказів зі звільненням з-під варти.

РОМАНОВСЬКИЙ Феодосій Сильвестрович народився 1902 р. у с. Коробівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

РОМАНЦОВ Євграф Іванович народився 1885 р. у [Куп'янському пов.] Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня духовна, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Священник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за активну участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і судо-

вою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 березня 1930 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1989 р.

РОМАНЦОВ Іван Опанасович народився 1902 р. у [с. Заводи] Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заводи Другі Вовчанського р-ну. Швець-кустар. Заарештований 11 листопада 1931 р. за підпал артільної соломи (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 січня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

РОМАНЧ Василь Антонович народився 1879 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність та походження невідомі, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. як антирад. елемент висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РОМАНЧЕНКО Григорій Самійлович народився 1905 р. у с. Засулля Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Конотоп Конотопського р-ну. Слосар залізничних майстерень. Заарештований 30 травня 1932 р. у Конотопі за розпорядженням СПВ Харківського облвідділу ДПУ як член к.-р. організації, що готувала збройне повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова, справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 29 вересня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

РОМАНЮК Микола Михайлович народився 1894 р. у с. Кути Золочівського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, у 1922—1924 рр. член компартії Чехословаччини, з 1925 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор Харківського НДІ радянського будівництва і права. Заарештований 31 грудня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. (статті 54², 54³, 54⁴, 54⁶, 54⁸, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) позбавлений волі в місцях, підвідомчих ОДПУ, на 10 років. Термін покарання відбував у Свіртабі, Ухтпечтабі. Розстріляний у м. Чиб'ю Комі АРСР (дата невідома) за ухвалою трійки при УНКВС по Архангельській обл. від 25 грудня 1937 р. Реабілітований 10 і 17 лютого 1966 р.

РОМАНЬКО Іван Софроневич народився у с. Дар-Надежда Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Харківської обл. Касир Сахновщинського райбанку. Заарештований 29 березня 1934 р. за участь у к.-р. шкідницькій повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 14 травня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РОМАШКО Іван Володимирович народився 1892 р. у с. Кононове Касимовського пов. Рязанської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня спеціальна, у 1918—1927 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технік Укрпайбуду. Заарештований 18 жовтня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 листопада 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 18 листопада 1931 р. після відбуття терміну покарання позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1989 р.

РОМЕНСЬКИЙ Дмитро Калинович народився 1871 р. у м. Слоў'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Близнюки Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Помічник начальника ст. Близнюки. Заарештований 25 січня 1930 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади, зв'язок з куркульським елементом та спекуляцією (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Особлива нарада при колегії ДПУ УСРР 24 червня 1930 р. ухвалила вирок вважати умовним. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

РОСЛЯКОВ Гнат Гаврилович народився 1870 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. Реабілітований 13 січня 2000 р.

РОСЛЯКОВ Іван Федорович народився [1885 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов.

Харківської губ.]. Росіянин, із селян, письменник, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варту Харківським окрввідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

РОСЛЯКОВ Опанас Гнатович народився 1899 р. [у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ.]. Росіянин, із селян, неписьменний. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варту з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

РОСЛЯКОВ Сергій Карпович народився 1910 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

РОСИЦЬКА Феліціана Олександрівна народилася 1899 р. у м. Двінськ Ризького пов. Ліфляндської губ. Полька, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Медсестра радлікарні. Заарештована 2 листопада 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 лютого 1931 р. вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 21 січня 1997 р.

РОССОШЕНКО Марія Василівна народилася 1897 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. У 1923 р. позбавлена виборчих прав. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 13 серпня 1930 р. звільнена з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РОСЬ (Росев) Семен Антонович народився 1885 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Золочівського р-ну Харківського окр.

Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. за недачу хліба оштрафований на 400 крб. Заарештований 17 вересня 1929 р. за систематичний зрив заходів влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. У 1933 р. робітник вугільного складу дело «Жовтень» ст. Харків Півд. залізниці. Заарештований 25 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р. і 5 жовтня 1989 р.

РОТАНЬ Трохим Полікарпович народився 1885 р. у с. Грунь Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Поперечний Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 січня 1933 р. за антирад. агітацію серед одноосібників і колгоспників проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

РОТЕНБЕРГ Павло Григорович народився 1881 р. у Києві. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач виробництва Укркустарпрому. Під слідством Харківської губЧК з 4 до 17 липня 1920 р. як антибільшовицький елемент, звільнений як заарештований помилково. Заарештований 26 жовтня 1921 р. під час операції з ізоляції представників небільшовицьких партій як колишній анархіст, звільнений з-під варту 2 листопада 1921 р. як заарештований помилково, справу закрито Харківською губЧК 20 грудня 1921 р.

РОЩИНСЬКИЙ Георгій Володимирович народився 1910 р. у с. Опішня Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Полтава. Технік заводу «Метал». Заарештований 3 листопада 1932 р. за крадіжку документів для використання з шпигунською метою і як учасник к.-р. угруповання (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

РОЩУПКІН Федір Іванович народився 1876 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну. Селянин-одноосібник, церков-

ний староста. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

РУБАЖЕВИЧ Євген Володимирович народився 1886 р. у станиці Невинна Кубанської обл. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Комірник будтресту № 7. У 1921 р. за дискредитацію рад. влади позбавлений волі на 5 років. Заарештований у 1926 р. [ДПУ УСРР] за к.-р. агітацію, звільнений з-під варти через 2 тижні, рішення в справі відсутнє. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськокоруğu і ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти. Розстріляний у Харкові [23 жовтня 1937 р.] за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР). Реабілітований 13 березня 1989 р.

РУБАНОВ Микола Єлисейович народився 1893 р. і проживав у с. Нікітовка Валуйського пов. Воронежської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Без певних занять. Заарештований 1 травня 1920 р. за службу підпоручником у Добровольчій армії Денікіна і ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 2 травня 1920 р. відправлений до Орловського концтабору за 4-ю групою. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

РУБИНСЬКИЙ Василь Олександрович народився 1885 р. у с. Котівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Член правління Укрзерноцентру. Заарештований 26 жовтня 1930 р. як член к.-р. організації, що мала за мету повалення рад. влади (статті 54², 54⁴, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1932 р. (ст. 54¹² КК УСРР) позбавлений волі на 3 роки умовно, 25 березня 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про обов'язкову реєстрацію в ДПУ УСРР. Реабілітований 28 травня 1997 р.

РУБИНСЬКИЙ Микола Іванович, дата і місце народження, національність, походження, освіта, партійність, місце проживання і рід занять невідомі. Заарештований у с. Андріївка [Старобільського] пов. Харківської губ. особливим відділком № 5 ОВ ВЧК при РВР 8-ї армії за шпигунство, справу закрито начальником особливого відділку № 5 ОВ ВЧК при РВР 8-ї армії 5 січня 1920 р. за відсутності складу злочину, звільнений з-під варти 5 січня 1920 р.

РУБІЖАНСЬКИЙ (Рубежанський) Костянтин Володимирович народився 1889 р. у с. Малий Бурлучок Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малий Бурлучок Великобурлучького р-ну. Сільгоспробітник радгоспу в с. Піщане Куп'янського р-ну. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурлучьким райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 10 серпня 1931 р. за відсутності складу злочину.

РУБІЖАНСЬКИЙ Микита Іванович народився 1888 р. у с. Малий Бурлучок Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Малий Бурлучок Великобурлучького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію проти сільськогосподарських кампаній (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурлучьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 10 серпня 1931 р.

РУБІН Ізраїль Юдильович народився 1905 р. у с. Потоки Полтавського пов. Полтавської губ. Єврей, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 25 лютого 1926 р. за участь в антирад. сіоністській організації (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при ОДПУ від 16 квітня 1926 р. висланий до Казахстану на 3 роки. На заслання перебував у м. Кунград Каракалпакської АО, 13 березня 1927 р. із заслання втік. Реабілітований 22 червня 1995 р.

РУБІНШТЕЙН Лазар Григорович народився 1907 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, партійність невідома. Проживав у Харкові. Робітник ХПЗ. Заарештований 27 квітня 1931 р. як член антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 липня 1931 р. (ст. 58¹¹, 84 КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 29 липня 1932 р. звільнений з-під варти достроково з дозволом вільного проживання на території СРСР.

РУБЦОВ Василь Денисович народився 1881 р. у с. Комельчине Калужського пов. Калужської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член РСДРП(м) з 1904 р. Проживав у м. Таганрог Таганрозького окр. області Війська Донського. Завідувач відділу тарифів Таганрозької

губради профспілок. Заарештований 18 серпня 1920 р. у Харкові як делегат III Всеукраїнської конференції РСДРП(м), 15 листопада 1920 р. звільнений з-під варти на підписку про прибуття до комендатури Цупнадзвичкому 1 грудня 1920 р., справу не завершено.

РУБЦОВ Савелій Семенович народився 1862 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Артемівка Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1930 р. за агітацію проти союзу (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУБЦОВА Антоніна Василівна народилася 1890 р. у с. Козлове Вишньоволоцького пов. Тверської губ. Росіянка, із священнослужителів, освіта середня, член РСДРП(м) з 1909 р. Проживала у Харкові. Діловод Центрального управління важкої індустрії. Заарештована 18 серпня 1920 р. за участь у III Всеукраїнській конференції РСДРП(м), справу закрито СВ Цупнадзвичкому 3 вересня 1920 р. за відсутності доказів зі звільненням з-під варти.

РУДЕВСЬКИЙ Максим Васильович народився 1903 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУДЕНКО Андрій Данилович народився 1874 р. у с. Сергіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Рудаївка Павлоградського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

РУДЕНКО Андрій Михайлович народився 1888 р. у с. Гнилиця Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гнилиця Перша Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий за межі України. Під слідством Харківського облвідділу ДПУ з 1931 р. до 19 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰

КК УСРР). Помер під час слідства 19 липня 1932 р. від дизентерії, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 серпня 1932 р. (статті 198, 4 п. «а» КПК УСРР).

РУДЕНКО Андрій Якимович народився 1877 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 22 березня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію масових заворушень (статті 54¹⁰, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 30 березня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 11 липня 1989 р.

РУДЕНКО Антон Онисимович народився 1870 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 6 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУДЕНКО Архип Олексійович народився 1880 р. у с. Улянівка Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі, розповсюдження провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. (статті 54⁶, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Харківським облсудом засуджений 11 травня 1939 р. на 7 років позбавлення волі з поразенням у правах на 4 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р. і 27 грудня 1993 р.

РУДЕНКО Володимир Миколайович народився 1901 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Манченків Богодухівського р-ну Харківської обл. Вантажник ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і за ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

РУДЕНКО Дмитро Миколайович народився 1879 р. у с. Стецьківка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хотенський Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

РУДЕНКО Євдоким Єрофійович народився 1898 р. на хут. Сірих Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сірих Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. конфісковано маслоробню. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

РУДЕНКО Єгор Данилович народився 1864 р. у с. Сергіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Рудаївка Павлоградського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

РУДЕНКО Захар Антонович народився 1903 р. у с. Олександрівка Катеринославської губ. [Українець,] із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1930 р. за участь у «волинці» і Полтавським окрсудом 29 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі умовно. Реабілітований 24 листопада 1992 р.

РУДЕНКО Іван Васильович народився 1874 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер технічного відділу Всеукраїнської контори Промбанку. Заарештований 26 червня 1931 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), 12 серпня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ЕКУ ДПУ УСРР 17 грудня 1932 р. за браком доказів злочину.

РУДЕНКО Іван Іванович народився 1884 р. у с. Карабутове Конотопського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Бакирівка Півд. залізниці на території Охтирського р-ну. Начальник залізничної ст. Бакирівка Півд. залізниці. Заарештований 26 лютого 1931 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Перебував на засланні в Архангельську. Реабілітований 5 липня 1989 р.

РУДЕНКО Іван Микитович народився 1880 р. у с. Новомиколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав за спекуляцію борошном. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУДЕНКО Микита Васильович народився 1879 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 березня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію масових заворушень (статті 54¹⁰, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 30 березня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 11 липня 1989 р.

РУДЕНКО Никифор Тимофійович народився 1894 р. у с. Крутоярка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ульянівка Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію і зрадництво (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

РУДЕНКО Олександр Іванович народився 1903 р. у с. Рогозянка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогозянка Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 13 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ

УСРР від 17 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РУДЕНКО Олександр Іванович народився 1884 р. у м. Кролевець Кролевецького пов. Чернігівської губ. Українець, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну. Ветеринарний лікар ветеринарно-діагностичного центру. Заарештований 29 грудня 1930 р. як член к.-р. організації, що готувала повалення рад. влади (ст. 54⁴ КК УСРР), за постановою ОВ Укрвійськового і ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. справу направлено до Харківського оперсектора ДПУ для подальшого розслідування. Рішення в справі відсутнє. Був під слідством Вовчанського райвідділку Харківського облвідділу НКВС з 25 вересня 1937 р. до 11 січня 1938 р. за антирад. агітацію. Реабілітований 17 липня 1991 р.

РУДЕНКО Павло Павлович народився 1887 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник бухгалтера управління «Хімвугілля». Заарештований 15 грудня 1925 р. за активну боротьбу проти робітничого класу за часів царату (ст. 67 КК УСРР з санкції статей 10, 15 КК УСРР), справу закрито Харківським окрсудом 24 вересня 1927 р. Реабілітований 9 вересня 1993 р.

РУДЕНКО Пантелей Онисимович народився 1874 р. [у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ.]. Українець, із селян, неписьменний, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 26 квітня 1931 р.

РУДЕНКО Петро Олексійович народився 1903 р. на хут. Рогозянка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рогозянка Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 серпня 1989 р.

РУДЕНКО Пилип Сергійович народився 1870 р. у с. Дмитрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ

УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РУДЕНКО Семен Андрійович народився 1899 р. у станиці Ново-Кубанка Кубанської обл. З козаків, національність, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер обозу армії Махна. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

РУДЕНКО Семен Іванович народився 1900 р. у с. Крутоярівка Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Сахновщинського р-ну 28 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 2 роки і 6 місяців позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 4 серпня 1994 р.

РУДЕНКО Сила Тимофійович народився 1882 р. у с. Свято-Дмитрівка Старобільського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Без постійного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 31 березня 1920 р. Головною Транспортною ЧК Владикавказької залізниці на ст. Катеринодар як колишній офіцер армії Денікіна та ухвалою районної транспортної ЧК Владикавказької залізниці від 14 квітня 1920 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі в концтаборі на 6 місяців з конфіскацією 36000 крб. 16 травня 1920 р. ОВ Кавказького фронту ухвалу районної транспортної ЧК Владикавказької залізниці скасовано, справу передано до комісії в справах військовополонених. Рішення в справі відсутнє.

РУДЕНКО Федір Максимович народився 1893 р. у с. Дминіївка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дминіївка Петрівського р-ну Артемівського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 червня 1929 р. як член антирад. угруповання та за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РУДЗИНСЬКИЙ Іван Дмитрович народився 1889 р. у с. Чуква Самбірського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, походження невідоме, освіта вища, у 1925—1927 рр. член Комуністичної партії Чехії, у 1932—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Старший секретар Верховного

Суду УСРР. Заарештований 9 лютого 1933 р. як член к.-р. організації (статті 54², 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 2 квітня 1957 р.

РУДИЙ Петро Євгенович народився 1879 р. на хут. Глибока Долина Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Глибока Долина Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 вересня 1929 р. за к.-р. агітацію, ухилення від сплати податків та спробу вбивства уповноваженого райвиконкому (статті 54⁸ через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 14 грудня 1929 р. (ст. 58⁸ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 19 грудня 1995 р.

РУДИК Гаврило Петрович народився 1887 р. на хут. Подоли Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Подоли Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 червня 1930 р. за теракт (статті 20, 16, 54⁸ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 22 червня 1995 р.

РУДИК Єлизар Григорович народився 1892 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у к.-р. угруповання (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

РУДИК Карпо Григорович народився 1894 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1928 р. під слідством органів ДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 11 грудня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 2 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУДИК Степан Якович народився 1911 р. у с. Сеньківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, по-

запарт. Проживав у с. Нова Сеньківка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Заарештований 5 листопада 1929 р. за вбивство голови Новотарасівської сільради (ст. 54⁸ КК УСРР), Харківським міжрайсудом 20 листопада 1930 р. (статті 54², 54⁸ КК УСРР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 10 квітня 1996 р.

РУДИК Юхим Мусійович народився 1896 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 2 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУДИКОВ Пантелеймон Олександрович народився 1893 р. у м. Юр'єв Владимирської губ. Росіянин, походження невідоме, освіта початкова, позапарт., член партії есерів до 1920 р. Проживав у Харкові. Секретар Вукоопспілки. Заарештований 20 січня 1923 р. за активну роботу в Харківській організації партії есерів, 21 лютого 1923 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і комісією НКВС з адмінвизань 13 квітня 1923 р. (статті 60, 72 КК УСРР) позбавлений волі в Перетомінському концтаборі на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 березня 1926 р. висланий до Казахстану на 3 роки, а ухвалою від 11 травня 1928 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, Нижньому Новгороді, Іваново-Вознесенську, Тулі, означених губерніях і Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки.

РУДИНСЬКИЙ Володимир Миколайович народився 1875 р. у м. Нижній Новгород Нижегородської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач будівельного відділу Укррибспілки. Заарештований 22 грудня 1930 р. як член к.-р. шкідницької групи, яка проводила активну руйнівну роботу з метою гальмування розвитку рибгосподарства (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років, а за ухвалою від 1 серпня 1931 р. достроково звільнений з трудкомуні ДПУ з визначенням строку покарання умовно. Реабілітований 19 червня 1959 р.

РУДИЧ Демид Юхимович народився 1892 р. у с. Ляпівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

у с. Сороківка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 4 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУДИШИН Никанор Корнійович народився 1880 р. у с. Корнилівка Дубенського пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Новожихівський Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 жовтня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 травня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно.

РУДЛЕР Матвій Зіновійович народився 1914 р. у Херсонській губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Складач друкарні ім. Блакитного. Заарештований 24 березня 1934 р. СПВ Харківського облвідділу ДПУ за к.-р. викривлення статті в газеті (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

РУДНЄВ Андрій Іванович народився 1873 р. у с. Одрадне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований [3 квітня] 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 червня 1930 р. позбавлений права проживання в Московській та Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Україні, прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РУДНЄВ Іван Михайлович народився 1887 р. у с. Мартова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Харківської приміської зони. Сторож Харківського електростанції. Заарештований 2 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ 1-го сектора ДПУ УСРР 16 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

РУДНЄВА Марія Гнатівна народилася 1890 р. у с. Новософіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 18 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором

ДПУ 10 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

РУДНИК Павло Федорович народився 1888 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 26 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) з наступним висланням до Північного краю на 3 роки як соціально небезпечного.

РУДЬ Андрій Сильвестрович народився 1913 р. у с. Петропілля Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ставище Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 26 червня 1932 р. (ст. 197 КПК УССР).

РУДЬ Григорій Григорович народився 1881 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Центральної школи червоних старшин та 51-х піхотних командирських курсів і співробітник газети «Селянська правда». У липні 1920 р. під судом Казанського революційного військового трибуналу, виправданий. Заарештований 12 липня 1921 р. за антирад. агітацію і ухвалою судової трійки ВУЧК від 7 жовтня 1921 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 21 червня 1993 р.

РУДЬ Іван Петрович народився 1895 р. у с. Козіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922 р. заарештований органами ДПУ, звільнений на поруки односельців. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 30 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Харківським облсудом 14 травня 1937 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітований 22 липня 1994 р.

РУДЬ Михайло Єрофійович народився 1906 р. на хут. Бази Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бази Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р.

розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

РУДЬ Олександр Єрофійович народився [1893 р.] на хут. Бази Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Бази Борівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 13 січня 1931 р. за вказівкою голови Борівської сільради для наступного вислання за межі України і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. [На заслання перебував у м. Архангельськ Північного краю.] За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. за зв'язки з антирад. елементами та колишніми куркулями (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 вересня і 29 листопада 1989 р.

РУДЬ Остап Михайлович народився 1885 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 квітня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Помер, відбуваючи покарання. Реабілітований 29 квітня 1991 р.

РУДЬ Степан Єрофійович народився 1900 р. на хут. Бази Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бази Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

РУДЬ Степан Пилипович народився 1882 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1932 р. за к.-р. діяльність (статті 54¹¹, 56²¹ КК УСРР), справу закрито Ізюм-

ським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 5 червня 1932 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

РУДЬ Федір Якович народився 1881 р. у с. Олексіївка Бердянського пов. Таврійської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Копанки Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та діяльність (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

РУДЬ Харитина Василівна народилася 1890 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Розкуркулена, позбавлена виборчих прав. Заарештована 14 квітня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) позбавлена волі в концтаборі на 4 роки умовно. Реабілітована 29 квітня 1991 р.

РУДЯК Іван Порфирівич народився 1877 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

РУДЯК Олександр Трохимович народився 1894 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Член колгоспу ім. Жовтневої революції. Заарештований 25 вересня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 березня 1930 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1989 р.

РУДЯК Трохим Гнатович народився 1864[72] р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований

25 вересня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл із заміною на вислання до Північного краю на 5 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

РУДЯК Яків Семенович народився 1898 р. у с. Кадниця Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Кадниця Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти колективізації і хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою трійки при УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 6 вересня та 8 квітня 1989 р.

РУМ'ЯНЦЕВ Іван Панкратович народився 1892 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано; перебував під слідством органів ДПУ. Заарештований 25 грудня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

РУМ'ЯНЦЕВ Леонтій Денисович народився 1883 р. і проживав у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований [10 травня] 1921 р. за [добровільну службу в білій армії] та ухвалою колегії Ізюмського політбюро з боротьби з контрреволюцією, спекуляцією, посадовими злочинами, саботажем і бандитизмом від 16 липня 1921 р. за контрреволюцію позбавлений волі в концтаборі на 3 роки з конфіскацією 50 % майна на користь Петрівського волосного КНС. 17 листопада 1921 р. звільнений з-під варті за рішенням комісії з розвантаження місць ув'язнення. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 квітня 1938 р. Реабілітований 27 грудня 1958 р.

РУМ'ЯНЦЕВ Микита Іванович народився 1891 р. у с. Бражники Смоленської губ. Росіянин, походження невідоме, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном військово-господарського відділу штабу Укрвійськового. Заарештований 21 січня 1933 р. як член

к.-р. повстанської організації (статті 54² через ст. 16, 54⁷, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Помер 1947 р. у Харкові. Реабілітований 24 жовтня 1956 р.

РУСАНОВ Борис Полієвкович народився 1886 р. на хут. Русанівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Русанівка Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На заслання перебував у м. Архангельськ Північного краю. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РУСАНОВ Іван Романович народився 1913 р. на хут. Крамарське Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Крамарське Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. майно конфісковано. У 1931 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 12 квітня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 10 липня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУСАНОВ Михайл Андрійович народився 1882 р. на хут. Русанівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Русанівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у банді Колесникова (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

РУСАНОВ Олексій Гларіонович народився 1884 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Русанівка Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 30 травня 1930 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РУСАНОВ Петро Андрійович народився 1887 р. на хут. Русанівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Русанівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у банді Колесникова (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

РУСАНОВ Роман Костянтинович народився 1886 р. на хут. Русанівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Русанівка Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно двічі конфісковане, позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

РУСАНОВ Федір Костянтинович народився 1903 р. у с. Русанівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, з поміщиків, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Русанівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Під час слідства 10 листопада 1930 р. нарсудом 26-го р-ну (ст. 127 ч. 1 КК УСРР) засуджений до 1 року примусових робіт з конфіскацією майна згідно з описом на суму 500 крб. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 вересня 1989 р.

РУСАНОВ Яким Єгорович народився 1862 р. у с. Тетлега Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Тетлега Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 20 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РУТКОВСЬКИЙ Семен Тимофійович народився 1893 р. у с. Новоукраїнка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1930—1933 р. кандидат у члени ВКП(б). Про-

живав у Харкові. Агроном планово-виробничого відділу «Укртрактороцентру». Заарештований 31 грудня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (статті 54², 54⁷, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. (статті 54² через ст. 16, 54⁷, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував в Астраханському ВТТ, працював головним агрономом і директором підсобного господарства. У 1935 р. направлений до Середньої Азії, головний агроном бавовняного радгоспу «Нарпай». У 1941 р. направлений до Актюбінського ВТТ, працював головним агрономом овочевого радгоспу. Звільнений з-під варті 4 серпня 1943 р. У 1949 р. директор радгоспу «Вічка» в Медвежогорському р-ні Карельської АРСР. За ухвалою особливої наради при міністрі ДБ СРСР від 6 квітня 1949 р. (статті 54² через ст. 16, 54⁷, 54¹¹ КК УРСР) висланий на поселення до Красноярського краю. Проживав у с. Мотигіно Удерецького р-ну Красноярського краю. Реабілітований 24 жовтня 1956 р.

РУФ Олександр Іванович народився 1902 р. у с. Горохівка Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Горохівка Петрівського р-ну Харківської обл. Тракторист радгоспу. Заарештований 10 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

РУХАЛІС Дмитро Родіонович народився 1882 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Касир-експедитор Всеукраїнської контори Спілки споживчих товариств. У 1921 р. заарештований Харківською губЧК, рішення в справі відсутнє. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 30 квітня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 3 травня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

РУЦКІН Арнольд Мойсейович, дата і місце народження невідомі. Єврей, з міщан, член партії есерів (боротьбистів) з 1916 р. Проживав у Харкові. Студент ХТІ. Заарештований 6 березня 1920 р. засідкою в клубі лівих есерів-інтернаціоналістів під час масової операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України проти лівих есерів як той, що мав відношення до цього клубу, 9 березня 1920 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СОВ Харківської губЧК 4 серпня 1920 р.

РЯБІНІН Василь Іванович народився 1898 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

РЯБІНІН Григорій Свиридович народився 1913 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Тесля на будівництві ст. Куряж Півд. залізниці Харківській приміській зоні. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 листопада 1932 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 23 березня 1933 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу не завершено.

РЯБІНІН Григорій Трохимович народився 1911 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

РЯБІНІН Дем'ян Аврамович народився 1888 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

РЯБІНІН Іван Микитович народився 1902 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

РЯБІНІН Іван Михайлович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

РЯБІНІН Тимофій Михайлович народився 1909 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 12 грудня 1932 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 23 березня 1933 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу не завершено.

РЯБІНІН Трохим Олексійович народився 1871 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 22 вересня 1989 р. і 7 грудня 1993 р.

РЯБКО Іван Антонович народився у с. Новомиколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 20 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 травня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

РЯБКО Йосип Пилипович народився 1894 р. у с. Варварівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єреміївка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію та участь у бандах (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

РЯБОВІЛ Іван Митрофанович, дата й місце народження, національність, походження,

освіта, партійність та рід занять невідомі. Проживав у с. Токарівка Харківської приміської зони. У 1919 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за підпал цукрового заводу (ст. 54⁹ КК УСРР), 28 лютого 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невізід, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 липня 1931 р.

РЯБОВІЛ Іван Федорович, дата і місце народження, національність, походження, освіта, партійність та рід занять невідомі. Проживав у с. Шопине Харківської приміської зони. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештованим не був, 22 жовтня 1930 р. оголошений у розшук у справі підпалу цукрового заводу (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 липня 1931 р.

РЯБОВІЛ Максим Іванович народився 1906 р. у с. Тарасівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тарасівка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. 7 лютого 1930 р. висланий за межі с. Тарасівка за рішенням загальних зборів земельного товариства. Заарештований 2 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), висланий до Північного краю на 7 років в адмінпорядок, справу закрито Троїцьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 18 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

РЯБОВІЛ Овсій Андрійович народився 1871 р. у с. Неминучий Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Рід занять невідомий. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 21 жовтня 1930 р. Харківським оперсектором ДПУ за підпал цукрового заводу (ст. 54⁹ КК УСРР), 28 лютого 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невізід, справу не завершено.

РЯБОВІЛ Овсій Андрійович народився 1872 р. у с. Токарівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Токарівка Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. З кінця 1930 р. до 6 березня 1931 р. під слідством органів ДПУ (ст. 54⁹ КК УСРР). Заарештований 14 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Липецьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 12 серпня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

РЯБОВІЛ Омелян Дмитрович народився 1884 р. у с. Токарівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Токарівка Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1918, 1921, 1930 рр. розкуркулений; перебував під слідством за антирад. агітацію у 1930 р. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за проведення к.-р. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

РЯБОВІЛ Пилип Митрофанович народився 1884 р. у с. Токарівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Токарівка Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

РЯБОКІНЬ Василь Іванович народився 1906 р. на хут. Герасимівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Герасимівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Слюсар радгоспу «Федорівка» у Великобурлуцькому р-ні. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений, від висилки переховався. Заарештований 25 березня 1933 р. за підривною роботу серед колгоспників і одноосібників, яку він проводив під час своїх відвідин села (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

РЯБОКІНЬ Максим Петрович народився 1885 р. на хут. Герасимівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Герасимівка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 р. Реабілітований 27 листопада 1989 р.

РЯБОКІНЬ Павло Ілліч народився 1886 р. у с. Мале Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мале Шипувате Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. роз-

куркулений. Заарештований 10 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 1 квітня 1938 р. Реабілітований 5 грудня і 6 червня 1989 р.

РЯБОКІНЬ Петро Дмитрович народився 1880 р. у с. Семенівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 листопада 1928 р. за агітацію проти землеустрою та підпал клуні уповноваженого земельного товариства (статті 67¹, 189² КК УСРР), 20 лютого 1929 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд та ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 6 місяців. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РЯБОКІНЬ Степан Іларіонович народився 1892 р. у с. Герасимівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Герасимівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. 3 місяці під арештом при Куп'янському райапараті ДПУ за антирад. агітацію. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

РЯБОШТАН Іван Семенович народився 1902 р. у с. Захарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Захарівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Вовчанського р-ну 15 травня 1931 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

РЯБОШТАН Семен Іванович народився 1873 р. у с. Захарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Захарівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Вовчанського р-ну 15 травня 1931 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

РЯБУШКО Захар Максимович народився 1899 р. у с. Бабівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта поча-

ткова, позапарт. Проживав у с. Бабівка Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЯБЧЕВСЬКИЙ Іван Миколайович народився 1880 р. у м. Золотоноша Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор Укрзерноцентру. Заарештований 13 жовтня 1930 р. за належність до к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 лютого 1932 р. позбавлений права проживання в Україні, Москві, Ленінграді, Північно-Кавказькому краї, прикордонній смузі строком на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Алма-Ата. Реабілітований 16 квітня 1997 р.

РЯБЧЕНКО Іван Митрофанович народився 1885 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Конторник у радгоспі. Заарештований 12 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

РЯБЧЕНКО Іван Митрофанович народився 1894 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

РЯБЧЕНКО Ілля Андрійович народився 1907 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 вересня 1932 р. за підпалення хати комсомольського активіста (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 3 жовтня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

РЯНСЬКИЙ Федір Михайлович народився 1879 р. у с. Морозівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Морозівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 серпня 1931 р. за підготовку збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 22 листопада 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 16 грудня 1937 р.

у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. Реабілітований 5 червня 1989 р.

РЯСНИЙ Сидір Карпович народився 1890 р. у с. Дар-Надежда Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію і ухилення від сплати податків (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. З 28 лютого до 2 липня 1942 р. перебував під слідством УНКДБ по Харків-

ській обл. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УРСР), у зв'язку з обставинкою воєнного часу етапований з Куп'янської в'язниці до Казанської, де і помер 2 липня 1942 р. від коліту. Реабілітований 10 липня 1995 р.

РЯСНЯНСЬКИЙ Матвій Петрович народився 1895 р. у с. Крохмальне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крохмальне Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

С

САБАДАШ Василь Іванович народився 1907 р. у с. Новогригорівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1930 р. за участь у заколоті та к.-р. агітацію, яка призвела до розпаду союзу «Червоний Донбас» і Полтавським окрсудом 26 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією, пораженням у правах на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

САБАДАШ Василь Михайлович народився 1884 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Стрільця Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 грудня 1930 р. за антирад. агітацію проти колективізації, поширення чуток про ніби-то окупацію Києва поляками, розповсюдження листівок антирад. змісту (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

САБАДАШ Макар Тимофійович народився 1892 р. у с. Новогригорівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець,] із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при

колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

САБАДАШ Павло Михайлович народився 1893 р. у с. Новогригорівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сталіне Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та участь у каральних операціях за часів денікінської влади (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 7 липня 1992 р.

САБАКАР (Собакар) Гаврило Омелянович народився 1864 р. [на хут. Липова Балка Валківського пов. Харківської губ.]. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав на хут. Липова Балка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1930 р. за зв'язок з бандою (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 23 березня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

САБЕЛЬНИКОВ Василь Свиридович народився 1903 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Тесляр колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 21 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

САВЕЛОВ Іван Григорович народився 1900 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 жовтня 1929 р. за вбивство члена правління сільради (ст. 54⁸ КК УСРР), Ізюмським окрсудом 28 лютого 1930 р. (ст. 33 КК УСРР) висланий за межі Ізюмського та суміжних районів на 5 років. Реабілітований 15 червня 1995 р.

САВЕЛЬЄВА Марфа Марківна народилася 1891 р. у с. Вільне Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Вільне Великописарівського р-ну. Селянка-одноосібниця. У 1929 р. розкуркулена. Заарештована 25 червня 1931 р. за к.-р. діяльність (статті 54¹¹, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 квітня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САВЕНКО Григорій Іванович народився 1899 р. у с. Бердянка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новоолександрівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1930 р. за агітацію проти кампаній влади на селі, службу в Петлюри та участь у банді «Сімки» (рос. «Семёрки») (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1, 56¹⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

САВЕНКО Олексій Петрович народився 1905 р. на хут. Вовківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вовківка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за к.-р. агітацію проти рад. влади і її заходів на селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

САВЕНКО Петро Михайлович народився 1888 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 травня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію серед селян та організацію побиття сільського активіста

(ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 9 червня 1929 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований 4 серпня 1994 р.

САВЕНКО Степан Іванович народився 1898 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 травня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію серед селян та організацію побиття сільського активіста (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 9 червня 1929 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований 4 серпня 1994 р.

САВИНКОВ Василь Омелянович, дата, місце народження, національність, походження, освіта, партійність невідомі. [Проживав у Харкові.] Робітник Тракторобуду. Розкуркулений. Заарештований 15 вересня 1931 р. Харківським оперсектором ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. У 1931 р. висланий в адмінпорядку за межі України як куркуль, що переховувався від заслання.

САВИНОВ Андрій Семенович народився 1875 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 6 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

САВИСЬКО Самсон Васильович народився 1882 р. у с. Семенівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 25 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

САВИЧ Антон Миколайович народився 1890 р. у с. Велика Данилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар. Заарештований 9 березня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 10 квітня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії

ОДПУ від 7 червня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Московському, Ленінградському, Ростовсько-Донському округах, Україні, прикордонних районах на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Белгород Курської обл. Повернувся до Харкова, без певних занять. Заарештований 27 серпня 1929 р. за самовільне залишення місця відбування покарання (ст. 78 ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 листопада 1929 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

САВИЧ Веніамін Андрійович народився 1864 р. у Харківській губ. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 15 квітня 1920 р. за співробітництво з білими і колегією Харківської губЧК 31 травня 1920 р. відправлений до концтабору до закінчення Громадянської війни, з конфіскацією вилученого під час обшуку майна. Трійкою Харківської губЧК з перегляду справ на предмет дострокового звільнення у жовтні 1921 р. прийнято рішення про звільнення від покарання, але ув'язнений помер у Миколаївській лікарні Харкова ще 26 серпня 1920 р.

САВИЧ Сергій Андрійович народився 1883 р. у Харківській губ. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 15 квітня 1920 р. за співробітництво з білими і колегією Харківської губЧК 31 травня 1920 р. відправлений до концтабору до закінчення Громадянської війни, з конфіскацією вилученого під час обшуку майна. Трійкою Харківської губЧК з перегляду справ на предмет дострокового звільнення у жовтні 1921 р. звільнений від покарання.

САВКІН Олександр Олександрович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Без певних занять. Заарештований 31 січня 1929 р. за виготовлення і зберігання антирад. літератури та листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ ДПУ 29 березня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

САВКІНА Клавдія Олександрівна народилася 1909 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, освіта середня, позапарт. Без певних занять. Заарештована 31 січня 1929 р. за виготовлення й зберігання антирад. літератури та листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ ДПУ 29 березня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

САВОН Федір Іванович народився 1883 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської

губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач складу «Плодоспівки». Заарештований 5 березня 1928 р. за участь у к.-р. організації «Селянська спілка» (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 6 квітня 1928 р. (ст. 58⁴ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки, за ухвалою від 22 червня 1934 р. через хворобу звільнений із заслання достроково. Реабілітований 10 липня 1996 р.

САВОЩЕНКО Федір Гнатович народився 1893 р. у с. Стрілецьке Острозького пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Запоріжжя, Дніпробуд. Тесля Дніпробуду. У 1919—1920 рр. перебував під слідством за підозрою в службі в Білій армії. Заарештований 23 січня 1932 р. у ході проведення роботи по оперативному розшуку агента польської розвідки Росовського Павла, бо мав тожні з ним прикмети (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито ВДТВ ОДПУ ст. Харків 27 березня 1932 р. (ст. 101 КПК УСРР).

САВЧЕНКО Василь Іванович народився 1892 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 травня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію серед селян та організацію побиття сільського активіста (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 9 червня 1929 р. (ст. 153 ч. 1 КК УСРР) засуджений на 3 місяця некваліфікованих примусових робіт, а за ст. 153 ч. 2 КК УСРР виправданий, звільнений з-під варті на підписку про невізід.

САВЧЕНКО Василь Якович народився 1872 р. у с. Козіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 квітня 1934 р. за призов до скоєння злочинів, використовуючи релігійні переконання односельців, заклик до вбивства організаторів колгоспу, розповсюдження антирад. чуток (ст. 67 ч. 2 КК УСРР) і спецколегією Харківського облсуду 27 січня 1935 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹³ КК УСРР) засуджений до позбавлення волі в далеких ВТТ на 10 років з конфіскацією майна, що особисто йому належить, і поразенням у правах на 5 років, а ухвалою Верховного Суду УСРР від 11 квітня 1935 р. вирок щодо ст. 54¹⁰ КК УСРР змінений, призначена ч. 1 і термін покарання знижений до 6 років позбавлення волі з поразен-

ням у правах на 3 роки. Звинувачення за ст. 54¹³ КК УСРР скасоване на підставі ст. 4 КПК УСРР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 8 серпня 1941 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна (ст. 54¹⁰ ч. 2 через ст. 54² КК УСРР). Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 26 квітня 1994 р. і 18 травня 1990 р.

САВЧЕНКО Григорій Олексійович народився 1912 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Власівка Старовірівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 13 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

САВЧЕНКО Євдокія Лук'янівна народилася 1882 р. у с. Бригадірівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Бригадірівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 17 липня 1989 р.

САВЧЕНКО Захар Наумович народився 1881 р. у с. Знаменівка Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Савченки Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зв'язки з білогвардійцями в роки Громадянської війни (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 липня 1989 р.

САВЧЕНКО Захар Онуфрійович народився 1880 р. на хут. Лукошківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лукошківка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 6 місяців. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

САВЧЕНКО Іван Іванович народився 1888 р. у с. Бригадірівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Бригадірівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкур-

кулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

САВЧЕНКО Іван Омелянович народився 1889 р. у с. Пашкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пашкове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. за браком доказів.

САВЧЕНКО Іван Спиридонович народився 1877 р. на хут. Бакаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Бакаївка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 листопада 1929 р. за антирад. агітацію та пособництво білим під час Громадянської війни (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

САВЧЕНКО Іван Федорович народився 1874 р. на хут. Велика Бакаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Велика Бакаївка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, частину майна конфісковано. Заарештований 14 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 листопада 1995 р.

САВЧЕНКО Ілля Якович народився 1880 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 і 1924 рр. господарство націоналізовано, у 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

САВЧЕНКО Карпо Тимофійович народився 1901 р. у с. Бригадірівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Бригадірівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. За-

арештований 13 січня 1931 р., під слідством СПВ Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

САВЧЕНКО Максим Антонович народився 1903 р. у с. Гришівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гришівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований у квітні 1934 р. за участь у к.-р. шкідницькій повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 8 травня 1934 р. (ст. 197 КПК УСРР).

САВЧЕНКО Наум Сазонович народився 1902 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, у 1920—1922, 1925—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Мельникове Валківського р-ну Харківської обл. Секретар партійного осередку. Заарештований 21 грудня 1932 р. за те, що розповідав сільському активу про нереальність плану хлібозаготівлі (ст. 54¹⁴ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. (ст. 54¹⁴ КК УСРР і постанова Президії Верховної Ради СРСР від 7 серпня 1932 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років, а ухвалою судової трійки при колегії ДПУ від 15 вересня 1933 р. термін покарання скорочений до 6 років, 23 листопада 1933 р. звільнений з-під варті. Реабілітований 17 липня 1989 р.

САВЧЕНКО Олександр Трохимович народився 1893 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Член колгоспу «Вільна праця». Заарештований 10 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Розстріляний 3 липня 1938 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 квітня 1938 р. Реабілітований 7 липня 1989 р. і 16 квітня 1965 р.

САВЧЕНКО Порфирій Арефійович народився 1892[3] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [1 квітня] 1930 р. за участь у заколоті проти союзу та агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 17, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

САВЧЕНКО Прокіп Артемович народився 1912 р. у с. Маврине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Конох на ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 23 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

САВЧЕНКО Роман Олександрович народився 1889 р. у с. Рогань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Рогань Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 30 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САВЧЕНКО Степан Якович народився 1895 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1931 р., під слідством Балаклійського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Реабілітований 5 вересня 1995 р.

САВЧЕНКО Яків Григорович (Єгорович) народився 1900 р. у с. Бригадирівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 січня 1931 р., під слідством Харківського оперсектора ДПУ УСРР за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Розстріляний 3 липня 1938 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 квітня 1938 р. Реабілітований 16 квітня 1965 р.

САГАЙДАК Кирило Іванович народився 1896 р. і проживав у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. [Українець,] із селян, освіта невідома, член РКП(б). Секретар осередку КП(б)У. Заарештований [1] червня 1919 р. Ізюмською повітЧК за організацію масових заворушень у с. Протопопівка, рішення в справі відсутнє.

САГАЙДАКОВ Трохим Михайлович народився 1890 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Лозовеньківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1930 р. за к.-р.

агітацію, участь у «волинці» (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 липня 1989 р.

САГАЙДАЧНИЙ Євдоким Пилипович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Адміністратор театру Санкультури секції охорони здоров'я Харківської міськради. Заарештований 2 грудня 1930 р. за друкування і розповсюдження заборонених к.-р. українських п'єс (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував в 1-му відділенні Сибтабу у м. Мар'їнськ Західно-Сибірського краю. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

САГАЙДАЧНИЙ Іван Іванович народився 1905 р. у с. Любівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Любівка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 3 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 30 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САГАЙДАЧНИЙ Іван Омелянович народився 1875 р. на хут. Привілля Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Привілля Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1930 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

САГАЛОВ Григорій Маркович народився 1912 р. у м. Слонім Слоніського пов. Гродненської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Колишній книготорговець. Заарештований 16 квітня 1933 р. за розповсюдження забороненої літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 7 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

САДКОВИЙ Трифон Максимович народився 1884 р. у с. Грушине Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ферма Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1931 р. за антирад. агітацію та підготовку теракту (ст. 54¹⁰ через ст. 16 КК УСРР),

справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 30 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САДОВИЙ Мусій Данилович народився 1873 р. і проживав у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 10 березня 1919 р. за к.-р. діяльність та службу в гетьманській варті, справу закрито Ізюмською повітЧК 29 березня 1919 р.

САДОВИЙ Трохим Павлович народився 1910 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 червня 1929 р. за збройний напад на уповноваженого з хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), 27 липня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 31 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САДОВИЙ Федір Тимофійович народився 1903 р. у с. Караван Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Караван Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 березня 1931 р. за к.-р. діяльність, агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР). Висланий до Північного краю в адмін-порядку.

САДОВСЬКИЙ Гнат Сергійович народився 1873 р. на хут. Подоли Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Подоли Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 червня 1930 р. за теракт (статті 20, 16, 54⁸ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. зі звільненням з-під варті.

САДОВСЬКИЙ Іван Васильович народився 1903 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Завгосп артлі «Червоний колос». Заарештований 5 грудня 1932 р. за те, що знав про к.-р. діяльність мешканців с. Петропавлівка, але не повідомив про це у відповідні органи (ст. 54¹² КК УСРР), справу припинено 26 квітня 1933 р., рішення в справі відсутнє.

САДОВСЬКИЙ Іван Михайлович народився 1895 р. на хут. Андріївка Белгородського пов.

Курської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Дергачі Дергачівського р-ну Харківського окр. Член колегії захисників. Заарештований 25 квітня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 15 червня 1932 р. після відбуття терміну покарання позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р., Уральській обл. та прикордонних районах на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

САДОВСЬКИЙ Степан Матвійович народився 1883 р. у с. Крупичі Гродненської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Синьківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 29 березня 1931 р. за відсутності доказів.

САДОВСЬКИЙ-ШОСТАК (Кравець) Геннадій Леонідович народився 1897 р. у с. Марківці (Чернички) Бердичівського пов. Київської губ. Українець, із священнослужителів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Учитель семирічної школи. Заарештований 15 лютого 1929 р. за к.-р. діяльність та агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Соловеському таборі особливої призначення в м. Кем Північного краю. Розстріляний 3 листопада 1937 р. в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежгорськ Карельської АРСР за ухвалою особливої трійки УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. Реабілітований 10 серпня 1963 р.

САЄНКО Йосип Михайлович народився 1875 р. у с. Сінолицівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солоницівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

САЄНКО Охрім Федорович народився 1888 [78] р. у с. Яковенкове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., поза-

парт. Проживав у с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. З 1917 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 22 березня 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 11 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САЗОНОВ Іван Дмитрович народився 1908 р. у с. Новопокровка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. за відмову служити в армії засуджений на 1 рік позбавлення волі. Заарештований 30 січня 1934 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

САЙКО Василь Романович народився 1907 р. у слободі Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Мереф'янського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 жовтня 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ за теракт (статті 54⁸ через ст. 16, 138 через ст. 16 КК УСРР), справу не завершено.

САКВИН Єлсей Климович народився 1896 р. на хут. Генове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Генове Сеньківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1930 р. за антирад. агітацію та службу в денікінській армії (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

САЛАЙ Антон Мамертович народився 1854 р. у м. Дубно Дубнівського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Богодухівського р-ну Харківської обл. На утриманні дітей. Заарештований 30 листопада 1932 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 7 грудня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

САЛАШНИК Михайло Іванович народився 1901 р. у с. Медика Перемишлянського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач облі-

кової частини заводу «Світло шахтаря». Заарештований 20 лютого 1933 р. за участь у к.-р. націоналістичній організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 червня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

САЛЄЄВ Василь Якович народився 1877 р. і проживав на хут. Берестянки Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 10 березня 1919 р. за к.-р. діяльність Зміївською повітЧК, 25 березня 1919 р. справу закрито за недоведеності складу злочину.

САЛЄЄВ Степан Онисимович народився 1887 р. на хут. Берестки Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Берестки Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав як член релігійної громади. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

САЛЄЄВ Федір Степанович народився 1909 р. на хут. Берестки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Берестки Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

САЛИВОН Полікарп Ілліч народився 1883 р. у с. Мелехів Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Києві. Інструктор-агроном «Укрбурякспілки». Заарештований 5 березня 1928 р. Київським окрвідділом ДПУ за участь у к.-р. організації, етапований до Харкова і ухвалою колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) висланий до Казахстану на 3 роки, а ухвалою колегії ОДПУ від 28 червня 1931 р. після відбуття терміну покарання позбавлений права проживання в 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р., в Читі, Омському районі з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 17 серпня 1963 р.

САЛО Антон Микитович народився 1877 р. у с. Кадниця Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Кадниця Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти колективізації і хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Харківським облсудом 3 квітня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років, 5 червня 1939 р. Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу закрито (ст. 347 КПК УРСР). Реабілітований 6 вересня 1989 р.

САЛО Іван Федорович народився 1872 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Займанка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. за к.-р. та релігійну агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

САЛО Федір Іванович народився [1869 р.] у с. Грушівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лукашівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито помічником окрпрокурора Полтавщини 17 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 28 жовтня 1929 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Перебував на засланні у м. Актюбінськ і Кустанай. Розстріляний 6 вересня 1937 р. у м. Полтава за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 19 травня 1995 р. і 13 квітня 1989 р.

САЛО Федір Климентович народився 1891 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Балаклійського р-ну. Завідувач парового млину колгоспу «Вільна праця». Заарештований 23 серпня 1931 р. за підготовку збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 3 вересня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САЛО Яків Михайлович народився в [с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської

губ.], дата народження невідома. [Українець, із селян], освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, 6 квітня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

САЛОВИЧ Йосип Денисович народився 1883 р. у с. Воловля Кобринського пов. Гродненської губ. [Білорус], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вирівка Вовчанського пов. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 1 січня 1919 р. за службу в гетьманській варті, 21 березня 1919 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд, справу закрито Вовчанською повітЧК 29 березня 1919 р. за відсутності складу злочину.

САЛТІВСЬКИЙ Платон Никонівч народився 1878 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Національність і освіта невідомі, із селян, позапарт. Проживав у с. Крючки Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. під слідством за невиконання контрактації. Заарештований 6 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 20 квітня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 7 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САЛЬКО Микола Миколайович народився 1892 р. у с. Попівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Попівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Завідувач бухгалтерії матеріального відділу Ізюмського паровозоремонтного заводу. Заарештований 25 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 13 березня 1933 р. за браком доказів.

САЛЬКО Сергій Олександрович народився 1896 р. у м. Лубни Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, [позапарт.] Проживав у Харкові. Службовець Всеукраїнської контори «Будсиндикат». Заарештований 26 квітня 1929 р. за систематичну к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 20 травня 1929 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд, справу закрито прокурором Наркомату юстиції УСРР 2 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САМАРІН Микола Олексійович народився 1896 р. у с. Ряпне Белсеського пов. Тверської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, член

ВКП(б). Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць Харківського кавалерійського полку, полонений махновцями. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

САМАРСЬКИЙ Микола Стефанович народився 1894 р. у с. Вознесенське Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Павлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до комуні». Заарештованим не був, утік від слідства, заочно під слідством з 27 вересня 1933 р. за скоєний терористичний акт — вбивство голови колгоспу «Шлях до комуні» (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 січня 1934 р.

САМИЛО Трохим Іванович народився 1895 р. у с. Котелевка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Краснокутського р-ну. Помічник ветлікаря. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

САМІЙЛЕНКО Андрій Максимович народився 1896 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із торговців-селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну. Завідувач бази радгоспу «Червоний велетень» у с. Бірки Зміївського р-ну. Розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурлуцьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 15 вересня 1931 р. зі звільненням з-під варти на підписку про невіїзд. Розстріляний 7 грудня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

САМІЙЛЕНКО Іван Кузьмич народився 1897 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 16 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Краснокутським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 15 серпня 1932 р. за непідтверженості обвинувачення зі звільненням з-під варти.

САМІЙЛЕНКО Мирон Павлович народився 1877 р. у с. Горохуватка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Горохуватка Борівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

САМІЙЛЕНКО Митрофан Денисович народився 1892 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт., член партії лівих есерів у минулому. Проживав у Харкові. Член правління Укррибспілки. Заарештований 10 жовтня 1930 р. як організатор к.-р. шкідницької групи в Укррибспілці (ст. 54⁷ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 січня 1931 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові 8 лютого 1931 р. Реабілітований 19 червня 1959 р.

САМІЙЛЕНКО Олександр Терентійович народився 1908 р. у с. Кисляківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із кустарів, освіта неповна середня, позапарт., у 1925—1930 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Кисляківка Вовчанського р-ну Харківської обл. Студент Вовчанського медичного технікуму. Заарештований 11 квітня 1932 р. за спробу створити к.-р. організацію для боротьби з рад. владою та розповсюдження к.-р. листівок із закликком до повстання (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 червня 1932 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Помер 1986 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Реабілітований 7 липня 1989 р.

САМІЙЛЕНКО Павло Прокопійович народився 1899 р. у с. Кам'янка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік АТС Держпрому. Заарештований 8 квітня 1933 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54⁶ КК УСРР), 22 травня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 8 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САМІЙЛЕНКО Сава Євтихійович народився 1911 р. у с. Таганча Канівського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Дніпропетровськ. Студент Дніпропетровського інституту інженерів транспорту. Заарештований 10 січня 1934 р. у м. Дніпропетровськ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова в розпорядження Харківського облвідділу

ДПУ, справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1934 р. зі звільненням з-під варті.

САМІЙЛЕНКО Свиридон Павлович народився 1886 р. у с. Коломийчиха Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коломийчиха Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 26 квітня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Сватівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р.

САМІЙЛЕНКО Федір Трохимович народився 1879 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Різнораб. У 1932 р. розкуркулений. У 1933 р. під слідством Харківського облвідділу ДПУ. Заарештований 6 квітня 1934 р. за членство в нелегальній релігійній секті гнатівців, антирад. агітацію, поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 2 листопада 1989 р.

САМОДАЙ Данило Фокович народився 1884 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 червня 1929 р. за допомогу білим під час Громадянської війни, як член спілки хліборобів-власників, за злісну несплату податків (статті 54¹³ через ст. 7, 54¹⁰, 58 КК УСРР), але під час етапування до Дніпропетровського орквідділу ДПУ з-під варті втік, був оголошений у всереспубліканський розшук, результати розшуку невідомі. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

САМОДЕЛКІН Микола Іванович народився 1877 р. у м. Уфа Уфимської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Професор Харківського ветеринарного інституту. Заарештований 3 грудня 1930 р. як член к.-р. організації ветеринарів і бактеріологів (ст. 54⁷ КК УСРР), колегією ОДПУ 28 червня 1931 р. (статті 58⁷, 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) винесено ухвалу про розстріл із заміною на 10 років позбавлення волі в концтаборі. Помер від отруєння у Картабі 10 вересня 1936 р. Реабілітований 12 січня 1960 р.

САМОЙЛИК Андрій Миколайович народився 1904 р. на хут. Соколовський Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Іванівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

САМОЙЛОВ Борис Дмитрович народився 1907 р. на хут. Піщаний Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Куп'янського р-ну. Член колгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

САМОЙЛОВ Володимир Іванович народився 1888 р. у с. Піщане Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 січня 1997 р.

САМОЙЛОВ Захар Петрович народився 1877 р. на хут. Бодрівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Бодрівка Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

САМОЙЛОВ Іван Олександрович народився 1898 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність та зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окр. відділу ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

САМОЙЛОВ Іван Трохимович народився 1895 р. у с. Піщане Куп'янського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1928 р. за антирад. агітацію та як член антирад. угруповання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Куп'янським окр.відділом ДПУ 23 березня 1929 р. за відсутності складу злочину.

САМОЙЛОВА Текля Антонівна народилася 1900 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Росіянка, з мішан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Студентка Харківського сільськогосподарського інституту. Заарештована 1 червня 1922 р. Харківським губ.відділом ДПУ як член партії есерів, 7 вересня 1922 р. звільнена з-під варту на підписку про невиїзд і комісією НКВС з адмінвизласть 27 грудня 1922 р. за активну роботу в партії есерів (ст. 61 КК УСРР) вислана до Туркестану на 3 роки.

САМОЛИСОВ Микита Дем'янович народився 1913 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 лютого 1930 р. за здійснення теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р.

САМОРОКОВ Іван Маркович народився 1895 р. у с. Богданівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Богданівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У квітні 1930 р. перебував під слідством органів ДПУ 8 днів за участь в антирад. повстанні. Заарештований 10 вересня 1933 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським обл.відділом ДПУ 31 жовтня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САМОХВАЛОВ (Самохвал) Олексій Якович народився 1872 р. у с. Сороківка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 січня 1930 р. за агітацію проти всіх кампаній та заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

САМОХВАЛОВ (Самохвал) Олексій Якович народився 1896 р. у с. Сороківка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із се-

лян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. оштрафований за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 31 січня 1930 р. за агітацію проти всіх кампаній та заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

САМОХВАЛОВ Ілля Тимофійович народився 1899 р. у станіці Новомар'ївська Кубанської обл. [Росіянин], із козаків, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Коваль Кавказького кавалерійського полку армії Врангеля. Коваль армії Махна. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

САМОХІН Іван Олександрович народився 1911 р. на хут. Святушине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Святушине Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. К. Маркса. У 1928 і 1929 рр. майно конфісковано. Заарештований 10 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

САМОХІН Олександр Сидорович народився 1886 р. на хут. Святушине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Святушине Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 10 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

САНДОМИРСЬКИЙ Арон Зельманович народився 1881 р. у м. Верхньодніпровськ Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта вища юридична, член РСДРП(м) з 1900 р. Проживав у Харкові. Службовець Управління уповноваженого Наркомату зовнішньої торгівлі УСРР. Заарештований 18 серпня 1920 р. Харківською губЧК за участь у III Всеукраїнській конференції РСДРП(м), справу передано на розгляд колегії Цупнадзвичкому, рішення в справі відсутнє. У 1921 р. юрист у різних радянських установах. Заарештований 11 березня 1921 р. за політичні переконання, справу закрито Цупнадзвичкомом при

РНК України 30 березня 1921 р. зі звільненням з-під варті.

САНДРИГАЙЛО Григорій Миколайович народився 1898 р. у с. Турейськ Чериковського пов. Могильовської губ. Білорус, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Семипалатинську Східно-Казахстанської обл. Агрном Облтрактору. Заарештований [11] березня 1933 р. у Семипалатинську за участь у к.-р. повстанській організації, етапований до Харкова у розпорядження Харківського облвідділу ДПУ і ухвалою колегії ОДПУ від 14 серпня 1933 р. (статті 58⁴, 58⁶, 58⁷, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 січня 1961 р.

САНЕНКО Петро Сергійович, дата й місце народження, національність, походження, освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Данилівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутністю складу злочину.

САНЖАРЕВСЬКИЙ Степан Олексійович народився 1899 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13 серпня 1932 р. зі звільненням з-під варті.

САНІН Григорій Семенович народився 1888 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 29 березня 1989 р.

САНІН Іван Семенович народився 1897 р. у с. Боршова Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб заводу «Серп і молот». Заарештований 17 листопада 1930 р. за зловмисне псування верстатів (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САНІН Іван Тарасович народився 1906 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурулуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на 3 роки зі звільненням з-під варти. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

САНІН Карпо Тарасович народився 1910 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурулуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 18 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий на 3 роки до Північного краю. Реабілітований 23 вересня 1989 р.

САНІН Олексій Уварович народився 1877 р. у с. Колупаївка Харківського повіту Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького району Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 6 років. Реабілітований 29 березня 1989 р.

САНІН Тарас Назарович народився 1873 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурулуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 листопада 1929 р. за організаційно-антирад. роботу серед жінок з метою зриву заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 3 лютого 1930 р. (статті 58¹⁰, 59² КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

САНІН Федір Євдокимович народився 1870 р. у с. Боршова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Боршова Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, розкуркулений. Заарештований 22 вересня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою

особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

САНКОВ Павло Олексійович народився 1901 р. на хут. Матвіївка Воронежського пов. Воронежської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав на ст. Валуйки Півд. залізниці, РСФРР. Інженер депо. Заарештований 28 лютого 1933 р. за антирад. агітацію, листування з іноземними фірмами і заповнення анкет на продукцію цих фірм (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 21 червня 1933 р. (статті 58⁶, 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Північно-Печорському ВТТ, ст. Печора Печорської залізниці Комі АО і Бамтабі, м. Свободний Далекосхідного краю.

САПЕЛКІН Федір Григорович народився 1910 р. у м. Москва. Росіянин, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Співробітник служби охорони Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1928 р. за проведення антирад. агітації, розповсюдження антисемітизму, намір створити політбанду і здійснити напад на касу і склад зброї (статті 54¹, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 4 січня 1929 р. і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 лютого 1929 р. порушено клопотання перед особливою нарадою при колегії ОДПУ про звільнення з-під варти. Рішення в справі відсутнє. Реабілітований 5 листопада 1992 р.

САПИРИН Андрій Микитович народився 1884 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залиман Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 4 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САПИТОНОВ (Сапітонов) Василь Георгійович народився 1907 р. у с. Одрада Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., з 1926 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент Харківського інституту зернових культур. Заарештований 5 листопада 1932 р. за к.-р. діяльність (статті 54⁴, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки, а ухвалою від 7 січня 1935 р. покарання визнано умовним. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

САПРИКІН Андрій Єгорович народився 1894 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Вантажник міськвітки ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 березня 1933 р. за антирад. агітацію проти колективізації і заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

САПРИКІН Іван Федорович народився 1876 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та невиконання хлібозаготівлі і Харківським окрсудом 19 січня 1930 р. (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією, конфіскацією майна на суму 200 крб та пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 23 січня 1998 р.

САПРИКІН Іван Якович народився 1876 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928—1929 рр. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

САПРИКІН Федір Єгорович народився 1885 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Тесляр на ст. Мерефа Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1937 р. тесляр радгоспу «Більшовик». За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 жовтня 1989 р. і 14 лютого 1994 р.

САПУНЦОВ Іван Іванович народився 1897 р. у с. Новоалександрівка Амурського пов. Амурської обл. Росіянин, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1915—1919 рр. член

партії есерів. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Секретар Вовчанського відділення Всеукраїнського агрономічного товариства. Заарештований 6 квітня 1923 р. за належність до партії есерів, 20 квітня 1923 р. звільнений з-під варти на підписку про невийзд. Справу закрито СВ Харківського окрвідділу ДПУ 27 квітня 1923 р. з анулюванням підписки про невийзд. У 1937 р. проживав у Києві, працював старшим агрономом насінницького управління Наркомзему УРСР. Заарештований 23 вересня 1937 р. [як член терористичної організації] (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 19 вересня 1957 р.

САП'ЯН (Сап'янов) Макар Якович народився 1877 р. на хут. Чернобаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Чернобаївка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

САРАДЖАН Семен Степанович народився 1911 р. у м. Трапезунд, Туреччина. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Кадіївка Донецької обл. Кондитер. Заарештований 2 жовтня 1932 р. за участь у організації втечі із заслання лідерів партії «Дашнакцутюн» (ст. 54¹¹ КК УСРР), 10 лютого 1933 р. справу закрито СПВ ДПУ УСРР за браком доказів. Розстріляний у Харкові 19 жовтня 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (статті 7, 54², 54⁷, 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР). Реабілітований 12 липня 1957 р.

САРАЄВ Костянтин Васильович народився 1887 р. у с. Мала Кандава Ставропольського пов. Самарської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник наглядача двору ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1932 р. за саботаж на транспорті та антирад. агітацію (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17 травня 1933 р. попередню постанову скасовано, заслання замінено на 3 роки ув'язнення

у концтаборі умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

САРАНЧА Володимир Павлович народився 1901 р. у с. Комишувата Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мало-Комишувата Красноградського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію, зв'язок з батьком, який був висланий за межі України (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 вересня 1989 р.

САРАНЧА Дмитро Трохимович народився 1908 р., місце народження, національність, освіта і партійність невідомі. Із селян. Проживав у с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Під слідством Богодухівського райвідділку Харківського облвідділу ДПУ з 5 до 9 серпня 1933 р. за підготовку теракту (ст. 54¹¹ КК УСРР), помер 9 серпня 1933 р. у Богодухівській лікарні, справу закрито Богодухівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 9 серпня 1933 р. через смерть обвинуваченого.

САРАНЧА Павло Петрович народився 1879 р. у с. Комишувата Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мало-Комишувата Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та підтримку к.-р. формувань під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 24 травня 1994 р.

САРГАНІ Еммануїл Костянтинович народився 1860 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. [Грек], з дворян, освіта середня спеціальна, у минулому член Державної думи двох скликань від правих. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 10 листопада 1928 р. за зберігання та розповсюдження віршів к.-р. змісту щодо приїзду М. Горького до СРСР (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 3 грудня 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до В'ятської губ. на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 28 грудня 1931 р. після закінчення терміну заслання позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня

1930 р. та Уральській обл. з прикріпленням до визначеного місця проживання. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

САРКІСЯН Маркар Саркісович народився 1868 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Торговець шкурками та кремом для взуття. Заарештований 15 вересня 1928 р. за належність до підпільної антирад. організації (ст. 54⁴ КК УСРР), 28 грудня 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 лютого 1929 р. (ст. 58⁴ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Одесі, Києві, Харкові, означених губерніях і округах, Північно-Кавказькому краю, Закавказзі з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 27 лютого 1996 р.

САФРОНОВ Андрій Данилович народився 1902 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 21 липня 1932 р. за непідтвердження участі в угрупованні (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

САФРОНОВ Володимир Іванович народився 1902 р. на Ірмінській копальні Слово'яносербського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. Десятник Харківського будівельного тресту № 7. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 21 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САФРОНОВ Дмитро Данилович народився 1892 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 квітня 1931 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 серпня 1931 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 18 травня 1993 р.

САХАРОВ Михайло Якович народився 1892 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов.

Таврійської губ. Національність невідома, з мішан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар статистико-економічного відділу Наркомату зовнішньої торгівлі УСРР. Заарештований 18 серпня 1920 р. Харківською губЧК за участь у ІІ Всеукраїнській конференції РСДРП(м), 11 листопада 1920 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

САХАРОВА Меланія Єрофіївна народилася 1900 р. на хут. Щенячий Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письм., позапарт. Проживала на хут. Корніївка Волосько-Балаклійського р-ну. Селянка-одноосібниця. Заарештованою не була, під слідством І сектора ДПУ УСРР з 20 жовтня 1930 р., з 21 жовтня 1930 р. під підпискою про невивід за активну участь у «волинці» 10 жовтня під час вилучення майна в куркуля Водод'янова С. І., підбурювання натовпу до роззброєння міліції (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 листопада 1930 р. вислана до Північного краю на 3 роки, а ухвалою від 22 вересня 1931 р. від подальшого перебування на засланні достроково звільнена. Реабілітована 8 липня 1989 р.

САХНО Демид Якович народився 1870 р. на хут. Маліївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Маліївка Борівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 26 квітня 1931 р. за відсутності доказів.

САХНО Костянтин Омелянович народився 1884 р. у с. Рясне Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 5 січня 1934 р. 3-м відділенням ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 13 січня 1934 р. звільнений з-під варти, справу закрито прокурором ОВ ДПУ УСРР 5 лютого 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

САЧОВ Опанас Пантелеймонович народився 1904 р. у с. Перешепине Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 січня 1931 р. за підозрою в здійсненні теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу в частині звинувачення за ст. 54⁸ КК УСРР закрито Красноградським райвідділком

Полтавського оперсектора ДПУ 14 серпня 1931 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УСРР).

САЧОВ Петро Пантелеймонович народився 1898 р. у с. Перешепине Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 січня 1931 р. за підозрою у здійсненні теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділком Полтавського оперсектора ДПУ 14 серпня 1931 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УСРР), матеріали справи приєднані до окремої справи за звинуваченням Сачова П. П. за ст. 54¹⁰ КК УСРР.

СБИТНЄВ Прохор Іванович народився 1909 р. у с. Анискине Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Анискине Великобурульського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 22 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурульським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 29 червня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

СВАШЕНКО (Свашенко) Олександр Никифорович народився 1903 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Завідувач кафедри Харківського інституту зернових культур, заступник редактора газети «Вісті». Заарештований 19 жовтня 1933 р. як член к.-р. есерівської організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 січня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою НКВС СРСР та прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. Реабілітований 24 липня 1997 р. та 30 серпня 1957 р.

СВЕРДЛОВ Володимир Зелікович (Захарович) народився 1897 р. у с. Гуляйполе Олександрівського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер проектного відділу Харківської райелектростанції ім. Жовтневої революції. Заарештований 21 грудня 1930 р. як член к.-р. організації на Есхарі, яка займалася шкідництвом і ставила за мету здійснення терактів (статті 54⁷, 54⁹ КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років, а ухвалою від 18 червня 1931 р. позбавлений волі в місцевій ВТУ на 5 років.

Звільнений з-під варті умовно-достроково за ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 серпня 1931 р. Рішенням особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. У 1956 р. проживав у м. Нікополь Дніпропетровської обл. Реабілітований 8 лютого 1990 р. та 18 жовтня 1957 р.

СВЕТЛОВ Іван Іванович народився 1890 р. у с. Дорошківка Дісенського пов. (Докшинци, Дуниловичі Віленського пов.) Віленської губ. Росіянин, із селян, освіта вища технічна, член РСДРП(м) з 1906 р. Проживав у Харкові. Член бюро видавничо-бібліотечного відділу кооперативного видавництва «Наша думка». Заарештований 18 серпня 1920 р. Харківською губЧК за антирад. настрої, допитувався з приводу подачі доповідної записки генералу Май-Маєвському про звірства більшовиків, справу не завершено. Заарештований 11 березня 1921 р. під час масової операції проти членів РСДРП(м), справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варті.

СВИНАР Василь Федорович народився 1884 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті. На 1958 р. проживав у с. Білий Колодязь.

СВИНАР Степан Андрійович народився 1866 р. у с. Межиріч Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дмитро-Межерицький Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СВИНАР Тимофій Степанович народився 1871 р. на хут. Свиначі Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Лихівка Люботинського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 травня 1929 р. за антирад. агітацію та виступ проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ через

ст. 7 КК УСРР) і Харківським окрсудом 7 липня 1929 р. (статті 54¹⁰, 69 ч. 2 КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією та пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 14 квітня 1993 р.

СВИНАРЬОВ Михайло Захарович народився 1898 р. і проживав у с. Головчине Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Службовець кредитного товариства. Заарештований 6 березня 1920 р. засідкою в клубі лівих есерів-інтернаціоналістів під час масової операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України проти лівих есерів як член партії лівих есерів, справу закрито СОВ Харківської губЧК 4 серпня 1920 р.

СВИРГУН Максим Гордійович народився 1869 р. у с. Старий Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Конюх Робкоопу. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 січня 1931 р. за вороже ставлення до рад. влади, службу в поліції до 1917 р. та гайдамацькому каральному загону (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 березня 1931 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

СВИРИДЕНКО Варвара Степанівна народилася 1890 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала на хут. Усть-Педашки Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 17 лютого 1930 р. за злісну несплату держподатків та нездачу хліба (ст. 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР) вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 4 вересня 1989 р.

СВИРИДЕНКО Михайло Трохимович народився 1908 р. у с. Тополі Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у Ленінградській обл. Прикордонник навчального батальйону 6-го Прикордонного загону ОДПУ. Заарештований 11 лютого 1931 р. за антирад. агітацію і ухилення від виконання військових обов'язків шляхом нанесення собі тілесних ушкоджень (статті 58¹⁰ ч. 1, 193¹² п. «а» КК РСФРР), справу закрито 6-м Прикордонним загonom ОДПУ 18 березня 1931 р. у зв'язку з тим, що дії Свириденка М. Т. не мали негативних наслідків.

СВИРИДЕНКО Павло Микитович народився 1912 р. у с. Москоvecь Київської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, з 1932 р.

член ВЛКСМ. Проживав на хут. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл. Завідувач чотирирічної школи. Заарештований 29 вересня 1933 р. за приховування соціального походження під час вступу до ВЛКСМ та профспілки (ст. 78 ч. 3 КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 16 жовтня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

СВИРИДЕНКО Тимофій Дем'янович народився 1886 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 вересня 1929 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

СВИРИДОВ Прокіп Іванович народився 1877 р. у с. Федорівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 січня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 31 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, УСРР з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

СВИРИДОВА Тамара Сергіївна народилася 1907 р. і проживала в м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянка, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Учениця школи № 1. Заарештована 16 квітня 1921 р. у Моздоцькому р-ні Дагестанської АСРР ОВ ВЧК 10-ї Тердагармії за шпигунство, у січні 1922 р. етапована до Ізюмської в'язниці, 12 січня 1922 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Харківською губЧК 28 березня 1922 р.

СВИСТУН Автоном Степанович народився 1866 р. у с. Городне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Городне Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 27 квітня 1930 р. звільнений з-під варти, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 8 серпня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СВИСТУН Кирило Савелійович народився 1896 р. у с. Свистунівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гриньківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Дворічанським нарсудом 3 березня 1931 р. (ст. 58 КК УСРР) засуджений до 6 років [позбавлення волі]. Термін покарання відбував на примусових роботах у Харкові. 4 травня 1931 р. втік. Заарештований 10 червня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 4 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СВИСТУН Костянтин Савелійович народився 1875 р. у с. Свистунівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Токарівка Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Частину майна конфісковано. Під слідством за несплату податків. Заарештований 3 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

СВИСТУН Микола Костянтинович народився 1901 р. у с. Токарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Заоскілля Куп'янського р-ну Харківської обл. Приватний торговець. Заарештований 4 березня 1932 р. за антирад. агітацію і незаконний забій худоби (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

СВИСТУН Михайло Єгорович народився 1913 р. у с. Токарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Токарівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 серпня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1989 р.

СВИСТУН Михайло Петрович народився 1896 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Савинці Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1928 і 1930 рр. частину майна конфісковано. Заарештований 11 берез-

ня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРП) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРП від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СВИСТУН Федір Степанович народився 1872 р. у с. Городне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Городне Лозівського р-ну. Член колгоспу «Запорожець». Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРП) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРП від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СВИСТУНОВ Єгор Савелійович народився 1870 р. у с. Свистунівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Мотронин Яр Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 грудня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРП), справу закрито Дворічанським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 19 грудня 1930 р.

СВІДІО Захар Якович народився 1889 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, [із селян], освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (ст. 54¹¹ КК УСРП) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРП від 15 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРП) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

СВІЛАН Вольдемар Вольдемарович народився 1902 р. у м. Рига Ліфляндської губ. (м. Мітава Курляндської губ.). Латись, із селян, освіта середня, позапарт., у 1918—1922 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач хлібопекарні артілі «Інвалід-трудівник». Заарештований 18 грудня 1925 р. за шпигунство на користь латвійського уряду (ст. 66 КК УСРП), 30 січня 1926 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, психіатричною експертизою визнаний психічно хворим, справу закрито прокурором наркомату юстиції УСРП 4 квітня 1926 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРП).

СВІТАЙЛО Микола Іванович народився 1887[8] р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р.

за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРП) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРП від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 11 вересня і 29 червня 1989 р.

СВІТАЙЛО Никифор Васильович народився 1881 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 17 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРП) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРП від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Котлас, у 1933 р. втік. Розстріляний 25 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. Реабілітований 11 вересня та 17 травня 1989 р.

СВІТЛИЧНИЙ Василь Степанович народився 1902 р. у м. Карлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник директора тресту «Скотар». Заарештований 27 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРП) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРП від 11 квітня 1933 р. (ст. 54⁷ КК УСРП) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 14 січня 1961 р.

СВІТЛИЧНИЙ Петро Родіонович народився 1896 р. у м. Кагальник Ростовського окр. області Війська Донського. Росіянин, неписьм., походження і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 91-го кавалерійського полку, полонений махновцями. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до однієї з тилкових запасних частин.

СВІТЛИЧНИЙ Петро Якович народився 1896 р. на хут. Завадський Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Завадський Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, частину майна конфісковано. Заарештований 22 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРП) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРП від 9 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СВІТЛИЧНИЙ Прокіп Якович народився 1915 р. на хут. Олексенків Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Лебедин Лебединського р-ну Харківської обл. Студент Лебединського педагогічного технікуму. Заарештований 29 грудня 1933 р. за написання к.-р. фашистських лозунгів (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

СВІЧКАР Артем Омелянович народився 1873 р. у с. Великий Токмак Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Благовіщенка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 лютого 1930 р. за агітацію проти всіх кампаній рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

СВІЧКАР Микола Омелянович народився 1881 р. у с. Великий Токмак Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 червня 1929 р. за систематичну агітацію, спрямовану на організацію селянської спілки для захисту інтересів селян від рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 червня 1997 р.

СВІЧКАР Олександр Артемович народився 1910 р. на хут. Благовіщенський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СВІЧКАР Пилип Петрович народився 1903 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У травні 1929 р. оштрафований на 150 крб за приховування хліба. Заарештований 19 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та зрив захо-

дів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

СВІЧКАР Степан Лаврентійович народився 1897 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Золочівського р-ну Харківської обл. Зчіплювач вагонів ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 28 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ВДТВ ОДПУ ст. Харків 28 березня 1933 р. у зв'язку з тим, що Свічка С. Л. засуджений 23 лютого 1933 р. Ленінським райнарсудом за крадіжку вантажу на 5 років заслання у віддалені краї СРСР з поразенням у правах на 3 роки.

СВЯТЕНКО Гнат Іванович народився 1866 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківської приміської зони. Розпилювальник дров. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований [3] квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 28 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СЕВАСТЯНОВ Іван Федорович народився 1876 р. у с. Замоштя Псковського пов. Псковської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського окр. Начальник 7-ї дільниці ст. Куп'янськ-Вузл. Півд. залізниці. Заарештованим не був, під підпискою про невізд з 12 червня 1928 р., під слідством ВДТВ ОДПУ ст. Харків-Півд. з 12 червня 1928 р. до 15 липня 1928 р., за ст. 54⁷ КК УСРР [за шкідництво на транспорті], справу направлено начальнику ДТВ ОДПУ Півд. залізниці для подальшого розслідування. Справу не завершено.

СЕВАСТЯНОВ Федір Тимофійович народився 1879 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну. Член колгоспу «Червоний орач». Заарештований [11] квітня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. справу закрито зі звільненням з-під варті.

СЕВЕРИНОВ Ілля Федорович народився [1893 р.] у с. Неклюдове Корочанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член партії лівих есерів-інтернаціоналістів з 1917 р. Проживав у Харкові. Голова Хар-

ківського губліському, студент Київського комерційного інституту. Заарештований 7 березня 1920 р. засідкою в клубі лівих есерів-інтернаціоналістів під час масової операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України проти лівих есерів як член партії лівих есерів, 24 квітня 1920 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито СОВ Харківської губЧК 4 серпня 1920 р.

СЕВИДОВ Іван Денисович народився 1908 р. у с. Добрянське Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, справу не завершено.

СЕВИДОВ Кирило Федорович народився 1885 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію масових заворушень у с. Добрянське (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

СЕВИДОВ Леонтій Євдокимович народився 1905 р. у с. Добрянське Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у [1930] р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

СЕВИДОВ Пилип Сидорович народився 1909 р. у с. Добрянське Охтирського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 26 квітня 1930 р. за відсутності складу злочину.

СЕВИДОВ Федір Микитович народився 1907 р. у с. Добрянське Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

СЕВИДОВ Яків Костянтинович народився 1886 р. у с. Добрянське Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

СЕВИДОВА Анастасія Іванівна народилася 1893 р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 9 березня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію масових заворушень у с. Добрянське (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

СЕВИДОВА Дарія (Одарка) Герасимівна народилася 1870[85] р. у с. Добрянське Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Добрянське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 6 [9] березня 1930 р. за активну протидію представникам рад. влади (ст. 56¹⁶ через ст. 16 КК УСРР), справу закрито Харківською окрпрокуратурою 11 березня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СЕГАЛОВ Йосиф Рахмілович народився 1906 р. у м. Корсунь Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., у минулому член організації «Маккабі». Проживав у Харкові. Контролер Харківпромкомбінату. Заарештований 26 квітня 1931 р. як член антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 25 травня 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором Наркомату юстиції УСРР 13 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕГАЛЬ Григорій Матвійович народився 1896 р. Місце народження, національність, походження, освіта та партійність невідомі. Проживав у Харкові. Начальник постачання Частин особливого призначення України та Криму. Заарештований 8 серпня 1922 р. за участь у польській к.-р. організації, шпигунство на користь Польщі та посадові злочини (статті 66, 57 КК УСРР), [24 серпня] 1922 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито СОУ ВУЧК [8 грудня 1922 р.] за недоведеності складу злочину з анулюванням підписки про невиїзд.

СЕГЕДА Степан Васильович народився 1910 р. у с. Протопопівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Коваль заводу «Серп і молот». Заарештований 14 вересня 1932 р. за розповсюдження к.-р. листівок, брав участь у організації аварії поїзда на залізничній ст. Пересічна (статті 54¹⁰, 56¹⁷ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 19 жовтня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕКАЛОВ Володимир Євстахійович народився 1882 р. у Харкові. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав на ст. Красний Лиман Дон. залізниці. Технік 7-ї експлуатаційної дільниці ст. Красний Лиман. Заарештований 7 квітня 1931 р. за к.-р. діяльність, належність до військово-офіцерської к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 вересня 1931 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

СЕЛИХОВ Дмитро Сергійович народився 1887 р. у м. Златополь Чигиринського пов. Київської губ. Українець, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Харківського енергоуправління ВРНГ УСРР. Заарештований 23 грудня 1930 р. за к.-р. шкідницьку діяльність (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

СЕЛИХОВА Ольга Василівна народилася 1891 р. у с. Крупець Путивльського пов. Курської губ. Українка, з службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1909—1919 рр. член ПСР. Проживала в м. Полтава. Без певних занять. Заарештована 26 вересня 1922 р. Полтавським губвідділом ДПУ за виготовлення та розповсюдження антирад. звертань та закликів, звільнена з-під варті на підписку про невиїзд і Полтавським губсудом 16 лютого 1924 р. засуджена на 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та конфіскацією майна. У 1928 р. проживала в Харкові. Безробітна, до 1 жовтня 1927 р. — статистик Центрального статистичного управління УСРР. Заарештована 29 квітня 1928 р. за участь у підпільній організації ПСР та розповсюдження антирад. листівок (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 21 травня 1928 р. етапована до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 22 червня 1928 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 6 липня 1995 р.

СЕЛІГЕЙ Павло Гнатович народився 1870[2] р. у с. Лиман Зміївського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), у той же день справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). [У березні 1931 р. в адмінпорядку висланий до Північного краю на 3 роки.]

СЕЛЮТІН Климентій Сильвестрович народився 1893 р. у с. Рублене Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рублене Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. 6 місяців під слідством органів ДПУ за антирад. агітацію і зрив хлібозаготівельної кампанії, рішення в справі відсутнє. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 5 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 15 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕЛЮТІН Костянтин Єгорович народився 1893 р. у с. Рублене Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Рублене Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 5 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Великобурлуцького р-ну 1 серпня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕМАШКО Віталій Миколайович народився 1910 р. у м. Брянськ Брянського пов. Орловської губ. Українець, з дворян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у міст. Люботин Харківської приміської зони. Без певних занять. Заарештований [13] грудня 1930 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 29 березня 1957 р.

СЕМЕНЕНКО (Симоненко) Григорій Назарович народився 1874 р. у с. Радьківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Радьківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СЕМЕНЕНКО (Симоненко) Микола Назарович народився 1884 р. у с. Радьківка Ізюм-

ського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Радківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СЕМЕНЕНКО Олексій Тихонович народився 1885 р. у с. Веселе Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 вересня 1929 р. за агітацію проти хлібзаготівлі і Харківським окрсудом 16 січня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі із суворюю ізоляцією, а Найвищим Судом УСРР 6 лютого 1930 р. з-під варті звільнений з випробним терміном 3 роки. Реабілітований 31 травня 1995 р.

СЕМЕНЕНКО Опанас Єрофійович народився 1880 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1931 р. майно конфісковано, засуджений на 3 роки позбавлення волі (ст. 58 КК УСРР). Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СЕМЕНЕНКО Петро Юхимович народився 1879 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Харківської приміської зони. Тесля «Водобуду». У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 квітня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 19 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕМЕНЕНКО Федір Петрович народився 1893 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 22 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті. Заареш-

тований 24 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

СЕМЕНЕЦЬ Йосип Іванович народився 1885 р. у с. Бурбіне Київської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Місце проживання та рід занять невідомий. Заарештований 20 лютого 1933 р. за підпал сіна в радгоспі ім. 1 Травня Харківського р-ну (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 31 березня 1933 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

СЕМЕНЕЦЬ Макар Вікторович народився 1897 р. у с. Коханівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. за к.-р. агітацію та допомогу білим під час Громадянської війни (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 травня 1994 р.

СЕМЕНИХІН (Моренін) Павло Матвійович народився 1898 р. у м. Белгород Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, походження невідоме, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Художник при видавництвах. Заарештований 31 березня 1927 р. за участь у нелегальній анархістській організації та підготовку терактів (ст. 61 КК УСРР), етапований до Москви в розпорядження ОДПУ і ухвалою судової колегії ОДПУ від 31 жовтня 1927 р. (ст. 58¹² КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. До 1931 р. термін покарання відбував у Соловецькому таборі особливого призначення в м. Кем. Ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 квітня 1932 р. висланий на Північ на 3 роки, а ухвалою від 4 квітня 1934 р. звільнений із заслання достроково. Реабілітований 1 лютого 1965 р.

СЕМЕНИХІН Гнат Григорович народився [1871 р.], місце народження та національність невідомі. Із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варті Харківським окрвідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

СЕМЕНИХІН Данило Миколайович народився 1892 р., місце народження невідоме.

Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Торговець. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 липня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського окрвідділу ДПУ 6 вересня 1930 р. за недостатності зібраних фактів.

СЕМЕНОВ Костянтин Михайлович народився 1889 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав на копальні Щербинівка Горлівського р-ну. Старший виконроб Щербинівської електростанції. Заарештований 2 грудня 1930 р. Горлівським райвідділом Артемівського оперсектора ДПУ за завданням ЕКУ ДПУ УСРР, 3 грудня 1930 р. етапований до Харкова в розпорядження Харківського оперсектора ДПУ як член к.-р. диверсійної організації на Есхарі для подальшого слідства за статтями 54⁶, 54⁷, 54¹¹ КК УСРР і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. (статті 54⁷, 54⁹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

СЕМЕНОВ Олексій Йосипович народився 1894 р. у м. Рязань Рязанської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Ржавець Харківської приміської зони. Товарознавець Харківської контори Сільгоспостачу. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕМЕНОВ Опанас Романович народився 1913 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕМЕНОВ Яків Іванович народився 1879 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та нездачу хліба (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СЕМЕНОВА Олександра Олександрівна народилася 1868 р. у с. Санкт-Петербурзі. Білоруска, з дворян, освіта вища, позапарт.

Проживала у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Телеграфістка Центрального телеграфу. Заарештована 23 липня 1920 р. за к.-р. агітацію та ухвалою Полтавської губЧК від 7 серпня 1920 р. позбавлена волі в концтаборі до закінчення Громадянської війни, а ухвалою від 30 березня 1921 р. строк покарання 5 років знижено на одну третину на підставі амністії V Всеукраїнського з'їзду Рад. Реабілітована 5 лютого 1996 р.

СЕМЕНОВСЬКИЙ Григорій Васильович народився 1885 р. у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, член ВКП(б) з 1919 р. У 1919 р. проживав у Харкові. Інтендант 41-ї дивізії РСЧА. Під слідством ВУЧК з 3 січня до 28 лютого 1919 р. за активну боротьбу проти робітничого класу. Заарештований 4 січня 1920 р. ОВ ВЧК 14-ї армії за к.-р. діяльність, 8 січня 1920 р. звільнений з-під варти, рішення в справі відсутнє. У 1925 р. проживав у Ленінграді. Уповноважений по Північно-Західній обл. видавництва НКРКІ СРСР. Заарештований 17 листопада 1925 р. СВ ПП ОДПУ у Ленінградському військочрузі, 7 березня 1926 р. етапований до Харкова в розпорядження ДПУ УСРР, 1 квітня 1926 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і Харківським окрем 24 лютого 1928 р. (ст. 54¹³ КК УСРР з санкції ст. 54² КК УСРР, за амністією на честь 10-річчя Жовтневої революції) засуджений до розстрілу із заміною на позбавлення волі на 10 років з пораженням у правах на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований 9 вересня 1993 р.

СЕМЕНУХА Іван Юхимович народився 1900 р. у с. Піски Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., колишній член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент Харківського інституту зернових культур. Заарештований 5 листопада 1932 р. за к.-р. діяльність (статті 54⁴, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

СЕМЕНЦОВ Арсентій Степанович народився 1893 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Піски Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований [27 березня] 1930 р. за участь у масових заворушеннях (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 червня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 8 липня 1989 р.

СЕМЕНЧЕНКО Анастасія Василівна народилася 1894[900] р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Довгеньке Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібниця. Заарештована 13 березня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР), 13 березня 1930 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 30 березня 1930 р. позбавлена волі в концтаборі на 3 роки умовно. У 1934 р. майно конфісковано. У 1946 р. член колгоспу ім. Калініна. 22 квітня 1946 р. Харківським облсудом (ст. 54¹⁰ ч. 2 з санкції ст. 54² КК УРСР) засуджена на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки, з конфіскацією майна. Реабілітована 11 липня 1989 р. і 6 травня 1993 р.

СЕМЕНЧЕНКО Давид Дем'янович народився 1882 р. у с. Таганка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Таганка Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 квітня 1932 р. за к.-р. повстанську діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 27 травня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕМЕНЧЕНКО Никифор Кузьмич народився 1888 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вікнине Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чапаєва. Заарештований [27] березня 1932 р. за к.-р. діяльність, організацію збройних банд, здійснення терактів, пограбування комун (статті 54¹¹, 56¹⁷, 54⁸ через ст. 16 КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 15 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕМЕНЮК Сидір Семенович народився 1895 р. у с. Михайлівка Острозького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Завідувач складу сировини Райспілки. Заарештований 28 січня 1933 р. як агент польської дефензиви (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 травня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років, а особливою нарадою при НКВС СРСР 28 березня 1938 р. термін покарання продовжений на 3 роки. Реабілітований 30 квітня 1989 р.

СЕМЕНЯГА Микола Дмитрович народився 1885 р. у с. Коханівка Костянтиноградсько-

го пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СЕМЕРЕНКО Єгор Дмитрович народився 1884 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. У 1937 р. член колгоспу «12-річчя Жовтня». За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р. і 14 лютого 1994 р.

СЕМЕРЕНКО Омелян Данилович народився 1877 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кирилівка Красноградського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 жовтня 1930 р. за злісне невиконання плану хлібзаготівлі та антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СЕМЕРЕНКО Павло Данилович народився 1880 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹³, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

СЕМЕРЕНСЬКИЙ Іван Тихонович народився 1899 р. у с. Захарівка Товчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Захарівка

Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі, Україні, Московській, Ленінградській областях, Дагестані, центральних округах, областях, краях і автономних республіках на 3 роки.

СЕМИБРАТСЬКИЙ Йосип Єгорович народився 1905 р. у с. Заріжне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Конюх ХТЗ. Заарештований 7 березня 1933 р. за створення к.-р. повстанської організації, що мала за мету повалення радянської влади шляхом збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

СЕМИКІН Григорій Харитонович народився 1873 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 25 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1932 р. висланий у адмін. порядку до Північного краю, помер у 1933 р. там же.

СЕМИКІН Микола Єрмолайович народився 1906 р. у м. Сімферополь Сімферопольського пов. Таврійської губ. Українець, із священнослужителів, кандидат у члени ВКП(б). Проживав у сел. Люботин Люботинського р-ну Харківського окр. Співробітник служби охорони Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1928 р. за проведення антирад. агітації, розповсюдження антисемітизму, намір створити політбанду і здійснити напад на касу і склад зброї (статті 54¹, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 4 січня 1929 р. і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 лютого 1929 р. порушено клопотання перед особливою нарадою при колегії ОДПУ про ув'язнення до концтабору на 3 роки. Рішення в справі відсутнє. Реабілітований 5 листопада 1992 р.

СЕМИНИКІН Яким Іванович народився 1877 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Крас-

ноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за пособництво білогвардійцям під час Громадянської війни та антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 грудня 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 2 вересня 1999 р.

СЕМИСАЛОВ Дмитро Прохорович народився 1897 р. у с. Добренька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, службу в Добровольчій армії Денікіна в 1919 р. та участь у банді (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1994 р.

СЕМИТОЦЬКИЙ Петро Євтропійович народився 1900 р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Бригадир радгоспу «Комуніст». Заарештований 2 лютого 1933 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1933 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. З 1938 р. проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківської обл. У 1952 р. на Всесоюзній сільськогосподарській виставці нагороджений медаллю «За доблесну працю». Реабілітований 14 січня 1961 р.

СЕМЧУК Віктор Романович народився 1902 р. у с. Верхівка Брацлавського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Співробітник служби охорони Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1928 р. за проведення антирад. агітації, розповсюдження антисемітизму, намір створити політбанду і здійснити напад на касу і склад зброї (статті 54¹, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 4 січня 1929 р. і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 лютого 1929 р. порушено клопотання перед особливою нарадою при колегії ОДПУ про звільнення з-під варті на підписку, рішення в справі відсутнє. Реабілітований 5 листопада 1992 р.

СЕМ'ЯТИЦЬКИЙ Соломон Кальманович народився 1894 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, член партії лівих есерів. Проживав у Харкові. Студент Харківського медичного інституту. Заарештований 14 березня 1924 р. за виготовлення, зберігання та розповсюдження к.-р. літератури (статті 62, 72 КК УСРР), 7 квітня 1924 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд і ухвалою колегії ОДПУ від 2 січня 1925 р. (статті 60, 72 КК УСРР) висланий до Комі-Зиряньського краю на 3 роки. На засланні перебував у Соловеському таборі особливого призначення. Реабілітований 20 липня 1993 р.

СЕНЕНКО Мирон Максимович народився 1881 р. у с. Бражинець Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вовківці Роменського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 1 серпня 1932 р. (статті 193, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕНЕЦЬКИЙ Микола Пантелеймонович народився 1895 р. у Варшаві. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Ленкорань ЗСФРР. Службовець Навлутресту. Заарештований 17 травня 1931 р. ОВ ДПУ ЗСФРР за спробу нелегального перетину радянсько-перського кордону. У жовтні 1931 р. етапований до Харкова для подальшого слідства за статтями 54⁶, 80 через ст. 16 КК УСРР, рішення в справі відсутнє.

СЕНЧУК Іван Андрійович народився 1883 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл. Мірошник артілі «Машинний труд». Заарештований 31 грудня 1931 р. за незаконне використання млина (ст. 54¹⁴ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СЕНЬКА Георгій Кузьмич народився 1872 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на ст. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник ст. Зміїв Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1933 р. за приховування соціального стану (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лиманським ВДТВ ОДПУ 17 березня 1933 р. (статті 4, 197 ч. 2, 198 КПК УСРР).

СЕРБИН Михайло Максимович народився 1880 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького

р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

СЕРБИНЕНКО Пилип Якович народився 1879 р. у с. Кисляківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кисляківка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований 10 липня 1995 р.

СЕРБИНЕНКО Терентій Денисович народився 1872 р. у с. Кисляківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кисляківка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 12 березня 1931 р. за браком доказів.

СЕРБИНОВ Микола Васильович народився 1886 р. у м. Тула Тульської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну. Ветеринарний лікар на скотобійні. Заарештований 30 грудня 1930 р. як член к.-р. організації, яка готувала повалення рад. влади (ст. 54⁴ КК УСРР), за постановою ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. справу направлено до Харківського оперсектора ДПУ для подальшого розслідування. Рішення в справі відсутнє. Реабілітований 17 липня 1991 р.

СЕРВІАНОВ Микола Петрович народився 1894 р. у м. Пенза Пензенської губ. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар-водопровідник ХПЗ. Заарештований 29 березня 1933 р. за шкідницьку та диверсійну діяльність на ХПЗ (ст. 54⁷ КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 червня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Бамтабі на ст. Михайло-Чесноковська. Реабілітований 20 липня 1989 р.

СЕРГА Максим Олександрович народився 1872 р. у с. Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., колишній червоний партизан. Проживав у с. Олександрівка Чутів-

ського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 8 червня 1933 р. (ст. 197 ч.2 КПК УСРР).

СЕРГАН Олексій Павлович народився 1892 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радьківські Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Розстріляний у Харкові 3 липня 1938 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 травня 1938 р. Реабілітований 27 липня і 21 листопада 1989 р.

СЕРГАН Яків Павлович народився 1911 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радьківські Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 6 листопада 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невийзд і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 4 березня 1938 р. за участь в антирад. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти. Реабілітований 27 липня 1989 р.

СЕРГЄЄВ Василь Сергійович народився 1870 р. і проживав у Харкові. Національність невідома, з міщан, освіта середня, позапарт. Диякон церкви Архангела Михаїла. Заарештований 30 січня 1920 р. за службу в Білій армії та к.-р. діяльність, справу закрито ОВ ВЧК 14-ї армії 18 лютого 1920 р. зі звільненням з-під варти.

СЕРГЄЄВ Володимир Михайлович народився 1900 р. у м. Казань Казанського пов. Казанської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня [вища], позапарт., у 1926—1928 та 1931—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технік. Заарештований 2 лютого 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. висланий до Північного краю на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 30 серпня 1929 р. У 1931 р. повернувся до Харкова, у 1936 р. інженер-проектувальник Укрдїпромашу. За ухвалою особливої

наради при колегії НКВС СРСР від 16 серпня 1936 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Ухтпечтабі в Комі АРСР. З 1942 р. працював на комбінаті «Воркутавугіль». Реабілітований 1 червня 1989 р. і 14 грудня 1956 р.

СЕРГЄЄВ Олександр Васильович народився 1873 р. у с. Сороківка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

СЕРГЄЄВ Семен Петрович народився 1896 р. у с. Останки Мінської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коротич Люботинського р-ну Харківської обл. Вагар ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 11 січня 1932 р. за саботаж на транспорті та антирад. агітацію (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17 травня 1933 р. попередню постанову скасовано, заслання відмінено на 3 роки, ув'язнення в концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

СЕРГІЄНКО Андрій Миколайович народився 1874 р. у с. Черкаські Тишки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаські Тишки Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СЕРГІЄНКО Андрій Семенович народився 1906 р. у с. Петропавлівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 2 липня 1931 р. Висланий до Північного краю в адмінпорядку.

СЕРГІЄНКО Василь Семенович народився 1896 р. у с. Вільшана Харківського пов. Хар-

ківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1927 рр. член ВКП(б), виключений як троцькіст. Проживав у Харкові. Студент Вечірнього робітничого університету. Заарештований у 1929 р. органами ДПУ за належність до троцькістської опозиції, рішення в справі відсутнє. Заарештований 17 травня 1930 р. за належність до харківської підпільної к.-р. організації троцькістів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 24 травня 1930 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ УСРР 11 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕРГІЄНКО Карпо Дмитрович народився 1880 р. у с. Семенівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Олексіївського р-ну. Член колгоспу «Інтернаціонал». Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕРГІЄНКО Олександр Петрович народився 1907 р. у с. Базаліївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новостепанівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 січня 1933 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 жовтня 1989 р.

СЕРГІЄНКО Пилип Давидович народився 1873 р. у с. Жеребець Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різдвянка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СЕРГІЄНКО Тимофій Пимонович народився 1879 р. у с. Чорнолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гладкий Сахновщинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Сахновщинським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 8 квітня 1932 р.

СЕРГІЄНКО Юхим Семенович народився 1892 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». Заарештований 24 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 6 грудня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СЕРДЕЧНИЙ Федір Якович народився 1894 р. у с. Маслівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маслівка Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1929 р. за підпал необмолоченого хліба в садибі голови КНС (ст. 54⁸ КК УСРР), 22 жовтня 1929 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 30 травня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СЕРДЮК Захар Захарович народився 1893 р. у с. Жолоби Ямпільського пов. Подільської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний редактор, режисер, художній керівник Харківського радіоцентру. Заарештований 11 жовтня 1933 р. за належність до к.-р. есерівської організації та шпигунську роботу на користь Чехословаччини (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

СЕРДЮК Кузьма Якович народився 1879 р. на хут. Попасне Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Первомайське Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 26 квітня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Сватівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р.

СЕРДЮК Павло Омелянович народився 1892 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 25 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варту.

СЕРДЮК Степан Дмитрович народився 1882 р. у с. Зубани Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дружелюбівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав.

Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

СЕРДЮК Степан Кирилович народився 1909 р. у с. Івани Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Без певного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 7 червня 1932 р. у Харкові за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Новодолазьким райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 5 вересня 1932 р.

СЕРДЮК Степан (Стефан) Терентійович народився 1897 р. у с. Березівка Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Месерський Лозівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СЕРДЮК Тимофій Омелянович народився 1902 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 2 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СЕРДЮК Яків Дмитрович народився 1882 р. на хут. Калинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Калинівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 9 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Куп'янського р-ну 23 травня 1933 р. справу закрито (ст. 5 КПК УСРР).

СЕРДЮКОВ Олексій Тимофійович народився 1913 р. на хут. Калинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Колонтаївка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1933 р. за розкладницьку роботу серед колгоспників (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

СЕРДЮКОВ Павло Михайлович народився 1904 р. і проживав у сел. Південний Харків-

ського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Без певних занять. Заарештований 10 травня 1920 р. за службу в Добровольчій армії Денікіна і ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 12 червня 1920 р. направлений у розпорядження військового сел. Південний.

СЕРЕБРЯНИКОВ Юрій Євгенович народився 1897 р. у Києві. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом бухгалтер. Заарештований 11 серпня 1928 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 листопада 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий на Північ на 3 роки. На засланні перебував у м. Великий Устюг Вологодської губ., працював бухгалтером. Ухвалою від 17 вересня 1931 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки, звільнений від відбування покарання достроково за ухвалою від 12 листопада 1931 р. Реабілітований 18 вересня 1995 р.

СЕРЕДА Василь Дмитрович народився 1870 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

СЕРЕДА Іван Феодосійович народився 1904 р. у с. Новопавлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. газети «Известия» у с. Самійлівка. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Звільнений 8 березня 1943 р. з ВТТ Комі АРСР. Реабілітований 29 травня 1997 р.

СЕРЕДА Кирило Андрійович народився 1892 р. у с. Берестове Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова

Лозівського р-ну Харківської обл. Завідувач лавки і бази радгоспу № 97. Заарештований 22 червня 1932 р. за участь у антирад. організації та підготовку диверсійного акту на залізниці (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 1 вересня 1932 р. за недостатності матеріалів зі звільненням з-під варти. У 1937 р. продавець робкоопу радгоспу «Дубове» в Близнюківському р-ні Харківської обл. 5 лютого 1937 р. Харківським облсудом (статті 54¹⁰ ч. 1, 104 ч. 1 КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 11 березня 1990 р.

СЕРЕДА Микита Антонович народився 1883 р. на хут. Середівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Середівка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 19 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), під час слідства в адмінпорядку висланий до Північного краю, справу закрито Старосалтівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р. (статті 101, 102 ч. 2 КПК УСРР).

СЕРЕДА Михайло Каленикович народився 1892 р. у с. Лозова Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у сел. Лозова Старовірвського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 17 жовтня 1930 р. через невідтвердження обвинувачення.

СЕРЕДА Федір Іванович народився 1865 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність та зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окрвідділу ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СЕРЕДЕНКО Григорій Григорович народився 1888 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Торговець. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 24 січня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 лютого 1930 р.

висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 квітня 1938 р. Реабілітований 20 червня 1989 р. і 19 лютого 1960 р.

СЕРЕДИНІН Іван Єрофійович народився 1884 р. у м. Кролевець Кролевецького пов. Чернігівської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Москві. Бухгалтер Аптекоуправління. У 1922 р. в Харкові за службу у білих позбавлений волі на 6 років, вирок скасовано за відсутності складу злочину. Заарештованим не був, під підпискою про невиїзд ОДПУ з 11 січня 1926 р. за активну боротьбу проти робітничого класу за часів царату, справу не завершено. Реабілітований 9 вересня 1993 р.

СЕРЕДІН Григорій Йосипович народився 1901 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 жовтня 1989 р.

СЕРЕДІН Сергій Федотович народився 1898 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 23 березня 1933 р., рішення в справі відсутнє. Заарештований 10 вересня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 16 грудня 1933 р. і нарсудом Олексіївського р-ну 25 лютого 1934 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. За цим вироком покарання не відбував. У травні 1934 р. виїхав до Москви, де був затриманий за жебрацтво і за вироком Московського транспортного суду позбавлений волі [висланий з Москви] на 3 роки. Покарання відбував у м. Мурманськ, повернувся до с. Охоче в 1936 р. і став працювати в колгоспі. Справу, яку розглядав нарсуд Олексіївського р-ну 25 лютого 1934 р., закрито після нового досудового слідства прокуратурою Харківської обл. 3 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 25 січня 2000 р.

СЕРЕДІН Тимофій Федорович народився 1883 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської

губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 28 лютого 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЕРЕДНЯК Петро Романович народився 1888 р. на хут. Крем'янка Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Низове Чорнухинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 червня 1932 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 21 липня 1932 р.

СЕРЕЖКО (Сережка) Григорій Федорович народився 1914 р. на хут. Валуйський Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Валуйський Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Мар'їно» Шебекинського р-ну Курської обл. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований Шебекинським райвідділом ОДПУ 11 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 58¹⁰ КК РСФРР), з-під варти втік і був заарештований Великобурлуцьким райвідділом ХОВ ДПУ 28 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Вовчанської дільниці 8 травня 1933 р.

СЕРПІВСЬКИЙ Іван Євдокимович народився 1907 р. у с. Хухря Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківської приміської зони Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Андреева, ст. Пересічна Півд. залізниці. Заарештований 29 липня 1932 р. за антирад. агітацію і шкідницьку діяльність (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 15 липня 1964 р.

СЕРПОКРИЛ Гнат Семенович народився 1885 р. у с. Новоосинове Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоосинове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СЕРПУХОВ Іван Іванович народився 1898 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов.

Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 21 липня 1932 р. за невідповідність участі в угрупованні (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СЕТРАКОВ Іларіон Михайлович народився 1901 р. у станиці Мигулинська Донецького окр. області Війська Донського. [Росіянин], із козаків, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер обозу армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

СЕТРАКОВ Кузьма Іванович народився 1901 р. на хут. Сетраков Донецького окр. області Війська Донського. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Рядовий 11-го кавалерійського полку армії Денікіна, полонений махновцями. Заарештований 7 грудня 1920 р. ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії за службу в армії Махна, рішення в справі відсутнє.

СЕТРАКОВ Платон Михайлович народився 1903 р. на хут. Сетраков Донецького окр. області Війська Донського. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Кучер обозу армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії за службу в армії Махна, рішення в справі відсутнє.

СЕТРАКОВ Тимофій Григорович народився 1900 р. на хут. Сетраков Донецького окр. області Війська Донського. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Рядовий 11-го кавалерійського полку армії Денікіна, полонений махновцями. Заарештований 7 грудня 1920 р. ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії за службу в армії Махна, рішення в справі відсутнє.

СЄДЛЕЦЬКИЙ Владислав Олександрович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з мішан [службовців], освіта середня спеціальна, позапарт. Літературний робітник. У 1924 р. арештовувався Аджарською ЧК за перехід кордону. Заарештований 31 березня 1927 р. за участь у нелегальній анархістській організації та підготовку терактів (ст. 61 КК УСРР), етапований до Москви в розпорядження ОДПУ і судовою колегією ОДПУ 31 жовтня 1927 р. (ст. 58⁴ КК РСФРР) винесено ухвалу

про розстріл. Розстріляний [1927] р. Реабілітований 1 лютого 1965 р.

СЕРИКОВ Гаврило Устинович народився 1865 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 грудня 1929 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 червня 1989 р.

СЕРИКОВ-СЕРОВ (Серов) Євген Іванович народився 1884[8] р. і проживав у Харкові. Українець [росіянин], із службовців, освіта середня [вища], позапарт. Інспектор підвідділу продажу Південного машинобудівного тресту. Заарештований 15 червня 1927 р. за к.-р. агітацію (ст. 67 через ст. 10 КК УСРР), справу закрито КРВ ДПУ 12 липня 1927 р. (статті 221 ч. 1, 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1938 р. начальник планового цеху Харківського облуправління харчової промисловості. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 квітня 1938 р. (статті 54², 54¹¹ КК УРСР). Реабілітований 29 травня 1959 р.

СЕРОВ Василь Степанович народився 1870 р. у с. Пішанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішанка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, [розкуркулений]. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та участь у бандах (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СЕРОВ Сергій Степанович народився 1883 р. у с. Пішанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішанка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. Полтавським губсудом за бандитизм засуджений на 5 років позбавлення волі. У 1923 р. достроково звільнений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1929 р. за антирад. агітацію, невиконання хлібозаготівлі, як колишній отаман банди, активний член Спілки хліборобів-власників (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 лютого 1930 р. у Полтаві. Реабілітований 26 червня 1989 р.

СЕРОВ Яків Степанович народився 1897 р. у с. Пішанка Костянтиноградського пов. Пол-

тавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішанка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. [Розкуркулений]. Заарештований 11 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у бандах у 1919—1922 рр. (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 22 вересня 1994 р.

СИБІРНИЙ Павло Данилович народився 1880 р. у с. Тютюнники Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та несплату податків (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі особливого призначення на ст. Медвежа Гора в Карельській АСРР. Реабілітований 20 червня 1989 р.

СИДЕЛЬНИК Василь Федорович народився 1875 р. у с. Капинка Волозька провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший агроном Укрм'яса. Заарештований 21 червня 1931 р. як член к.-р. української організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 23 червня 1931 р. етапований для подальшого слідства в розпорядження СПВ Житомирського оперсектора ДПУ, справу закрито [Житомирським оперсектором ДПУ] у 1931 р.

СИДЕЛЬНИК (Сидельник) Михайло Митрофанович народився 1899 р. у с. Тимофіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Візник у радгоспі «Комуніст». Заарештований 22 жовтня 1930 р. за участь у каральних загонах під час Громадянської війни та за проведення агітації проти хлібозаготівлі та колективізації (статті 54¹⁰, 54¹⁷ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

СИДЕЛЬНИКОВ (Сидельник) Федір Митрофанович народився 1894 р. у с. Тимофіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Візник. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за зв'язок з каральними загонами та бандами під час

Громадянської війни, антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 56¹⁷ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 21 червня 1993 р.

СИДЕЛЬНИКОВ Хома Хомич народився 1875 р. у с. Роботине Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Візник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

СИДІН Яків Іванович народився 1886 р. на хут. Богородичне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Богородичне Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований у березні — квітні 1931 р. за участь у к.-р. організації, яка ставила на мету підготовку збройного повстання для повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 8 серпня 1931 р. за недостатності обвинувальних матеріалів.

СИДОРЕНКО Антон Митрофанович народився 1911 р. у с. Мала Писарівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківської обл. Конюх радгоспу ім. Андрєєва, ст. Пересічна Півд. залізниці. Заарештований 31 липня 1932 р. за антирад. агітацію і шкідницьку діяльність у радгоспі ім. Андрєєва (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР), постановою ВДТВ ОДПУ ст. Харків Півд. залізниці від 14 вересня 1932 р. звинувачення перекваліфіковане за ст. 100 ч. 1 КК УСРР. У 1963 р. працював путівником на ст. Рогозянка Півд. залізниці. Реабілітований 6 грудня 1963 р.

СИДОРЕНКО Василь Маркович народився 1885 р. у с. Катеринівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 3 квітня 1934 р. за участь у к.-р. шкідницькій повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 8 травня 1934 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СИДОРЕНКО Василь Петрович народився 1888 р. у с. Олександрівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий

Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Вантажник ст. Білий Колодязь Півд. залізниці. У 1931 р. майно розпродано за несплату сільгосподатку. Заарештований 9 березня 1933 р. за проникнення на транспорт з метою саботажу і розкладання трудової дисципліни (ст. 58⁴ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

СИДОРЕНКО Ганна Степанівна народилася 1880 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 30 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СИДОРЕНКО Іван Тимофійович народився 1885 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Власівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 жовтня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію, співробітництво з білими та видачу червоних партизан (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12 грудня 1929 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 1 березня 1993 р.

СИДОРЕНКО Іван Федорович народився 1902 р. на хут. Гайворонський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гайворонський Лозівського р-ну Харківського окр. Член правління т-су «Червоний бойовик». Заарештований 29 жовтня 1929 р. за дискредитацію рад. влади, зрив хлібозаготівлі, агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 101, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

СИДОРЕНКО Іван Харитонович народився 1901 р. у с. Князеве Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Широкий Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 14 квітня 1930 р. звільнений з-під вар-

ти на підписку про невізід, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 30 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИДОРЕНКО Карпо Никифорович народився 1888 р. у с. Мала Нехвороша Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Карлівського р-ну. Учитель Сахновщинської школи. Заарештований 22 лютого 1931 р. за організацію білогвардійського підпілля (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Полтавським оперсектором ДПУ 1 грудня 1931 р.

СИДОРЕНКО Леонід Васильович народився 1900 р. у с. Дминіївка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дминіївка Петрівського р-ну Артемівського окр. Селянин-одноосібник. У 1919 р. за службу в Білій армії засуджений на позбавлення волі в концтаборі. Термін покарання відбував у Харківському концтаборі. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 червня 1929 р. як член антирад. угруповання та за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

СИДОРЕНКО (Лисенко) Іван Петрович (Мосієвич Юхим, Кошев Данило) народився 1896 р. у Володимир-Волинському пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, член КПЗУ з 1923 р. Проживав у Харкові. Завідувач складу 2-ї Державної фабрики наочних посібників. Заарештований 27 жовтня 1928 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР) і судовою колегією ОДПУ 16 серпня 1929 р. (ст. 58⁶ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) винесено ухвалу про розстріл. [Розстріляний 1929 р.] Реабілітований 30 квітня 1993 р.

СИДОРЕНКО Михайло Олександрович народився 1914 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл. Наймит у Барвінківському р-ні Харківської обл. Заарештований 17 квітня 1932 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором у липні 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИДОРЕНКО Пантелеймон Максимович народився 1861 р. у с. Сидоренкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сидоренкове Коломацького р-ну Харків-

ського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 31 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, УСРР з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СИДОРЕНКО Петро Пантелеймонович народився 1891 р. у с. Сидоренкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сидоренкове Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12 грудня 1929 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1929 р. Реабілітований 14 жовтня 1994 р.

СИДОРЕНКО Семен Фоківич народився 1911 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окрсудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

СИДОРЕНКО Сергій Іванович народився 1879 р. у с. Журавка Чигиринського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач оперативного відділу Укррибспілки. Заарештований 23 грудня 1930 р. за шкідницьку діяльність у рибному господарстві (ст. 54⁷ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 січня 1931 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові 8 лютого 1931 р. Реабілітований 19 червня 1959 р.

СИДОРЕНКО Терентій Іванович народився 1893 р. у с. Березівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі, поширення чуток, зв'язки з бандами в 1920 р. та членство в спілці хліборобів-власників у 1918 р. (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 берез-

ня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1930 р. у м. Полтава, похований на міському кладовищі. Реабілітований 5 липня 1994 р.

СИДОРЕНКО Тимофій Самійлович народився 1855 р. у с. Власівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Власівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 11 серпня 1930 р. за відсутності складу злочину.

СИДОРЕНКО Федір Кузьмич народився 1880 р. у с. Мала Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

СИДОРЕНКО Фока Григорович народився 1875 р. у [с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ.]. [Українець, із селян], освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. Полтавським окрввідділом ДПУ за участь у масових заворушеннях, 6 квітня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

СИДОРЕНКО Яків Петрович народився 1888 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

СИДОРОВ Григорій Іванович народився [1878 р.], місце народження та національність невідомі. Із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варти Харківським окрввідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно невідомо, під впливом куркулів.

СИДОРОВ Павло Тимофійович народився 1905 р. на хут. Новоолексіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новоолексіївка Лозівського р-ну. Сільгоспробітник радгоспу «Велетень». Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СИДОРЧУК Степан Павлович народився 1889 р. на хут. Лихівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Лихівка Люботинського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 травня 1929 р. за антирад. агітацію та зрив хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ через ст. 7 КК УСРР) і Харківським окрсудом 7 липня 1929 р. (статті 54¹⁰, 71 ч. 2 КК УСРР) засуджений на 1,5 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією умовно з випробним терміном 3 роки. Реабілітований 14 квітня 1993 р.

СИДОРЧУК Оверкій Сергійович народився 1897 р. у с. Михайлівка Уманського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Березівка Букського р-ну Уманського окр. Завідувач агроплантаційною частиною Березівського цукрозаводу. Заарештований 6 березня 1928 р. у Києві за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ Київського окрввідділу ДПУ 12 квітня 1928 р. за браком доказів.

СИЗАРЬОВ Петро Лаврентійович народився 1880 р. у с. Печини Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печини Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИЗОНЕНКО Максим Семенович народився 1897 р. на хут. Сизони Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сизони Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928—1929 рр. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 листопада 1930 р. за замах на вбивство (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. з включенням до списку на вислання до Північного краю. Реабілітований 24 лютого 1964 р.

СИЗОНЕНКО Михайло Опанасович народився 1895 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав та працював на ст. Жихар Півд. залізниці. Стрілочник. Заарештований 4 березня 1933 р. за приховування соціального походження (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 25 березня 1933 р. зі звільненням з-під варті.

СИЗОНЕНКО Олексій Дмитрович народився 1904 р. на хут. Сизони Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сизони Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 січня 1931 р. за замах на вбивство (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. з включенням до списку на вислання до Північного краю. Реабілітований 24 лютого 1964 р.

СИКАЛО Євдоким Якович народився 1898 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, у 1931 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 6 січня 1933 р. за агітацію проти хлібзаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

СИКАЛО Семен Якович народився 1877 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Нарсудом Ізюмського р-ну 13 грудня 1932 р. (ст. 119 КК УСРР) позбавлений волі на 3 роки. Термін покарання відбував на будівництві у Харкові. Утік. Заарештований 8 лютого 1933 р. за втечу з-під варті та антирад. агітацію (статті 78, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 квітня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР).

СИКЕРІН (Сикорін) Олексій Федорович народився 1906 р. у с. Михайлівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СИКЕРІН (Сикорін) Семен Федорович народився 1900 р. у с. Михайлівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Михайлівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 16 квітня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СИЛАКОВ Петро Юхимович народився 1886 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Завідувач відділу раціоналізації ХПЗ. Заарештований 5 листопада 1930 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54⁴, 54⁷, 54⁹, 54¹¹ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22 березня 1931 р. винесено ухвалу про розстріл із заміною на 10 років позбавлення волі в концтаборі, а за ухвалою від 22 серпня 1931 р. достроково звільнений з-під варті з випробним терміном упродовж року і обов'язковою реєстрацією в органах ДПУ при зміні місця проживання. Проживав у Харкові, на 1959 р. пенсіонер. Реабілітований 30 січня 1960 р.

СИЛЕГЕТ Захар Платонович народився 1890 р. у с. Добролюбівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добролюбівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 2 лютого 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИЛЕНКО Дмитро Миколайович народився 1899 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИЛІВАНСЬКИЙ Михайло Миколайович народився 1875 р. у с. Рокитне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при

колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 29 березня 1989 р.

СИЛІН Василь Григорович народився 1862 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

СИЛІН Іван Васильович народився 1889 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

СИЛЬЧЕНКО Єфрем Ананійович народився 1875[7] р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у сел. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варти. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 30 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИМОНЕНКО Григорій Степанович народився 1899 р. у с. Ячники Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Оголошений у розшук. Проходив у справі на 24 особи, жовтень — листопад 1929 р.

СИМОНЕНКО Данило Федосійович народився 1884 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Вагар на ст. Приколотна Півд. залізниці. Заарештований 8 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1933 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на 3 роки зі звільненням з-під варти. Реабілітований 21 червня 1989 р.

СИМОНЕНКО Іван Сергійович народився 1880 р. на хут. Заводи Ізюмського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заводи Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14 серпня 1931 р.

СИМОНЕНКО Михайло Микитович народився 1882 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. висланий за межі села як куркуль. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 квітня 1930 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

СИМОНЕНКО Семен Васильович народився 1883 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губернії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 30 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 січня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

СИМОНОВ Федот Опанасович народився 1890 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИМОШЕНКО Степан Олексійович народився 1872 р. у с. Хотень Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Крюкове Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СИНЕЛЬНИК Ілля Петрович народився 1869 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Артемівка Сватів-

ського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 19 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИНЕЛЬНИК Максим Трохимович народився 1895 р. у с. Преображенівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Преображенівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 лютого 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 8 липня 1942 р. у місцях відбування покарання. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

СИНЕЛЬНИКОВ (Синельник) Іван Ілліч народився 1898 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію та тероризування бідноти (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським прокурором 3 червня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

СИНЕЛЬНИКОВ Зіновій Мусійович народився 1903 р. у м. Стародуб Брянського пов. Орловської губ. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1920—1927 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент Харківського технологічного інституту. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. діяльність та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до м. В'ятка на 3 роки, а ухвалою від 26 липня 1929 р. вислання замінено на 3 роки позбавлення волі, звільнений з-під варті достроково за ухвалою від 16 серпня 1929 р.

СИНЕЦЬКИЙ Василь Хомич народився 1903 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹,

56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 7 квітня 1995 р.

СИНЕЦЬКИЙ Дмитро Петрович народився 1896 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. за невиконання плану хлібозаготівлі позбавлений волі на 2 роки. Утік з ВТК «Верещаківка». Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИНЕЦЬКИЙ Іван Михайлович народився 1888 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 12 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 30 листопада 1989 р.

СИНЕЦЬКИЙ Іван Пантелеймонович народився 1897 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 квітня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИНИЦЯ Григорій Семенович народився 1896 р. у с. Новоселівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Новоселівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 12 квітня 1933 р. за відмову працювати в трудбригаді, до якої був направлений комісією Ізюмського райвиконкому за зрив посівної кампанії (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Помер 28 квітня 1933 р. у м. Ізюм Харківської обл. під час перебування під слідством. Справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 19 травня 1933 р. (ст. 4 п. «а» КПК УСРР).

СИНИЦЯ Іван Григорович народився 1902 р. у с. Чернолозка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1930 р. за участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰,

54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СИНИЦЯ Микола Харитонович народився 1895 р. у с. Парасковія Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Старовірівського р-ну Харківського окр. Олійник. Заарештований 14 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

СИНИЦЯ Митрофан Омелянович народився 1872[81] р. на хут. Кобців Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) позбавлений волі на 5 років. Реабілітований 3 липня 1989 р.

СИНИЦЯ Федір Костянтинович народився 1908 р. у с. Дмитрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СИНИЦЬКИЙ Микола Феліксович народився 1866 р. у с. Сліпуха Єлеського пов. Орловської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, парт. невідома. Проживав у Харкові. Викладач 51-х піхотних курсів. Заарештований 8 серпня 1922 р. за шпигунство на користь Польщі (статті 57, 66 КК УСРР), справу закрито СОЧ ДПУ 8 грудня 1922 р. за недоведеності складу злочину.

СИНИЦЬКИЙ Трохим Петрович народився 1879 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Савинці Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИНИЦЬКИЙ Яким Остапович народився 1886 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

СИНИЧУК Яків Олексійович народився 1904 р. у с. Більче Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1929—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Аспірант Інституту червоної професури. Заарештований 2 серпня 1933 р. під час перебування у відрядженні в Мархлевському р-ні Київської обл. за розпорядженням ОВ Українського округу і ДПУ УСРР як член к.-р. організації (статті 54⁴, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і 4 серпня 1933 р. етапований до Харкова, ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на Соловках, звільнений з-під варті за ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 грудня 1939 р. Проживав у с. Більче Рівненської обл., загинув у 1943 р. і похований у братській могилі жертв Великої Вітчизняної війни у с. Малеве Млинівського р-ну Рівненської обл. Реабілітований 3 листопада 1987 р.

СИНЯВІН Платон Іванович народився 1881 р. у с. Кам'янецьке Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Кам'янецьке Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1931 р. за тероризування бідноти і антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИНЯВСЬКИЙ Олександр Семенович народився 1894 р. у с. Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Редактор з української мови редакції журналу «Молодий дослідник». У 1920 р. ревтрибуналом засуджений до позбавлення волі в концтаборі, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 9 листопада 1928 р. за участь в антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, озна-

чених губерніях і округах, Україні, з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. У 1938 р. молодший науковий співробітник Харківського науково-дослідного інституту тваринництва. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 квітня 1938 р. (статті 54², 54⁷, 54⁸, 54¹¹ КК УРСР). Реабілітований 22 липня 1996 р. і 12 лютого 1957 р.

СИНЯЄВ (Синявський) Михайло Борисович народився 1899 р. у с. Шпола Звенигородського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач стайні Добробуту. Заарештований 18 червня 1930 р. за службу в білогвардійській контррозвідці в Одесі в 1919 р. (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито ОВ ДПУ УСРР 29 вересня 1930 р. за браком доказів зі звільненням з-під варти.

СИНЯТКІН Олексій Семенович народився 1910 р. у с. Горки Мценського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Електрик тресту Донбасжитлобуд. Заарештований 5 червня 1933 р. Дзержинським райвідділом ДПУ м. Харкова за підбурювання до страйку робітників тресту (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 11 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СИНЬКО Костянтин Петрович народився 1892 р. у с. Парасковія Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

СИНЬОГУБКІН Іполит Андрійович народився 1898 р. у с. Ново-Лимерівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Диспонент виробництва ДЕЗу. Заарештований 23 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 2 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Рішенням НКВС СРСР і прокурора СРСР від 28 жовтня 1937 р. у порядку наказу за № 00439 від 25 липня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 листопада 1958 р.

СИПАКОВ Тимофій Опанасович народився 1886 р. у Могильовській губ. Національність

невідомо, із селян, освіта невідома, позапарт., у 1920—1923 рр. член ВКП(б). Проживав на ст. Невинномиська (1937 р. Орджонікідзевський край, РРФСР). Мاستильник ст. Невинномиська Північно-Кавказької залізниці. Заарештований 10 жовтня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 31 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИПАЛО Іван Омелянович народився 1878 р. у с. Нехвороша Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

СИПКОВ Василь Никоневич народився 1909 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Лозівського р-ну. Коваль артілі «Серп і молот». У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

СИПКОВ Никон Кирилович народився 1884 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 травня 1929 р. за антирад. агітацію та службу таємним агентом контррозвідки Добровольчої армії Денікіна (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 9 червня 1929 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 21 КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років з висланням за межі Харківського окр. на 3 роки після відбуття терміну покарання. Реабілітований 4 серпня 1994 р.

СИПЧЕНКО Захар Єлисейович народився 1870 р. у с. Олійниківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велике Коломийцеве Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством з 13 травня 1930 р. за теракт над активістом (ст. 54⁸ через ст. 17 КК УСРР), справу закрито нарслідчим 11-го р-ну Полтавського окр. 26 червня 1930 р. у зв'язку

з включенням у списки на вислання за межі України як соціально-небезпечного елементу.

СИРИЦЯ Василь Іванович народився 1892 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 квітня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Липецьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 12 серпня 1931р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

СИРИЦЯ Макар Васильович народився 1883 р. у с. Підвисоке Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Підвисоке Борівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, з 10 жовтня 1930 р. під слідством Борівського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 6 січня 1931 р.

СИРОВ Григорій Олександрович народився 1898 р. у с. Іздецьке Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Квітневий Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1930 р. як член куркульського антирад. угруповання та за підготовку терактів (ст. 54⁸ через ст. 16 КК УСРР) і Дніпропетровським міжрайсудом 30 березня 1931 р. (ст. 54⁸ КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років з конфіскацією майна та висланням за межі України на 5 років після відбуття терміну покарання. Реабілітований 28 березня 1996 р.

СИРОВ Михайло Олександрович народився 1902 р. у с. Іздецьке Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Квітневий Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1931 р. за підготовку терактів (ст. 54⁸ через ст. 16 КК УСРР) і Дніпропетровським міжрайсудом 30 березня 1931 р. (ст. 54⁸ КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років з конфіскацією майна та висланням за межі України на 5 років після відбуття терміну покарання. Реабілітований 28 березня 1996 р.

СИРОВАТКА Кузьма Петрович народився 1867 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Мечебилове Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфіско-

вано. Заарештований 2 серпня 1930 р. за антирад. діяльність та агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 2 серпня 1930 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 2 роки умовно. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

СИРОВАТКА Кузьма Петрович народився 1872 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мечебилове Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 20 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР). У 1931 р. адміністративно висланий до Північного краю.

СИРОВАЦЬКИЙ Іван Лаврентійович народився 1872 р. у с. Яцків Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Яцків Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варту.

СИРОВИЙ Єгор Дмитрович народився 1878 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Артемівка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 20 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СИРОВИЙ Никифор Тимофійович народився 1888 р. у міст. Білолуцьк Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Мерчик Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. [У 1929 р. розкуркулений]. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти колективізації села, хлібозаготівлі та інших заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

СИРОМ'ЯТНИКОВ Абрам Олексійович, дата народження невідома, народився і прожи-

вав у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

СИРОМ'ЯТНИКОВ Йосип Омелянович народився 1897 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 15 грудня 1932 р. як член к.-р. організації, яка готує збройне повстання проти рад. влади (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 10 квітня 1933 р. (статті 5, 197 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 березня 1989 р.

СИРОМ'ЯТНИКОВ Костянтин Данилович народився 1868 р. у с. Неїлівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець [росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Неїлівка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 14 березня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Чугуївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 8 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИРОМ'ЯТНИКОВ Петро Іванович народився 1890 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Терехи Харківського р-ну Харківського окр. Член Сорочківської сільради. Заарештований 21 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 15 лютого 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИРОМ'ЯТНИКОВ Федір Омелянович народився 1903 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1932 р. як член к.-р. організації, яка готує збройне повстання проти рад. влади (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 24 березня 1933 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СИРОМ'ЯТНИКОВ Федір Омелянович народився 1911 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 28 грудня 1932 р. як член к.-р. організації, яка готує збройне повстання проти рад. влади (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 24 березня 1933 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СИРОТА Костянтин Миколайович народився 1876 р. у с. Лисиця Курської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у Харкові. Швець. Заарештований 25 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СИРОТА Михайло Никифорович народився 1866 р. на хут. Одрадне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Одрадне Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований [у квітні] 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 5 травня 1930 р. звільнений з-під варті, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. за невідтверженості обвинувачення. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 2 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИРОТА Никифор Кирилович народився 1889 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. На заслання перебував і помер 1934 р. у м. Котлас Архангельської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

СИРОТА Сидір Андрійович народився 1889 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Завгосп і рахівник лікарні. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при коле-

гії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно. 10 червня 1941 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) засуджений на 9 років позбавлення волі у віддалених таборах СРСР з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р. і 13 березня 1992 р.

СИРОТА Федір Пилипович народився 1905 р. на хут. Гладкове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гладкове Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 липня 1929 р. за антирад. агітацію, спрямовану на зрив хлібозаготівлі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

СИСА Іван Кузьмич народився 1902 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний хлібороб». Заарештований 1 січня 1933 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 12 квітня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 4 травня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

СИССА Ілля Юхимович народився 1891 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Цапівка Золочівського р-ну Харківського окр. Завідувач хати-читальні. Заарештований 30 серпня 1929 р. за створення антирад. угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 21 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИТА Григорій Домінікович народився 1900 р. у с. Верхоляси Любартовського пов. Люблінської губ. Поляк, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 6 липня 1932 р. як підозріла особа (статті 54⁶, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 15 серпня 1932 р. на підставі висновку комісії психоневрологічної академії про неосудність Сити Г. Д.

СИТЕНЬКИЙ Петро Германович народився 1897 р. у с. Ржавчик (хут. Нова Петрівка) Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ржавчик Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 січня 1929 р.

за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 31 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

СИТНИК Андрій Степанович народився 1887 р. у с. Повусівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Роменщина Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИТНИК Овксентій Григорович народився 1904 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Полкова Микитівка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 серпня 1989 р.

СИТНИК Федір Леонтійович народився 1885 р. у с. Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Іванівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 6 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СИТНИКОВ Леонтій Іванович народився 1882 р. на хут. Попельне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Попельне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

СИТНИКОВ Петро Самійлович [Соломонович] народився 1899 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Студент ХТІ. Заарештований 11 березня 1921 р. під час масової операції проти членів РСДРП(м), справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії.

СИЧ Петро Євдокимович народився 1892 р. у с. Боромля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Вантажник ст. Харків-Левада Півд. залізниці. У 1932 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Перебував на засланні у м. Вологда, звільнений умовно-достроково за ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1933 р. з огляду на поганий стан здоров'я. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

СИЧОВ Григорій Лаврентійович народився 1873 р. і проживав у Харкові. Росіянин, походження невідоме, освіта початкова, позапарт., у минулому член РСДРП. [Працівник служби водопостачання Харківського комунгоспу]. Заарештований 5 лютого 1931 р. ЕКВ ДПУ УСРР як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СИЧОВ Микита Іванович народився 1876 р. у с. Тетлега Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 19 травня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за непідтвердженості участі в угрупованні зі звільненням з-під варти.

СИВАК Степан Ларіонович народився 1894 р. у с. Петрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Покровський Близнюківського р-ну Харківської обл. Коваль радгоспу ім. газети «Известия» у с. Самійлівка. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СІДИХ (Сєдих) Іван Семенович народився 1904 р. на хут. Бордюгівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плоске Кабанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 28 листопада 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 31 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СІКОРА Микола Йосифович народився 1878 р. і проживав у Харкові. Чех, з ремісників, освіта вища, позапарт. Головний інженер тресту Проектзаводтранс. Заарештований 19 жовтня 1933 р. за шпигунську і к.-р. діяльність (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 31 липня 1989 р.

СІКОРА Юліан Миколайович народився 1908 р. і проживав у Харкові. Чех, із службовців, освіта вища, позапарт. Інженер-механік Інституту променергетики. Заарештований 15 жовтня 1933 р. за участь у к.-р. есерівській організації та шпигунську діяльність на користь Чехословаччини (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Білбалттабі НКВС, за розпорядженням УДБ НКВС СРСР у 1938 р. етапований до Бутирської в'язниці. Розстріляний у Москві 20 червня 1938 р. за вироком військової колегії Верховного Суду СРСР від 20 червня 1938 р. як член терористичної організації. Реабілітований 5 липня 1991 р. і 6 травня 1993 р.

СІКУН Дмитро Іванович народився 1898 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гремлячий Старосалтівського р-ну Харківської обл. Об'їждчик Хотімлянського лісництва. Заарештований у [червні] 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 7 липня 1932 р. за непідтвердженості участі в угрупованні (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СІМЕЙНИКОВ Петро Миколайович народився 1897 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну. Завідувач господарством райспоживспілки. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 20 січня 1931 р. за недоведеності складу злочину. Заарештований 8 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом Харківського окрвідділу ДПУ 10 березня 1933 р. за недоведеності складу злочину.

СІМКІН Павло Самійлович народився 1903 р. у м. Нікополь Катеринославського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта

початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Тиловий ополченець, займався торгівлею. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за к.-р. агітацію, невиконання наказу командира (статті 54¹⁰, 206 ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СІННИЙ Володимир Олександрович народився 1895 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Раківка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СІНЧУК (Сенчук) Антон Андрійович народився 1875 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

СІРЕНКО Василь Іовович народився 1906 р. на хут. Рожнів Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рожнів Лозівського р-ну Харківської обл. Тракторист радгоспу «Комсомолец». Заарештований 11 серпня 1933 р. за антирад. агітацію, псування тракторів (статті 54¹⁰, 54¹⁴ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ у 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СІРЕНКО Григорій Семенович народився 1905 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СІРЕНКО Дмитро Хомич народився 1874 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Петрівський Великобурлу-

цького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1929 р. за погрози сільському виконавцю, коли той прийшов з приводу вилучення майна (ст. 54⁸ через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 1 квітня 1938 р. Реабілітований 1 вересня 1997 р. і 6 червня 1989 р.

СІРЕНКО Ераст Хомич народився 1883 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Навесні 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий за межі сільради. У 1929 р. 4 місяці під слідством органів ДПУ за к.-р. агітацію. Заарештований 11 лютого 1930 р. за [антирад. діяльність] і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки умовно, направлений до хут. Чугунівки Будьоннівської сільради. У 1931 р. під слідством органів ДПУ за к.-р. агітацію. Заарештований 12 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 23 листопада 1989 р.

СІРЕНКО Іван Савич народився 1904 р. у с. Преображенівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Преображенівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. позбавлений виборчих прав як куркуль. Заарештований [31 жовтня 1932 р.] за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СІРЕНКО Ілля Григорович народився 1889 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 7 років, а ухвалою від 18 травня 1931 р.

позбавлення волі замінено на вислання до Північного краю на 5 років. На засланні перебував у м. Архангельськ Північного краю. Реабілітований 16 червня 1989 р.

СІРЕНКО Федір Пилипович народився 1874 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1929 р. за антирад. пропаганду (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

СІРИЙ Андрій Сергійович народився 1882 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Золочів Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Під слідством за приховування хліба, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 29 серпня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію та зрив заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

СІРИЙ Григорій Олександрович народився 1902 р. у с. Завадське Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Завадське Золочівського р-ну. Слюсар-машиніст цукрового заводу. Заарештований 22 листопада 1930 р. за підпал соломи созу с. Завадське і як член куркульської банди (статті 54⁸, 56¹⁷ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 8 грудня 1930 р. за недоведеності обвинувачення.

СІРИЙ Данило Іванович народився 1894 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 30 листопада 1989 р.

СІРИЙ Іван Іванович народився 1901 р. на хут. Сірий Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сірий Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особли-

вої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

СІРИЙ Сергій Степанович народився 1890 р. у с. Олександрівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. під слідством за агітацію. Заарештований 28 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СІРИЙ Степан Гнатович народився 1864 р. у с. Данилівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Данилівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. [Балаклійським] нарсудом засуджений на 1 рік 5 місяців примусових робіт. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 11 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СІРИК Арсен Іванович народився 1892 р. у с. Тавільжанка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

СІРИК Григорій Іванович народився 1890 р. на хут. Тавільжанка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Швейцарове Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник на хут. Тавільжанка. У 1930 р. розкуркулений, виселений за межі сільради. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 вересня 1989 р.

СІРИК Дем'ян Володимирович народився 1882 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1929 р. за участь у підпаленні майна голови Другої Анд-

рївської сільради (ст. 54⁸ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УРСР від 17 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 16 січня 1997 р. та 10 квітня 1989 р.

СІРИК Іван Якович народився 1891 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 7 квітня 1995 р.

СІРИК Костянтин Степанович народився 1889 р. у с. Тавільжанка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 18 квітня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р. справу закрито зі звільненням з-під варті.

СІРИК Олена Лук'янівна народилася 1905 р. у с. Засулля Лебединського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Викладач мови Харківського інституту радянського будівництва і права. Заарештована 1 листопада 1933 р. за участь у к.-р. угрупованні студентів з метою створення к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1934 р. вислана на Північ на 3 роки. Термін покарання відбувала у м. Вологда Північного краю. Реабілітована 18 жовтня 1989 р.

СІРИК Тихін Данилович народився 1885 р. на хут. Тавільжанка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

СІРИК Яків Григорович народився 1899 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт.

Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР), справу закрито ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р.

СІРИК Яків Федорович народився 1876 р. на хут. Сіряки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сіряки Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СІРИЧЕНКО Дмитро Тихонович народився 1870 р. у с. Олійниківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велике Коломийцеве Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [20 квітня] 1930 р. за теракт над активістом (ст. 54⁸ через ст. 17 КК УСРР), справу закрито нарслідчим 11-го р-ну Полтавського окр. 26 червня 1930 р. у зв'язку з включенням у списки на вислання за межі України як соціально-небезпечного елементу.

СІРИЧЕНКО Євген Дмитрович народився 1907 р. у с. Олійниківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Велике Коломийцеве Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 травня 1930 р. за теракт над активістом (ст. 54⁸ через ст. 17 КК УСРР), справу закрито нарслідчим 11-го р-ну Полтавського окр. 26 червня 1930 р. у зв'язку з включенням у списки на вислання за межі України як соціально небезпечного елементу.

СІРИЧЕНКО Сергій Тихонович народився 1882 р. у с. Олійниківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Велике Коломийцеве Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [20 квітня] 1930 р. за теракт над активістом (ст. 54⁸ через ст. 17 КК УСРР), справу закрито нарслідчим 11-го р-ну Полтавського окр. 26 червня 1930 р. у зв'язку з включенням у списки на вислання за межі України як соціально небезпечного елементу.

СІРМАЙС Ян Семенович народився 1893 р. у с. Альтшваненбург Ліфляндської губ. Латись, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр военных дій. Червоноармієць, полонений махновцями. Заарештований ОВ

ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

СІРОКУРОВ Денис Михайлович народився 1913 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 грудня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1989 р.

СІРОКУРОВ Кузьма Васильович народився 1895 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Візник на залізниці. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 26 лютого 1933 р. за звинуваченням у тому, що після розкуркулення без документів працював на транспорті (статті 21 п. «ж», 78 КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 26 квітня 1933 р. за відсутності компрометуючих матеріалів.

СІРОКУРОВА Ганна Василівна народилася 1902 р. у с. Введенське Зміївського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала у с. Введенка Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлена виборчих прав. Заарештована 9 серпня 1933 р. як член к.-р. організації «краснодраконців» (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 жовтня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 18 жовтня 1989 р.

СІРОХА Петро Андрійович народився 1885 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 листопада 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 30 січня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СІРОХА Свирид Андрійович народився 1891 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 5 листопада 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 30 січня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СІРОШТАН Федір Кирилович народився 1884 р. у с. Курилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Курилівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

СІЯК Микола Михайлович народився 1872 р. у с. Зухаричі Львівського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1919—1921 рр. член КП(б)У. Проживав у Харкові. Доцент Всеукраїнського інституту комуністичної освіти. Заарештований 31 грудня 1932 р. як член к.-р. організації УВО (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі на 10 років у місцях, підвідомчих ОДПУ, термін покарання відбував у Білбалтабі, Соловецькій в'язниці. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежгорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 10 травня 1989 р.

СКАВИШ Гнат Денисович народився 1882 р. у с. Дричине Ігуменського пов. Мінської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Виконувач обов'язків начальника відділу постачання промисловості при Наркоматі продовольства України. Заарештований 11 березня 1921 р. як меншовик, 26 квітня 1921 р. звільнений з-під варті комісією з перегляду справ меншовиків. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

СКАКОВСЬКИЙ Микола Владиславович народився 1893 р. у Києві. Освіта початкова, національність, походження і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Служив у 2-й Кавказькій кінній батареї армії Денікіна. У бою під Сивашем полонений махновцями. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

СКАЛЬСЬКИЙ Павло Семенович народився 1881 р. у с. Кузьма Лідського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, у 1903—1918 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Головний управляючий «Донбасторгу». Заарештований 7 серпня 1922 р. за шпи-

гунство на користь Польщі, [17 серпня 1922 р.] звільнений з-під варті на підписку про невивід, справу закрито СОУ ВУЧК [8 грудня 1922 р.] за недоведеності складу злочину з анульованим підписки про невивід.

СКАЧКОВ Володимир Віссаріонович народився 1908 р. у станиці Чернишевська Усть-Медведицького окр. області Війська Донського. [Росіянин], із козаків, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер обозу армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

СКАЧКОВ Микола Митрофанович народився 1894 р. в Усманській вол. Тамбовської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 червня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 листопада 1996 р.

СКВАРКОВСЬКА Люція Антонівна народилася 1892 р. у м. Люблін Люблінської губ. Полька, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Секретар Ради католицького костьолу, приватний учитель. Заарештована 27 листопада 1932 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 січня 1933 р. (статті 20, 54⁶ КК УСРР) позбавлена волі в концтаборі на 5 років, термін покарання відбувала в Харківській промколонії, ухвалою від 15 вересня 1933 р. переведена на заслання до Казахстану на термін, що залишився, як хвора на активну форму туберкульозу легенів.

СКЕГІН-ЗЕЛЬМАН Мойсей Йосифович народився 1897 р. у м. Мінськ Мінської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Курськ. Головний бухгалтер окрспоживспілки. Заарештований 19 вересня 1930 р. за антирад. агітацію та нелегальну меншовицьку діяльність (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР), справу закрито Курською опергрупою ПП ОДПУ по ЦЧО 31 жовтня 1930 р. (статті 204, 161 КПК РСФРР) зі звільненням з-під варті.

СКИБА Григорій Олексійович народився 1904 р. на хут. Дмитрівський Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дмитрівський Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за приховування хліба та антирад. агітацію (ст. 54¹¹

КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

СКИБА Єлисей Пилипович народився 1869 р. у с. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Скибин Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. Реабілітований 18 січня 1993 р.

СКИБА Іван Олексійович народився 1913 р. на хут. Новоплатонівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоплатонівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу. Заарештований 1 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

СКИБА Олексій Йосифович народився 1875 р. у с. В'язовок Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Новоплатонівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу. Заарештований 1 січня 1933 р. за розкладницьку роботу серед колгоспників (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 червня 1933 р. звільнений умовно-достроково. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

СКИБА Петро Захарович народився 1879 р. у с. Братенець (Братиниця) Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

СКИБЕНКО Григорій Михайлович народився 1887 р. у с. Шопіно Белгородського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер

КВД місцевиконкому № 7 дирекції Півд. залізниці. Заарештований 26 січня 1933 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

СКИРДА Михайло Сергійович народився 1874 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 господарство націоналізовано, у 1930 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1930 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКИЧКО Василь Сергійович народився 1896 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Бухгалтер Ізюмського окрфінвідділу. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. Звільнений з заслання достроково за ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. Реабілітований 26 червня 1989 р.

СКИЧКО Тихін Сергійович народився 1894 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Бухгалтер товариства взаємного кредиту. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. Звільнений з заслання достроково за ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. Реабілітований 26 червня 1989 р.

СКІПЮТИ Антон Йосипович народився 1865 р. у м. Таганрог Таганрозького пов. Катеринославської губ. Українець, походження та освіта невідомі, позапарт. Проживав у Харкові. Юрисконсульт кооперативу «Кінна справа». Заарештований 30 березня 1928 р. за шкідницьку діяльність (ст. 54⁷ КК УСРР), 18 липня 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито ЕКУ ДПУ 1 вересня 1928 р. з анулюванням підписку про невіїзд.

СКЛЯНИЙ Кирило Степанович народився 1905 р. у с. Федорівка Павлоградського пов. Ка-

теринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 червня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1995 р.

СКЛЯР Андрій Мойсейович народився 1898 р. у с. Лютівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лютівка Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований [6] березня 1932 р. за антирад. агітацію і спробу вбивства представника рад. влади (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті 21 березня 1932 р., справу закрито Золочівським райапаратом ХОВ ДПУ 30 березня 1932 р. за відсутності складу злочину.

СКЛЯР Григорій Платонович народився 1895 р. у с. Лютівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Лютівка Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 квітня 1931 р. за участь в антирад. групі і агітацію проти колективізації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 4 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКЛЯР Тихін Мойсейович народився 1892 р. у с. Лютівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лютівка Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований [6] березня 1932 р. за антирад. агітацію і спробу вбивства представника радянської влади (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті 21 березня 1932 р., справу закрито Золочівським райапаратом ХОВ ДПУ 30 березня 1932 р. за відсутності складу злочину.

СКЛЯРЕНКО Григорій Григорович народився 1897 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за проведення антирад. агітації та відкриті виступи проти заходів рад. влади, які проводилися на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СКЛЯРЕНКО Микола Іванович народився 1899 р. у м. Білопілля Сумського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Білопілля Білопільського р-ну. Помічник машиніста ст. Білопілля Півд. залізниці. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 травня 1931 р. за службу в контррозвідці, за зв'язок з контрабандистами та антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СКЛЯРЕНКО Михайло Пилипович народився 1886 р. у с. Михайлівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Михайлівка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [14] березня 1929 р. за теракт (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрпрокурором 19 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) за браком доказів.

СКЛЯРЕНКО Павло Федорович народився 1887[4] р. у с. Киселівка Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну. Ветлікар Мурафської дільниці. Заарештований 6 січня 1931 р. як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1932 р. звільнений з-під варті достроково, строк, що залишився, визначено умовним. Під слідством Краснокутського райвідділку Харківського облвідділу НКВС з 6 жовтня 1937 р. до 15 серпня 1939 р. (статті 54⁷, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським міськвідділом УНКВС 15 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 29 травня 1959 р.

СКЛЯРЕНКО Роман Захарович народився 1880 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 червня 1929 р. за антирад. агітацію, спрямовану на ослаблення та підрив рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

СКЛЯРОВ Андрій Маркович народився 1881 р. у с. Хрести Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червона Гусарівка Ба-

лаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 10 серпня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), під час слідства в адмінпорядку висланий до Північного краю на 3 роки як соціально небезпечний елемент, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 26 грудня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКОРИЙ Аврам Лаврентійович народився 1895 р. у с. Мартинівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартинівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1924 р. під слідством Полтавського окрвідділу ДПУ за службу в Білій армії. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 червня 1989 р.

СКОРИЙ Захарій Лаврентійович народився 1888 р. у с. Мартинівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Мартинівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 30 квітня 1996 р.

СКОРИЙ Іван Трохимович народився 1879 р. у с. Кам'янка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

СКОРИЙ Леонтій Миколайович народився 1891 р. у с. Мартинівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі, пособництво Добровольчій армії Денікіна (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1930 р. висланий на Північ на 5 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

СКОРИЙ Юхим Миколайович народився 1888 р. у с. Мартинівка Костянтиноградського

пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі, пособництво Добровольчій армії Денікіна (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 березня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

СКОРИК Антон Якович народився 1895 р. на хут. Гусарка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гусарка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, антирад. дії за часів гетьманської та денікінської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54⁴ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

СКОРИК Варвара Лук'янівна народилася 1889[90] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 30 березня 1930 р. за участь у заколоті проти союзу та агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 17, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СКОРИК Гнат Якович народився 1896 р. у с. Копанки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та поширення провокаційних чуток (статті 54¹⁰ ч. 1, 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СКОРИК Григорій Кузьмич народився 1888 р. на хут. Скориків Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Скориків Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухва-

лою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СКОРИК Кирило Васильович народився 1900 р. на хут. Гусарка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Гусарка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, антирад. дії за часів гетьманської та денікінської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54⁴ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

СКОРИК Опанас Кирилович народився 1899 р. у с. Стулепівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стулепівка Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФФР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СКОРИК Порфирій Дмитрович народився 1881 р. у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

СКОРИК Порфирій Якович народився 1892 р. у с. Володимирівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та зрадницьку діяльність під час Громадянської війни (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 травня 1996 р.

СКОРИК Семен Васильович народився 1898 р. на хут. Гусарка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян,

письм., позапарт. Проживав на хут. Гусарка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, антирад. дії за часів гетьманської та денікінської влади (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54⁴ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

СКОРИК Семен Кирилович народився 1897 р. у с. Стулепівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стулепівка Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СКОРНЯКОВ Василь Іович народився 1882 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1933 р. майно конфісковано. Заарештований 9 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділком ДПУ 18 лютого 1933 р. (ст. 204 КПК УСРР).

СКОРОБАГАТЬКО Тихін Іванович народився 1898 р. на хут. Михайлівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мосьпанове Балаклійського р-ну Харківської обл. Слюсар Роганського радгоспу Харківської приміської зони. Розкуркулений і звільнений з роботи. Заарештований 22 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 жовтня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

СКОРОБОГАТЬКО Василь Кирилович народився 1904 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Десятник 2-го будівельного р-ну ст. Харків-Балашівка. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. виселений до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

СКОРОМНИЙ Семен Максимович народився 1872 р. у с. Волвенкове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СКОРОПАТСЬКИЙ (Шкурапацький) Михайло Тимофійович народився 1885 р. у м. Чернівці Чернігівської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач автоучбового підприємства. Заарештований 25 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію, належність до к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СКОРОПИСЕНКО Сидір Ілліч народився 1878 р. у с. Тихопілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Тихопілля Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 жовтня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

СКОТАРЕНКО Йосип Кузьмич народився 1885 р. у с. Олександрівка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Рудаївка Павлоградського р-ну Дніпропетровського окр. Священик. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р.

СКОТАРЕНКО Олексій Кирилович народився 1898 р. у с. Краснопавлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 червня 1929 р. за відкрити антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СКОТАРЕНКО Пилип Кіндратович народився 1889 р. у с. Дунине Павлоградського пов.

Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дуни-не Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

СКОТАРЕНКО Федір Лук'янович народився 1894 р. у с. Петрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на ст. Красноград Півд. залізниці. Робітник на залізниці. Заарештований 14 грудня 1929 р. за недбале виконання службових обов'язків, бездіяльність, навмисне пошкодження колії (статті 75 п. 1, 54⁹ КК УСРР), справу закрито ВДТВ ОДПУ ст. Полтава 7 січня 1930 р.

СКРИПАЙ Касян Климович народився 1884 р. у с. Скрипай Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипай Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 18 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКРИПАЛЬОВ Петро Федорович народився 1885 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківського окр. Без певних занять. Заарештований 27 липня 1929 р. за антирад. агітацію та поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) направлений до психіатричної лікарні на примусове лікування. Реабілітований 19 травня 1995 р.

СКРИПАЛЬОВ Федір Федорович народився 1901 р. і проживав у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Заарештований 8 лютого 1919 р. за службу у Вільному козацтві УНР доби Центральної ради, справу закрито Вовчанською повітЧК 28 травня 1919 р. за відсутністю складу злочину.

СКРИПАНЬ Павло Онисимович народився 1883 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб-поденник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при

колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

СКРИПКА Григорій Онупрійович народився 1887 р. у с. Рябинівка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Приятний Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СКРИПНИК Антон Дем'янович народився 1910 р. у с. Левківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ до 1932 р. Проживав у с. Левківка Петрівського р-ну Харківської обл. Тракторист колгоспу (комуни) «Суданка», виключений після арешту. Заарештований 15 січня 1933 р. за розкладницьку роботу в комуні «Суданка» та агітацію проти кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки, а ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1933 р. умовно-достроково звільнений з огляду на тяжкий стан здоров'я. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

СКРИПНИК Василь Іванович народився 1892 р. у с. Левківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер кулеметної тачанки армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

СКРИПНИК Василь Семенович народився 1914 р. у с. Левківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Левківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) та Харківським облпрокурором 17 травня 1990 р. (ст. 6 п. 2 КПК УРСР).

СКРИПНИК Герасим Гаврилович народився 1886 р. у с. Левківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Левківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований

4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 26 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 25 березня 1989 р.

СКРИПНИК Євдоким Кузьмич народився 1890 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 1 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

СКРИПНИК Іван Максимович народився 1907 р. у сел. Лихачове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Кочегар ст. Ізюм Півд. залізниці. У 1929 р. худоба і реманент вилучені і передані до артілі за несплату штрафу (1275 крб) і невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 3 березня 1933 р. за ст. 54¹⁰ КК УСРР, справу закрито прокурором Лиманської дільниці 25 березня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

СКРИПНИК Іван Матвійович народився 1884 р. у с. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 27 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКРИПНИК Микита Олексійович народився 1910 р. у с. Олександрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова., позапарт. Проживав у с. Олександрівка Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКРИПНИК Олександр Михайлович народився 1905 р. у м. Полтава Полтавського пов. Полтавської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, член ВЛКСМ з 1925 р. Проживав у Харкові. Студент Харківського інституту на-

родного господарства. Заарештований 31 березня 1929 р. за участь у к.-р. троцькістській організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. висланий до Казахстану на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 13 квітня 1930 р.

СКРИПНИК Омелян Омелянович народився 1881 р. у с. Скрипай Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипай Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКРИПНИК Родіон Порфирівич народився 1911 р. у с. Левківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Левківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) та Харківським облпрокурором 17 травня 1990 р. (ст. 6 п. 2 КПК УСРР). У 1991 р. проживав у м. Костянтинівка Донецької обл.

СКРИПНИК Семен Іванович народився 1865 р. у с. Левківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Левківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. настрої (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 16 квітня 1931 р. через похилий вік та стан здоров'я.

СКУБІЙ Григорій Гордійович народився 1879 р. у с. Малий Кобелячок Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Макіївка Донецької обл. Коваль 8-го будівельного району на ст. Макіївка Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений у с. Малий Кобелячок Новосанжарського р-ну Харківської обл. Заарештований 23 квітня 1933 р. у м. Макіївка ДТВ ОДПУ Півд. залізниці за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова, 10 травня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито прокурором ТВ ДПУ УСРР 23 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКУБІЙ Михайло Григорович народився 1906 р. у с. Малий Кобелячок Кобеляцького

пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Макіївка Донецької обл. Слюсар трансбуду на ст. Макіївка Півд. залізниці. Заарештований 25 квітня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова, 10 травня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором ТВ ДПУ УСРР 23 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СКУБРІЙ Сава Васильович народився 1880 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Сиртяне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 червня 1929 р. за к.-р. агітацію і злісне ухилення від виконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

СКУЛОВАТОВ Іван Іванович народився 1898 р. у м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Синельникове [Півд.] залізниці. Старший рахівник ст. Синельникове [Півд.] залізниці. Заарештований 4 грудня 1930 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 травня 1931 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СЛАБУНОВ Антон Тимофійович народився 1875 р. у с. Нурове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нурове Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

СЛАБУНОВ Іван Митрофанович народився 1904 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Крючки Савинського р-ну Ізюмського окр. Рахівник кооперативної організації. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1929 р. під слідством за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 31 березня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої

наради при колегії ДПУ УСРР від 20 червня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р. Загинув під час Великої Вітчизняної війни під м. Познань (Польща).

СЛАБУНОВ Микита Якимович народився 1872 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Слабунівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 4 вересня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЛАБУНОВ Нестір Григорович народився 1892 р. на хут. Слабунівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Слабунівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1931 р., під слідством Балаклійського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СЛАБУНОВ Федір Костянтинович народився 1886 р. і проживав у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 7 травня 1919 р. за к.-р. діяльність і 20 травня 1919 р. оштрафований Ізюмською повітЧК на 5000 крб, звільнений з-під варти на підписку про невиїзд.

СЛАБУНОВ Юхим Лук'янович народився 1876 р. у с. Слабунівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Слабунівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 лютого 1931 р., під слідством Балаклійського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ УСРР як учасник антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СЛАБУНОВА Уляна Митрофанівна народилася 1875 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Крючки Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 6 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 червня 1930 р. вислана до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітована 26 жовтня 1989 р.

СЛАВГОРОДСЬКИЙ Григорій Якович народився 1890 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта

середня, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Харторгу. Заарештований 25 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 26 січня 1933 р. за недоведеності складу злочину. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 13 квітня 1938 р. Реабілітований 13 березня 1959 р.

СЛАВКО Іван Устинович народився 1896 р. у с. Михайлівка Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Диканського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 20 квітня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 8 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЛАВУТА Ксенія Олександрівна народилася 1889 р. у с. Олександрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала у с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 26 листопада 1932 р. Ізюмським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ за антирад. агітацію, організацію релігійної громади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), 31 грудня 1932 р. звільнена з-під варт на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

СЛАДКОМЕДОВ Іван Гнатович народився 1880 р. у с. Олександрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Кегичівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 листопада 1930 р. за службу на керівних посадах в арміях Петлюри і Юденича, у жандармерії, еміграцію до Польщі та збройну боротьбу проти рад. влади (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 30 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 30 квітня 1996 р.

СЛАСТІН Іван Якович народився 1891 р. у с. Максимівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заброди Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом ДПУ 31 травня 1931 р. на підставі того, що Сластін І. Я. був включений до списку на вислання за межі Богодухівського р-ну.

СЛАСТІН Олексій Данилович народився 1906 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Хар-

ківської губ. Росіянин [українець], із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківського окр. Студент Харківського зооінституту. Заарештований 5 грудня 1928 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 13 лютого 1929 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

СЛАСТЬОН Свирид Сергійович народився 1892 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Гриньківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 6 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЛАСТЬОНОВ Лука Федорович народився і проживав у с. Шурівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Голова продвідділу Гусарівського волосного виконкому. Заарештований Ізюмською повітЧК у травні 1919 р. за опір продрозкладці, рішення в справі відсутнє.

СЛАСТЬОНОВ Опанас Пилипович народився 1908 р. у с. Синьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Іванівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1931 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 червня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 жовтня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

СЛЄПЦОВ Олександр Павлович народився 1898 р. і проживав у Харкові. [Росіянин], з робітників, освіта вища, позапарт. Перепишувач військової прокуратури Укрвійськокругу. Заарештований 20 жовтня 1928 р. за службу в контррозвідці білих та приховування офіцерського звання при влаштуванні на роботу (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. (ст. 58¹³ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 16 травня 1932 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. та Уральській обл. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 30 вересня 1993 р.

СЛЄПЦОВА Пелагея Йосипівна народилася 1900 р. у с. Шурівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Волвенкове Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СЛИВКА Григорій Романович народився 1886 р. у с. Писарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Писарівка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Після звільнення із заслання проживав і помер 1941 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

СЛИВКА Петро Олексійович народився 1897 р. у с. Ганнопілля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганнопілля Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

СЛИВЧЕНКО Філон Никонівич народився 1866 р. у с. Огірцеве Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огірцеве Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 серпня 1929 р. за антирад. вислови під час сільських зборів (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою Харківського окрпрокурора від 28 серпня 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Північного краю на 3 роки.

СЛИНЬКО Єгор Гордійович народився 1876 р. у с. Нова Русь Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Нова Русь Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СЛИНЬКО Яків Якимович народився 1894 р. на хут. Костів Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Костів Лебединського р-ну Харківської обл. Вантажник ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. У 1932 р. розкуркулений за невиконання хлібзаготівлі. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

СЛИТИНСЬКИЙ Лев Соломонович народився 1893 р. у с. Покровка Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, член РСДРП(м) у 1918—1920 рр. Проживав у Харкові. Начальник відділу Наркомату продовольства України. Заарештований 26 березня 1921 р. Харківською губЧК за політичні переконання, справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варті.

СЛІПАНСЬКИЙ Андрій Миколайович народився 1896 р. у с. Ненадиха Васильківського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1915—1917 рр. член партії українських есерів, у 1918—1920 рр. член партії есерів боротьбистів, у 1920—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Віце-президент Всеукраїнської с.-г. академії. Заарештований 2 червня 1933 р. як член підпільної організації, яка проводила боротьбу з партією і рад. владою (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 листопада 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у СЛОНі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 липня 1937 р. термін покарання продовжено на 5 років, із 29 серпня 1937 р. відбував термін покарання в Північсхідтабі НКВС у Магадані. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

СЛІПУХА Федір Григорович, дата, місце народження, національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 13 червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги у 1920 р. (ст. 58 КК УСРР), 2 липня 1923 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

СЛІПЧЕНКО Федір Савелійович народився 1871 р. у с. Мале Пішане Куп'янського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Мале Пішане Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

СЛІСАР Прокіп Трохимович народився 1888 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1932 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 6 січня 1933 р. за агітацію серед одноосібників по приховуванню хліба (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

СЛІЧЕНКО Микола Петрович народився 1899 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варти 30 травня 1931 р., справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 серпня 1931 р. за браком доказів.

СЛОБОДЧИКОВ Іван Васильович народився у 1888 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Головний інженер Автомототресту. Заарештований [22 листопада 1930 р.] ЕКВ 1-го сектора ДПУ УСРР як член к.-р. шкідницької організації (статті 54⁴, 54⁷, 54⁹, 54¹¹ КК УСРР), після спроби самогубства 25 грудня 1930 р. переведений до тюремної лікарні Харківського бунпу № 1, де і помер.

СЛОКВИЧ Климентій Полікарпович народився 25 грудня 1895 р. у с. Копистишин Ямпільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., до 1929 р. член Компартії Чехословаччини. Проживав у м. Петропавловськ-на-Камчатці Далекосхідного краю РСФРР. Виконроб геологічної експедиції. Заарештований 23 серпня 1933 р. Камчатським облвідділом ОДПУ як диверсант (ст. 58⁹ КК РСФРР), етапований до Харкова в розпорядження ЕКУ ОДПУ і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років (ст. 54¹¹ КК УСРР). Реабілітований 12 грудня 1958 р.

СЛОНЕВСЬКА (Солоневська) Софія Павлівна народилася 1887 р. у с. Огульці Валків-

ського пов. Харківської губ. Українка, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Печеніги Печенізького р-ну. Учителька школи. Заарештована 25 квітня [7 березня] 1931 р. за участь у к.-р. організації і антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 8 [12] серпня 1931 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УСРР).

СЛОНЧАК Володимир Йосипович народився 1892 р. у с. Нова Русь Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Русь Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 квітня 1932 р. за антирад. агітацію, залякування колгоспників терором (ст. 54¹⁰ КК УСРР) Помер 20 липня 1932 р. в Харківській промисловій виправно-трудою колонії під час слідства від серцевої хвороби. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 серпня 1932 р. справу закрито через смерть обвинуваченого.

СЛОНЧАК Петро Васильович народився 1889 р. у с. Нова Русь Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Русь Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Скрипника. У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 грудня 1932 р. як учасник к.-р. угруповання, яке ставило за мету збройне повалення рад. влади та проведення антирад. агітації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СЛУКІН Федор Григорович народився 1901 р. у с. Дамричєєво Мінусинського пов. Єнісейської губ. Росіянин, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Боець 1-го піхотного полку армії Махна. Заарештований 8 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

СЛУЦЬКИЙ Борис Мендельович народився 1893 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, член РСДРП(м) з 1917 р. Проживав у Харкові. Лікар 1-ї рад. дитячої лікарні. Заарештований 24 березня 1921 р. за політичні переконання, справу закрито Цупнадзвичком при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варти.

СЛЮСАР Іван Васильович народився 1895 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1917—1931 рр. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 26 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 2 вересня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СЛЮСАРЕВ Андрій Михайлович народився 1864 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 липня 1989 р.

СЛЮСАРЕВ Олексій Зіновійович народився 1901 р. у с. Коробочине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочине Чугуївського р-ну Харківської обл. Працівник ХПЗ. Заарештований 23 грудня 1932 р. за к.-р. саботаж госполіткампаній на селі (ст. 54¹⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. (ст. 54¹⁴ КК УСРР і постанова ЦВК СРСР від 7 серпня 1932 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Ухвалою судової трійки НКВС УСРР від 14 квітня 1935 р. звільнений з-під варту достроково. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СЛЮСАРЕВ Прокіп Михайлович народився 1881 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

СЛЮСАРЕНКО Андрій Федотович народився 1895 р. у с. Огірцеве Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Огірцеве Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. За невиконання твердих завдань по хлібу оштрафований і за несплату штрафу продане майно на 360 крб. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію, спрямовану на зрив колективізації, хлібозаготівлі та інших заходів рад. влади і партії на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під

варту на підписку про невиїзд 16 квітня 1931 р., справу закрито Вовчанським райвідділком у 1931 р. і порушено клопотання перед особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР про застосування адміністративного вислання до Слюсаренка А. Ф. Рішення в справі відсутне.

СЛЮСАРЕНКО Василь Дмитрович народився 1878[2] р. у с. Черкаські Тишки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаські Тишки Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 червня 1929 р. висланий до м. Новгород-Сіверський Глухівського окр. на 3 роки. Реабілітований 13 листопада 1994 р.

СЛЮСАРЕНКО Ілля Данилович народився 1879 р. у с. Водяне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Водяне Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію, побиття бідняків та активістів (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським облсудом 26—27 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та пораженням у правах на 5 років і висланням у віддалені місцевості СРСР на 5 років після відбуття терміну покарання. Реабілітований 22 серпня 1995 р.

СЛЮСАРЕНКО Ілля Ілліч народився 1912 р. у с. Водяне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1929 р. за участь у побитті бідняків та вбивстві громадського працівника (ст. 54⁸ КК УСРР) і Харківським облсудом 26—27 березня 1930 р. виправданий.

СЛЮСАРЕНКО Степан Ілліч народився 1903 р. у с. Водяне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію, побиття бідняків та активістів (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським облсудом 26—27 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та пораженням у правах на 5 років і висланням у віддалені місцевості СРСР на 5 років після відбуття терміну покарання. Реабілітований 22 серпня 1995 р.

СМАГІН Андрій Павлович народився 1904 р. у с. Саломатівка Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор «Промбудпроекту». Заарештований 21 червня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 5 листопада 1941 р. в Онезькому ВТТ. Реабілітований 28 червня 1995 р.

СМАГЛІЙ Іван Силівич народився 1900 р. у с. Шандриголівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1929 рр. член ВКП(б). Служив в урочищі Кусари ЗСФРР. Командир взводу 6-го Кавказького стрілецького полку 2-ї дивізії ім. Сталіна. Заарештований 17 липня 1929 р. за службу в поліції при білих (ст. 75 КК ЗСФРР), етапований у розпорядження Ізюмського орквідділу ДПУ для подальшого слідства за ст. 54¹³ КК УСРР. Справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 14 лютого 1930 р. із застосуванням амністії до 10-річчя Жовтневої революції зі звільненням з-під варти.

СМАГУНОВ Дмитро Васильович народився 1885 р. у с. Гракове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Гракове Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СМЕТАНЕНКО Микола Меркурійович народився 1885 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Москві. Службовець Московського представництва Укрбурякоцентру. Заарештований 30 березня 1931 р. ОДПУ як член української к.-р. організації «Кооперативний центр» (ст. 58¹¹ КК РСФРР), згідно з рішенням колегії ОДПУ від 11 квітня 1931 р. справу передано в розпорядження ДПУ УСРР для подальшого слідства за статтями 54⁴, 54⁷, 54¹¹ КК УСРР, рішення в справі відсутнє.

СМЕТАНІН Максим Якович народився [1872 р.] на хут. Софіївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Софіївка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 10 квітня 1931 р. за антирад. агітацію та розвал союзу (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсек-

тором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СМЕЦЬКИЙ Федір Титович народився 1895 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, малописьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олександрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. Реабілітований 13 січня 2000 р.

СМИГУНОВ Олексій Платонович народився 1886 р. на хут. Гракове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гракове Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 3 березня 1930 р. за антирад. агітацію проти заходів на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки.

СМИРНОВ Микола Іванович народився 1907 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. Курсант Харківських обласних юридичних курсів. Заарештований 31 жовтня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 20 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СМИРНОВ Михайло Григорович народився 1897 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Заарештований 22 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СМОГЛЮК Самсон Гаврилович народився 1893 р. у с. Мар'ївка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер ХПЗ. Заарештований 16 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 29 квітня 1933 р. за браком доказів зі звільненням з-під варти.

СМОЛКОВ Василь Павлович народився 1900 р. у с. Старосілля Мглинського пов. Чернігівської губ. Національність невідома, з службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Червоноармієць штрафної роти

3-го запасного полку. Заарештований 23 травня 1920 р. за антирад. агітацію, справу закрито ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 25 травня 1920 р. зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд.

СНІГИРЬОВ Варфоломій Іларіонович народився 1896 р. у с. Спасько-[Аксентьево] Чернського пов. Тульської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 30 жовтня 1930 р. ДПУ Грузії у м. Батумі за антирад. релігійну агітацію (ст. 58¹¹ КК ГрСРР), справу закрито 27 березня 1931 р. Після звільнення з-під варти виїхав до Харкова. Заарештований 4 вересня 1931 р. за антирад. агітацію під прикриттям релігійного вчення (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського оперсектора ДПУ 17 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1937 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 5 років. Заарештований 12 січня 1946 р. УНКДБ Харківської обл. за написання та розповсюдження антирад. віршів, листів і статей (ст. 54¹⁰ ч. 1 УРСР) і ухвалою Харківського облсуду 26 січня 1950 р. направлений на примусове лікування до Казанської тюремної психоневрологічної лікарні.

СНІГУРЕЦЬ Борис Федорович народився 1911 р. у м. Умань Уманського пов. Київської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Без постійного місця проживання. Тракторист радгоспу Харківського транспортного споживчого товариства ім. Андреева. Заарештований 8 травня 1933 р. за крадіжки посівного зерна і антирад. агітацію (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

СНІЖКО Савелій Іванович народився 1880 р. у с. Бражківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бражківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

СНІСАР Іван Іполитович народився 1910 р. у с. Катерино-Микільське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Микільське Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбав-

лений виборчих прав. Заарештований 14 лютого 1930 р. за агітацію проти всіх заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СНІСАР Іполит Прокопійович народився 1874 р. у с. Хатне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, письм., позапарт. Проживав у с. Микільське Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 лютого 1930 р. за агітацію проти всіх заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СНІСАР Микола Степанович народився 1879 р. у с. Микільське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Микільське Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. за агітацію проти всіх заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СНІТКІН Іван Сазонович народився 1896 р. на хут. Новогригорівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новогригорівка Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СНІТКІН Леонтій Зіновійович народився 1877 р. на хут. Гракове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 березня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

СНІТКІН Павло Леонтіївич народився 1900 р. на хут. Гракове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Гракове Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 березня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

СНОПЧИНСЬКИЙ Вацлав Едуардович народився 1892 р. у Варшаві. Поляк, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 16 грудня 1932 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові за рішенням комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 8 січня 1938 р. Реабілітований 19 березня 1965 р. і 12 травня 1964 р.

СНУРНИКОВ Василь Антонович народився 1898 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Конюх колгоспу «Селянин». Заарештований у 1932 р. Чугуївським райвідділком ДПУ за антирад. агітацію, звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє. Заарештований 15 грудня 1932 р. за гуртування антирад. елементу з метою створення к.-р. організації для збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), за ухвалою загальних зборів колгоспу «Селянин» від 5 січня 1933 р. виключений з колективу як заарештований органами ДПУ за розкладницьку роботу в артілі, ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

СНУРНИКОВ Петро Сергійович народився 1874 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 грудня 1929 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років, звільнений з-під варті достроково за

ухвалою від 13 листопада 1933 р. Реабілітований 29 червня 1989 р.

СОБЕСТІАНСЬКИЙ Володимир Іванович народився [1896 р.] у Харкові. Національність і походження невідомі. Освіта середня спеціальна, позапарт. Херсонська губ., театр воєнних дій. Підпоручик 2-го запасного батальйону Дроздовського полку Добровольчої армії. Заарештований 28 листопада 1920 р. за к.-р. діяльність і 4 грудня 1920 р. ОВ 6-ї армії Півд. фронту направлений до офіцерського табору.

СОБКО Григорій Кузьмич народився 1904 р. у с. Скиртяне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скиртяне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

СОБКО Микола Петрович народився 1881 р. у с. Богуславець Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківської приміської зони. Інженер-технолог Харківської 5-ї зуттєвої фабрики. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськокору та ДПУ УСРР 15 травня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СОБКО Федір Костянтинович народився 1888 р. на хут. Кустолів Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Полтава Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 лютого 1930 р. за агітацію проти політичних кампаній рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

СОБКОВ Іван Ілліч народився 1897 р. у Копичинському окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, соціально походження невідоме, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Референт Держплану УСРР. Заарештований 31 січня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Свіртабі НКВС на ст. Лодейне Поле Кіровської залізниці у Ле-

нінградській обл. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

СОБОЛЄВ Гаврило Петрович народився 1907 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 листопада 1929 р. за участь у банді з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 12 березня 1930 р. за непідтверженості обвинувачення.

СОБОЛЄВ Микола Іванович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Контролер відділу контролю та перевірки виконання управління Півд. залізниці. Заарештований 15 червня 1931 р. за к.-р. діяльність та службу в Білій гвардії (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 24 червня 1931 р. (статті 159, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОБОЛЄВ Петро Андрійович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Іванівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, походження, освіта і партійність невідомі. Рід занять невідомий. Заарештований 18 січня 1919 р. за службу в гетьманській варті, перебував під слідством Ізюмської ЧК, рішення в справі відсутнє.

СОБОЛЄВА Олена Карлівна народилася 1898 р. у Санкт-Петербурзі. Полька, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка Донвугілля. Заарештована 6 квітня 1926 р. за шпигунство (ст. 66 КК УСРР), 6 квітня 1926 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито КРВ ДПУ 15 жовтня 1928 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з анулюванням підписки про невиїзд.

СОБОЛЬ Григорій Корнійович народився 1875[7] р. на хут. Соболівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований у березні 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ у березні 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Висланий на Урал в адмінпорядку, звідки втік у 1934 р. і повернувся додому. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. Реабілітований 31 квітня 1989 р.

СОБОЛЬ Дмитро Якович народився 1907 р. у с. Верхня Дуванка Куп'янського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Житковичі Гомельського окр. БСРР. Червоноармієць 12-ї застави 18-го прикордонного загону Білоруського військового окр. Заарештований 20 вересня 1930 р. за невдоволення службою, заходами партії і рад. влади (ст. 72 п. «а» КК БСРР) і ухвалою трійки ПП ОДПУ по БВО від 25 листопада 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Ухвалою колегії ОДПУ від 23 грудня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФФР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Виштабі ОДПУ. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

СОБОЛЬ Іван Дмитрович народився 1872 р. у с. Суха Маячка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Сахновщинського р-ну. Розкуркулений. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

СОБОЛЬ Лука Дмитрович народився 1877 р. у с. Маячка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 липня 1989 р.

СОБОЛЬ Федір Корнійович народився 1876 р. на хут. Соболівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Соболівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

СОБОЛЬ Федір Олексійович народився 1899 р. на хут. Тихоцький Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1932 р. член ВКП(б). Проживав на хут. Тихоцький Ізюмського р-ну Харківської обл. Голова правління колгоспу «Юний піонер». Заарештований 9 січня 1933 р. за к.-р. саботаж і приховування хліба (ст. 54¹⁴ КК УСРР та постанова ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня

1932 р.) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Помер у 1988 р. у с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл. Реабілітований 30 листопада 1989 р.

СОБОЛЬ Цецілія Абрамівна народилася 1901 р. у м. Умань Уманського пов. Київської губ. Єврейка, із службовців, освіта [неповна] середня, позапарт., у 1921—1927 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Службовець Плодоспілки. У 1929 р. під слідством органів ДПУ за ст. 54¹⁰ КК УСРР. Заарештована 1 квітня 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. вислана до Сибіру на 3 роки, звільнена з заслання достроково за ухвалою від 3 лютого 1930 р. У 1935 р. вчителька математики вечірньої школи при Харківській макаронній фабриці. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 7 вересня 1935 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 23 грудня 1960 р.

СОЗАНСЬКА Софія Іполітівна народилася 1899 р. у с. Рава-Руська Рава-Руського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Полька, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Діловод лікарні ім. Трінклера. Заарештована 13 квітня 1929 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (ст. 58⁶ КК РСФРР) позбавлена волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбувала в Соловецькому таборі особливого призначення, звільнена з-під варті 3 серпня 1933 р. Реабілітована 11 липня 1996 р.

СОКИРА Парфен Данилович народився 1874 р. на хут. Лукашівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лукашівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СОКИРКО Єгор Харитонович народився 1895 р. у с. Пильна Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пильна Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹

КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. На засланні перебував у м. Котлас Архангельської обл. Звільнений умовно-достроково 13 вересня 1933 р. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

СОКИРКО Олексій Макарович народився 1903 р. у с. Пильна Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пильна Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 2 липня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

СОКИРКО Яків Іванович народився 1889 р. у с. Котельва Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котельва Опішнянського р-ну Харківської обл. Робітник на будівництві в Харкові. Заарештований 30 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і колегією ОДПУ від 24 січня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1933 р. у Харкові. Реабілітований 26 травня 1989 р.

СОКІЛ Григорій Іванович народився 1876 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 8 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. (статті 54², 54⁷, 54¹⁰, 54¹¹ КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 10 червня 1938 р. у Вяттабі НКВС. Реабілітований 5 квітня 1957 р.

СОКІЛ Данило Кузьмич народився 1898 р. на хут. Саксаганський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Саксаганський Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СОКІЛ Степан Федорович народився 1893 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1930 р. за участь у діяльності к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харків-

ським оперсектором ДПУ 5 січня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

СОКОЛЕНКО Пилип Данилович народився 1882 р. у с. Голубівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Голубівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. Балаклійським нарсудом оштрафований за нездачу хліба. Майно конфісковано. Заарештований 1 березня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СОКОЛОВ Борис Миколайович народився 1890 р. у м. Нижній Новгород Нижегородської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Технік міськомгоспу. Заарештований 27 липня 1927 р. за розповсюдження антисемітських к.-р. листівок (ст. 83 КК УСРР) і ухвалою КРВ ДПУ від 30 липня 1927 р. порушено клопотання перед особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР про вислання в адмінпорядку на Північ, рішення в справі відсутнє. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

СОКОЛОВ Леонтій Петрович народився 1911 р. у сел. Сватове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВЛКСМ у 1931—1933 рр. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Помічник машиніста паровозних бригад ст. Ізюм. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1933 р. як виходець з родини розкуркулених і позбавлених виборчих прав, що приховав своє соціальне походження та проліз на транспорт і у ВЛКСМ, а також за вороже ставлення до політики рад. влади і партії (ст. 54¹⁰ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

СОКОЛОВ Степан Федорович народився 1893 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 19 вересня 1924 р. за к.-р. діяльність (статті 57, 62 КК УСРР), 1 листопада 1924 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито КРВ Ізюмського окр. відділу ДПУ 17 листопада 1924 р. (ст. [107 п. 3] КПК УСРР).

СОКОЛОВСЬКИЙ Костянтин Онікійович (Йоанікійович) народився 1888 р. у міст. Меджибож Летичівського пов. Подільської губ. Росіянин, з військослужбовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Статистик-економіст Держплану УСРР. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію і к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Звільнений із Свіртабу 18 липня 1934 р., працював до 1941 р. економістом заводу «Красный котельщик» у м. Таганрог Ростовської обл. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

СОКОЛЬНИКОВ Пилип Данилович народився 1892 р. у с. Дернова Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рябівка Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1930 р. за антирад. агітацію, заклик до повстання проти рад. влади та злісну несплату податків (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» і «б», 58 через ст. 16 КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СОКОЛЬНИКОВ Семен Пилипович народився 1902 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олександрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 грудня 1989 р.

СОКОЛЬНИКОВ Сергій Данилович народився 1889 р. у с. Дернова Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рябівка Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1930 р. за антирад. агітацію, заклик до повстання проти рад. влади та злісну несплату податків (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» і «б», 58 через ст. 16 КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СОКОЛЬСЬКИЙ Потап Васильович народився 1883 р. у с. Огірцеве Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огірцеве Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою

особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Ухвалою особливої трійки по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 вересня 1989 р. і 26 жовтня 1989 р.

СОКОЛЬЦОВ Нил Іванович народився 1897 р. у с. Волвенкове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрввідділом ДПУ 10 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СОКОЛЬЦОВ Олексій Іванович народився 1900 р. у с. Волвенкове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СОКОЛЯНСЬКИЙ Іван Панасович народився 1889 р. у станиці Донська Баталпашинського відділення Кубанської області. Українець, з козаків, освіта вища, у 1921—1923 рр. член КП(б)У. Засновник вітчизняної школи тифлосурдопедагогіки. Проживав у Харкові. Професор Українського науково-дослідного інституту педагогіки, директор Харківського науково-дослідного інституту дефектології. Заарештований у 1933 р. ДПУ УСРР за антирад. діяльність і підготовку терористичних актів, справу припинено постановою ДПУ УСРР у березні 1934 р. зі звільненням з-під варті. Завідувач клініки сліпоглухонімих Українського державного інституту експериментальної медицини, професор Харківського медінституту. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за участь у антирад. терористичній к.-р. шкідницькій організації і ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській області від 20 листопада 1937 р. (статті 54², 54⁷, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу припинено постановою УДБ УНКВС по Харківській області від 28 квітня 1939 р. Після звільнення з-під варті виїхав до Росії, працював директором Загорської спеціальної школи-інтернату для сліпоглухих дітей. Реабілітований 8 січня 1957 р. Помер у Москві 27 листопада 1960 р. За розробку і втілення методики розподіленої дозованої діяльності у навчанні сліпоглухонімих дітей Соколянський І. П. 1980 р. був

посмертно нагороджений Державною премією СРСР з науки і техніки.

СОКОЛЯНСЬКИЙ Лазар Якович народився 1893 р. на хут. Покровка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Покровка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1995 р.

СОКОЛЯНСЬКИЙ Федір Дмитрович народився 1901 р. у с. Покровка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Лозівського р-ну Харківського окр. Без певних занять. Заарештований 3 лютого 1930 р. [за антирад. агітацію та дачу хабара (статті 54¹⁰, 106 КК УСРР)] і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

СОКУРЕНКО Архип Пилипович народився 1903 р. у с. Кирилівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кирилівка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 25 лютого 1933 р. за шпигунську діяльність (ст. 546 КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 29 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОЛДАТЕНКО Іван Терентійович народився 1891 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Зайців Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СОЛДАТЕНКО Йосип Миколайович народився 1885 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну. Завідувач їдальні. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за службу в каральній роті денікінців (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. (ст. 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріля-

ний 16 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. Реабілітований 31 березня 1995 р. і 13 листопада 1992 р.

СОЛДАТЕНКО Олександр Васильович народився 1894 р. у слободі Мерєфа Харківського пов. Харківської губ. Українець, походження невідоме, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у міст. Люботин Харківської приміської зони. Викладач Люботинського фабрично-заводського училища. Заарештований 9 лютого 1931 р. за участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 серпня 1931 р. звільнений достроково, строк що залишився, визначений як умовний. Справу закрито особливою трійкою при НКВС УСРР 10 березня 1936 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОЛДАТОВ Антон Іванович народився 1893 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Прикажчик магазину споживчого товариства. Заарештований 24 вересня 1929 р. за участь в антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 листопада 1929 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 13 липня 1994 р.

СОЛОВАР Борис Іванович народився 1871 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОЛОВЕЙ Василь Прокопійович народився 1876 р. у с. Антонівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кардашівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 червня 1929 р. як член куркульського угруповання та за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СОЛОВЕЙ Григорій Андрійович народився 1873 р. у с. Кондрашівка Костянтиноградського

пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кондрашівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за антирад. агітацію проти колективізації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СОЛОВЕЙ Григорій Олександрович народився 1908 р. у с. Малакєєве [Белгородського пов. Курської губ.]. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Вантажник центрального складу Укрвійськового округу. У 1930 р. розкуркулений. У 1930—1932 рр. під слідством органів ДПУ за виступи проти заходів рад. влади, рішення в справі відсутнє. Заарештований 23 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СОЛОВЕЙ Дмитро Васильович народився 1912 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Яблучне Охтирського р-ну Харківської обл. Робітник 2-ї ділянки ст. Основа Півд. залізниці. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1933 р. як соціально небезпечний елемент, який приховував своє соціоходження, звільнений з-під варті на підписку про невиїзд за постановою ОП ТВ ОДПУ ст. Основа від 16 березня 1933 р., рішення в справі відсутнє.

СОЛОВЕЙ Дмитро Миколайович народився 1906 р. у с. Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшана Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Третій вирішальний», чоботар. Заарештований 1 січня 1933 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 9 березня 1933 р. за відсутності складу злочину.

СОЛОВЕЙ Самуїл Михайлович, народився в Катеринославській губ., дата народження невідома. Єврей, походження невідоме, освіта незакінчена вища, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Уповноважений по Сумському району від Харківської контори «Союздобрас». Заарештований 28 жовтня 1922 р. як меншовик та за к.-р. агітацію (статті 52, 63, 72 КК УСРР) і комісією НКВС з адмінвисьлань 9 грудня 1922 р. за участь в антирад. організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури

ри, влаштування нелегальних зборів висланий до Челябінської губ. під гласний нагляд губвідділу ДПУ на 2 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

СОЛОВЕЙ Улян Никифорович народився 1873 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований і звільнений на підписку про невиїзд 6 грудня 1930 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), заарештований 8 березня 1931 р. і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СОЛОВІЙОВ Мирон Силевич народився 1878 р. у с. Володимирівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 29 квітня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 травня 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки, а ухвалою від 18 листопада 1930 р. звільнений із заслання достроково, термін покарання, що залишився, визнано умовним. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СОЛОВІЙОВ Михайло Миколайович народився 1886 р. в м. Єлець Єлецького пов. Орловської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач епідемічного відділу Харківського бактеріологічного інституту ім. Мечникова. Заарештований 28 січня 1931 р. Харківським оперсектором ДПУ УСРР як член к.-р. диверсійної шкідницької організації мікробіологів і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 липня 1931 р. (ст. 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі строком на 3 роки умовно зі звільненнями з-під варті. У 1930—1969 рр. завідувач кафедри епідеміології Харківського медінституту, професор. З 1945 р. дійсний член АМН СРСР, з 1946 р. заслужений діяч науки УРСР. Доктор медичних наук, нагороджений орденом Леніна. Помер 28 березня 1980 р. в Харкові.

СОЛОВІЙОВ Петро Федорович народився 1896 р. у м. Воронеж Воронежської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Ад'ютант коменданта Куп'янської комендатури. Заарештований 18 червня

1920 р. за службу в армії Петлюри, справу закрито ОВ ВЧК при РВР Півд.-Зах. фронту 20 серпня 1920 р. зі звільненням з-під варті, направлений у розпорядження Харківського окрвійськомату.

СОЛОВІЙОВ Федір Трохимович народився 1863 р. у с. Бражківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бражківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 14 квітня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

СОЛОГУБ Григорій Пилипович народився 1882 р. у с. Багата Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1924 р. затримувався Червоноградським ДПУ за зрив сходки. Заарештований 1 січня 1929 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через статті 16—20 КК УСРР) і хвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1991 р.

СОЛОГУБ Дмитро Гордійович народився 1899 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

СОЛОГУБ Євстафій (Остан) Григорович народився 1886 р. у с. Цареборисівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Орілька Лозівського р-ну Харківського окр. Торговець взуттям. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та розповсюдження провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СОЛОДИЛОВ Тимофій Прокопович народився 1889 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта почат-

кова, позапарт. Проживав с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Вантажник Харківського пивзаводу. У 1929 р. за несплату сільгосподатків засуджений на 6 місяців примусових робіт. Заарештований 18 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

СОЛОДКИЙ Єгор Якимович народився 1897 р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу, заступник голови Грушуваської сільради. Заарештований 25 грудня 1932 р. за систематичне пияцтво з «контрактантами» та компрометацію рад. влади (ст. 54¹⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Ухвалою трійки при НКВС УСРР від 26 листопада 1935 р. звільнений достроково. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СОЛОДОВНИКОВ Митрофан Іванович народився 1885 р. у с. Лаптев Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стара Покровка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

СОЛОМАХА Василь Іванович [Леонтійович] народився 1900 р. у с. Миронівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Миронівка Золочівського р-ну Харківської обл. Член сільгоспартілі «Новий шлях». Заарештований 21 листопада 1932 р. за зчинення «волинок» і організацію нападу на колгосп з метою запобігання вивозу хліба хлібозаготівельним загоном (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СОЛОМАХА Григорій Григорович народився 1899 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківського окр. Лісовод Липецького лісництва. Заарештований [26 травня 1930 р.] за участь у к.-р. організації та постачання зброї куркулям (ст. 54¹¹ КК УСРР), 31 серпня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, 6 жовтня 1930 р. обвинувачення в участі

в к.-р. організації знято, справу передано до ОВ Харківського оперсектора ДПУ, рішення в справі відсутнє.

СОЛОМАХА Федір Маркович народився 1892[0] р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно. На 1958 р. проживав у Харкові, працював опалювачем у Харківському інституті ендокринології. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

СОЛОМАШЕНКО Яків Андрійович народився [1865 р.] у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 14 червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги у 1920 р., 2 липня 1923 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

СОЛОМКА Михайло Миколайович народився 1895 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Тесля, член колгоспу. Заарештований 9 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 26 квітня 1933 р. за недоведеності складу злочину. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 13 квітня 1938 р. Реабілітований 13 березня 1959 р.

СОЛОМКО Федір Якович народився 1874 р. у с. Старе Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Нове Пекельне Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 24 червня 1930 р. (статті 54¹⁰, 33 КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з висланням за межі України після відбування терміну покарання на 3 роки. Реабілітований 21 листопада 1994 р.

СОЛОМОН Ісаак Аронович народився 1881 р. у м. Вітебськ Вітебської губ. Єврей,

з міщан, освіта початкова, позапарт., у 1899–1919 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Агент за дорученнями Зовнішторгу. Заарештований 24 липня 1924 р. за участь у нелегальній організації (РСДРП(м)) (ст. 62 КК УСРР), 5 серпня 1924 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

СОЛОХА Іван Сергійович народився 1884 р. у с. Дар-Надежда Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 серпня 1989 р.

СОЛОШКО Іван Хомич народився [1863 р.] у с. Базаліївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Базаліївка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 жовтня 1930 р. за к.-р. агітацію проти рад. влади, залякування активу і бідноти зміною влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 8 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОЛОШКО Михайло Іванович народився 1901 р. у с. Базаліївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Без певних занять. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 травня 1934 р. за агітацію проти колгоспів, розповсюдження чуток про кінець світу та загибель рад. влади, заклики відмовлятися від отримання паспортів та землі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

СОЛЯНИК Андрій Федорович народився 1890 р. у с. Новомихайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано. У 1931 р. все майно конфісковано. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня

1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

СОЛЯНИК Пилип Васильович народився 1895 р. у с. Соляниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Михайлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОЛЯНИК Федір Іванович народився 1885 р. у с. Курилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Раківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 1 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОЛЯНИК Филімон Мефодійович народився 1892 р. у с. Новомихайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СОМОВ Іван Лук'янович народився 1908 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 вересня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 22 червня 1995 р.

СОМОВ Олексій Олексійович народився 1891 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор відділу кадрів дирекції Півд. залізниці. Заарештований 17 червня 1931 р. за активну боротьбу проти рад. влади під час Громадянської війни (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. заборонено проживання в прикордонній смузі, в Україні, Московській, Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Дагестані та всіх центральних округах об-

ластей, країв та автономних республік терміном 3 роки. Реабілітований 9 квітня 1997 р.

СОПІЛЬНИК (Сопельников) Терентій Данилович народився 1875 р. у с. Єгорівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Єгорівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

СОПІЛЬНИК Петро Васильович народився 1892 р. у с. Рудий Байрак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рудий Байрак Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СОРКІН Файвиш Йосифович народився 1890 р. у м. Вітебськ Вітебської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) до 1927 р. Проживав у Харкові. Комірник взуттєвої фабрики ім. Леніна. Заарештований 24 жовтня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 листопада 1928 р. висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 18 листопада 1931 р. після відбуття терміну покарання позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

СОРОКА Іван Іванович народився 1904 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. та 1932 р. був заарештованим органами ДПУ за читання псалмів. Заарештований 6 квітня 1934 р. за членство в нелегальній релігійній секті гнатівців, антирад. агітацію, поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 2 листопада 1989 р.

СОРОКА Іван Максимович народився 1910 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Старший шофер надстрокової служби 255-ї авіабригади [Київська обл.]. Заарештований 14 квітня 1933 р. за антирад., к.-р. антиармійські настрої (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ 14-го стрілецького корпусу і Київським облвідділом ДПУ 3 червня 1933 р., одночасно порушено клопотання про вилучення Сороки І. М. з армії як політнестійкого і морально розкладеного.

СОРОКА Петро Олексійович народився 1873 р. у с. Білопілля Сумського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Стрілочник-сигналіст ст. Лозова. Заарештований 9 квітня 1931 р. за шкідництво на транспорті (ст. 54⁷ п. «а» КК УСРР), справу закрито прокуратурою Півд. залізниці [18 квітня 1931 р.] (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) з накладанням дисциплінарного стягнення.

СОРОКІН Кузьма Максимович народився 1905 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СОРОКІН Олексій Тимофійович народився 1910 р. на хут. Івашкин Вовчанського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Івашкин Великобулуцького р-ну. Без певних занять. Заарештований 10 жовтня 1930 р. за протидію хлібозаготівельній комісії, підбурювання натовпу селян до її розгону і побиття, вчинення збройного опору під час арешту і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 грудня 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 8 липня 1989 р.

СОРОКІН Петро Петрович народився 1897 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади та службу в Добровольчій армії Денікіна (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

СОРОКІН Семен Григорович народився 1893 р. у с. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Студент Харківського художнього інституту. Заарештований 31 жовтня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

СОРОКІН Степан Іванович народився 1887 р. у с. Вільхівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Без певних занять. У 1921 р. під слідством Харківської губЧК як керівник к.-р. повстання у с. Ков'яги. Звільнений як помилково заарештований. Заарештований 21 листопада 1928 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 січня 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Старобільського окр. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

СОРОКОПУД Іван Петрович народився 1869 р. на хут. Синичине Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Синичине Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 листопада 1932 р. як організатор релігійної громади, яка проводила антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 8 лютого 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СОРОКОПУД Степан Митрофанович народився 1886 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Писарівка Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. розкуркулений. Заарештований 16 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОРОЧИНСЬКИЙ Тихін Мартинович народився [1891 р.] і проживав у с. Шелестів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Червоноармієць роти охорони Валківської повітЧК. Заарештований [2 квітня 1919 р.] за службу в гетьманській варті та Валківською повітЧК 16 квітня 1919 р. за переслідування більшовиків за гетьманської влади звільнений від служби.

СОСИН Олексій Іванович народився 1894 р. у с. Бригадірівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Бригадірівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. за невиконання хлібзаготівлі засуджений до 1 року примусових робіт. Заарештований 8 березня 1931 р., під слідством Балаклійського райвідділу Харківського оперсектора ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СОСИНА Ганна Романівна народилася 1885 р. у с. Верbove Бердянського пов. Таврійської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала на хут. Шаповалове Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 30 липня 1928 р. за антирад. агітацію, співробітництво з окупаційними німецькими військами у 1918 р., за образу представників рад. влади (статті 54¹⁰, 54¹³, 58, 69¹, 71² КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 жовтня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлена права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях та округах і Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

СОСНИЦЬКИЙ Данило Іванович народився 1897 р. у с. Задонецьке Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лавриков Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 листопада 1930 р. за службу в армії Денікіна (ст. 54¹¹ КК УСРР) і за постановою прокурора Зміївської дільниці від 28 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років як соціально небезпечний елемент, 30 січня 1931 р. справу закрито Харківським оперсектором ДПУ.

СОСНИЦЬКИЙ Іван Микитович народився 1898 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 березня 1932 р. за антирад. агітацію проти хлібзаготівлі на загальних зборах 17 лютого 1932 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 7 квітня 1932 р. (статті 4, 197 КПК УСРР).

СОСНИЦЬКИЙ Михайло Оксентійович народився 1892 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл.

Селянин-одноосібник. Заарештований [29 березня] 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СОСНИЦЬКИЙ Омелян Григорович народився 1895 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Робітник Хотімлянського лісництва. Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 7 липня 1932 р. за непідтвердженості участі в угрупованні (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СОСНИЦЬКИЙ Степан Данилович народився 1880 р. у с. Костянтинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

СОСОННИЙ Григорій Васильович народився 1890 р. у с. Бражники Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бражники Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. (статті 54¹⁰, 54⁸ через статті 18, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 липня 1989 р.

СОСТІН Андрій Михайлович народився 1905 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 грудня 1932 р. за антирад. агітацію

(ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 грудня 1989 р.

СОСТІН Іван Іванович народився 1907 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

СОТНИКОВ Андрій Артемович народився 1896 р. у с. Старовірівка Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Костянтинівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Завідувач школи, секретар партосередку. Заарештований 3 січня 1933 р. за к.-р. саботаж (ст. 54¹⁴ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 5 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОТНИКОВ Гнат Захарович народився 1888 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. конфісковано землю. До 1923 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію, спрямовану на зрив заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОТНИКОВ Дем'ян Іванович народився 1888 р. у с. Старовірівка Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1932 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Старовірівка Перша Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна, 31 грудня 1932 р. виключений як куркуль. Заарештований 14 січня 1933 р. за саботаж і зрив хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

СОТНИКОВ Єгор Онуфрійович народився 1898 р. у с. Старовірівка Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Українець [росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. По-

збавлений виборчих прав. Заарештований 30 листопада 1929 р. за агітацію проти кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Вайгацькій експедиції ОДПУ в с. Амдерма Ненецького окр. Північного краю. Реабілітований 18 липня 1989 р.

СОТНИКОВ Іван Іванович народився 1893 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Під слідством Харківського оперсектора ДПУ за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варті 30 травня 1931 р., справу закрито 17 серпня 1931 р. за браком доказів.

СОТНИКОВ Іван Петрович народився 1906 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. [Робітник Харківського Тракторобуду]. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 20 червня 1931 р. Харківським оперсектором ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СОТНИКОВ Іван Семенович народився 1907 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Власівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. У 1931 р. висланий в адмінпорядку до Свердловської обл. на будівництво Уралмашу.

СОТНИКОВ Карпо Васильович народився 1877 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Ганебне Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований [30 січня] 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

СОТНИКОВ Максим Якович народився 1895 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 19 квітня 1933 р. СПВ ХОВ ДПУ як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харків-

ського облвідділу ДПУ 8 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СОТНИКОВ Михайло Степанович народився 1895 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 15 серпня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. Реабілітований 23 березня 1962 р.

СОТНИКОВ Никанор Семенович народився 1909 р. у с. Кофанівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кофанівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. У 1931 р. висланий в адмінпорядку до Свердловської обл. на будівництво Уралмашу.

СОТНИКОВ Олексій Абрамович народився 1897 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Власівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОТНИКОВ Онуфрій Васильович народився 1901 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано. Заарештований 25 березня 1931 р. за к.-р. діяльність, агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 15 серпня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОТНИКОВ Павло Феоктистович народився 1877 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 і 1931 рр. частину майна конфісковано. Заарештований 25 березня 1931 р. за агітацію проти колгоспів і хлібоза-

готівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 вересня 1989 р.

СОТНИКОВ Пилип Стефанович народився 1907 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. господарство націоналізоване і 1930 р. розкуркулений. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

СОТНИКОВ Роман Кіндратович народився 1897 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 березня 1930 р. за антирад. агітацію та підбурювання селян до виступу проти рад. влади (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СОТНИКОВ Семен Аврамович народився 1876 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Власівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). У червні 1931 р. розкуркулений, висланий в адмінпорядку до Свердловської обл. на будівництво Уралмашу. У березні 1938 р. заарештований органами НКВС, у 1938 р. помер у в'язниці в Свердловській обл.

СОТНИКОВ Трохим Никифорович народився 1886 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 25 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОТНИКОВ Юхим Павлович народився 1905 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СОТНИКОВ Яків Степанович народився 1905 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. Без певних занять. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СОФІЄНКО Іван Сергійович народився 1900 р. у с. Дудківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Дудківка Таранівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОФРОНОВИЧ Сима Абрамівна народилася 1899 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Єврейка, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Канцелярський працівник видавництва Держплану СРСР. Заарештована 25 січня 1925 р. за участь в антирад. організації (ст. 61 КК УСРР), 16 лютого 1925 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, повторно заарештована 8 березня 1926 р., етапована до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 березня 1926 р. (ст. 62 КК УСРР) позбавлена волі на 3 роки. Ухвалою від 30 березня 1928 р. позбавлена права проживання в Москві, Ленінграді, Нижньому Новгороді, Ростові-на-Дону, означених губерніях, Україні на 3 роки, а ухвалою від 8 липня 1931 р. позбавлена права проживання в Москві та Ленінградській обл. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітована 1 лютого 1996 р.

СОХА Никанор Сергійович народився 1866 р. у с. Новомиколаївка [Куп'янського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ново-

миколаївка Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР від 19 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СОХАР Пантелеймон Маркович народився 1893 р. у с. Багата Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернещина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за проведення к.-р. агітації і зрив заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

СОХРАНИЧ Макар Павлович народився 1872 р. у с. Мохнач Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мохнач Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 27 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СПЕРАНСЬКИЙ Павло Миколайович народився 1891 р. у м. Брест-Литовськ Брест-Литовського пов. Гродненської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Липовий Гай Харківської приміської зони. Службовець Харківської контори «Спілтранс». Заарештований 21 червня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 13 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СПЕСИВЦЕВ Антон Іванович народився 1890 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 16 вересня 1924 р. за дезертирство з Червоної армії в 1919 р., добровільну службу в Білій армії та агітацію проти Червоної армії (статті 67, 69, 205³ КК УСРР), справу закрито розпорядчим засіданням надзвичайної сесії Харківського губсуду 9 лютого 1925 р. (ст. 206 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 4 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 23 червня 1939 р. виправданій.

СПЕСИВЦЕВ Олександр Андрійович народився 1897 р. на хут. Новогеоргіївка Куп'ян-

ського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Дворічна Дворічанського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Дворічанського райвідділку зв'язку. Заарештований 1 грудня 1932 р. за антирад. діяльність і сутяжництво (статті 54¹⁰, 109 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

СПЕСИВЦЕВ Юхим Терентійович народився 1875 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобулуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 листопада 1929 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), ухвалою колегії ОДПУ від 3 лютого 1930 р. (статті 58¹⁰, 59² КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років, а ухвалою від 3 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на строк, що залишився. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

СПИЦЯ Іван Васильович народився 1882 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Якимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Робітник артілі ім. РСЧА. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 грудня 1932 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

СПІВАК Григорій Васильович народився 1878 р. у с. Петрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію, допомогу білим під час Громадянської війни та використання найманої праці (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Після відбуття покарання направлений на спецпоселення в м. Вологда Північного краю. Реабілітований 26 червня 1989 р.

СПІВАК Іван Йосипович народився [1903 р.] у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 13 червня

1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги у 1920 р., 2 липня 1923 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

СПИВАКОВ Григорій Федорович народився 1879 р. у с. Кустолове Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Полтава Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за недоведеності складу злочину.

СПИВАКОВ Яків Бенціонович народився 1890 р. у м. Звенигородка Звенигородського пов. Київської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший референт, агроном Наркомату земельних справ УСРР. Заарештований 28 січня 1933 р. як учасник к.-р. повстанської організації (статті 54², через ст. 16, 54⁷, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. На 1957 р. проживав у м. Калінінград РРФСР. Реабілітований 24 жовтня 1956 р.

СПОДИРЯКА Григорій Васильович народився 1879 р. на хут. Плєскачівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Плєскачівка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

СПОРИК Іван Федорович народився 1908 р. у Новоградському повіті Мінської губ. Білорус, із службовців, освіта незакінчена вища, з 1929 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент ХАІ. Заарештований 20 січня 1934 р. за к.-р. терористичну діяльність (ст. 54⁸ КК УСРР), 11 лютого 1934 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 25 лютого 1934 р. за браком доказів.

СРІБНИЙ Микола Петрович народився 1905 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник та вантажник Харківського заводу «Серп і молот». Заарештований 2 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

Розстріляний 14 вересня 1941 р. у Харкові за вироком ВТ військ НКВС Харківської обл. від 2 вересня 1941 р. Реабілітований 3 жовтня 1989 р. і 20 квітня 1990 р.

СТАВИЧ Федір Петрович народився 1897 р. у с. Пушкарне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Пушкарне Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 травня 1932 р. за к.-р. повстанську діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Спецколегією Харківського облсуду 3 квітня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 4 роки з пораженням в правах на 2 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р. та 19 липня 1990 р.

СТАДНИК Григорій Ілліч народився [1872 р.] у с. Базаліївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Базаліївка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Розкуркулений за 3-ю категорією. Заарештований 5 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію і погрози переміною влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 15 грудня 1989 р.

СТАДНИК Єгор Дмитрович народився 1889 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківського окр. Голова земельного товариства. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12 грудня 1929 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні.

СТАДНИК Зіновія Іванівна народилась 1898 р. у м. Городенка Городенківського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, із селян, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Асистент Інституту прикладної хімії. Заарештована 29 грудня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 лютого 1932 р. позбавлена волі в концтаборі на 5 років. Реабілітована 20 жовтня 1989 р.

СТАДНИК Лаврентій Кузьмич народився 1870 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 березня

1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Зміївського р-ну 23 травня 1931р. виправданій за недоведеності складу злочину.

СТАДНИК Петро Андрійович народився 1897 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1924 р. позбавлений виборчих прав як торговець. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки, а за ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1933 р. звільнений достроково. Працював агентом заготконтори «Спілшкіра». За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській області 20 листопада 1937 р. (статті 54², 54⁷, 54¹⁰, 54¹¹ КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 вересня 1989 р. та 5 квітня 1957 р.

СТАНАЄВ Володимир Григорович народився 1909 р. у с. Бишкін Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Землемір Харківської міськради. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за належність до к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Темтабі ОДПУ. Ухвалою від 10 лютого 1933 р. після звільнення з-під варті позбавлений права проживання у 12 центральних населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

СТАНКЕВСЬКИЙ Григорій Михайлович народився 1900 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1931 р. за спроби зриву хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

СТАНКЕВСЬКИЙ Петро Михайлович народився 1890 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсек-

тора ДПУ 3 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТАРИКОВ Іван Тимофійович народився 1873 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Артемівка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

СТАРИКОВ Федір Васильович народився 1872[4] р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Піски Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований [27 березня] 1930 р. за участь у масових заворушеннях (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3 червня 1930 р. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

СТАРОДУБЕЦЬ Демид Іванович народився 1907 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сірий Яр Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 25 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТАРОДУБЕЦЬ Іван Іванович народився 1900 р. на хут. Сірий Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав на хут. Сірий Яр Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

СТАРОДУБЕЦЬ Ілля Іванович народився 1896 р. у с. Дубківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Чорнороб вугільного складу № 1 депо «Жовтень» у Харкові. Заарештований 28 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 бере-

зня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

СТАРОДУБЦЕВ Дмитро Степанович народився 1883 р. у с. Жданівка Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Макіївка Макіївського р-ну. Пічник заводу ім. Томського. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 грудня 1931 р. Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ як член к.-р. організації, за виготовлення фальшивих печаток Сахновщинської сільради (ст. 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 82 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 липня 1995 р.

СТАРОДУБЦЕВ Іван Дмитрович народився 1912 р. у с. Чернокам'янка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Макіївка Макіївського р-ну. Безробітний. Заарештований 27 грудня 1931 р. Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ як член к.-р. організації та використання фальшивої печатки Сахновщинської сільради для підробки документів (ст. 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 82 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 липня 1995 р.

СТАРУСЕВ Тихін Петрович народився 1874 р. у с. Вовчий Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Вовчий Яр Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТАРУХІН Петро Васильович народився 1892 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 12 квітня 1933 р. звільнений з-під ватри на підписку про невиїзд, справу закрито Петрівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 20 червня 1933 р.

СТАРУШКО Микола Трохимович народився 1900 р. у с. Солониці Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Ремонт-

ний робітник ст. Краснопавлівка Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1933 р. за ст. 54¹⁰ КК УСРР і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

СТАРЧЕНКО Захар Митрофанович народився 1872[9] р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 23 квітня 1929 р. за антирад. пропаганду, дискредитацію радянського законодавства, створення ненормальних взаємовідносин між містом та селом (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 15 липня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у Північному таборі в м. Сиктивкар Комі автономної обл., 28 квітня 1934 р. звільнений з-під варті. На 1937 р. проживав у радгоспі ім. Постишева в Липецькому р-ні Харківської обл., експедитор радгоспу. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР). Реабілітований 22 квітня 1995 р. і 27 березня 1989 р.

СТАРЧЕНКО Іван Митрофанович народився 1884 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

СТАРЧЕНКО Іван Михайлович народився 1879 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Зміївському районі Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Третій вирішальний». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 липня 1932 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

СТАРЧЕНКО Іван Олексійович народився 1875 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початко-

ва, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківського окр. Диякон. Заарештований 7 травня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

СТАРЧЕНКО Олександр Михайлович народився 1906 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл. Бригадир авторемонтної майстерні Укрвійськокору. Заарештований 28 грудня 1932 р. за злочинне ставлення до ремонту легкових та бойових автомашин (статті 54⁹, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. За вироком Хабаровського крайового суду в 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 15 років. Покарання відбував у таборах Магаданської обл., звільнений у 1947 р. На 1964 р. проживав у с. Довжик Дергачівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 31 січня 1964 р.

СТАРЧЕНКО Семен Федорович народився 1889 р. у с. Черкаська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зрив сільських зборів (статті 54¹⁰, 70 КК УСРР), 31 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським окрпрокурором 11 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 1 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

СТАРЧЕНКО Харитон Андрійович народився 1884 р. і проживав у с. Гнидівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член партії лівих есерів. Слюсар в Ізюмських майстернях. Заарештований 10 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність, рішенням Ізюмської повітЧК від 26 лютого 1919 р. позбавлений волі у тюрмі з виконанням примусових робіт на 1 рік. Справу закрито Ізюмською повітЧК 8 березня 1919 р. Звільнений з-під варті 11 березня 1919 р. Заарештований 13 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 28 травня 1919 р. на підставі

декрету РНК РСФРР «Про амністію...» від 26 квітня 1919 р.

СТАРШЕНБАУМ Борис Миколайович народився 1904 р. у м. Миколаїв Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1922—1928 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Діловод Вукоопспілки. Заарештований 31 березня 1929 р. за участь в антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в місцях, підвідомчих ОДПУ, на 3 роки, а ухвалою від 23 серпня 1929 р. достроково звільнений з під-варті з дозволом вільного проживання на території РСР. Проживав у Харкові. Інспектор Заготльону. Заарештований 13 жовтня 1932 р. за належність до к.-р. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 13 листопада 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 7 грудня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 17 серпня 1993 р.

СТАСЕВСЬКИЙ Федір Іванович народився 1873 р. у м. Миргород Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Священик. Заарештований 3 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та зв'язок з денікінцями (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СТАСЮК Захарій Хомич народився 1884 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Полкова Микитівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 4 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТАСЮКОВ Іван Іванович народився 1893 р. у м. Чернігів. Росіянин, з мішан, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Фельдшер 219-го хірургічного шпиталю 13-ї армії РСЧА, полонений махновцями. Заарештований 8 грудня 1920 р. ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії як махновець, рішення в справі відсутнє.

СТЕБЕЛЄВ Петро Степанович народився 1893 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олександрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосіб-

ник. Тесля на будівництві ст. Куряж Півд. залізниці Харківській приміській зоні. У 1920 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

СТЕБЛЄВ Василь Якович народився 1899 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Інспектор відділу народної освіти, вчитель робітфаку. Заарештований 9 травня 1933 р. за участь у діяльності к.-р. організації УВО (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 9 серпня 1933 р. за недоведеності складу злочину. Заарештований 24 жовтня 1933 р. за належність до к.-р. повстанської організації (ст. 54⁴ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СТЕБЛИНА Макар Федорович народився 1906 р. на хут. Бурдуносів Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

СТЕБЛЮК Федір Арсенович народився 1905 р. у с. Нове Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СТЕБЛЯНКА Денис Петрович народився 1901 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТЕБЛЯНКО Кузьма Петрович народився 1888 р. у с. Пішане Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішане Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 січня 1997 р.

СТЕБЛЯНКО Петро Петрович народився 1875 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берестове Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

СТЕБЛЯНКО Петро Спиридонович народився 1867 р. у с. Пішане Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Пішане Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 16 січня 1997 р.

СТЕЛЬМАХ Кирило Петрович народився 1891 р. у с. Сватова Лучка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сватове Сватівського р-ну. Рахівник райспоживтовариства. Заарештований 24 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 20 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 6 грудня 1932 р. за к.-р. роботу, мета якої — зрив заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 21 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТЕПАНЕНКО Гаврило Андрійович народився 1880 р. у с. Феськи Харківського пов. Харківської губ. Національність, освіта та партійність невідомі, з селян. Проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 20 березня 1930 р. за недоцільності подальшого слідства у зв'язку з включенням до списків на вислання в адмінпорядку за межі України.

СТЕПАНЕНКО Гаврило Петрович народився 1880 р. у с. Феськи Харківського пов. Харківської губ. Національність, освіта та партійність невідомі, з селян. Проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 20 березня 1930 р. за недоцільності подальшого слідства у зв'язку з включенням до списків на вислання в адмінпорядку за межі України.

СТЕПАНЕНКО Георгій Миколайович народився 1893 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну. Рахівник фосфоритної копальні. Заарештований 16 вересня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 20 листопада 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням 3-під варті.

СТЕПАНЕНКО Дмитро Павлович народився 1890 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шевченко Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1919 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТЕПАНЕНКО Іван Пантелеймонович народився 1872 р. у с. Бессарабівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Бессарабівка Кегичівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Сахновщинського р-ну 16 березня 1931 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі в далеких таборах з пораженням у правах на 3 роки і за ст. 33 КК УСРР на 5 років виселення за межі УСРР. Реабілітований 16 грудня 1992 р.

СТЕПАНЕНКО Микола Никифорович народився 1882 р. на хут. Лазуківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лазуківка Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. агітацію та зрив посівної кампанії (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 5 травня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТЕПАНЕНКО Олександр Тарасович народився 1876 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, походження невідоме, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Директор Харківського ветеринарно-бактеріологічного інституту. Заарештований 4 грудня 1930 р. як член к.-р. організації ветеринарів і бактеріологів (ст. 54 КК УСРР), 12 квітня 1931 р. етапований до Москви, колегією ОДПУ 28 червня 1931 р. (статті 58⁷, 58¹¹ КК РСФРР, постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) винесено ухвалу про розстріл із заміною на 10 років позбавлення волі в концтаборі. Помер від дизентерії під час етапування до Картабу ОДПУ. Реабілітований 12 січня 1960 р.

СТЕПАНЕНКО Опанас Іванович народився 1902 р. у с. Бессарабівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бессарабівка Кегичівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Сахновщинського р-ну 16 березня 1931 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі в далеких таборах з пораженням у правах на 3 роки, і за ст. 33 КК УСРР на 5 років виселення за межі УСРР. Реабілітований 16 грудня 1992 р.

СТЕПАНЕНКО Петро Андрійович народився 1879 р. у с. Феськи Харківського пов. Харківської губ. Національність, освіта та партійність невідомі, з селян. Проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 20 березня 1930 р. за недоцільності подальшого слідства у зв'язку з включенням до списків на вислання в адмінпорядку за межі України.

СТЕПАНЕНКО Петро Іванович народився 1899 р. у с. Бессарабівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бессарабівка Кегичівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і нарсудом Сахновщинського р-ну 16 березня 1931 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі в далеких таборах з пораженням у правах на 5 років, і за ст. 33 КК УСРР на 5 років виселення за межі УСРР. Реабілітований 16 грудня 1992 р.

СТЕПАНЕНКО Свирид Трохимович народився 1903 р. у с. Бессарабівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

у с. Бессарабівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Засуджений на 9 місяців позбавлення волі за невиконання плану хлібозаготівлі. Заарештований 22 квітня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно.

СТЕПАНЕНКО Спиридон Михайлович народився 1900 р. у с. Феськи Харківського пов. Харківської губ. Національність, освіта та партійність невідомі, з селян. Проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 20 березня 1930 р. за недоцільності подальшого слідства у зв'язку з включенням у списки на вислання в адмінпорядку за межі України.

СТЕПАНЕНКО Трохим Свиридович народився 1887 р. у с. Бессарабівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Бессарабівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 28 січня 1930 р. за антирад. агітацію з метою зриву заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

СТЕПАНКОВ-ДРАГАН Юрій Дмитрович народився 1907 р. у м. Борислав Дрогобицького окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., колишній член комуністичної молодіжної організації Польщі. Проживав у Харкові. Аспірант НДІ ім. Шевченка. Заарештований 15 лютого 1933 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (статті 54⁶, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 26 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

СТЕПАНОВ Микита Андрійович народився 1883 р. у с. Дмитродарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [24 вересня] 1929 р. за вбивство сільського активіста (ст. 54⁸ КК УСРР), Ізюмським окрсудом 12 січня 1930 р. (ст. 33 КК УСРР) висланий за межі Ізюмського окр. на 5 років. Реабілітований 4 червня 1997 р.

СТЕПАНОВ Олександр Петрович народився 1900 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 квітня 1934 р. за членство у нелегальній релігійній секті гнатівців, антирад. агітацію, поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. В осені 1937 р. як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 4 роки. Харківським облсудом 24 липня 1951 р. позбавлений волі у ВТТ на 25 років з пораженням у правах на 10 років і конфіскацією майна. Реабілітований 2 листопада 1989 р. та 17 липня 1992 р.

СТЕПАНОВ Пантелій Кіндратович народився 1901 р. у с. Головинівка Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Національність, походження, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер кулеметної тачанки армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

СТЕПАНОВ Федір (Федот) Ілліч народився 1894 р. у с. Стара Покровка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Стара Покровка Чугувського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 29 березня 1934 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

СТЕПУРА Василь Олексійович народився 1907 р. у с. Почапці Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар Дорожного тресту. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 січня 1933 р. за антирад. агітацію проти заходів ради на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

СТЕПУРА Олександр Олексійович народився 1909 р. у с. Почапці Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар Дорожного тресту. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 8 січня 1933 р. за антирад. агітацію проти заходів ради на селі (ст. 54¹⁰ КК

УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

СТЕФАНОВИЧ Сергій Григорович народився 1885 р. у с. Пашенкове Полтавської губ. Українець, із селян, освіта, партійність невідомі. Проживав у Харкові. Рід занять невідомий. Заарештований 31 травня 1922 р. Харківським губвідділом ДПУ як член партії правих есерів, 1 червня 1922 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє. Розстріляний у Харкові за вироком військової колегії Верховного Суду СРСР від 28 серпня 1938 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УРСР). Реабілітований 5 липня 1961 р.

СТЕФАНОВСЬКИЙ Костянтин Іванович народився 1867 р., місце народження, національність невідомі. З священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Левендівка Валківського пов. Харківської губ. Священнослужитель. Заарештований 23 квітня 1919 р. за антирад. агітацію і Валківською повітЧК 29 квітня 1919 р. оштрафований на 10 000 крб.

СТЕФАНЮК Микола Іванович народився 1887 р. у с. Олешків Снятинського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського велосипедного заводу. Заарештований 28 лютого 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

СТЕЦЕНКОВА Харитина Лук'янівна народилася 1897 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письм., позапарт. Проживала на хут. Корніївка Волосько-Балаклійського р-ну. Селянка-одноосібниця. Заарештованою не була, під слідством І сектора ДПУ УСРР з 20 жовтня 1930 р., з 24 жовтня 1930 р. під підпискою про невиїзд за активну участь у «волинці» 10 жовтня під час вилучення майна у куркуля Водод'янова С. І., підбурювання натовпу до роззброєння міліції (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 листопада 1930 р. позбавлена волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітована 8 липня 1989 р.

СТЕЦЮРА Семен Васильович народився 1877 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокут-

ського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади і розповсюдження провокаційних чуток про війну та інтервенцію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

СТЕШЕНКО Ярослав Іванович народився 1904 р. у Києві. Українець, [освіта вища, позапарт.] Проживав у Харкові. Науковий співробітник Книжкової палати УСРР. Заарештований ДПУ УСРР у 1933 р. за участь у к.-р. організації «російсько-український фашистський блок» (статті 54², 54¹¹ КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1933 р. засланий до Казахстану на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Уральську Західно-Казахстанської обл. Заарештований органами НКВС Казахської СРР, рішення в справі невідоме, помер у засланні на Півночі. За висновком слідвідділу УКДБ по Харківській області від 24 липня 1958 р. підлягав реабілітації.

СТЕШИН Сергій Миколайович, дата, місце народження, національність, освіта невідомі. Із селян, позапарт. Проживав у с. Полкова Микитівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. господарство націоналізовано, 1930 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину.

СТІНкіНА Ульяна Тихонівна народилася 1884 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 26 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

СТОВБА Іван Семенович народився 1876 р. у с. Мостки Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мостки Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 27 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), під час слідства в адмінпорядку висланий за межі України, справу закрито Сватівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р.

СТОВБА Ілля Дем'янович народився 1884 р. на хут. Брюславка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Калинівка Кегичівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 листопада 1930 р. за к.-р. діяльність та агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 12 грудня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 9 січня 1931 р. (ст. 198 ч. 2 КПК УСРР).

СТОВБИР Павло Михайлович народився 1896 р. у с. Павлівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Павлівка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 18 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 12 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТОВБУН Григорій Пилипович народився 1907 р. у с. Лютецька Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лютецька Гадяцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 березня 1933 р. за участь у антирад. організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 13 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТОВПАК (Стопак, Стопаків) Тимофій Йосипович народився 1883 р. у с. Журавка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новомиколаївка Ізюмського р-ну Харківської обл. Сторож лісництва. Заарештований 17 грудня 1932 р. за антирад. агітацію та розповсюдження хибних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

СТОГНІЙ Данило Логвинович народився 1887 р. у міст. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав за службу в поліції, поновлений у правах. Заарештований 2 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Золочівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 23 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТОДОЛЬНИЙ Петро Йосипович (Пасіка Максим Максимович) народився 1904 р. у с. Во-

лиця Жолквинського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., колишній член КПЗУ. Проживав у Харкові. Слухач Харківської окррадпартшколи. Заарештований 21 грудня 1930 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 1 березня 1960 р.

СТОЛБОВИЙ Дмитро Омелянович народився 1895 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СТОЛБОВИЙ Іван Прокопович народився 1888 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СТОЛБОВИЙ Микита Семенович народився 1888 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. за вбивство члена правління сільради (ст. 54⁸ КК УСРР), Ізюмським окресудом 28 лютого 1930 р. (ст. 33 КК УСРР) висланий за межі Ізюмського та суміжних районів на 5 років. Реабілітований 15 червня 1995 р.

СТОЛБЦОВ Василь Олександрович народився 1886 р. у с. Руський Орчик Костянтинградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 14 грудня 1992 р.

СТОЛБЦОВ Іван Іванович народився 1908 р. у с. Руський Орчик Костянтинградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із се-

лян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки ДПУ УСРР від 18 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі особливого призначення та Північсхідтабі. Реабілітований 14 грудня 1992 р.

СТОЛБЦОВ Іван Олександрович народився 1890 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) і судовою трійкою ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний після 18 березня 1930 р. у [м. Полтава]. Реабілітований 14 грудня 1992 р.

СТОЛЕНКО Павло Арсентійович народився 1895 р. у с. Кардашівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кардашівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. за агітацію з метою зриву заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

СТОЛЬНИК Андрій Петрович народився 1891 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну. Пенсіонер за інвалідністю. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за службу в каральному загоні білих і к.-р. агітацію (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР), справу закрито прокурором Нововодолазької дільниці 19 березня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові за рішенням особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. Реабілітований 2 листопада 1989 р.

СТОЛЯР Андрій Петрович народився 1898 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 серпня 1920 р. [Харківською губЧК] за дезертирство з РСЧА,

службу у Петлюри та участь у к.-р. повстанні, 17 вересня 1920 р. військовим трибуналом засуджений до розстрілу з заміною на 15 років позбавлення волі. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та участь у к.-р. угрупованні (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 листопада 1929 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 листопада 1929 р. у Харкові. Реабілітований 8 вересня 1993 р.

СТОЛЯР Петро Пилипович народився 1878 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 14 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 25 листопада 1995 р.

СТОЛЯР Тимофій Петрович народився 1900 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Валківським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 3 серпня 1931 р. (ст. 101 КПК УСРР). Висланий в адмінпорядку за межі України у 1931 р.

СТОЛЯРЕВСЬКИЙ Олексій Павлович народився 1866 р. у с. Дмитрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківської приміської зони. Священик Успенської церкви. Заарештований 4 лютого 1931 р. за антирад. релігійну агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. звільнений з-під варті з заборонаю проживання в прикордонній смугі, на Україні, у Московській та Ленінградській обл., Північно-Кавказькому краї, Дагестані, у всіх центральних округах областей, країв та автономних республік на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1996 р.

СТОПКА Савелій Антонович народився 1881 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну. Рід занять невідомий. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою

особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

СТОРОЖЕВ Ілля Іванович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Коробочине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

СТОРОЖЕНКО Овксентій Павлович народився 1876[7] р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1937 р. робітник цукрозаводу в с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Розстріляний 15 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 6 вересня і 30 березня 1989 р.

СТОЯКІН Петро Матвійович народився 1899 р. у с. Ново-Ольшанське Нижньодівицького пов. Воронежської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць, полонений махновцями. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до однієї з тилових запасних частин.

СТРАЖІВ (Стражнев) Михайло Данилович народився 1882 р. у с. Криловська Курганського окр. Тобольської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач господарства медпункту 1-ї райконтори 6-го будтресту. Заарештований 19 березня 1933 р. за шкідницьку діяльність і антирад. агітацію (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 14 липня 1989 р.

СТРАХОВ Іван Тимофійович народився 1891 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіїв-

ського р-ну Харківського окр. Учитель. У 1920 р. за службу в білих та дезертирство з РСЧА позбавлений волі в концтаборі до кінця Громадянської війни, звільнений з-під варту у лютому 1922 р. Заарештований 24 вересня 1929 р. за участь в антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 листопада 1929 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 13 липня 1994 р.

СТРАХОВ Михайло Сидорович народився 1897 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Діловод військової комендатури Харківського р-ну. Під слідством ОВ ВЧК Півд. фронту восени 1920 р., 4 листопада 1920 р. звільнений з-під варту. Заарештований 21 липня 1921 р. для установлення особи, 3 серпня 1921 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито колегією Харківської губЧК 2 вересня 1921 р.

СТРАШЕК-ЛИСЕНКО Марія Юзефівна народилася 1902 р. на хут. Янштин Почацької окр., Моравія, Чехія. Чешка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 грудня 1933 р. за шпигунство і участь у к.-р. есерівській організації (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. вислана до Казахстану на 3 роки. Термін покарання відбувала у м. Уральськ Західно-Казахстанської обл., після заслання проживала у м. Тамбов. Розстріляна [у м. Тамбов] 29 березня 1938 р. за рішенням НКВС і прокурора СРСР від 29 березня 1938 р. Реабілітована 27 грудня 1965 р.

СТРАШЕНБАУМ Борис Миколайович народився 1904 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1922—1928 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Діловод Вукоопспілки. Заарештований 31 березня 1929 р. за участь в антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки, звільнений з-під варту достроково за ухвалою від 23 серпня 1929 р. Реабілітований 17 серпня 1993 р.

СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ Ярослав Теодорович народився 1900 р. у м. Збараж Збараського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер-конструктор ХТГЗ. Заарештований 3 листопада 1933 р. як член к.-р. організації УВО, за терористичну діяльність (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР)

і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Бамтабі НКВС у м. Свободний. Далекосхідним крайовим судом 25 жовтня 1935 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФСР) засуджений на 5 років позбавлення волі з доданням до невідбутого терміну покарання, переведений до Соловещької в'язниці. Розстріляний у пустощі Койранкангас під с. Токсово Ленінградської обл. 8 грудня 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 25 листопада 1937 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФСР). Реабілітований 19 жовтня 1989 р.

СТРЕЛЬНИК Аврам Іванович народився 1878 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 30 грудня 1933 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським районним прокурором 1 січня 1934 р.

СТРЕМЕНЕШЕНКО Микита Якович народився 1890 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54⁸ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

СТРЕМОУХОВ Володимир Васильович народився 1897 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

СТРЕМОУХОВ Іван Васильович народився 1895 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано за заборгованість. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квіт-

ня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

СТРЕМОУХОВ Іван Лук'янович народився 1878 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Катеринівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 28 квітня 1931 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 5 березня 1997 р.

СТРЕМОУХОВ Олександр Лук'янович народився 1885 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. за несплату податків відбував покарання у бупрі. У 1929 р. позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 8 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

СТРЕМОУХОВ Олексій Васильович народився 1899 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Утік з місця заслання 22 квітня 1932 р. до Слоб'янського р-ну Харківської обл. Проживав у с. Новослов'янськ Слоб'янського р-ну Донецької обл. Тесля заводу «Коксохіммонтаж». Заарештований 12 травня 1933 р. за приховування факту втечі з місця заслання та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 серпня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

СТРЕМОУХОВ Олексій Єгорович народився 1861 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений за несплату єдиного сільгосподатку і невиконання хлібозаготівлі, перебував під судом за невиконання хлібозаготівлі (антирад. агітація). Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію

проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варти 3 червня 1931 р. на підписку про невиїзд, справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 3 червня 1931 р.

СТРЕМОУХОВ Тихін Васильович народився 1905 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

СТРЕЛЕНСЬКИЙ Валентин Гаврилович народився 1908 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, з робітників, освіта початкова, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 31 березня 1929 р. як член нелегальної антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в місцях ув'язнення, піддомчих ОДПУ, на 3 роки, а ухвалою від 13 квітня 1930 р. попереднє рішення скасовано, дозволено вільне проживання по СРСР. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 червня 1935 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 5 років.

СТРЕЛЕЦЬКИЙ Сергій Григорович народився 1897 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, член партії лівих есерів-синдикалістів. Проживав у Харкові. Конторник 3-го корінного парку польових залізниць. Заарештований 16 березня 1921 р. під час операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України по затриманню членів партії лівих есерів, 18 квітня 1921 р. звільнений з-під варти, рішення в справі відсутнє.

СТРЕЛЬНИКОВ Михайло Семенович народився 1894 р. у с. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з торговців, освіта незакінчена вища, позапарт. Без певного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 7 серпня 1931 р. Харківським оперсектором ДПУ за розповсюдження к.-р. листів і листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 8 травня 1932 р. з направленням до психіатричної лікарні. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

СТРЕЛЬЦОВ Антон Іванович народився 1906 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізю-

мського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Україна». Заарештований 15 лютого 1932 р. за підпал майна члена колгоспу (статті 54⁸, 75 ч. 2, 3 КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором у липні 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРЕЛЬЦОВ Єгор Федорович народився 1901 р. у с. Піски Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРЕЛЬЦОВ Марко Якович народився 1880 р. на хут. Титаренків Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

СТРЕЛЬЦОВ Олександр Іванович народився 1887 р. у с. Іванівка Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець,] із селян, освіта вища, член Української партії лівих есерів. Проживав у Харкові. У 1920 р. член президії Харківської Ради роб.-сел. депутатів, у 1931 р. консультант планового відділу Держбанку УСРР. Заарештований 10 вересня 1920 р. засідкою СВ Цупнадзвичкому при РНК України в квартирі М. Швайца (Шелоніна) за належність до підпільної організації лівих есерів, яка активно бореться проти рад. влади, 5 листопада 1920 р. звільнений з-під варти, рішення в справі відсутнє. Заарештований 13 лютого 1931 р. за антирад. агітацію, к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 31 грудня 1931 р. як на такого, що не є соціально небезпечним.

СТРЕЛЬЦОВ Олександр Іванович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Уповноважений загальної групи ДТВ ВЧК Півд. залізниці. Заарештований 26 жовтня 1921 р. як член партії лівих есерів, 2 листопада 1921 р. звільнений з-під варти як помилково заарештований, справу закрито Харківською губЧК 19 листопада 1921 р.

СТРЕЛЬЦОВ Омелян Єгорович народився 1902 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у [с. Піски-Радківські

Ізюмського р-ну Харківської обл.]. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 23 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 27 січня 1933 р. (ст. 4 КПК УСРР).

СТРЕЛЬЦОВ Омелян Феогенович народився 1897 р. у с. Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солоне Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 26 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРЕЛЬЦОВ Опанас Омелянович народився 1887 р. у Вовчанському пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл. Чоботар. У 1927—1929 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 31 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРЕЛЬЧЕНКО Григорій Сергійович народився 1910 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 січня 1931 р. за підпал сіна цукрокомбінату ім. Петровського (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 24 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРИЖАК Порфирій Трохимович народився 1897 р. у с. Катеринівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Катеринівка Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 27 лютого 1933 р. (ст. 204 КПК УСРР).

СТРИЖЕНКО (Стриженкова) Марія Дем'янівна народилася 1873 р. у с. Велике Коломийцеве Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала на хут. Велико-Коломийцівський Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 23 квітня 1930 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 29 квітня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невізід і Полтавським окрсудом 27 червня 1930 р. (стат-

ті 54¹⁰, 48 КК УСРР) засуджена на 2 роки позбавлення волі умовно з випробним терміном 3 роки. Реабілітована 19 травня 1995 р.

СТРИЖЕНКО Дмитро Степанович народився 1891 р. у с. Мотузівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі та допомогу бандам під час Громадянської війни (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 23 червня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з наступним висланням за межі Полтавського, Харківського та Дніпропетровського округів. Реабілітований 26 травня 1995 р.

СТРИЖЕНКО Феодосій Степанович народився 1897 р. у с. Линниківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та допомогу білим (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1, 56¹⁷ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

СТРИЖКО Семен Андрійович народився 1900 р. у с. Лозова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Біле Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 жовтня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

СТРИЖКО Федір Андрійович народився 1910 р. у с. Лозова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Біле Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 12 жовтня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

СТРІЛЕЦЬ (Стрельцов) Степан Антонович народився 1881 р. на хут. Нижче Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

на хут. Бестужівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 15 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), звільнений з-під варти 19 травня 1931 р.

СТРІЛЯНИЙ Павло Кузьмич народився 1898 р. у с. Пересічна Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 30 червня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

СТРІЛЬЦОВ Микола Костянтинович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Письменник. Заарештований 8 березня 1934 р. як член к.-р. організації УВО, за проведення шпигунської роботи на території УСРР (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Соловецькому ВТТ у м. Кем. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 17 липня 1989 р.

СТРІЛЬЧЕНКО Єгор Архипович народився 1868 р. у с. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 20 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРОГАНОВ Леонід Сергійович народився 1903 р. у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Зелений Гай Харківської приміської зони. Слюсар ХПЗ. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 11 листопада 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 11 жовтня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРОГИЙ Антон Григорович народився 1883 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Друга Андріїв-

ського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. 26 лютого 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1930 р. за бійку, що вчинив у своєму колишньому будинку, який було передано колгоспу ім. Чубаря (ст. 54⁸ через ст. 7 КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54⁸ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

СТРОГИЙ Антон Микитович народився 1883[4] р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Вантажник паливного складу Харторгу в Харкові. У 1929 р. розкуркулений. У 1929 р. особливою нарадою [при колегії ДПУ УСРР] висланий до Північного краю на 3 роки, на засланні перебував у Архангельській обл., через 7 місяців утік додому. Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 7 квітня 1995 р. і 25 березня 1989 р.

СТРОІВ Василь Макарович народився 1873 р. на хут. Строїв Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Строїв Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 7 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРОМЕЦЬКИЙ Федір Іванович народився 1893 р. у м. Коломия Коломийського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер ХВРЗ. Заарештований 9 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність і зв'язки з Польщею (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ДТВ ДПУ Півд. залізниці 14 січня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР). Розстріляний у Харкові 4 березня 1938 р. за наказом заступника начальника УДБ УНКВС по Харківській обл. від 27 лютого 1938 р. Реабілітований 26 липня 1989 р.

СТРОМКО Василь Ілліч народився 1911 р. у м. Синельникове Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, член ВЛКСМ. Про-

живав у Харкові. Учень Харківського механічного залізничного технікуму. Заарештований [19] лютого 1931 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 29 березня 1957 р.

СТРОНА Кирило Семенович народився 1885 р. на хут. Козачка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козачка Зміївського р-ну. Пломбувальник вагонів на ст. Харків Півд. залізниці. У 1929 р. майно частково конфісковано. Позбавлений виборчих прав з листопада 1927 р. до 2 лютого 1928 р., з лютого 1930 р. до 22 червня 1930 р. і з грудня 1930 р. Заарештований 20 березня 1931 р. як колишній білогвардієць і куркуль, який пробрався працювати на залізницю (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 2 серпня 1932 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УСРР). Заарештований 7 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. виселений до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

СТРУЖКО Леонід Ілліч народився 1903 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Касир заводу «Червоний Жовтень». Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 28 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СТРУК Денис Микитович народився 1877 р. у с. Малий Бурлучок Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Малий Бурлучок Великобурлучького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію проти сільськогосподарських кампаній, розкладницьку роботу в колгоспі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито дільничним пом. прокурора м. Вовчанськ 10 серпня 1931 р. на підставі того, що Струк Д. М. належить до групи середняків.

СТРУКОВ Федір Андрійович народився 1903 р. у с. Боброве [Барнаулського окр. Томської губ.]. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1933 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Слюсар ХТЗ. Заарештований 5 листопада 1933 р. за систематичну антирад. агітацію поміж робітників (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої нара-

ди при колегії ДПУ УСРР від 15 січня 1934 р. позбавлений волі на термін попереднього ув'язнення зі звільненням з-під варти. Реабілітований 25 травня 1995 р.

СТРУНСЬКА Надія Григорівна народилася 1897 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Єврейка, з міщан, освіта середня, позапарт., до 1921 р. член РСДРП(м). Проживала в м. Курськ. Рахівник відділення Держбанку. За ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 травня 1925 р. вислана на Урал на 3 роки. За ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 20 квітня 1928 р. позбавлена права проживання у Москві, Ленінграді, означених губ., Північно-Кавказькому краї, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Заарештована 20 вересня 1930 р. за антирад. агітацію та нелегальну меншовицьку діяльність (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 січня 1931 р. вислана до Середньої Азії на 3 роки. Реабілітована 12 червня 1989 р.

СТРЯПЧИЙ Никифор Трохимович народився 1885 р. у с. Катеринівка Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Сахновшинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований у квітні 1934 р. за участь у к.-р. шкідницькій повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 8 травня 1934 р. (ст. 197 КПК УСРР).

СТУКАЛОВ Єрмолай Артемович народився 1905 р. у с. Кругленьке Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 23 листопада 1932 р. за крадіжку збіжжя, підробку довідок сільради і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. (статті 54¹⁰, 54¹⁴ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

СТУКАЛОВ Семен Артемович народився 1912 р. у с. Кругленьке Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 23 листопада 1932 р. за крадіжку збіжжя, підробку довідок сільради і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. (статті 54¹⁰, 54¹⁴ КК УСРР) висланий

до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

СТУКУН Василь Захарович народився 1889 р. у м. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У [1921 р.] за службу в Добровольчій армії Денікіна позбавлений волі в Тульському концтаборі. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 квітня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, Україні, прикордонних губерніях на 3 роки. Реабілітований 31 травня 1995 р.

СТУС Лука Миронович народився 1881 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну. Завідувач підсобного господарства Печенізького сільськогосподарського товариства. У 1924 р. під слідством органів ДПУ за антирад. діяльність. Заарештований 21 лютого 1931 р. за організацію збройного повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки ДПУ УСРР від 13 серпня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС від 20 листопада 1937 р. Реабілітований 23 травня 1958 р. та 5 квітня 1957 р.

СТУС Парасковія Федорівна народилася 1880 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Печеніги Печенізького р-ну. Селянка-одноосібниця. Заарештована 6 березня 1931 р. за участь у к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки ДПУ УСРР від 13 серпня 1931 р. вислана до Північного краю на 5 років. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 23 травня 1958 р. та 5 квітня 1957 р.

СТЬОПИН Микита Михайлович народився 1889 р. у с. Олешки Калужської губ. Росіянин, із кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідді-

лом ДПУ 11 серпня 1930 р. за відсутності складу злочину.

СТЬОПИН Михайло Петрович народився 1856 р. у с. Олешки Калужської губ. Росіянин, із кустарів, неписьм., позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Кустар. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 11 серпня 1930 р. за відсутності складу злочину.

СУБАЧОВ Купрія Васильович народився 1884 р. у с. Мокроорлівка Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Візник 2-го будівельного р-ну ст. Основа Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений, від висилки втік, майно конфісковано за борги, позбавлений виборчих прав. У червні 1932 р. заарештований за антирад. діяльність Курським оперсектором ДПУ по Центрально-Чорноземній обл. Заарештований 1 березня 1933 р. за приховування куркульського минулого і як соціально небезпечний елемент (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

СУБАЧОВ Нестор Купріянович народився 1914 р. у с. Мокроорлівка Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Візник 2-го будівельного р-ну ст. Основа Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений, виселений з хати, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1933 р. за приховування куркульського минулого і як соціально небезпечний елемент (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

СУБОТА Михайло Степанович народився 1907 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

СУБОТА Яків Калістратович народився 1901 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований Богодухівським райвідділом Харків-

ського оперсектора ДПУ 23 березня 1931 р. за підпал майна артілі «Червоний плугатар», тероризування населення, розповсюдження листівок і анонімок з погрозами членам артілі і відповідальним робітникам (статті 54⁸, 54⁹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СУБОТІН Іван Семенович народився 1882 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Україна». У 1931 р. був заарештований за ст. 54¹⁰ КК УСРР. Заарештований 17 квітня 1932 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором у липні 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КК УСРР).

СУБОТІН Петро Юхимович народився 1883 р., місце народження і партійність невідомі. Росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Службовець Ізюмського військкомату. Заарештований 11 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 25 лютого 1919 р. за відсутності обвинувальних матеріалів зі звільненням з-під варті.

СУВИЛОВ Іван Юхимович народився 1898 р. у с. Головчине Грайворонського пов. Курської губ. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1915—1917 рр. член партії есерів, у 1917—1923 рр. член партії лівих есерів. Проживав у Харкові. Бухгалтер тресту «Свиновод». У 1923 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану на 3 роки. На засланні перебував у містах Полторацьк і Мерв у Туркменській СРР. У 1926 р. позбавлений права проживання в 6 населених пунктах. На початку 1930 р. приїхав до Харкова. Заарештований 12 лютого 1931 р. за антирад. агітацію і к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Свіртабі на ст. Лодейне Поле Кіровської залізниці у Ленінградській обл. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 вересня 1932 р. звільнений з-під варті з позбавленням права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. і Уральській обл., з прикріпленням до визначеного місця проживання на строк, що залишився. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

СУВОРОВ Василь Григорович народився 1899 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Биш-

кін Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У січні 1931 р. розкуркулений. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СУГОКІНЬ Семен Васильович народився 1897 р. у с. Ганнівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганнівка Перша Печенізького р-ну. Без певних занять (до 3 листопада 1931 р. секретар сільради у с. Малий Несвітай Шахтинського р-ну). Заарештований 28 листопада 1931 р. за підозрою в здійсненні теракту над головою артілі у с. Ганнівка Перша (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Печенізьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 березня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

СУДАРСЬКИЙ Григорій Ісакович народився 1907 р. у м. Ковно Ковенського пов. Ковенської губ. Єврей, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Літератор. Заарештований 31 березня 1927 р. за участь у нелегальній анархістській організації та підготовку терактів (ст. 61 КК УСРР), етапований до Москви в розпорядження ОДПУ і ухвалою судової колегії ОДПУ від 31 жовтня 1927 р. (ст. 58⁴ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. До 1930 р. термін покарання відбував у Соловєцькому таборі особливої призначення. Ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 квітня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки, а ухвалою від 4 квітня 1934 р. звільнений із заслання достроково. На 1965 р. проживав у м. Душанбе Таджицької РСР, інспектор відділу культури міськвиконкому. Реабілітований 1 лютого 1965 р.

СУКАЧ Костянтин Денисович народився 1902 р. у м. Тучин Рівненського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Державного артилерійсько-ремонтного дослідного заводу № 2. Заарештований 27 квітня 1933 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 17 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 28 березня 1958 р.

СУЛИМ Тихін Силович народився 1882 р. на хут. Богородичне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Богородичне

Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за участь у к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 8 серпня 1931 р. за недостатності матеріалів для суду. У 1932 р. член колгоспу «Червона зірка». Заарештований 20 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Печенізьким райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 7 лютого 1933 р. за недоведеності складу злочину.

СУЛИМ Юхим Федорович народився 1873 р. у с. Василенкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Василенкове Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1931 р. за агітацію на селі проти заходів рад. влади, розбазарювання майна (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 7 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СУЛИМА Микола Федорович народився 1892 р. у с. Гуляйполе Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник директора Харківського інституту соціального виховання, професор. Заарештований 5 квітня 1931 р. за належність до української націоналістичної організації (ст. 54⁴ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21 березня 1932 р. Після звільнення з-під варти виїхав до м. Євпаторія, працював учителем.

СУМАРОВОКОВ Леонід Миколайович народився 1889 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Автогенник Індубуду, Тракторобуду. У 1920 р. служив у армії Врангеля, заарештований ОВ 2-ї Кінної Армії РСЧА, позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, за ухвалою від 31 березня 1933 р. після відбуття терміна покарання висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

СУМИН Іван Сергійович народився 1883 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 14 лютого 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР),

справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

СУМЦОВ Михайло Іванович народився 1893 р. на хут. Сумці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Санітар-ветеринар підсобного господарства заводу «Серп і молот». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. За рішенням загальних зборів мешканців хут. Сумці від 28 лютого 1931 р. в адмінпорядку висланий до Північного краю. [Утік]. Заарештований 1 лютого 1933 р. Петрівським райвідділком ДПУ за агітацію проти хлібзаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Ізюмської дільниці 17 лютого 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СУПРУН Василь Іванович народився 1883 р. у с. Краснопілля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 23 травня 1933 р. за шпигунську діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР), 5 червня 1933 р. переведений до Психоневрологічної академії для проведення експертизи, справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 28 червня 1933 р. (ст. 4 п. 5 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

СУПРУН Володимир Петрович народився 1891 р. у с. Благодатне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, висланий в Архангельську обл., працював там 2,5 місяця, потім утік із заслання. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Валківським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 3 серпня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

СУПРУН Дмитро Минович народився 1904 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СУПРУН Максим Петрович народився 1889 р. у с. Благодатне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р.

розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

СУПРУН Пилип Ілліч народився 1904 р. у с. Благодатне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Благодатне Валківського р-ну Харківської обл. Заступник голови колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 14 грудня 1932 р. за к.-р. саботаж під час проведення сільгоспкампанії в колгоспі (ст. 54¹⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. У 1934 р. звільнений достроково. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

СУПРУНОВА Марія Дмитрівна народилася 1900 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

СУРЖКО Карпо Пилипович народився 1892 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 24 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

СУРЖКО Кузьма Пилипович народився 1898 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 30 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

СУРЖКО Петро Петрович народився 1884 р. у с. Мотузівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновшинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 жовтня 1929 р. за антирад.

агітацію і ухилення від сплати податків (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

СУРКОВ Євтії Якович народився 1878 р. на хут. Ловейківка [Куп'янського пов.] Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Корніївка Волосько-Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 жовтня 1930 р. за участь у «волинці» на хут. Корніївка (10 жовтня 1930 р.) (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 24 листопада 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований 8 липня 1989 р.

СУРКОВ Петро Дмитрович народився 1869 р. у с. Тихопілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тихопілля Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений, засуджений за невиконання хлібозаготівлі (ст. 58 КК УСРР). Заарештований 5 березня 1931 р. за агітацію проти заходів ради влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

СУРОВЦОВА Надія Віталіївна народилася 1896 р. у Києві. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Аспірантка Харківського інституту народної освіти. Заарештована 29 листопада 1927 р. за шпигунство на користь Польщі та Німеччини (ст. 58⁶ КК РСФРР), етапована до Москви в розпорядження ОДПУ і ухвалою судової колегії ОДПУ від 28 травня 1928 р. (ст. 58⁶ КК РСФРР) позбавлена волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбувала в Ярославському політизоляторі. Ухвалою судової колегії ОДПУ від 16 жовтня 1932 р. після відбуття терміну покарання вислана на Північ на 3 роки. На засланні перебувала в м. Архангельськ Північного краю. У 1936 р. за ухвалою особливої наради позбавлена волі в концтаборі на 5 років. У 1949 р. вислана на Колиму. На засланні працювала швачкою, у 1955—1956 рр. — на Середньокамському райпромкомбінаті. На 1957 р. проживала в Києві. Реабілітована 22 травня 1956 р.

СУСІДКА Василь Васильович народився 1880 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

СУСІДКА Євтихій Микитович народився 1887 р. на хут. Куликівка [Полтавського пов.] Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 вересня 1929 р. за вбивство сільського активіста (ст. 54⁸ КК УСРР), Ізюмським окрсудом 12 січня 1930 р. засуджений на 10 років позбавлення волі в концтаборі та прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований 4 червня 1997 р.

СУСЛІН Микола Григорович народився 1896 р. у [Ярмишанській вол.] Тамбовської губ. Росіянин, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Підпоручик Добровольчої армії Денікіна, полонений будьоннівцями. Заарештований 16 березня 1920 р. як офіцер-перебіжчик і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 березня 1920 р. відправлений до табору військовополонених.

СУСЛОНОВ Іван Федорович народився 1890 р. у с. Іванів Бор Череповецького пов. Новгородської губ. Росіянин, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1919—1927 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом шахтар. Заарештований 12 липня 1929 р. за участь у підпільній антирад. організації децистів (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки, а ухвалою від 14 липня 1932 р. після відбуття терміну покарання висланий до Східного Сибіру на 3 роки. Ухвалою від 22 серпня 1933 р. висланий до Башкирії на термін, що залишився. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

СУХАР Іван Федорович народився 1913 р. у с. Мала Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського планово-економічного інституту. Заарештований 22 вересня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 жовтня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На 1978 р. проживав у с. Цапівка Золочівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 8 серпня 1996 р.

СУХАР Федір Якимович народився 1886 р. у с. Великі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Золочів Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 5 липня 1989 р.

СУХЕЦЬКИЙ Яким Григорович народився 1898 р. у с. Вербка Мурована Летичівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер кулеметної тачанки армії Махна. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

СУХІН Олексій Петрович народився 1905 р. у с. Ходаки Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Наглядач складу НКВС № 185. Заарештований 15 лютого 1934 р. за передачу секретних матеріалів резиденту польської розвідки (статті 54⁶, 54¹⁰ КК УСРР), покінчив життя самогубством: кинувся з вікна 4-го поверху будинку ДПУ УСРР по вул. Дзержинського о 22 год. 45 хв. 8 травня 1934 р., справу закрито ОВ Укрвійськокругу і ДПУ УСРР через смерть обвинуваченого.

СУХІН Семен Олександрович народився 1877 р. у с. Дементіївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дементіївка Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 квітня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Липецьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 12 серпня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

СУХІНА Ілля Михайлович народився 1877 р. на хут. Морозівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм. позапарт. Проживав на хут. Морозівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 12 січня 1933 р.

СУХОМЛІН Андрій Степанович народився 1877 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залиман Савинського р-ну Ізюмського окр. Коваль. Заарештований 2 лютого 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР)

і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

СУХОМЛИН Григорій Петрович народився [або 1873 р., або 1875 р., або 1877 р.] у с. Бригадирівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 8 років. На висланні перебував у м. Архангельськ, через 10 днів утік. Проживав у м. Макіївка Макіївського р-ну. Конох промдприємства. Заарештований 2 жовтня 1931 р. на Ізюмському залізничному вокзалі за втечу з місця вислання і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 грудня 1931 р. (ст. 78 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Харківським облсудом 13 березня 1939 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі у сел. Средникан Далекосхідного краю. Реабілітований 5 липня і 20 листопада 1989 р. та 25 січня 1990 р.

СУХОМЛИН Іван Кирилович народився 1900 р. у с. Черкаське Луганського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну. Технік шахтоуправління у с. Бокове Краснолуцького р-ну на Луганщині. Заарештований 21 листопада 1930 р. на ст. Красний Лиман Півд. залізниці як підозріла особа (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 10 липня 1931 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

СУХОНОСОВ Андрій Степанович народився 1879[80] р. на хут. Осоківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Осоківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 23 серпня 1937 р. у Харкові за рішенням трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 серпня 1937 р. Реабілітований 21 січня 1997 р. та 7 квітня 1989 р.

СУХОНОСОВ Павло Степанович народився 1873 р. на хут. Осоківка Куп'янського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Осоківка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 січня 1997 р.

СУХОРЕБРІЙ Павло Микитович народився 1887 р. у с. Якимівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Якимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Робітник артілі ім. РСЧА. У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 грудня 1932 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

СУХОРУКОВ Іван Федорович народився 1886 р. у с. Сороківка Харківського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

СУШИЛЬНИКОВ Андрій Іванович народився 1910 р. у с. Волобуївка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Волобуївка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

СУШКО Максим Матвійович народився 1892 р. у с. Княже Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Княже Нововодолазького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». Заарештований 19 листопада 1932 р. за агітацію проти господарських політичних кампаній, хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

СУШКО Михайло Ілліч народився 1899 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ.

Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність та зрив колективної сівки з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

СУШКО Петро Васильович народився 1893 р. у с. Собакарівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, парт. невідома. Проживав у с. Собакарівка Нехворощанського р-ну Харківської обл. Експедитор радгоспу ім. Затонського. Заарештований 22 грудня 1932 р. СПВ Харківського облвідділу ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

СУЩЕНКО Григорій Іванович народився 1890 р. у с. Покровське Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Рогозянка Золочівського р-ну Харківської обл. Тесля радгоспу ХЛПРЗ ім. Андреева. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 13 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 31 березня 1933 р. звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє.

СУЩОВ Мирон Іудович народився 1904 р. у с. Вишнева Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вишнева Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 травня 1931 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 вересня 1931 р. (статті 54²,

54⁸, 54¹¹ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 22 червня 1995 р.

СЧАСТЛИВИЙ Тимофій Миколайович народився 1886 р. у с. Дорошенкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорошенкове Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 2 липня 1931 р. на підставі того, що був внесений до списку на вислання до Північного краю.

СЯДРИНСЬКИЙ Захар Тимофійович народився 1894 р. у с. Лозова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у м. Верхнє Лисичанського р-ну Донецької обл. Машиніст Водоканалбуду. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 29 листопада 1932 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

СЯЧИН Олександр Михайлович народився 1907 р. у с. Сахновщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Нехвороща Нехворощанського р-ну Харківської обл. Лікар. Заарештований 10 січня 1934 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на повалення радянської влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки зі звільненням з-під варті і направленням до місця вислання одиночним порядком. Реабілітований 17 червня 1961р.

Т

ТАБАЧНИК Марко Ізраїльович народився [1907 р.] у Києві Київської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Курськ. Безробітний. Заарештований 19 вересня 1930 р. за антирад. агітацію та нелегальну меншовицьку діяльність (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР), справу закрито Курською опергрупою ПП ОДПУ 31 жовтня 1930 р. (статті 204, 161 КПК РСФРР) зі звільненням з-під варті.

ТАЙЦІПІН Яків (Янкель) Симонович народився 1897 р. у м. Конотоп Конотопського пов. Чернігівської губ. Єврей, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель. Заарештований 2 вересня 1924 р. за участь у нелегальній організації «Гехолуц» (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради

при колегії ОДПУ від 24 жовтня 1924 р. висланий до Сибіру на 2 роки. Реабілітований 13 липня 1995 р.

ТАЛАКНЄЄВ Михайло Якович народився 1897 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАЛАКНЄЄВ Петро Якович народився 1908 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта не-

відома, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАЛАШКІН (Толошний) Василь Дмитрович народився 1891 р. у с. Березняки Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березняки Хорольського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Рогозянка». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 травня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 14 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАЛАШКО Григорій Григорович народився 1898 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник за релігійними переконаннями. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ТАМОЗЬКИЙ (рос. Таможский) Дмитро Захарович народився 1900 р. у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківського окр. Бухгалтер правління Дон. залізниці. Заарештований 25 січня 1930 р. за участь у к.-р. угрупованні, к.-р. діяльності (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Помер у 1986 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ТАМОЗЬКИЙ (рос. Таможский) Юхим Захарійович народився 1895 р. у с. Замостя Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Замостя Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. майно конфісковано. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 25 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАНАСЕЙЧУК (Танасечук) Олена Полікарпівна народилася 1888 р. у с. Єричєєво Курської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Затримана охоронцем 17 лютого 1933 р.

у приймальні Голови ВУЦВКУ УСРР Г. І. Петровського за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТАНИГІН Василь Никанорович народився 1886 р. у с. Шестопалове [Щигровського пов.] Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шестопалове Золотухинського р-ну ЦЧО. Золотухинським народом у 1929 р. за невиконання хлібозаготівлі позбавлений волі на 1 рік. У 1930 р. розкуркулений, виїхав до Харкова. Чорнороб ідальні заводу «Серп і молот». Заарештований 26 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ТАНЦУРА Григорій Юхимович народився 1896 р. у с. Березівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Полтавського окр. [Без певних занять]. Заарештований [28 жовтня] 1928 р. за намір вбити активістів села (ст. 54⁸ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 11 квітня 1929 р. за ст. 54⁸ КК УСРР виправданий, а за ст. 33 КК УСРР висланий за межі Полтавського окр. на 3 роки.

ТАНЦУРА Михайло Григорович народився 1897 р. у с. Березівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [28 жовтня] 1928 р. за намір вбити активістів села (ст. 54⁸ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 11 квітня 1929 р. за ст. 54⁸ КК УСРР виправданий, а за ст. 33 КК УСРР висланий за межі Полтавського окр. на 3 роки.

ТАНЦУРА Олексій Данилович народився 1895 р. на хут. Калинове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1933 р. за розкладницьку роботу в колгоспі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ТАНЦУРА Полікарп Іванович народився 1880 р. у с. Чернецьке Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта почат-

кова, позапарт. Проживав у с. Березівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 11 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ТАНЦЮРА Юхим Тимофійович народився 1885 р. у с. Чернецьке Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернецьке Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, був під слідством за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 11 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 18 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ТАРАБАН Степан Павлович народився 1903 р. у с. Чернолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Голова сільради. Заарештований 3 січня 1933 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 27 січня 1933 р. (статті 4, 198 КПК УСРР).

ТАРАБАРА Петро Прокопович народився 1894 р. у с. Нові Роздори Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб ХТЗ. Заарештований 19 березня 1934 р. як член к.-р. організації, що ставила за мету повалення рад. влади шляхом збройного повстання (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ТАРАН Дмитро Федорович народився 1880 р. у с. Хрестище Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Хрестище Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ТАРАН Зосим Трохимович народився 1871 р. у с. Царедарівка Павлоградського пов.

Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Царедарівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений до позбавлення волі на 1 рік. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 26 березня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ТАРАН Корній Микитович народився 1899 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 16 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Краснокутським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 15 серпня 1932 р. за непідтвердженості обвинувачення зі звільненням з-під варті.

ТАРАН Микола Михайлович народився 1908 р. у с. Суха Гомільша Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Суха Гомільша Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 17 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ТАРАН Павло Пилипович народився 1898 р. у с. Радуги Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Радуги Карлівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона армія». Заарештований 18 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 9 квітня 1933 р. за недоведеності складу злочину.

ТАРАН Павло Терентійович народився 1877 р. у с. Хрестище Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Хрестище Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ТАРАН Свиридон Федорович народився 1882 р. у с. Зубівка Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка

Павлоградського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ТАРАН Сергій Семенович народився 1889 р. у с. Привілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Привілля Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАН Трохим Павлович народився 1883 р. на хут. Новоандріївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на куркульському виселку Куземівської сільради Сватівського р-ну. Спецпоселенець, селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений, виселений в адмінпорядку за межі сільради. Заарештований 1 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Сватівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р. через те, що підслідний вже був виселений в адмінпорядку як куркуль.

ТАРАНЕНКО Гаврило Савелійович народився 1883 р. у с. Синичине Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Синичине Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 27 березня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 22 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАНЕНКО Захарій Степанович народився 1900 р. у с. Єнківці Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Єнківці Лубенського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1932 р. за антирад. агітацію та участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 29 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАНЕЦЬ Іван Маркович народився 1906 р. у с. Багата Чернечина Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник.

Заарештований 15 грудня 1928 р. за спробу теракту (зробив постріл у вікно сільради) (ст. 54⁸ через ст. 16—20 КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1991 р.

ТАРАНЕЦЬ Максим Федорович народився 1865 р. у с. Островерхівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківської приміської зони. Торговець худобою. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАНИЧЕНКО Кузьма Якович народився 1875 р. у с. Багата Чернечина Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернечина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 червня 1929 р. за проведення к.-р. агітації і зрив заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ТАРАНОВ Олександр Іванович народився 1892 р. у м. Костянтинград Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [14] січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону та губерніях, а також у прикордонних губ. на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ТАРАНУШЕНКО Степан Андрійович народився 1889 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Професор, директор Харківського музею мистецтв. Заарештований ДПУ УСРР у 1933 р. за участь у к.-р. організації «російсько-український фашистський блок» (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. На 1958 р. проживав у Києві, старший науковий співробітник відділу вивчення народної творчості Академії будівництва та архітектури УРСР. За висновком слідвідділу УКДБ по

Харківській обл. від 24 липня 1958 р. підлягав реабілітації.

ТАРАНУЩЕНКО Дмитро Григорович народився 1906 р. на хут. Копанка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Копанка Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. за участь у підпаленні майна голови Другої Андріївської сільради (ст. 54⁸ КК УСРР), 10 лютого 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Ізюмським окрввідділом ДПУ справу направлено Ізюмському окрпрокурору на закриття за ст. 197 ч. 2 КПК УСРР. Рішення в справі відсутнє.

ТАРАНЦОВ Феодосій Петрович народився 1877 р. у с. Пирого Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківської приміської зони. Помічник начальника лінійного роз'їзду 31 км Полтава — Люботин. Заарештований 21 березня 1933 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ТАРАСЕВИЧ Микола Миколайович народився 1886 р. у с. Старе Мажарове Костянтинградського пов. Полтавської губ. [Українець], із священнослужителів, освіта середня духовна, позапарт. Проживав у с. Старе Мажарове Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за релігійну пропаганду та заклик до непокори рад. владі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Полтавським окрєсудом 24 червня 1930 р. (статті 54¹⁰, 33 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з висланням за межі України після відбуття терміну покарання на 3 роки. Реабілітований 21 листопада 1994 р.

ТАРАСЕНКО Андрій Андрійович народився 1891 р. у сел. Панютине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Синельникове Синельниковського р-ну Дніпропетровської обл. Помічник машиніста депо ст. Синельникове Півд. залізниці. Позбавлений виборчих прав до 1930 р. Заарештований 20 березня 1932 р. за проведення к.-р. агітації серед пасажирів ст. Лозова (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Лозівської дільниці 29 липня 1932 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ТАРАСЕНКО Василь Григорович народився 1893 р. у Полтавській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тарасенко Лозівського р-ну Харківського

окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 жовтня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1995 р.

ТАРАСЕНКО Григорій Михайлович народився 1901 р. на хут. Котлярівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Котлярівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 17 жовтня 1930 р. за непідтверженості обвинувачення.

ТАРАСЕНКО Іван Йосипович народився 1867 р. у с. Межиріч Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дмитро-Межерицький Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12 березня 1930 р.

ТАРАСЕНКО Марфа Іванівна народилася 1889 р. у с. Карпівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Карпівка Шандриголівського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештованою не була, під слідством з 4 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрввідділом ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ТАРАСЕНКО Микола Романович народився 1904 р. на хут. Білий Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав в урочищі Бородавчине Білянської сільради Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Вишневий сад». З липня 1930 р. до березня 1931 р. під слідством Куп'янського райапарату Харківського оперсектора ДПУ за підозрою в бандитизмі. У кінці 1932 р. заарештований Куп'янською райміліцією на 18 діб. Заарештований 23 жовтня 1933 р. за розповсюдження прокламацій к.-р. характеру, що містили заклик до організації збройного загону «Зелена армія» для розвалу колгоспів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР

від 24 лютого 1934 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ТАРАСЕНКО Мусій Іванович народився 1880 р. у с. Кручик Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кручик Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 14 травня 1931 р. за підпал господарств активістів (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 листопада 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАСЕНКО Олексій Григорович народився 1899 р. у с. Стариця Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 15 січня 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у Вишерському таборі у сел. Мала Вижаїха Уральської обл. ВТ Воронежського фронту 19 липня 1943 р. (ст. 58¹⁰ ч. 2 із санкції ст. 58² КК РРФСР) засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 10 років з обмеженням прав на 3 роки. Термін покарання відбував в Усольтабі в м. Солікамськ у Молотовській обл. Помер 17 жовтня 1944 р. у місцях позбавлення волі. Реабілітований 7 липня 1989 р. і 12 вересня 1996 р.

ТАРАСЕНКО Петро Дмитрович народився 1898 р. у с. Попасна Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Горохуватка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 22 березня 1932 р. за організаційну діяльність, спрямовану на підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 8 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Висланий в адмінпорядку до Північного краю на 3 роки.

ТАРАСЕНКО Платон Прокопович народився 1887 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ТАРАСЕНКО Полікарп Іванович народився 1885 р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Краматорськ Сталінської обл. Робітник металургійного заводу. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 8 лютого 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1933 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. На 1960 р. проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 16 січня 1961 р.

ТАРАСЕНКО Трохим Миколайович народився 1876 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ТАРАСЕНКО Федір Никифорович народився 1878 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1931 р., під слідством Балаклійського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Реабілітований 13 липня 1995 р.

ТАРАСЕНКО Феодосій Леонтіївич народився 1898 р. на хут. Білий Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Білий Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за агітацію проти колгоспів (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ТАРАСОВ Іван Варфоломійович народився 1875 р. у с. Боршова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Боршова Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На заслання пере-

бував у [м. Архангельськ] Північного краю. За ухвалою від 28 вересня 1932 р. у порядку постанови ЦВК СРСР від 21 вересня 1932 р. амністований, дозволено вільне проживання по СРСР.

ТАРАСОВ Іван Кузьмич народився 1901 р. у с. Волобуївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волобуївка Балаклійського р-ну. Член колгоспу. Заарештований 23 серпня 1931 р. за підготовку збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 3 вересня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАСОВ Олександр Леонтьович народився 1888 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований [8] березня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 10 липня 1932 р.

ТАРАСОВ Олексій Григорович народився 1895 р. у с. Стрілецька Слобода Волоколамського пов. Московської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Канцелярист Харківського артскладу. Заарештований 9 червня 1920 р. за анархізм і класову приналежність, справу закрито колегією Харківської губЧК 13 червня 1920 р. зі звільненням з-під варті із забороною працювати на артилерійських і вогнескладах.

ТАРАСОВ Олексій Євтихійович народився [1914 р.] і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., член ВЛКСМ. Учень школи ФЗУ ХЕМЗу. Заарештований 29 червня 1932 р. СПВ Харківського облвідділу ДПУ за розповсюдження к.-р. листівок і здійснення написів к.-р. змісту в цехах і ФЗУ ХЕМЗу (ст. 54¹¹ КК УСРР), 15 липня 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ТАРАСОВ Павло Дмитрович народився 1873 р. у с. Борщова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщова Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 вересня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ТАРАСОВ Федір Пилипович народився 1896 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Хар-

ківської губ. Росіянин, із селян, позапарт. Проживав у с. Суха Балка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 30 грудня 1932 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 4 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТАРАСЮК-ПІНЧУК Михайло Іванович народився 1886 р. у с. Бонча Холмської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у минулому член УПСР. Проживав у Харкові. Працівник Інституту прикладної ботаніки. Заарештований 19 грудня 1930 р. за належність до к.-р. організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років, ухвалою від 11 грудня 1933 р. достроково звільнений з-під варті. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ТАРАТУШКА Андрій Семенович народився 1912 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківської обл. Тракторист Богодухівської МТС. Заарештований 4 травня 1933 р. за зрив робіт з підготовки до сівби (статті 54⁹, 54¹⁴ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 1 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАТУШКА Іван Максимович народився 1885 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 серпня 1930 р. звільнений з-під варті, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАТУШКА Марфа Платонівна народилася 1878 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала у с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Позбавлена виборчих прав, була поновлена. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРАТУШКА Семен Григорович народився 1893 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян,

освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Мусієнків Богодучівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ТАРБАШКОВА Зінаїда Іванівна народилася 1897 р. у Мелітопольському пов. Таврійської губ. Росіянка, із селян, освіта середня, позапарт., у минулому член партії есерів. Проживала в Харкові. Медпрацівник 20-ї рад. лікарні. Заарештована 24 червня 1922 р. за зв'язок з партією есерів, 3 вересня 1922 р. звільнена з-під варт на підписку про невиїзд і комісією НКВС з адмінвизань 27 грудня 1922 р. за активну роботу в партії есерів (ст. 61 КК УСРР) вислана до Туркестану на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 грудня 1925 р. позбавлена права проживання в Московській, Ленінградській губ. і Україні на 3 роки.

ТАРГАШ Йосип Францович народився 1893 р. у м. Сосновиця провінції Силезія Австро-Угорської імперії. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Липовий Гай Харківської приміської зони. Робітник ХПЗ. Заарештований 16 червня 1931 р. за шпигунську діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 9 липня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ТАРІЛЬНИК Гнат Олексійович народився 1903 р. у с. Паталахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Паталахівка Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований [11] січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), помер 7 березня 1931 р. у лікарні Харківського інституту психіатрії [від виснаження організму], справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 березня 1931 р. через смерть підслідного.

ТАРНАВСЬКИЙ Проспер Генріхович народився 1881 р. у м. Вороновиця Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського художнього інституту. Заарештований 7 квітня 1933 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), 21 травня 1933 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Харківського обл. відділу ДПУ 1 липня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 26 червня 1936 р. за шпигунство (ст. 54⁶ через ст. 20 КК УСРР),

справу закрито ОВ УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1936 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний у Харкові 24 листопада 1937 р. за рішенням НКВС і прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. Реабілітований 11 вересня 1957 р.

ТАРПІНЯНЦ Мовсес Піросович народився 1885 р. у Туреччині. Вірмен, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-булочник. Заарештований 13 серпня 1932 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 16 серпня 1932 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 10 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), підписку про невиїзд анульовано.

ТАРСУКОВ Степан Пилипович народився 1904 р. у с. Старовірівка Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 25 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАРУСИН Андрій Трифонович народився 1865 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Введенка Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 січня 1930 р. Харківським окр. відділом ДПУ за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

ТАРУСИН Василь Андрійович народився 1912 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Введенка Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством Харківського окр. відділу ДПУ з 4 січня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

ТАРУСИН Костянтин народився і проживав у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований у травні 1919 р. за опір продрозкладці, міжвідомчою комісією Ізюмської повітЧК і ОВ 13-ї армії 12 травня 1919 р. звільнений на поруки Гусарівського волревкому. Рішення в справі відсутнє.

ТАРШИС Ілля Григорович народився 1900 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов.

Таврійської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1919—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 22 квітня 1929 р. за участь у підпільній антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при ОДПУ від 24 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Казахстану на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 30 квітня 1931 р. Повернувся до Харкова, на 1932 р.— заступник директора Харківської міськспоживспілки. Заарештований 16 жовтня 1932 р. за участь у антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ 7 грудня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) за браком матеріалів для притягнення до суду. У 1936 р. уповноважений тресту «Союззаготпостач». За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР за к.-р. троцькістську діяльність висланий до Свердловської обл. на 5 років. У 1938 р. проживав у м. Свердловськ Свердловської обл., завідувач відділу постачання та збуту Облхарчпромспілки. Заарештований 31 травня 1938 р. УНКВС по Свердловській обл. (ст. 54¹⁰ КК УРСР), етапований до Харкова в розпорядження УНКВС по Харківській обл., справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 грудня 1938 р., направлений до місця попереднього вислання в Свердловській обл. Реабілітований 22 травня 1989 р.

ТАТАРА Петро Федорович народився 1886 р. у с. Нове Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ТАТАРЕНКО Антон Кузьмич народився 1891 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 27 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1995 р.

ТАТАРЕНКО Павло Кузьмич народився 1876 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Хар-

ківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 27 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1995 р.

ТАТАРЕНКОВ (Татаренко) Федір Антонович народився 1895 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. Майно конфісковано. Заарештований 21 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Помер у 1962 р. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ТАТАРИН Парамон Аврамович народився 1891 р. у с. Гаврилівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять, як куркуль виключений з колгоспу. Заарештований 10 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ТАТАРИНОВ Іван Дем'янович народився 1879 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник, виключений з колгоспу. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію та шкідництво під час роботи в колгоспі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 березня 1931 р. звільнений з-під варті, справу закрито помічником Чугуївського дільничного прокурора 18 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТАТАРКІН Дмитро Максимович народився 1913 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Багата Чернечина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ТАТАРКО Андрій Сергійович народився 1899 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноград-

ського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернещина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Перебував під судом за ст. 58 КК УСРР, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за к.-р. агітацію і зрив заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ТАТАРКО Іларіон Іванович народився 1904 р. на хут. Татарки Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Татарки Лозівського р-ну Харківської обл. Бригадир радгоспу «Комуніст». Заарештований 5 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації, шкідницьку діяльність (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 11 квітня 1933 р. зі звільненням з-під варті.

ТАТАРКО Максим Григорович народився 1883 р. у с. Багата Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 червня 1929 р. за антирад. агітацію та невиконання хлібозаготівлі і Полтавським окрсудом 20 липня 1929 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і за ст. 33 КК УСРР виселений за межі Полтавського, Дніпропетровського і Харківського округів. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ТАТАРКО Мойсей Микитович народився 1883 р. у с. Павлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 вересня 1929 р. за зрив селянського сходу, спробу побиття голови сільради та уповноваженого РВК (статті 71 ч. 2, 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 12 грудня 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі із суворого ізоляцією та пораженням у правах на 5 років з позбавленням права проживання в Харківському окр. на 5 років. Помер 22 квітня 1930 р. у лікарні Харківського бупру № 1. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ТАТАРКО Олексій Митрофанович народився 1908 р. на хут. Дубинівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із се-

лян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дубинівка Лозівського р-ну Харківської обл. Завгосп ферми № 1 радгоспу «Комуніст». Заарештований 10 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1933 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На 1960 р. проживав на хут. Дубинівка Лозівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 14 січня 1961 р.

ТАТАРСЬКИЙ Олексій Феодосійович народився 1904 р. у с. Покровське Охтирського пов. Харківської губ. Національність, походження, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Боєць 1-го Марковського полку армії Врангеля. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ТАТАРЧЕНКО Іван Зіновійович народився 1902 р. на хут. Новий Чизвик Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 лютого 1930 р. як член куркульського угруповання, яке проводило антирад. роботу з метою підбурювання селян на повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ТВЕЛЕНЄВ Олексій Михайлович народився 1870 р. у [с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ.]. Росіянин, [із селян], освіта початкова, [позапарт.]. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 березня 1930 р. звільнений з-під варті, справу не завершено.

ТВЕРДОСТУП Данило Минович народився 1887 р. у с. Корсунівка Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Корсунівка Чорнухинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 березня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 29 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТВЕРДОСТУП Федір Матвійович народився 1888 р. у с. Корсунівка Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корсунівка Чорнухинського р-ну Харківської обл. Се-

лянин-одноосібник. Заарештований 13 березня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 29 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТВЕРДОХЛІБ Гаврило Іванович народився 1873 р. на хут. Колісниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Колісниківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТВЕРДОХЛІБ Іван Андрійович народився 1877 р. у с. Велика Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Цапівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 вересня 1929 р. за систематичну антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, звільнений 3-під варти достроково за ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 серпня 1932 р. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ТВЕРДОХЛІБ Олександр Демидович народився 1888 р. у с. Мала Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 жовтня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію з метою зриву кампанії та заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ТВЕРДОХЛІБ Пилип Павлович народився 1892 р. у с. Пересічна Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківської приміської зони. Пічник. Заарештований 19 лютого 1932 р. Харківським оперсектором ДПУ як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ТВЕРДОХЛІБОВ Денис Андрійович народився 1884 р. на хут. Козельський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козельський Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарешто-

ваний 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12 березня 1930 р.

ТВЕРЕТНИКОВ Андрій Петрович народився 1887 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Олександрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 р. (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 12 липня 1989 р.

ТВЕРЕТНИКОВ Архип Андрійович народився 1908 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Олександрівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червоний Жовтень» у сел. Мерефа Харківського р-ну. Заарештований 1 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 20 серпня 1932 р. (ст. 198 КПК УСРР).

ТВИЛЕНЄВ Федір Данилович народився 1891 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1931 р. за агітацію проти кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського оперсектора ДПУ 20 липня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ТЕВ'ЯШОВ Ігор Миколайович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Секретар-інструктор бібліотечного підвідділу Наркомату освіти УСРР. Заарештований 31 травня 1922 р. за зв'язок з партією есерів, 31 серпня 1922 р. звільнений 3-під варти на підписку про невиїзд і комісією НКВС з адмінвизлянь 27 грудня 1922 р. за активну роботу в партії есерів (ст. 61 КК УСРР) висланий до Туркестану на 3 роки. Термін заслання відбував у м. Самарканд. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 грудня 1925 р. позбавлений права проживання в Московській, Ленінградській губ. і Україні на 3 роки.

ТЕГІН Федір Савелійович народився 1899 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник.

Заарештований 15 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 квітня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

ТЕЛИК Кузьма Лукич народився 1874 р. у с. Дмитрівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 16 липня 1930 р. за належність до к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки.

ТЕЛИК Никифор Кузьмич народився 1905 р. у с. Дмитрівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений на підписку про невізд 21 жовтня 1930 р., справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕЛИЧКО Дмитро Трохимович народився 1893 р. у с. Лютівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лютівка Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований [6] березня 1932 р. за антирад. агітацію і спробу вбивства представника рад. влади (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) звільнений з-під варті 21 березня 1932 р., справу закрито Золочівським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 30 березня 1932 р. за відсутності складу злочину.

ТЕЛИЧКО Микола Васильович народився 1870 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рокитне Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1924 р. частину майна конфісковано. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію проти політкомпаній на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Нововодолазьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 6 червня 1931 р. Висланий в адмінпорядку в 1931 р.

ТЕЛІГА Микола Якович народився 1903 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плисове Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня

1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ТЕЛЬНИЙ Іван Якович народився 1881 р. у с. Велика Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Цапівка Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Котлас Північного краю. Реабілітований 12 серпня 1988 р.

ТЕЛЬНИЙ Микола Сергійович народився 1881 р. у с. Бірки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бірки Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТЕЛЬНИЙ Павло Степанович народився 1883 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1922 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 вересня 1929 р. за підготовку збройного повстання (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і судовою колегією ОДПУ 18 січня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна, крім частини, визначеної для родини за трудовою нормою. Розстріляний 4 лютого 1930 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ТЕЛЬНИЙ Семен Євтейович народився 1898 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Кочегар котельної Державної електростанції № 2. Заарештований 27 січня 1933 р. за навмисно невірне використання апаратури котла на електростанції № 2 (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито ЕКВ Харківського облвідділу ДПУ 25 березня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТЕЛЬНИЙ Семен Павлович народився 1911[2] р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просяне Ново-

володязького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу не завершено.

ТЕЛЬНИЙ Тихін Пилипович народився 1867 р. у с. Велика Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Цапівка Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав як церковний староста. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований [10 березня 1932 р.] за побиття представника сільради і виступ проти хлібзаготівлі (ст. 54¹⁰, 71 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Золочівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ УСРР 4 квітня 1932 р. Висланий в адмінпорядку за межі України в квітні 1932 р.

ТЕЛЬНИЙ (Томенко) Антон Олександрович народився 1903 р. у с. Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогозянка Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, висланий [за межі України]. Заарештований 18 травня 1932 р. за втечу з місця вислання та підробку документів (статті 68, 81 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ТЕЛЬНОВ Гаврило Мойсейович народився 1879 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня та 20 листопада 1989 р.

ТЕМЕЦЬКИЙ (Тимецький) Петро Дмитрович народився 1892 р. у м. Роздол [Жидачівського окр.] провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з кустарів, освіта незакінчена вища, у 1926—1933 рр. член ВКП(б), колишній член УСДП і КПЗУ. Проживав у Харкові. Викладач ХАІ і комсомольської школи при заводі «Серп і молот». Заарештований 1 квітня 1934 р. як член к.-р. організації УВО за підготовку терористичних актів, шпигунську роботу на користь Польщі (стат-

ті 54⁴, 54⁶, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОНі. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою судової трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 15 грудня 1989 р.

ТЕМНИЙ Феодосій Галактіонович народився 1872[82] р. у с. Грушоваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Диякон. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1930 р. за релігійну агітацію проти рад. влади (ст. 54¹⁰ ч.2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. У 1937 р. проживав у с. Грушоваха Петрівського р-ну Харківської обл., без певних занять. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. Реабілітований 25 травня 1995 р. і 5 червня 1989 р.

ТЕПЛОВ Опанас Абрамович народився 1872 р. у с. Каплина Старооскольського пов. Курської губ. [Росіянин], із селян, письм., позапарт. Без постійного місця проживання. Без певних занять. Заарештований [28] травня 1920 р. у м. Дмитрівськ Таганрозького окр. обл. Війська Донського комендатурою 157-го етапу Півд.-Зах. фронту за службу в білих та ухвалою ОВ Півд.-Зах. фронту від 29 травня 1920 р. направлений до Української трудової армії.

ТЕППЕР Ісак Якович народився 1901 р. у м. Любар Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, із священнослужителів, освіта середня, анархо-синдикаліст з 1917 р., у 1925—1927 рр. кандидат учлени ВКП(б). Проживав у Харкові. Безробітний. Під слідством ОВ Півд.-Зах. фронту у травні 1920 р. як анархіст. Заарештований 29 січня 1921 р. за анархістські переконання, 14 лютого 1921 р. звільнений з-під варти на підписку про шоденну явку до комендатури Харківської губЧК, справу закрито колегією СОВ Харківської губЧК 2 квітня 1921 р. Заарештований 23 березня 1936 р. за активну участь у к.-р. троцькістській роботі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито 2-м відділом ГУДБ НКВС СРСР 16 серпня 1936 р. зі звільненням з-під варти.

ТЕПФЕР Ганна Василівна народилася 1893 р. у с. Баринове Мешовського пов. Калужської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова,

позапарт. Проживала в сел. Високий Харківської приміської зони. Робітниця Харківської лялькової фабрики. Заарештована 16 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 листопада 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невізід, справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 28 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕПФЕР Євген Євгенович народився 1893 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. Безробітний, за фахом бухгалтер. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 15 грудня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невізід, справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 28 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 11 лютого 1933 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 13 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕРЕНІН Олександр Кузьмич народився 1888 р. у с. Асіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Асіївка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 5 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТЕРЕНТЬЄВ Леонід Михайлович народився 1882 р. у м. Щигри Щигрівського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківської облспоживспілки. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Українськоокругу і ДПУ УСРР 17 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТЕРЕНТЬЄВ Олександр Захарович народився 1894 р. у с. Износково Льговського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., з 1931—1932 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Жихар Харківської приміської зони. Помічник машиніста паровозної бригади депо «Основа» Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1933 р. за те, що був розкуркулений, позбавлений виборчих прав, підлягав висилці на Північ, мав найману робочу силу (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР

від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Звільнений достроково за ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р., справу закрито. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

ТЕРЕНЯ Микола Григорович народився 1894 р. у м. Ялта Ялтинського пов. Таврійської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. Скрипаль-альтист Української філармонії у Харкові. Заарештований 27 листопада 1932 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 січня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Під слідством Харківського облуправління НКВС з 28 вересня 1935 р. до 2 лютого 1936 р., справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ТЕРЕХ Василь Олексійович народився 1867 р. на хут. Терехи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Терехи Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1924 р. розкуркулений. Заарештований 31 січня 1930 р. за групову агітацію проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 16 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невізід, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 16 березня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕРЕХ Кирило Кузьмич народився [1864 р.] на хут. Терехи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Терехи Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ТЕРЕХ Лука Степанович народився 1902 р. на хут. Терехи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Терехи Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ТЕРЕХ Павло Кузьмич народився 1852 р. на хут. Терехи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Терехи Харківського р-ну Хар-

ківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 15 лютого 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕРЕХОВ Дмитро Опанасович народився 1876 р. у с. Надеждине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Надеждине Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 лютого 1993 р.

ТЕРЕШКОВ Федір Васильович народився 1906 р. у колонії Серафимівка Кокчетавського пов. Акмолінської обл. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у РСЧА в м. Новочеркаськ Ставропольського окр. Червоноармієць 3-го ескадрону 5-ї кавдивізії. Заарештований 27 лютого 1930 р. за антирад. погляди на політику хлібозаготівлі та колективізації, антирад. розмови і здійснення теракту (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ухвалою трійки при ПП ОДПУ Північно-Кавказького краю від 11 липня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 16 січня 1997 р.

ТЕРЕЩЕНКО Ганна Петрівна народилася 1910 р. у с. Сомівка Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, письм., позапарт. Проживала в с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 20 березня 1930 р. за участь у селянських заворушеннях, к.-р. агітацію та зрив колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 16 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР) засуджена на 1 рік 6 місяців позбавлення волі, а рішенням Найвищого Суду УСРР від 14 червня 1930 р. термін покарання визнано умовним з випробним терміном 3 роки, з-під варті звільнена. Реабілітована 20 жовтня 1993 р.

ТЕРЕЩЕНКО Герман Павлович народився 1875 р. у с. Кегичівка Костянтинівградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ТЕРЕЩЕНКО Єгор Петрович народився 1873 р. у с. Ганнине Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рудаївка Павлоградського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ТЕРЕЩЕНКО Іван Калістратович народився 1893 р. на хут. Новодмитрівський Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 14 липня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Барвінківським райвідділом ДПУ 14 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕРЕЩЕНКО Парасковія Григорівна народилася 1891 р. Місце народження і національність невідомі. Із селян, неписьм., партійність невідома. Проживала в м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Наймичка. Заарештована 31 січня 1919 р. за шпигунство, справу закрито Ізюмською повітЧК 25 лютого 1919 р. зі звільненням з-під варті.

ТЕРЕЩЕНКО Федір Гаврилович народився 1907 р. на хут. Дороган Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківської приміської зони. Робітник Харківської канатної фабрики. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 20 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕРЕЩЕНКО Федір Петрович народився 1884 р. у с. Ганнине Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рудаївка Павлоградського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років, а ухвалою трійки при колегії НКВС УСРР від 11 січня 1936 р. достроково звільнений. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ТЕРЕЩЕНКО Юхим Андрійович народився 1905 р. у с. Санжаро-Тернуватське Костян-

тиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Санжаро-Тернуватське Сахновщинського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 грудня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ТЕРЕЩЕНКО Яків Гаврилович народився 1899 р. у с. Островерхівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Островерхівка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 27 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Михайло Андрійович народився 1907 р. у м. Старий Самбір Старосамбірського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Інституту педпрофосвіти. Заарештований 5 червня 1933 р. як член к.-р. організації УВО, за підготовку збройного повстання (статті 54⁴, 54⁶, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 листопада 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОНі. Розстріляний у пустощі Койранкангас під с. Токсово Ленінградської обл. 8 грудня 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 25 листопада 1937 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РРФСР). Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ТЕРНОВИЙ Роман Леонтійович народився 1900 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківського окр. Член колгоспу «Червоне село». Заарештований 10 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 14 травня 1930 р. за недостатності обвинувальних даних.

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ Дмитро Хомич народився 1908 р. і проживав у с. Лиман Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, [позапарт.]. Без певних занять. Під слідством особвідділку № 2 ОВ ВЧК 8-ї армії за службу в повітовій державній варті за денікінської влади. Справу закрито особвідділком № 2 ОВ ВЧК 8-ї армії 5 січня 1920 р. зі звільненням з-під варті.

ТЕРПОГОСЯН Акоп Аветисович народився 1892 р. у с. Мохургут Ерзерумського вілайєту Туреччини. Вірмен, підданий Персії, з кустарів, письм., позапарт. Проживав у Харкові. Пекар-кустар. Заарештований 28 жовтня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 січня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором ДПУ УСРР 25 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1935 р. висланий за межі СРСР. Помер у 1971 р. у м. Тегеран в Ірані.

ТЕРПОГОСЯН Богос Кіропович народився 1898 р. у с. Поршен, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пекар-кустар. Заарештований 14 серпня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 січня 1933 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Східного Сибіру на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ТЕРСАРКІСЯН Хосров (Харор) Казарович народився 1878 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар. Заарештований 14 вересня 1928 р. за належність до підпільної антирад. партії «Дашнакцутюн» (ст. 54⁴ КК УСРР), 6 жовтня 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 8 січня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з anulованням підписки про невиїзд. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. висланий до Північного Казахстану на 5 років. На засланні перебував у Ентекшадерському р-ні Акмолінської обл., звільнений 6 лютого 1943 р. Реабілітований 23 березня 1956 р.

ТЕРТИЧНА Катерина Данилівна народилася 1871 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 9 серпня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕРТИЧНИЙ Василь Іванович народився 1898 р. на хут. Короткий Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Короткий Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. Харківським оперсектором ДПУ за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ТЕРТИШНИЙ Василь Якович народився 1881 р. у с. Багата Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 червня 1929 р. за антирад. агітацію та невиконання хлібозаготівлі і Полтавським окрсудом 20 липня 1929 р. (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і за ст. 33 КК УСРР виселений за межі Полтавського, Дніпропетровського і Харківського округів. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ТЕРЬОХІН Петро Васильович народився 1897 р. у с. Савинці Оханського пов. Пермської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Боець армії Колчака, РСЧА, армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. як махновець відправлений до концтабору.

ТЕСЛЕНКО Іван Матвійович народився 1885 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Продавець пива Балаклійського пивного складу. Заарештований 25 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 30 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕСЛЕНКО Микита Денисович народився 1885 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 січня 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ТЕСЛЕНКО Микола Григорович народився 1876 р. у с. Вертіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вертіївка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТЕСЛЕНКО Олександр Федорович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Кустар.

У 1919 р. під слідством за к.-р. діяльність. У 1923 р. під слідством за службу в білих. Заарештований 8 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, звільнений з-під варти достроково за ухвалою від 23 березня 1930 р. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ТЕСЛЕНКО Павло Гнатович народився 1905 р. на хут. Тесленківський Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Артищеве Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 липня 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 листопада 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ТЕСЛЕНКО Семен Якович народився 1887 р. у с. Басівка Суджанського пов. Курської губ. Українець, походження невідоме, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Директор радгоспу ім. Андреева, ст. Пересічна Півд. залізниці. Заарештованим не був, під підпискою про невиїзд з 5 вересня 1932 р. за статтями 54⁷, 54¹⁰, 100 ч. 1 КК УСРР. Лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (ст. 99 КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі умовно з випробним терміном 3 роки. Реабілітований 4 лютого 1992 р.

ТЕСЛЕНКО Федір Федорович народився 1911 р. у с. Федорівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Червоноармієць 69-го стрілецького полку РСЧА, який дислокувався в Харкові. Заарештований 14 квітня 1933 р. ОВ Харківського облвідділу ДПУ за антирад. агітацію, спрямовану на розклад червоноарміїців (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 7 липня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕСЛЮК Григорій Мойсейович народився 1875 р. у с. Новий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1995 р.

ТЕСЛЯ Ганна Петрівна народилася [1886 р.] у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ.

Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. У 1921 р. під слідством за участь у Ков'язькому повстанні. Заарештована 13 червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги у 1920 р. (ст. 58 КК УСРР), 1 липня 1923 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ТЕСЛЯК (Цеслік) Броніслав-Альфред Йосифович народився 1893 р. у м. Надвірна Надвірнянського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець [поляк], з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1923—1925 рр. член КПЧ, у 1925—1928 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у сел. Люботин Люботинського р-ну Харківського окр. Кондуктор на ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 28 серпня 1928 р. за перевищення влади, що виявилось в незаконному вилученні документів у пасажирів з невідомою метою (ст. 54⁶ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 грудня 1928 р. з-під варти звільнений. Заарештований 19 березня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 вересня 1933 р. за недоведеності складу злочину. Лінійним судом Півд. залізниці 19 вересня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Магадані. Особливою нарадою при МДБ СРСР 9 грудня 1950 р. висланий на поселення до Красноярського краю під нагляд органів МДБ. Реабілітований 28 жовтня 1993 р. та 20 вересня 1958 р.

ТЕТЕРЯТНИК Олексій Антонович народився 1888 р. у с. Великі Хутори Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Великі Хутори Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЕТЯНЧЕНКО (Татянченко) Іван Іванович народився 1895 р. у с. Вільхуватка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бородоярський Балаклійського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Братське Озеро Півд. залізниці. У 1930 і 1932 рр. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1933 р. за приховування свого соціального походження (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 20 березня 1933 р.

ТЕТЯНЧЕНКО (Татянченко) Костянтин Семенович народився 1911 р. у с. Пришиб Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пришиб Балаклійського р-ну Харківської обл. Кондуктор ст. Зміїв Півд. залізниці. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 26 травня 1932 р. за підготовку збройного нападу на артіль с. Пришиб (ст. 56¹⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 квітня 1995 р.

ТИЗЕНГАУЗЕН Адольф Олександрович народився 1895 р. у с. Маслово Єфремівського пов. Тульської губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну. Ветеринарний лікар 12-го запасного кавескадрону. Заарештований 27 грудня 1930 р. за участь у к.-р. організації, що ставила собі за мету повалення рад. влади (ст. 54⁴ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 14 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Під слідством ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин з 26 липня 1938 р. до 23 квітня 1939 р., справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМКО Аркадій Петрович народився 1900 р. на хут. Тимків Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Тимківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 квітня 1933 р. за антирад. агітацію та участь в організованому саботажі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), Куп'янським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 1 червня 1933 р. справу виділено в окреме провадження і оголошено в розшук підслідного.

ТИМОФЄЄВ Леонтій Семенович народився 1902 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Завідувач Борівського магазину Хаторгу. Заарештований 30 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 13 жовтня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ТИМОФЄЄВ Павло Іванович народився 1893 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер тресту Канатдортранс. Заарештований 15 грудня 1933 р. за участь у к.-р. есерівській організації та шпигунську роботу на користь

Польщі (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ТИМОФЄЄВ Терентій Григорович народився 1874 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Зміївським нарсудом 23 травня 1931 р. висланий за межі сільських місцевостей України (ст. 34 КК УСРР). Народним судом Зміївського р-ну 23 травня 1931 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ТИМОФЄЄВ Федір Іванович народився 1859 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Диякон. Заарештований 3 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окр.відділом ДПУ 24 березня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМОХА Андріян Григорович народився 1878 р. у с. Климівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Олександрівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТИМОХА Дем'ян Андрійович народився 1914 р. на хут. Олександрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Олександрівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Чорнороб Краматорського відділення Укрпайбуду. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ТИМОХА Іван Григорович народився 1881 р. у с. Климівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Олександрівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агі-

тацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТИМОШЕВ Роман Йосипович народився 1886 р. у с. Ревуче Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ревуче Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 21 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ТИМОШЕВСЬКИЙ Андрій Юрійович народився 1901 р. у с. Жорівка Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Києві. Інструктор київської бази Книгоспілки. Заарештований як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1931 р. позбавлений волі на 3 роки умовно, звільнений з-під варті 3 березня 1931 р. і виїхав до м. Ніжин. У 1937 р. за антирад. агітацію (репресивний орган у справі не вказаний) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 травня 1989 р.

ТИМОШЕНКО Ананій Захарович народився 1900 р. у с. Коробівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ТИМОШЕНКО Корній Семенович народився 1884 р. у с. Гаврилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1920 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ТИМОШЕНКО Костянтин Дмитрович народився 1887 р. у с. Високе Старобільського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, письм., позапарт. Проживав у с. Високе Троїцького

р-ну. Селянин-одноосібник. 24 лютого 1931 р. розкуркулений за невиконання хлібозаготівлі, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 травня 1931 р. за антирад. агітацію, зрив колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), висланий до Північного краю на 5 років в адмінпорядку за висновком прокурора Сватівської дільниці від 12 травня 1931 р., справу закрито Троїцьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 18 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ТИМОШЕНКО Павло Олексійович народився 1908 р. у с. Максимівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Максимівка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ТИМОШЕНКО Петро Захарович народився 1885 р. у с. Лутовинівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1904—1905 рр. член РСДРП. Проживав у м. Люботин Харківської приміської зони. Рахівник 2-го експлуатаційного відділу 2-го р-ну Півд. залізниці. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Перебував на засланні в Архангельську. Заарештований 27 вересня 1941 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УРСР), справу закрито слідгрупою НКВС УРСР 26 липня 1942 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ТИМОШЕНКО Харитон Титович народився 1901 р. у с. Красне Воронежської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Санітарний лікар житлоспілки Червонозаводського р-ну. Заарештований 1 грудня 1933 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Розстріляний 5 серпня 1938 р. за ухвалою трійки при УНКВС по Далекосхідному краю від 26 березня 1938 р. Реабілітований 17 червня 1961 р. і 13 квітня 1959 р.

ТИМЧЕНКО Андрій Михайлович народився 1899 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник.

Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань перед сільрадою зі здачі хліба та сплати державних податків (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 25 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТИМЧЕНКО Антон Данилович народився 1896 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Одринка Люботинського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав, був повновлений. Заарештований 27 лютого 1930 р. за участь у політбандах та вбивство начальника міліції (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 14 березня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вирoku в справі відсутні. Реабілітований 28 червня 1994 р.

ТИМЧЕНКО Василь Андрійович народився 1901 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». Заарештований 10 серпня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 19 листопада 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМЧЕНКО Василь Дмитрович, народився 1874 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1924 р. конфісковано частину землі. Заарештований 15 грудня 1928 р. за спроби організувати теракти щодо активістів села, за намовляння бідноти до виходу з КНС, підтримку куркулів (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 25 травня 1929 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 18 січня 1931 р. Після звільнення проживав у Пісочині, працював сторожем універмагу № 2. Заарештований 6 серпня 1937 р. за профашистські настрої, терористичні наміри щодо керівників партії та уряду (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській області від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі НКВС СРСР. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ТИМЧЕНКО Василь Порфирійович народився 1893 р. у с. Мурафа Богодухівського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». Заарештований 16 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невийзд за постановою Харківського облвідділу ДПУ від 23 вересня 1932 р., рішення в справі відсутнє.

ТИМЧЕНКО Гаврило Іванович народився 1909 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Кустар. Заарештований 1 червня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 9 серпня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМЧЕНКО Григорій Григорович народився 1889 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківського окр. Рахівник харківської «Рибоспілки». Заарештований 7 травня 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ за участь в антирад. угрупованні та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 10 червня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, справу не завершено.

ТИМЧЕНКО Дмитро Іванович народився 1880 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Одринка Люботинського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невийзд, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 10 листопада 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМЧЕНКО Іван Андрійович народився 1893 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». Заарештований 16 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 19 листопада 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМЧЕНКО Іван Дмитрович народився 1877 р. у с. Окіп Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Окіп Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ за підпал хліва, що належав КНС

(ст. 54⁸ КК УСРР), 18 квітня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, 23 квітня 1929 р. Харківським окрпрокурором справу направлено для передачі нарслідчому, справу не завершено.

ТИМЧЕНКО Іван Йосипович народився 1907 р. у с. Михайлівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Михайлівка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 березня 1929 р. за теракт (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрпрокурором 19 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) за браком доказів.

ТИМЧЕНКО Іван Митрофанович народився 1903 р. у с. Мокра Рокитна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Без постійного місця проживання. Безробітний. У 1929 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ТИМЧЕНКО Іван Хрисанфович народився 1873 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Священнослужитель. У 1922 р. позбавлений виборчих прав як керівник релігійної секти. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 12 квітня 1929 р. (ст. 71 ч. 2 КК УСРР), справу закрито нарслідчим Харківського окр. 16 травня 1929 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) за відсутності складу злочину. Заарештований 2 червня 1929 р. за к.-р. агітацію проти здачі хліба (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки. Заарештований 1 червня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. від 17 жовтня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 19 травня 1995 р.

ТИМЧЕНКО Леонтій Васильович народився 1898 р. у с. Новий Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кринички Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМЧЕНКО Леонтій Хрисанфович народився 1876 р. у с. Мурафа Богодухівського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та зберігання церковних речей (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ТИМЧЕНКО Микола Петрович народився 1896 р. у с. Окіп Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Окіп Золочівського р-ну. [Селянин-одноосібник]. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Золочівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 21 червня 1931 р. у зв'язку з висилкою Тимченка М. П. разом з родиною за межі України. За ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 22 вересня 1937 р. за порушення паспортного режиму (статті 33, 80 ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років, ухвалу скасовано через малу значущість злочину постановою УМ УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1939 р.

ТИМЧЕНКО Митрофан Гнатович народився 1897 р. у с. Багата Чернечина Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1928 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 18 лютого 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИМЧЕНКО Михайло Васильович народився 1894[6] р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 травня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. У 1934 р. за ст. 56²⁷ КК УСРР позбавлений волі на 3 роки. Позбавлений виборчих прав. Розстріляний 25 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. Реабілітований 5 лютого 1996 р. і 20 квітня 1989 р.

ТИМЧЕНКО Михайло Іванович народився 1895 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харків-

ської губ. Українець, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Агент продвідділу Зміївської повітової ради. Заарештований 28 січня 1919 р. за переслідування населення за гетьманської влади, справу закрито Зміївською повітЧК 25 березня 1919 р.

ТИМЧЕНКО Никифор Іванович народився 1864 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань перед сільрадою зі здачі хліба та сплати державних податків (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 23 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТИМЧЕНКО Павло Несторович народився 1886 р. у с. Мокра Рокитна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південне Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 жовтня 1995 р.

ТИМЧЕНКО Петро Гаврилович народився 1891 р. і проживав у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Чоботар. Заарештований 25 березня 1919 р. за антирад. агітацію і Валківською повітЧК 30 квітня 1919 р. оштрафований на 5000 крб.

ТИМЧЕНКО Пимін Якович народився 1885 р. у с. Мокра Рокитна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мокра Рокитна Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922 р. розкуркулений. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ТИМЧЕНКО Серафим Андрійович народився 1904 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Медянин Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоноармієць». Заарештований

16 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Краснокутським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 15 серпня 1932 р. за невідповідності обвинувачення зі звільненням з-під варті.

ТИМЧЕНКО Степан Андрійович народився 1905 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Старший рахівник електрозаводу ст. Основа Півд. залізниці. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1933 р. за приховування свого походження і як соціально небезпечний елемент (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки, а ухвалою від 17 травня 1933 р. справу закрито, Тимченка С. А. достроково звільнено. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

ТИМЧЕНКО Тихін Йосипович народився 1883 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 25 листопада 1989 р.

ТИМЧЕНКО Федір Сергійович, дата народження невідома, народився і проживав у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 8 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, 15 квітня 1919 р. справу направлено на розгляд Харківського губревтрибуналу, рішення в справі відсутнє.

ТИНЯКОВ Григорій Іванович народився 1902 р. у с. Олексіївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ до 1927 р. Служив у РСЧА у м. Лубни Лубенського р-ну Полтавського окр. Червоноармієць 225-го полку [75-ї стріл. дивізії]. Заарештований 2 липня 1928 р. за агітацію проти рад. влади та приховування служби в армії Махна (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 13 липня 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, справу закрито ОВ 75-ї стріл. дивізії 21 серпня 1928 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Військовим трибуналом Півн.-Дон. залізниці в розташуванні 14-ї танкової бригади 2 грудня 1941 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 206⁷ п. «г» через ст. 16 КК УРСР) засуджений до

розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ТИПИКІН Іван Іванович народився 1868 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Приватний торговець. У 1922 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ТИРМОС Олександр Аврамович народився 1874 р. у м. Сімферополь Сімферопольського пов. Таврійської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер Харківського комунгоспу. Заарештований 4 січня 1931 р. ЕКВ ДПУ УСРР як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ТИСЛЕНКО Єлевферій Власович народився 1870 р. у с. Крепкое Таганрозького окр. обл. Війська Донського. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у станиці Белореченська Майкопського від. Кубанської обл. Ієромонах Святогорського монастиря. Заарештований 17 лютого 1921 р. за зв'язки з біло-зеленими і ухвалою ОВ ВЧК 9-ї Кубанської армії від 18 червня 1921 р. позбавлений волі з примусовими роботами на Кизелівських шахтах на 5 років. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ТИТАРЕВ Тихін Корнійович народився 1882[3] р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1925—1926 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 20 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТИТАРЕНКО Антоній Терентійович народився 1882 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Борівського р-ну. Священик. Заарештований 20 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від

20 серпня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТИТАРЕНКО Гнат Федорович народився 1885 р. у с. Піски-Радківські (хут. Титаренкове) Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Піонер» Ізюмського р-ну Харківської обл. Тесля радгоспу «Піонер». У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 16 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 14 січня 1933 р. за недоведеності злочину. За ухвалою особливої судової трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ТИТАРЕНКО Гнат Юхимович народився 1891 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ТИТАРЕНКО Іван Никифорович народився 1898 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1931 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав на хут. Титаренкове Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 17 грудня 1932 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ТИТАРЕНКО Матвій Сидорович народився 1894 р. на хут. Титаренків Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Титаренків Ізюмського р-ну Харківської обл. Тесля. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 8 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ТИТОВ Антон Григорович народився 1886 р. у с. Григорівське (с. Пречисте) Любимського пов. Ярославської губ. Росіянин, з торговців,

освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник касира міської контори 2-го товариства взаємного кредиту. Заарештований 8 березня 1924 р. прикордонною охороною ДПУ УСРР як особа, що розшукується за списком ОДПУ № 55083 (ст. 81 п. 2 КК УСРР), і Харківським губсудом 10 жовтня 1924 р. засуджений на 1 рік позбавлення волі (ст. 85 ч. 2 КК УСРР), на 7 місяців позбавлення волі (ст. 28 КК УСРР), на 3 місяці примусових робіт (ст. 10/81 КК УСРР), на 7 місяців позбавлення волі (ст. 90 КК УСРР), на 3 місяці примусових робіт (ст. 222 КК УСРР). За сукупністю злочинів позбавлений волі на 7 місяців, за статтями 58 ч. 1, 16/210 ч. 2 КК УСРР виправданий. Під слідством Харківського міськвідділу НКВС з 27 вересня 1941 р. до 28 січня 1942 р. Помер 28 січня 1942 р. на ст. Курган під час етапування до м. Іркутськ. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТИТОВ Віталій Петрович народився 1913 р. у с. Чернокам'янка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернокам'янка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 квітня 1931 р. за антирад. агітацію на селі, агітацію проти колективізації і як син куркуля (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варти 4 червня 1931 р. на підписку про невиїзд, справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИТОВ Кіндрат Миколайович народився 1892 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Частину майна конфісковано. Заарештований 26 квітня 1931 р. за к.-р. агітацію і розклад колгоспу (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Печенізьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 11 вересня 1931 р.

ТИТОВ Петро Іванович народився 1898 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Секретар Леб'яжівської сільради. Заарештований 23 квітня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 травня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИТОВ Яків Павлович народився 1901 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Рибалка. Заарештований 23 квіт-

ня 1932 р. за к.-р. повстанську діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 травня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИХИЙ Іван Гнатович народився 1891 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 10 квітня 1930 р. 29 вересня 1944 р. військовим трибуналом військ НКВС Сталінградської обл. (ст. 54¹ п. «а» КК УСРР) засуджений до розстрілу, рішенням військової колегії Верховного Суду СРСР від 29 листопада 1944 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Воркутабі, після звільнення з-під варті направлений на довічне заслання, звільнений із заслання 9 травня 1956 р. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

ТИХИЙ Костянтин Васильович народився 1881 р. у слободі Покровськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 10 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИХИЙ Яків Сергійович народився [1900 р.] у с. Загризове Куп'янського пов. Харківської губ. Національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1931 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р.

ТИХОНЕНКО Іван Архипович народився 1890 р. на хут. Дубинівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дубинівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 липня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ТИХОНЕНКО Михайло Платонович народився 1911 р. у с. Бражківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бражківка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 13 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИХОНЕНКО Пилип Дмитрович народився 1881 р. і проживав у с. Бражківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 27 березня 1919 р. за антирад. агітацію і 8 квітня 1919 р. оштрафований Ізюмською повітЧК на 500 крб, звільнений з-під варті на підписку про невиїзд.

ТИХТИЛЮ Федір Георгійович (Єгорович) народився 1879 р. у с. Дар-Надежда Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Петрівський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТИШАЄВ Аркадій Васильович народився 1899 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Завідувач та вчитель неповної середньої школи. Заарештований 2 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 21 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТИШАК Петро Степанович народився 1897 р. на хут. Мар'ївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Червоний Кут Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ТИЩЕНКО Георгій Євтихійович (Єгор Євтихійович) народився 1899 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований

30 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 10 грудня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ТИЩЕНКО Гнат Григорович народився 1892 р. у с. Товстий Луч Льговського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківського окр. Без певних занять. Заарештований 19 липня 1929 р. ТВ ОДПУ на ст. Вовчанськ Півд. залізниці за службу в білих та зручання над односельцями в 1919 р. (ст. 54⁴ КК УСРР), 11 жовтня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, 10 квітня 1930 р. оголошений у всесоюзний розшук, справу не завершено.

ТИЩЕНКО Іван Никифорович народився 1899 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ТИЩЕНКО Іван Олексійович народився 1883 р. у с. Велика Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Цапівка Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1928 р. за опір хлібозаготівлі позбавлений волі на 2 місяці. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований [10 березня 1932 р.] за побиття представника сільради і виступ проти хлібозаготівлі (статті 54¹⁰, 71 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Золочівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 4 квітня 1932 р. Висланий в адмінпорядку 3 червня 1932 р. до Північного краю.

ТИЩЕНКО Іван Олексійович народився 1912 р. у с. Пушкарне Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківської приміської зони. Механік хлібопекарні ст. Основа Півд. залізниці. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 лютого 1933 р. за підробку документів (ст. 182 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ТИЩЕНКО Олексій Степанович народився 1886 р. у с. Бондарівка Старобільського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, партійність невідома. Південь України, театр воєнних дій. Ротний командир 1-го зведеного полку російської армії Врангеля. Заарештований 15 квітня 1920 р. як перебіжчик з армії Врангеля і ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 10 травня 1920 р. відправлений до Тульського концтабору за 4-ю групою. Реабілітований 4 серпня 1991 р.

ТИЩЕНКО Павло Никифорович народився 1898 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окресудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ТИЩЕНКО Порфирій Олексійович народився 1903 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». Заарештований Краснокутським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 16 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 вересня 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ТИЩЕНКО Степан Митрофанович народився 1890 р. на хут. Круглянка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Федорівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 15 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИЩЕНКО Тихін Прокопович народився 1887 р. у с. Нижча Сироватка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нижча Сироватка Краснопільського р-ну Харківської обл. Помічник лікаря. Заарештований 12 квітня 1932 р. за приховування хліба, незаконний забій худоби, антирад. агітацію (статті 97, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Краснопільським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 28 квітня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТИЩЕНКО Федір Никифорович народився 1902 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян,

неписьм., позапарт. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окрсудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ТИЩЕНКО Яків Луквич народився 1893 р. у с. Редьківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Редьківка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 12 червня 1930 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі. Рішенням Найвищого Суду в карних справах від 8 серпня 1930 р. позбавлення волі замінено на 1 рік примусових робіт. Реабілітований 22 червня 1995 р.

ТИЩЕНКО Яків Филімонович народився 1913 р. у с. Черевки Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб залізничного тресту. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 січня 1933 р. за антирад. агітацію проти заходів влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

ТІЄРІ (Тьєрі) Олександр Еразмович народився 1889 р. у с. Голти Ананівського пов. Херсонської губ. Поляк, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер групи випадків та безпеки руху дирекції Дон. залізниці. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність, антирад. агітацію, шпигунство (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 10 червня 1931 р.

ТІНЯКОВ Степан Федорович народився 1868[70] р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Олексіївна Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. майно конфісковано. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 23 березня 1930 р. Заарештований 27 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 9 березня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі в далеких ВТТ і на 3 роки позбавлення громадянства. Верховним Судом УРСР 15 травня 1939 р. вирок Харківського

облсуду скасовано, справу направлено на новий розгляд суду в іншому складі суддів. Харківським облсудом 3 липня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

ТІТЦ Олександр Еммануїлович народився 1890 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Близнюківському р-ні Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 листопада 1929 р. на ст. Лозова Півд. залізниці за намір виїхати за кордон і відмову повернутися до Близнюківського р-ну, 21 грудня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито помічником Дніпропетровського окрпрокурора 31 грудня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з наступним застосуванням адмінвизнання. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від [28 січня 1930 р.] висланий до Північного краю. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ТІЦ Дмитро Дмитрович народився 1874[5] р. у м. Гатчина Царськосельського пов. Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт., у 1917—1919 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Головний інженер управління водопостачання секції комунального господарства при міськраді. Заарештований 3 січня 1931 р. ЕКВ ДПУ УСРР як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Розстріляний 22 листопада 1938 р. у Харкові за вироком військового трибуналу ХВО від 4 жовтня 1938 р. Реабілітований 16 липня 1957 р.

ТКАЛИЧ Микола Гнатович народився 1898 р. на хут. Давидівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Давидівка Першого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений права голосу. Заарештований 17 листопада 1929 р. за участь в організації банди «Чорна мітла» (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Сибтабі у м. Новосибірськ Сибірського краю. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ТКАЛЬ Олександр Прокопович народився 1891 р. на хут. Орлів Степ Валківського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Орлове Валківського р-ну Харківського окр. Учитель. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 квітня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰

КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ТКАЧ Андрій Захарович народився 1880 р. у с. Березівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варти. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ТКАЧ Василь Ілліч народився 1886 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Референт Укррибалкоопцентру. Заарештований 23 жовтня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ СРСР 9 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ТКАЧ Григорій Васильович народився 1903 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сухий Близнюківського р-ну Харківської обл. Комірник радгоспу ім. газети «Известия» у с. Самійлівка. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення у справі відсутнє.

ТКАЧ Іван Овксентійович народився 1879 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, майно конфісковано. Заарештований 20 березня 1930 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за участь у селянських заворушеннях та к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 27 березня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невіїзд, справу не завершено.

ТКАЧЕНКО Андрій Дмитрович народився 1899 р. на хут. Мар'ївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мар'ївка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 5 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧЕНКО Гнат Іванович народився 1892 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Валківським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 8 серпня 1931 р. (ст. 101 КПК УСРР). Реабілітований 17 липня 1992 р.

ТКАЧЕНКО Григорій Анатолійович народився 1889 р. у с. Бочкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бочкове Вовчанського р-ну Харківського окр. Псаломщик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 липня 1929 р. за антирад. агітацію та поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі особливого призначення. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ТКАЧЕНКО Григорій Дмитрович народився 1892 р. у с. Мар'ївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мар'ївка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 квітня 1932 р. за антирад. агітацію проти посівної кампанії (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 13 травня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ТКАЧЕНКО Григорій Корнійович народився 1907 р. у с. Каплунівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Каплунівка Краснокутського р-ну. Робітник радгоспу ім. Ілліча. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧЕНКО Дмитро Никандрович народився 1879 р. у с. Антонівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, з поміщиків, освіта початкова, позапарт. Проживав на виселку ім. Петровського Наталінської сільради Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 липня 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

ТКАЧЕНКО Дмитро Якимович народився 1878 р. у с. Велике Коломийцеве Костянтино-

градського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Велико-Коломійцівський Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 квітня 1930 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 27 червня 1930 р. (статті 54¹⁰, 48 КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі умовно з випробним терміном 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ТКАЧЕНКО Єгор Данилович народився 1898 р. на хут. Комісарове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Комісарове Великобурульцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1933 р. за к.-р. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурульцьким райвідділом ХОВ ДПУ 30 квітня 1933 р. за відсутності доказів.

ТКАЧЕНКО Іван Григорович народився 1879 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (статті 54¹³, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

ТКАЧЕНКО Іван Денисович народився 1885 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та участь у к.-р. угрупованні (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 14 грудня 1929 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі особливого призначення, 21 травня 1935 р. звільнений з-під варті достроково. Реабілітований 8 вересня 1993 р.

ТКАЧЕНКО Іван Панасович народився 1899 р. у с. Страсне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Страсне Лозівського р-ну Харківської обл. Кондуктор ст. Лозова Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 березня 1933 р. за приховування соціального походження і підрив роботи з вико-

нання хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Іван Хомич народився 1889 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Голова артілі «Робітник». Заарештований 22 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Ілля Іванович народився 1881 р. на хут. Михайлівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Михайлівка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧЕНКО Костянтин Степанович народився 1896 р. на хут. Карашепа Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Селянин-одноосібник. Робітник на будівництві ст. Куряж Півд. залізниці у Харківській приміській зоні. У 1932 р. майно конфісковано. У 1932 р. за невиконання хлібозаготівлі позбавлений волі на 5 років. Заарештований СПВ ХОВ ДПУ 24 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 31 березня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, справу не завершено.

ТКАЧЕНКО Кузьма Микитович народився 1872 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 березня 1993 р.

ТКАЧЕНКО Марія Митрофанівна народилася 1885 р. у с. Кегичівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українка], із селян, письм., позапарт. Проживала в с. Антонівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 31 січня 1930 р. за антирад. агітацію, сприяння к.-р. бандам та організаційний зв'язок з антирад.

елементами (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Микола Гнатович народився 1913 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. родина розкуркулена. Заарештований 5 березня 1931 р. за к.-р. діяльністю (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Валківським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 3 серпня 1931 р. (ст. 101 КПК УСРР).

ТКАЧЕНКО Михайло Федорович народився 1875 р. у с. Олександрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1930 р. за к.-р. діяльністю, організацію жіночих заворушень та розбирання майна созів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 26 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито Харківським окрпрокурором 11 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧЕНКО Никандр Никандрович народився 1891 р. на хут. Безак Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Безак Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та участь у банді в 1920 р. (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 21 жовтня 1994 р.

ТКАЧЕНКО Олександр Симонович народився 1876 р. у с. Кардашівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кардашівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1929 р. за зрив с.-г. кампанії, землеустрою, залякування селян та розповсюдження чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Полтавським окрсудом 17 червня 1929 р. (ст. 54¹³ з санкції ст. 54² КК УСРР) засуджений до розстрілу. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 30 липня 1994 р.

ТКАЧЕНКО Олександр Якимович (Максимович) народився 1897 р. у с. Очеревате Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Укра-

їнець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Очеревате Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. за антирад. агітацію, сприяння к.-р. бандам та організаційний зв'язок з антирад. елементами (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Олексій Іванович народився 1859 р. у с. Черкаська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зрив сільських зборів (статті 54¹⁰, 70 КК УСРР), 15 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито Харківським окрпрокурором 11 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧЕНКО Павло Симонович народився 1895 р. у с. Кардашівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Кардашівка Кегичівського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований [8 квітня] 1930 р. за зв'язок з денікінською владою та злочин, скоєний братом (статті 54¹³, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 15 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТКАЧЕНКО Петро Матвійович народився 1905 р. у с. Велике Коломійцеве Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Велико-Коломійцівський Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 квітня 1930 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 27 червня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ТКАЧЕНКО Протас Семенович народився 1869[70] р. у с. Морозівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Морозівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 серпня 1931 р. за антирад. агітацію та підготовку збройного повстання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 14 січ-

ня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (статті 54², 54⁸, 54⁹, 54¹¹ КК УСРР). Реабілітований 5 червня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Семен Ничипорович народився 1898 р. у с. Берестове Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Машиніст Шкірсиндикату. У грудні 1931 р. позбавлений виборчих прав і розкуркулений. Заарештований 22 червня 1932 р. за участь в антирад. організації та підготовку диверсійного акту на залізниці (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 8 липня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Степан Никандрович народився 1874[6] р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ясна Поляна Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. діяльність, допомогу білим та бандам (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Трохим Корнійович народився 1874 р. у с. Кегичівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Ухвалою трійки при ПП ОДПУ Північного краю з позасудового розгляду справ від 17 липня 1932 р. направлений до спецпоселення Північного краю. Реабілітований 15 та 14 січня 1993 р.

ТКАЧЕНКО Федір Миколайович (Микитович) народився 1899 р. у с. Мала Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Комишуваха Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвід-

ділком Харківського оперсектора ДПУ 1 квітня 1931 р.

ТКАЧЕНКО Федот Лукич народився 1885 р. у с. Дмитрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 липня 1929 р. за антирад. агітацію, відмову виконувати хлібозаготівлю (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і судовою колегією ОДПУ 3 листопада 1929 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹, 58¹³ КК РСФРР) у порядку постанови Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р. винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна, крім частки для родини відповідно до трудової норми. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований 18 травня 1995 р.

ТКАЧЕНКО Яків Олексійович народився 1890 р. у с. Черкаська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зрив сільських зборів (статті 54¹⁰, 70 КК УСРР), 15 березня 1930 р. звільнений з-під варті, справу закрито Харківським окрпрокурором 11 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧОВ Борис Микитович народився 1905 р. у с. Артільне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Артільне Лозівського р-ну. Член артілі «Радянське життя». У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ТКАЧОВ Іван Микитович народився 1899 р. у с. Кохівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кохівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Коваль зернофабрики. Розкуркулений. Заарештований 31 січня 1933 р. за антирад. агітацію на селі і зв'язок з к.-р. елементами (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 10 серпня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧОВ Микита Трохимович народився 1863 р. у с. Олександрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ар-

тільно-Олександрівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 жовтня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ Північного краю. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ТКАЧОВ Павло Миколайович народився 1881 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ТКАЧОВ Порфирій Олексійович народився 1882 р., місце народження, національність, походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Нова Дмитрівка Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ТКАЧОВ Тимофій Григорович народився 1889 р. у с. Хотмизьк Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер депо ст. Основа Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 березня 1933 р. за приховування свого соціального походження під час вступу на роботу та за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. виселений до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ТКАЧОВ Трохим Андрійович народився 1907 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТКАЧОВА Євгенія Євгенівна народилася 1889 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянка, походження невідоме, освіта вища, позапарт. Про-

живала в Харкові. Викладач Харківського медичного інституту. Заарештована 6 вересня 1924 р. за антирад. діяльність (ст. 61 КК УСРР), 20 вересня 1924 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ТКАЧУК Ганна Євгенівна народилася 1901 р. у м. Варичи Бобруйського пов. Мінської губ. Національність невідома, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Шелудківка Зміївського р-ну Харківського окр. Півча церкви. Заарештована 9 серпня 1929 р. за обманні дії, спрямовані на поширення масових забобонів (ст. 110 КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлена волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітована 19 травня 1995 р.

ТКАЧУК Іван Васильович народився 1891 р. у с. П'ядики Коломийського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, у 1920—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Редактор видавництва «Література і мистецтво». Заарештований 7 грудня 1933 р. за належність до української к.-р. організації, терористичну діяльність (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років, звільнений з-під варти після закінчення Великої Вітчизняної війни, помер у м. Львів. Реабілітований 17 квітня 1957 р.

ТКАЧУК Іван Демидович народився 1901 р. у с. Ставочі Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Зміївському пов. Харківської губ. Без певних занять. Заарештований 19 листопада 1919 р. за шпигунство і ОВ 12-ї армії 6 грудня 1919 р. позбавлений волі в таборі з примусовими роботами до закінчення Громадянської війни.

ТКАЧУК Іван Степанович народився 1882 р. у с. Русанівці Летичівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Торговець. Заарештований 15 червня 1927 р. за антирад. настрої та як колишній білий офіцер (ст. 67 через ст. 10 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 вересня 1927 р. (ст. 58¹⁵ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Вишерабі в Уральській обл., працював завідувачем ідальні. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 жовтня 1929 р. після відбуття покарання висланий до Північного краю на 3 роки,

а ухвалою від 18 січня 1930 р. покарання замінено на вислання на Урал на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ТОВКАЧ Григорій Якимович народився 1907 р. у с. Городне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Городне Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 березня 1931 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОВСТЕНКО Олександр Захарович, дата і місце народження невідомі. Національність, походження і освіта невідомі, член ВКП(б). Проживав у Барвінківському р-ні Харківської обл. Партійний працівник. Заарештований 11 квітня 1933 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 27 квітня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ у 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ТОВСТОКОРИЙ Іван Тихонович народився 1892 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну Харківського окр. Зчіплювач, стрілочник ст. Занки Дон. залізниці. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ТОВСТЯК Яким Григорович народився 1871 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшани Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ТОКАР Антон Тихонович народився 1892 р. у с. Мостки Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мостки Сватівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. був заарештованим за антирад. діяльність. Заарештований 8 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 21 липня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КК УСРР).

ТОКАР Денис Якович народився 1896 р. у Кобеляцькому пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Завідувач відділу галантереї і мануфактури [райспоживспілки]. Заарештований 24 листопада 1932 р. Сахновщинським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ТОКАР Олексій Трохимович народився 1907 р. у с. Займанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окрсудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі умовно. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ТОКАРЕВ (Токар) Григорій Маркович народився 1868 р. на хут. Токарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм. позапарт. Проживав на хут. Токарівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 18 грудня 1930 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ТОКАРЕВ Григорій Юхимович народився 1873 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

ТОКАРЕНКО Назар Андрійович народився 1914 р. у с. Мала Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського планово-економічного інституту. Заарештований 22 вересня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 жовтня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 серпня 1996 р.

ТОКАРЕНКО Яків Макарович народився 1882 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів,

освіта середня, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Священик Покровської церкви. У 1932 р. під слідством 2 місяці (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Заарештований 2 червня 1934 р. за використання церкви для антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії НКВС СРСР від 22 грудня 1934 р. засланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 11 листопада 1989 р.

ТОКМАН Шльома (Леонід) Григорович народився 1912 р. у с. Любашеве Ананьївського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Рационалізатор Укртехжиртресту. Заарештований 7 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ТОЛКАЧ (Дмухановський) Петро Карлович народився 1881 р. у м. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Литовець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Член колегії захисників Харківського окрсуду. Заарештований 15 червня 1927 р. за приховування служби в білих та активну к.-р. діяльність (статті 64 через ст. 10, 81 КК УСРР), 21 липня 1927 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 вересня 1927 р. як соціально небезпечний елемент висланий на Урал на 3 роки. Реабілітований 1996 р.

ТОЛМАЧОВ Петро Петрович народився 1903 р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. за браком доказів.

ТОЛОБАЄВ Ілля Пилипович народився 1907 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник Харківської електростанції. Заарештований 14 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 21 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОЛОК Федір Маркович народився 1897 р. у станиці Тимошівська Кубанської обл. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну. Контролер спиртогорілчаного заводу. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію

(ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 15 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОЛОКНЄВ Єгор Федорович народився 1892 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олександрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований [17 квітня 1930 р.] за участь у масових безладдях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 56¹⁶, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 30 грудня 1992 р.

ТОЛОКНЄВ Михайло Якович народився 1896 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм. позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олександрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. Реабілітований 13 січня 2000 р.

ТОЛОКОНЦЕВ Борис Васильович народився 1895 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну. Старший коচেґар Харківської райелектростанції ім. Жовтневої революції. Заарештований 21 грудня 1930 р. як член к.-р. організації, яка ставила за мету здійснення диверсійних актів на Есхарі (ст. 54⁹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) висланий на Урал на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ТОЛПАРЬОВА (Толпарова) Зінаїда Іванівна народилася 1890 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Осетинка, з міщан, освіта вища, позапарт., у минулому член РСДРП(м). Проживала в м. Курськ. Безробітна, за фахом педагог. За ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 7 травня 1926 р. вислана до Середньої Азії на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 29 березня 1929 р. позбавлена права проживання в 10 населених пунктах з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Заарештована 19 вересня 1930 р. за антирад. агітацію та нелегальну меншовицьку діяльність (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 січня 1931 р. позбавлена волі на 3 роки. Реабілітована 12 червня 1989 р.

ТОЛСТИКОВ Євгеній Петрович народився 1866 р. і проживав у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. [Росіянин], з міщан, освіта середня, партійність невідома. Бухгалтер маслоробного заводу. Заарештований 6 травня 1919 р. за к.-р. діяльність, рішення в справі відсутнє.

ТОЛСТОВ Іван Дмитрович народився 1869 р. у с. Шевелівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Шевелівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. за невиконання хлібозаготівлі майно розпродане і засуджений на 2 роки позбавлення волі умовно. Заарештований 2 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 27 квітня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОМАН Степан Антонович народився 1895 р. у с. Кромницьке Житомирського пов. Волинської губ. Чех, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кромницьке Житомирського р-ну Київської обл. Тесля Житомирського ПТУ. Заарештований 4 листопада 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськококругу та ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ТОМАХ Іван Парамонович народився 1912 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Краматорськ Краматорського р-ну. Безробітний. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 13 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КК УСРР) у зв'язку з внесенням у списки куркулів на вислання за межі України. Висланий разом із родиною в адмінпорядку до м. Нижній Тагіл Свердловської обл. У 1950 р. повернувся в Україну і на 1993 р. проживав у м. Слов'янськ Донецької обл. Реабілітований 30 травня 1992 р.

ТОМАХ Парамон Михайлович народився 1886 р. у с. Валер'янівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Краматорськ Краматорського р-ну. Грабар Укрпромбуду при заводі ім. Радченка. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 13 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райапаратом Харківського оперсек-

тора ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КК УСРР) у зв'язку з внесенням у списки куркулів на вислання за межі України. Висланий разом з родиною в адмінпорядку до м. Нижній Тагіл Свердловської обл. У 1944 р. помер на засланні. Реабілітований 30 травня 1992 р.

ТОМАХ Семен Семенович народився 1900 р. у с. Жовте Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1929—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ХТЗ. Заарештований 9 січня 1934 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 4 серпня 1994 р.

ТОМАХ Тихін Романович народився 1893 р. у с. Томахівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Томахівка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Паризької комуни. Заарештований 20 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ТОМАШЕВСЬКА Марта Єремівна народилася 1907 р. у м. Відень Австро-Угорської імперії. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Без певних занять. Заарештована 12 листопада 1926 р. за участь в антирад. організації ЕВОСМ (рос.) (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. вислана за межі України на 3 роки.

ТОМАШЕВСЬКИЙ Абрам Єремійович народився 1911 р. у м. Олександрія Олександрійського пов. Катеринославської губ. Єврей, походження невідоме, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор «Союзсельэлектро». Заарештований 27 листопада 1932 р. за належність до антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 лютого 1933 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Західного Сибіру на 3 роки. Реабілітований 27 лютого 1996 р.

ТОМЕНКО Сергій народився 1888 р. у с. Рогозянка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Первухинському бурякоградоспі Богодухівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Первухинського бурякоград-

госпу. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 грудня 1932 р. за підозрою в крадіжці 165 крб (ст. 170 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ТОМІН Павло Петрович народився 1876 р. у м. Осек Сандомирського пов. Радомської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Василівка Вовчанського р-ну. Без певних занять. Заарештований 6 березня 1931 р. як колишній службовець поліції та Білої армії (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 17 травня 1931 р. за відсутності складу злочину.

ТОМКО Митрофан Петрович народився 1886 р. у с. Ревуче Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Ревуче Куп'янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. З 1930 р. колгоспник, у 1931 р. виключений як куркуль і розкуркулений. Заарештований 28 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ТОМКО Опанас Йосипович народився 1897 р. у с. Ревуче Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ревуче Куп'янського р-ну Харківської обл. Колгоспник до 1933 р., виключений як куркуль. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 28 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ТОМКО Савелій (Сава) Степанович народився 1865 р. у с. Ревуче Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Ревуче Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. за систематичну агітацію проти політичних кампаній та економічних заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ТОМПАКОВА Поліна Григорівна народилася 1892 р. у м. Лібава (Лієпая) Гробінського

пов. Курляндської губ. Єврейка, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька школи для червоноармійців при клубі ім. Дзержинського. Заарештована 14 березня 1921 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Цупнадзвичкомом 17 березня 1921 р. за відсутності складу злочину зі звільненням з-під варті як заарештованої помилково.

ТОНКИЙ Андрій Васильович народився 1892 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Введенка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 грудня 1937 р. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ТОНКИЙ Микола Васильович народився 1887 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Введенка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 грудня 1930 р. за агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі (статті 74, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 24 червня 1993 р.

ТОНКОЙ (Танкой, Танко) Іван Прокопович народився 1900 р. у с. Тетлега Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 червня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 21 липня 1932 р. за неспіттверженості участі в угрупованні (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТОПОЛЬНИЦЬКИЙ Микола Макарович (Макарійович) народився 1915 р. у с. Володимирівка Уманського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник «Кооптаху». Заарештований 29 червня 1932 р. за розповсюдження к.-р. листівок і підробку довідок про своє соціальне походження (статті 54¹⁰, 68² КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 листопада 1932 р. позбавлений волі

в концтаборі на 3 роки. Колегією ОДПУ 2 січня 1934 р. термін покарання скорочений на 2 місяці. Реабілітований 6 травня 1996 р.

ТОПОЛЬНИЦЬКИЙ Онисим (Опанас) Макарович народився 1907 р. у с. Володимирівка Уманського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Сталіно Донецької обл. Монтер Центральної телеграфної станції. Заарештований 5 вересня 1932 р. за розповсюдження к.-р. листівок і виготовлення фальшивих документів (статті 54¹⁰, 68² КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 листопада 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 травня 1996 р.

ТОПЧИЯН Грісміє Келустівна народилася 1908 р. у с. Махаркут Ерзерумського вілайєту, Туреччина. Вірменка, з мішан, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Кадіївка Донецької обл. Домогосподарка. Заарештована 2 жовтня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 10 лютого 1933 р. за браком доказів.

ТОПЧІЙ Захар Васильович народився 1899 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 15 квітня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ТОПЧІЙ Олексій Васильович народився 1891 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 23 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОРШНІЙ Григорій Климович народився 1886 р. у с. Семенівна Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шумівка Петрівського р-ну Харківської обл. Кравець-кустар. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у виправно-трудовій промколонії у м. Зіновівськ Одеської обл. Помер 24 березня

1933 р. у місцях ув'язнення. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ТОРКІН Федір Миколайович народився 1902 р. у с. Варламівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Без постійного місця проживання. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. 14 квітня 1933 р. затриманий на ст. Лозова під час облави на зебраків і заарештований як куркуль, що підлягав висланню, але втік із села (ст. 54¹⁰ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. справу закрито.

ТОРОХТІЙ Максим Іванович народився 1905 р. у с. Базаліївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 10 травня 1934 р. за розкладницьку роботу проти колгоспів, заклики відмовитися від паспортів, не визнавати рад. владу (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ТОРСЬКИЙ Іван Якович народився 1893 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове. Торговець. Позбавлений виборчих прав. Заарештований Севастопольським окрввідділом ДПУ Криму 8 березня 1930 р. за ст. 54¹³ КК УСРР, справу закрито СВ Харківського окрввідділу ДПУ 5 вересня 1930 р. Заарештований 6 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ТОРСЬКИЙ Петро Васильович народився 1892 р. у с. Білокля Харольського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у сел. Покотилівка Харківської приміської зони. Конторник паровозоремонтного заводу. Заарештований 14 грудня 1930 р. за зв'язок з к.-р. елементами та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1996 р.

ТОРУБАРА-ЗІНЧЕНКО Петро Захарович народився 1896 р. на хут. Таранці Кременецького пов. Волинської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Глобине Глобинського р-ну Харківської

обл. Статистик радгоспу «Ударник» при Глобинському цукрозаводі. Заарештований 31 січня 1933 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 16 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОРЯНИК Ганна Кузьмівна народилася 1885 р. у с. Козіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. 14 січня 1930 р. розкуркулена. Заарештована 2 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 11 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОФОРОВ (Тофаров) Антон Семенович народився 1893 р. у с. Кабачок Лепельського пов. Вітебської губ. Білорус, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник сектора сільгоспвідділу управління Комітету при Раді праці і оборони. Заарештований 11 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 27 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти. Розстріляний у Харкові 4 червня 1938 р. за рішенням особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 26 квітня 1938 р. Реабілітований 3 квітня 1959 р.

ТОЧЕНИЙ Гнат Савович народився 1888 р. у с. Кленове Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кленове Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ТОЧКА Андрій Опанасович народився 1874 р. у с. Багата Чернечина Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Багата Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1928 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 18 лютого 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТОЧКА Гнат Сидорович народився 1894 р. у с. Багата Чернечина Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 грудня 1928 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1991 р.

ТРАВКІН Василь Мусійович народився 1869 р. у с. Старовірівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Колгоспник. Заарештований 30 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варти 28 квітня 1931 р., справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 серпня 1931 р. за браком доказів.

ТРАВКІН Терентій Григорович народився 1889 р. у с. Старовірівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний степ». У 1921 р. частину майна конфісковано. У 1921—1926 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ТРАПЕЗНИКОВ Микола Васильович народився 1882 р. у м. Верхньоуральськ Верхньоуральського пов. Оренбурзької губ. Росіянин, із службовців, освіта вища юридична, позапарт., у 1903—1910 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 24 липня 1924 р. як меншовик (ст. 62 КК УСРР), 9 серпня 1924 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ТРАХТЕНБЕРГ Йосиф Адольфович народився 1883 р. і проживав у Харкові. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт., у 1901—1917 рр. член РСДРП(м). Член колегії Всеукраїнського статистичного бюро, професор економічної статистики. Заарештований Харківською губЧК 11 березня 1921 р. за належність до РСДРП(м), 13 березня 1921 р. звільнений з-під варти, рішення в справі відсутнє.

ТРЕБЕЛЄВ Абрам Маркович -(Певзнер Михайло Маркович) народився 1889 р. у м. Кобеляки Кобеляцького пов. Полтавської губ.

Єврей, з міщан, освіта вища, секретар ЦК лівих есерів (об'єднаних) України, член Спілки есерів-максималістів. Проживав у Харкові. Співробітник видавничого відділу Наркомату землеробства УСРР. У 1919 р. у Москві під слідством ЧК за антирад. діяльність. У 1921 р. у Харкові під слідством ДПУ УСРР за антирад. діяльність. Заарештований 31 січня 1924 р. за антирад. діяльність (статті 62, 72 КК УСРР), 7 квітня 1924 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 серпня 1924 р. висланий до Зирянської обл. на 3 роки, а ухвалою від 1 липня 1927 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Києві, Харкові, Одесі, Ростові-на-Дону, Твері, Іваново-Вознесенську, Тулі, Тамбові, Нижньому Новгороді, означених губ. і Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. На засланні перебував у м. Усть-Солікамськ Комі автономної обл. За ухвалою трійки при УНКВС по Воронезькій обл. від 3 жовтня 1927 р. як колишній есер позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ТРЕЙВАС Самійло Ісакович народився 1903 р. у с. Гуляйполе Олександрівського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт., член ВЛКСМ до 1927 р. Проживав у Харкові. Студент ХІНО. Заарештований 18 жовтня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 листопада 1928 р. висланий до Комі автономної обл. на 3 роки, а ухвалою від 3 грудня 1930 р. позбавлений права проживання в Московській, Ленінградській областях, Київському, Харківському, Одеському округах, Північно-Кавказькому краї, Дагестані, Криму, Закавказзі та прикордонних округах з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ТРЕЛЬ Цецілія Григорівна народилася 1903 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврейка, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1919—1922 рр. член РКСМ. Проживала в Харкові. Контролер Держфінконтролю. Заарештована 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію, зберігання та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 березня 1929 р. позбавлена волі на 3 роки, звільнена з-під варти достроково за ухвалою від 18 листопада 1929 р.

ТРЕМБАК Семен Устимович народився 1888 р. у с. Піщане Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початко-

ва, позапарт. Проживав у с. Піщане Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1928 р. за антирад. агітацію та як член антирад. угруповання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 2 січня 1929 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським окрвідділом ДПУ 23 березня 1929 р. за відсутності складу злочину.

ТРЕМБАЧ Олександр Сергійович народився 1883 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Ремонтний робітник ст. Моначинівка Півд. залізниці. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ТРЕТИНИК Петро Петрович народився 1900 р. у с. Новокатеринівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ТРЕТЬОХАТКА Іван Петрович народився у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Дата народження, національність, освіта невідомі. Із селян, позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну Харківського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 14 червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання в с. Ков'яги у 1920 р. (ст. 58 КК УСРР), 6 липня 1923 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутне.

ТРЕТЬЯКОВ Сергій Федорович народився 1902 р. у с. Волобуївка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волобуївка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 5 лютого 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР 12 травня 1931 р. зі звільненням з-під варти.

ТРЕТЯК Дмитро Сергійович народився 1877 р. у м. Борзна Борзнянського пов. Черні-

гівської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Водяне Люботинського р-ну. Референт Укрколгоспцентру. Заарештований 26 квітня 1931 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 26 серпня 1931 р. 28 серпня 1931 р. з-під варти звільнений.

ТРЕТЯКОВ Володимир Григорович народився 1907 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Тесля на будівництві ст. Куряж Півд. залізниці у Харківській приміській зоні. Майно конфісковано. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 24 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ТРЕТЯКОВ Іван Тарасович народився 1907 р. у с. Новопокровка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХПЗ. Заарештований 14 листопада 1932 р. за пошкодження обладнання спеціального призначення (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 16 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з ув'язнення.

ТРЕТЯКОВ Мирон Денисович народився 1887 р. у с. Залінієне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залінієне Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 квітня 1996 р.

ТРЕТЯКОВ Петро Кирилович народився 1875 р. у с. Залінієне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Залінієне Зачепилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 30 квітня 1996 р.

ТРИЗНА Порфир Леонтієвич народився 1883 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 червня 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. виступи (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ТРИКОЗ Самійло Архипович народився 1884 р. у с. Корсунівка Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Плосківщина Чорнухинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 листопада 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 25 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТРОЙЦЬКА Клавдія Кузьмівна народилася 1903 р. у м. Белгород Белгородського пов. Курської губ. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала у с. Боршова Печенізького р-ну. Учителька школи. Заарештована 25 квітня [7 березня] 1931 р. за участь у к.-р. організації і антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УСРР).

ТРОНЬКО Яків Прокопович народився 1888 р. на хут. В'язовий Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У жовтні 1930 р. за невиконання хлібзаготівлі майно конфісковано, позбавлений волі на 6 місяців, звільнений через 2 місяці. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ТРОФИМЕНКО Іван Абакумович народився 1909 р. у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у РСЧА в м. Ростов-на-Дону. Червоноармієць кавдивізіону військ ОДПУ ПКВО. Заарештований 14 січня 1933 р. за систематичну антирад. агітацію і недбалість (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ВТ прикордонної охорони та військ ОДПУ ПКВО 7 березня 1933 р. (ст. 58¹⁰ ч. 2 КК РСФРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у віддалених ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 11 жовтня 1996 р.

ТРОФИМОВ Абрам Кузьмич народився 1881 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, по-

запарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 18 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ТРОФИМОВ Олександр Петрович народився 1871 р. у Москві. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Торговий агент Центроспілки. Заарештований 7 липня 1920 р. як правий есер, 24 серпня 1920 р. етапований до Москви в розпорядження ВЧК, справу закрито президією ВЧК 25 травня 1921 р. зі звільненням з-під варті.

ТРОФИМОВ Федір Аврамович народився 1906 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 26 січня 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ТРОХИМЕНКО Іван Дмитрович народився 1885 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Ков'яги Півд. залізниці. Кондуктор кондукторського резерву ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 12 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито транспортним відділком ДПУ ст. Основа Півд. залізниці 22 березня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ТРОХИМЕЦЬ Мирон Микитович народився 1882 р. у с. Новоолександрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ Північного краю, звільнений з заслання у лютому 1933 р. Реабілітований 11 жовтня 1991 р.

ТРОЦЕНКО Никифор Степанович народився 1895 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Охтирка Охтирського р-ну Харківської обл. Тесля військбуду.

Заарештований 1 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Харківській виправно-трудоїй промисловій колонії, у лікарні якої помер 7 лютого 1933 р. Реабілітований 20 липня 1992 р.

ТРОЦЕНКО Пилип Прокопович народився 1880 р. у с. Зарябинка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Зарябинка Богодухівського р-ну Харківської обл. Чорнороб на будівництві «Новий побут» у Харкові. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 19 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ТРОЩИЙ Тихін Васильович народився 1874 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1931 р. Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 30 квітня 1931 р. в адмін. порядку висланий з родиною за межі України, рішення в справі відсутнє.

ТРОЯН Прокіп Андрійович народився 1883 р. у с. Хижняківка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Хижняківка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТРОЯНОВ (Троян) Григорій Іванович народився 1894 р. у Володавському пов. Хелмської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Курулька Барвінківського р-ну. Член колгоспу ім. Воровського. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТРОЯНСЬКИЙ Семен Федорович народився 1896 р. у м. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Робітник заводу «Електросила». Заарештований Харківським губвідділом ДПУ 11 лип-

ня 1923 р. за належність до РСДРП(м) (ст. 63 КК УСРР), 7 серпня 1923 р. етапований до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і комісії НКВС з адмінвиправ 7 вересня 1923 р. позбавлений волі в Соловечьких таборах особливою призначення на 3 роки. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 27 серпня 1926 р. висланий до Зирянського краю (Комі автономна обл.) на 3 роки. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 26 червня 1929 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Іваново-Вознесенську, Нижньому Новгороді, Твері, Тулі, Ростові-на-Дону, визначених губерніях і округах України з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабітований 1 лютого 1996 р.

ТРУБЕЦЬКОЙ Олександр Ілліч народився 1891 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Старший майстер монтажного цеху Інституту гігієни і профзахворювань. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 18 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 травня 1938 р. Реабітований 28 березня 1989 р.

ТРУБИЦІН Прокіп Григорович народився 1895 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 листопада 1929 р. за організацію теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 20 лютого 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТРУБНИКОВ Пилип Кирилович народився 1906 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олександрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1929 р. за терористичну діяльність на селі з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 19 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТРУБЧАНИНОВ Василь Омелянович народився 1878 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 березня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у «волинці» (статті 54¹⁰,

56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабітований 17 липня 1989 р.

ТРУБЧАНИНОВ Іван Гаврилович народився 1872 р. і проживав у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 10 квітня 1919 р. за вбивство голови Борівської волосної ради, справу не завершено.

ТРУБЧАНИНОВ Петро Микитович народився 1895 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 17 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТРУБЧАНИНОВ Сергій Семенович народився 1878 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабітований 12 жовтня 1989 р.

ТРУНЕЦЬ Франц Карлович (Мельцель Михайло) народився 1895 р. у с. Серафимівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із ремісників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Виконроб тресту Укрцивільбуд. Заарештований 28 вересня 1933 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ від 8 січня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабітований 9 жовтня 1989 р.

ТРУНОВ Іван Борисович народився 1906 р. на хут. Тошківка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Золотарівка Лисичанського р-ну. Чорнороб крейдяного заводу кар'єру «Донсода». Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 12 січня 1931 р. за підготовку вибуху залізничного мосту (ст. 54⁹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабітований 7 липня 1989 р.

ТРУНОВ Іван Павлович народився 1888 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ.

Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ТРУНОВ Огій Абрамович народився 1878 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 квітня 1930 р. за агітацію проти созу та участь у «волинці» 31 березня — 1 квітня 1930 р. у с. Тернова (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ТРУНОВ Петро Федорович народився 1908[9] р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований [19 квітня] 1930 р. за участь у погромі созу, заклик до повстання та участь у «волинці» 31 березня — 1 квітня 1930 р. у с. Тернова (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ТРУНОВ Прохор Іларіонович народився 1883 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [30 січня 1930 р.] Харківським окрвідділом ДПУ за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ТРУНОВ Федір Микитович народився 1881 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 січня 1930 р. за участь у куркульському угрупованні в с. Тернова та антирад. агітацію під час хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ТРУФАНОВ Микола Васильович народився 1890 р. у с. Карасівка Харківського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Агент із закупівлі продуктів для їдальні Наркомзему УСРР. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 30 квітня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 3 травня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ТРУШ Іван Григорович народився 1873 р. у с. Стара Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стара Водолага Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ТРУШ Костянтин Миколайович народився 1906 р. у с. Водяне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1929 р. за антирад. агітацію, побиття бідняків та активістів (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським облсудом 27 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі з суворого ізоляцією та пораженням у правах на 5 років і висланням у віддалені місцевості СРСР на 5 років після відбуття терміну покарання. Реабілітований 22 серпня 1995 р.

ТРУШ Марко Григорович народився 1867 р., місце народження невідоме. [Українець], походження невідоме, освіта початкова, партійність невідома. До 26 лютого 1919 р. під слідством Ізюмської повітЧК. Заарештований 22 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, з 28 березня 1919 р. під наглядом міліції за місцем проживання, справу закрито Ізюмською повітЧК 28 травня 1919 р. на підставі декрету РНК РСФРР «Про амністію...» від 26 квітня 1919 р.

ТРУШ Павло Вікторович народився 1885 р. у с. Слобідка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Слобідка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. 12 лютого 1930 р. розкуркулений, позбавлений права голосу. Заарештований 29 березня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію масових заворушень (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 січня 1997 р.

ТРУШ Петро Григорович народився 1891 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ТРУШ Петро Максимович народився 1892 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 вересня 1931 р. (статті 54², 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 22 червня 1995 р.

ТРУШ Родіон Маркович народився 1899 р. у с. Замостя Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта [неповна середня], позапарт. Проживав у с. Замостя Зміївського р-ну Харківського окр. Робітник вагонного депо ст. Основа Півд. залізниці. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 квітня 1929 р. (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР), 1 травня 1929 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. як к.-р. елемент позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ТРЮХАН Василь Пилипович народився 1888 р. у с. Белицьке Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Браїлів Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ТРИСНОВ Іван Борисович народився 1886 р. у с. Дубовий Умет Самарської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник команди зі збору зброї 101-го стрілецького полку РСЧА. Заарештований 8 серпня 1920 р. за службу в Білій армії, справу закрито ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 9 серпня 1920 р. зі звільненням з-під варту і направленням до Харківського військкомату за призначенням. Помічник завідувача підвідділу

внутрішнього постачання ДЕЗу. Заарештований 14 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 16 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варту. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 квітня 1938 р. (статті 54², 54¹¹ КК УРСР). Реабілітований 5 лютого 1957 р.

ТУГАЙБЕЙ Данило Кирилович народився 1874 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхня Орілька Олександрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олександрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТУГАЙБЕЙ Петро Якович народився 1891 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рокитянський Олександрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ТУЗ Іван Андрійович народився 1894 р. у с. Глин'яни Перемишлянського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, з 1920 р. член КПЧ, у 1928—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач виробництва фабрики наочного приладдя. Заарештований 17 червня 1933 р. за належність до к.-р. організації УВО (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 жовтня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Картабі ОДПУ, з 1934 р. у Дмиттабі НКВС, потім у Соловецькій в'язниці. Розстріляний 3 листопада 1937 р. в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежогорськ Карельської АРСР за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ТУЛЕНЦОВ Максим Григорович народився 1882 р. у с. Терни Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну. Без певних занять. У квітні 1931 р.

розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 грудня 1931 р. у с. Уразове Уразовського р-ну за спекуляцію хлібом (ст. 135 КК УСРР), 16 січня 1932 р. етапований у розпорядження Дворічанського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ для подальшого слідства за ст. 54¹⁰ КК УСРР і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ТУМАНОВА Олександра Матвіївна народилася 1910 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, освіта середня, позапарт. Касир перукарні. Заарештована 9 травня 1933 р. за шпигунську діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито Укрвійськокругом і ДПУ УСРР 19 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ТУМСЬКИЙ Анатолій Миколайович народився 1900 р. у с. Закотне Старобільського пов. Харківської губ. Росіянин, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Союзпромкорму. Заарештований 24 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ТУМСЬКИЙ Віктор Миколайович народився 1901 р. у с. Закотне Старобільського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 24 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ТУМСЬКИЙ Микола Миколайович народився 1870 р. у с. Осинове Старобільського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Сторож молочного заводу. Заарештований 24 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 17 червня 1932 р.

ТУПИЦЯ Олександр Андрійович народився 1889 р. у с. Бугаївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТУПИЧЕНКО Дем'ян Павлович народився 1907 р. на хут. Василівський Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Василівський Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, у 1931 р. виключений з колгоспу. Заарештований 10 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ТУПИЧЕНКО Панас Павлович народився 1893 р. на хут. Велика Григорівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бунакове Петрівського р-ну Харківської обл. Чоботар, у 1932 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 10 квітня 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13 серпня 1932 р. зі звільненням з-під варти.

ТУР-ЗАПАРІНЮК Іван Петрович народився 1890 р. у с. Вовчківці Снятинського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, у 1920—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник уповноваженого Наркомзему УСРР. Заарештований 29 травня 1933 р. за участь в УВО, підготовку збройного повстання (статті 54⁴, 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 листопада 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у СЛОНі. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 18 лютого 1959 р.

ТУРАНСЬКИЙ Іван Йосипович народився 1905 р. у с. Клименівка Зміївського пов. Харківської губ. Національність і освіта невідомі, із селян, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований у [травні] 1931 р. за приховування соціального стану при влаштуванні на роботу на залізничний транспорт, звільнений 5 червня 1931 р. під письмове зобов'язання про виїзд з Харкова до с. Клименівка Зміївського р-ну з обов'язковою постановкою на облік у Зміївському райвідділку Харківського оперсектора ДПУ.

ТУРКО Олексій Артемович народився 1906 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ставкова Балка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ТУРКО Петро Петрович народився 1907 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб на ст. Основа. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 10 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ТУРЧАК Дмитро Прокопович народився 1884 р. у с. Одрада Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Одрада Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за вороже ставлення до заходів рад. влади, антирад. агітацію, видачу працівників сільради білогвардійцям під час Громадянської війни (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ТУРЧАК Федір Єгорович народився 1892 р. у с. Каплунівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Топчій Харківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу Укрвійськокору «Студенок». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 січня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. 25 жовтня 1936 р. покарання зменшено до 5 років концтабору; з 1935 р. термін покарання відбував у Темтабі. Реабілітований 20 липня 1992 р.

ТУРЧЕНКО Василь Михайлович народився 1889 р. у с. Горбанівка Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Полтава. Студент Інституту свиноводства. Заарештований 15 березня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 20 травня 1933 р. зі звільненням з-під варті.

ТУРЧЕНКО Степан Капітонович народився 1884 р. у с. Біловоди Сумського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Розсохувата Кегичівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ТУРЧИК Тимофій Корнійович народився 1894 р. у с. Великий Обзер Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Якимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. РСЧА. Заарештований 28 грудня 1932 р. за зв'язки з польським консульством у Харкові (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 квітня 1938 р. Реабілітований 2 листопада 1956 р. та 24 липня 1989 р.

ТУРЧИНОВ Абакум Якович народився 1875 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ТУТОВ Іван Андрійович народився 1883 р. у с. Шевелівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Окіп Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник до розкуркулювання. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. був заарештований і включений до списків на вислання. Заарештований 2 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 25 квітня 1932 р.

ТУТОВ Яким Андрійович народився 1889 р. у с. Шевелівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Шевелівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 2 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 5 квітня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТУЦЕВИЧ Станіслав-Донат Вікторович народився 1900 р. у с. Щербини Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, з дворян,

освіта середня, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Художник паровозоремонтного заводу. У 1929 р. заарештований у м. Житомир за к.-р. агітацію та шпигунство і за ухвалою ДПУ УСРР у 1930 р. адміністративно висланий до м. Ізюм на 3 роки. У 1931 р. перебував під слідством Ізюмського райвідділку ДПУ за к.-р. агітацію та шпигунство. Заарештований 30 грудня 1933 р. за належність до к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. (ст. 54⁶ КК УСРР) справу закрито, з-під варті звільнений.

ТЮЛЕНЄВ Єгор Полікарпович народився 1880 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крючки Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 6 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 червня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ Північного краю. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ТЮНІН Георгій Ничипорович народився 1908 р. у с. Перещепине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Кочегар котельні Державної електростанції № 2. Заарештований [22] січня 1933 р. за шкідницьку діяльність (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 29 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЮТЮНИК (Тютюник) Микола Антонович народився 1896 р. у с. Ігровиці Тернопільського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, у 1921—1926 рр. член КПЗУ, з 1930 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Старший референт відділу кадрів тресту Укрлісгосп. Заарештований 2 січня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 жовтня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОні. Розстріляний 3 листопада 1937 р. в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ТЮТЮННИК Андрій Тарасович народився 1899 р. у с. Григорівка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Санітарний лікар житлоспілки Червонозаводського р-ну. Заарештований 26 грудня 1933 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 17 червня 1961 р.

ТЮТЮННИК Василь Федорович народився 1894 р. на хут. Микольська Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Панютино Лозівського р-ну Харківського окр. Картузник-кустар. Заарештований 6 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 29 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ТЮТЮННИК Іван Михайлович народився 1887 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 липня 1931 р. у зв'язку з включенням до списку на висилку.

ТЮТЮННИК Микола Ісакович народився 1899 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник за релігійними переконаннями. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ТЮТЮННИК Никифор Леонтійович народився 1901 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. господарство націоналізовано. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ТЮТЮННИК Олександр Романович народився 1888 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник за релігійними переконаннями. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ТЮТЮННИК Петро Маркович народився 1903 р. на хут. Жучиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Жучиха Зачепилівського району Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 7 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ТЮТЮННИК Яків Петрович народився 1895 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Візник Профвантажу. Заарештований 18 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським дільничним прокурором 12 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЯГАЙ (Тигай) Йосип Мойсейович народився 1895 р. і м. Умань Уманського пов. Київської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики ім. Кагановича. Заарештований 1 квітня 1929 р. за належність до анти-

рад. підпільної троцькістської організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 13 квітня звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 18 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ТЯГЛО Яків Григорович народився 1895 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 вересня 1929 р. за спробу побиття землевпорядника під час сільського сходу (статті 71 ч. 2, 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варт на підписку про невиїзд і Харківським окрсудом 12 грудня 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі із суворого ізоляцією та пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ТЯЖЕЛОВ Федір Іванович народився 1876 р. у с. Гостиниці Бежецького пов. Тверської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Суми. Директор протичумної біостанції. Заарештований 6 грудня 1930 р. в лабораторії Сумським оперсектором ДПУ за розпорядженням ЕКУ ДПУ УСРР як член к.-р. організації ветеринарів і бактеріологів (ст. 54⁷ КК УСРР), член Всесоюзної військово-офіцерської організації (справа «Весна»), етапований до Харкова, 11 лютого 1931 р.— до Сум, 15 квітня 1931 р.— до Москви. Ухвалою колегії ОДПУ від 28 червня 1931 р. (статті 58⁷, 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Помер у Темтабі 6 лютого 1938 р. Реабілітований 12 січня 1960 р.

У

УБИЙКІНЬ Іван Андрійович народився 1908 р. у с. Богородичне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ленінка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 15 січня 1933 р. за організацію к.-р. групи та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

УБОЖЕНКО Хома Іванович народився 1873 р. у с. Дорошівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Дорошівка Путівльського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 квітня 1932 р. за анти-

рад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 7 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

УВАРОВ Андрій Кирилович народився 1894 р. у м. Балта Балтського пов. Подільської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сарабуз Сімферопольського р-ну Кримської АСРР (на ст. Сарабуз Півд. залізниці). Лінійний механік ст. Сарабуз. Заарештований 7 лютого 1931 р. за проведення к.-р. діяльності з метою знищення рад. влади, участь у к.-р. організації з 1928 р. (статті 54¹¹, 54² КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

УВАРОВ Іван Юхимович народився 1885 р. у с. Караїчне Вовчанського пов. Хар-

ківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караїчне Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

УГНЕНКО Григорій Романович народився 1885 р. у с. Парасковія Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Парасковія Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Висланий до Північного краю в адмінпорядку.

УГНЕНКО Карпо Семенович народився 1897 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 квітня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22 травня 1930 р. зі звільненням з-під варти. На [1982 р.] проживав у м. Готвальд Готвальдівського р-ну Харківської обл. Помер 17 листопада 1982 р.

УГНЕНКО Кирило Семенович народився 1906 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Старовірвського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), 6 травня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито СВ Харківського окрвідділу ДПУ 16 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

УДОВЕНКО Іван Якович народився 1881 р. у с. Баранівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Баранівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 вересня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1995 р.

УДОВЕНКО Михайло Іванович народився 1875 р. на хут. Андріївка Куп'янського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1929 і 1930 рр. майно конфісковано. Заарештований 18 листопада 1932 р. за підрив трудової дисципліни в колгоспі та боротьбу проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

УДОВИК Єгор Петрович народився 1889 р. на хут. Єгорівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Єгорівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав та засуджений за зрив хлібозаготівлі. Заарештований 21 липня 1932 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 вересня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

УДОВИК Федот Антонович народився 1879 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Чугунівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений, у 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і виселений за межі Шипуватської сільради. Заарештований 30 квітня 1932 р. за антирад. агітацію, зрив заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р. висланий на 3 роки до Північного краю. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

УДОВИКІНА-ЧЕРЕВИКОВА Наталія Лук'янівна народилася 1900 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, неписьм., позапарт. Проживала на хут. Корніївка Волосько-Балаклійського р-ну. Селянка-одноосібниця. Заарештованою не була, з 24 жовтня 1930 р. під підпискою про невиїзд, під слідством І сектора ДПУ УСРР з 3 листопада 1930 р. за активну участь у «волинці» 10 жовтня під час вилучення майна в куркуля Водоп'янова С. І., підбурювання натовпу до роззброєння міліції (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 листопада 1930 р. вислана до Північного краю на 3 роки, а ухвалою від 26 лютого 1931 р. від подальшого перебування на засланні звільнена з дозволом вільного проживання по всій території СРСР. Реабілітована 8 липня 1989 р.

УДОВИКОВ Єгор Олексійович народився 1873 р. у с. Солнцево Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солнцево Весело-Лопанського р-ну Белгородського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. як уповноважений повстанської організації по осередку в с. Солнцево (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Після звільнення із заслання проживав і помер 1958 р. у с. Солнцево Октябрського р-ну Белгородської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

УДОВИКОВ Михайло Данилович народився 1900 р. у с. Солнцево Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за активну участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. За ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 січня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

УДОВИКОВ Сергій Данилович народився 1863 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківського окр. Приватний торговець мануфактурою. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 30 січня 1930 р. за те, що знав про існування повстанської організації, підготовку збройного повстання, але не попередив владу (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

УДОВИН Марко Тимофійович народився 1886 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 2 квітня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

УДОВИЧЕНКО Порфирій Омелянович народився 1893 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 січня

1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 18 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

УДОД Григорій Тимофійович народився 1890 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушуваха Петрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 9 травня 1931 р. звільнений з-під варті, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 14 липня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

УЛАНОВ Семен Кузьмич народився 1878[82] р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. частину господарства конфісковано за невиконання хлібзаготівлі. Заарештований 18 липня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію жіночого бунту проти землевпорядкування (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

УЛАНОВ Федір Кузьмич народився 1874[6] р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 18 липня 1930 р. за антирад. агітацію та організацію жіночого бунту проти землевпорядкування (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

УЛЕЗЬКО Кузьма Йосипович народився 1878 р. у с. Максимівщина Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Сухий Яр Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

УЛИЦЬКИЙ Теодор Йосипович народився 1903 р. у м. Стрий Стрийського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта незакінчена вища,

позапарт. Проживав у Харкові. Слухач курсів при ВРНГ з підготовки викладачів шкіл. Заарештований 23 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові за ухвалою комісії НКВС СРСР і прокурора СРСР від 27 березня 1938 р. Реабілітований 18 жовтня і 31 липня 1989 р.

УЛІНСЬКИЙ Франц Владиславович (Франциск Володимирович) народився 1873 р. у м. Полоцьк Полоцького пов. Вітебської губ. Поляк, з дворян, освіта середня духовна, позапарт. Проживав у Харкові, тимчасово в Ростові-на-Дону. Ксьондз. У 1918 р. під слідством Курського губревтрибуналу за контрреволюцію, справу закрито 26 грудня 1918 р. за відсутності складу злочину. Заарештований 20 травня 1920 р. у Ростові-на-Дону за орієнтовкою Харківської губЧК за к.-р. діяльність, справу закрито Президією ВЧК після 26 березня 1921 р. на підставі договору РСФФР з Польщею, ув'язнений в Андроновському таборі для польських заручників у Москві до передачі Польщі.

УЛЬКО Євген Семенович народився 1899 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Табельник-рахівник депо ст. Конград Півд. залізниці. Заарештований 16 грудня 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 2 березня 1933 р.

УЛЬКО Йосип Якович народився 1878 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

УЛЯНИЧ (Олянич) Михайло Дмитрович народився 1881 р. у с. Нові Санжари Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вшива Балка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰

ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

УМАНСЬКИЙ Іван Степанович народився 1898 р. у с. Великий Токмак Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за систематичну агітацію, спрямовану на організацію селянської спілки з метою захисту інтересів селян від рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФФР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 червня 1997 р.

УМАНСЬКИЙ Никифор Михайлович народився 1904 р. у с. Благовіщенка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Благовіщенський Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У вересні 1930 р. заарештований за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. за відсутності складу злочину.

УМРИХІН Андрій Михайлович народився 1885 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію та зрив хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФФР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

УМРИХІН Яким Михайлович народився 1895 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

УНКОВСЬКИЙ Олексій Васильович народився 1894 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Воделога Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Бухгалтер Нововодолазького цегельного заводу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 25 листопада 1932 р. за належність до к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 24 грудня 1949 р. (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) засланий на поселення до Красноярського краю. Реабілітований 14 травня 1960 р.

УРАЄВ Лев Гаврилович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Кресляр промислової профшколи. Заарештований 26 січня 1931 р. за участь у к.-р. організації та антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

УРАЗОВ Андрій Єлисейович народився 1874 р. у с. Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олександрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 6 місяців. Реабілітований 5 липня 1994 р.

УРАЙЧИК Григорій Микитович народився 1886 р. у с. Рубцове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [24 вересня] 1929 р. за вбивство сільського активіста (ст. 54⁸ КК УСРР), Ізюмським окрсудом 12 січня 1930 р. (ст. 33 КК УСРР) висланий за межі Ізюмського окр. на 5 років. Реабілітований 4 червня 1997 р.

УРБАН Йосиф Вікентійович народився 1870 р. у с. Селець Лідського пов. Віленської губ. Литовець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Струнькове Хашуватського р-ну Першотравневого окр. Машиніст депо ст. Грайворон Півд.-Зах. залізниці. Заарештований 20 червня 1927 р. за шпигунську діяльність (ст. 68 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 вересня 1927 р. висланий до Куп'янського округу на 3 роки. Розстріляний 5 січня 1938 р. [у м. Артемівськ Сталінської обл.] за ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

УС (Вус) Василь Тимофійович народився 1907 р. на хут. Скосогорівка Богодухівського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Скосогорівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

УС (Вус) Тимофій Онуфрійович народився 1864 р. на хут. Скосогорівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Скосогорівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, означених областях, УСРР, Північно-Кавказькому краї з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

УС Олександр Костянтинівич народився 1902 р. у с. Сороківка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 грудня 1991 р.

УС Василь Максимович народився 1905 р. на хут. Храми Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу ВЕК. Заарештований 1 квітня 1929 р. СВ ДПУ помилково, замість Уса Василя Петровича, за належність до опозиції, 6 квітня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу не завершено.

УС Василь Петрович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян (робітників), освіта початкова (незакінчена вища), позапарт., у 1928—1935 рр. член ВКП(б). Робітник заводу ВЕК. Заарештований 6 квітня 1929 р. за належність до антирад. підпільної децистської організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 20 квітня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 22 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1936 р. завідувач електровиміральної лабораторії ХЕМЗу. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від

26 жовтня 1936 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Розстріляний 13 квітня 1938 р. за ухвалою трійки УНКВС по Дальбуду від 13 березня 1938 р. Реабілітований 8 лютого 1963 р. і 10 липня 1961 р.

УС Максим Семенович народився 1879 р. у с. Немишля Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Немишля Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1922 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 21 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

УС Микола Костянтинович народився 1899 р. у с. Сороківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

УСАТИЙ Данило Іванович народився 1895 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну. Рахівник артілі «Перемога». Заарештований 21 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

УСАТИЙ Яків Філонович народився 1880 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

УСАЧЕНКО Нестор Федорович народився 1875 р. у с. Курячівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Петровськ Дагестанської обл. Наглядач Петровської в'язниці. Заарештований 5 квітня 1920 р. ОВ при Револуційно-військовій раді 11-ї армії за знушання над політичними в'язнями за блогвардійської влади. 18 квітня 1920 р. справу спрямовано на

розгляд Револуційно-військово-польового трибуналу, рішення в справі відсутнє.

УСЕНКО Михайло Якович народився 1886 р. у с. Новомихайлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 липня 1929 р. за антирад. агітацію та невиконання державних зобов'язань (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 30 вересня 1993 р.

УСЕНКО Павло Якович народився 1888 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залиман Савинського р-ну Ізюмського окр. Коваль. Розкуркулений. Заарештований 2 лютого 1930 р. як член антирад. куркульської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 8 років. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

УСЕНКО Терентій Андрійович народився 1909 р. у с. Окіп Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Окіп Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1929 р. Харківським окр. відділом ДПУ за участь у підпалі хліва, що належав КНС (ст. 54⁸ КК УСРР), справу не завершено.

УСИК Артамон Гнатович народився 1892 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 10 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

УСИК Ілля Михайлович народився 1897 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

УСИК Михайло Михайлович народився 1876[8] р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта почат-

кова, позапарт. Проживав у с. Маргове Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 30 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського оперсектору ДПУ 17 грудня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54², 54⁷, 54¹¹ КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 квітня 1957 р.

УСИК Михайло Трохимович народився 1873 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. зі звільненням з-під варти.

УСИК Павло Андрійович народився 1898 р. у станиці Іванівська Кубанської обл. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач експортного сектора тресту «Руда». Заарештований 24 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 17 червня 1932 р. і 21 червня 1932 р. звільнений з-під варти.

УСКОВ Сергій Васильович народився 1899 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1958 р. проживав у с. Успенка Успенського р-ну Ворошиловградської обл. Реабілітований 16 червня 1989 р.

УСТИМЕНКО Василь Андрійович народився 1905 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Секретар Харківського зоотехнічного інституту. Заарештований 31 жовтня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 31 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Ухвалою особливої наради НКВС СРСР від 22 липня 1935 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

УСТИМЕНКО Гордій Андрійович народився 1875 р. у с. Весела Рильського пов. Курської

губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Сірих Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

УСТИМЕНКО Григорій Павлович народився 1888 р. у с. Новогригорівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1930 р. за участь у закаті 21 березня 1930 р. та к.-р. агітацію, яка призвела до розпаду союзу «Червоний Донбас», і Полтавським окрсудом 26 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією, поразенням у правах на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

УСТИМЕНКО Яків Єгорович народився 1908 р. у с. Цареборисівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. діяльність з метою підбурювання селян на повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

УТКІН Антон Петрович народився 1878 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Фельдшер-ветеринар. Заарештований 22 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуци», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 17 жовтня 1930 р. за непідтвердженості обвинувачення.

УШАКОВ Андрій Григорович народився 1893 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Член правління колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 8 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 19 грудня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

УШАКОВ Григорій Миколайович, дата народження невідома, народився і проживав

у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 31 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Зміївською повітЧК 9 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

УШАКОВ Іван Феоктистович народився 1903 р. у с. Малі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комірник заводу ім. Медведєва. Заарештований 26 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 29 квітня 1932 р. за браком доказів.

УШАКОВ Максим Степанович народився 1864 р. у с. Малі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малі Проходи Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 4 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 5 липня 1989 р.

УШАКОВ Петро Петрович народився 1884 р. у с. Малі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малі Проходи Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

УШКАЛОВ Петро Опанасович народився 1887 р. у с. Тимофіївка Суджанського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1918—1923 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Учитель школи № 22 ФЗН. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 9 травня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 9 травня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР). ВТ військ НКВС Харківської обл. 7 червня 1945 р. (статті 54³, 54¹⁰ ч. 2 із санкції ст. 54² КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТГ з пораженням у правах на 3 роки з конфіскацією майна. Реабілітований 6 березня 1992 р.

Ф

ФАЙВЕЛІВІЧ Семен Ізраїльович народився 1886 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської обл. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м) у 1905—1920 рр. Проживав у Харкові. Секретар Південбюро ВЦРПС. Заарештований 11 березня 1921 р. під час масової операції проти членів РСДРП(м), справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варті.

ФАЙН Рахіль Мойсеївна народилася 1889 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврейка, з службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Без певних занять. Заарештована 17 травня 1930 р. за друкування матеріалів для харківської підпільної організації троцькістів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 24 травня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ УСРР 11 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФАЙН Тамара Мойсеївна народилася 1912 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Копіювальниця Транстехконтори. Заарештована 17 травня 1930 р. за друкування матеріалів для харківської підпільної організації троцькістів (ст. 54¹⁰ КК УСРР),

24 травня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ УСРР 11 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФАЙНШТЕЙН Ной Бенціонович народився 1905 р. у м. Гадяч Гадяцького пов. Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар курсів «ЦІТ». Заарештований 26 квітня 1931 р. як член антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 25 травня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором НКЮ УСРР 13 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 23 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФАЙТЕЛЬСОН Мойсей Леопольдович народився 1885 р. у міст. Мена Сосницького пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник завідувача Кредитно-планового управління Держбанку СРСР. Заарештований 19 грудня 1930 р. за СВ ДПУ УСРР за належність до антирад. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 18 квітня 1931 р. звільнений з-під

варті на підписку про невіїзд, справу закрито прокурором НКЮ УСРР 1 лютого 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФАКТОРОВИЧ Данило Абрамович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Єврей, з міщан, освіта середня, анархо-синдикаліст. Заст. завідувача культвідділу Південбюро. Заарештований 26 жовтня 1921 р. під час операції по ізоляції представників небільшовицьких партій як колишній анархіст, звільнений з-під варті 2 листопада 1921 р. «з тактичних міркувань», справу закрито Харківською губЧК 20 грудня 1921 р.

ФАЛЄЄВ Григорій Володимирович народився 1898 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ленінка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 березня 1930 р. за к.-р. агітацію, службу в армії Петлюри та Добровольчій армії Денікіна (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі на 10 років. Помер 12 серпня 1942 р. у таборах Комі автономної обл. Реабілітований 29 лютого 1996 р.

ФАЛЬКО Яків Пилипович народився 1889 р. у с. Преображенське Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Преображенське Нижньосвердловського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та ухилення від сплати податків (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ФАНСЬКИЙ Дмитро Тихонович народився 1901 р. у с. Богодарівка [Ізюмського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богодарівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ФАРАФОНОВ Григорій Артемович народився 1872 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова,

позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Конюх дитячого санаторію «Ясна Поляна». У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 4 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ у квітні 1933 р. (ст. 198 КПК УСРР).

ФАРАФОНОВ Трохим Кузьмич народився 1877 р. у с. Нижній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижній Бишкін Андріївського р-ну. Псаломник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 жовтня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 5 жовтня 1932 р. за антирад. діяльність і втечу із заслання (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові за ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. Реабілітований 12 червня 1997 р. і 25 квітня 1989 р.

ФАРИГА Кузьма Максимович народився 1877[80] р. у с. Матвіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Матвіївка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 8 вересня і 24 квітня 1989 р.

ФАРИНА Петро Дем'янович, народився 1895 р. у с. Сухополя Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, член КПЗУ з 1922 р. До 1932 р. проживав на території Польщі. Луцьким окружним судом 17 червня 1927 р. за належність до комуністичної диверсійної організації засуджений на довічне ув'язнення. У 1932 р. був звільнений з-під варті за політичним обміном і переїхав до УСРР. Проживав у Харкові. Відповідальний виконавець соцкультпобутової групи тресту «Трубосталь». Заарештований 19 березня 1934 р. як член української к.-р. організації, за причетність до терористичної діяльності (статті 54¹¹, 54⁸ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 25 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТГ на 10 років. Термін покарання від-

бував у Кемтабі ОДПУ, Білбалттабі. Розстріляний 3 листопада 1937 р. на Соловках. Реабілітований 8 березня та 19 липня 1963 р.

ФАРТУХ Йосип Іванович народився 1884 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ФАРТУХ Леонід (Леондій) Петрович народився 1870 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 січня 1933 р. за організаційну діяльність зі створення к.-р. організації, за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 23 травня 1933 р. за недоведеності обвинувачення.

ФАРТУШКІН Сергій Миколайович народився 1902 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1918—1923 рр. член РКСМ, у 1919—1923 рр. член РКП(б). Слюсар Авіаційного заводу. Заарештований 31 березня 1929 р. як член антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 жовтня 1930 р. справу закрито, звільнений із заслання з дозволом вільного проживання на території СРСР. Працював слюсарем збройової майстерні ДПУ УСРР у Харкові. Заарештований 17 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 9 липня 1933 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки, термін покарання відбував у м. Архангельськ. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ФАРТУШНИЙ Олексій Іванович народився 1880 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Фартушний Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 вересня 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК

УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

ФАРТУШНИЙ Терентій Опанасович народився 1891 р. у с. Кишеньки Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ФАСТОВЕЦЬ Харитон Лаврентійович народився 1885 р. у с. Дробинівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із козаків, освіта початкова, позапарт., у минулому член партії лівих есерів. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Полтавського окр. Телеграфіст ст. Красноград Півд. залізниці. Заарештований 15 травня 1929 р. як колишній член есерівської партії, за антирад. агітацію та зв'язки з колишнім петлюрівським генералом (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ФАТ Феодосій Максимович народився 1905 р. у с. Багата Чернецьчина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різуненкове Коломацького р-ну Харківського окр. Член колгоспу «Нова праця». Заарештований 22 серпня 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 2 листопада 1929 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу не завершено. Розстріляний у м. Куп'янськ за вироком Харківського облсуду від 8 грудня 1941 р. Реабілітований 26 березня 1992 р.

ФЕДЕРБУШ Дорога Абрамівна народилася 1907 р. у м. Борислав Дрогобицького окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Єврейка, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1929—1931 рр. член КСМ Західної України. Проживала в Харкові. Літературний редактор Укрдержнацменвидаву. Заарештована 9 серпня 1933 р. як член к.-р. організації (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 лютого 1934 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 9 липня 1992 р.

ФЕДОРЕНКО Андрій Іванович народився 1882 р. у с. Черкаська Лозова Харківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зрив сільських зборів (статті 54¹⁰, 70 КК УСРР), 31 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським окрпрокурором 11 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДОРЕНКО Андрій Михайлович народився 1892[3] р. у с. Мокра Рокитна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мокра Рокитна Нововодолазького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 5 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР). Заарештований 6 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Харківським облсудом 30 вересня 1948 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 25 вересня 1989 р. та 21 серпня 1965 р.

ФЕДОРЕНКО Андрій Трохимович народився 1891 р. у с. Городне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Городне Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. з-під варті звільнений із забороною проживання в прикордонній смузі, в Україні, у Московській та Ленінградській областях, Північно-Кавказькому краї, Дагестані, у всіх центральних округах областей, країв та автономних республік терміном на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1996 р.

ФЕДОРЕНКО Лук'ян Пилипович народився 1870[2] р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Одринка Люботинського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1932 р. розкуркулений. У 1937 р. проживав у Харкові, сторож Люботин-

ського ВРП. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито начальником Харківської міжрайопергрупи УНКВС 7 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ФЕДОРЕНКО Март'ян Петрович народився 1880 р. у с. Бірки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Карлівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Стрілочник на роз'їзді 10 км перегону Мерефа — Водолага Півд. залізниці. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений, був заарештований органами ДПУ. Заарештований 27 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. виселений до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ФЕДОРЕНКО Микола Федосійович народився 1897 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Учитель неповної середньої школи в с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Заарештований 2 грудня 1932 р. за утворення к.-р. угруповання та антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Спецколегією Харківського облсуду 10 січня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 6 років з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований 15 грудня 1989 р. та 18 червня 1993 р.

ФЕДОРЕНКО Михайло Васильович народився 1888 р. у слободі Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківської приміської зони. Службовець відділу доходів Управління Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 20 лютого 1933 р. за недоведеності складу злочину.

ФЕДОРЕНКО Павло Степанович народився 1894 р. у с. Черкаська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зрив сільських зборів (статті 54¹⁰, 70 КК УСРР), 15 березня 1930 р. звільнений з-під варті, справу закрито Хар-

ківським окрпрокурором 11 червня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДОРЕНКО Семен Тихонович народився 1898 р. у с. Мокра Рокитна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Мокра Рокитна Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію і розповсюдження чуток, погрози бідності (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 23 травня 1994 р.

ФЕДОРЕНКО Тихін Якович народився 1877 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мокра Рокитна Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Архангельськ. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ФЕДОРЕЦЬ Кирило Тимофійович народився 1900 р. у с. Пономаренки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пономаренки Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1923 р. розкуркулений. Заарештований 17 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ФЕДОРЕЦЬ Максим Олексійович народився 1891 р. у с. Нові Санжари Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Виконроб будівельного району Харківського вузла Півд. залізниці. Заарештований [10] березня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 20 травня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором ТВ ДПУ УСРР 23 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДОРЕЦЬ Прокіп Михайлович народився 1896 р. на хут. Федорців Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Федорців Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ

Харківського оперсектора ДПУ 4 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДОРЕЦЬ Тимофій Романович народився 1858 р. у с. Пономаренки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Пономаренки Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1923 р. розкуркулений. Заарештований 17 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 30 березня 1930 р. звільнений з-під варті через похилий вік, справу не завершено.

ФЕДОРІН Іван Андрійович народився 1887 р. на хут. Бабанський Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав на хут. Бабанський Опішнянського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Робітник на будівництві в с. Куряж Харківської приміської зони. Заарештований 24 листопада 1932 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 19 лютого 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ФЕДОРІН Федір Іванович народився 1910 р. на хут. Бабанський Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бабанський Опішнянського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Робітник на будівництві в с. Куряж Харківської приміської зони. Заарештований 24 листопада 1932 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 19 лютого 1933 р. звільнений з-під варті про підписку про невиїзд, справу не завершено.

ФЕДОРОВ Іван Георгійович народився 1898 р. у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Нарядчик паровозних бригад депо ст. Куп'янськ-Вузл. Півд. залізниці. Заарештований 25 квітня 1932 р. за активну к.-р. діяльність у роки Громадянської війни і за підозрілі к.-р. зв'язки (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 жовтня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 листопада 1994 р.

ФЕДОРОВ Олександр Степанович народився 1879 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Захисник Харківського окрсуду. Заарештований 25 квітня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 27 червня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на

3 роки. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 квітня 1938 р. Реабілітований 29 травня 1959 р.

ФЕДОРОВ Петро Степанович народився 1899 р. у с. Василенкове Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Україна, театр воєнних дій. Військовослужбовець Добровольчої армії Денікіна. Заарештований 14 грудня 1919 р. у м. Полтава як перебіжчик, справу закрито ОВ ВЧК 12-ї армії 22 січня 1920 р., направлений на службу до РСЧА.

ФЕДОРОВ Тимофій Максимович народився 1884 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. На 1937 р. перебував на Півночі, у 1958 р. проживав у с. Ворошилівка Липецького р-ну Харківської обл. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ФЕДОРОВ Федір Єгорович народився 1901 р. у с. Нова Павлівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Павлівка Барвінківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ФЕДОРОВСЬКИЙ Гаврило Іванович народився 1886 р. у Харкові. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну. Ветлікар Чугуївського райвиконкому. Заарештований 5 січня 1931 р. як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років, а ухвалою від 17 березня 1934 р. звільнений достроково через хворобу. Реабілітований 29 травня 1959 р.

ФЕДОРЦЕВА Софія Володимирівна, народилася 1900 р. у с. Помонята Рогатинського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Артистка театру «Березіль». Заарештований 12 квітня 1931 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), 12 травня 1931 р.

звільнена під підписку про невиїзд, справу закрито прокурором ДПУ УСРР 3 жовтня 1932 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР). До 1960 р. працювала у театрі ім. Т. Г. Шевченка, народна артистка України. Померла 15 червня 1988 р. у Львові.

ФЕДОРЧЕНКО Дмитро Петрович народився 1899 р. у с. Сватова Лучка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Карачівка Харківської приміської зони. Старший рахівник управління Електоромережі. Заарештований 24 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 січня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 10 березня 1931 р. (ст. 198 КПК УСРР).

ФЕДОРЧЕНКО Яків Семенович народився 1881 р. і проживав у с. Дисківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, парт. невідома. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською РСМ 2 червня 1919 р. за антирад. агітацію, справу направлено до Зміївської повітЧК, рішення в справі відсутнє.

ФЕДОРЯК Яків Іванович народився 1884 р. у с. Каплунівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Каплунівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 18 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДОСОВ Володимир Григорович народився 1911 р. у м. Суми Сумського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, з 1928 р. член ВЛКСМ. Проживав у міст. Люботин Харківської приміської зони. Учень Харківського механічного залізничного технікуму. Заарештований [11] грудня 1930 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 травня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

ФЕДОСОВ Іван Іванович народився 1901 р. у с. Софіївка Маріупольського пов. Катеринославської губ. Болгарин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Бердянськ Бердянського р-ну. Різнороб. Заарештований 23 грудня 1932 р. за шпигунство (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським відділком ДТВ ОДПУ 7 лютого 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ФЕДОСОВ Ілля Матвійович народився 1889 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Хар-

ківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДОСОВ Хома Матвійович народився 1877 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДОТ Дем'ян Петрович народився 1910 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1925—1931 рр. член ВЛКСМ. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 20 вересня 1932 р. Пролетарським райвідділом ПП ОДПУ Московської обл. за проникнення на Московський завод ім. Сталіна з к.-р. метою (ст. 58⁷ КК РСФРР) і ухвалою трійки ПП ОДПУ Московської обл. від 13 березня 1933 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФСР) позбавлений волі в концтаборі на 2 роки. Термін покарання відбував у Білбалтабі на ст. Медвежа Гора Кіровської залізниці. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ФЕДОТОВ Захар Іванович народився 1914 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. в адмінпорядку висланий на Урал. Утік. Заарештований 27 липня 1932 р. за втечу з місця заслання та антирад. агітацію (статті 78, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 листопада 1932 р. направлений етапом до місця попереднього вислання. Реабілітований 28 травня 1997 р.

ФЕДОТОВ Іван Ілліч народився 1902 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 грудня 1930 р. за погрози представникам влади та заклик до селян чинити опір владі (ст. 54⁸ КК

УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ФЕДОТОВ Ілля Васильович народився 1866 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 грудня 1930 р. за погрози представникам влади та заклик до селян чинити опір владі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 18 лютого 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ФЕДОТОВ Кіндрат Юхимович народився 1881[2] р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, висланий за межі сільради. Заарештований 2 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину. Особливою трійкою 11 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ФЕДОТОВ Тимофій Кіндратович народився 1904 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну. Член колгоспу. У 1928—1930 рр. позбавлений виборчих прав та розкуркулений як торговець та землевласник. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДЦОВ Петро Родіонович народився 1879 р. у с. Борщова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщова Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1923—1926 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 березня 1929 р. за антирад. агітацію та протидію колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, Україні, прикордонних губерніях на 3 роки. Термін покарання відбував у Середній Азії. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ФЕДЧЕНКО Андрій Іванович народився 1903 р. у м. Бендери Бендерського пов. Бесса-

рабської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валуйки [Курської обл.] РСФРР. Кочегар ст. Валуйки Південно-Східної залізниці. Заарештований 17 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 22 квітня 1932 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ФЕДЧЕНКО Захарій Тимофійович народився 1871 р. у с. Черкаські Тишки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаські Тишки Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 вересня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ФЕДЧЕНКО Прокопій Іванович народився 1910 р. у с. Царборисівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 червня 1929 р. за збройний напад на уповноваженого з хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 31 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕДЧЕНКО Теодор Овсійович народився 1903 р. на хут. Козельський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козельський Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ФЕДЧИШИН Степан Васильович народився 1899 р. у с. Жуків провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, з 1920 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник директора Інституту літератури при інституті Червоній професурі. Заарештований 16 лютого 1933 р. за належність до к.-р. організації УВО і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 листопада 1933 р. позбавлений волі у ВТГ на 3 роки. Термін покарання відбував у СЛОні, ухвалою особливої наради при НКВС РСРС від 10 березня 1936 р. засланий до м. Шенкурськ Архангель-

ської обл. на 3 роки, ухвалою від 26 вересня 1938 р. позбавлений волі у ВТГ на 3 роки, а після звільнення з-під варті проживав у м. Львів. Реабілітований 6 грудня 1957 р. і 2 жовтня 1958 р.

ФЕДЯЙ Тихін Тимофійович народився 1876 р. у с. Мануїлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Ізюмчик Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ФЕЛИНСЬКА Тетяна Іванівна народилася 1886 р. у м. Кам'янець-Подільський Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Росіянка, з службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 2 лютого 1933 р. за шпигунство (ст. 54⁶ КК УСРР), звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ЕКУ ДПУ УСРР 1 серпня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ФЕЛЬ Беньямін Хаїмович народився 1887 р. у м. Ніжин Ніжинського пов. Чернігівської губ. Єврей, походження невідоме, освіта початкова, анархіст. Проживав у Харкові. Кравець 2-ї обмундирувальної майстерні. Заарештований 26 листопада 1920 р. за зрив роботи в майстерні і анархо-махновщину, справу закрито судовою трійкою Цупнадзвичкому при РНК України 14 лютого 1921 р. зі звільненням з-під варті.

ФЕНДРИКОВ Іван Кузьмич народився 1900 р. на хут. Івашкин Вовчанського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Івашкин Великобурульцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1930 р. за протидію хлібозаготівельній комісії, підбурювання натовпу селян до її розгону і побиття, вчинення збройного опору під час арешту і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 10 грудня 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1930 р. [у Харкові]. Реабілітований 8 липня 1989 р.

ФЕНДРИКОВ Пилип Микитович народився 1896 р. у с. Устимівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Устимівка Великобурульцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1932 р. за к.-р. діяльність і агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурульцьким райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 11 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕНЬКО Михайло Юхимович народився 1896 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ФЕНЬКО Олексій Петрович народився 1899 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Сільгоспробітник радгоспу «Червоний куток». Заарештований 14 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФЕСЕНКО Андрій Терентійович народився 1896 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Одринка Валківського пов. Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ФЕСЕНКО Захар Олексійович народився 1902 р. у с. Новомиколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ФЕСЕНКО Олексій Овксентійович народився 1901 р. у станиці Медведівська Кубанської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Боець армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і [за рішенням ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. розстріляний].

ФЕСЕНКО Петро Олександрович народився 1903 р. у с. Ревуче Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Вовчий Куп'янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 28 лютого 1933 р. за агітацію про-

ти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 17 квітня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ФЕСЕНКО Савелій Олексійович народився 1900 р. у с. Петрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ФЕСЕНКО Степан Абрамович народився 1888 р. у с. Григорівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ФЕСЕНКО Тит Павлович народився у [с. Миколаївка Костянтинградського пов. Полтавської губ.], дата народження невідома. [Українець], із селян, освіта і партійність невідомі. Проживав у с. Миколаївка Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 17 лютого 1933 р. (ст. 204 КПК УСРР).

ФЕСИК Іван Йосипович народився 1860 р. на хут. Голубницький Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Голубницький Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 17 жовтня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років умовно. Реабілітований 1 листопада 1993 р.

ФИЛИМОНЕНКО Кузьма Денисович народився 1877 р. у с. Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Друга Вільшанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [14 липня 1930 р.] за організацію «волинки» (ст. 54¹⁰

КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ФИНЬКО Віктор Юхимович народився 1883 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. під слідством органів ДПУ. Заарештований 25 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ФИНЬКО Олексій Петрович народився 1899 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Член колгоспу «Червоний куток». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 12 грудня 1930 р. за агітацію проти колективізації та зрив кампанії з хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФИНЬКО Семен Юхимович народився 1866 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1919 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 3 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ФІЛАТОВ Василь Петрович народився 1876 р. у с. Орілька Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Орілька Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 9 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Після 1946 р. проживав і помер на Західній Україні. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ФІЛАТОВ Данило Миколайович народився 1895 р. Місце народження, національність,

соціальне походження, освіта, партійність невідомі. Проживав у с. Тарасівка Великописарівського р-ну. Рід занять невідомий. Заарештований приблизно у березні 1931 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 9 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФІЛАТОВ Парамон Миколайович народився 1871 р. у с. Грачівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Грачівка Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. під слідством за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 25 березня 1931 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ФІЛЕНКО Іван Миколайович народився 1901 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 грудня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 13 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФІЛЕНКО Леонтій Миколайович народився 1910 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав як син куркуля. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ФІЛЕНКО Микола Федорович народився 1877 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Частина майна конфісковано. Заарештований 31 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ФІЛЕНКО Пилип Григорович народився 1883 р. на хут. Кутьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-

одноосібник. Заарештований 5 квітня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 грудня 1989 р.

ФІЛІПОВ Олександр Іванович народився 1901 р. у с. Бикове Астраханської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Слюсар ст. Балаклія Півд. залізниці. У 1928 р. під слідством ВДТВ ОДПУ ст. Основа як колишній білогвардієць. Заарештований 8 січня 1931 р. за вороже ставлення до рад. влади як колишній білогвардієць (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ФІЛІПОВ Петро Данилович народився [1870 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ.]. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варті з огляду на те, що злочин скоєно неспроможливо, під впливом курулів.

ФІЛІПСЬКИЙ Іван Антонович народився 1898 р. у с. Мілова Зміївського пов. Харківської обл. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл. Тесля колгоспу «Жовтневий борець». Заарештований 12 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. Реабілітований 17 жовтня 1989 р. і 29 липня 1960 р.

ФІЛІПСЬКИЙ Степан Романович народився 1907 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Частину майна конфісковано. Заарештований 27 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 25 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Висланий до Північного краю в адмінпорядку.

ФІЛІПСЬКИЙ Федір Трохимович народився 1896 р. у с. Дячківка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта почат-

кова, позапарт. Проживав у с. Дячківка Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 листопада 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

ФІЛІПСЬКИЙ Федот Матвійович народився 1897[8] р. у с. Мілова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 квітня 1932 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничим прокурором 26 серпня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Ухвалою судової трійки НКВС УСРР від 29 січня 1935 р. позбавлений волі у ВТТ на 2 роки. Ухвалою особливої трійки по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ФІЛОНЕНКО Кузьма Олександрович народився 1876 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У березні 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 18 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). В адмінпорядку висланий до Північного краю на 3 роки. [Утік]. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років, термін покарання відбував у Архангельську, з вислання повернувся до м. Костянтинівка Сталінської обл., у 1942 р. у с. Куньє. Заарештований 13 березня 1943 р. і етапований до м. Саратов. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 23 жовтня 1943 р. засланий на 5 років до Кустанайської обл. Казахської РСР. Помер 23 січня 1944 р. в Саратовській в'язниці № 1. Реабілітований 7 липня 1989 р. і 22 лютого 1995 р.

ФІЛОНЕНКО Павло Васильович народився 1884 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколів Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію, 10 листопада 1929 р. звіль-

нений з-під варті на підписку про невізд і Харківським окрсудом 26 грудня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та пораженням у правах на 5 років і висланням за межі Харківського окр. на 5 років після відбуття терміну покарання. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ФІЛЬ Олександр Семенович народився 1891 р. у с. Нижлівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новопетрівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ФІЛЯЄВ Павло Кузьмич народився 1895 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1931 р. Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 30 квітня 1931 р. в адмінпорядку висланий з родиною за межі України, рішення в справі відсутнє.

ФІНКЕЛЬ Ганна Йосифівна народилася 1897 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврейка, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Кравчиня. Заарештована 13 червня 1924 р. за участь у нелегальній організації (ст. 61 КК УСРР), 21 червня 1924 р. звільнена з-під варті на підписку про невізд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ФІНЬКО Оксентій Іванович народився 1900 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1932 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ФІРСАНОВ Антон Митрофанович народився 1892 р. у с. Двоелучне Воронежської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник на ст. Харків. Заарештований 11 лютого 1933 р. за втечу з села

із метою несплати твердого завдання, ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ФІСУН Артем Якович народився 1886 р. у с. Криничне Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Тесля заводу «Серп і молот». У 1927 р. як колишній стражник позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 вересня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 19 жовтня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ФІСУНЕНКО Василь Овксентійович народився 1902 р. у с. Олексіївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 21 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФІШЕЛЕВИЧ Овсій Йосифович народився 1887 р. у м. Ковно Ковенської губ. Єврей, з міщан, освіта невідома, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Секретар правління «Союздонбасейн». Заарештований [18 серпня] 1920 р. Цупнадзвичкомом за опозиційне ставлення до рад. влади, 20 жовтня 1920 р. звільнений з-під варті, справу не завершено.

ФІШЕР Олександр Фрідріхович народився 1906 р. у с. Здоровець Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 7 квітня 1933 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54⁶ КК УСРР), 20 травня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невізд, справу закрито ОВ Укрвійськокору і ДПУ УСРР 28 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Працював на ХЕТЗі і Харківському м'ясокомбінаті. У 1943 р. мобілізований до Радянської армії. Заарештований 28 квітня 1943 р. військовою прокуратурою Новооскольського р-ну Курської обл. за пособництво окупаційній владі (ст. 58¹ п. «а» КК РРФСР), 6 червня 1943 р. звільнений з-під варті, а ухвалою особливої наради при МВС СРСР від 18 листопада 1944 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Стептабі МВС СРСР, 27 січня 1954 р. звільнений з-під варті. Проживав у с. Колективно-му Осакарівського р-ну Карагандинської обл.

ФЛЕЙШМАХЕР Ушер Юдович (Оскар Федорович) народився 1895 р. у м. Одеса Оде-

ського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Курськ. Економіст-статистик Курської взуттєвої фабрики. Заарештований 19 вересня 1930 р. за антирад. агітацію та нелегальну меншовицьку діяльність (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР), справу закрито Курською опергрупою ПП ОДПУ по ЦЧО 31 жовтня 1930 р. (статті 204, 161 КПК РСФРР) зі звільненням з-під варті.

ФЛОРИНСЬКИЙ Микола Дмитрович народився 1885 р. у с. Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кутківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 21 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 грудня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ФОМЕНКО Андрій Миколайович народився 1878 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 3 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ФОМЕНКО Антон Трохимович народився 1874 р. у с. Кремінне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Кремінне Рубіжанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 5 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Рубіжанським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 13 серпня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ФОМЕНКО Кирило Петрович народився 1879 р. у хут. Дяків Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Друге Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ФОМЕНКО Костянтин Дмитрович народився 1889 р. і проживав у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня спеціальна, партійність невідома. Без певних занять. Заарештований 28 листопада 1920 р. за службу в армії Колчака, звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито колегією СОВ Харківської губЧК 25 січня 1921 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

ФОМЕНКО Петро Дмитрович народився 1894 р. і проживав у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Студент Харківського інституту соціальних наук. Заарештований 28 листопада 1920 р. за службу в Білій армії і ухвалою колегії СОВ Харківської губЧК від 25 січня 1921 р. позбавлений волі в каторжній тюрмі до кінця Громадянської війни. За ухвалою трійки Харківської губЧК з перегляду справ від 8 листопада 1921 р. за амністією V Всеукраїнського з'їзду Рад термін покарання скорочено до 3 років. Реабілітований 18 вересня 1995 р.

ФОМЕНКО Петро Михайлович народився 1887 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер Укркомуненергобудтресту. Заарештований 8 вересня 1933 р. за підривно к.-р. діяльність у галузі електрифікації (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито ЕКВ ДПУ УСРР 27 грудня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ФОМЕНКО Порфирій Васильович народився 1875 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1929 р. за антирад. агітацію та службу у Петлюри (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ФОМЕНКО Семен Данилович народився 1881 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшани Вільшанського р-ну Харківського окр. Торговець. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 липня 1929 р. за антирад. агітацію і Харківським окрсудом 24 серпня 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі з суворюю ізоляцією та пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

ФОМИНА Анастасія Федорівна народилася 1873 р. у с. Великий Істороп Лебединського

пов. Харківської губ. Національність, походження, партійність невідомі, освіта середня. Проживала у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Місце роботи та посада невідомі. Заарештована 28 січня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Вовчанською повітЧК 4 квітня 1919 р. за відсутності доказів. 9 квітня 1919 р. з-під варті звільнена.

ФОМИЧОВ Олександр Петрович народився 1895 р. у м. Нерехта Нерехтського пов. Костромської губ. Росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., член РСДРП(м) у 1917—1919 рр. Проживав у Харкові. Завідувач організаційно-інспекторського підвідділу Харківського губвідділу соцзабезпечення. Заарештований 11 березня 1921 р. як меншовик, 26 квітня 1921 р. звільнений з-під варті комісією з перегляду справ меншовиків. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

ФОМІН Тимофій Матвійович народився 1862 р. у с. Руська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 11 квітня 1930 р. звільнений з-під варті, справу не завершено.

ФОРТУШНИЙ Митрофан Миколайович народився 1884 р. у с. Басове Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Басове Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. висланий на 3 роки до Північного краю, реабілітований 14 листопада 1989 р.

ФРЕАРС В'ячеслав Костянтинович народився 1879 р. у м. Бєлий Смоленської губ. Білорус, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач групи господарського обслуговування Всеукраїнської контори «Заготзерно». Заарештований 24 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 5 липня 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутне.

ФРЕЄВ Степан Михайлович народився 1898 р. у с. Нижній Струтинь Рожнятівського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець Укрполіграфкомбінату. Заарештований 11 квітня 1933 р. за к.-р. діяльність у складі УВО (статті 54⁴, 54⁶, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової

трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у 8-му Соловецькому відділенні ББК. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 7 грудня 1965 р.

ФРЕЙДІН Майєр Айзикович народився 1903 р. у м. Братське Миколаївського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт., у 1926—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Чорнороб Харківського пивзаводу. Заарештований 18 жовтня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 листопада 1928 р. висланий до Нижньо-Волинської обл. на 3 роки. На засланні перебував у м. Саратов Саратовської обл., звільнений із заслання достроково за ухвалою від 2 серпня 1929 р.

ФРЕЙТАГ Євген Олександрович народився 1897 р. у м. Олександрівське Олександрівського пов. Катеринославської губ. Німець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інкасатор Всеукраїнської контори «Будсиндикату». Заарештований 9 квітня 1929 р. за систематичну к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ФРЕНКЕЛЬ Гілець Гершович народився 1901 р. у м. Конотоп Конотопського пов. Чернігівської губ. Єврей, з службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент. Заарештований 12 листопада 1926 р. за участь в антирад. організації «Правий Гехолуц» (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. висланий за межі України на 3 роки, а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 січня 1929 р. вислання за межі України замінено на вислання до Середньої Азії на 3 роки, а у випадку отримання закордонного паспорту на вислання в Палестину. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. після відбуття покарання позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, означених губерніях і округах, Північно-Кавказькому краї, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки.

ФРІД Олександр Мойсейович народився 1878 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов.

Таврійської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Помічник завідувача відділу постачання губздорову. Заарештований 14 березня 1921 р. як меншовик, справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варті.

ФРІДЗЕЛЬ Есфір Львівна (Хаймівна) народилася 1889 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Єврейка, з службовців, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Завідувач статистичного відділу Інституту гігієни праці і профзахворювань. Заарештована 9 серпня 1930 р. як член антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 листопада 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 5 лютого 1996 р.

ФРІДМАН Рахіль Володимирівна народилася 1903 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Єврейка, з службовців, освіта початкова, член ВЛКСМ з 1921 р., член ВКП(б) з 1925 р. Проживала у Харкові. Робітниця Харківської панчішної фабрики. Заарештована 30 квітня 1929 р. за участь в антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 31 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) вислана на Урал на 3 роки, звільнена з заслання достроково за ухвалою від 18 листопада 1929 р.

ФРІДМАН-ГРІНШТЕЙН Ганна Володимирівна народилася 1892 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Єврейка, з службовців, освіта середня, позапарт., у 1915—1918 рр. член Бунду, у 1920—1921 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Робітниця Головполітпросвіти. Заарештована 30 квітня 1929 р. за участь у підпільній троцькістській організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнена з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 31 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) вислана до Казахстану на 3 роки. Ухвалою від 14 березня 1932 р. термін покарання подовжено на 2 роки, а ухвалою від 26 травня 1932 р. вислана до Середньої Азії на термін, що залишився. Ухвалою від 5 березня 1934 р. вислана до Казахстану з позбавленням права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. та Уральській обл. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. На засланні перебувала в м. Алма-Ата Алма-Атинської обл. Казахської РСР. Реабілітована 13 серпня 1990 р.

ФРІЗМАН Євген Ілліч народився 1909 р. у м. Курськ Курзької губ. Єврей, із службов-

ців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Кресляр Гіпрограду. У 1926 р. під слідством ДПУ УСРР за належність до РСДРП(м) (ст. 61 КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Заарештований у 1927 р. органами ДПУ [за належність до антирад. організації] і адміністративно висланий до м. Воронежа на 3 роки. Заарештований 17 грудня 1930 р. за належність до антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ ДПУ УСРР 12 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ФРІЗМАН Ілля Якович народився 1887 р. у м. Бірюч Бірюцького пов. Воронежської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м) з 1904 р. Проживав у Харкові. Заступник редактора журналу «Путь просвещения». Заарештований 10 жовтня 1922 р. як меншовик та за к.-р. агітацію (статті 52, 63, 72 КК УСРР) і комісією НКВС з адмінвисьлань 9 грудня 1922 р. за участь в антирад. організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури, влаштування нелегальних зборів висланий до Туркестану під гласний нагляд губвідділу ДПУ на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 вересня 1925 р. позбавлений права проживання в Ленінграді, Москві, Ростові-на-Дону, означених губерніях і Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки, а ухвалою від 15 червня 1928 р. достроково звільнений від покарання з дозволом вільного проживання по СРСР. Проживав у Харкові. Місце роботи невідоме. Заарештований 17 грудня 1930 р. СВ ДПУ УСРР за належність до антирад. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 18 березня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором НКЮ УСРР 3 лютого 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний у Харкові 26 травня 1938 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 16 квітня 1938 р. (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР). Реабілітований 20 жовтня 1993 р., 1 лютого 1996 р. та 30 листопада 1956 р.

ФРОЛОВ Володимир Олексійович народився 1895 р. у с. Архангельське Землянського пов. Воронежської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 77-го стріл. полку 9-ї стріл. дивізії. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. направлений до однієї з тилкових запасних частин РСЧА.

ФРОЛОВ Гаврило Васильович народився 1902 р. у с. Лби Брянської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

у Харкові. Командир відділення 69-го стріл. полку РСЧА. Навлінським нарсутом Західної обл. 20 грудня 1930 р. як куркуль висланий за межі області на 2 роки. Заарештований 2 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 30 квітня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ФРОЛОВ Олексій Сергійович народився 1882 р. у с. Озерки Саратовського пов. Саратовської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, колишній агроном товариства «Добробут». У 1920 р. заарештований Олександрійською ЧК, звільнений з-під варті через 10 діб, рішення в справі відсутнє. Заарештований 10 жовтня 1930 р. у м. Запоріжжя міськвідділом ДПУ за належність до к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 20 січня 1931 р. етапований у розпорядження СВ ДПУ УСРР, ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років, після відбуття терміну покарання проживав у м. Белово Новосибірської обл. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ФУКС Антон Семенович народився 1898 р. у колонії Безпальцеве Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колонії Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 5 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ФУКС Йосиф Петрович народився 1905 р. у колонії Безпальцеве Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колонії Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Табельник радгоспу. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ФУКС Фелікс Петрович народився 1904 р. у колонії Безпальцеве Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колонії Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Табельник радгоспу. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Барвінківським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 травня 1933 р. через недостатність зібраних матеріалів.

ФУРС (Хурс) Федір Григорович народився 1891 р. у с. Дмитрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 липня 1929 р. за систематичну к.-р. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 28 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

X

ХАВЕЛОВ (Хавилов) Степан Артемович народився 1859 р. на хут. Пішаний Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Піски Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 квітня 1930 р. Куп'янським окрвідділом ДПУ за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 12 квітня 1930 р. з-під варті звільнений, справу не завершено.

ХАВЕЛОВ (Хавилов, Ховилов) Пилип Артемович народився 1874 р. на хут. Пішаний Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 квітня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу за-

крито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 травня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ХАВКІН Мейер Мордухович народився 1896 р. у міст. Чечерськ Рогачівського пов. Могильовської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник оркестру ресторану у готелі «Червоний». Заарештований 7 квітня 1933 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. (ст. 5 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ХАВРЕНКО Олександр Ничипорович народився 1897 р. у с. Сивир [Сквир] Вітебського пов. Вітебської губ. Білорус, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець військового радіотелеграфу Півд.-Зах. фронту. Заарештований 14 березня 1921 р. за

к.-р. діяльність і колегією Харківської губЧК 20 квітня 1921 р. винесено ухвалу про позбавлення волі в Харківському бупрі № 1 на 5 років, однак цією ж ухвалою справу закрито за недоведеності злочину.

ХАВРОНЕНКО Микола Костянтинович народився 1884 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Ветлікар. Заарештований 28 грудня 1930 р. як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 серпня 1932 р. звільнений з-під варти достроково з обмеженням права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на строк, що залишився. ВТ прикордонних військ УРСР 26 вересня 1938 р. (статті 58⁷, 58¹¹ КК РРФСР) засуджений до розстрілу. ВК Верховного Суду СРСР 14 листопада 1938 р. розстріл замінено позбавленням волі у ВТТ на 15 років. Реабілітований 29 травня 1959 р.

ХАЗЯЙНОВ (рос. Хозяинов) Василь Петрович народився 1870 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929—1930 рр. майно конфісковано за несплату податків. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ХАЙЛЮ Тарас Іванович народився 1879 р. у с. Вовчанські Хутори Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покаляне Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 травня 1993 р.

ХАЙМОВИЧ Юлія Наумович народився 1896 р. у м. Павлоград Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт., у 1905—1922 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Бухгалтер Українського борошномельного тресту. Заарештований Харківським губвідділом ДПУ 11 липня 1923 р. як член РСДРП(м) (ст. 63 КК УСРР), 7 серпня 1923 р.

етапований до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і комісією НКВС з адмінвизлянь 7 вересня 1923 р. позбавлений волі в Соловечьких таборах особливою призначення на 3 роки. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. позбавлений права проживання на Україні, Північно-Кавказькому краї, Ленінграді, Москві, Іваново-Вознесенську, Нижньому Новгороді, Тулі і визначених губерніях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ХАЙМОВИЧ Яків Давидович народився 1905 р. у м. Брест-Литовськ Брест-Литовського пов. Гродненської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1924—1927 рр. член ВКП(б). Чоботар фабрики взуття № 5, Першої майстерні Сільгоспвзуттяремонт. Заарештований 14 жовтня 1932 р. за належність до антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 1 грудня 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 7 грудня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАЛЄЄВ Григорій Сергійович народився 1891 р. у с. Солдатське Богодучівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солдатське Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 12 березня 1931 р. за проведення антирад. агітації та несплату податків (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Висланий в адмінпорядку до Північного краю на 5 років.

ХАЛЄЄВ Павло Григорович народився 1911 р. у с. Солдатське Богодучівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солдатське Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 14 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ХАЛИМОНОВА (Халимон) Ксенія Іванівна народилася 1879 р. у с. Перелюб Сосницького пов. Чернігівської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Григорівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована [24 вересня] 1929 р. за вбивство сільського активіста (ст. 54⁸ КК УСРР), Ізюмським окрсудом 12 січня 1930 р. засуджена на 10 років позбавлення волі в концтаборі та прав на 5 років з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала

в Уральській обл. Звільнена достроково 10 квітня 1933 р. Реабілітована 4 червня 1997 р.

ХАЛІН Григорій Андрійович народився 1904 р. і проживав у Харкові. 3 міщан, освіта початкова, позапарт., [національність невідома]. Електрозварник ХЕМЗу. Заарештований 22 листопада 1930 р. за навмисне псування обладнання (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Харківською міжрайпрокуратурою 15 грудня 1930 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ХАЛІН Єгор Васильович народився 1872 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, [із селян], неписьм., позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугувського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ХАЛІН Іван Захарович народився 1890 р. у с. Васишеве Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Васишеве Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 23 березня 1992 р.

ХАЛІН Іван Омелянович народився 1902 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, коваль. У 1930 р. перебував під слідством Старосалтівської райміліції за участь у «волинці». Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 7 липня 1932 р. за непідтверженості участі в угрупованні (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ХАЛІН Кирило Якович народився 1870 р. у с. Васишеве Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Васишеве Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1926 р. за переслідування червоноармійців у с. Васишеве в 1919 р. (ст. 61 із санкції статей 58 п. 1, 169 КК УСРР), 3 січня 1927 р. звільнений з-під варті на підписку

про невиїзд і Харківським окрсудом 9 липня 1927 р. (статті 54², 164 ч. 1 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та конфіскацією майна на суму 100 крб. Верховним Судом УСРР 27 серпня 1927 р. термін покарання зменшено до 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією, а за амністією V Всеукраїнського з'їзду Рад — на 1/3. Звільнений з-під варті [7 листопада 1927 р.] Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) висланий до Казахстану на 7 років. Реабілітований 23 березня 1992 р.

ХАЛІН Олександр Іларіонович народився 1884 р. у с. Васишеве Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Васишеве Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 23 березня 1992 р.

ХАЛІН Опанас Михайлович народився 1892 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олександрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 січня 2000 р.

ХАЛІН Федот Савелійович народився 1898 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. терористичному повстанському угрупованні колишніх червоних партизанів «Передовики» (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 7 липня 1932 р. за непідтверженості обвинувачення (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ХАЛОША Петро Кіндратович народився 1902 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну. Член колгоспу. Заарештований 6 лис-

топада 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 25 листопада 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАЛЯВА Іван Давидович народився 1907 р. у с. Новопавлівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 9 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Красноградським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 17 лютого 1933 р. за браком доказів.

ХАЛЯВА Опанас Савелійович народився 1896 р. у с. Бучки Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ворошилове Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 6 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ХАМ Микола Андрійович народився 1898 р. у с. Мервичі Жовківського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший науковий співробітник Південного інституту молочного господарства. Заарештований 7 грудня 1933 р. як член к.-р. організації УВО (статті 16, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Білбалтабі НКВС. Розстріляний у урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ХАНЕЦЬКИЙ Андрій Кирилович народився 1899 р. у Харкові. Українець, із торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Липовий Гай Харківської приміської зони. Економіст Укрдипромашу. Заарештований 10 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 17 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідницьку діяльність (ст. 54¹ п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ Харківського облуправління НКВС 29 листопада 1937 р. за недоведеності обвинувачення. Розстріляний 23 травня

1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 13 квітня 1938 р. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

ХАНИН Григорій Гаврилович народився 1902 р. і проживав у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 19 травня 1921 р. за спробу дати хабара посадовій особі, 6 червня 1921 р. звільнений з-під варті як неповнолітній та ухвалою колегії Ізюмського політбюро з боротьби з контрреволюцією, спекуляцією, посадовими злочинами, саботажем і бандитизмом від 16 липня 1921 р. за контрреволюцію покараний на 1 рік примусових робіт з конфіскацією 50 % майна на користь КНС с. Петрівське. Звільнений з-під варті за рішенням комісії з розвантаження місць ув'язнення від 17 листопада 1921 р.

ХАНИН Семен Федорович народився 1883 р. і проживав у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 9 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 29 березня 1919 р. за недоведеності складу злочину. Заарештований 10 травня 1921 р. за службу в Білій армії і колегією Ізюмського політбюро з боротьби з контрреволюцією, спекуляцією, посадовими злочинами, саботажем і бандитизмом 16 липня 1921 р. винесено ухвалу про розстріл, з урахуванням сімейного стану розстріл замінено 3 роками громадських робіт у концтаборі з конфіскацією майна, крім мінімальної частки, необхідної для існування родини. Рішенням комісії з розвантаження місць ув'язнення від 17 листопада 1921 р. звільнений. Заарештований 30 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою Ізюмського окружного суду 15 грудня 1929 р. позбавлений волі з суворою ізоляцією на 10 років з позбавленням виборчих прав на 5 років із заборонаю проживання в Молдавській АССР, прикордонних округах і округах УСРР; термін покарання відбував у бухті Нагаєва Далекосхідного краю. Після звільнення проживав у м. Костянтинівка Луганської обл. Заарештований 8 червня 1942 р. у Луганській обл. ОВ НКВС в/ч 1125 за співробітництво з окупантами (ст. 54¹ п. «а» КК УРСР). Помер 13 вересня 1942 р. у Тбіліській в'язниці. Справу закрито ВТ Тбіліського гарнізону 16 вересня 1942 р. (ст. 3 КПК Грузинської РСР). Реабілітований 15 серпня та 9 вересня 1996 р.

ХАНИН Тимофій Костянтинович, дата, місце народження, національність, походження,

освіта, партійність невідомі. Проживав у [Петрівському р-ні. Робітник Харківського Тракторобуду]. Заарештований 25 серпня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського оперсектора ДПУ 17 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАНІН Кирило Хомич народився 1894 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 24 лютого 1995 р.

ХАНІНА Агафія Пимонівна народилася 1883 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 12 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), 25 березня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. позбавлена волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітована 20 липня 1989 р.

ХАПЕРСЬКИЙ Микола Іванович народився 1907 р. на хут. Калинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Калинівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 вересня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ХАПЕРСЬКИЙ Петро Іванович народився 1894 р. у с. Колонтаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаївка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 7 жовтня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 грудня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ХАПЕРСЬКИЙ Трохим Данилович народився 1876 р. на хут. Панасівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм. позапарт. Проживав на хут. Панасівка Дворі-

чанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ХАРДИКОВ Олексій Єпіфанович народився [1868 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ.]. [Росіянин], із селян, неписьм. позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варті з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

ХАРИТОНОВ Іван Георгійович народився 1889 р. у с. Іскань Алексинського пов. Тульської губ. Росіянин, із селян, освіта домашня, член РСДРП(м) з 1903 р. Проживав у Харкові. Завідувач транспортного відділу губспілки. Заарештований 19 березня 1921 р. за політичні переконання, справу закрито Цупнадзвичком при РНК України 30 березня 1921 р. з огляду на пасивність у складі партії зі звільненням з-під варті. На 1937 р. проживав у с. Краснопілля Краснопільського р-ну Харківської обл. Управляючий заготконтори. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито 5 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАРІН Григорій Михайлович народився 1864 р. у с. Васищево Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Васищево Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 5 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ХАРІН Іван Михайлович народився 1876 р. у с. Васищево Харківського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Васищево Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [5 жовтня] 1929 р. Харківським окр. відділом ДПУ за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

ХАРКІВСЬКИЙ Єгор Федорович народився 1887 р. у с. Пушкарне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Пушкарне Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований [26 травня 1932 р.], під слід-

ством Харківського облвідділу ДПУ як член к.-р. повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ХАРКІВСЬКИЙ Федір Андрійович народився 1885 р. у с. Таганка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Робітник Харківенергобуду. Заарештований 27 квітня 1932 р. за к.-р. повстанську діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ХАРКОВИЩЕНКО Никифор Павлович народився 1890 р. у с. Ганнівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганнівка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 листопада 1931 р. за здійснення теракту проти голови артілі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Печенізьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 9 січня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

ХАРЛАНОВ Василь Олексійович народився 1892 р. у с. Гладке Дмитрієвського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківської обл. Священик Покровської церкви. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 вересня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

ХАРЧЕНКО Андрій Кирилович народився 1890 р. на хут. Зелений Колодязь Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Зелений Колодязь Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922—1926 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 грудня 1930 р. за агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Григорій Кирилович народився 1884 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Введенка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 квітня 1931 р. звільнений з-під варту на підписку про невізід, справу закрито Чугуївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 8 липня 1931 р.

ХАРЧЕНКО Данило Володимирович народився 1880 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію та тероризування бідноти (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАРЧЕНКО Данило Тимофійович народився 1892 р. у с. Рогань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАРЧЕНКО Дмитро Опанасович народився 1899 р. у с. Коробівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Євтихій Федорович народився 1884 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Вільшанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Неодноразово оштрафований за виступи проти заходів рад. влади. Заарештований 18 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Іван Євтихійович народився 1904 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Золочівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Ухвалою трійки ПП ОДПУ Північного краю від 1 квітня 1934 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФСР) позбавлений волі

у ВТТ на 5 років, ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 31 жовтня 1938 р. строк ув'язнення подовжено на 2 роки. Реабілітований 3 грудня 1965 р.

ХАРЧЕНКО Іван Мойсейович народився 1892 р. у с. Надеждине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник «Заготзерна». У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений, засуджений на 1 рік, звільнений з бупру у грудні 1929 р. Заарештований 16 грудня 1932 р. за систематичну продаж фальшивих документів куркулям, які тікали з висилки, а також антирад. агітацію (статті 68 ч. 1, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Іван Федорович народився 1896 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Рахівник Харківського окружного військово-інженерного управління. Заарештований 21 жовтня 1919 р. у с. Протасове Тульської губ. ОВ Півд. фронту за шпигунство, справу закрито ОВ Півд. фронту 1 грудня 1919 р.

ХАРЧЕНКО Костянтин Корнійович народився 1900 р. на хут. Гладків Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гладків Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію та участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР), справу не завершено.

ХАРЧЕНКО Макар Данилович народився 1911 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 18 жовтня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невізд і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 1 листопада 1993 р.

ХАРЧЕНКО Макар Олександрович народився 1885 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений

виборчих прав. Заарештований 24 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Микола Григорович народився 1897 р. у с. Новодмитрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новодмитрівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Робітник будбюро № 13-20 Горлівського рудоуправління. Позбавлений виборчих прав. Заарештований [27 січня] 1930 р. Артемівським окрвідділом ДПУ (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 8 лютого 1930 р. етапований до м. Полтава в розпорядження Полтавського окрвідділу ДПУ і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 14 липня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Михайло Митрофанович народився 1908 р. у с. Коробівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар на будівництві Турбогенераторного заводу. Заарештований у 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито Шевченківським райвідділом ДПУ 20 лютого 1930 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 січня 1933 р. СПВ Харківського облвідділу ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. за браком доказів.

ХАРЧЕНКО Михайло Степанович народився 1888 р. на хут. Зелений Колодязь Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зелений Колодязь Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 грудня 1930 р. за агітацію проти колективізації та хлібзаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. Реабілітований 29 серпня та 14 березня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Никін Михайлович народився 1876 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну. Чинбар. У 1929 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих

прав. У січні 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Омелян Тихонович народився 1898 р. у [с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ.]. [Українець, із селян], освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 червня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р.

ХАРЧЕНКО Павло Порфирівич народився 1909 р. у с. Зіньківщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зіньківщина Красноградського р-ну Харківської обл. Чорнороб заводу ім. К. Лібкнехта у м. Новодніпровськ Новодніпровського р-ну Дніпропетровської обл. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 28 вересня 1932 р. за написання к.-р. звернення, поширення провокаційних чуток, заклик до боротьби з рад. владою (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Петро Гаврилович народився 1873 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Вільшанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Неодноразово оштрафований за виступи проти заходів рад. влади, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 18 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки, звільнений із заслання умовно-достроково за ухвалою від 15 червня 1933 р. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Петро Данилович народився 1910 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Прокіп Семенович народився 1888 р. у с. Караван Валківського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караван Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років умовно. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ХАРЧЕНКО Семен Єлисейович народився 1880 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколів Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАРЧЕНКО Сергій Іванович народився 1899 р. у с. Коробівка Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб Турбінобуду. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 12 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Сидір Трохимович народився 1873 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Минківка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХАРЧЕНКО Трохим Семенович народився 1884 р. у с. Нова Іванівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Іванівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 вересня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

ХАРЧЕНКО Федір Васильович народився 1887 р. на хут. Тарасівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тарасівка Сахновщинського р-ну Полтавсько-

го окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 16 березня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1995 р.

ХАРЧЕНКО Федір Григорович народився 1890 р. на хут. Гладків Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гладків Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 14 липня 1989 р.

ХАР'ЯКОВ Василь Гнатович народився 1874 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківського окр. Член т-зу «Культурна нива». Заарештований 30 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та нездачу хліба і Харківським окрсудом 19 січня 1930 р. (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з суворюю ізоляцією, конфіскацією майна на суму 200 крб та пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 23 січня 1998 р.

ХАХАЛЄВ Олександр Єгорович народився 1898 р. у с. Хахалево Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Основа Півд. залізниці. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 25 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невийзд за постановою ОП ТВ ОДПУ ст. Основа 31 березня 1933 р. Рішення в справі відсутнє.

ХАХУЛІН Яків Євдокимович народився 1874 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за к.-р. агітацію (статті 54⁷, 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 26 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹³ КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 31 березня 1997 р.

ХВОРОСТ Андрій Григорович народився 1900 р. і проживав на хут. Хворостів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у влас-

ному господарстві. Заарештований 27 квітня 1919 р. за службу в гетьманській варті та Валківською повітЧК 9 травня 1919 р. за переслідування більшовиків за гетьманської влади оштрафований на 20 000 крб, 13 червня 1919 р. розмір штрафу зменшено наполовину.

ХВОРОСТ Данило Денисович народився 1891 р. у с. Хворостів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова [вища], позапарт., у 1917—1922 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Рахівник 1-ї робітничої лікарні. Заарештований 24 липня 1924 р. як меншовик (ст. 62 КК УСРР), 5 серпня 1924 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР). У 1937 р. економіст Харківського будівельного бюро облздороввідділу. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 жовтня 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ХВОРОСТ Іван Йосипович народився 1912 р. на хут. Хворостів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хворостів Валківського р-ну Харківської обл. Кочегар Харківського облвідділу ДПУ. Заарештований 1 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 23 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХВОРОСТ Олексій Йосипович народився 1914 р. на хут. Хворостів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хворостів Валківського р-ну Харківської обл. Кочегар Харківського облвідділу ДПУ. Заарештований 1 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 23 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХВОРОСТ Степан Андрійович народився 1876 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну. Рахівник Нововодолазької райзерноспілки. У червні 1927 р. під слідством Харківського окрвідділу ДПУ за ст. 54¹⁰ КК УСРР. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 серпня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки, а ухвалою від 22 липня 1933 р. достроково звільнений. Харківським облсудом 9 квітня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах

на 5 років, а 17 липня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ХВОРОСТАНСЬКИЙ Михайло Васильович народився 1879 р. у м. Воронеж Воронежської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Ветлікар свиноферми ХЦРК. Заарештований 5 січня 1931 р. як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 29 травня 1959 р.

ХВОСТЕНКО Микола Корнійович народився 1903 р. на хут. Дмитрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дмитрівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ХЕЙФЕЦ Ілля Ізраїльович народився 1905 р. у м. Катеринослав Катеринославського пов. Катеринославської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, позапарт., у 1907—1932 р. член ВКП(б). Проживав у с. Близнюки Близнюківського р-ну Харківської обл. Культпроп Близнюківського РК КП(б)У, уповноважений Близнюківської продовольчої комісії РПК КП(б)У по Якимівській сільраді. Заарештований 10 січня 1933 р. за шкідницьку роботу, спрямовану на зрив хлібозаготівлі по Якимівській сільраді (ст. 54¹⁴ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. (ст. 54¹⁴ КК УСРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 7 серпня 1932 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Судова трійка при колегії ДПУ УСРР 15 вересня 1933 р. постановила Хейфеца І. І. умовно-достроково звільнити як ударника, з огляду на характеристики, яку надано ЦАК Сибтабу. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ХЕРУВИМСЬКИЙ Петро Іванович народився 1881 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Орілька Лозівського р-ну Харківської обл. Начальник роз'їзду 159 км ст. Орілька Півд. залізниці. Заарештований 4 березня 1933 р. за систематичну агітацію серед робітників і службовців (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 15 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХИЖНИЧЕНКО Роман Якимович народився 1885 р. у с. Нескучне Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нескучне Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. Перебував під слідством за ст. 54⁸ КК УСРР. Заарештований 29 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 7 грудня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХИЖНЯК Іван Михайлович народився 1874 р. у [с. Мериносівка] Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Друге Жовтневе Другого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1930 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ХИЖНЯК Корній Семенович народився 1882 р. у с. Криштопівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (ст. 58¹¹ КК СФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ХИЖНЯК Максим Панасович народився 1903 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ХИЖНЯК Мануїл Дмитрович народився 1878 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Проживав і 1957 р. помер у с. Білий Колодязь. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ХИЖНЯК Микола Гаврилович народився 1908 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР [18 квітня 1930 р.] зі звільненням з-під варті. На 1958 р. проживав у с. Білий Колодязь.

ХИЖНЯК Михайло Федорович народився 1893 р у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1919 р. член партії боротьбистів, у 1920—1922 рр. член КП(б)У. Проживав у Харкові. Інженер-інспектор Харківського НДІ контролю виробництва. Заарештований 5 грудня 1933 р. як член української к.-р. організації, яка прагнула до повалення рад. влади збройним шляхом (статті 54¹¹, 54¹³ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років, термін покарання відбував у 8-му Соловечькому відділенні Білбалттабу НКВС. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежогорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінській обл. 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 21 листопада 1989 р.

ХИЖНЯК Сергій Миколайович народився 1907 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ХИЖНЯК Тихін Степанович народився 1891 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські Борівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1931 р. за антирад. діяльність та службу в каральному загоні білих під час Громадянської війни (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23 липня 1931 р. зі звільненням з-під варті. Перебував під слідством Борівського РВ НКВС з 8 жовтня 1937 р. до 26 лютого 1939 р. Справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ХИЛЬКО Леонтій Петрович народився 1908 р. у с. Крутоярка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 травня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 20 травня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ХИЛЬКО Павло Никифорович народився у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Грем'ячий Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 18 квітня 1931 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ХИМЕНКО Павло Архипович народився 1888 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколів Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 24 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та нездачу хліба і Харківським окрсудом 30 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки, а рішенням Найвищого Суду УСРР від 28 квітня 1930 р. термін покарання скорочено до 2 років позбавлення волі. У 1937 р. котельник ХПРЗ. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 травня 1992 р. і 3 березня 1988 р.

ХИМЕНКО Сергій Архипович народився 1895 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколів Зміївського р-ну Харківського окр. Без певних занять. Заарештований 24 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та нездачу хліба і Харківським окрсудом 30 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки, а рішенням Найвищого Суду УСРР від 28 квітня 1930 р. термін покарання скорочено до 2 років позбавлення волі. Реабілітований 29 травня 1992 р.

ХИТНИЧЕНКО Федір Романович народився 1902 р. у с. Нескучне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нескучне Липецького р-ну Харківського окр. Псаломщик.

Заарештований 27 серпня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію та поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 4 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ХІДЕКЕЛЬ (Хидекель) Данило Климентович народився 1908 р. у Санкт-Петербурзі. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1920—1927 рр. член ВЛКСМ, член ВКП(б) до 1935 р. Проживав у Харкові. Пакувальник «Книгоспілки». Заарештований 31 березня 1929 р. за участь в антирад. організації, зберігання та розповсюдження антирад. літератури, антирад. агітацію та зв'язки з троцькістським підпіллям (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Середньої Азії на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 4 листопада 1929 р. Повернувся до Харкова, у 1935 р. завідувач технічної бази Тресту ресторанів та кафе. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 вересня 1935 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 7 липня 1938 р. за троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 5 років. За ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 8 березня 1947 р. з-під варті звільнений й висланий до Молотовської обл. на спецпоселення на 5 років. Реабілітований 18 серпня 1993 р. і 26 червня 1989 р.

ХІРНИЙ Степан Максимович народився 1882 р. у с. Просянка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Просянка Куп'янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 травня 1932 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 вересня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 24 вересня 1989 р.

ХІХЛЯ Василь Андрійович народився 1883 р. у с. Стара Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. Сторож [відділення] Українського Червоного Хреста ст. Харків. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 25 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. виселений до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ХЛИВЕНКО Григорій Костянтинович народився 1878 р. у міст. Новосерпухов Зміїв-

ського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ХЛІВНЯК Петро Лаврентійович народився 1884 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Учитель семирічної школи. Заарештований 26 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 21 січня 1933 р. за невідповідності обвинувачення.

ХЛОПОНІН Георгій Дмитрович народився 1851 р. на хут. Хлопонін Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, письм., позапарт. Проживав на хут. Глотівка Першого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, з 22 червня 1929 р. під слідством за злісне ухилення від здачі хліба (ст. 58 через ст. 7 КК УСРР), справу закрито Куп'янським окрпрокурором 13 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХЛОПОНІН Костянтин Георгійович народився 1906 р. у с. Глотівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глотівка Першого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 червня 1929 р. за злісне ухилення від здачі хліба (ст. 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ХЛОПОНІН Леонід Георгійович народився 1886 р. у с. Глотівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, письм., позапарт. Проживав у с. Глотівка Першого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 червня 1929 р. за злісне ухилення від здачі хліба (ст. 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ХЛОПОНІНА Ганна Георгіївна народилася 1890 р. у с. Глотівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Глотівка Пер-

шого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештованою не була, з 22 червня 1929 р. під слідством за злісне ухилення від здачі хліба (ст. 58 через ст. 7 КК УСРР), справу закрито Куп'янським окрпрокурором 17 липня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХМАРА Микола Васильович народився 1868 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ХМЕЛЕНКО Дмитро Васильович народився [1869 р.] у с. Прядівка Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і Дніпропетровським окрсудом 24 травня 1929 р. засуджений на 2 роки 6 місяців позбавлення волі з суворою ізоляцією з обмеженням у правах на 2 роки. Реабілітований 6 липня 1994 р.

ХМЕЛЕНКО Іван Федотович народився 1906 р. на хут. Всеволодівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ Степан Олексійович народився 1898 р. у с. Новодмитрівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ХМІЛЕНКО Антон Васильович народився 1886 р. у с. Прядівка Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут.

Всеволодівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ХМІЛЬ Григорій Сергійович народився 1890 р. на хут. Прядківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у хут. Прядківка Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрввідділом ДПУ 31 березня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХМІЛЬ Олександр Васильович народився 1895 р. на хут. Прядківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різуненкове Коломацького р-ну Харківського окр. Член колгоспу «Нова праця». Заарештований 22 серпня 1929 р. за к.-р. агітацію серед членів колгоспу та Різуненківської сільради (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ХМІЛЬ Хома Васильович народився 1882 р. на хут. Прядківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різуненкове Коломацького р-ну Харківського окр. Голова ради колгоспу «Нова праця». Заарештований 22 серпня 1929 р. за к.-р. агітацію серед членів колгоспу та Різуненківської сільради (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ХОБТА Сергій Іванович народився 1901 р. у с. Смирнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Смирнівка Лозівського р-ну. Член колгоспу ім. Ілліча. Заарештований 15 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ХОДАК Василь Кирилович народився 1897 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-од-

ноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ХОДАК Олексій Тимофійович народився 1907 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 17 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОДАКОВСЬКИЙ Сергій Васильович народився 1892 р. у Харкові. Росіянин, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Уповноважений німецько-радянської концесії «Друзаг». Заарештований 7 квітня 1933 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськок-ругу і ДПУ УСРР 13 травня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ХОДИКІН Терентій Федорович народився 1890 р. у с. Покровське Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Покровське Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Троїцьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 18 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ХОДОРЕВ Сергій Пилипович народився 1880 р. у с. Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ХОДСЬКА Євдокія Григорівна народилася [1867 р.], місце народження, національність, походження невідомі. Освіта середня, позапарт. Проживала в с. Ков'яги Валківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Учителька. Заарештована 8 червня 1923 р. Харківським окрвідділом ДПУ за організацію к.-р. збройного повстання (ст. 58 КК УСРР), 1 липня 1923 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ХОДУС Полкарп Олексійович народився 1885 р. у с. Дунине Павлоградського пов. Ка-

теринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дунине Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ХОЛОД Микола Васильович народився 1878 р. у с. Сидоренкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав на хут. Іванівка Карлівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зрадницьку діяльність під час Громадянської війни (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 8 років. Реабілітований 15 жовтня 1992 р.

ХОЛОД Петро Андрійович народився 1903 р. у с. Сидоренкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Левенцівка Карлівського р-ну Харківської обл. Конюх радгоспу ім. Андреева, ст. Пересічна Півд. залізниці Харківської обл. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований [29 липня 1932 р.] за антирад. агітацію і шкідництво в радгоспі ім. Андреева (статті 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР) і лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (статті 54², 54⁷ КК УСРР) засуджений до розстрілу. Ухвалою колегії в транспортних справах Верховного Суду СРСР від 16 грудня 1932 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15 липня 1964 р.

ХОЛОДНЯК Андрій Степанович народився 1877 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 6 квітня 1934 р. за членство в нелегальній релігійній секті гнатівців, антирад. агітацію, поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 листопада 1989 р.

ХОЛОДНЯК Григорій Андрійович народився 1902 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник.

Заарештований 6 квітня 1934 р. за членство в нелегальній релігійній секті гнатівців, антирад. агітацію, поширення чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ 3 роки. Реабілітований 2 листопада 1989 р.

ХОЛУДЄЄВ Семен Андрійович народився 1909 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 листопада 1932 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ХОМЕНКО (Фоменко) Михайло Кирилович народився 1901[0] р. на хут. Джгун Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Мерефа Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОМЕНКО (Фоменко) Семен Кирилович народився 1886 р. у с. Нова Мерефа Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Нова Мерефа Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОМЕНКО (Фоменко) Тимофій Іванович народився 1890 р. на хут. Підкопаї [Валківського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Підкопаї Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ХОМЕНКО Арсеній Петрович народився 1891 р. у м. Батурін Конотопського пов. Чернігівської губ. Українець, з військовослужбовців, освіта вища, член Української партії правих есерів у 1917—1919 рр. Проживав у Харкові. Завідувач відділу губстатбюро. Заарештова-

ний 31 травня 1922 р. Харківським губвідділом ДПУ як член партії правих есерів, 6 червня 1922 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ХОМЕНКО Костянтин Сергійович народився 1906 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1929 р. за вбивство члена правління сільради (ст. 54⁸ КК УСРР) та Ізюмським окрсудом 28 лютого 1930 р. (ст. 33 КК УСРР) висланий за межі Ізюмського та суміжних районів на 5 років. Реабілітований 15 червня 1995 р.

ХОМЕНКО Назар Федорович народився 1884 р. на хут. Артюхівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Артюхівка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського [трамвайного тресту]. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 14 квітня 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 6 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОМИК Онуфрій Йосипович народився 1889 р. у міст. Турка Турківського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Суми Харківської обл. Столяр служби залізничних колій ст. Суми. Заарештований 10 березня 1933 р. за проведення к.-р. агітації та шпигунство (статті 54⁶, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 11 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОМИН Нестор Васильович народився 1891 р. у с. Лани Польські провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Референт по кадрам ВУЦВК. Заарештований 16 січня 1934 р. СПВ ДПУ УСРР (ст. 54¹¹ КК УСРР), 4 червня 1934 р. звільнений з-під варт, рішення в справі відсутнє. Розстріляний у Харкові 3 вересня 1937 р. за розпорядженням НКВС УРСР І. М. Леплевського від 31 серпня 1937 р. Реабілітований 26 травня 1958 р.

ХОМИЦЬКИЙ Андрій народився у [м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ.], дата народження невідома. [Українець], походження невідоме, [освіта початкова], партійність невідома. Проживав у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Помічник начальника міліції Ізюмського міського р-ну. Заарештованим не був, під слідством Ізюмської повітЧК у 1919 р. за службу в Білій гвардії, справу за-

крито Ізюмською повітЧК 10 травня 1919 р. за відсутності обвинувальних матеріалів.

ХОМІВКА Іван Захарович народився 1890 р. у с. Мала Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Комишуваха Ізюмського р-ну. Член колгоспу. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 13 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОМУТОВА Наталія Антонівна народилася 1890 р. у с. Лозове Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 25 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ХОМ'ЯК Олексій Гнатович народився 1905 р. у с. Глоба Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Россош Центрально-Чорноземної обл. РСФРР. Вчитель. Заарештований 19 грудня 1930 р. ОВ ПП ОДПУ по ЦЧО за шпигунство на користь Польщі (ст. 58⁶ КК РСФСР), 14 лютого 1931 р. етапований до Харкова в розпорядження ОВ Укрвійськокору і ДПУ УСРР для подальшого слідства за ст. 54⁶ КК УСРР і ухвалою колегії ОДПУ від 7 березня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Східно-Сибірському таборі, Далекосхідному таборі у м. Хабаровськ Хабаровського краю. Ухвалою трійки УНКВС по Дальбуду від 26 травня 1938 р. (статті 58⁶, 58¹⁰ КК РСФСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. У 1948—1955 рр. працював на дорожно-експлуатаційній дільниці сел. Емтигей Магаданської обл. У 1956 р. проживав у с. Новий Двір Рівненського р-ну Рівненської обл. Реабілітований 25 вересня 1956 р.

ХОПЕРСЬКА Олена Володимирівна народилася 1893 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка тресту Склофарфорпостачзбут. Заарештована 21 березня 1933 р. ОВ Харківського облвідділу ДПУ як член к.-р. повстанської організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 14 травня 1933 р. звільнена з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 22 липня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОПТЯР Петро Васильович народився 1897 р. у м. Ярмолинці Проскурівського пов.

Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив в РСЧА в Харкові. Начальник зв'язку арtpолку 23-ї дивізії. Заарештований 21 лютого 1927 р. за активну боротьбу проти рад. влади на посаді дільничного комісара залізниці при Петлюрі (ст. 67¹⁰ КК УСРР), 14 квітня 1927 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, повторно заарештований 9 серпня 1927 р. (ст. 54¹³ КК УСРР), 18 квітня 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито Харківським окрсудом 8 грудня 1928 р. згідно з постановою Президії ЦВК СРСР від 6 листопада 1927 р. «Про амністію до 10-річчя Жовтневої революції».

ХОРОШИЛОВ Петро Гнатович народився 1905 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ХОРОШУН Іван Олексійович народився 1895 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Кустар-кравець. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 14 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 квітня 1931 р. звільнений з-під варті з заборонаю проживання в Україні, Москві, Ленінграді, Північнокавказькому краї, визначених та прикордонних округах на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Белгород Курської обл.

ХОРУЖЕНКО Василь Федорович народився 1898 р. у с. Студенок Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну. Без певних занять. Заарештований 19 жовтня 1929 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На висланні перебував у м. Архангельськ. У червні 1930 р. втік. До 21 січня 1931 р. працював на Слов'янському фарфоровому заводі. Заарештований 31 серпня 1931 р. на ст. Балаклія Півд. залізниці за втечу з місця заслання і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 грудня 1931 р. (ст. 78 КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 2 серпня та 20 листопада 1989 р.

ХОРУЖЕНКО Іван Петрович народився 1885 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Вільшанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Неодноразово оштрафований за виступи проти заходів рад. влади. Заарештований 18 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ХОРУЖЕНКО Харитон Агафонович народився 1873 р. у с. Студенок Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Студенок Шандриголівського р-ну Ізюмського окр. Торговець. У 1924 р. під слідством органів ДПУ за ст. 54⁸ КК УСРР, звільнений за браком доказів. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ХОРУЖИЙ Дем'ян Митрофанович народився 1882 р. на хут. Велике Озеро [Охтирського] пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у [с. Матинське] Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОРУЖКО Сергій Сидорович народився 1878 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 березня 1930 р. за участь у селянських заворушеннях, к.-р. агітацію та зрив колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 16 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶, 45 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі в концтаборі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ХОРУЖЕНКО Василь Федорович народився 1898 р. у с. Нижня Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського окр. Безробітний. Заарештований 19 жовтня 1929 р. за к.-р. діяльність

(ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ХОРУЧ Володимир Ілліч народився 1876 р. і проживав у Харкові. Національність і походження невідомі, освіта вища, позапарт. Консультант вищої арбітражної комісії при Українській економічній нараді. Заарештований 25 лютого 1931 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито заступником прокурора ДПУ УСРР 25 липня 1931 р. (ст. 4 п «д» КПК УСРР).

ХОТИМСЬКИЙ Георгій Наумович народився 1901 р. у м. Золотоноша Золотоніського пов. Полтавської губ. Єврей, з кустарів, освіта вища, позапарт., у 1922—1927 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Референт Центрального статистичного управління УСРР. Заарештований 30 жовтня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 16 листопада 1928 р. звільнений з-під варті на підписку про невізід, повторно заарештований 5 грудня 1928 р. і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 27 грудня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 12 вересня 1931 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. з прикріпленням до визначеного місяця проживання на 3 роки. За ухвалою особливої наради НКВС від 11 жовтня 1935 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 14 жовтня 1989 р.

ХОХЛИЧ Костянтин Лукич народився 1874 р. у м. Корниця Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Полтавського окр. Безробітний. У 1920 р. під слідством Полтавської губЧК у справі «Комітету визволення селян», рішення в справі відсутнє. Заарештований 11 вересня 1929 р. за к.-р. шовіністичну агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 2 лютого 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 8 років, а ухвалою від 8 березня 1930 р. висланий до Казахстану на 5 років. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 4 липня 1930 р. обране покарання визнано умовним зі звільненням з-під варті. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ХОХЛОВ Тимофій Федорович народився 1894 р. у с. Нова Русь Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Микіль-

ське Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. Заарештований 10 грудня 1932 р. як учасник к.-р. угруповання (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 2 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОХЛОВ Тимофій Федорович народився 1894 р. у с. Нова Русь Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Русь Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1932 р. за участь у к.-р. групі (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 13 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХОХОТВА (Хохотов) Микола Григорович народився 1879 р. у Катеринославській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огурцівка Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований [17 березня] 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ХОХОТВА (Хохотов) Яків Григорович народився 1884 р. у Катеринославській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огурцівка Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [17 березня] 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ХОХОТВА Єлисей Сидорович народився 1900 р. на хут. Сухий Яр Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Сухий Яр Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ХОША Григорій Кузьмич народився 1878 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 1 квіт-

ня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. [Справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 19 квітня 1931 р. (ст. 114 КПК УСРР)].

ХОША Костянтин Кузьмич народився 1881[75] р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На заслання перебував у м. Архангельськ, у 1933 р. повернувся до с. Волоська Балаклія. Розстріляний 20 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 30 грудня 1937 р. Реабілітований 18 вересня і 17 травня 1989 р.

ХОША Петро Костянтинович народився 1908 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ХОША Петро Федорович народився 1907 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 25 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ХРАМЦОВ Антон Данилович народився 1878 р. у с. Зарожне Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб, місце роботи невідоме. У 1930 р. позбавлений виборчих прав, у 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 травня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 серпня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

ХРАПУНОВ Пилип Михайлович народився [1873 р.] у с. Михайлівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорофіївка

Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ХРИПКО Панас Васильович народився 1866 р. на хут. Хрипківка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, [неписьм.], позапарт. Проживав на хут. Хрипківка Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ УСРР 6 лютого 1931 р.

ХРИСТЕНКО Василь Федорович народився 1888 р. на хут. Семенів Яр Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенів Яр Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. господарство націоналізоване, а 1930 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ХРИСТЕНКО Іван Якович народився 1901 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Одноробівка Золочівського р-ну. Помічник начальника ст. Одноробівка Півд. залізниці. Заарештований 18 червня 1931 р. за к.-р. агітацію і службу в Білій армії (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито помічником Харківського міжрайпрокурора 25 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХРИСТЕНКО Лука Трохимович народився 1883 р. на хут. Семенів Яр Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну. Продавець магазину № 7 райспоживспілки. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за зв'язки з колишніми петлюрівцями, антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 5, 198 КПК УСРР).

ХРИСТЕНКО Сергій Григорович народився 1879 р. на хут. Світличний Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Фартушний Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 вересня 1929 р. за систематичний зрив заходів влади (ст. 54¹⁰ КК

УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 22 листопада 1995 р.

ХРИСТЕНКО Сергій Тимофійович народився 1880 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Світличний Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 січня 1929 р. за антирад. агітацію проти хлібозаготівлі та самообкладання, зрив зборів, погрози біднякам (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях і округах, УСРР з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки.

ХРИСТЕНКО Юхим Миколайович народився 1892 р. на хут. Світличний Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Світличний Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ХРИСТИЧ Андрій Якович народився 1888 р. у с. Довгалівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Довгалівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 травня 1932 р. за агітацію проти заходів влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Слов'янським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 8 червня 1932 р. за відсутності обвинувальних матеріалів.

ХРИСТИЧ Григорій Трохимович народився 1886 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Савинці Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ХРОЛЬ Василь Андрійович народився 1894 р. на хут. Топчіїв Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Топчіїв Харківського

р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1923 р. розкуркулений. Заарештований 17 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ХРОЛЬ Михайло Андрійович народився 1891 р. на хут. Хроли Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Праця інвалідів». Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. У 1937 р. проживав у Харкові, продавець Заводхарчотргу. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР). Реабілітований 31 серпня і 23 травня 1989 р.

ХРОЛЬ Олексій Андрійович народився 1886 р. на хут. Хроли Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Топчіїв Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1923 р. розкуркулений. Заарештований 17 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ХРОЛЬ Петро Іванович народився 1875 р. на хут. Хроли Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Хроли Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1924 р. розкуркулений. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 21 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ХРЯКОВ Євдоким Іванович народився 1891 р. у с. Морозова Долина Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Морозова Долина Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. за підпал соломи созу в с. Морозова Долина (ст. 54⁸ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. (ст. 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 30 березня 1991 р.

ХРЯКОВ Іван Олексійович народився 1903 р. Місце народження, національність, освіта та партійність невідомі. Із селян. Проживав у с. Лемішине Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований [12] червня 1930 р. за антирад. агітацію та заклик до масових заворушень (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окрввідділу ДПУ 6 вересня 1930 р. за непідтверженості обвинувачення зі звільненням з-під варти.

ХРЯКОВ Олексій Андрійович народився 1865 р. Місце народження, національність, освіта та партійність невідомі. Із селян. Проживав у с. Лемішине Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. розкуркулений. Заарештований [12] червня 1930 р. за антирад. агітацію та заклик до масових заворушень (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окрввідділу ДПУ 6 вересня 1930 р. за непідтверженості обвинувачення зі звільненням з-під варти.

ХРЯКОВ Семен Іванович народився 1902 р. у с. Морозова Долина Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Морозова Долина Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. за підпал соломи созу у с. Морозова Долина (ст. 54⁸ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. (ст. 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Магаданській обл., звільнений 13 червня 1937 р. У 1939—1941 рр. працював у радгоспі ім. Литвинова Золочівського р-ну Харківської обл. У 1941—1947 рр. служив у Червоній армії, був нагороджений орденом Великої Вітчизняної війни II ст. Помер у 1970 р. в Антрацитівському р-ні Ворошиловградської обл. Реабілітований 16 липня 1976 р.

ХРЯКОВ Яків Іванович народився 1909 р. у с. Морозова Долина Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Морозова Долина Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. за підпал соломи созу в с. Морозова Долина (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 21 квітня 1931 р. за недоведеності звинувачення.

ХУДЕНСЬКИЙ Віктор Васильович народився 1915 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ з 1932 р. Проживав у Харкові. Кочегар фабрики-кухні ХПЗ. За-

арештований 7 лютого 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 21 квітня 1999 р.

ХУДОКОРМОВ Петро Миколайович народився 1887 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Рахівник ДЕЗу. Заарештований 10 грудня 1930 р. ОВ Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 19 січня 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито міжрайонним прокурором 5 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХУДОЛІЙ Василь Васильович народився 1895 р. у Павлоградському пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 лютого 1930 р. Куп'янським окрвідділом ДПУ за агітацію проти всіх політичних кампаній (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 3 вересня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, [втік,] оголошений у розшук, справу не завершено.

ХУДОЛІЙ Григорій Романович народився 1893 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лохвиця Лохвицького р-ну Харківської обл. Садівник радгоспу «Криниця». Заарештований 30 січня 1933 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 28 березня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХУДОЛІЙ Дмитро Єгорович народився 1896 р. у с. Мала Нехвороща Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Санжаро-Тернуватське Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Загальними зборами Санжаро-Тернуватської сільради включений до списків на вислання за межі України. Заарештований 29 червня 1929 р. за антирад. агітацію і відмову виконувати план хлібзаготівлі (статті 54¹⁰, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 19 квітня 1991 р.

ХУДОЛІЙ Іван Васильович народився 1904 р. у Павлоградському пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Ра-

ківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 лютого 1930 р. за агітацію проти всіх політичних кампаній (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 3 вересня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ХУДОЛІЙ Устим Васильович народився 1887 р. у с. Катеринівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ХУДЯК Григорій Степанович народився 1874 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Інструктор Дорпрофсожу Півд. залізниці. Заарештований 13 червня 1924 р. за участь у нелегальній організації (ст. 61 КК УСРР), 18 червня 1924 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ХУДЯКОВ Микола Семенович народився 1884 р. у с. Малі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малі Проходи Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ХУПОВЕЦЬ Іван Ананійович народився 1906 р. у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований Богодухівським райвідділом ДПУ 23 березня 1931 р. за підпал майна артілі «Червоний плугатар», тероризування населення, розповсюдження листівок і анонімок з погрозами членам артілі і відповідальним робітникам (статті 54⁸, 54⁹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ХУРДА Данило Наумович народився 1886 р. у с. Преображенівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, осві-

та початкова, позапарт. Проживав у с. Преображенівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. газети «Известия» у с. Самійлівка. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 17 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) прийнято рішення про розстріл із заміною на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ХУРДА Митрофан Наумович народився 1894 р. у с. Преображенівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Преображенівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (статті 58², 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ХУРСАНОВ Іван Парфенович народився 1893 р. у с. Бортники Бобруйського пов. Мін-

ської губ. Білорус, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського окр. Завідувач виробничо-технічного відділу артілі «Надрафарба». Заарештований 16 жовтня 1930 р. за службу в денікінській армії та антирад. агітації (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті 30 грудня 1930 р., справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ХУСІД Абрам Давидович народився 1902 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1920—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент Харківського технологічного інституту. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Середньої Азії на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 14 червня 1929 р., повернувся до Харкова. У 1936 р. інженер Діпросталі. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8 липня 1937 р. (статті 54⁸ через ст. 17, 54¹¹ КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна та пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував і помер 12 червня 1942 р. у Крастабі в Красноярському краї. Реабілітований 31 травня 1958 р.

Ц

ЦАГАЛОВ Петро Савич народився 1906 р. у с. Новохристиянське Терської обл. Осетин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Північно-Осетинській автономній обл. Безробітний. Заарештований [6] листопада 1929 р. ВДТВ ОДПУ ст. Таганрог за шпигунство, 10 листопада 1929 р. направлений до Харківського інституту судово-медичної експертизи, а 5 грудня 1929 р. ДТВ ОДПУ Дон. залізниці звільнений з-під варті на підписку про невиїзд. Справу закрито Харківським окрпрокурором 17 травня 1930 р. через стан психічного здоров'я підслідного.

ЦАГАРЕЛІ Костянтин Соломонович народився 1885 р. у м. Кутаїс Кутаїської губ. Грузин, з робітників, освіта вища, позапарт, з 1905 р. член РСДРП. Проживав у Харкові. Літератор. У 1921 р. під домашнім арештом Харківської губЧК [як меншовик]. Заарештований 16 грудня 1930 р. СПВ ДПУ УСРР як член антирад. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 19 лютого 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором транспортного відділу ДПУ УСРР 3 квітня

1932 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР). Розстріляний у Києві 22 вересня 1938 р. за вироком військової колегії Верховного Суду УСРР від 22 вересня 1938 р. (ст. 54¹ п. «а» КК УСРР). Реабілітований 1 вересня 1956 р.

ЦАПКОВ Олександр Платонович народився 1908 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 січня 1989 р.

ЦАПКОВ Семен Михайлович народився 1900 р. у с. Вороб'ївка Воронежської губ. Росіянин, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер кулеметної тачанки армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ЦАРЕВСЬКИЙ Костянтин Мойсейович народився 1889 р. у с. Курилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Раківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦАРИЦАНСЬКИЙ Харитон Тихонович народився 1887 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦАРИЦЕНКО Василь Самійлович народився 1903 р. у с. Семенівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р.

ЦАРИЦЕНКО Михайло Самійлович народився 1907 р. у с. Новомиколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. за браком доказів.

ЦАРИЦИНСЬКИЙ Харитон Сергійович народився 1890 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Савинського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ ДПУ УСРР 24 жовтня 1930 р. за недоведеності обвинувачення.

ЦАХІКЯН Мікаел Галустович народився 1904 р. у с. Мохуркут Ерзерумської губ., Туреччина. Вірмен, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Києві. Студент Київського політехнічного інституту. Заарештований 9 лютого 1928 р. Київським окрвідділом ДПУ за участь у нелегальній к.-р. організації дашнаків (ст. 54⁴ КК УСРР), 10 травня 1928 р. етапований до Харкова у розпорядження СВ ДПУ і ух-

валою особливої наради при колегії ОДПУ від 27 липня 1928 р. (ст. 58⁴ КК РСФФР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 18 лютого 1931 р. термін покарання подовжено на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1996 р.

ЦАЧЕВ Андрій Григорович народився 1885 р. у с. Дойренці Плевненського окр., Болгарія. Болгарин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Рільник Першої болгарської рільничої артілі. Заарештований 23 листопада 1930 р. за антирад. агітацію серед болгар за масовий виїзд із СРСР, нелегальне одержання болгарських документів в обмін на коштовності (статті 54¹⁰, 56²⁷ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 22 травня 1997 р.

ЦАЧЕВ Іван Григорович народився 1888 р. у с. Дойренці Плевненського окр., Болгарія. Болгарин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Рільник Першої болгарської рільничої артілі. Заарештований 7 грудня 1930 р. [за антирад. агітацію серед болгар за масовий виїзд із СРСР, нелегальне одержання болгарських документів в обмін на коштовності] (статті 54¹⁰, 56²⁷ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки з конфіскацією вилученої валюти. Реабілітований 22 травня 1997 р.

ЦВЕТКОВ Василь Трохимович народився 1887 р. у с. Столипіне Пензенської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер ХПЗ ім. Комінтерну. Заарештований 11 жовтня 1930 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54⁴, 54⁷, 54⁹, 54¹¹ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22 березня 1931 р. винесено ухвалу про розстріл із заміною на 10 років позбавлення волі в концтаборі. У 1931 р. достроково звільнений з-під варті, працював завідувачем кафедри Харківського механіко-машинобудівного інституту. З 1932 р. при спецсекторі ХАІ очолював групу спеціалістів КБ проектування та налагодження парових турбін для Військово-повітряних сил РСЧА, діяльність якої перевірялась Харківською облпрокуратурою з 28 вересня 1939 р. з метою виявлення осіб, винних у розтраті державних коштів унаслідок злочинної бездіяльності, справу закрито 24 липня 1941 р. за браком доказів. Після Великої Вітчизняної війни нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.». Доктор технічних наук, професор, автор фундаментальної праці «Дви-

гатель внутрішнього сгорання». Помер у Харкові в 1954 р. Реабілітований 30 січня 1960 р.

ЦВИЦИШИН Володимир Федорович народився 1898 р. у м. Рящів провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор сцени театру «Березиль». Заарештований 9 лютого 1933 р. за належність до к.-р. організації УВО (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 жовтня 1933 р. позбавлений волі у ВТГ на 5 років, відбував покарання у Соловецькій в'язниці і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. термін покарання продовжено на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ЦВІЛИЙ Іван Іванович народився 1886 р. у м. Новогеоргіївськ Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Касир радгоспу «Комсомолец». Заарештований 4 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 8 квітня 1933 р. за недоведеності складу злочину.

ЦЕЗАРСЬКИЙ-КИЯШКО Яків Васильович народився 1900 р. у с. Микитівка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня-спеціальна, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Агроном райземвідділу. Заарештований 19 січня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1933 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 14 січня 1961 р.

ЦЕЙГЕР Август Фрідріхович народився 1901 р. у колонії Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у колонії Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Поденник. У 1932 р. позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 3 лютого 1933 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ЦЕЙГЕР Микола Фрідріхович народився 1905 р. у колонії Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колонії Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Сезонний робітник Барвінківського зернорадгоспу.

У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 лютого 1933 р. за агітацію проти рад. влади та її заходів на селі з метою їх зриву (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ЦЕЙГЕР Фрідріх Якович народився 1893 р. у колонії Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колонії Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Барвінківського зернорадгоспу. У 1932 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 лютого 1933 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі з метою їх зриву (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ЦЕЙТЛІН Залман Беркович народився 1900 р. у м. Конотоп Конотопського пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1924—1925 рр. член сіоністської організації «Цейрен-Ціон». Проживав у Харкові. Рід занять невідомий. Заарештований 12 листопада 1926 р. за участь в антирад. організації «Правий Гехолуц» (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. висланий за межі України на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 27 травня 1927 р. У 1931 р. бухгалтер Харківського сільгоспкомбінату. Заарештований 27 квітня 1931 р. як член антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 25 травня 1931 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором НКЮ УСРР 13 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1938 р. бухгалтер Харківського сільгоспуправління облспоживспілки. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 травня 1938 р. Реабілітований 28 січня 1958 р.

ЦЕЛОВАЛЬНИК Степан Іванович народився 1865 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Поштар. Заарештований 12 грудня 1930 р. за антирад. агітацію та службу в білій контррозвідці (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 23 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦЕРНІКЕЛЬ Олександр Іванович народився 1900 р. у с. Водяне Павлоградського пов. Ка-

теринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Білозерівка Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 листопада 1929 р. на ст. Лозова Півд. залізниці за намір виїхати за кордон і відмову повернутися до Близнюківського р-ну, 21 грудня 1929 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито Дніпропетровським помокрпрокурора 31 грудня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) за клопотанням про адмінвизнання, але ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1930 р. воно було відхилено.

ЦЕРТ Іван Йосипович народився 1897 р. у с. Штайніс Ізюмського пов. Харківської губ. [с. Катеринівка Павлоградського пов. Катеринославської губ.]. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), [справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28 січня 1930 р.]. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою комісії НКВС СРСР і прокурора СРСР від 28 листопада 1937 р. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ЦЕСНИК Григорій Антонович народився 1891 р. у с. Болва Брянського пов. Орловської губ. [Єврей], із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член партії анархістів. Проживав у Харкові. Управбуд 4-го району Харківського губернiально-міського відділу комунального господарства. Заарештований 13 червня 1924 р. за участь у нелегальній організації (ст. 61 КК УСРР), 21 червня 1924 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ЦЕТЛІН Парасковія Абрамівна народилася 1880[71] р. у Могильовській губ. Єврейка, походження невідоме, освіта середня, член РСДРП(м) з 1909 р. Проживала у Харкові. Секретар морально-виправного відділу центрального карного відділу Наркомату юстиції УСРР. Заарештована в 1920 р. Цупнадзвичкомом при РНК України як меншовик, рішення в справі відсутнє. Повторно заарештована 22 березня 1921 р. як меншовик, 26 квітня 1921 р. звільнена з-під варт комісією з перегляду справ меншовиків. Реабілітована 23 грудня 1992 р.

ЦЕХАНОВСЬКИЙ Ісак Костянтинович народився 1898 р. у міст. Стерчов Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, по-

запарт. Проживав у Харкові. Кустар-кушнір. Заарештований 7 квітня 1933 р. за шпигунську діяльність (ст. 54⁶ КК УСРР), 25 травня 1933 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1933 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на 3 роки. Реабілітований 31 червня 1989 р.

ЦЕХМІСТЕР (Цехмістро) Петро Семенович народився 1889 р. у с. Караван Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караван Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦЕХМІСТР Петро Гнатович, місце і дата народження, національність, походження, освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Сорочівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Дата арешту невідомо, 13 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ оголошений у розшук, справу не завершено.

ЦЕХМІСТРОВ [В] Йосип Зіновійович народився 1877[8] р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківського окр. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р. і 17 січня 1994 р.

ЦЕХМІСТРО Михайло Кононович народився 1889 р. у с. Хрестище Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хрестище Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8 грудня 1929 р. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ЦЕХМІСТРО Никон Єгорович народився 1902 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківського окр.

Селянин-одноосібник. Заарештований 11 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЦЗУН Мінсян (Дзун-Мен-Сен, Цзун-Мин-Сян, Цзуй-Люн-Сен) народився 1907 р. у м. Шандун, Китай. Китаєць, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 15 грудня 1932 р. за нелегальний перетин кордону, незаконне одержання в Криворізькій міськраді дозволу на проживання (статті 54⁶, 80 КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 3 березня 1933 р. за браком доказів.

ЦИБАНОВ Іван Павлович народився 1894 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [29 березня] 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦИБАНЬ Григорій Зіновійович народився 1883 р. у с. Сиваш Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Сиваш Олександрівського р-ну. Робітник на ст. Лихачове Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 27 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олександрівським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 15 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦИБАНЬ Данило Григорович народився 1875 р. у с. Малижине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малижине Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 29 лютого 1930 р. за створення куркульського угруповання, агітацію проти колективізації та поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЦИБАНЬ Йосип Григорович народився 1873 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний

Кут Вільшанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Неодноразово оштрафований за виступи проти заходів рад. влади. Заарештований 18 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ЦИБИНОГА Микола Андрійович народився 1884 р. у с. Качалівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Священик. У 1924 р. під слідством за к.-р. діяльність. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 липня 1929 р. за агітацію серед селян, спрямовану на розпалювання релігійної ворожнечі та розголошення інформації, що не підлягала розголошенню (статті 109 через ст. 7, 56²¹ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки.

ЦИБУЛЬКО (Цибулькін) Григорій Данилович народився 1894 р. у с. Олександрівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Плисове Лозівського р-ну. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 жовтня 1930 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ЦИБУЛЬКО Опанас Іванович народився 1884 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Новоіванівка Валківського пов. Харківської губ. Робітник Новоіванівського цукрового заводу. Заарештованим не був, у травні 1919 р. під слідством за гоніння пролетаріату за гетьманської влади і Валківською повітЧК 25 травня 1919 р. оштрафований на 2000 крб та звільнений з роботи.

ЦИБУЛЬКО Павло Іванович народився 1888 р. у станиці Єшнівська Майкопського від. Кубанської обл. Українець, з козаків, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Орілька Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 червня 1929 р. як соціально небезпечний елемент за крадіжки, службу в Петлюри та в Добровольчій армії Денікіна і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) по-

збавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ЦИБУЛЬНИК Іван Степанович народився 1880 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 6 лютого 1920 р. за шпигунство на користь Добровольчої армії Денікіна. Помер 13 березня 1920 р. Справу закрито ОВ ВЧК Півд.-Зах. фронту 16 березня 1920 р. через смерть обвинуваченого. Реабілітований 12 червня 1997 р.

ЦИБУЛЬНИК Петро Якович народився 1878 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огульці Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 12 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦИБУЛЬНИК Семен Степанович народився 1878 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. У 1931 р. проживав у с. Огульці Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 17 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 15 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1933 р. проживав у сел. Липовий Гай Харківської приміської зони. Сторож Харківського шлакодіагномового заводу. Заарештований 11 травня 1933 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 28 серпня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦИБУЛЬСЬКИЙ Мануїл Мануїлович народився 1884 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Псаломщик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ЦИВЕНКО Василь Петрович народився 1909 р. у м. Харбін, Маньчжурія, Китай. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт.

Проживав у Харкові. Токар майстерень «Радіобуду». Заарештований 2 квітня 1934 р. за шпигунство на користь Японії за завданням організації «Чорне кільце» (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито 3-м відділенням ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 27 вересня 1934 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою комісії НКВС СРСР і прокурора СРСР від 17 листопада 1937 р. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ЦИГАНЕНКО Ольга Корніївна народилася 1904 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українка, соціальне походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 7 квітня 1933 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 11 квітня 1933 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті.

ЦИГАНКОВ Никін Федорович народився 1896 р. і проживав у с. Лиман Старобільського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, [позапарт.]. Хлібороб у власному господарстві. Під слідством особвідділку № 2 ОВ ВЧК 8-ї армії за службу в повітовій державній варті за денікінської влади. Справу закрито особвідділком № 2 ОВ ВЧК 8-ї армії 5 січня 1920 р. зі звільненням з-під варті.

ЦИГАНКОВ Степан Максимович народився 1906 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник фабрики взуття № 13. Заарештований 14 жовтня 1932 р. за належність до антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 9 січня 1933 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 грудня 1967 р.

ЦИГАНОК Яків Петрович народився 1892 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 квітня 1932 р. за к.-р. повстанську діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 травня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦИГУЛЯ Терентій Іванович народився 1878 р. на хут. Олексіївка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Сторож ст. Лозова Півд. залізниці. У 1929 р. розкурку-

лений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1933 р. за переховування від виселення як куркуля після розпродажу майна (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ЦИЛЬНИК Михайло Миколайович народився 1897 р. у м. Львів Львівського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Робітник на ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за службу в петлюрівській армії (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито ВДТВ ОДПУ ст. Синельникове 13 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 22 жовтня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 жовтня 1937 р. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ЦИЛЮРИК Йосип Михайлович народився 1892 р. на хут. Цилюрики Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Цилюрики Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1989 р.

ЦИЛЮРНИК Іван Степанович народився 1892 р. у с. Мануйлове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мануйлове Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 вересня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 20 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 30 грудня 1937 р. Реабілітований 19 квітня 1995 р. і 3 липня 1989 р.

ЦИМБАЛ Марко Львович народився 1899 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м) з 1917 р. Проживав у Харкові. У 1921 р. начальник облікового відділу Наркомату продовольства України, у 1922 р. завідувач облікового підвідділу Наркомату зовнішньої торгівлі України. Заарештований 11 березня 1921 р. як меншовик, 26 квітня 1921 р.

звільнений з-під варті комісією з перегляду справ меншовиків. Повторно заарештований Харківською губЧК 15 березня 1922 р. як меншовик, 27 березня 1922 р. етапований до Москви і ДПУ РСФРР 4 квітня 1922 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану під нагляд органів ДПУ на 1 рік. Реабілітований 23 грудня 1992 р. і 28 лютого 1997 р.

ЦИМБАЛ Михайло Іванович народився 1857 р. у с. Черемушна Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черемушна Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 вересня 1929 р. за участь у куркульському к.-р. угрупованні, к.-р. агітацію та невиконання зобов'язань перед сільрадою зі здачі хліба та сплати державних податків (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 23 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ЦИМБАЛ Павло Мартинович народився 1888 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківської приміської зони. Робітник Харківського паровозобудівного заводу. У 1922 р. під слідством Полтавської губЧК за к.-р. діяльність. Заарештований 31 жовтня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 20 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦИМБАЛОВ Володимир Тарасович народився 1892 р. у с. Попівка Острозького пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Кавалерист 2-ї Кінної армії, рядовий Дроздовського полку армії Врангеля, боєць армії Махна. Заарештований 8 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до концтабору.

ЦИН Іван Михайлович народився 1880 р. у с. Шпулінфельд Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Серафимівка Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1930 р. висланий до Північного краю на [3 роки]. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ЦИНКІН Михайло Михайлович народився 1904 р. і проживав у Харкові. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, член

РСДРП(м). Студент Харківської медичної академії. Заарештований 19 вересня 1922 р. за розповсюдження меншовицьких листівок, у листопаді 1922 р. через хворобу направлений до 1-ї лікарні ім. Леніна, 25 квітня 1923 р. звільнений на поруки батька, справу закрито ДПУ УСРР 22 жовтня 1924 р.

ЦИПКІН Борис Якович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1927 рр. член ВКП(б). Без певних занять. У жовтні 1928 р. арештовувався Кременчуцьким окрвідділом ДПУ як опозиціонер, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий на Урал на 3 роки. За ухвалою від 14 грудня 1931 р. позбавлений права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки після відбуття терміну покарання. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ЦИРКЕЛЬ Іван Францович народився 1907 р. у м. Рига Ризького пов. Ліфляндської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Хорол Хорольського р-ну Харківської обл. Комірник Будинку інвалідів. Заарештований 30 грудня 1932 р. за зв'язки з особами, які проводили шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 17 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦИРКУЛЕНКО Іван Якович народився 1885 р. на Белянській копальні Слов'янського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач групи економіки Головшляхуправління Шляхобудтресту. Заарештований 13 грудня 1930 р. за знущання над родинами червоноармійців і участь у розстрілах червоних партизан (ст. 54¹³ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1931 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 28 листопада 1997 р.

ЦЮМА (Цьома) Лука Семенович народився 1875 р. у с. Семенівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Вагар ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1932 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 березня

1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ЦКЛОВЕР Арон Ісайович народився 1902 р. у м. Луганськ Слов'янського пов. Катеринославської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, член ВЛКСМ з 1919 р., у 1924—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Управбуд житлокоопу № 565. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки, звільнений з-під варті достроково за ухвалою від 8 березня 1929 р., повернувся до Харкова. У 1935 р. агент з постачання артілі «Червоний гужовик». За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 жовтня 1935 р. за к.-р. троцькістську діяльність висланий до Красноярського краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Мінусинськ Красноярського краю. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 травня 1936 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ЦОВМА Іван Пилипович народився 1887 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Першотравневий Мирнянської сільради Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ЦОФНАС Ісаак Ізраїльович народився 1893 р. у м. Горки Горецького пов. Могильовської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник сектора збуту і постачання Тсоавіахіму. Заарештований 28 жовтня 1932 р. ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР за розкрадання військового майна, розтрату і шахрайство (статті 54⁷, 104, 180 КК УСРР), 11 січня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито військпрокурором Укрвійськового округу 3 червня 1933 р. за браком доказів.

ЦУКАНОВ Степан Кирилович (Шашин Іван Іванович) народився 1910 р. у с. Борисівка [Грайворонського пов.] Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Служив у РСЧА в м. Павлоград. Курсант полкової школи Червоноуфимського стріл. полку. Заарештований [7 червня 1930 р. за ст. 54¹⁰ КК УСРР], справу не завершено, є постанова [ОВ 88 СД]

від 3 серпня 1930 р. направити справу на розгляд опертрійки при колегії ДПУ УСРР з пропозицією вислати на 5 років до Північного краю.

ЦУКЕРМАН Йосиф Мендельович народився 1908 р. у с. Сорочинці Миргородського пов. Полтавської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Працівник за наймом. Заарештований 12 листопада 1926 р. за участь в антирад. організаціях «Правий Гехолуц» та ЕВОСМ (рос.) (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. висланий за межі України на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 лютого 1927 р.

ЦУКЕРНИК Наум Савелійович народився 1905 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХІНГ. Заарештований 31 січня 1929 р. за належність до антирад. троцькістської організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ ДПУ 18 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЦУКОВИЧ Давид Миколайович народився 1891 р. у м. Павлоград Павлоградського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, у 1917—1922 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Службовець Укрдержмедторгу. Заарештований 11 липня 1923 р. як меншовик (ст. 63 КК УСРР), 31 липня 1923 р. звільнений з-під варті на підписку про невізід, справу закрито Харківським відділом ДПУ 22 жовтня 1924 р. (ст. 21 КПК УСРР). У 1924 р. позбавлений волі в політизоляторі на 3 роки, після звільнення в 1927 р. перебував на засланні в м. Алма-Ата Алма-Атинської обл. Казахської АСРР. У 1930—1933 рр. позбавлений права проживання в центральних місцевостях СРСР, проживав у м. Саратов Саратовської обл. У 1937 р. економіст Харківського заводу «Здоров'я — трудівникам». Заарештований 9 липня 1937 р. за антирад. діяльність та участь у к.-р. меншовицькій організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР). Помер 28 квітня 1938 р. у хірургічному відділенні тюремної лікарні Харківської в'язниці № 5. Справу закрито УНКВС по Харківській обл. 14 травня 1938 р. (ст. 4 п. «а» КПК УСРР). Реабілітований 5 березня 1997 р.

ЦУКОР Лука Павлович народився 1886 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївсько-

го р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 січня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

ЦУРИКОВ Пантелеймон Давидович народився 1875 р. у с. Лівивка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Старовірівського р-ну Харківського окр. Прикажчик Мелихівського кооперативного товариства. [Заарештований 16 вересня 1926 р.] за видачу рад. працівників та революційно налаштованих селян білим під час Громадянської війни (ст. 64 КК УСРР), [15 січня 1927 р. звільнений з-під варті], справу закрито Харківським окр. відділом ДПУ 18 листопада 1927 р. через давність скоєного злочину та суперечливі свідчення, з постановкою на облік як антирад. елемент. У 1930 р. селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1930 р. за антирад. агітацію, участь у «волинці» та зв'язки з денікінцями (статті 54¹⁰, 54¹³, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, звільнений з-під варті достроково за ухвалою від 22 квітня 1931 р. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ЦУРУК Василь Петрович народився 1901 р. у с. Беззаботівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Дорожний сторож Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений та висланий за межі України. Заарештований 2 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ЦЮПКИНА Марія Василівна народилася 1907 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Прибиральниця [представництва] Московської Федеративної Ради громад баптистів. Заарештована 25 травня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 22 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештована 6 листопада 1933 р. за антирад. діяльність та проституцію (статті 54¹⁰, 169, 180 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 лютого 1934 р. вислана до Казахстану на 3 роки.

Ч

ЧАБАН Микола Григорович народився 1890 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 вересня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 березня 1930 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ЧАБАНИЙ Григорій Андрійович народився 1901 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 17 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧАБАНИЙ Іван Андрійович народився 1899 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 19 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 квітня 1938 р. Реабілітований 19 січня 1968 р.

ЧАБАНИЙ Матвій Миколайович народився 1883 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Поденник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ЧАГОВЕЦЬ Андрій Олексійович народився 1898 р. у с. Городне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Городне Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу

закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧАГОВЕЦЬ Василь Іванович народився 1874 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 і 1931 рр. розкуркулений. Заарештований 5 квітня 1932 р. за проведення к.-р. агітації, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 5 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧАГОВЕЦЬ Іван Андрійович народився 1894 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Полкова Микитівка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 серпня 1989 р.

ЧАГОВЕЦЬ Іван Леонтіївич народився 1877[6] р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 28 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Заарештовувався 5 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 5 червня 1932 р. за браком доказів. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ЧАГОВЕЦЬ Михайло Феофілактович народився [1861 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ.]. [Українець], із священнослужителів, освіта початкова, [позапарт.]. Проживав у м. Ізюм. Начальник Ізюмської поштово-телеграфної контори. Заарештований 28 січня 1919 р. за шпигунство і Ізюмською повітЧК 8 лютого 1919 р. винесено ухвалу про розстріл, а рішенням ВУЧК від 14 лютого 1919 р. справу повернено на дослідження, справу закрито Ізюмською повітЧК 8 квітня 1919 р. за відсутності складу злочину зі звільненням з-під варті.

ЧАГОВЕЦЬ Мусій Семенович народився 1881 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шевченків-

ський Балаклійського р-ну Харківської обл. Вантажник паливного складу Харторгу в Харкові. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 20 лютого 1941 р. Реабілітований 7 квітня 1995 р. і 24 жовтня 1964 р.

ЧАГОВЕЦЬ Надія Яківна народилася 1903 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українка, з священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Василенкове Печенізького р-ну Харківської обл. Учителю неповної середньої школи. Заарештована 14 грудня 1932 р. за утворення к.-р. угруповання та антирад. агітацію (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1933 р.

ЧАГОВЕЦЬ Пилип Омелянович народився 1881 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. засуджений [Балаклійським районним] нарсудом за невиконання плану хлібозаготівлі на 2 роки позбавлення волі. Термін покарання відбував у Харківському бупрі № 1, на млині «Союзхліб», наприкінці 1931 р. втік. Працював у Харкові. Заарештований 16 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 квітня 1995 р.

ЧАЙКА Захарій Арсентійович народився 1899 р. у м. Аккерман Аккерманського пов. Бессарабської губ. Українець, походження невідоме, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Референт райплану. Заарештований 1 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1933 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 14 січня 1961 р.

ЧАЙКА Іван Васильович народився 1885 р. у с. Покровка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покровка Коло-

мацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1920 р. позбавлений виборчих прав. У 1928 р. майно конфісковано. Заарештований 3 січня 1930 р. за антирад. агітацію, службу в поліції та Добровольчій армії Денікіна (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ЧАЙКА Станіслав Михайлович народився 1894 р. у с. Кобиляни Костянтинівського пов. Седлецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова польською, позапарт. Проживав у с. Хорошеве Харківської приміської зони. Слюсар 1-го (Харківського) миловарного заводу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 12 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 14 грудня 1937 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. Реабілітований 7 квітня 1995 р. і 24 жовтня 1964 р.

ЧАЙКІН Олександр Матвійович народився 1882 р. у с. Маліївка Льговського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., член партії лівих есерів з 1917 р. Проживав у Харкові. Учителю майстерності колонії «Праця й знання». У 1919 р. позбавлений волі на 1,5 роки за участь у лівоесерівському повстанні. Заарештований 15 червня 1921 р. за належність до партії есерів, 17 червня 1921 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито колегією Харківської губЧК 2 листопада 1921 р.

ЧАЙКІН Петро Гаврилович народився 1896 р. у м. Белгород Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Відповідальний виконавець постачання контори 6-го будтресту Нової колонії ХПЗ. У 1920 р. ОВ Півд.-Зах. фронту позбавлений волі в концтаборі до кінця Громадянської війни. Термін покарання відбував у Харківському концтаборі, звільнений за амністією. Заарештований 7 квітня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвівськоокругу і ДПУ УСРР 18 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті. У 1934 р. 6 місяців перебував під слідством за к.-р. агітацію і шпигунство. Розстріляний 20 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою НКВС СРСР і прокурора СРСР від 28 жовтня 1937 р. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ЧАЙКОВСЬКИЙ Іван Олександрович народився 1912 р. у с. Власівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Власівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧАЙЧЕНКО Григорій Пантелійович народився 1866 р. у с. Чайківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Чайківка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЧАЙЧЕНКО Прохор Юхимович народився 1891 р. у с. Чайківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чайківка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЧАЛИЙ Аврам Єлисейович народився 1889 р. у с. Дорошенкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорошенкове Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЧАЛИЙ Василь Єлисейович народився 1899 р. у с. Дорошенкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дорошенкове Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 10 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЧАЛИЙ Дмитро Максимович народився 1886 р. у с. Гранківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гранківка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та зв'язки з білими (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 серпня 1994 р.

ЧАЛИЙ Корній Михайлович народився 1878 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лозова Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ЧАЛИЙ Костянтин Ничипорович народився 1897 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 вересня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ЧАЛИЙ Лука Антонович народився 1894 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Парасковія Старовірвського р-ну Харківського окр. Фельдшер Парасковіської медпункції. Заарештований 11 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧАЛИЙ Михайло Сергійович народився 1889 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 жовтня 1929 р. за участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ЧАЛИЙ Павло Сергійович народився 1886 р. у с. Рясне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рясне Золочівського р-ну Хар-

ківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 жовтня 1929 р. за активну участь в антирад. угрупованні (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1930 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ЧАЛИЙ Прокіп Якимович народився 1879 р. у с. Коротич Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коротич Харківської приміської зони. Слюсар депо ст. Харків Півд. залізничі. У 1921 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧАЛИЙ Роман Ілліч народився 1875 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Частину майна конфісковано. Заарештований 11 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ЧАЛИЙ Тимофій Лаврентійович народився 1900 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 17 жовтня 1930 р. за непідтвердженості обвинувачення.

ЧАЛИЙ Юхим Васильович народився 1895 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 25 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 17 жовтня 1930 р. за непідтвердженості обвинувачення. Заарештований 30 квітня 1938 р. за участь в антирад. к.-р. організації (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито слідча частиною УНКВС по Харківській обл. 11 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ЧАЛИШЕВ Семен Андрійович народився 1897 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном Діпросільбуду. Заарештований 21 лютого 1931 р. за к.-р. діяльність (статті 54², 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 11 березня 1932 р. зі звільненням з-під варті.

ЧАПАЛА Ананій Полікарпович народився 1887 р. у с. Нове Мажарове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЧАПІЖЕНКО (Чепіженко) Василь Іванович народився 1898 р. у Варшаві. Національність невідома, з мішан, освіта середня, позапарт., у минулому член партії есерів. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківського окр. Безробітний. Заарештований 14 липня 1930 р. за підготовку і проведення к.-р. роботи, спрямованої на повалення рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і Харківським окрвідділом ДПУ 16 липня 1930 р. звільнений з-під варті як психічно хвора людина, справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ УСРР 4 листопада 1930 р. (статті 198, 194 КПК УСРР).

ЧАПЛИГІН Михайло Іванович народився 1894 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у масових безладях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 56¹⁶, 56¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. Реабілітований 13 січня 2000 р.

ЧАПЛИГІН Федір Іванович народився 1897 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у масових безладях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 56¹⁶, 56¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. Реабілітований 13 січня 2000 р.

ЧАПЛИГНА Одарка Іванівна народилася 1906 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Протопопівка Лозовеньківського р-ну. Селянка-одноосібниця. Заарештована 25 жовтня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), звільнена з-під варті 26 грудня 1930 р. на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ЧАПЛИНСЬКИЙ Володимир Пилипович народився 1900 р. у м. Томач Томацького окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського енергетичного технікуму. Заарештований у 1923 р. за перетин кордону з боку Польщі, звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє. Заарештований 31 січня 1933 р. за належність до к.-р. організації УВО (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 червня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ЧАРКОВСЬКИЙ Віктор [Бранонович] народився 1908[11] р., місце народження, національність, походження невідомі. Освіта неповна середня спеціальна, з 1926 р. член ВЛКСМ. Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Учень Чугуєво-Бабчанського лісного технікуму. Заарештований 15 червня 1932 р. як член к.-р. угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Чугуївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 26 серпня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧАСТІЙ Андрій Кирилович народився [1895 р.] і [проживав] на хут. Філів Яр Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Червоноармієць роти охорони Валківської повітЧК. Заарештований 2 квітня 1919 р. за переслідування більшовиків за гетьманської влади і Валківською повітЧК 16 квітня 1919 р. звільнений від служби та покараний на 1 місяць примусових робіт, але 30 квітня 1919 р. з нагоди 1 Травня та незначним проступком, що скоений невідомо, від покарання звільнений без права вступу до особливої роти.

ЧАСТІЙ Олексій Петрович народився 1887 р. у с. Катричівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, [позапарт.]. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Лісопилка». Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію, службу в царській поліції (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ЧАУСОВСЬКИЙ Юрій Львович народився 1908 р. у м. Каховка Дніпровського пов. Таврійської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт., у 1925—1927 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. У 1929 р. студент ХІНГ. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФСР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 18 листопада 1929 р. дозволено вільне проживання на території СРСР. У 1931 р. економіст Миськплану. Заарештований 31 травня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 серпня 1931 р. (ст. 58¹¹ КК РСФСР) позбавлений волі на 3 роки. Термін покарання відбував у політизоляторі м. Верхньоуральськ Уральської обл. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 листопада 1931 р. висланий до Середньої Азії на 3 роки, а ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 15 листопада 1934 р. позбавлений права проживання у 15 населених пунктах з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

ЧАУШАН Акоп Варганович народився 1884 р. у с. Мулуркут, Туреччина. Вірмен, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Хліборіз магазину № 142 Миськробкоопу. Заарештований 14 серпня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 16 серпня 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 10 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), підписку про невиїзд анульовано.

ЧАУШАН Амбарсум Леонович народився 1872 р. у Туреччині. Вірмен, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-булочник. Заарештований 13 серпня 1932 р. як учасник к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 16 серпня 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ ДПУ УСРР 10 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), підписку про невиїзд анульовано.

ЧАШКА Василь Андрійович народився 1878 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берестове Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ЧАШКА Василь Павлович народився 1898 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 29 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧАШКА Олексій Якович народився 1856 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестове Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ЧАЮК Платон Полікарпович народився 1894 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. господарство націоналізоване, а 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ЧЕБАННИЙ Дмитро Костянтинович народився 1898 р. у с. Оливине Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Оливине Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Без певних занять, до 1927 р. службовець 7-ї дільниці при ст. Куп'янськ-Вузл. Куп'янським окресудом 2 липня 1927 р. (статті 10, 117 через ст. 90, 73¹ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі з повною ізоляцією, а Харківський окресуд 21 вересня 1927 р. зменшив термін покарання до 2 років без повної ізоляції на підставі постанови ВУЦВК від 8 червня 1927 р. «Про введення в дію КК УСРР 1927 р.». 24 квітня 1928 р. звільнений з-під варти і висланий до Старобільська. Заарештований 8 серпня 1928 р. за систематичне проведення антирад. агітації та погрозу вбивства (статті 54¹⁰, 138 КК УСРР), 31 серпня 1928 р. утік з-під варти під час етапування, 18 січня 1929 р. затриманий Сватівським РВ ДПУ, під слідством ТВ ОДПУ посту ст. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського окрвідділу ДПУ за звинуваченням у службі в Білій армії, зв'язки з карним елементом, утечу з місця заслання і з-під варти під час перебування під

слідством (статті 56¹⁷ через ст. 16, 78 КК УСРР). За ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 червня 1929 р. справу закрито.

ЧЕБАННИЙ (Чабанний) Матвій Миколайович народився 1881 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 11 грудня 1930 р. за агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 8 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕБАННИЙ (Чабанний) Микола Пантелеймонович народився 1894 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕБОТАРЬОВ Петро Михайлович народився 1883 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 листопада 1929 р. за організацію теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 20 лютого 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1930 р. розкуркулений, майно передано до артілі. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ЧЕБОТАРЬОВ Степан Андрійович народився 1897 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 квітня 1932 р. за антирад. агітацію, спрямовану на зрив весняної посівної кампанії (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ЧЕГЛАКОВ Леонтій Григорович народився 1898 р. у с. Долгоє Ливненського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Без певного місця проживан-

ня. Без певних занять. Заарештований 16 червня 1931 р. Харківським оперсектором ДПУ за зрив з вітрини антирелігійного плакату (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 19 листопада 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕКАЛО Андрій Климович народився 1890 р. у с. Нова Іванівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Іванівка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 жовтня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1995 р.

ЧЕКАН Микита Гнатович народився 1865 р. на хут. Зозулин Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1920 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 червня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних районах з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЧЕКАР Володимир Семенович народився 1890 р. у с. Мериносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Будьонівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 7 жовтня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 29 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний у Харкові 28 травня 1938 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській області від 20 квітня 1938 року. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

ЧЕЛКУНЯН Петрос Геворкович народився 1895 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-чоботар. Заарештований 14 вересня 1928 р. за належність до підпільної антирад. організації (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 лютого 1929 р. (ст. 58⁴ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Північно-Кавказькому краї, Дагестані та Закавказзі з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки, а ухвалою від 17 вересня

1931 р. термін покарання подовжено на 3 роки. Реабілітований 27 лютого 1996 р.

ЧЕПЕЛА Григорій Прокопович народився 1895 р. у с. Феськи Харківського пов. Харківської губ. Національність, освіта та партійність невідомі, з селян. Проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 20 березня 1930 р. за недоцільності подальшого слідства у зв'язку з включенням у списки на висланні в адмінпорядку за межі України.

ЧЕПЕЛА Єлизар Андрійович народився 1900 р. у с. Чепелі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Польове Харківської примиської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 травня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 14 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕПЕЛА Олексій Михайлович народився 1880 р. у с. Феськи Харківського пов. Харківської губ. Національність, освіта та партійність невідомі, з селян. Проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 20 березня 1930 р. за недоцільності подальшого слідства у зв'язку з включенням у списки на висланні в адмінпорядку за межі України.

ЧЕПЕЛЕВ Ілля Кузьмич народився 1893 р. у с. Таганка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Тетлега Чугуївського р-ну. Помічник лікаря [Чугуївського] деревообробного заводу. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 13 листопада 1930 р. за непідтвердженості обвинувачення.

ЧЕПЕЛЬ (Чепела) Гнат Гаврилович народився 1876 р. у с. Таганка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Таганка Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 квітня 1932 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на організацію збройного повстання (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р.

ЧЕПЕЛЬ (Чепела) Михайло Гнатович народився 1879 р. у с. Таганка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 квітня 1932 р. за к.-р. повстанську діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р.

ЧЕПЕЛЬ (Чепела) Сергій Омелянович народився 1886 р. у с. Таганка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 27 травня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕПИНОГА Пилип Кирилович народився 1883 р. у с. Великі Бучки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 червня 1929 р. за антирад. агітацію і злісну несплату податків (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ЧЕПІЛЬ Володимир Григорович народився 1896 р. у с. Тростянець Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тростянець Тростянецького р-ну Сумського окр. Складач потягів ст. Смородине Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1929 р. за критику рад. влади, розповсюдження провокаційних чуток (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у СЛОні. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 19 січня 1932 р. дозволено вільне проживання по СРСР після закінчення терміну покарання. Реабілітований 30 травня 1996 р.

ЧЕПІЛЬ Іван Васильович народився 1889 р. на хут. Петропілля Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав на хут. Петропілля Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 25 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 30 вересня 1931 р. (статті 4 п. «д», 197 КПК УСРР).

ЧЕПІЛЬ Тимофій Дмитрович народився 1912 р. на хут. Петропілля Куп'янського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав на хут. Петропілля Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 30 вересня 1931 р. (статті 4 п. «д», 197 КПК УСРР).

ЧЕПУРІН Петро Павлович народився 1906 р. у с. Пселесь Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. Грабар на будівництві. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 жовтня 1932 р. за систематичне розкрадання колгоспного майна (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 25 березня 1992 р.

ЧЕПУРНИЙ Григорій Гаврилович народився 1873 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ЧЕПУРНИХ Онисим Тимофійович народився 1876 р. у с. Ольховка Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож Металосиндикату. Заарештований 15 грудня 1925 р. за активну боротьбу проти робітничого класу за часів царату (ст. 67 КК УСРР із санкції статей 10, 15 КК УСРР), справу закрито Харківським окрсудом 24 вересня 1927 р. Реабілітований 9 вересня 1993 р.

ЧЕРВОНЕЦЬ Опанас Якович народився 1910 р. у с. Мотузівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію і Полтавським окрсудом 23 червня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі з подальшим висланням за межі Полтавського, Харківського та Дніпропетровського округів. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ЧЕРВОНЕЦЬКИЙ Василь Петрович народився 1885 р. у с. Губарівка Богодухівського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1922 р. розкуркулений. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ЧЕРВОНИЙ Олексій Григорович народився 1885 р. у с. Маячка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новодмитрівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 квітня 1930 р. за антирад. агітацію та службу в білих (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 липня 1992 р.

ЧЕРВОНИЙ Семен Якович народився 1902 р. на хут. Джгун Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Джгун Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Нововодолазьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 6 червня 1931 р. У 1931 р. висланий в адмінпорядку як куркуль.

ЧЕРВ'ЯК Ілля Антонович народився 1894 р. у с. Кирилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кирилівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. за активну допомогу гетьманській адміністрації (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧЕРВ'ЯК Корній Григорович народився 1894 р. у м. Млинів Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта вища, позапарт., до 1920 р. анархіст, у 1920—1921 рр. член компартії Польщі. Проживав у Харкові. Завідувач відділу Українського НДІ історії культури ім. Т. Г. Шевченка. Заарештований у 1921 р. за перетин кордону з боку Польщі, звільнений з-під варті через місяць, рішення в справі відсутнє. Заарештований 21 грудня 1933 р. як член к.-р. терористичного угруповання, за шпигунську діяльність (статті 54⁶, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від

26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки, за ухвалою судової трійки при УДБ НКВС УСРР від 20 лютого 1935 р. як психічно хворий переведений до психіатричної лікарні для примусового лікування. У жовтні 1942 р. повернувся додому, не працював, експертною комісією Українського психоневрологічного інституту 18 лютого 1950 р. визнаний хворим на шизофренію. Харківським облсудом 26 квітня 1950 р. як соціально небезпечний елемент підданий примусовому лікуванню з ізоляцією у спецлікарні МВС, 8 березня 1954 р. переведений до загальногромадської психіатричної лікарні. Реабілітований 31 березня 1956 р.

ЧЕРВ'ЯЦОВ Григорій Степанович народився 1873 р. на хут. Черв'яцов Путивльського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Черв'яцов Путивльського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 9 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРЕВАТЕНКО Іларіон Федорович народився 1866 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та протидію заходам рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 18 листопада 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЧЕРЕВАТЕНКО Карпо Карпович народився 1855 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Національність, освіта та партійність невідомі, із селян. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Помер 14 березня 1930 р. у лікарні Харківського бупру. Справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 16 березня 1930 р. (ст. 4 п. «а» КПК УСРР). Реабілітований 14 листопада 1994 р.

ЧЕРЕВАТЕНКО Пилип Степанович народився 1881 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від

26 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 8 вересня і 26 жовтня 1989 р.

ЧЕРЕВАТЕНКО Трохим Степанович народився 1903 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 14 квітня 1932 р. за антирад. агітацію та спробу дати хабаря співробітнику ДПУ (статті 54¹⁰, 106 КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 9 вересня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРЕВАТЕНКО Харитон Іларіонович народився 1888 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член партії есерів у 1917 р. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 жовтня 1929 р. за к.-р. агітацію та протидію заходам рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Відомості про виконання вироку відсутні. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію, зрив найважливіших політичних кампаній на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р. та 16 вересня 1989 р.

ЧЕРЕВИК Олексій Костянтинович народився 1907 р. у с. Оболонь Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент Харківського інституту народного господарства. Заарештований 31 березня 1929 р. як член підпільної антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ ДПУ УСРР 6 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ЧЕРЕВИЧЕНКО Іван Степанович народився 1882 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений за агітацію, зрив колективізації та торгівлю. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР

від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ЧЕРЕВИЧНИЙ Захар Гаврилович народився 1891 р. у с. Товста Звенигородського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченківський Джетигаринського р-ну Кустанайського окр. Казахської АСРР. Тесля м'ясорадгоспу № 84. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований у липні 1931 р. Джетигаринським райвідділком ОДПУ як куркуль, що переховується від заслання. У серпні 1931 р. етапований до Харкова в розпорядження ДПУ УСРР для подальшого слідства за ст. 54¹⁰ КК УСРР, справу закрито прокурором наркомату юстиції УСРР 27 грудня 1931 р. через недоцільність притягнення до суду, звільнений під письмове зобов'язання про виїзд до місця заслання.

ЧЕРЕВКО Никанор Петрович народився 1884 р. на хут. Єгорівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Єгорівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ЧЕРЕВЧЕНКО Ілля Михайлович народився 1894 р. у с. Костянтинівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1921 р. Червоноградським ДПУ затриманий як бандит. Заарештований 1 січня 1929 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1991 р.

ЧЕРЕДНИК Омелян Михайлович народився 1880 р. на хут. Чередники Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі, пособництво Добровольчій армії Денікіна (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1930 р. висланий

на Північ на 5 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ЧЕРЕДНИК Панас Михайлович народився 1890 р. на хут. Чередники Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, майно конфісковано. Заарештований 15 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі, пособництво Добровольчій армії Денікіна та видачу партизанів (статті 54¹⁰ ч. 1, 54⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОні. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Григорій Корнійович народився 1910 р. у с. Чернолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Чернолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Робітник Алчевського будпункту Укржитлокооперації на ст. Алчевськ в Луганському окр. Заарештований 24 березня 1930 р. на ст. Алчевськ Дон. залізниці за участь у к.-р. організації, що проводила к.-р. агітацію, спрямовану на компрометацію заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), етапований до Полтави в розпорядження Полтавського окрвдділу ДПУ, справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Данило Якович народився 1894 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківського окр. Слюсар харківського «Пайбуду». Заарештований 7 травня 1929 р. Харківським окрвдділом ДПУ за участь в антирад. угрупованні та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 10 червня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справа не завершено.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Іван Ілліч народився 1872 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. як член куркульського угруповання, яке проводило антирад. роботу з метою підбурювання селян на повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Корній Давидович народився [1884] р. у с. Чернолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Чернолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 березня 1930 р. на ст. Алчевськ Дон. залізниці за участь у к.-р. організації, що проводила к.-р. агітацію, спрямовану на компрометацію заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), етапований до Полтави в розпорядження Полтавського окрвдділу ДПУ, справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Лука Васильович народився 1864 р. у с. Микільське Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Микільське Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 липня 1929 р. за допомогу білим під час Громадянської війни та антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю. Реабілітований 19 травня 1985 р.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Павло Іванович народився 1894 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [8 квітня] 1930 р. як член куркульського угруповання, яке проводило антирад. роботу з метою підбурювання селян на повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1930 р. (статті 54¹¹, 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Роман Миколайович народився 1884 р. у с. Землянки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Землянки Великобурульського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за к.-р. діяльність та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою трійки при УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 11 вересня та 23 травня 1989 р.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Трохим Гордійович народився 1910 р. у с. Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Україна». Заарештований 17 квітня 1932 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором у липні 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРЕМИС Іван Миколайович народився 1882 р. на хут. Тарасівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тарасівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 березня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1995 р.

ЧЕРЕМИСЕНКОВА (Черкашина) Катерина Опанасівна народилася [1886] р. на хут. Миколаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Миколаївка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 22 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 19 березня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 12 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРЕМИСОВ Леонтій Романович народився 1872 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 7 років. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 серпня 1937 р. Реабілітований 12 грудня та 27 березня 1989 р.

ЧЕРЕПАХА Єлисей Миколайович народився 1899 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 11 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвід-

ділком Харківського облвідділу ДПУ 13 січня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРЕПНЯ Микола Григорович народився 1897 р. у м. Катеринодар Кубанської обл. Українець, з мішан, письм., позапарт. Проживав на хут. Веприцький Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1922 р. під слідством за службу в Білій армії. Заарештований [27] жовтня 1929 р. за антирад. терористичну діяльність (статті 54¹³, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрпрокурором 30 травня 1930 р. з застосуванням амністії до 10-річчя Жовтневої революції (статті 224, 4 п. «ж», 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРЕПОВ Іван Іванович народився 1909 р. у с. Поляне Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Поляне Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 березня 1931 р. за активну участь у березневому повстанні в с. Поляне, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великописарівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 13 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Включений до списку на виселення до Північного краю.

ЧЕРЕПОК Павло Захарович народився 1901 р. у с. Мироносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьонівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931—1932 рр. частину майна конфісковано. Заарештований 26 січня 1933 р. за невиконання протягом 2 років хлібозаготівлі і систематичну антирад. агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ЧЕРИЙСЬКИЙ (Чирийський) Микола Микитович народився 1894 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач керосиного рундука товариства «Ларьок». Заарештований 17 вересня 1924 р. за шпигунство та к.-р. діяльність (статті 60, 66 КК УСРР). Помер 6 січня 1925 р. у лікарні бупру № 1. Справу закрито колегією ОДПУ 25 лютого 1925 р. через смерть обвинуваченого.

ЧЕРКАС Іван Прокопович народився 1894 р. на хут. Клочки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Клочки Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих

прав. Заарештований 31 травня 1929 р. за антирад. агітацію та як член к.-р. угруповання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і судовою колегією ОДПУ 24 жовтня 1929 р. (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 15 листопада 1929 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 6 вересня 1994 р.

ЧЕРКАС Костянтин Федорович народився 1902 р. на хут. Клочки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Клочки Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. За участь у петлюрівському повстанні засуджений на 5 років позбавлення волі та виборчих прав. Заарештований 28 травня 1929 р. за к.-р. агітацію та як член к.-р. угруповання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і судовою колегією ОДПУ 24 жовтня 1929 р. (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 15 листопада 1929 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без визначення могили. Реабілітований 6 вересня 1994 р.

ЧЕРКАС Олександр Пантелеймонович народився 1900 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1930 р. за участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2 квітня 1931 р.

ЧЕРКАС Пилип Захарович народився 1887 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Нова Чернечина Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за к.-р. агітацію і зрив заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ЧЕРКАС Тихін Григорович народився 1895 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений ви-

борчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1930 р. зі звільненням з-під варти.

ЧЕРКАС Трохим Пантелеймонович народився 1898 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1930 р. за участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ЧЕРКАС Федір Андрійович народився 1881 р. на хут. Клочки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Клочки Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 травня 1929 р. за антирад. агітацію та як член к.-р. угруповання (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), судовою колегією ОДПУ 24 жовтня 1929 р. (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 15 листопада 1929 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без визначення могили. Реабілітований 6 вересня 1994 р.

ЧЕРКАС Федір Пантелеймонович народився 1891 р. у с. Черкасо-Карабушине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1930 р. за участь у к.-р. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2 квітня 1931 р.

ЧЕРКАСОВ Єгор Порфирівич народився 1875 р. у с. Кам'янка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Кам'янка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. органами ДПУ за агітацію проти хлібозаготівлі, 13 грудня 1929 р. з-під варти звільнений, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 9 лютого 1930 р. за агітацію проти політичних кампаній та економічних заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої нара-

ди при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 серпня 1987 р.

ЧЕРКАСОВ Іван Опанасович народився 1876 р. с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Будьонівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 6 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРКАСОВ Лук'ян Дмитрович народився 1881 р. на хут. Колодний Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Колодний Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 серпня 1989 р.

ЧЕРКАСОВ Петро Кузьмич народився 1907 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ЧЕРКАСОВ Тимофій Тарасович народився 1878 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Піски Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований [27 березня] 1930 р. за участь у масових заворушеннях (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 червня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 8 липня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Антон Тихонович народився 1908 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Чорнороб ХПЗ. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 грудня 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Василь Степанович народився 1880 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у СЛОНі. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Володимир Гнатович народився 1898 р. на хут. Яруга Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Яруга Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 19 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Гаврило Прокопович народився 1871 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 17 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРКАШИН Іван Васильович народився 1885 р. у с. Верьовкине Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Верьовкине Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. за виказування партизан та підпільників каральному загону (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 14 березня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ЧЕРКАШИН Іван Гнатович народився 1884 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та ухилення від сплати податків (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1995 р.

ЧЕРКАШИН Іван Степанович народився 1872 р. у с. Колупаївка Харківського пов. Хар-

ківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колупаївка Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 8 років. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Леонтій Лазарович народився у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 4 січня 1932 р., під слідством ОВ Харківського облвідділу ДПУ за участь у к.-р. угрупованні (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ЧЕРКАШИН Михайло Іванович народився 1880 р. на хут. Висока Яруга Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Висока Яруга Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 21 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Омелян Іванович народився 1882 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Пантелій Платонович народився 1882 р. у с. Катанське Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Катанське Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 24 березня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРКАШИН Степан Павлович народився 1912 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, член ВЛКСМ з 1928 р., позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського машинобудівного інституту. Заарештований 31 грудня 1933 р. за роботу зі створення к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ЧЕРКАШИН Федір Іларіонович народився 1900 р. у с. Леб'яже Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Свобода». Заарештований 8 квітня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 9 травня 1932 р. Харківським облвідділом ДПУ справу направлено Красноградському райвідділку Харківського облвідділу ДПУ на дослідження, рішення в справі відсутнє.

ЧЕРКАШИН Юхим Савич народився 1895 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 24 лютого 1995 р.

ЧЕРКЕС (Черкез) Веніамін Данилович народився 1900 р. у м. Сімферополь Сімферопольського пов. Таврійської губ. Караїм, [із службовців], освіта вища, колишній член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Секретар Харківського інституту народного господарства. Заарештований у 1922 р. як меншовик та за к.-р. агітацію (статті 52, 63, 72 КК УСРР) і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР у травні 1923 р. за участь в антирад. організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури, влаштування нелегальних зборів висланий до Киргизії на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Нарим. Після закінчення терміну вислання обмежений у місці проживання. Президією ВУЦВК 4 січня 1927 р. дозволено повернутися до Харкова. Заарештований 16 грудня 1930 р. СПВ ДПУ УСРР за належність до антирад. партії, антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 19 березня 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито прокурором ДПУ УСРР 3 лютого 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРКЕС (Черкез) Данило Самійлович народився 1870 р. у м. Сімферополь Сімферопольського пов. Таврійської губ. Караїм, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. [Службовець Харківкомунгоспу]. Заарештований 10 січня 1931 р. ЕКВ ДПУ УСРР як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ЧЕРНЕНКО (Червоненко) Василь Петрович народився 1898 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 грудня 1932 р. за зрив робіт у колгоспі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

ЧЕРНЕНКО Ілля Микитович народився 1891 р. у с. Попівка Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ЧЕРНЕНКО Йосип Сидорович народився 1906 р. на хут. Баба Куп'янського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Булацелівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Приймальник «Союзхлібу». Заарештований [19 листопада 1932 р.] за шкідництво (ст. 54⁷ КК УСРР і постанова ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня 1932 р.) і Харківським облсудом 31 січня 1933 р. засуджений до розстрілу, який замінено 10 роками позбавлення волі у ВТТ. Термін покарання відбував у Бурейнському ВТТ, ст. Ізвесткова Далекосхідної залізниці. Звільнений 25 листопада 1942 р. Проживав у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. Реабілітований 31 січня 1963 р.

ЧЕРНЕНКО Кирило Микитович народився 1897 р. у с. Бунаківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бунаківка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Утік. Заарештований 10 грудня 1932 р. як член повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), номер 4 червня 1933 р. у райлікарні у с. Петрівське Петрівського р-ну

Харківської обл. Реабілітований 21 квітня 1994 р.

ЧЕРНЕЦЬ Іван Прохорович народився 1891 р. на хут. Високий Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном «Бурякоспілки». Заарештований 6 березня 1928 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 30 квітня 1931 р. після відбуття покарання висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 серпня 1963 р.

ЧЕРНИХ Ріва Йосифівна народилася 1888 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврейка, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Статистик-інструктор Центрального статистичного управління УСРР. Заарештована 24 липня 1924 р. за участь у нелегальній організації (ст. 61 КК УСРР), 11 серпня 1924 р. звільнена з-під варту на підписку про невіїзд, справу закрито Харківським губсудом 18 липня 1925 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ЧЕРНИЧЕНКО Андрій Васильович народився 1914 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Друге Вовчанського р-ну Харківської обл. Учитель. У 1931 р. під слідством за антирад. агітацію. Заарештований 13 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділком ХОВ ДПУ 20 квітня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

ЧЕРНИЧЕНКО Василь Григорович народився 1890 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. За ст. 54¹⁰ КК УСРР висланий до Архангельська на 5 років. Утік. Заарештований 22 грудня 1932 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та втечу з місця заслання (статті 54¹⁰, 78 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ЧЕРНИЧЕНКО Іван Васильович народився 1903 р. на хут. В'язовий Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. В'язовий Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за спробу вбивства (ст. 54⁸ КК УСРР)

і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1930 р. винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 27 жовтня 1994 р.

ЧЕРНИЧЕНКО Іван Степанович народився 1870 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Без певних занять, у минулому член колгоспу. Заарештований 20 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 листопада 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно з анулюванням підписки про невиїзд. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ЧЕРНИЧЕНКО Кіндрат Кузьмич народився 1869 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 20 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 листопада 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно з анулюванням підписки про невиїзд. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ЧЕРНИЧЕНКО Олександр Іванович народився 1887 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ЧЕРНИЧЕНКО Роман Васильович народився 1911 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1931 р. під слідством за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Заарештований 13 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом ХОВ ДПУ 20 квітня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

ЧЕРНИШ Гаврило Кирилович народився 1873 р. у с. Булахівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верби Ближнюківського р-ну Дніпропетровського окр.

Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЧЕРНИШ Митрофан Андрійович народився 1885 р. у с. Абазівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Абазівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1928 р. за погрози на адресу активу села та проведення антирад. агітації (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання у центральних місцевостях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1991 р.

ЧЕРНИШ Федір Андрійович народився 1882 р. у с. Абазівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Абазівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1928 р. за погрози на адресу активу села та проведення антирад. агітації (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання у центральних місцевостях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1991 р.

ЧЕРНИШ Фрол Іванович народився 1903 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плисове Лозівського р-ну. Колгоспник. У 1929 р. засуджений на 1 рік примусових робіт за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРНИШОВ Василь Іванович народився 1869 р. у с. Куземівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куземівка Сватівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ УСРР 12 січня 1931 р. (статті 159, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРНИКОВ Іван Гаврилович народився 1900 р. у Михопольській вол. Тімського пов. Во-

ронезької губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 2-ї окремої Червоної бригади, боєць армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до концтабору.

ЧЕРНОВ Сергій Трохимович народився 1899 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар ремонтно-механічного цеху ХТЗ. Заарештований 3 березня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 5 березня 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 27 травня 1932 р. за браком доказів, підписку про невиїзд анульовано.

ЧЕРНОГОРОВ Степан Карлович народився 1899 р. у с. Нарішкіне Мценського пов. Орловської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, партійність невідома. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць, полонений махновцями. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

ЧЕРНУШЕНКО Олексій Андріанович народився 1894 р. у с. Смородьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Смородьківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 8 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським оперсектором ДПУ 24 березня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

ЧЕРНУШЕНКО (Чернищенко) Олексій Іванович народився 1863 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за к.-р. діяльність. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 квітня 1930 р. за к.-р. діяльність та зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Іван Олексійович народився 1880 р. у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰

КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 31 березня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Трохим Касянович народився 1902 р. у с. Корулька Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) до 1931 р. Проживав у комуні «Реконструктор» Барвінківського р-ну Харківської обл. Член комуні «Реконструктор». Заарештований 18 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і 27 квітня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ у 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Федір Сидорович народився 1891 р. на хут. Берестовий Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Поди Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за к.-р. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ЧЕРНЯЄВ Степан Федорович народився 1909 р. у с. Михайлівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ЧЕРНЯК Андрій Григорович народився 1878 р. у [с. Заводи Другі] Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Заводи Другі Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 12 березня 1931 р.

ЧЕРНЯК Євгеній Йосипович, народився 1895 р. у с. Чехи Бродівського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б) у 1918—1933 рр. Проживав у Харкові. Заступник директора Українського НДІ історії культури. Заарештований 11 травня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 23 вересня 1933 р. (статті 54², 54⁴, 54⁷, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін по-

карання відбував у Білбалттабі. Розстріляний 3 листопада 1937 р. в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. Реабілітований 27 липня 1957 р. і 30 червня 1956 р.

ЧЕРНЯК Микита Іванович народився 1878 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Максимівка Сахновщинського р-ну. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, висланий за межі села. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1930 р. за втечу з місця заслання, нарсудом Сахновщинського р-ну 31 березня 1931 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі в далеких місцевостях СРСР з пораженням у правах на 5 років і висланням за межі УСРР на 4 роки після відбуття покарання. Реабілітований 19 серпня 1994 р.

ЧЕРНЯК Яків Олександрович народився 1911 р. у Варшаві. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського фінансово-економічного інституту. Заарештований 5 лютого 1931 р., під слідством СПВ Харківського окрвідділу ДПУ за участь у к.-р. організації та антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 5 квітня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, рішення в справі відсутнє.

ЧЕРНЯК Яків Семенович народився 1904 р. у м. Чернігів Чернігівської губ. Єврей, з робітників, незакінчена вища, позапарт., у 1921—1927 та 1929—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Складач друкарні Держвидаву. Заарештований 24 жовтня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 листопада 1928 р. висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 26 червня 1929 р. звільнений із заслання достроково. У 1935 р. завгосп Хардержпартії. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 березня 1936 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 8 березня 1961 р.

ЧЕРНЯКОВ Іван Трохимович народився 1891 р. на хут. Григорівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Вовчанського р-ну. Член артілі «Незаможник». Заарештований 22 вересня 1930 р. за підпал сіна, яке належало артілі «Незаможник» (ст. 54⁹ КК УСРР), і Харківським міжрайсудом у кримінальному відділі 23 січня 1931 р. (статті 54², 54³ КК УСРР з застосуванням ст. 46 КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі

з відбуванням у місцевих виправно-трудовах установах Харкова. Реабілітований 18 жовтня 1995 р.

ЧЕРНЯХОВСЬКИЙ Петро Пилипович народився 1894 р., місце народження невідоме. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Змінний майстер ХТЗ. Заарештований 16 квітня 1933 р. за виготовлення антирад. листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 липня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невийзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 січня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧЕРНЯЧЕНКО (Черниченко) Василь Григорович народився 1900 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ЧЕРНЯЧЕНКО (Черниченко) Іван Григорович народився 1888 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ЧЕСНОВ Олексій Олексійович народився 1888 р. у с. Дякове Кашинського пов. Тверської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1929 р. Проживав у Харкові. Інструктор Учпрофсожу. Заарештований 16 червня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 8 липня 1989 р.

ЧЕСНОК-СМОТРИЧ Всеволод Ферапонтович (Феолептович) народився 1894 р. у м. Тульчин Брацлавського пов. Подільської губ. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Агент відділу постачання харківської філії Всесоюзного електротехнічного об'єднання. У 1920 р. заарештований ОВ 6-ї армії РСЧА як білогвардієць, у жовтні — грудні перебував у Московському концтаборі. Заарештований у листопаді 1929 р. ДПУ УСРР за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє. Заарештований 17 жовтня 1930 р. за агітацію проти рад.

влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 29 листопада 1930 р. ОВ ДПУ УСРР справу направлено прокурору на припинення, 26 січня 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про явку до суду, рішення в справі відсутнє. Розстріляний у Харкові 2 червня 1938 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 24 квітня 1938 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР). Реабілітований 21 листопада 1958 р.

ЧЕХЛАЙ Гаврило Мусійович, дата і місце народження невідомі. Українець, походження невідоме, неписьм., партійність невідома. Проживав у с. Суха Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештований 18 січня 1919 р. за службу в гетьманській варті, перебував під слідством Ізюмської ЧК, рішення в справі відсутнє.

ЧЕХОВИЧ Мирон Титович народився 1894 р. у с. Волостків провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт., колишній член компартії Чехії. Проживав у Харкові. Науковий співробітник Харківського НДІ радянського будівництва і права. Заарештований 10 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (статті 54⁴, 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі в місцях, підвідомчих ДПУ, на 10 років. Термін покарання відбував у Воркутабі, 6 грудня 1942 р. звільнений з-під варти, але на підставі директиви НКВС і прокуратури СРСР за № 185 від 29 квітня 1942 р. примусово залишений на роботі при ВТТ без права виїзду з м. Воркути. На 1951 р. проживав у м. Печора Кожвинського р-ну Комі АРСР. Юрисконсульт лісної контори комбінату «Воркутоль». Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 3 березня 1951 р. як член шпигунсько-націоналістичної організації засланий на поселення у Комі АРСР під нагляд органів МДБ. Реабілітований 1 жовтня 1957 р.

ЧЕЧА Петро Васильович народився 1883 р. і проживав у Харкові. Українець, з промисловців, освіта середня, позапарт. Інструктор з виробництва іграшок школи ФЗН. Заарештований [у 1920—1921 рр.] ЧК у Новоросійську за службу в білих, рішення в справі відсутнє. Заарештований 7 квітня 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськового округу і ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ЧЕЧОТКО Микола Адамович народився 1899 р. у м. Лачишин Пінського пов. Мінської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХПЗ. За-

арештований 19 квітня 1929 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 31 травня 1929 р. (ст. 58⁶ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у СЛОНі. Ухвалою від 3 квітня 1932 р. після відбуття терміну покарання висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 1 серпня 1996 р.

ЧИГИР Софія Олександрівна народилася 1872 р. у с. Пожня Охтирського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештована 13 травня 1919 р. за антирад. агітацію, справу закрито Вовчанською повітЧК 19 травня 1919 р. за відсутності обвинувальних матеріалів.

ЧИГРИН Григорій Дмитрович народився 1898 р. у с. Гупалівка Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Всеволодівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 19 серпня 1932 р. (статті 196, 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 16 квітня 1992 р.

ЧИГРИНОВ Михайло Демидович народився 1911 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Старший майстер на будівництві 3-ї черги Півд. залізниці. Заарештований 13 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію і розповсюдження к.-р. листівок (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 червня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ЧИЖ Андрій Григорович народився 1890 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 січня 1929 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1991 р.

ЧИЖИК Олексій Степанович народився 1907 р. і проживав у с. Коврай Золотоніського

пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений, підлягав висланню за межі України, але виїхав працювати на Турксиб, у 1932 р. приїхав до Харкова. Безробітний. Заарештований 6 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 6 лютого 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ЧИКІН Михайло Семенович народився 1881 р. у с. Тополі Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тополі Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 3 КПК УСРР).

ЧИНКОВ Іван Гнатович народився 1882 р. у с. Бударне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жовтневе Друге Великобурульського р-ну. Без певних занять. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію, зриви зборів, як куркуль і колишній торговець (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ЧИРВА Степан Павлович народився 1881 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Артемівка Печенізького р-ну. Член артілі «Незаможник, вперед». Заарештований 4 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 27 лютого 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧИРКІН Митрофан Михайлович народився 1877 р. на хут. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. висланий на Північ на 3 роки. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ЧИРКОВ (Черков) Василь Якович народився 1912 р. на хут. Лупачівка Куп'янського пов.

Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Лупачівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 грудня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ЧИРКОВ (Черков) Іван Якович народився 1900 р. на хут. Лупачівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лупачівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 17 листопада 1930 р. за участь у збройному виступі та заклик селян до повстання проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰, 70 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 13 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 16 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ЧИРКОВ (Черков) Михайло Федорович народився 1898 р. на хут. Лупачівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Болотівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1930 р. за заклик до повстання проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰, 70 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 13 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧИРКОВ (Черков) Федір Федорович народився 1884 р. на хут. Лупачівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Лупачівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 листопада 1930 р. за побиття голови сільради та заклик селян до повстання проти хлібозаготівлі та колективізації (статті 54¹⁰, 70 ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ЧИРКОВ (Черков) Яків Федорович народився 1878 р. на хут. Лупачівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Лупачівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник.

Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 листопада 1930 р. за участь у збройному виступі та заклики селян до повстання проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰, 70 ч. 2 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ЧИСТИКОВ Іван Дмитрович народився 1901 р. у с. Пішанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішанка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 листопада 1929 р. як колишній білогвардієць та за антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 2 вересня 1999 р.

ЧИСТИКОВ Кирило Іванович народився 1896 р. у с. Пішанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішанка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Полтавським губревтрибуналом 12 липня 1921 р. за службу в каральному загоні армії Денікіна, терор проти селянства засуджений на розстріл із заміною на 5 років позбавлення волі в концтаборі. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. сім'я розкуркулена. Заарештований 5 листопада 1929 р. як колишній білогвардієць та за антирад. агітацію (статті 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5 лютого 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі без позначення могили. Реабілітований 2 вересня 1999 р.

ЧИТОВ Юхим Леонтійович народився 1898 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Різанивка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ЧИЧВАРКІН Семен Терентійович народився 1883 р. у с. Буркіне Саратовського пов. Саратовської губ. Росіянин, із селян, освіта неві-

дома, позапарт. Проживав у с. Замостя Зміївського р-ну. Харківської обл. Торговець книгами на Благовіщенському ринку Харкова. Заарештований 23 березня 1933 р. за розповсюдження к.-р. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором ДПУ УСРР 7 квітня 1933 р. (ст. 4 «д» КПК УСРР).

ЧМЕЛЕНКО Сергій Юхимович народився 1877 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), рішення в справі відсутнє. Висланий за межі УСРР за постановою прокуратури Вовчанської дільниці від 14 серпня 1931 р.

ЧМЕРЕНКО Олександр Степанович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1920—1923 рр. член РКП(б). Бухгалтер Харківського райвиконкому. У 1923 р. під слідством органів ДПУ за службу в армії Денікіна, рішення в справі відсутнє. Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 9 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧМИР Іларіон Касянович народився 1884 р. у с. Хлібне Павлоградського пов. Кареринславської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хлібне Лозівського р-ну Харківської обл. Котельник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 5 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 19 березня 1933 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито ВДТВ ОДПУ ст. Лозова 14 грудня 1939 р. за недоведеності складу злочину.

ЧМИРЕНКО Петро Мусійович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Кіоскер Вукопкниги. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 квітня 1933 р. за розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1933 р. позбавлений права проживання у 12 центральних населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. на 3 роки зі звільненням з-під варти. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ЧМИХ-ПОНОМАРЕНКО Павло Михайлович народився 1886 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Москві. В'язень, відбував покарання в Таганській в'язниці. У 1924 р. під слідством за роз-

крання залізничних вантажів та служб у контррозвідці Денікіна і ухвалою військово-транспортної колегії Верховного Суду СРСР від 22 травня 1925 р. (статті 188, 16, 189, 180 ч. 1 КК УСРР) за сукупністю злочинів позбавлений волі на 6 років із суворою ізоляцією та пораженням у правах на 5 років із забороною проживання на вузлових станціях залізниць СРСР на 3 роки. 6 лютого 1926 р. етапований до Харкова в розпорядження КРВ ДПУ, під слідством за службу в Білій армії (ст. 54¹³ КК УСРР), 3 листопада 1927 р. звільнений з-під варти за станом здоров'я на поруки дружини, справу закрито ЦРН 2 січня 1928 р. (ст. 4 постанови ЦВК СРСР від 6 листопада 1927 р. «Про амністію до 10-річчя Жовтневої революції»).

ЧМІЛЬ Іван Мусійович народився 1871 р. у с. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за агітацію проти колгоспів (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 17 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ЧОБИТОК Степан Миколайович народився і проживав у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Ізюмською повітЧК у травні 1919 р. за опір продрозкладці. Рішення в справі відсутнє.

ЧОЛОМБИТЬКО Іван Захарович народився 1891 р. у с. Новий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1995 р.

ЧОЛОМБИТЬКО Сергій Дмитрович народився 1890 р. у с. Василенкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Василенкове Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. за агітацію проти колективізації та інших кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 р. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ЧОЛОМБИТЬКО Сергій Олексійович народився 1900 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варти. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 квітня 1938 р. Реабілітований 7 липня 1989 р. і 16 квітня 1965 р.

ЧОРНЕНЬКИЙ Дмитро Антонович народився 1904 р. у с. Бабушки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1925—1926 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Гусливка Печенізького р-ну Харківського окр. Завідувач школи. Заарештований 18 червня 1928 р. за антирад. діяльність (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 7 вересня 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до м. Уральськ на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ЧОРНИЙ Андрій Андрійович народився 1889 р. у с. Моначинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Вантажник ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. У [1929 р.] розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р. і 29 грудня 1963 р.

ЧОРНИЙ Артем Антонович народився 1874 р. у [с. Гусинка] Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. відбував 6 місяців примусових робіт за невиконання хлібозаготівлі. У 1931 р. майно конфісковано, виселений з хаги, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за спробу загітувати односельців на антирад. виступ проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1931 р. в адмінпорядку висланий з родиною до сел. Надежденськ Пермської обл.

ЧОРНИЙ Єгор Федорович народився 1911 р. у с. Просянка Куп'янського пов. Харківської

губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб на будівництві ХТЗ. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 січня 1933 р. у сільраді с. Просянка Куп'янського р-ну Харківської обл. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ЧОРНИЙ Іван Никанорович народився 1899 р. у с. Жолоби Ямпільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., колишній член УПСР, КПЧ. Проживав у Харкові. Інженер тресту «Проммеханізація». Заарештований 10 жовтня 1933 р. за активну участь у роботі української к.-р. організації та шпигунську діяльність на користь Чехословаччини (статті 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ЧОРНИЙ Іван Пилипович народився 1902 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просянка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ЧОРНИЙ Іван Федорович народився 1900 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просянка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ЧОРНИЙ Корній Артемович народився 1876 р. у с. Мелихівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Чорнороб Мереш'янського лісництва. Заарештований 21 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаботі на 5 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ЧОРНИЙ Микита Трохимович народився 1882 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської

губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 вересня 1989 р. і 14 лютого 1994 р.

ЧОРНИЙ Микита Федорович народився 1888 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просянка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 грудня 1930 р. за агітацію проти хлібозаготівлі та колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ЧОРНИЙ Петро Артемович народився 1896 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний маяк». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1932 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 вересня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

ЧОРНИЙ Тимофій Антонович народився 1891 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 28 лютого 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ЧОРНИЙ Тихін Пилипович народився 1889 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ЧОРНИЙ Юхим Вікторович народився 1880 р. у с. Нова Січ Сумського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Костянтинівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 10 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ЧОРНИЙ Юхим Трохимович народився 1883 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Стрілочник ст. Моначинівка Півд. залізниці. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 лютого 1930 р. за протидію заходам рад. влади і партії шляхом агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ЧОРНОБАЙ (Чорнобаєв) Родіон Павлович народився 1886 р. у с. Старий Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Салтів Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 березня 1930 р. за організацію «волинки», побиття активістів та уповноваженого Харківського облвідділу ДПУ (статті 56¹⁶ через ст. 16, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 21 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ЧОРНОБАЙ Тимофій Софронівич народився 1891 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та ухилення від сплати податків (статті 58 через ст. 7, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 листопада 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1995 р.

ЧОРНОБАЙ Трохим Аврамович народився 1890 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний. У 1917 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 17 березня 1931 р. за к.-р. агітацію проти колгоспів, хлібозаготівлі та фінансових кампаній (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито міжрайонним прокурором 23 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПУ УСРР).

ЧОРНОВІЛ Семен Якович народився 1868 р. у с. Наталине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років із заміною на вислання до Північного краю на той же строк. Рішенням Президії ЦВК СРСР від 3 липня 1933 р. дозволено вільне проживання по СРСР. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ЧОРНОГОР Гурій Васильович народився 1890 р. у с. Кадниця Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сковородинівка Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ЧОРНОГОР Кирило Герасимович народився 1906 р. у с. Володимирівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 29 квітня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14 травня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧОРНОГОР Овсій Герасимович народився 1902 р. у с. Володимирівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 29 квітня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14 травня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧОРНОГОРСЬКИЙ Захар Іванович народився 1907 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник за релігійними переконаннями. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою

судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Харківським облсудом 24 березня 1939 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 17 липня і 30 листопада 1989 р.

ЧОРНОЖУКОВ Іван Павлович народився 1898 р. у с. Борівське Старобільського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Синецький Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 січня 1931 р. за підготовку вибуху залізничного мосту (ст. 54⁹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ЧОРНОЗУБ Лук'ян (Лука) Якович народився 1895 р. у с. Веселе Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 вересня 1929 р. за антирад. агітацію та зрив заходів влади і Харківським окрсудом 16 січня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією, а Найвищим Судом УСРР 6 лютого 1930 р. з-під варті звільнений з випробним терміном 3 роки. У 1942 р. член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 4 травня 1942 р. як німецький посібник (ст. 54¹ п. «а» КК УРСР), етапований у тил країни, у місцях позбавлення волі не виявлений, справу закрито УКДБ при РМ УРСР по Харківській обл. 15 червня 1955 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 31 травня 1995 р.

ЧОРНОЗУБ Олександр Овсійович народився 1900 р. у с. Веселе Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 вересня 1929 р. за зрив сільського сходу і Харківським окрсудом 16 січня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 3 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією, а Найвищим Судом УСРР 6 лютого 1930 р. з-під варті звільнений з випробним терміном 3 роки. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ЧОРНОМОРДА Василь Васильович народився 1876 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від

17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ЧОРНОМОРДА Іван Іванович народився 1902 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 24 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Адміністративно висланий до Північного краю у 1931 р.

ЧОРНОУСОВ Федір Андрійович народився 1913 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта неповна середня, член ВЛКСМ. Учень Харківського механічного залізничного технікуму. Заарештований [10] лютого 1931 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 травня 1931 р. зі звільненням з-під варті.

ЧОРНОХВІСТ Михайло Онопрійович народився 1880 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Сенькове Сеньківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 січня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ЧОРНОШТАН Олексій Михайлович народився 1886 р. у с. Миколаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 18 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвдділом ДПУ 12 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧОРНУХА Євген Омелянович народився 1896 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Старший бухгалтер дирекції Дон. залізниці. Заарештований 21 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію і антирад. діяльність (статті 56, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1931 р. звільнений з-під варті із забороною проживання в Україні, в Москві, Ленінграді, Північно-Кавказькому краї, означених округах, прикордонних округах терміном на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1996 р.

ЧОРОТЯН Оганес Акопович народився 1894 р. у м. Ерзерум Ерзерумської губ., Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Торговець. Заарештований 14 лютого 1928 р. за належність до партії «Дашнакцутюн» (ст. 54⁴ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 27 липня 1928 р. висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 18 лютого 1931 р. термін покарання подовжено на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1996 р.

ЧУБ Іван Сергійович народився 1893 р. у с. Куземин [Зіньківського пов.] Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куземин Зіньківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 грудня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1933 р. та колегією ОДПУ від 24 січня 1933 р. винесено ухвали про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1933 р. у Харкові. Реабілітований 4 липня 1990 р. та 20 липня 1992 р.

ЧУБ Микола Якович народився 1893 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського окр. Рахівник райспоживспілки. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за службу в денікінській армії та антирад. агітацію (статті 54⁴, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 6 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Ізюмським РВ НКВС 11 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧУБАР Іван Степанович народився 1898 р. у с. Благодатне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ЧУБУКІН Іван Юхимович народився 1894 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 грудня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1932 р. висла-

ний до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ЧУГРЕЄВ Йосип Макарович народився 1882 р. на хут. Дмитрівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дмитрівка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЧУГРЕЄВ Терентій Макарович народився 1897 р. на хут. Дмитрівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Дмитрівка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЧУДНИЙ Іван Іудович народився 1898 р. у с. Максимівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Максимівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Чорнороб товарного двору ст. Харків-Півд. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ЧУЄНКО Дмитро Никифорович народився 1907 р. у с. Дрімайлівка Ніжинського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент Харківського медінституту. Заарештований 14 листопада 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 1 січня 1934 р.

ЧУЖДАН Василь Кузьмич народився 1874 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 серпня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ЧУЖИКОВ Давид Іванович народився 1902 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Хар-

ківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу не завершено.

ЧУЖИКОВ Трохим Петрович народився 1890 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червоний велетень». Заарештований 25 лютого 1933 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ЧУЙКО Василь Пантелійович народився 1873 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 січня 1931 р. за службу в поліції та зв'язок з антирад. елементом (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ЧУЙКО Олександр Тихонович народився 1896 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Диспетчер ст. Куп'янськ-Сорт. Півд. залізниці. Заарештованим не був, з 22 березня 1934 р. під підпискою про невиїзд за недбале ставлення до професійних обов'язків (ст. 56³⁰ п. «а» КК УСРР), справу закрито транспортним прокурором Попаснянського р-ну Дон. залізниці 26 березня 1934 р. (ст. 5 КПК УСРР). Розстріляний 23 жовтня 1938 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Сталінській обл. від 3 жовтня 1938 р. Реабілітований 7 червня 1957 р.

ЧУЙКОВ Олексій Микитович народився 1903 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківською губ. Росіянин, із селян, малописьм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, за злісне невиконання хлібозаготівлі оштрафований на 300 крб та засуджений до 1 року примусових робіт. Заарештований 21 квітня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1933 р. справу закрито.

ЧУЙКОВ Роман Микитович народився 1898 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, по-

запарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 12 вересня та 11 травня 1989 р.

ЧУЛЕВИЧ Михайло Іванович народився 1876 р. у м. Варшава. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Армянськ Красноперекопського р-ну Кримської АСРР. Начальник ст. Армянськ Півд. залізниці. Заарештований 7 лютого 1931 р. за проведення к.-р. діяльності з метою знищення рад. влади, участь у к.-р. організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ЧУЛИЙ Андрій Васильович народився 1895 р. у с. Крупце Острозького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ленінське Куп'янського р-ну Куп'янського окр. Священнослужитель. Заарештований 28 липня 1928 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 13 серпня 1928 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським окр.відділом ДПУ 30 листопада 1928 р. за відсутності доказів злочину.

ЧУМАК Архип Степанович народився 1870 р. у с. Лютівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лютівка Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Золочівським нарсудом 1 вересня 1929 р. оштрафований за невиконання хлібозаготівлі. Заарештований 22 квітня 1931 р. за участь в антирад. групі і антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 4 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧУМАК Григорій Платонович, дата й місце народження невідомі. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1930 р. Полтавським окр.відділом ДПУ за участь у «волинці» (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 28 березня 1930 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ЧУМАК Іван Павлович народився 1873[68] р. у с. Миронівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт.

Проживав у с. Миронівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. діяльність проти кампаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), [22 березня 1930 р. звільнений з-під варти], справу не завершено.

ЧУМАК Іван Пантелеймонович народився [1894 р.] у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. двічі розкуркулений, позбавлений виборчих прав як церковний староста та куркуль. Заарештований 7 вересня 1931 р. за антирад. агітацію та переховування зброї для терористичних цілей (статті 56¹⁷, 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 13 грудня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧУМАЧЕНКО Андрій Михайлович народився 1874 р. у с. Богодарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богодарівка Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 28 липня 1930 р. звільнений з-під варти умовно-достроково. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ЧУМАЧЕНКО Ганна Степанівна народилася 1911 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ЧУМАЧЕНКО Данило Петрович народився 1835 р. і проживав у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Зміївською повітЧК 8 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, 15 квітня 1919 р. справу направлено на розгляд Харківського губревтрибуналу, рішення в справі відсутнє.

ЧУМАЧЕНКО Лаврентій Федорович народився 1881 р. у с. Жихар Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківського окр. Їздовий. Позбав-

лений виборчих прав. Заарештований 18 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЧУМАЧЕНКО Микита Петрович народився 1884 р. у с. Ржавчик Зміївського пов. Харківської губ. Українець, походження невідоме, неписьм., позапарт. Проживав у с. Ржавчик Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1929 р. за агітацію проти рад. влади та її заходів на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі на ст. Решоти Красноярської залізниці. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ЧУМАЧЕНКО Михайло Іванович народився 1884 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 20 грудня 1930 р. за антирад. діяльність: агітацію, участь у «волинці», переховування хліба (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував на лісорозробках у м. Тотьма Вологодської обл. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ЧУМАЧЕНКО Олексій Степанович народився 1891 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Під слідством за нездачу хліба (ст. 58 через ст. 7 КК РСФРР), інші відомості в справі відсутні. Заарештований 7 червня 1929 р. за систематичну агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ЧУМАЧЕНКО Онопрій Степанович народився 1891 р. у с. Вінницькі Івани Богодухів-

ського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЧУМАЧЕНКО Петро Степанович народився 1885 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заброди Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Розкуркулений. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ЧУМАЧЕНКО Хома Семенович народився 1911 р. на хут. Петропілля Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Петропілля Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 лютого 1931 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 30 вересня 1931 р. (статті 4 п. «д», 197 КПК УСРР).

ЧУМАЧОК (Чумак) Федір Іванович народився 1897 р. у с. Боршівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Боршівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 березня 1932 р. за к.-р. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17 липня 1932 р.

ЧУПАНДІН Олексій Пилипович народився 1886 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Старовірівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1923 р. під слідством органів ДПУ як учасник селянського повстання. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 грудня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ЧУПИЛКА Карпо Лук'янович народився 1893 р. у с. Мар'янопілля Ізюмського пов. Хар-

ківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у Лозівському р-ні Харківської обл. Старший скотар радгоспу «Комуніст». Заарештований 8 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації, шкідницьку діяльність (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 11 квітня 1933 р. зі звільненням з-під варті.

ЧУПРИН[А] Єрмолай Якович народився 1870[2] р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушуваха Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 24 січня 1930 р. за антирад. агітацію та релігійну діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 30 вересня 1937 р. Реабілітований 31 серпня і 5 червня 1989 р.

ЧУПРИНА Дарина Пантелеймонівна народилася 1898 р. у с. Козирщина Катеринославської губ. [Українка], із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Займанка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 8 квітня 1930 р. за участь у масових заворушеннях і Полтавським окрсудом 4 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» КК УСРР) засуджена на 3 роки позбавлення волі умовно. Реабілітована 24 лютого 1994 р.

ЧУПРИНА Іван Іванович народився 1871 р. у с. Андріївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном радгоспу ім. Андреева, ст. Пересічна Півд. залізниці. Заарештованим не був, під підпискою про невиїзд з 9 вересня 1932 р. за статтями 54⁷, 54¹⁰ КК УСРР. Лінсудом Півд. залізниці 19 листопада 1932 р. (ст. 99 КК УСРР) засуджений на 1 рік виправних робіт з утриманням 20 % заробітної платні. Реабілітований 4 лютого 1992 р.

ЧУПРИНА Іван Йосипович народився 1879 р. у с. Томаровка Белгородського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Швейцар тресту «Монтажбуд». Заарештований 28 квітня 1933 р. за виготовлення і розповсюдження антирад. листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 липня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 січня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧУПРИНА Олександр Іванович народився 1878 р. у с. Томаровка Белгородського пов. Кур-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник вокзалу ст. Харків-Балашівка. Заарештований 28 квітня 1933 р. за виготовлення і розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 липня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 січня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧУПРУНЕНКО Василь Васильович народився 1898 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач транспортно-напірної башти Водопровідтресту. Заарештований 11 квітня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськоокругу і ДПУ УСРР 8 червня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ЧУРАЄВ Андріян Іванович народився 1883 р. у с. Старий Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1904 р. член партії лівих есерів. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну. Безробітний. У 1930 р. під слідством за антирад. діяльність. Заарештований 13 лютого 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР). Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові за вироком військової колегії Верховного Суду СРСР від 21 жовтня 1938 р. Реабілітований 21 червня 1994 р.

ЧУРИКОВ Леонід Григорович народився 1913 р. у с. Циганівка Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Штукатур тресту «Індубуд». Заарештований 3 вересня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 26 листопада 1932 р. (статті 159, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЧУРИЛОВ Іван Єлисейович народився 1912[3] р. у с. Берека Зміївського пов. Харківською губ. Українець, із селян, малописьм., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської електростанції. У 1930 р. частину майна конфісковано. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 26 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1933 р. справу закрито.

ЧУРИЛОВ Іван Семенович народився 1911 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківською губ. Українець, із селян, малописьм., по-

запарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Вантажник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. У 1929 р. частину майна конфісковано. Заарештований 27 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1933 р. справу закрито.

ЧУРСИНОВ Андрій Касянович народився 1892 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варти Харківським окрвідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

ЧУРСИНОВ Григорій Касянович народився 1903 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [27 березня 1930 р.] за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варти Харківським окрвідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

ЧУРСИНОВ Євдоким Пахомович народився [1914 р.] у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варти Харківським окрвідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

ЧУРСИНОВА Марія Яківна народилася 1885 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. У 1929 р. розкуркулена, позбавлена виборчих прав. Заарештована [17 квітня 1930 р.] за участь у масових безладях та погромах, к.-р. агітацію проти колективізації (статті 56¹⁶, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. позбавлена волі в концтаборі на 4 роки умовно. Реабілітована 30 грудня 1992 р.

ЧУХИЛЬ Трохим Федорович народився 1885 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківською губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липе-

цького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність та зрив колективної сівки з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ЧУХЛАТИЙ Гаврило Андрійович народився 1888 р., місце народження невідоме. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Ржав-чик Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, виселений з хати. Заарештований 22 липня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії

ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЧУХНО Яким Савич народився 1869 р. у с. Бірки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Бірки Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. позбавлений виборчих прав за зв'язок з бандитами та як член церковної п'ятидесятки. У 1930 р. під слідством органів ДПУ за зрив посівної кампанії і виступи проти колективізації. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

Ш

ШАБАЛИН Михайло Левкович народився 1904 р. у с. Мелехи Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Тесля Харківського турбінного заводу. Заарештований 28 листопада 1932 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. На 1963 р. проживав у с. Чаян Чимкентської обл. Казахської РСР. Реабілітований 28 грудня 1963 р.

ШАБЕЛЬНИК Павло Васильович народився 1883 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний хлібороб». Заарештований 1 січня 1933 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 12 квітня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 4 травня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ШАБЕЛЬНИКОВ Дмитро Григорович народився 1893 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 червня 1929 р. за агітацію проти хлібозаготівлі, підготовку зриву зборів та виборів у сільраду (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки.

ШАБЕТЯ Ілля Опанасович народився 1877 р. у с. Лагері Зміївського пов. Харківської

губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лагері Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАБОЛТАС-АЛЯМС Яків Федотович народився 1891 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 20 квітня 1932 р. за к.-р. повстанську діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ШАВАЛТАС Андрій Семенович народився 1905 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вінницькі Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 серпня 1930 р. звільнений з-під варти, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАДКІВСЬКИЙ (Шадковський) Станіслав Янович народився 1906 р. у м. Люблін Люблінської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ковшарівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Молодший кондуктор ст. Куп'янськ-Вузл. Півд. залізниці. Заарештований 10 грудня 1932 р. за шпигун-

ство і нелегальний перетин кордону з Польщі до СРСР (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 7 червня 1933 р. (статті 4 п. «д», 213¹ КПК УСРР).

ШАДЛУН Костянтин, дата і місце народження, національність, походження, освіта і партійність невідомі. Проживав у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештований Ізюмською повітЧК 10 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність. Рішення в справі відсутнє.

ШАДУРА Петро Степанович народився 1877 р. і проживав у с. Новоіванівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Сільгоспробітник націоналізованої економії Харитоненка. Заарештований у травні 1919 р. за гоніння пролетаріату за гетьманської влади і Валківською повітЧК 25 травня 1919 р. оштрафований на 2000 крб та звільнений з роботи.

ШАЖКО Антон Петрович народився 1880 р. у Костянтиноградському пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі та нездачу хліба (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ Північного краю. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ШАЙДЕР (Шейдер) Яків Мартинович народився 1889 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колонії Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник. У 1932 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 лютого 1933 р. за систематичну агітацію серед німців-колгоспників проти всіх заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ШАКУЛЕНКО Федір Никандрович народився 1889 р., місце народження невідомо. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Бухгалтер Зміївського повітпродкому. Заарештований 19 червня 1919 р. за шпигунство, справу закрито Зміївською повітЧК 22 червня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ШАЛАКОВ Михайло Григорович народився 1907 р. у с. Глинянка Дубенського пов. Во-

линської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 8-го стріл. піхотного полку Естонської дивізії, кучер армії Махна. Заарештований 7 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. відправлений до м. Москва у будинок малолітніх злочинців.

ШАЛАМОВ Андрій Лаврентійович народився 1872 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У [1928 р.] позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію та вороже ставлення до влади (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР зі звільненням з-під варти.

ШАЛАМОВ Гаврило Михайлович народився 1904 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківської приміської зони. Тесля Харківської шіткової фабрики. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 13 березня 1933 р. СПВ Харківського облвідділу ДПУ за відкрити антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 11 серпня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ШАЛАМОВ Іван Михайлович народився 1907 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 липня 1930 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 листопада 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. До 1994 р. проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Помер 21 липня 1995 р. у м. Ростов-на-Дону Ростовської обл. РФ. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ШАЛАШАК (Шалашок) Василь Іванович народився 1888 р. у с. Новобелгород Вовчанського пов. Харківської губ. [Українець], із торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Швейцар Палацу Праці. Заарештований 18 грудня 1930 р. за участь в антирад. повстанні, у вбивствах комуністів, руйнуванні стратегічно важливого для РСЧА мосту у 1919 р. (статті 7, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 30 травня 1996 р.

ШАЛДУГА Андрій Никифорович народився 1899 р. у с. Мала Перещепина Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Вантажник ст. Лозова Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 24 лютого 1933 р. за участь у банді і пограбуваннях, ухилення від висилки, агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ШАЛИХА Лук'ян (Лука) Олександрович народився 1879 р. у с. Деркачівка Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 листопада 1929 р. за систематичну антирад. агітацію та співробітництво з денікінською контррозвідкою (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ШАЛІМОВ Андрій Федотович народився 1901 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 грудня 1932 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 23 березня 1933 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ШАЛІМОВ Василь Федотович народився 1871 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога». Заарештований 19 квітня 1933 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 8 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ШАЛІМОВ Максим Максимович народився 1896 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ШАЛІМОВ Максим Петрович народився 1872 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Березівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 22 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації з метою підготовки збройного повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ШАЛІМОВ Михайло Мойсейович народився 1903 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 25 лютого 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1933 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ШАЛІМОВ Сергій Петрович народився 1880 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАЛІМОВ Федір Сергійович народився 1907 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варти 8 лютого 1933 р., справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 21 лютого 1933 р. через хворобу Шалімова Ф. С. на туберкульоз.

ШАЛІМОВ Яків Федотович народився 1910 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 23 березня 1933 р., справу не завершено.

ШАМРАЙ Олександр Петрович народився 1886 р. у с. Гнівка Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Суми Сумського пов.

Харківської губ. Член кооперативного товариства. Заарештований 13 квітня 1920 р. ОВ ВЧК 6-ї армії як штабний офіцер Північного уряду Чайковського-Міллера, рішення в справі відсутнє. [Розстріляний після 28 травня 1920 р. у м. Суми].

ШАМРО Пилип Іванович народився у с. Феськи Харківського пов. Харківської губ, дата народження, національність, освіта та партійність невідомі, з селян. Проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Харківським окрвідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу не завершено.

ШАНДУЛА Михайло Васильович народився 1891 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну. Член колгоспу. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 14 березня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Чугуївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 20 серпня 1931 р. за браком даних для притягнення до суду.

ШАНИКОВ Василь Григорович (Георгійович) народився 1874 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського окр. У 1930 р. працював столяром за наймом, у 1932 р. рахівник фосфоритної копальні. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1925 р. притягувався до судової відповідальності за приховування звання прапорщика царської армії. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. звільнений достроково. Повернувся до м. Ізюм. Заарештований 14 серпня 1932 р. як член к.-р. угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 червня і 15 грудня 1989 р.

ШАПРО Рувим Григорович народився 1906 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Інгоспу. Заарештований 14 лютого 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 22 березня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК

РСФРР) позбавлений волі в місцях, підвідомчих ОДПУ, на 3 роки. Термін покарання відбував у Верхньоуральському політизоляторі, ухвалою від 23 серпня 1929 р. достроково звільнений з-під варті з дозволом вільного проживання на території СРСР. Проживав у Харкові. Груповод Наркомземпрому УСРР. Заарештований 14 жовтня 1932 р. за належність до антирад. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 21 квітня 1933 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР) висланий до Башкирії на 3 роки, а ухвалою від 9 січня 1934 р. справу закрито зі звільненням з-під варті. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ШАПКА (Шапо) Василь Макарович народився 1908 р. на хут. Соляниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Соляниківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 7 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 31 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАПКА Яків Ничипорович народився 1871[8] р. у с. Замостя Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Замостя Зміївського р-ну Харківської обл. Сторож ст. Зміїв Півд. залізниці. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 14 квітня 1932 р. за антирад. агітацію та зрив господарсько-політичних кампаній на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Новоодолазьким дільничним прокурором 8 червня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 10 березня 1933 р. за приховування соціального статусу та розкрадання майна, яке охороняв (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ВДТВ ОДПУ ст. Лиман 25 березня 1933 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАПОВАЛ Іван Анифатійович народився 1898 р. у с. Сумці Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сумці Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ШАПОВАЛ Іван Гнатович народився 1902 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піски-Радківські

Ізюмського р-ну Харківської обл. Тесля радгоспу Зернотресту. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 4 січня 1933 р. за вороже ставлення до заходів рад. влади на селі та систематичні крадіжки колгоспного хліба (ст. 54¹⁰ КК УСРР та постанова ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня 1932 р.) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. (ст. 54¹⁴ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ШАПОВАЛ Іван Сергійович народився 1887 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм. позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, за невиконання хлібозаготівлі засуджений на 3 роки позбавлення волі. Заарештований 22 березня 1933 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 7 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАПОВАЛ Костянтин Власович народився 1914 р. на хут. Шаповалівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сергіївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 квітня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Близнюківським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 18 квітня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАПОВАЛ Павло Власович народився 1896 р. на хут. Шаповалівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шаповалівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1989 р.

ШАПОВАЛ Тит Митрофанович народився 1890 р. у с. Винники Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Винники Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Пів-

нічного краю на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ШАПОВАЛЕНКО Олександр Данилович народився 1889 р. у м. Лохвиця Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лохвиця Лохвицького р-ну Харківської обл. Технік-садовод радгоспу «Криниця». Заарештований 18 січня 1933 р. за належність до к.-р. повстанської організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито ЕКВ Харківського облвідділу ДПУ 28 березня 1933 р.

ШАПОВАЛОВ Василь Гаврилович народився 1904 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Помічник машиніста ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 3 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ТВ ОДПУ ст. Основа Півд. залізниці 29 березня 1933 р.

ШАПОВАЛОВ Василь Єгорович народився 1903 р. на хут. Шаповалів Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шаповалів Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ШАПОВАЛОВ Василь Ілліч народився 1896 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 13 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ШАПОВАЛОВ Василь Якович, дата і місце народження, національність, походження, освіта і партійність невідомі. Проживав у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештований 3 лютого 1919 р. за к.-р. діяльність за гетьманщини і Ізюмською повітЧК 3 лютого 1919 р. оштрафований на 10000 крб.

ШАПОВАЛОВ Григорій Іванович народився 1886 р. на хут. Баранівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бара-

нівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШАПОВАЛОВ Дмитро Миколайович народився 1893 р. у с. Михайлівка Таганрозького окр. області Війська Донського. Із селян, національність, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер кулеметної тачанки армії Махна. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

ШАПОВАЛОВ Єгор Іванович народився 1896 р. у с. Дернова Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рябівка Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1930 р. за антирад. агітацію, заклик до повстання проти рад. влади та злісну несплату податків (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» і «б», 58 через ст. 16 КК УСРР), справу закрито ІНФВ Харківського окрвідділу ДПУ 4 квітня 1930 р. за недостатності компромату та з урахуванням соціального стану обвинуваченого зі звільненням з-під варті.

ШАПОВАЛОВ Іван Павлович народився 1896 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Голова зернової кооперації. Заарештований 18 лютого 1933 р. за злочинне ставлення до службових обов'язків (ст. 54¹⁴ КК УСРР), справу закрито Балаклійським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 14 березня 1933 р. (статті 4, 5, 197 КПК УСРР).

ШАПОВАЛОВ Іван Сергійович народився 1887 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. У 1932 р. за невиконання хлібозаготівлі (ст. 58 ч. 2 КК УСРР) позбавлений волі в тюрмі на 3 роки. Покарання відбував у Харківській виправно-трудовій с.-г. колонії № 7, яку самовільно залишив 23 листопада 1932 р. Заарештований Зміївським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 29 листопада 1932 р., під слідством ОВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади шляхом організованої повстанської боротьби (ст. 54¹¹ КК УСРР). Рішення в справі відсутні.

ШАПОВАЛОВ Ілля Якович народився 1884 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 13 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ШАПОВАЛОВ Костянтин Боніфатійович народився 1900 р. у с. Калужине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганебне Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 червня 1929 р. за невиконання хлібозаготівлі (ст. 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ШАПОВАЛОВ Марко Іванович народився 1887 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 січня 1933 р. за агітацію проти хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ШАПОВАЛОВ Олександр Максимович народився 1867 р. і проживав у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 9 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 26 березня 1919 р. зі звільненням з-під варті.

ШАПОВАЛОВ Петро Дорофійович народився 1892 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Минківка Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 27 вересня 1995 р.

ШАПОВАЛОВ Петро Прокопович народився 1881 р. у с. Карасівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, [із селян], освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Золочів Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р.

позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 15 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою трійки при УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 12 вересня та 30 березня 1989 р.

ШАПОВАЛОВ Тимофій Максимович народився 1879[0] р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1929 р. за терор проти активу села шляхом скоєння пожеж (ст. 54⁸ КК УСРР) і Ізюмським окрсудом 13 квітня 1930 р. виправданий. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ШАПОВАЛОВ Федір Євдокимович народився 1881 р. у с. Гончарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Гончарівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Приватний торговець. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1930 р. як член куркульського угруповання, яке проводило антирад. роботу з метою підбурювання селян на повстання проти рад. влади (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ШАПОВАЛОВ Федір Іванович народився 1889 р. на хут. Баранівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Баранівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШАПОВАЛОВ Яків Андрійович народився 1890 р. у с. Романівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Середній Бурлук Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ШАПОРЕНКО Іван Федорович народився 1876 р. у с. Новомиколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лукашівка Близнюківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 і 1930 рр. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ШАПОШНИК Петро Федорович народився 1897 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Золочів Золочівського р-ну Харківського окр. Агроном Золочівського сільгосптовариства. Заарештований 1 лютого 1930 р. за систематичну антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі та групування навколо себе віруючих (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ШАПОШНИКОВ (Шапошник) Пилип Давидович народився 1902 р. на хут. Загризове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Загризове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ШАПОШНИКОВ Володимир Федорович народився 1889 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Харторгу. Заарештований 5 лютого 1933 р. за антирад. настрої та службу в армії Денікіна (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), 5 березня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським дільничним прокурором 19 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАПОШНИКОВ Іван Іванович народився 1888 р. у с. Стригуни Грайворонського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Іванівка Краснокутського р-ну. Директор місцевої наукової дослідної станції. Заарештований 8 грудня 1930 р. СВ Харківського оперсектора ДПУ за шкідни-

цьку діяльність (ст. 54⁷ КК УСРР), 11 квітня 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ШАПРАВСЬКИЙ Панас Єлисейович народився 1881 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник млину «Червона зоря» у с. Дворічна. Заарештований 23 жовтня 1932 р. за те, що був чиновником військового часу, жив на території білих, а останнім часом виявляв антирад. настрої та поширював к.-р. чутки (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 3 січня 1933 р. (ст. 4 КПК УСРР).

ШАРАПОВ Геннадій Іванович народився 1896 р. у с. Пішане Павлодарського пов. Семипалатинської обл. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Службовець силікатного заводу. 3 грудня 1922 р. до листопада 1923 р. перебував в ув'язненні в м. Томськ. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1931—1932 рр. під слідством у м. Охтирка. Заарештований 10 лютого 1933 р. за службу офіцером у Колчака та Семенова і антирад. настрої (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 квітня 1938 р. Реабілітований 18 липня 1989 р. і 11 березня 1958 р.

ШАРАПОВ Хома Степанович народився 1882 р. у с. Руська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Руська Лозова Липецького р-ну. Селянин-одноосібник, торговець. У 1921 р. конфісковані земля і ліс. У 1931 р. майно конфісковано. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ШАРАФАН Трохим Іванович народився 1882 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 грудня 1928 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР) і ухвалою

судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1991 р.

ШАРИК Микола Митрофанович народився 1898 р. у с. Лигівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шевченко Сахновщинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 грудня 1932 р. за злісне ухилення від виконання хлібозаготівлі, спробу зірвати збори (ст. 54¹⁰ КК УСРР і постанова ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня 1932 р.) і нарсудом Сахновщинського р-ну 18 лютого 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 26 листопада 1992 р.

ШАРКО Степан Федорович народився 1875 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 30 червня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. через недоведеність обвинувачення зі звільненням з-під варти.

ШАРЛАЙ Петро Лаврентійович народився 1896 р. у с. Шарлаївка Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ШАРЛАЙ Петро Меркурійович народився 1885 р. на хут. Шарлаївка Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганебне Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. під слідством за к.-р. діяльність. Заарештований [30 січня] 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ШАРОВАР Григорій Леонтійович народився 1908 р. у с. Новомиколаївка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Романове Дзержинського р-ну Вінницької обл. Табельник комуни ім. 10-річчя Жовт-

невої революції. Заарештований 16 червня 1933 р. за участь у діяльності к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 7 липня 1933 р.

ШАРУБІН Степан Миколайович народився 1913 р. у м. Могильов Могильовського пов. Могильовської губ. Білорус, із селян, освіта неповна середня, позапарт., з 1928 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Учень школи ФЗУ ХЕМЗу. Заарештований 29 червня 1932 р. СПВ Харківського облвідділу ДПУ за розповсюдження к.-р. листівок і здійснення написів к.-р. змісту у цехах і ФЗУ ХЕМЗу (ст. 54¹¹ КК УСРР), 15 липня 1932 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

ШАРУДА Петро Іванович народився 1870 р. на хут. Миколаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 18 березня 1930 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 12 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАРУНОВ Василь Федорович народився 1911 р. у с. Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Нижньодуванського р-ну Харківського окр. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 5 вересня 1930 р. за участь у вбивстві голови Новотарасівської сільради (ст. 54⁸ КК УСРР) і Харківським міжрайсудом 20 листопада 1930 р. (статті 54², 54⁸ КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі в концтаборі з обмеженням в правах на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований 10 квітня 1996 р.

ШАТИЛО Харитон Микитович народився 1906 р. у с. Новомиколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАТИЛОВ Захар Петрович народився 1889 р. на хут. Терни Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, малописьм. позапарт. Проживав на хут. Терни Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1929 р. за

здійснення теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), 10 листопада 1929 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським окрпрокурором 5 грудня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАТИЛОВ Микола Петрович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Студент ХАІ. Заарештований 1 березня 1931 р. ОВ Харківського оперсектора ДПУ за шпигунство (ст. 54⁶ КК УСРР), справу закрито заступником прокурора ДПУ УСРР 23 серпня 1931 р. за браком доказів зі звільненням з-під варт. Технік-конструктор Енергобуду (Теплоелектропроекту). Заарештований 1 листопада 1932 р. за к.-р. агітацію серед населення і розповсюдження чуток антирад. характеру (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варт.

ШАТИЛОВ Олександр Петрович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Робітник житлоспільки, студент Харківського медінституту. Заарештований 14 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію і к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 липня 1931 р. (ст. 54⁶ КК УСРР) висланий до Казахстану на 5 років. Звільнений з-під варт 1 грудня 1931 р., проживав у Харкові. Робітник на будівництві «Будмашу». Заарештований 31 жовтня 1932 р. за к.-р. агітацію і розповсюдження антирад. провакаційних чуток (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 17 липня та 12 жовтня 1989 р.

ШАТОХІН Андрій Кіндратович народився 1904 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. СПВ ХОВ ДПУ за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 20 січня 1933 р. звільнений з-під варт на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ШАТОХІН Антон Степанович народився 1884 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСССР від 4 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ШАТОХІН Іван Степанович народився 1899 р. у с. Верхня Самара Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхня Самара Близнюківського р-ну Дніпровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 січня 1930 р. за антирад. релігійну агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ШАТОХІН Іван Юхимович народився 1875 р. у с. Гнилушка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гнилушка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

ШАТОХІН Костянтин Юхимович народився 1879 р. у с. Гнилушка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гнилушка Вовчанського р-ну Харківського окр. Мірошник. Заарештований 22 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 14 квітня 1992 р.

ШАТТЕ Георгій Іванович народився 1888 р. у м. Рига Ризького пов. Ліфляндської губ. Лаптич, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік підстанції № 5 «Харенерго». Заарештований 20 лютого 1933 р. за шпигунську і диверсійну діяльність (статті 54⁶, 54⁹ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського облвідділу ДПУ 26 травня 1933 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті. Розстріляний у Харкові 20 листопада 1937 р. за рішенням НКВС і прокурора СРСР від 12 листопада 1937 р. Реабілітований 1 серпня 1958 р.

ШАФЕРШТЕЙН Ілля Якович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт., у минулому член партії есерів. Студент ХІНО. Заарештований 31 травня 1922 р. Харківським місцевим відділом ДПУ як член партії есерів, рішення в справі відсутнє. Заарештований 21 січня 1923 р. як член партії есерів (статті 57, 63, 72 КК УСРР) і комісією НКВС з адмінвислань 13 квітня 1923 р. (статті 60, 72 КК УСРР) позбавлений

волі у Претомінському концтаборі в Архангельській губ. на 3 роки. Заарештований ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 травня 1931 р. звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє.

ШАФРАН Овсій Лазаревич народився 1899 р. у м. Мінськ Мінської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт., у 1920 р. член єврейської компартії. Проживав на ст. Рижов у Харківському р-ні Харківського окр. Ординатор 2-ї харківської радлікарні. Заарештований [30 березня] 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 12 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ШАХ Іван Григорович народився 1898 р. у міст. Куликів Жовківського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, з 1929 р. член КПЗУ. Проживав у Харкові. Студент Харківського художнього інституту. Заарештований 29 квітня 1933 р. за належність до к.-р. організації (статті 54², 54⁴, 54⁶, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у СЛОНі. Розстріляний 3 листопада 1937 р. в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежогорськ Карельської АРСР за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ШАХМАТОВ Дмитро Данилович народився 1906 р. у с. Новомиколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краматорська Краматорського р-ну. Іздовий тресту «Індубуд». У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Перебував під слідством Краматорського райвідділку Донецького оперсектора ДПУ з 8 до 19 березня 1931 р. Заарештований 14 квітня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), звільнений з-під варті 4 червня 1931 р. на підписку про невіїзд, справу закрито Петрівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШАХМАТОВ Єремій Дмитрович народився 1883 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфіс-

ковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

ШАХМАТОВ Кирило Андрійович народився 1907 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Робітник шахти, у 1932 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 24 листопада 1932 р. за агітацію проти політкомпаній рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

ШАХМАТОВ Платон Юхимович народився 1883 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. частину майна конфісковано, позбавлений права голосу. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

ШАХМАТОВ Степан Данилович народився 1902 р. у с. Новомиколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Петрівського р-ну. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Після розкуркулення виїхав на ст. Краматорська Краматорського р-ну. Їздовий «Індубуду». Заарештований 14 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 4 червня 1931 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито Петрівським райвідділом ДПУ 5 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 грудня 1989 р.

ШАХОВ Володимир Самійлович народився 1889 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований [29 березня] 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК

УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАХОВ Михайло Якович народився 1900 р. у с. Старовірівка Костянтинівградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Власівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Бурильник колодязів ст. Власівка Півд. залізниці. У 1920 р. частину майна конфісковано за участь у к.-р. повстанні. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 лютого 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 23 листопада 1989 р.

ШАЦЬКИЙ Гнат Якович народився 1906 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШАЦЬКИЙ Іван Демидович народився 1900 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 березня 1933 р. (статті 5, 197 КПК УСРР).

ШВАГЕР Лаврентій Тимофійович, дата і місце народження, національність, походження, освіта, партійність, місце проживання і рід занять невідомі. Заарештований Харківським оперсектором ДПУ 19 листопада 1930 р. за шкідницьку діяльність на Борківському племрозпліднику (ст. 54⁷ КК УСРР), 19 січня 1931 р. направлений у розпорядження Полтавського оперсектора ДПУ, справу не завершено.

ШВАДРОН Юхим Петрович народився 1898 р. у Києві. Національність невідома, з міщан, освіта початкова, член РСДРП(м) з 1916 р. Проживав у 1921 р. в Києві, у 1921 р. в Харкові. Агент Вукоопспілки. У червні—серпні 1921 р. під слідством ВУЧК як меншовик, 24 серпня 1921 р. звільнений з-під варту без права проживання в Київській губ. Повторно заарештований 15 серпня 1922 р. як меншовик і судовою колегією ДПУ за антирад. діяльність висланий у розпорядження ПП ДПУ по Тур-

кестану на 1,5 року. Реабілітований 20 жовтня 1993 р. та 1 лютого 1996 р.

ШВАЙЦ Михайло Ісакович (Швейц, Шелонін Михайло Аркадійович) народився 1896 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член партії лівих есерів. Проживав у Харкові. У 1920 р. консультант Харківського губвідділу соцзабезпечення, у 1921 р. партпрацівник. Заарештований 9 вересня 1920 р. під час масової операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України як член партії лівих есерів, справу закрито Харківською губЧК 8 листопада 1920 р. зі звільненням з-під варті. Заарештований 26 листопада 1920 р. засідкою СВ Цупнадзвичкому при РНК України за к.-р. діяльність, справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 10 грудня 1920 р. Повторно заарештований 12 березня 1921 р. під час операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України по затриманню членів партії лівих есерів і ухвалою судової колегії Цупнадзвичкому при РНК України від 18 квітня 1921 р. залишений під вартою в Харківському політизоляторі з правом на відпустку, 21 квітня 1921 р. звільнений з-під варті під зобов'язання не проводити політичної роботи. За ухвалою особливою наради при НКВС СРСР від 24 липня 1936 р. позбавлений волі в ВТТ на 5 років. Розстріляний у Києві 24 квітня 1938 р. за вироком військової колегії Верховного Суду СРСР від 24 квітня 1938 р.

ШВАЦЬКА Євдокія Іванівна народилася [1879 р.] у Полтавській губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Привілля Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 22 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 3 квітня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25 квітня 1930 р.

ШВАЦЬКИЙ Григорій Данилович народився 1896 р. у Бахмутському пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Привілля Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1930 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШВАЧКА Іван Іванович народився 1897 р. у с. Курулька [с. Нова Гусарівка] Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, осві-

та початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У березні 1930 р. розкуркулений. Заарештований 29 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 27 травня 1933 р. за недоведеності складу злочину. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

ШВАЧКА Феодосій Михайлович народився 1902 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Продавець пивної лавки заводу «Нова Баварія». Заарештований 20 березня 1930 р. за к.-р. пропаганду та поширення провокаційних чуток (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 16 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶, 45 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі в концтаборі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ШВЕДОВ Іван Єрмолайович народився 1900 р. у с. Михайлівка Канського пов. Єнисейської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць, полонений врангелівцями, а потім махновцями, боєць армії Махна. Заарештований 8 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений до концтабору.

ШВИДКИЙ Микита Денисович народився 1894 р. у с. Новий Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новий Мерчик Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 7 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ШВИДКИЙ Панас Петрович народився 1885 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огульці Валківського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 2 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ШВИДЧЕНКО Іван Кузьмич народився 1910 р. у с. Іскрівка Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, походження невідоме, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Білоус Валківського р-ну Харківської обл. Мірошник на ст. Коломак. Заарештований 10 травня 1934 р. за участь в організації аварії пасажирського поїзда (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито ОВ Укрвійськокору та ДПУ УСРР 9 червня 1934 р.

ШВИРЬОВ Лука Павлович народився 1907 р. на хут. Козачки Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козачки Таранівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

ШВИРЬОВ Павло Лук'янович народився 1871 р. на хут. Козачки Зміївського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козачки Таранівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

ШЕБАЛІН Микола Васильович народився 1891 р. у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Ленінграді. Завідувач діловодства 22-го полку військ ОДПУ. Заарештований 25 квітня 1933 р. за вороже ставлення до рад. влади та належність до к.-р. організації (ст. 58¹¹ КК РСФРР) і ухвалою судової трійки ПП ОДПУ ЛВО від 20 липня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Камень Зах.-Сибірського краю. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ШЕБАЛІН Микола Миколайович народився 1899 р. у м. Седлець Седлецької губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Ленінграді. Начальник пожежної команди авторемонтного заводу. Заарештований 25 квітня 1933 р. за вороже ставлення до рад. влади та належність до к.-р. організації (ст. 58¹¹ КК РСФРР) і ухвалою судової трійки ПП ОДПУ ЛВО від 20 липня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ШЕБАЛКОВ Трохим Степанович народився 1896 р. у с. Мало-Ізмарське Керенського пов. Пензенської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць 42-ї дивізії, боєць армії Махна. Заарештований 8 грудня 1920 р. як махновець і [за рішенням ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії у грудні 1920 р. розстріляний].

ШЕБАТИНСЬКИЙ Микола Васильович народився 1903 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Дяк Миколаївської церкви. У 1932 р. під слідством за несплату податків. Заарештований 2 червня 1934 р. за використання церкви для антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1934 р. засланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 11 листопада 1989 р.

ШЕБИК Яків Данилович народився 1885 р. у с. Піщане Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Піщане Решетилівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1932 р., під слідством Харківського облвідділу ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ШЕВЕЛЬОВ Іван Костянтинович народився 1911 р., місце народження, національність, походження, освіта невідомі, член ВЛКСМ. Проживав у с. Різдянка Лозівського р-ну Харківської обл. Тракторист радгоспу «Комуніст». Заарештований 1933 р. (ст. 54⁷ КК УСРР), 17 травня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ЕКВ Харківського облвідділу ДПУ 2 січня 1934 р. (ст. 5 КПК УСРР).

ШЕВЕЛЬОВ Микола Кузьмич народився 1879 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. частину майна конфісковано. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію та тероризування бідноти (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЕЛЬОВ Сергій Герасимович народився 1894 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурульського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1931 р. за анти-

рад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЛЯКОВ Михайло Афіногенович народився у [с. Михайлівна Павлоградського пов. Катеринославської губ.]. Рік народження, національність, походження і партійність невідомі. Неписьменний. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 вересня 1930 р. за браком доказів.

ШЕВЛЯКОВ Мусій Васильович народився 1903 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

ШЕВЦОВ Василь Іванович народився 1877 р. у с. Загризове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник, торговець. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЦОВ Дмитро Хомич народився 1902 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Слатине Харківської приміської зони. Сільгоспробітник радгоспу ім. Сталіна. Заарештований 31 січня 1933 р. за підпал зерносховища (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 17 лютого 1933 р. за відсутності складу злочину.

ШЕВЦОВ Феодосій Васильович народився 1899 р. у с. Загризове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник, торговець. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Андрій Іванович народився 1875 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, осві-

та початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Писарівка Великописарівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 14 серпня 1931 р. (ст. 223 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Андрій Кирилович народився 1883 р. на хут. Тінь Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тінь Пирятинського р-ну. Завідувач метеостанції ст. Гребінка Півд. залізниці. Заарештований 23 листопада 1930 р. як член к.-р. організації на Півд. залізниці (ст. 54⁴ КК УСРР), звільнений з-під варту 27 березня 1931 р. Справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 5 квітня 1931 р.

ШЕВЧЕНКО Андрій Прохорович народився 1902 р. у с. Калинове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Калинове Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять, як куркуль виключений з колгоспу. Заарештований 25 грудня 1932 р. за зрив хлібозаготівлі та розкладницьку роботу в колгоспі, зменшення засіву одноосібного сектора (статті 54¹⁰, 69¹, 97 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Антон Васильович народився 1890 р. у с. Курилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Курилівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Антон Павлович народився 1899 р. у с. Котівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за активну участь у повстанській організації та вербування до неї нових членів (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Василь Платонович народився 1874 р. на хут. Помилуйківка Куп'янського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маліївка Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 30 липня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Василь Трохимович народився 1912 р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Учень Михайлівської неповної середньої школи. Заарештований 3 грудня 1929 р. за розповсюдження антирад. листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 24 травня 1930 р. (статті 197 ч. 2 КПК УСРР, 11 КК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Галактіон Єгорович народився 1895 р. у с. Преображенівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Преображенівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Скрипника. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1932 р. за підготовку збройного повстання проти рад. влади (статті 54², 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 22 грудня 1932 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 29 травня 1997 р.

ШЕВЧЕНКО Герасим Сергійович народився 1870 р. у с. Олександрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Олександрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 13 листопада 1932 р. за активну к.-р. діяльність і крадіжку хліба з колгоспу (статті 54¹¹, 170 «Г» КК УСРР), справу закрито Барвінківським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 3 березня 1933 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду.

ШЕВЧЕНКО Гнат Антонович народився 1873 р. на хут. Титаренків Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Титаренків Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ШЕВЧЕНКО Григорій Архипович народився 1878 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну. Член колгоспу «Червоний селянин». Заарештований 10 квітня 1931 р. за хуліганські дії під час зборів активу кооперації (ст. 70 ч. 2 КК УСРР) і нарсудом Вовчанського р-ну 16 травня 1931 р. засуджений на 1,5 року позбавлення волі. Реабілітований 20 липня 1992 р.

ШЕВЧЕНКО Григорій Кузьмич народився 1869 р. у с. Бригадирівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Попівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 4 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Реабілітований 20 січня 1997 р.

ШЕВЧЕНКО Григорій Павлович народився 1872 р. у с. Нижче Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижче Солоне Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 30 липня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Григорій Степанович народився 1913 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 серпня 1930 р. звільнений з-під варті, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Данило Лук'янович народився 1905 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 11 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої нара-

ди при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Данило Сергійович народився 1878 р. у с. Рубіжне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня духовна, позапарт. Проживав у с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківського окр. Священик. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Дмитро Степанович народився 1905 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плисове Лозівського р-ну. Член колгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Євгенія Данилівна народилася 1891 р. у с. Богодарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала на хут. Петропілля Куп'янського р-ну. Селянка-одноосібниця. Заарештований 25 лютого 1931 р. Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ за участь у «волинці», рішення в справі відсутнє.

ШЕВЧЕНКО Єгор Іванович народився 1885 р. у с. Курилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Захар Максимович народився 1886 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Селянин». Заарештований 26 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Печенізьким райвідділом Харківського облвідділу 18 травня 1932 р. за недоведеності складу злочину.

ШЕВЧЕНКО Іван Андрійович народився 1904 р. на хут. Вінниця Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вінниця Дво-

річанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Розкуркулений. Заарештований 3 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським дільничним прокурором 18 лютого 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Іван Архипович народився 1896 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1943 р. призваний до Червоної армії. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Іван Лукич народився 1878 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Коломак Колонтаївського р-ну Охтирського окр. Харківської губ. Касир ст. Коломак Півд. залізниці. Заарештований 26 листопада 1924 р. за видачу денікінцям у 1919 р. голови Колонтаївського ревкому (ст. 66 через ст. 10 КК УСРР), 17 квітня 1925 р. звільнений з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито помічником Харківського губпрокурора 21 липня 1925 р. (ст. 206 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Іван Степанович народився 1895 р. у с. Курилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Курилівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 21 січня 1997 р.

ШЕВЧЕНКО Ілля Семенович народився 1903 р. у с. Солоницівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солоницівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Йосип Федорович народився 1899 р. у с. Нижче Солоне Куп'янського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижче Солоне Ізюмського р-ну Харківської обл. Бригадир Лиманського свинарадгоспу ім. Затонського. Заарештований 24 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 14 червня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Карпо Миколайович народився 1882 р. у с. Ізбицьке Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ізбицьке Вовчанського р-ну. Член колгоспу. Заарештований 9 червня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 19 червня 1931 р. за браком доказів.

ШЕВЧЕНКО Ларіон Вікторович народився 1879 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 вересня 1929 р. за зрив селянського сходу, спробу побиття голови сільради та уповноваженого РВК (статті 71 ч. 2, 54¹⁰ КК УСРР) і Харківським окрсудом 12 грудня 1929 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та пораженням у правах на 5 років з позбавленням права проживання в Харківському окр. на 5 років. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ШЕВЧЕНКО Лук'ян Демидович народився 1875[7] р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олександрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 травня 1932 р. за к.-р. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 жовтня 1932 р. з-під варті звільнений і позбавлений права проживання в 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. терміном на 3 роки. У 1937 р. робітник радгоспу ім. Затонського в Олександрівському р-ні Харківської обл. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 жовтня 1996 р. і 7 березня 1994 р.

ШЕВЧЕНКО Макар Герасимович народився 1911 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плисове Лозів-

ського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 6 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Марія Федорівна народилася 1892 р. у с. Нижче Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у с. Нижче Солоне Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 11 лютого 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ШЕВЧЕНКО Марко Павлович народився 1892 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олександрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 липня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олександрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 10 вересня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Мефодій Михайлович народився 1896 р. у с. Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Солоне Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1933 р. майно конфісковано. Заарештований 25 березня 1933 р. за агітацію проти посівної кампанії (ст. 54¹³ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 15 травня 1933 р. (статті 5, 197 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Микола Лазарович народився 1911 р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Учень Михайлівської неповної середньої школи. Заарештований 3 грудня 1929 р. за розповсюдження антирад. листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 24 травня 1930 р. (статті 197 ч. 2 КПК УСРР, 11 КК УСРР). Заарештований 9 липня 1938 р. як учасник терористичної організації (статті 54⁸ через ст. 17, 54¹¹ КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 8 січня 1939 р.

ШЕВЧЕНКО Митрофан Арсентійович народився 1910 р. на хут. Петропільля Куп'ян-

ського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав на хут. Петропілля Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1931 р. за зрив кампанії рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 30 вересня 1931 р. (статті 4 п. «д», 197 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Михайло Ничипорович народився 1898 р. у с. Дубові Гряди Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дубові Гряди Сахновшинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 7 грудня 1932 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Омелян Пилипович народився 1880 р. у с. Петрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1933 р. за антирад. агітацію і невиконання контрактації (статті 54¹⁰, 119 КК УСРР), справу закрито прокурором Красноградської дільниці 24 лютого 1933 р. (ст. 198 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Павло Ілліч народився 1882 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комишуваха Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю. Реабілітований 1 вересня 1997 р.

ШЕВЧЕНКО Павло Максимович народився 1901 р. у с. Москалівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Москалівка Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1931 р. за агітацію проти хлібозаготівлі, колективізації і держподатків (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Павло Опанасович народився 1906 р., місце народження невідоме. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лазурки Богодухівського

р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 жовтня 1931 р. за звинуваченням у здійсненні теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 31 березня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Пелагія Опанасівна народилася 1875 р. у с. Сомівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Сомівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 20 березня 1930 р. за участь у селянських заворушеннях, к.-р. агітацію та зрив колективізації (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 26 березня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд і Полтавським окрсудом 16 травня 1930 р. (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР) засуджена на 1 рік 5 місяців позбавлення волі, а рішенням Найвищого Суду УСРР від 14 червня 1930 р. термін покарання визнано умовним з випробним терміном 3 роки, з-під варті звільнена. Реабілітована 20 жовтня 1993 р.

ШЕВЧЕНКО Петро Іванович народився 1903[1] р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гвоздів Коломацького р-ну. Голова созу. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за проведення к.-р. агітації проти рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито І сектором ДПУ УСРР 28 листопада 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР). Під слідством ХОУ НКВС з 23 червня 1938 р. до 23 червня 1939 р. як член антирад. правотроцькістської організації. Звільнений з-під варті 25 червня 1939 р.

ШЕВЧЕНКО Петро Йосипович народився 1874 р. на хут. Шевченків Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Шевченків Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію проти кампанії рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Петро Митрофанович народився 1870 р. у с. Семенівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Старовірівського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований [1] червня 1929 р. за приховування хліба та антирад. агітацію (статті 54¹⁰,

58 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 червня 1929 р. (ст. 197 КПК УСРР) з подальшим клопотанням перед особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР про адмінвизнання за межі УСРР як соціально небезпечного елемента.

ШЕВЧЕНКО Прокіп Сергійович народився 1875 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Ізюмським окрвідділом ДПУ за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 31 січня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

ШЕВЧЕНКО Прокіп Федорович народився 1888 р. у с. Корсунівка Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Плосківщина Чорнухинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Третій вирішальний». Заарештований 13 березня 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 13 травня 1933 р. звільнений з-під варти, справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 1 червня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Семен Андрійович народився у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ., дата народження невідома. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 листопада 1929 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. звільнений з-під варти, справу закрито.

ШЕВЧЕНКО Семен Григорович народився 1899 р. у с. Старий Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Микільське Великобурульцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 лютого 1930 р. за агітацію проти всіх заходів рад. влади на селі (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Семен Давидович народився 1896 р. у с. Бригадірівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадірівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. За-

арештований 5 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ШЕВЧЕНКО Семен Дем'янович народився 1870 р. у с. Антонівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію та допомогу білим під час Громадянської війни (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. (статті 54¹³, 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 8 грудня 1992 р.

ШЕВЧЕНКО Сергій Михайлович народився 1895 р. у Полтавській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Литвинівка Раківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 5 квітня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Степан Олексійович, дата й місце народження невідомі. [Українець], із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1930 р. Полтавським окрвідділом ДПУ за участь у «волинці» (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), 28 березня 1930 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ШЕВЧЕНКО Степан Онисимович народився 1897 р. у с. Петрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чубарівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Приймальник зерна заготпункту. Заарештований 16 січня 1932 р. Сахновщинським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ за к.-р. саботаж і участь у к.-р. організації (ст. 54¹⁴ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ШЕВЧЕНКО Степан Сидорович народився 1883 р. у с. Геївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геївка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Хар-

ківським оперсектором ДПУ 12 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Тимофій Омелянович народився [1900] р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У лютому 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Тимофій Степанович народився 1881 р. у с. Іванівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 квітня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 5 травня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14 травня 1930 р.

ШЕВЧЕНКО Трохим Іванович народився 1883 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радьківські Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 31 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 28 вересня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Уляна Миколаївна народилася 1895 р. на хут. Петропілля Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала на хут. Петропілля Куп'янського р-ну. Селянка-одноосібниця. Заарештована 25 лютого 1931 р. Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ за участь у «волинці», рішення в справі відсутнє.

ШЕВЧЕНКО Федір Іванович народився 1871 р. у с. Нижче Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижче Солоне Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. за агітацію проти рад. влади з використанням релігійних забобонів (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 30 липня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Федір Ізотович народився 1906 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 березня 1930 р. за участь у «волинці» і Полтавським окрсудом 29 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 24 листопада 1992 р.

ШЕВЧЕНКО Федір Минович народився 1896 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Юхим Гнатович народився 1888 р. у с. Варварівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Варварівка Великобурлуцького р-ну. Інструктор Будьонівського цукрокомбінату. Заарештований 9 червня 1931 р. за участь у к.-р. організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 5 жовтня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Юхим Давидович народився 1885 р. у с. Бригадирівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Ізюмського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 5 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 січня 1997 р.

ШЕВЧЕНКО Юхим Іванович народився 1877 р. у с. Петрівка Харківського пов. Харківської губ., Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 29 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕВЧЕНКО Юхимія Сидорівна народилася 1881 р. у с. Семенівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживала в с. Семенівка Ста-

ровірівського р-ну Куп'янського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована [1] червня 1929 р. Харківським облвідділом ДПУ за антирад. агітацію та приховування хліба (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР), рішення в справі відсутне.

ШЕВЧУК Микола Васильович народився 1900 р. у с. Іванове провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб заводу ВЕК. Заарештований 15 липня 1929 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ШЕВЯКОВ Іван Михайлович народився 1901 р. Місце народження, національність та походження невідомі. Освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перше Кашкарне Троїцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 липня 1930 р. за опір представникам рад. влади під час виселення куркулів (статті 7 через ст. 20, 70 ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 листопада 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕЙКО Денис Михайлович народився 1891 р. у с. Кошманівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хлібне Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник 23-ї дистанції служби колії Півд. залізниці. Заарештований 7 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 листопада 1989 р.

ШЕЙКО Тимофій Петрович народився 1877 р. на хут. Шейківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Костянтиноград Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1930 р. за антирад. діяльність та службу в денікінській контррозвідці (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1994 р.

ШЕЛЕПОВ Андрій Єгорович народився 1890 р. у с. Тарасівка Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Тарасівка Великописарівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 лютого 1930 р. за злісну

агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 28 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕЛЕСТ Корній Захарович народився 1873 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ШЕЛЕСТ Савелій Андрійович народився 1883 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червона Гірка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 квітня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 15 липня 1932 р. (статті 54¹¹, 56¹⁷ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 14 грудня 1937 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. Реабілітований 7 квітня 1995 р. і 24 жовтня 1964 р.

ШЕЛЕХАНЬ Омелян Андрійович народився 1875 р. у міст. Новосерпухов Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 22 квітня 1931 р. звільнений на підписку про невиїзд, справу закрито Балаклійським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 2 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ШЕЛУДЬКО Андрій Демидович народився 1867 р. у с. Шелудківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Шелудківка Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 10 грудня 1932 р. за агітацію проти господарсько-політичних кампаній на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 грудня 1932 р.

ШЕЛУДЬКО Григорій Павлович народився 1906 р. у с. Базалівка Вовчанського пов. Хар-

ківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Базалівка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 5 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), за постановою Печенізького райапарату ДПУ від 21 липня 1931 р. матеріали справи направлені до Харківського оперсектора ДПУ на припинення узв'язку з тим, що Шелудько Г. П. був висланий 2 липня 1931 р. за межі України в адмінпорядку. Реабілітований 26 травня 1992 р.

ШЕЛУДЬКО Павло Григорович народився 1891 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1930 р. за участь у діяльності к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 січня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

ШЕЛУДЬКО Павло Іванович народився 1879 р. у с. Базалівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Базалівка Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На висланні перебував у Губахинському р-ні Молотовської обл. Помер у 1966 р. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШЕЛУХАН Михайло Шаміль народився 1903 р. у м. Грозний Грозненського окр. Терської обл. Національність, походження, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць, полонений врангелівцями. Заарештований у грудні 1920 р. як врангелівець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

ШЕМЕТ Іван Кирилович народився 1881 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність та зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2 , 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окрвідділу ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШЕМЕТ Онисим Миколайович народився 1889 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циркуни Липецького р-ну Харківської окр. Селянин-одно-

осібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 квітня 1930 р. за антирад. діяльність та зрив колективної сівби з побиттям представників влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окрвідділу ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШЕМЕТ Степан Олексійович народився 1881 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Соколів Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 27 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕМЕТ Федір Прокопович народився 1891 р. у с. Вилівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вилівка Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 грудня 1932 р. за антирад. агітацію та невиконання хлібозаготівлі (статті 54¹⁰, 119 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

ШЕМШЕЛЕВИЧ (Шимшелевич) Самуїл Зіновійович (Зелікович) народився 1882 р. у м. Любчи Новоградського пов. Мінської губ. Єврей, з мещан, освіта початкова, член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Конторник управління НКВТ РСФРР. Заарештований Харківським губвідділом ДПУ 11 липня 1923 р. як член РСДРП(м) (ст. 63 КК УСРР), 7 серпня 1923 р. етапований до Москви в розпорядження СВ ОДПУ і комісією НКВС з адмінвизначення 7 вересня 1923 р. позбавлений волі в СЛОНі. У 1926 р. проживав у м. Курськ. Рахівник Курського відділку Держбанку. За ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 27 серпня 1926 р. висланий до Північно-Двінської губ. на 3 роки. За ухвалою особливої наради при колегії УДПУ від 26 квітня 1929 р. позбавлений права проживання у 6 населених пунктах України, Північно-Кавказському краї з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Заарештований 19 вересня 1930 р. за антирад. агітацію та нелегальну меншовицьку діяльність (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 січня 1931 р. висланий до Східного Сибіру на 3 роки. Військовим трибуналом Орловського військового округу 13 квітня 1939 р. позбавлений волі у ВТГ на 10 років (статті 58⁸, 58¹⁰ ч. 2, 58¹¹ КК РСФСР) з пораженням у правах на 5 років, з конфіскацією особистого майна. Роз-

стріляний [8—9] вересня 1941 р. у м. Орел за вироком військової колегії Верховного Суду СРСР від 8 вересня 1941 р. (ст. 58¹⁰ ч. 2 КК РРФСР). Реабілітований 1 лютого 1996 р., 12 червня 1989 р., 26 липня 1990 р.

ШЕНДРА Олексій Якович народився 1909 р. у с. Лесківка Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин [українець], із селян, освіта середня, позапарт., у 1925—1928 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Лесківка Богодухівського р-ну Харківського окр. Учитель. Заарештований 5 грудня 1928 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), [4 січня 1929 р.] звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 13 лютого 1929 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

ШЕНДРИК Гордій Антонович народився 1887 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Первомайське Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 8 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕНДРИН Дмитро Андрійович народився 1884 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Таці Азербайджанської республіки. Співробітник ревкому. Заарештований 15 червня 1920 р. ОВ при Револуційно-військовій раді 11-ї армії як офіцер царської та денікінської армії, рішення в справі відсутнє.

ШЕПЕЛЕНКО Яків Петрович народився 1896 р. і проживав у с. Благодатне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 21 травня 1919 р. за к.-р. діяльність, 22 травня 1919 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Вовчанською повітЧК 28 травня 1919 р. за відсутності складу злочину.

ШЕПЕЛЬ Данило Пантелейович народився 1901 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ШЕПЕЛЬ Єрмолай Семенович народився 1870 р. у с. Івашківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початко-

ва, позапарт. Проживав у с. Івашківка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за організовану боротьбу з рад. владою (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ШЕПЕЛЬ Іван Корнійович народився 1879 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стельмахівка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію та тероризування бідноти (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 20 квітня 1931 р. Куп'янським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ матеріали справи виділені в окреме провадження (ст. 114 КПК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ШЕПЕЛЬ Іван Микитович народився 1915 р. у с. Хотень Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Хотень Білопільського р-ну Харківської обл. Робітник Скрипниківської МТС. Заарештований 27 січня 1934 р. як член куркульського повстанського угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР), 3 березня 1934 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 16 березня 1934 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШЕПЕЛЬ Кирило Федорович народився 1867 р. у Саратовській губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у сел. Червоноармійське Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1929 р. за підбурювання селян до самосуду над активістами, антирад. агітацію та ухилення від хлібоздачі (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 57 через ст. 7 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 6 грудня 1929 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з обмеженням у правах на 3 роки і конфіскацією половини особистого майна. Реабілітований 16 жовтня 1964 р.

ШЕПЕЛЬ Пантелеймон Семенович народився 1879 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за організовану боротьбу з рад. владою (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ШЕПИЛОВ Матвій Сергійович народився 1911 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Хар-

ківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

ШЕПИЛОВ Терентій Родіонович народився 1893 р. у с. Терни Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Вільшанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ШЕПИЛОВ Федір Пилипович народився 1873 р. на хут. Шепилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шепилівка Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. [Термін покарання відбував на Соловечьких островах]. Реабілітований 12 травня 1989 р.

ШЕПІТЬКО Олександр Степанович народився 1907 р. на хут. Осмерник Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Перший Осмерник Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 лютого 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ШЕПІТЬКО Павло Степанович народився 1895 р. на хут. Кринки Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Осмерник Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Харківської губ. Хлібороб у власному господарстві. Заарештованим не був, під слідством СОГ Куп'янського окрвідділу ДПУ з 4 жовтня 1926 р. за службу в гетьманському каральному загоні та знущання над селянами (ст. 61 КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ШЕПІТЬКО Степан Сидорович народився 1866 р. на хут. Шепітько Полтавської губ. Укра-

їнець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Осмерник Перший Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 жовтня 1989 р.

ШЕПТУРА Андрій Микитович народився 1869 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вовківка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і Полтавським окрсудом 25 червня 1929 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з суворою ізоляцією, обмеженням у правах на 3 роки і виселенням за межі Полтавського окр. на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1995 р.

ШЕПТУХА Федір Григорович народився 1872 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шептухи Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, в адмінпорядку висланий за межі України. Утік. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ШЕР Рувим Якович народився 1910 р. у м. Япишок Ковенської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Учень токаря ДЕЗу. Заарештований 9 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 16 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕРГА Микола Миколайович народився 1893 р. у с. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну. Рахівник пивного складу «Українська Нова Баварія». Заарештований 18 жовтня 1930 р. за антирад. роботу (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Лозівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 13 квітня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕРЕМЕТ Михайло Павлович народився 1885 р. у с. Яремівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Яремівка Ізюм-

ського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований [6 березня] 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 27 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕРСТЮК Григорій Іванович народився 1889 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 13 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 10 вересня 1937 р. Реабілітований 31 серпня та 29 березня 1989 р.

ШЕРСТЮК Іван Кіндратович народився 1900 р. у с. Радківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Радківка Ізюмського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Піонер». У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 17 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ШЕРСТЮК Полікарп Данилович народився 1875 р. у с. Радківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Радківка Борівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 березня 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 19 березня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1930 р.

ШЕСТАК Андрій Іванович народився 1885 р. у с. Богдарове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Богдарове Барвінківського р-ну. Член колгоспу. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕСТАКОВ-ЩЕРБИЦЬКИЙ Павло Степанович народився 1891 р. у с. Савице-Броніше Соколовського пов. Седлецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшана Дворічанського р-ну Харківської обл. Коваль комуни ім. 10-річчя

ЛКСМУ на Донбасі, куди з 1930 р. виїжджав на заробітки. Заарештований 22 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ШЕСТИРКО Іван Єгорович народився 1892 р. у с. Горохуватка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Горохуватка Ізюмського р-ну. Робітник агентства «Рудметалторг» на ст. Лиман Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 27 червня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЕСТОПАЛ Петро Андрійович народився 1896 р. у с. Малі Будища Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, походження невідоме, освіта вища незакінчена, позапарт. Проживав у с. Веприк Гадяцького р-ну Харківської обл. Учитель малювання. У 1920 р. під слідством за участь у повстанні. Заарештований 26 квітня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 13 липня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ШЕСТОПАЛ Сергій Гнатович народився 1903 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1922—1924 рр. член ВЛКСМ, у 1924—1927 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом слюсар. Заарештований 18 жовтня 1928 р. за антирад. агітацію та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 листопада 1928 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Казахстану на 3 роки. На засланні перебував у м. Алма-Ата Алма-Атинської обл. Казахської АСРР, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 30 серпня 1929 р. Реабілітований 20 липня 1993 р.

ШЕТИЛОВ Дмитро Миколайович народився 1902 р. на хут. Богородицьк Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Богородицьк Троїцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1925 р. позбавлений виборчих прав як син церковного старости. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 26 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Троїцьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 18 серпня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШЕХОВЦОВ Михайло Леонтійович народився 1870 р. у с. Пішане Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Пішане Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Харківським окрввіділом ДПУ за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 25 березня 1930 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

ШЕХОВЦОВ Олексій Леонтійович народився 1878[7] р. у с. Пішане Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішане Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 лютого 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. Реабілітований 31 серпня і 30 березня 1989 р.

ШЕХОВЦОВ Петро Костянтинович, дата і місце народження, походження, освіта і партійність невідомі. [Росіянин]. Проживав у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Рід занять невідомий. Заарештований 14 лютого 1919 р. за шпигунство, справу закрито Ізюмською повітЧК 15 квітня 1919 р. за недоведеності складу злочину.

ШИБКА Григорій Іванович народився 1900 р. у с. Єлизаветівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із поміщиків, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Олексіївського р-ну. Бухгалтер райсільгоспбанку. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 грудня 1930 р. за службу в Білій армії та антирад. агітацію (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 8 квітня 1933 р. у зв'язку з переглядом справи висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ШИГИМАГА Степан Іванович народився 1897 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1920 р. член УКП. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну. Учитель 4-річної трудової школи. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за антирад. роботу, як колишній офіцер петлюрівської і гетьманської армії (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 24 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШИЙКО Єгор Юхимович народився 1872 р. у м. Ямпіль Глухівського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Любівка Харківської приміської зони. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 23 червня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 19 липня 1932 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ШИЛЕНКО Матвій Якович народився 1881 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ШИЛО Андрій Ксенофонтівич народився 1910 р. на хут. Шилівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Шилівка Валківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1929 р. за теракт проти члена КНС (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрпрокурором 19 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) за браком доказів.

ШИЛО Андрій Феофанович народився 1912 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 січня 1930 р. за к.-р. агітацію та замах на уповноваженого по розкуркулюванню (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ШИЛО Гнат Лазарович народився 1903 р. у с. Пологи-Яненки Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1924—1925 рр. член УКП, з 1927 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент Вищої комуністичної с.-г. школи ім. Артема. Заарештований 15 грудня 1933 р. за підпільну к.-р. роботу (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 8 лютого 1934 р. за браком доказів зі звільненням з-під варти. Розстріляний у Харкові 7 червня 1938 р. за рішенням особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 11 травня 1938 р. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ШИЛО Іван Петрович народився 1891 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію, зв'язок з бандитами (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ШИЛО Михайло Онисимович народився 1888 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 березня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ШИЛО Трохим Митрофанович народився 1906 р. у с. Хрести Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, член ВЛКСМ 1923—1929 рр., кандидат у члени ВКП(б) у 1929 р., член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Заступник директора Барвінківської МТС. Заарештований 25 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність, належність до к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), 27 квітня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невіїзд, справу закрито Харківським обвідділом ДПУ у 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШИЛО Феофан Федотович народився 1875 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, частково розкуркулений. Заарештований 29 січня 1930 р. к.-р. агітацію та замах на уповноваженого по розкуркулюванню (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ШИМАНОВСЬКИЙ Володимир Корнійович народився 1892 р. в Олександрівському пов. Херсонської губ. Українець, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Помічник бухгалтера комбінату побутового обслуговування Барвінківського райвиконкому. Заареш-

тований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 23 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШИМАНСЬКИЙ-ЗБИНСЬКИЙ Андрій Євдокимович народився 1902 р. у с. Лебединка Уманського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Літератор. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1930 р. позбавлений права проживання в Україні, Москві, Ленінграді, Північно-Кавказькому краї, означених і прикордонних округах на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Курськ. Реабілітований 18 жовтня 1996 р.

ШИМКО Іван Семенович народився 1872 р. у м. Шершев Пружанського пов. Гродненської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики «Звезда». Заарештований 12 березня 1921 р. під час операції Харківської губЧК і Цупнадзвичкому при РНК України по затриманню членів партії лівих есерів як член партії, 14 березня 1921 р. звільнений з-під варті як випадково затриманий.

ШИНГАРЕВ Захар Іванович народився 1893 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 грудня 1929 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 лютого 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ШИНКАРЕНКО Гордій Тимофійович народився 1899 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 травня 1932 р. за участь у к.-р. повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським обвідділом ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШИНКАРЕНКО Мартин Лукич народився 1902 р. у с. Новомихайлівка Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1930 р. за систематичну агітацію, спрямовану на підрив рад. влади та її заходів, залякування селян (статті 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР, 108,

126, 143, 144 КПК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання вироку в справі відсутні. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ШИНКАРЕНКО Юхим Андрійович народився 1882 р. на хут. Колісниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1932 р. за к.-р. діяльність. (статті 54¹¹, 56²¹ КК УСРР), 15 травня 1932 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд Ізюмським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ, рішення в справі відсутнє.

ШИПЕЛЕНКО Іван Сергійович народився 1874 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сороківка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШИПІЛОВ Савелій Миколайович народився 1878[86] р. на хут. Шипілов Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шипілов Дворічанського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дворічанським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 5 липня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШИРИНЯ Петро Євменович народився 1873 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У [1930 р.] під судом за ст. 54¹⁰ КК УСРР, рішення суду невідоме. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 30 серпня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШИРОКОРАД Михайло Михайлович народився 1874 р. у с. Симонівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоноармійське Перше Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 березня

1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ШИРЯЄВ Микола Матвійович народився 1901 р. у с. Ямська Курського пов. Курської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 29 вересня 1924 р. за шпигунську діяльність (ст. 66 ч. 1 КК УСРР), 28 [жовтня] 1924 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і Харківським губсудом 4 лютого 1925 р. (ст. 66 ч. 1 із санкції ст. 58 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією, на підставі ст. 28 КК УСРР термін покарання зменшено до 2 років позбавлення волі із суворою ізоляцією, на підставі ст. 36 КК УСРР вирок вважати умовним з випробним терміном 3 роки.

ШИФРІН Олександр Михайлович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Єврей, походження невідоме, освіта вища, член РСДРП(м) з 1916 р. Виходач ХІНО. Заарештований 17 вересня 1922 р. як меншовик, за к.-р. агітацію (статті 52, 63, 72 КК УСРР) і комісією НКВС з адмінвисьлань 9 грудня 1922 р. за участь в антирад. організації, зберігання і розповсюдження нелегальної літератури, влаштування нелегальних зборів був висланий до Туркестану під гласний нагляд губвідділу ДПУ на 3 роки. 1 серпня 1923 р. ДПУ УСРР дозволено виїзд за кордон. На 1925 р. проживав у м. Гейдельберг, Німеччина. Реабілітований 20 жовтня 1993 р. та 1 лютого 1996 р.

ШИФРІНА Хася Абрамівна народилася 1904 р. у м. Толочин Оршанського пов. Могильовської губ. Єврейка, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Без певних занять. Заарештована 12 листопада 1926 р. за участь в антирад. організації «Правий Гехолуц» (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. вислана за межі України на 3 роки, а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 березня 1927 р. вислання за межі України замінено на вислання в Палестину.

ШИШКІН Олександр Петрович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Нарядник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 20 червня 1931 р. за службу в царській армії офіцером та службу у Петлюри (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. виселений до

Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1989 р.

ШКАНДРЕТ Микола Климович народився 1884 р. у с. Преображенівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Преображенівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 9 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 26 вересня 1989 р.

ШКАРЛАТ Гаврило Гордійович народився 1870 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ШКАРЛАТ Іван Гордійович народився 1882 р. у с. Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шарлати Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1920 р. розкуркулений. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШКАРЛАТ Степан Васильович народився 1903 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 18 жовтня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШКАРЛАТ Федір Якович народився 1879 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), спра-

ву закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШКАРЛАТОВА (Шкарлат) Євгенія Анто-нівна народилася 1888 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 18 жовтня 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. вислана до Північного краю на 3 роки. Реабілітована 1 листопада 1993 р.

ШКАРУПА Василь Семенович народився 1908 р. у с. Нестерівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нестерівка Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ШКАРУПА Єгор Лаврентійович народився 1893 р. на хут. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новоолександрівка Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 червня 1929 р. за злісну нездачу хліба та антирад. агітацію (статті 67, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ШКАРУПА Єлисей Лаврентійович народився 1884 р. на хут. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм. позапарт. Проживав на хут. Новоолександрівка Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 червня 1929 р. за злісне приховування хліба та антирад. агітацію (статті 67, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 червня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ШКАРУПА Олексій Павлович народився 1912 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад.

агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 8 вересня 1989 р.

ШКАРУПА Павло Семенович народився 1890 р. на хут. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новоолександрівка Великобурулуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 червня 1929 р. за злісну нездачу хліба (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ШКАРУПА Семен Володимирович народився 1870 р. на хут. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новоолександрівка Великобурулуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 червня 1929 р. за злісне приховування хліба та антирад. агітацію (статті 67, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Заарештований 28 квітня 1936 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито Харківським облпрокурором 17 липня 1936 р. (статті 10, 228 ч. 1 КПК УСРР). Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ШКАРУПЕЛИЙ Петро Григорович народився 1888 р. у с. Корчаківка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Шляхова Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 5 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (статті 58, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ШКАРУПЕЛИЙ Яків Федорович народився 1872 р. у с. Корчаківка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Шляхова Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 5 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (статті 58, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ШКІЛЬ Петро Степанович народився 1901 р. у с. Пішане Куп'янського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пішане Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ШКОДА Василь Тимофійович народився 1879 р. у с. Новопавлівка Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Орілька Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 і 1931 рр. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 10 травня 1931 р. за браком доказів.

ШКОРУПЕЛИЙ Максим Якович народився 1903 р. у с. Парасковія Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Парасковія Кегичівського р-ну Полтавського окр. Коваль. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 29 квітня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На [1989 р.] проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ШКРЕБА Яків Сергійович народився 1894 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну. Голова сільради. Заарештований 24 листопада 1930 р. за участь у роззброєнні червоноармійських загонів у 1918 р. (ст. 54¹ КК УСРР), під час слідства злочин перекваліфіковано на ст. 54¹³ КК УСРР, справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 16 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), але з-під варті звільнений не був, був на обліку за Вовчанським дільничним прокурором з подальшим виділенням матеріалів в окрему справу, рішення в справі відсутнє.

ШКРЕБЕЦЬ Іван Васильович народився 1882 р. у с. Чернолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ШКРЕБЕЦЬ Іван Кіндратович народився 1880 р. у с. Катеринівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 червня 1930 р. за антирад. агітацію та підпал селянських хат (статті 54¹⁰ ч. 1, 54⁸ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 липня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 5 березня 1997 р.

ШКРЕБЕЦЬ Микита Омелянович народився 1902 р. у с. Чернолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У [1930 р.] позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 29 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ШКРЕГАЛЬ Іван Семенович народився 1895 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 18 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Вовчанським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 27 березня 1933 р. за браком доказів.

ШКРЕГАЛЬ Микита Петрович народився 1891 р. у с. Петропавлівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 липня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 грудня 1995 р.

ШКУРА Федір Давидович народився 1903 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 4 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ

УСРР від 25 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ШКУРАТОВ Назар Єгорович народився 1880 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 квітня 1930 р. за заклик до погрому созу та участь у «волинці» в с. Тернова (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 7 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ШКУРАТОВ Петро Юхимович народився 1883 р. у с. Михайлівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець тресту «Будматеріали». Заарештований у 1930 р. Харківським оперсектором ДПУ за к.-р. діяльність, через 9 місяців звільнений з-під варті, рішення в справі відсутнє. Заарештований 10 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 27 квітня 1933 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті.

ШКУРАТОВ Трохим Назарович народився 1900[2] р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 квітня 1930 р. за антирад. агітацію, заклик до повстання, участь у погромі созу та участь у «волинці» (статті 54², 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ШКУРОПАТ Михайло Петрович народився 1906 р. у с. Санжаро-Тернуватське Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Санжаро-Тернуватське Сахновщинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШКУРПЕЛО Федір Степанович народився 1896 р. у с. Опішня Зіньківського пов. Пол-

тавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл. Агроном та помічник начальника з госпчастини Ізюмської виправно-трудова колонія № 20. Заарештований 25 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 19 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШЛЯЙФЕРТ Олександр Мусійович народився 1902 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт., у 1921 р. член РКСМ, у 1922 р. член РКП(б). Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Полтавського окр. Учитель залізничної школи. Заарештований 14 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та зв'язки з контррозвідкою під час Громадянської війни (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито ВДТВ ОДПУ ст. Полтава Півд. залізниці 15 січня 1930 р. (ст. 198 КПК УСРР).

ШЛЯХОВ Микита Іванович народився 1878 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Тернова Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 31 січня 1930 р. за участь у куркульському угрупованні та антирад. діяльність під час хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ШЛЯХОВИЙ Павло Петрович народився 1872 р. у с. Парасковія Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Парасковія Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 липня 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 жовтня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ШМАЛЬ Микола Якимович народився 1880 р. у с. Рогань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1928—1931 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 19 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 5 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШМАРИН Влас Семенович народився 1897 р. у с. Нова Русь Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, осві-

та початкова, позапарт., член ВКП(б) у 1931—1933 рр. Проживав у с. Нова Русь Близнюківського р-ну Харківської обл. Голова сільради. Заарештований 10 січня 1933 р. за саботаж хлібозаготівлі і розбазарювання хліба з куркульством (ст. 54¹⁴ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 12 січня 1933 р. (ст. 54¹¹ КК УСРР та за постановою ЦВК СРСР від 7 серпня 1932 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Достроково звільнений за ухвалою судової трійки при НКВС УСРР від 15 червня 1935 р. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ШМИГУЛЯ Андрій Петрович народився 1899 р. у с. Коробівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Грабар на будівництві Турбогенераторного заводу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 20 травня 1933 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

ШМИТЬКО Олександр Михайлович народився 1888 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Провідник депо ст. Харків. Заарештований 17 червня 1931 р. за проведення антирад. агітації серед робітників депо та службу в Білій армії (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ШМОЙС Арон Йосифович народився 1895 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, член РСДРП(м) з 1914 р. Проживав у Харкові. У 1921 р. завідувач діловодства тресту «Укртютю», у 1922 р. секретар правління кооперативу «Палац Праці». Заарештований у серпні 1920 р. у м. Кременчук як меншовик і Харківським губревтрибуналом [у 1920 р.] засуджений до позбавлення волі в Харківському концтаборі на 3 роки. Повторно заарештований 14 березня 1921 р. як меншовик і комісією з перегляду справ меншовиків залишений під вартою. Заарештований Харківською губЧК 14 березня 1922 р. як меншовик та за к.-р. діяльність, 27 березня 1922 р. етапований до Москви і ДПУ РСФРР 4 квітня 1922 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану під нагляд органів ДПУ на 1 рік. Реабілітований 23 грудня 1992 р. і 28 лютого 1997 р.

ШМОЙС Олександр Мойсейович народився 1880 р. у с. Ганебне Костянтиноградського

пов. Полтавської губ. Єврей, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганебне Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 липня 1929 р. за ухилення від сплати держподатків (ст. 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ШМОРГУН Хома Іванович народився 1863 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 12 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 24 лютого 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШМОТКІН Герш Михельович народився 1886 р. у м. Лепель Лепельського пов. Вітебської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Курськ. Складальник артілі інвалідів «Друкарська справа». Заарештований 19 вересня 1930 р. за антирад. агітацію та нелегальну меншовицьку діяльність (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР), справу закрито Курською опергрупою ПП ОДПУ по ЦЧО 31 жовтня 1930 р. (статті 204, 161 КПК РСФРР) зі звільненням з-під варті.

ШОВКОПЛЯС Іван Афіногенович народився 1892 р. у с. Ярошівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ярошівка Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Під слідством за невиконання плану хлібзаготівлі (ст. 58 КК УСРР). Заарештований 1 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ШОВКОПЛЯС Іван Карпович народився 1877 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Шовкоплясівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 21 жовтня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 грудня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 жовтня 1989 р.

ШОВКОПЛЯС Порфирій Іванович народився 1902 р. на хут. Ганно-Іванівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ганно-Іванівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Полтавським окрввідділом ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), 2 березня 1930 р. порушено клопотання про позбавлення волі в концтаборі на 5 років, рішення в справі відсутнє.

ШОКУН Іван Никифорович народився 1898 р. на хут. Михайлівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Михайлівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. виселений із сім'єю з власного будинку до хати незаможника. Заарештований 29 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШОКУН Никифор Петрович народився 1874 р. на хут. Скоробагатко Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Михайлівка Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. переселений з власного господарства до незаможного. Заарештований 29 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШОЛОМОВ Євген Михайлович народився 1893 р. у м. Конотоп Конотопського пов. Чернігівської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт., з 1914 р. член соціал-демократичної незалежної партії Німеччини. Проживав у Харкові. Інженер-будівник Укртекстильоб'єднання. Заарештований 17 грудня 1930 р. за належність до антирад. організації (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ ДПУ УСРР 30 січня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ШОМІН Олексій Іванович народився 1903 р. у с. Лівівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Тесля на будівництві ст. Куряж Півд. залізниці. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 24 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ШОМІН Опанас Семенович народився 1888 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. майно націоналізовано, у 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ШОМІН Петро Григорович народився 1895 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Тесля на будівництві ст. Куряж Півд. залізниці. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 листопада 1932 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 25 листопада 1965 р.

ШОМІН Степан Семенович народився 1882 р. у с. Лівинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мелихівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 3 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 15 серпня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШОПІН Ничипір Васильович народився 1870 р. у с. Мериносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьонівка Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928—1929 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 2 грудня 1989 р.

ШОПІН Семен Михайлович народився 1892 р. на хут. Амбарний Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Амбарне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1925 р. майно націоналізовано, 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1932 р.

ШОРНИК Ізраїль Абрамович народився 1900 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Одеса Одеського окр. Безробітний, за фахом кравець. Заарештований 13 червня 1927 р. Одеським окрвідділом ДПУ за участь в анархістській організації (ст. 61 КК УСРР), 15 червня 1927 р. етапований до Харкова в розпорядження СВ ДПУ і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 вересня 1927 р. (ст. 58⁴ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 8 травня 1930 р. позбавлений права проживання в Московській, Ленінградській обл., Харківському, Київському, Одеському окр., Північно-Кавказькому краї, Дагестані, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 1 лютого 1996 р.

ШОСТАК Іван Артемович народився 1872 р. у м. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Краснокутськ Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1922 р. позбавлений виборчих прав. Розкуркулений. Заарештований 18 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

ШОСТЕНКО Олена Іванівна народилася 1905 р. і проживала в Харкові. Українка, з дворян, освіта середня, позапарт. Лаборант Інституту науково-експериментальної ветеринарії. Заарештована 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 2 грудня 1930 р. звільнена з-під варту на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Харківського оперсектора ДПУ 26 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШОТЕР Йосиф Антонович народився 1882 р. у с. Ямбург Катеринославського пов. Катеринославської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1930 р. за участь у «волинці» і Полтавським окрсудом 29 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки і конфіскацією майна. У 1935 р. звільнений з-під варту достроково. Харківським облсудом 22 лютого 1936 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 24 листопада і 14 жовтня 1992 р.

ШОШЕНСЬКИЙ Леонтій Михайлович народився 1903 р. у м. Немирів Брацлавського

пов. Подільської губ. Єврей, із ремісників, освіта початкова, позапарт., у 1922—1924 рр. член «Поалей Ціон», компартії Австрії. Проживав у Харкові. Монтажник майстерні Наочного приладдя. У 1924 р. затриманий органами ДПУ за нелегальний перетин польсько-українського кордону, звільнений з-під варти. У 1927 р. як «австрійський перебіжчик» адміністративно висланий до м. Томськ, звідки самовільно повернувся до Харкова. Заарештований 17 травня 1930 р. за належність до підпільної к.-р. організації троцькістів (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у СЛОНі. Реабілітований 19 серпня 1994 р.

ШПАК Михайло Карпович народився 1892 р. у с. Федорівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Нововодолазького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ШПАК Юхим Павлович народився 1889 р. і проживав у с. Комишувата Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Фельдшер 4-ї дільниці Валківського пов. Заарештований 15 травня 1919 р. за антирад. агітацію і Валківською повітЧК 16 травня 1919 р. за розповсюдження невірних чуток оштрафований на 2 000 крб.

ШПЕР Ісак Юлійович народився 1893 р. у м. Замостя Люблінської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член РСДРП(м) та Бунду з 1914 р. Проживав у Харкові. Завідувач підвідділу статистики найманих працівників Південбюро ЦК профспілки папірників. Заарештований Харківською губЧК 14 березня 1922 р. як бундівець і за к.-р. діяльність, 27 березня 1922 р. етапований до Москви і ДПУ РСФРР 4 квітня 1922 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану під нагляд органів ДПУ на 1 рік. Реабілітований 28 лютого 1997 р.

ШПИГУН Іван Платонович народився 1887 р. у с. Андріївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкасо-Карабушине Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 листопада 1929 р. за підбурювання селян до самосуду над активістами, антирад. агітацію та ухилення від

хлібоздачі (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 57 через ст. 7 КК УСРР) і Полтавським окрудом 6 грудня 1929 р. (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 57 КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі з обмеженням у правах на 5 років, конфіскацією майна і виселення за межі Полтавського, Харківського, Дніпропетровського округів на 5 років після відбуття основного покарання. Реабілітований 16 жовтня 1964 р.

ШПИТЬ Георгій (Єгор) Антонович народився 1896 р. у с. Краснопавлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Приватний крамар. У 1920 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 липня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 9 лютого 1931 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Лозівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 22 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШПИЧКА Степан Петрович народився 1894 р. у с. Старий Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Салтів Старосалтівського р-ну. Член колгоспу. Заарештований [18] березня 1931 р. за агітацію проти колективізації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Старосалтівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 10 серпня 1931 р. за браком доказів.

ШПОРТ Михайло Захарович народився 1886 р. на хут. Кашенців Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Нижня-Зоринський Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Весела праця». Заарештований 13 вересня 1932 р. за систематичну агітацію проти колгоспів та хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 28 вересня 1932 р.

ШПОРТЬКО Андрій Григорович народився 1886 р. у с. Драбинівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Бесараївка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 січня 1930 р. за антирад. агітацію з метою зриву заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ШПОРТЬКО Іван Григорович народився 1891 р. у с. Драбинівка Кобеляцького пов. Пол-

тавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бесарабівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Засуджений за ст. 58 КК УСРР, інші відомості в справі відсутні. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 6 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ШПОРТЬКО Іван Петрович народився 1893 р. у Полтавській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Князеве Лозівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 20 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШРЕЙБЕЛЬМАЙЄР Олександра Германівна народилася 1889 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українка, з ремісників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка шпиталю ХВО. Заарештована 25 червня 1932 р. за друкування к.-р. листівок (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 вересня 1932 р. вислана до Північного краю на 3 роки. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 20 січня 1943 р. за антирад. агітацію, як соціально небезпечний елемент позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі НКВС, 24 березня 1947 р. звільнена з-під варті. На 1966 р. проживала в Харкові, пенсіонерка. Реабілітована 17 жовтня 1989 р. і 3 червня 1966 р.

ШРЕЙЄР Готліб Готлібович народився 1883 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Дніпропетровським помокрпрокурора 31 грудня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) з наступним застосуванням адмінвиставлення. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від [28 січня 1930 р.] висланий до Північного краю. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ШТАНА Іван Васильович народився 1872 р. у с. Малаківка Валуйського пов. Воронежської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник військово-будівельного складу Укрвійськового округу.

У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 23 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно зі звільненням з-під варті. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ШТАНГЕЙ Пилип Матвійович народився 1896 у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕЗ. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ШТАНЬКО Пилип Євстафійович народився 1882 р. у с. Опішня Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківської приміської зони. Сторож магазину № 1 Харторгу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 29 січня 1933 р. як член к.-р. угруповання (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 20 червня 1933 р. за недоведеності складу злочину.

ШТАУБ (Якубович, Айзнер) Людвіг Юзефович народився 1903 р. у м. Мармарош-Сігет, Угорське королівство Австро-Угорської імперії. Угорець, із службовців, освіта початкова. У 1917 р. член МКП у Будапешті. У 1920 р. був комсомольцем у Румунії, у 1923 р. член компартії Румунії, з 1926 р. член компартії Чехословаччини. Проживав у м. Прага, Чехословаччина. Без певних занять. Заарештований 29 вересня 1931 р. за нелегальний перетин кордону з Польщі до СРСР (ст. 120 КК БСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1932 р. (статті 58⁶, 84 КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Білбалттабі, звільнений з-під варті 20 квітня 1934 р. і відбув на проживання до м. Кам'янське Дніпропетровської обл. Спецколегією Дніпропетровського облсуду 14 листопада 1935 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі на 4 роки. Помер у березні 1937 р. у місцях ув'язнення Кемеровської обл. Реабілітований 29 квітня 1989 р.

ШТЕЙНБЕРГ Олена Йосифівна народилася 1897 р. і проживала у Києві. Єврейка, з міщан, освіта середня, член партії лівих есерів-синдикалістів. Студентка Київського медичного інституту. Заарештована 29 листопада 1920 р. як член партії лівих есерів і президією

Київської губЧК 24 грудня 1920 р. вислана за межі України до Москви, справу закрито Цупнадзвичкомом при РНК України 26 січня 1921 р. зі звільненням з-під варти.

ШТЕЙНБЕРГ Петро Пилипович народився 1880 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, член партії лівих есерів з 1906 р. Проживав у Харкові. Слюсар ХПЗ. Заарештований 13 березня 1924 р. за участь у нелегальній організації та виготовлення, переховування та розповсюдження к.-р. літератури (статті 62, 72 КК УСРР), 29 березня 1924 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським губсудом 7 серпня 1924 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ШТЕЙНБЕРГ Юхим Володимирович (Хайм Вольфович) народився 1898 р. у міст. Цихановець Більського пов. Гродненської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Москві. Службовець Центрального управління військових заготівель. Заарештований Харківською губЧК 14 березня 1921 р. під час обшуку будинку, в якому проживав під час від'їзду, 19 березня 1921 р. звільнений з-під варти, рішення в справі відсутнє.

ШТЕПА Антон Семенович народився 1902 р. у с. Новобогданівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новобогданівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. Заарештований 5 грудня 1932 р. за розвал колгоспу і антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокуратурою Красноградської дільниці 17 березня 1933 р. через смерть підсудного. Реабілітований 26 квітня 1994 р.

ШТЕПА Григорій Михайлович народився 1880 р. у с. Ганнівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер обозу армії Махна. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

ШТЕПА Олександр Семенович народився 1908 р. у с. Новобогданівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новобогданівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Конюх колгоспу ім. Комінтерну. Заарештований 16 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ШТЕПА Степан Семенович народився 1910 р. у с. Новобогданівка Костянтиноград-

ського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новобогданівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Конюх колгоспу ім. Комінтерну. Заарештований 7 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ШТЕРН Анатолій Львович народився 1906 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 24 січня 1926 р. за участь в антирад. організації (ст. 61 КК УСРР), 24 лютого 1926 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, у березні 1926 р. етапований до Москви в розпорядження ОДПУ і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 березня 1926 р. (ст. 62 КК [УСРР]) позбавлений волі на 3 роки. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 8 жовтня 1928 р. висланий на Урал на 3 роки.

ШТЕРН Максим Давидович народився 1884 р., місце народження невідоме. Єврей, з міщан, освіта середня, член Бунду з 1901 р. Проживав у Харкові. Завідувач виробничого відділу Чусопостачарму Півд.-Зах. фронту. Заарештований 18 серпня 1920 р. Харківською губЧК як член Бунду, 19 серпня 1920 р. звільнений з-під варти, справу не завершено.

ШТЕРН Олександр Олександрович народився 1901 р. у м. Радом Радомської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) в 1928—1932 рр. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 31 січня 1929 р. за антирад. агітацію, зберігання та розповсюдження антирад. літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 11 лютого 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Середньої Азії на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою від 4 листопада 1929 р. У 1935 р. закрійник Харківської взуттєвої майстерні ім. ВУЦІК. За ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 травня 1936 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 18 серпня 1993 р. і 20 квітня 1989 р.

ШТЕФАН Дмитро Микитович народився 1888[7] р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 березня 1931 р. за антирад. агітацію на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсек-

тором ДПУ 18 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі на 10 років. Термін покарання відбував у Південному таборі НКВС у м. Улан-Уде. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ШТЕФАН Михайло Семенович народився 1908 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Жихар Харківської приміської зони. Чорнороб Харківського заводу «Серп і молот». Заарештований 3 листопада 1930 р. за підготовку диверсії з метою підпалу заводу (ст. 54⁹ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 24 листопада 1930 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ШТИХ Яків Трохимович народився 1900 р. у с. Базаліївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Базаліївка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1931 р. за терористичний акт — обстріл сільради (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Печенізьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 28 грудня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШТИХАН Микола Іванович народився 1871 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. звільнений з-під варті із заборони проживання в прикордонній смузі, Україні, Московській, Ленінградській обл., Дагестані, Північно-Кавказькому краї та усіх центральних округах областей, країв та автономних республік на 3 роки. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ШТРОМ Василь Олександрович народився 1870 р. у Москві. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Писки Ізюмського р-ну Харківської обл. Рахівник Ізюмського пивного заводу. Заарештований 24 жовтня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 31 грудня 1932 р. (статті 4, 198 КПК УСРР).

ШТРОМ Лев Михайлович народився 1892 р. у с. Максимовичі Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, член РСДРП(м) з 1917 р. Проживав у Харкові. Профпрацівник. Заарештований Харків-

ською губЧК 14 березня 1922 р. як меншовик та за к.-р. діяльність, 27 березня 1922 р. етапований до Москви і ДПУ РСФФР 4 квітня 1922 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану під нагляд органів ДПУ на 1 рік. Реабілітований 28 лютого 1997 р.

ШТУЛЬ Яків Іонович народився 1900 р. у с. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Єврей, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Складач друкарні «Інтернаціонал». Заарештований 4 березня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 26 квітня 1932 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 14 травня 1932 р. за браком доказів.

ШТУЧКА Павло Каленикович народився 1904 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кулябківка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1930 р. за к.-р. діяльність, організацію жіночих заворушень та розбирання майна совіз (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і Полтавським окрсудом 12 червня 1930 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі. Найвищим Судом УСРР 6 вересня 1930 р. (ст. 29 п. «а», «б», «в» КК УСРР) засуджений до пораженьня у правах на 3 роки. Реабілітований 22 червня 1995 р.

ШУБА Василь Федорович народився 1900 р. у с. Шепелівка Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Глобине Глобинського р-ну Харківської обл. Старший бухгалтер Глобинського МТС. Заарештований 31 січня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського облвідділу ДПУ 7 квітня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУБА Пилип Назарович народився 1912 р. у с. Шуби Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932 р. кандидат у члени ВКП(б). Служив у м. Охтирка Охтирського р-ну Харківської обл. Командир відділку 68-го стріл. полку 23-ї стріл. дивізії. Заарештований 5 лютого 1933 р. за антирад. агітацію, зрив зборів і спробу вбивства активіста (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 серпня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Білбалттабі, звільнений достроково 18 жовтня 1935 р. Реабілітований 18 квітня 1984 р. На 1984 р. проживав у Харкові.

ШУБСЬКИЙ Олександр Михайлович народився 1871 р. у с. Студенки Кромського пов. Орловської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Безробітний, за фахом фельдшер. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно.

ШУВАЄВ Михайло Ілліч народився 1900 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік виробничого відділу ХПЗ. Заарештований 8 вересня 1926 р. за участь в анархістській організації (ст. 61 КК УСРР), 21 вересня 1926 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 21 лютого 1927 р. (ст. 206 п. 2 КПК УСРР).

ШУВАЛОВ Ничипір Григорович народився 1884 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сухий Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комсомолец». У 1921 і 1929 рр. заарештований за обвинуваченням в антирад. агітації. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 грудня 1932 р. за зв'язок з к.-р. організацією і антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 17 серпня 1993 р.

ШУГАЙ Григорій Максимович народився 1877 р. на хут. Орлівка [Зміївського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Орлівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 10 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУДРИК Степан Васильович народився 1900 р. у с. Жеребець Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б), у 1923—1924 рр. член УКП. Проживав у Харкові. Редактор видавництва «Радянська школа». Заарештований у 1928 р. Запорізьким окрвідділом ДПУ як колишній член УКП, рішення в справі відсутнє. Заарештований 3 березня 1932 р. у Дніпропетровську за розпорядженням СПВ ДПУ УСРР

як член антирад. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова, ухвалою колегії ОДПУ від 28 жовтня 1932 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ШУЛЬГА Дмитро Іванович народився 1879 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з [козаків], освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач хлібвідділу Української спілки сільськогосподарської та кустарно-промислової кооперації «Сільський господар». Заарештований 17 лютого 1927 р. за участь у к.-р. організації «Кооперативна Рада» (ст. 63 КК УСРР), 28 травня 1927 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 3 березня 1928 р. (ст. 197 п. 2 КПК УСРР) з анулюванням підписки про невиїзд. Заарештований 8 листопада 1930 р. (ст. 54⁷ КК УСРР) і ухвалою колегії ДПУ УСРР від 2 січня 1932 р. позбавлений волі на 5 років, а ухвалою колегії ОДПУ від 7 лютого 1932 р. позбавлений волі на 3 роки.

ШУЛЬГА Конон Іванович народився 1870 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 23 березня 1931 р. звільнений з-під варті, справу закрито Чугуївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 20 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУЛЬГА Кузьма Павлович народився 1888 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борщівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник за релігійними переконаннями. Заарештований 15 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ШУЛЬГА Купріян Ізотович народився 1894 р. у с. Лозова Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Першотравневий Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», що діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 жовтня 1930 р. внесено ухвалу про розстріл. Відомості про виконання

виroku в справі відсутні. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ШУЛЬГА Олександр Андрійович народився 1893 р. на хут. Колісниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Колісниківка Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУЛЬГА Петро Іванович народився 1900 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 14 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ШУЛЬГА Роман Андрійович народився 1894 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 січня 1929 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР) і ухвалою судової колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. (статті 58¹¹, 58², 59³ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 17 липня 1991 р.

ШУЛЬГА Семен Прокопович народився 1890 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 12 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУЛЬГА Степан Корнійович народився 1874 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у міст. Люботин Валківського р-ну. Головний кондуктор ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію, шкідницьку діяльність (статті 54¹⁰, 54⁹ КК УСРР), 12 квітня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про

невїзд, справу закрито лінійним прокурором Півд. залізниці 24 травня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ШУЛЬГА Яків Андрійович народився 1892 р. у с. Багата Чернечина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Нова Чернечина Великобучківського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 січня 1929 р. за терористичну діяльність, спрямовану проти активу села і незаможників, антирад. агітацію (статті 54⁸, 54¹⁰, 56²¹ через ст. 16—20 КК УСРР), справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 18 лютого 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУЛЬГА Яків Федотович народився 1898 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну. Зв'язківець ст. Барвінкове Дон. залізниці. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 14 липня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Барвінківським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 14 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУЛЬГІНОВ (Шульгін) Іван Никифорович народився 1880 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1929 р. за терористичну діяльність з метою зриву хлібозаготівлі (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 5 березня 1930 р. у зв'язку з внесенням у списки на вислання в адмінпорядку.

ШУЛЬЖЕНКО Григорій Зіновійович народився 1893 р. у м. Нахичевань області Війська Донського. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1927 р. судовою колегією ОДПУ за к.-р. діяльність позбавлений волі на 10 років, звільнений з-під варті 7 листопада 1927 р. за амністією до 10-ї річниці Жовтневої революції. Заарештований 11 лютого 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Звільнений з-під варті у 1933 р. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. Реабілітований 1 вересня 1997 р. і 27 березня 1989 р.

ШУЛЬМЕЙСТЕР Фріц Янович народився 1880 р. у Віндавському пов. Курляндської губ.

Латиш, із селян, освіта початкова, член РСДРП(м) з 1904 р. Проживав у Харкові. Слюсар заводу ВЕК. Заарештований 18 серпня 1920 р. як меншовик, справу закрито Харківською губЧК 3 вересня 1920 р.

ШУЛЬПН Олександр Олександрович народився 1889 р. у с. Лискове Макар'ївського пов. Нижегородської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член РСДРП(м) з 1904 р. Проживав у Харкові. Працівник ЦК профспілки гірників. Заарештований Харківською губЧК 14 березня 1922 р. як меншовик та за к.-р. діяльність, 27 березня 1922 р. етапований до Москви і ДПУ РСФРР 4 квітня 1922 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану під нагляд органів ДПУ на 1 рік. Реабілітований 28 лютого 1997 р.

ШУЛЯК Євген Степанович народився 1863 р. у с. Біловод Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського оперсектора ДПУ 28 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ШУЛЯК Назар Петрович народився 1907 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять, виключений з колгоспу як куркуль. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 1 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Помер у 1936 р. внаслідок загального виснаження організму. Реабілітований 7 грудня 1963 р.

ШУЛЯК Петро Петрович народився 1893 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, світа початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 2 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ШУЛЯК Юхим Іванович народився 1907 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Розкуркулений. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у к.-р. угруповання (статті

54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 вересня 1964 р.

ШУМЕЙКО Антон Прокопович народився 1878 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну Харківського окр. Голова ревізійної комісії с.-г. товариства с. Бурякове Валківського р-ну Харківського окр. Заарештований 25 квітня 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних місцевостях з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 19 вересня 1995 р.

ШУМЕЙКО Василь Іванович народився 1910 р. на хут. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шопенка Петрівського р-ну. Без певних занять. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ШУМЕЙКО Захарій Федосійович народився 1893 р. у с. Олексіївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 червня 1929 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ШУМЕЙКО Іван Платонович народився 1893 р. у с. Олексіївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 травня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 26 серпня 1929 р. (статті 58², 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Президією ЦВК СРСР 7 березня 1937 р. термін ув'язнення скорочений до 9 років, але Шумейко І. П. помер 23 квітня 1936 р. в Ухтпечтабі НКВС

в сел. Чиб'ю Комі АСРР. Реабілітований 14 квітня 1995 р.

ШУМЕЙКО Михайло Іванович народився 1902 р. на хут. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шопенка Петрівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ШУМЕЙКО Сергій Іванович народився 1989 р. у с. Рубанівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шопенка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 28 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 20 травня 1933 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ШУМЕЙКО Юхим Єгорович народився 1869 р. у с. Вільшана Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Столяр депо ст. Основа Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, висланий на Північ. Перебував на засланні у с. Глибоке Коноша Нядомського р-ну Північного краю. У серпні 1932 р. самовільно приїхав на ст. Основа. Заарештований 10 березня 1933 р. за втечу з місця заслання (ст. 78² КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1933 р. (статті 54¹⁰, 78 КК УСРР) висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ШУМЕЛЬ Іван Феофілович народився 1899 р. у с. Завличі Вілейського пов. Віленської губ. Білорус, із селян, освіта середня, у 1920—1929 рр. член ВКП(б), був виключений і відновлений у 1930 р. Проживав у Харкові. Інструктор Вукохарчу. Заарештований 14 липня 1934 р. ОВ Харківського облвідділу ДПУ за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР), 31 липня 1934 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито УДБ Харківського облвідділу НКВС 23 жовтня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 жовтня 1935 р. (статті 54¹⁰ ч.1, 54¹¹ КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував в Ухтіжемтабі НКВС, а за ухвалою від 7 липня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 ро-

ків. Термін покарання відбував у Воркутпечтабі НКВС, 14 листопада 1939 р. звільнений з-під варті. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ШУПЕНКО Георгій Іванович народився 1887 р. у с. Миколаївка Перша Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Червоноармійське Вовчанського р-ну. Учителю семирічної школи. Заарештований 20 жовтня 1930 р. за к.-р. діяльність, добровільну службу в Корніловському полку Добровольчої армії Денікіна (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 грудня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ШУПЕНКО Олексій Родіонович народився 1870 р. у с. Симонівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківського окр. Приватний торговець. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки умовно. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ШУР Евальд Людвігович народився 1903 р. у колонії Новоржатківка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колонії Стара Гута Барашівського р-ну Київської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 3 травня 1934 р. як представник німецької колонії, який передав до німецького консульства в Києві прохання про допомогу для 100 чоловік (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ОВ 14-ї кавдивізії ч. 3072 і Барашівським райвідділом Київського облвідділу ДПУ 23 травня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1935 р. переселений в адмінпорядку до Харківської обл. Розстріляний у Харкові 10 серпня 1937 р. за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 серпня 1937 р. Реабілітований 1 квітня 1989 р.

ШУР Ісак Захарійович народився 1909 р. у м. Борзна Борзнянського пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1924—1928 рр. член ВЛКСМ. Проживав у м. Полтава Полтавського окр. Безробітний. Заарештований 4 березня 1929 р. за тиражування і розповсюдження антирад. літератури і проведення антирад. агітації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 15 квітня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 13 квітня

1930 р. дозволено вільне проживання по СРСР. Реабілітований 27 грудня 1989 р.

ШУР Лев Абрамович народився 1908 р. у м. Миргород Миргородського пов. Полтавської губ. Єврей, походження та освіта невідомі, позапарт. Проживав у Харкові. Рід занять невідомий. Заарештований 13 листопада 1926 р. за участь в антирад. організаціях «Правий Гехолуц» та ЕВОСМ (рос.) (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. висланий за межі України на 3 роки, звільнений із заслання достроково за ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 лютого 1927 р.

ШУРАНОВ Костянтин Миколайович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Росіянин, походження невідоме, освіта початкова, позапарт., у 1925—1926 рр. член ВЛКСМ. Робітник заводу «Світло шахтаря». Заарештований 9 лютого 1931 р. за участь в анархо-терористичній організації молоді (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 травня 1931 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹¹, 54¹² КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. У 1957 р. проживав у с. Карачівка Харківського р-ну Харківської обл. Працював електриком тресту «Південпромбуд». Реабілітований 29 березня 1957 р.

Щ

ЩАДИЛОВ Олександр Іванович народився 1894 р. у с. Красносілка Подільської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1915—1917 рр. член ПСР, у 1917—1920 рр. член УПСР. Проживав у Харкові. Секретар науково-технічної секції «Всеробітземлісу». Заарештований 5 березня 1928 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР і постанова Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 17 серпня 1963 р.

ЩЕБЕЛЬНИК (Щабельник) Корній Петрович народився 1902 р. на хут. Пушкарне Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Пушкарне Печенізького р-ну Харківської обл. Заарештований 28 березня 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ЩЕБЕТУН Андрій Якович, дата і місце народження невідомі. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сухий Яр Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 травня 1929 р. за зв'язок з к.-р. угрупованням, антирад. агітацію, навмисне ухилення від сплати хлібного податку (статті 54¹⁰, 54¹¹, 58 КК УСРР), 22 червня 1929 р. звільнений з-під варті, справу закрито Куп'янським окрпрокурором 15 жовтня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩЕБЕТУН Олександр Іванович народився 1888 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Петропілля

Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу с. Велика Кам'янка. Заарештований 8 вересня 1932 р. за крадіжку хліба (ст. 54⁷ КК УСРР) і Харківським облсудом 2 жовтня 1932 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з обмеженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Сибтабі у м. Новосибірськ Сибірського краю. Помер [29 жовтня 1933 р.] в ув'язненні. Реабілітований 27 вересня 1960 р.

ЩЕБЕТУН Серафим Андрійович народився 1905 р. на хут. Сухий Яр Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм. позапарт. Проживав на хут. Сухий Яр Дворічанського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. за зв'язок з к.-р. угрупованням, антирад. агітацію, навмисне ухилення від сплати хлібного податку (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 22 червня 1929 р. звільнений з-під варті, справу закрито Куп'янським окрпрокурором 15 жовтня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩЕВЕЛЬОВ Гаврило Никифорович народився 1880 р. і проживав у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 29 травня 1919 р. за антирад. агітацію, справу закрито Вовчанською повітЧК 30 травня 1919 р. на підставі амністії.

ЩЕГОЛЬСЬКИЙ Григорій Григорович народився 1901 р. у с. Воскресенка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Південь України, театр воєнних дій. Без певних занять. Заарештований 8 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 19 грудня 1920 р. відправлений у розпорядження до Сімферопольської ЧК, рішення в справі відсутнє.

ЩЕДНОВ Дмитро Іванович народився 1881 р. у Москві. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач податкового відділу товариства «Ларьок». Заарештований 17 вересня 1924 р. за участь у к.-р. організації (ст. 60 КК УСРР), справу закрито КРВ ДПУ 25 жовтня 1924 р. (ст. 207 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ЩЕКОВСЬКИЙ Григорій Якович народився 1866 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 26 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ЩЕНСОВИЧ Ілля Мустафович народився 1885 р. у м. Слонім Слонімського пов. Гродненської губ. Татарин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Комірник радгоспу «Комуніст». Заарештований 9 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації (ст. 54⁷ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 11 квітня 1933 р. зі звільненням з-під варти.

ЩЕПЕЛІВ Петро Миколайович народився 1895 р. у с. Новоселиця Бессарабської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Автослюсар гаражу комунгоспу. Затриманий 7 серпня 1932 р. на залізничній ст. Жмеринка [лінпостом ТВ ОДПУ] як підозріла особа, за розпорядженням СВ Харківського облвідділу ДПУ від 9 серпня 1932 р. етапований до Харківського бупру № 2. З 26 серпня 1932 р. під слідством ОВ Харківського облвідділу ДПУ як агент сигуранци (ст. 54⁶ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 6 грудня 1932 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років з конфіскацією речодків, що були вилучені при арешті. Помер 10 квітня 1935 р. у Білбалттабі НКВС. Реабілітований 16 листопада 1989 р.

ЩЕПИЛОВ Іона Якимович народився 1888 р. у с. Руські Тишки Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Руські Тишки Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1919 р. частину майна конфісковано. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Липецьким райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 12 серпня 1931 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР). Заарештований 25 лютого 1943 р.

за службу заступником старости під час німецької окупації (ст. 54¹ п. «а» КК УРСР), помер 17 липня 1943 р. в ізоляторі в'язниці № 4 м. Чистополь. Реабілітований 16 травня 1996 р.

ЩЕПИНСЬКИЙ Микола Олександрович народився 1870 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Мохнач Зміївського р-ну Харківського окр. Священик. Заарештований 7 лютого 1930 р. за антирад. агітацію та участь у релігійній громаді (статті 54¹⁰, 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ЩЕПКОВСЬКИЙ (Щелковський) Маріан Леонтійович народився 1891 р. у м. Ломжа Ломжинської губ. Поляк, з міщан, освіта незакончена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Дантист-практикант. Заарештований 17 червня 1921 р. за к.-р. діяльність, 7 липня 1921 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківською губЧК 2 вересня 1921 р.

ЩЕРБАК Іван Григорович народився 1885 р. у с. Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Гриньківка Дворічанського р-ну. Без певних занять. У 1930 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 вересня 1989 р.

ЩЕРБАК Іван Іванович народився 1879 р. у с. Мала Цапівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Цапівка Золочівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 червня 1929 р. за систематичну антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ЩЕРБАК Іван Іванович народився 1897 р. у с. Тростянець Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1919 р. член ВКП(б). Проживав у м. Охтирка Охтирського р-ну. Помічник начальника ст. Охтирка Півд. залізниці. Заарештований 14 грудня 1930 р. за систематичну антирад. агітацію петлюрівського характеру (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 січня 1931 р.

(статті 54⁹, 54¹⁰ КК УСРР) виселений до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ЩЕРБАК Леонтій Іванович народився 1886 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. винесено ухвалу про розстріл, а ухвалою від 30 березня 1931 р. розстріл замінено позбавленням волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 1 листопада 1993 р.

ЩЕРБАК Михайло Михайлович народився 1886 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічний Кут Вільшанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Неодноразово оштрафований за виступи проти заходів рад. влади, інші відомості в справі відсутні. Заарештований 18 листопада 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ЩЕРБАК Олександр Костянтинович народився 1885 р. у с. Комарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комарівка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 15 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩЕРБАК Олександра Іванівна народилася 1885 р. на хут. Голубницький Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала на хут. Голубницький Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 1 серпня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 28 жовтня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩЕРБАК Олексій Трохимович народився 1895 р. у с. Пушкарне Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Готня Півд. залізниці. Конторник. Заарештований 22 червня 1931 р. за антирад. агітацію та службу в Білій армії (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР від

28 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Достроково звільнений за ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 травня 1932 р. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ЩЕРБАК Петро Васильович, дата й місце народження, національність, походження, освіта та партійність невідомі. Проживав у с. Данилівка Барвінківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований у 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ЩЕРБАК Петро Григорович народився 1881 р. у с. Пан-Іванівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сквородинівка Золочівського р-ну Харківської обл. Позбавлений виборчих прав як голова церковної п'ятдесятки. Майно частково конфісковано. Під слідством Харківського окрвідділу ДПУ у 1930 р. Заарештований 27 березня 1933 р. за участь у к.-р. організації і антирад. агітацію (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ УСРР 14 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩЕРБАК Петро Семенович народився 1892 р. у с. Вири Сумського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу ДЕС № 1. Заарештований 24 грудня 1930 р. за належність до к.-р. організації (статті 54⁷, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито міжрайпрокурором 24 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩЕРБАК Федір Леонтійович народився 1885 р. у с. Петропілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у к.-р. угрупованні (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10 червня 1931 р.

ЩЕРБАКОВ Василь Васильович народився 1901 р. у с. Носаткине Дмитровського пов. Московської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Носаткине Московської промислової області. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, утік від вислання до Харкова. Робітник на будівництві ХПЗ. Заарештований 14 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ЩЕРБАНЬ Микола Григорович народився 1891 р. у с. Коханівка Костянтиноградського

пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 липня 1929 р. за антирад. агітацію та невиконання державних обов'язків (статті 54¹⁰, 58 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ЩЕРБАНЬ Михайло Григорович народився 1901 р. у с. Коханівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 квітня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20 травня 1930 р. зі звільненням з-під варті. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ЩЕРБАНЬ Олександр Іванович народився 1887 р. у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917—1921 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові на ст. Рижов Півд. залізниці. Завідувач Бірківського племрозплідника. Заарештований 19 листопада 1930 р. за шкідницьку діяльність (ст. 54⁷ КК УСРР), 19 січня 1931 р. направлений у розпорядження Полтавського оперсектора ДПУ, справу не завершено.

ЩЕРБАНЬ Панас Григорович народився 1893 р. у с. Одрадівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 лютого 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади та підтримку білих під час Громадянської війни (статті 54⁴, 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЩЕРБИНА Василь Дмитрович народився 1907 р. у с. Плисове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Плисове Сахновщинського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 червня 1929 р. за антирад. агітацію і відмову від сплати податків (статті 54¹⁰ ч. 1, 58 через ст. 7 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 березня 1989 р.

ЩЕРБИНА Василь Федорович народився 1885 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. позбавлений виборчих прав за службу в жандармерії, розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 7 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

ЩЕРБИНА Максим Іванович народився 1887[8] р. у с. Стара Рябина Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Стара Рябина Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1930 р. за участь у заколоті проти союзу та агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ через ст. 17, 56¹⁶ ч. 2 КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 14 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ЩЕРБИНА Олександра Василівна народилася 1889 р. у с. Стойка Пінського пов. Мінської губ. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в сел. Південний Харківської приміської зони. Касир ст. Карачівка Півд. залізниці. Заарештована 15 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 27 листопада 1930 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським міжрайонним прокурором 5 липня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩЕРБИНА Петро Іванович народився 1888 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Рахівник буфету ст. Чугуїв. У 1930 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за ст. 54¹⁰ КК УСРР. Заарештований 27 квітня 1933 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54⁶ КК УСРР). Помер 16 травня 1933 р. у лікарні Харківської промколонії ДПУ. Справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 20 травня 1933 р. через смерть підслідного. Реабілітований 24 травня 1994 р.

ЩЕРБИНА Петро Омелянович народився 1905 р. у с. Кирилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Кирилівка Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня

1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 лютого 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Реабілітований 15 жовтня 1996 р.

ЩЕРБИНА Петро, дата народження невідома, народився і проживав у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Національність, походження і освіта невідомі, позапарт. Священик. Заарештований Зміївською повітЧК 8 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, 15 квітня 1919 р. справу направлено на розгляд Харківського губревтрибуналу, рішення в справі відсутнє.

ЩЕРБИНА Яків Васильович народився 1878 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Введенське Чугуївського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Ієромонах Височанського монастиря. Заарештований 18 вересня 1924 р. як прибічник тихонівського руху (ст. 119 КК УСРР), справу закрито прокурором Харківського округу 2 лютого 1925 р. за недоведеності складу злочину.

ЩЕРБИНІН Валер'ян Іванович народився 1888 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Пришиб Андріївського р-ну Ізюмського окр. Священик. Заарештований 20 грудня 1928 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варті на підставі постанови Харківського окрвідділу ДПУ від 29 грудня 1928 р.

ЩЕТИНІН Григорій Петрович народився 1907 р. у с. Дернова Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Рябівка Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1930 р. за антирад. агітацію та заклик до повстання проти рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ п. «а» і «б», 58 через ст. 16 КК УСРР), справу закрито ІНФВ Харківського окрвідділу ДПУ 4 квітня 1930 р. за недостатності компромату та з урахуванням соціального стану обвинуваченого зі звільненням з-під варті.

ЩЕТИНІН Павло Петрович народився [1900 р. у с. Верхній Бишкін Зміївського пов. Харківської губ.]. Росіянин, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкін Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за участь у «волинці» (ст. 56¹⁶ КК УСРР), 16 квітня 1930 р. звільнений з-під варті Харківським окрвідділом ДПУ з огляду на те, що злочин скоєно несвідомо, під впливом куркулів.

ЩИГОЛЄВ Гаврило Лук'янович народився 1875 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за участь у «волинці» у 1919 р., побиття міліціонерів у 1921 р., участь у розгоні селянського сходу (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 2 лютого 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

ЩИГОЛЄВ Олександр Іванович народився 1900 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за участь у «волинці» у 1919 р., побиття міліціонерів у 1921 р., участь у розгоні селянського сходу (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 2 лютого 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 лютого 1929 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

ЩИГОЛЄВ Опанас Гаврилович народився 1894 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за участь у «волинці» у 1919 р., побиття міліціонерів у 1921 р., участь у розгоні селянського сходу (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 2 лютого 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 лютого 1930 р. у Полтаві. Похований на міському цвинтарі. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

ЩИГОЛЄВ Савелій Гаврилович народився 1891 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Після 1917 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 25 січня 1933 р. за злісне невиконання контракційних обо-

в'язків перед державою, антирад. агітацію, поширення провокаційних чуток, протидію хлібозаготівлі (статті 54¹⁰, 119 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 квітня 1933 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 13 жовтня 1989 р.

ЩИГОЛЄВ Семен Гаврилович народився 1897 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Росіянин], із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 жовтня 1929 р. за участь у «волинці» у 1919 р., побиття міліціонерів у 1921 р., участь у розгоні селянського сходу (статті 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР), судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 2 лютого 1930 р. (статті 54⁸, 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 лютого 1930 р. у м. Полтава. Похований на міському цвинтарі. Реабілітований 23 грудня 1992 р.

ЩИРИЙ Микола Дмитрович народився 1891 р. у с. Глушківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Глушківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. засуджений за невиконання хлібозаготівлі на 2 роки позбавлення волі, покарання відбував до весни 1932 р. У 1933 р. частину майна конфісковано. Заарештований 15 січня 1933 р. за к.-р. роботу (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 6 жовтня 1989 р.

ЩИРОВ Григорій Микитович народився 1882 р. на хут. Висока Яруга Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Висока Яруга Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 червня 1930 р. за скоєння теракту (ст. 54⁸ КК УСРР), справу закрито СОВ Харківського окрвідділу ДПУ 10 липня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩОЛКІН Микола Федорович народився 1901 р. у м. Смоленськ Смоленської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник командира 3-ї моторно-понтонної роти. Заарештований 17 лютого 1931 р. за участь у к.-р. організації (статті 54², 54¹¹ КК УСРР), 14 травня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито 11 листопада 1931 р. (статті 197, 198 КПК УСРР).

ЩОЛОКОВ Іван Тихонович народився 1873 р. і проживав у с. Петрівське Ізюмського

пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований 9 березня 1919 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Ізюмською повітЧК 29 березня 1919 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варті.

ЩОЛОКОВ Іван Тихонович народився 1882 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р. Реабілітований 12 грудня 1989 р.

ЩОЛОКОВ Мусій Федорович народився 1900 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Частину майна конфісковано. Заарештований 2 вересня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 жовтня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 23 лютого 1931 р. за недоведеності обвинувачення. Заарештований 9 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 12 грудня і 26 вересня 1989 р.

ЩОЛОКОВ Федір Петрович народився 1913 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 серпня 1930 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським дільничним прокурором 12 березня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЩОЛОКОВ Юхим Михайлович народився 1868 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Старосалтівським райапаратом Харківського оперсектора ДПУ 25 липня 1931 р. через те, що підслідний як куркуль підлягав висланню до Північного краю [У 1931 р. в адмінпорядку ви-

сланий до Північного краю.] Реабілітований 8 квітня 1994 р.

ЦУКАЙ Іван Васильович народився 1893 р. у с. Благодатне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЦУКАРЕВ Борис Олександрович народився 1892 р. у Москві. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Москві. Інженер заводу «Красный пролетарий». Заарештований 26 грудня 1930 р. опервідділом комен-

датури ОДПУ за телефонограмою ДПУ УСРР як член к.-р. шкідницької організації (статті 54⁴, 54⁷, 54⁹, 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова в розпорядження І сектора ДПУ УСРР і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 1 серпня 1931 р. достроково звільнений з-під варті з випробним терміном 6 місяців. Реабілітований 30 січня 1960 р.

ЩУРОВ Костянтин Михайлович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Технік-конструктор. Заарештований 26 січня 1931 р., під слідством СПВ Харківського оперсектора ДПУ за участь у к.-р. організації та антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 11 березня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, рішення в справі відсутнє.

Ю

ЮДИЧ Григорій Матвійович народився 1879 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 жовтня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Котлас Архангельської обл. Реабілітований 30 березня 1993 р.

ЮДИЧ Микита (Михайло) Григорович народився 1899 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 30 березня 1932 р. за участь у повстанні 1920 р. та антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1932 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Архангельськ, звідки через 3 місяці втік до с. Непокрите, а потім до Харкова. Ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років Термін покарання відбував в Амуртабі на ст. Волочасвка Друга Хабаровського краю, через 6 років звільнений як інвалід. Служив у Радянській армії, нагороджений орденом Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги». Військовою Радою Першого Украї-

нського фронту 14 травня 1945 р. судимість знята. Проживав у Харкові, працював у радгоспі ім. XII партз'їзду. Помер 1973 р. у с. Сорочівка Харківського р-ну. Реабілітований 16 вересня 1989 р. і 30 червня 1960 р.

ЮДІН Іван Трохимович народився 1897 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЮЗЕФОВИЧ-ГИКОВА Анастасія Якимівна народилася 1890 р. у м. Летичів Летичівського пов. Подільської губ. Українка, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживала на хут. Стрілки Миропільського р-ну Харківської обл. Учителька Тимофіївської школи сільської колгоспної молоді. Заарештована 24 листопада 1932 р. Харківським облвідділом ДПУ УСРР за участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ЮМАШЕВ Іван Андрійович народився 1897 р. у с. Староюріївське Козловського пов. Тамбовської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 15 жовтня 1930 р. ОВ ДПУ УСРР за антирад. агітацію і к.-р. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито прокурором НКЮ УСРР 17 грудня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЮНКЕВИЧ Володимир Володимирович народився 1877 р. у м. Кременець Кременецького пов. Волинської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Києві. Інспектор-організатор Укрсільцукру. Заарештований 6 березня 1928 р. Київським окрвідділом ДПУ за участь у к.-р. організації (статті 54⁴, 54¹¹ КК УСРР), етапований до Харкова і ухвалою колегії ОДПУ від 24 вересня 1928 р. (ст. 58¹¹ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 28 червня 1931 р. після відбуття терміну покарання висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 17 серпня 1963 р.

ЮНОШЕВ Григорій Степанович народився 1912 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), згідно з висновком Ізюмського дільничного прокурора від 24 березня 1931 р. в адмінпорядку висланий до Північного краю на 3 роки.

ЮНОШЕВ Йосип Павлович народився 1889 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1929 р. майно конфісковано. Заарештований 11 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 16 вересня 1989 р.

ЮНОШЕВ Максим Олександрович народився 1914 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Балаклійського р-ну Харківської обл. Молодший кондуктор ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 27 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), за постановою ОП ТВ ОДПУ ст. Основа від 12 березня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу не завершено.

ЮРАГО Олександр Андрійович народився 1902 р. у м. Мінськ Мінської губ. Росіянин, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Табельник будівництва ХТЗ. Заарештований 4 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 22 березня 1931 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито ОВ Харківського оперсектору ДПУ 1 квітня 1931 р.

ЮР'ЄВ Іона Климентійович народився 1905 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Уди Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 травня 1931 р. за антирад. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Золочівським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 21 липня 1931 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ЮРИМА Олександр Семенович народився 1879 р. у с. Семенівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1930 р. за участь у «волинці» і Полтавським окрсудом 29 квітня 1930 р. (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки, з конфіскацією майна. Реабілітований 24 листопада 1992 р.

ЮРИХОВ Кузьма Іванович народився 1896 р. у с. Софіївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Середня Долина Куп'янського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу «Маяк». Заарештований 24 листопада 1932 р. за к.-р. діяльність, службу в Денікінській та Петлюрівській арміях (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судовою трійки при колегії ДПУ УСРР від 31 січня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ЮРКОВ Олексій Васильович народився 1886 р. на хут. Івашкин Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Івашкин Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. за шкідництво засуджений нарсудом до позбавлення волі на 1 рік. Заарештований 5 листопада 1930 р. за систематичну к.-р. агітацію, керівництво натовпом селян під час побиття сільської комісії з вилучення хлібних надлишків (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судовою трійки при колегії ДПУ УСРР від 10 грудня 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Термін покарання відбував у сел. Конвейер Архангельської обл. Звільнений у 1935 р. Помер там же у 1953 р. Реабілітований 8 липня 1989 р.

ЮРКОВ Софрон Петрович народився 1874 р. на хут. Огибине Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Огибине Другого Жовтневого р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник.

У 1923 р. позбавлений виборчих прав. Розкуркулений. Заарештований [14 лютого] 1930 р. за систематичну агітацію проти політичних кампаній та економічних заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

ЮРЧЕНКО Андрій Максимович народився 1903 р. у с. Березівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Власівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений 3-під варті 30 травня 1931 р., справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 17 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЮРЧЕНКО Григорій Денисович народився 1876 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1920 р. господарство націоналізовано. У 1928 р. позбавлений виборчих прав, 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 15 квітня 1930 р. за к.-р. агітацію серед селянства проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) справу закрито. Заарештований 3 березня 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 25 вересня 1989 р.

ЮРЧЕНКО Йосип Павлович народився 1872 р. у с. Суха Кам'янка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 29 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 30 серпня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ЮРЧЕНКО Олександр Микитович народився 1891 р. на хут. Ясинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ясинівка Нижньодуванського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У березні 1930 р. розкуркулений. Заарештований 29 листопада 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при

колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ЮРЧЕНКО Тимофій Андрійович народився 1903 р. на хут. Балабаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Балабаївка Печенізького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЮРЧЕНКО Яким Федорович народився 1859 р. у с. Берестове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Берестове Сеньківського р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. зі звільненням 3-під варті.

ЮХВІДН Абрам Гільович народився 1903 р. і проживав у Харкові. Єврей, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1923 р. Завідувач протезної палати Наркомату соціального забезпечення УСРР. Заарештований 31 березня 1929 р. за участь та активну роботу в антирад. троцькістській організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 9 квітня 1929 р. звільнений 3-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ ДПУ 18 квітня 1929 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЮХНО Григорій Павлович народився 1862[8] р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 квітня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1930 р. Розстріляний [20 жовтня 1937 р. у Харкові] за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. Реабілітований 18 квітня 1989 р.

ЮХНО Єгор Григорович народився 1908 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 квітня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня

1930 р. (ст. 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 29 квітня 1991 р.

ЮХНО Михайло Макарович народився 1876 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 20 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЮХНО Сава Савич народився 1903 р. у с. Власівка Костянтинogradського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Власівка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1931 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), звільнений з-під варти 30 травня 1931 р., справу закрито 17 серпня 1931 р. за браком доказів.

ЮХНО Семен Овсійович народився 1885 р. у с. Кирилівка Костянтинogradського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кирилівка Красноградського р-ну Полтавської окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 січня 1930 р. за агітацію проти

хлібозаготівлі, колективізації та інших заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1930 р. як антирад. елемент позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ЮШКОВ Іван Іванович народився 1898 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Конюх колгоспу. У 1930 р. частину майна конфісковано. Заарештований 10 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 11 жовтня 1989 р.

ЮШКОВ Іван Петрович народився 1880 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковано. Заарештований 28 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Олексіївським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 25 червня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1931 р. висланий в адмінпорядку до Північного краю.

Я

ЯВНИК Іван Антонович народився 1906 р. у с. Дмитрівка Костянтинogradського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Тесля будбюро № 13-20 Горлівського рудоуправління. Розкуркулений. Заарештований [27 січня] 1930 р. Артемівським окрвідділом ДПУ (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), 8 лютого 1930 р. етапований до Полтави в розпорядження Полтавського окрвідділу ДПУ і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1930 р. (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. На засланні перебував у м. Котлас Північного краю. Реабілітований 14 липня 1989 р.

ЯВНИК Олексій Йосипович народився 1879 р. у с. Опішна Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гнульців Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР)

позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 27 вересня 1995 р.

ЯВНИКОВ Іван Васильович народився 1862 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. [Росіянин], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯВНИКОВ Яків Микитович народився 1904 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1930 р. за антирад. діяльність, участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 17 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯВОРСЬКИЙ Микола Віссаріонович народився 1900 р. у м. Володимир-Волинський Во-

лодимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у минулому член КПЗУ. Проживав у Харкові. Робітник Харківського турбінного заводу. Заарештований 19 березня 1934 р. за участь у к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у 8-му відділенні ББК НКВС. Розстріляний у пустоші Койранкангас під с. Токсово Ленінградської обл. 8 грудня 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 10 листопада 1937 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РРФСР). Реабілітований 8 квітня 1961 р.

ЯВТУШЕНКО Володимир Семенович народився 1883 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на хут. Кушов Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 червня 1930 р. за антирад. агітацію, складення і передачу до Харківського окрввідділу ДПУ декларації про своє ставлення до рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), направлений на експертизу до Українського інституту психіатрії, якою 19 серпня 1930 р. визнаний психічно хворим. Справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 22 жовтня 1930 р. (статті 196, 197 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ЯВТУШЕНКО Микола Порфирович народився 1912 р. у с. Солонищівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Учень Харківського будівельного технікуму. Заарештований 30 березня 1931 р. за участь у к.-р. організації та антирад. діяльність (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 липня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. У 1989 р. проживав у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ЯВЧЕНКО Михайло Якимович народився 1860 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бабаї Харківського р-ну Харківського окр. Харківської губ. Фельдшер Бабаївського лікарського пункту. Заарештований 16 вересня 1924 р. за службу в контррозвідці Білої армії, зберігання журналу «Вісник поліції» та денікінських листівок, справу закрито особливою нарадою при колегії ОДПУ 16 грудня 1924 р.

ЯГІДКІН (Ягідка) Карпо Євдокимович народився 1873 р. на хут. Іванівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм.,

позапарт. Проживав у с. Іванівка Барвінківського р-ну. Шорник і колісник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 травня 1931 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 13 листопада 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ЯГЛОВ Григорій Абрамович народився 1871 р. у с. Шебекино Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар-гінеколог 1-ї лікарні. Заарештований 16 листопада 1926 р. за пособництво польській шпигунці (ст. 68 КК УСРР), звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито КРВ ДПУ 11 жовтня 1928 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯГЛОВА Наталія Олександрівна народилася 1884 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з мішан, освіта початкова, позапарт. Акушерка. Заарештована 16 листопада 1926 р. за зв'язки з польською шпигункою (ст. 68 КК УСРР), 26 листопада 1926 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито КРВ ДПУ 11 жовтня 1928 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯГНЮК Євдоким Титович народився 1881 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за активну участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Помер у 1958 р., місце смерті невідоме. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ЯГНЯТИНСЬКА Естер Вольфівна народилася 1900 р. у с. Маньківка Уманського пов. Київської губ. Єврейка, походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Без певних занять. Заарештована 12 листопада 1926 р. за участь в антирад. організації «Правий Гехолуц» (ст. 61 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1927 р. порушено клопотання про вислання за межі України на 3 роки, рішення в справі відсутнє.

ЯГОДОВСЬКИЙ Дмитро Олексійович народився 1896 р. у м. Бахмач Конотопського пов. Чернігівської губ. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., до 1924 р. член партії есерів. Проживав у Харкові. Референт Укрколгосцентру. Заарештований 12 лютого 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК

УСРР), справу закрито СПВ ДПУ УСРР 1 липня 1931 р., з-під варті звільнений 1 грудня 1931 р. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 1 квітня 1938 р. Реабілітований 22 січня 1957 р.

ЯГОЦЬКИЙ Василь Петрович народився 1892 р. у м. Нараїв Бережанського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач 2-ї медичної профшколи. Заарештований 5 листопада 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ЯЄС Володимир Михайлович народився 1887 р. у Віленській губ. Національність та освіта невідомі, з міщан, член РСДРП(м) з 1904 р. Проживав у Харкові. Службовець взуттєво-шкіряного відділу Харківського споживтовариства. Заарештований 19 серпня 1920 р. Харківською губЧК на III Всеукраїнській конференції РСДРП(м), справу передано на розгляд колегії Цупнадзвичкому, рішення в справі відсутнє.

ЯЦЬКИЙ Олексій Михайлович народився 1914 р. у с. Гуслівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гуслівка Печенізького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 28 жовтня 1931 р. за опір хлібозаготівельному заgonу і терористичні тенденції (ст. 54⁸ через ст. 16 КК УСРР), 26 грудня 1931 р. звільнений з-під варті і нарсудом Печенізького р-ну 13 березня 1932 р. (ст. 69 КК УСРР) виправданий за недоведеності складу злочину.

ЯКИМЕНКО Василь Герасимович народився 1901 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. за участь у повстанській організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Звільнений у 1933 р. достроково. За ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1989 р. проживав у с. Веселе. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ЯКИМЕНКО Георгій Володимирович народився 1892 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта

початкова, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківської приміської зони. Інженер планово-аналітичної групи відділу експлуатації дирекції Півд. залізниці. Заарештований 13 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 22 травня 1933 р. за недоведеності факту к.-р. діяльності. Лінсудом Півд. залізниці 15 січня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, розстріл замінено на 20 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував в Унтабі НКВС, ст. Сухобезводна Горьківської залізниці. Справу закрито слідчастиною ХОУ НКВС 26 квітня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ЯКИМЕНКО Григорій Пилипович народився і проживав у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований Ізюмською повітЧК у травні 1919 р. за опір продрозкладці. Рішення в справі відсутнє.

ЯКИМЕНКО Дмитро Андрійович народився 1908 р. у с. Березівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1931 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у [Харкові]. Командир гармати артилерійського дивізіону 69-го стрілк. полку. Заарештований 18 грудня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 лютого 1932 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 27 листопада 1989 р.

ЯКИМЕНКО Іван Григорович народився 1883 р. у с. Петрівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолексіївка Геніченського р-ну. Старший телеграфіст та наглядач метеорологічної станції. Заарештований ДТВ ОДПУ Півд. залізниці 7 лютого 1931 р. за проведення к.-р. діяльності з метою знищення рад. влади, участь у к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ЯКИМЕНКО Іван Іванович народився 1870 р. у с. Хорошеве Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хорошеве Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1918 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 січня 1930 р. за групову антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ЯКОВЕНКО Василь Омелянович народився 1905 р. на хут. Тихопілля Ізюмського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тихопілля Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 17 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 12 травня 1932 р. зі звільненням з-під варти.

ЯКОВЕНКО Єремій Омелянович народився 1885 р. на хут. Тихопілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тихопілля Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 квітня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Петрівським райвідділом Харківського облвідділу ДПУ 12 травня 1932 р. (ст. 197 КПК УСРР).

ЯКОВЕНКО Іван Омелянович народився 1900 р. на хут. Новокатеринівка [Ізюмського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Костянтинівка Костянтинівського р-ну. Тесля тресту «Укрводобуд». У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 7 березня 1931 р. РСМ Костянтинівського р-ну як розкуркулений і для подальшого слідства направлений у розпорядження Петрівського райапарату Харківського оперсектора ДПУ, 28 березня 1931 р. порушено справу за ст. 54¹⁰ КК УСРР і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 7 вересня 1989 р.

ЯКОВЕНКО Іван Семенович народився 1901 р. у с. Лозова Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», що діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ЯКОВЕНКО Карпо Іванович народився 1888 р. на хут. Ковальчуківка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ковальчуківка Краснокутського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений та позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК

УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 травня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯКОВЕНКО Микита Дмитрович народився 1865 р. у с. Лозова Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ЯКОВЕНКО Мусій Федорович народився 1889[8] р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Вовчанського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 травня 1929 р. за антирад. агітацію та підпал клуні секретаря сільради (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. Реабілітований 19 вересня 1995 р. і 5 квітня 1989 р.

ЯКОВЕНКО Олександр Петрович народився 1865 р. у с. Лозова Костянтинівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Частина майна конфісковано. Заарештований 11 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 жовтня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 20 червня 1990 р.

ЯКОВЕНКО Олексій Семенович народився 1875 р. на хут. Маськів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Маськів Нововодолазького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 грудня 1928 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, означених губерніях та округах і на території УСРР з прикріпленням

до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ЯКОВЕНКО Петро Захарович народився 1897 р. у с. Постольне Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Постольне Золочівського р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 лютого 1931 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ЯКОВЕНКО Сава Федорович народився 1892 р. у с. Харківці Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач навчальної частини і викладач Харківського коксохімічного технікуму. Заарештований 29 грудня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СПВ Харківського облвідділу ДПУ 4 квітня 1933 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті.

ЯКОВЕНКО Степан Петрович народився 1877 р. у с. Ізбицьке Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ізбицьке Вовчанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештованим не був, під слідством Вовчанського райвідділка Харківського оперсектора ДПУ з 9 до 19 червня 1931 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито за браком доказів.

ЯКОВЕНКО Тимофій Микитович народився 1907 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну. Вантажник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 27 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯКОВЕНКО Тихін Петрович народився і проживав у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ., дата народження невідома. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Хлібороб у власному господарстві. Заарештований у травні 1919 р. за опір продрозверстці, міжвідомчою комісією Ізюмської повітЧК і ОВ 13-ї армії 12 травня 1919 р. звільнений на поруки Гусарівського волревкому. Рішення в справі відсутнє.

ЯКОВЕНКО Федір Іванович народився 1904 р. у с. Піски-Радківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Підгірна Радківка

Ізюмського р-ну Харківської обл. Наймит. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 лютого 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР). Помер 14 березня 1933 р. в Ізюмській райлікарні, справу закрито СПВ Ізюмського райвідділку Харківського облвідділу ДПУ 31 березня 1933 р. через смерть обвинуваченого (ст. 4 п. «а» КПК УСРР).

ЯКОВЕНКО Харитон Семенович народився 1874 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у сел. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 серпня 1930 р. як учасник к.-р. організації «Індуси», яка діяла за програмою СВУ (ст. 54¹¹ КК УСРР), справу закрито СВ Харківського оперсектора ДПУ 17 жовтня 1930 р. за непідтвердженості обвинувачення.

ЯКОВЕНКО Хома Петрович народився 1877 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у сел. Лозова Старовірівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. за антирад. агітацію та участь у масових заворушеннях (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР), 23 квітня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито СВ Харківського окрвідділу ДПУ 16 травня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯКОВЛЄВ Арсеній Прокопович народився 1892 р. у с. Нищаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нищаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 2 КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13 травня 1930 р.

ЯКОВЛЄВ Василь Олексійович народився 1911 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 2 жовтня 1933 р. за звинуваченням у здійсненні теракту (статті 54⁸, 196 КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділком Харківського облвідділу ДПУ 15 листопада 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯКОВЛЄВ Іван Володимирович народився 1904 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1927—1929 рр. член ВКП(б). Студент ХІНО.

Заарештований 7 квітня 1929 р. за антирад. агітацію та розповсюдження нелегальної літератури (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 23 квітня 1929 р. позбавлений волі на 3 роки, звільнений з-під варти достроково за ухвалою від 13 квітня 1930 р.

ЯКОВЛЄВ Іван Іванович народився 1887 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1931 р. як член к.-р. організації висланий до Північного краю. На висланні перебував у м. Котлас Архангельської обл. У квітні 1932 р. втік. Заарештований 4 липня 1932 р. за втечу з місця заслання та к.-р. агітацію (статті 78, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 16 грудня 1932 р. позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 15 грудня 1989 р.

ЯКОВЛЄВ Микола Євграфович народився 1888 р. у с. Жовте Слов'янoserбського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав на ст. Родакове Кадіївського р-ну Сталінської обл. Сторож ст. Родакове. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений та висланий з хут. Суходоли на хут. Жовте, де був заарештований і 1 місяць утримувався у Кадіївському бупрі. Заарештований 14 лютого 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито ВДТВ ОДПУ Півд. залізниці 26 квітня 1933 р.

ЯКОВЛЄВ Олексій Йосипович народився 1899 р. у с. Благодатне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 5 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЯКОВЛЄВ Петро Іванович народився 1890 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Секретар-касир Куп'янської об'єднаної заводууправи «Будматеріал». Заарештований 15 жовтня 1930 р. за службу в Петлюрівській армії, антирад. настрої та підозрілі зв'язки (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито прокурором Куп'янської дільниці Харківського оперсектора ДПУ 4 лютого 1931 р.

Повторно заарештований 23 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито прокурором Куп'янської дільниці Харківського оперсектора ДПУ 5 січня 1933 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР). На 1937 р. бухгалтер промартілі «Зірка» у м. Куп'янськ. Розстріляний 20 вересня 1937 р. у Харкові за ухвалою трійки при УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ЯКОВЛЄВ-БУБНОВ Георгій Тихонович народився 1901 р. в Єнісейській губ. Росіянин, походження невідоме, освіта початкова, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Заступник голови окрплану. Заарештований 4 травня 1929 р. за участь у антирад. організації (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при ОДПУ від 31 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі на 3 роки. Ухвалою від 18 листопада 1931 р. висланий до Середньої Азії на 3 роки. На засланні перебував у м. Ташкент Ташкентської обл. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ЯКОВЛЄВА Єлизавета Микитівна народилася 1871 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 13 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. позбавлена волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітована 20 липня 1989 р.

ЯКОВЛЄВА Марія Терентіївна народилася 1891 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 7 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР). Померла 30 березня 1930 р. у лікарні Харківського бупру № 1. Справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 2 квітня 1930 р. (ст. 4 п. «а» КПК УСРР). Реабілітована 24 червня 1998 р.

ЯКОВЛЄВА Наталія Терентіївна народилася 1898 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала в с. Ницаха Кириківського р-ну Харківського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 7 березня 1930 р. за участь у масових заворушеннях, спрямованих проти заходів рад. влади (статті 54¹⁰ ч. 2, 56¹⁶ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1930 р. позбавлена волі

в концтаборі на 3 роки. Реабілітована 20 липня 1989 р.

ЯКОВЛЄВА Олександра Миронівна народилася 1884 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьм., позапарт. Проживала у с. Вільхуватка Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянка-одноосібниця. Заарештована 8 листопада 1929 р. за антирад. діяльність. (ст. 54¹¹ КК УСРР), 1 грудня 1929 р. звільнена з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Куп'янським окрвідділом ДПУ 14 грудня 1929 р.

ЯКУБОВИЧ Арсеній Гаврилович народився 1889 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну. Ветлікар райземвідділу Ізюмського райвиконкому. Заарештований 30 грудня 1930 р. як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54⁷ КК УСРР), рішення в справі відсутнє.

ЯКУБОВСЬКА Меланія Федорівна народилася 1866 р. Місце народження, національність, походження, освіта, партійність, місце проживання та рід занять невідомі. Заарештована [23 липня 1921 р.] за к.-р. змову та зв'язок з бандитами і ухвалою трійки управління ОВ Харківського військового округу від 23 липня 1921 р. позбавлена волі в концтаборі на 5 років, за амністією термін покарання скорочено до 3 років 4 місяців. Термін покарання відбувала у В'ятському концтаборі. Ухвалою судової колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1922 р. через хворобу Якубовської М. Ф. місцем відбування покарання визначено один з таборів Московської обл.

ЯКУБОВСЬКА Хана Мейерівна народилася 1908 р. і проживала в Харкові. Єврейка, з службовців, освіта середня, позапарт. Учениця Вищих курсів фізкультури. Заарештована 25 лютого 1926 р. за антирад. діяльність та участь у сіоністській організації (ст. 61 КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6 квітня 1926 р. за браком доказів зі звільненням з-під варті.

ЯКУБОВСЬКИЙ Антон Павлович народився 1904 р. у с. Вовчий Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вовчий Яр Андріївського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 грудня 1929 р. за замах на вбивство голови КНС (ст. 54⁸ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 7 жовтня 1993 р.

ЯКУБОВСЬКИЙ Павло Олексійович (Кузнецов Олексій Павлович) народився 1900 р. і проживав у Харкові. Українець, з ремісників, освіта початкова, позапарт. Штукатур Укрпайбуду. [Заарештований у 1929 р. як колишній білогвардієць, за антирад. агітацію], ухвалою судової трійки при колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. (статті 58², 58¹⁰ КК РСФРР), позбавлений волі в концтаборі на 5 років, термін покарання відбував у Північтабі на будівництві залізничної колії Пінюг—Усть-Сисольськ, у травні 1931 р. втік з-під варті і повернувся до Харкова. Чорнороб Водобуду у с. Кочеток Чугуївського р-ну. Заарештований 7 лютого 1932 р. за втечу з концтабору і к.-р. діяльність (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 4 травня 1932 р. (ст. 78 КК УСРР) було підтверджено ухвалу від 29 січня 1930 р., повернений до концтабору для відбування терміну покарання без зарахування вже відбутого строку. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ЯКУШКО Микола Тимофійович народився 1881 р. у с. Гаврилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Харківської приміської зони. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 листопада 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 9 квітня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

ЯЛОВЕГА Клим Петрович народився 1886 р. у с. Нехвороща Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 квітня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Реабілітований 5 лютого 1996 р.

ЯЛОВЕГА Юхим Григорович народився 1883 р. на Куцо-Ганебнівських хуторах Костянтинградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 грудня 1928 р. за антирад. агітацію та зрив заходів рад. влади на селі (ст. 54⁸ КК УСРР), 20 лютого 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 17 травня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) позбавлений права проживання в центральних місцевостях

з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 10 липня 1995 р.

ЯЛОВЕНКО Василь Федорович народився 1900 р. у с. Шопенка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шопенка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 грудня 1929 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 30 грудня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЯЛОВЕНКО Микола Семенович народився 1882 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шопенка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Майно конфісковано. Заарештований 27 січня 1930 р. за агітацію проти заходів рад. влади (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 березня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ЯЛОВИЙ Андрій Назарович народився 1909 р. у с. Чорнолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Національність невідома, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Чорнолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Член колгоспу «Червоний прапор». Заарештований [24 березня] 1930 р. на ст. Алчевськ Дон. залізниці за участь у к.-р. організації, що проводила агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰ ч. 2, 54¹¹ КК УСРР), етапований до Полтави в розпорядження Полтавського окрвідділу ДПУ, 31 травня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Полтавським окрвідділом ДПУ 2 червня 1930 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УСРР).

ЯЛОВИЙ Лука Васильович народився 1871 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Дніпропетровського окр. Священик. У 1930 р. майно конфісковано. Заарештований 3 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10 квітня 1930 р.

ЯЛОВИЙ Михайло Миколайович (літературні псевдоніми **Юліан Шпол**, **Михайло Красний**) народився 1895 р. у с. Дар-Надежда Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1918—1933 рр.

член ВКП(б). Проживав у Харкові. Редактор видавництва «Література і мистецтво». Заарештований 12 травня 1933 р. як член УВО за к.-р. роботу на культурному фронті, шпигунську діяльність, за участь у підготовці збройного повстання і теракту над Постишевим (статті 54⁴, 54⁶, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Свіртабі ОДПУ. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежегорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 19 червня 1957 р.

ЯЛОВИЙ Семен Григорович народився 1888 р. у с. Чорнолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чорнолозка Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав, розкуркулений. Заарештований 29 січня 1930 р. за участь у к.-р. організації та к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (статті 54¹⁰, 54¹¹ КК УСРР), справу закрито судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26 липня 1930 р. зі звільненням з-під варті.

ЯЛОВИЙ Феофан Гнатович народився 1868 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Ізюмським окрвідділом ДПУ 11 квітня 1930 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варті.

ЯЛОВИЙ-ДНІПРОВСЬКИЙ Павло Андрійович народився 1913 р. у с. Чорнолозка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт., у минулому член ВЛКСМ. Проживав у с. Чорнолозка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Студент Красноградського агротехнікуму. Заарештований 11 грудня 1932 р. за участь у роботі к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. з-під варті звільнений з позбавленням права проживання у 12 населених пунктах згідно з 2-м списком наказу № 19/10 від 11 січня 1930 р. терміном на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ЯМПОЛ Данило Іванович народився 1898 р. у Старобільському пов. Харківської губ. [Укра-

їнець], із селян, освіта початкова, [позапарт.]. Проживав у с. Лиман Старобільського пов. Харківської губ. Наглядач у Старобільській в'язниці. Під слідством особвідділку № 2 ОВ ВЧК 8-ї армії за службу в повітовій державній варті за денікінської влади. Справу закрито особвідділком № 2 ОВ ВЧК 8-ї армії 5 січня 1920 р. зі звільненням з-під варті.

ЯНАТА Олександр Алоїзович народився 1888 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Українець [чех], з мішан, освіта вища, позапарт., член РСДРП(б) у 1906—1913 рр., член УСДРП у 1907—1918 рр. Проживав у Харкові. Професор Всесоюзного інституту лісного господарства та агролісомеліорації. Заарештований 4 травня 1933 р. за належність до к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Прорвтабі та Білбалтгабі. 3 липня 1937 р. під вартою в Соловечькій в'язниці НКВС. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 липня 1937 р. термін покарання продовжено на 5 років. Помер від виснаження та хронічних захворювань 3 червня 1938 р. у Північсхідтабі НКВС у Магаданській обл. Хабаровського краю. Реабілітований 10 червня 1964 р.

ЯНКО Іван Романович народився 1896 р. у с. Угли Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, з 1920 р. член КПЗУ, у 1925—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник начальника управління Держстраху Наркомфіну УСРР. Заарештований 7 грудня 1933 р. за належність до української к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади збройним шляхом, керівництво шпигунською групою, яка була нелегально закинута з-за кордону в Україну для підпільної к.-р. роботи (статті 54⁴, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР), і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у СЛОНі. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у пустощі Койранкангас під с. Токсово Ленінградської обл. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 25 листопада 1937 р. (статті 58⁸, 58¹¹ КК РРФСР). Реабілітований 31 серпня 1963 р.

ЯНКОВ Микола Михайлович народився 1897 р. у с. В'юшкове Єкатеринбурзького пов. Пермської губ. Росіянин, із селян, неписьм., партійність невідома. Південь України, театр воєнних дій. Червоноармієць, в армії Махна служив 4 дні. Заарештований 8 грудня 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

ЯНОВСЬКИЙ Іван Микитович народився 1901 р. у с. Голубівка Куп'янського пов. Харківської губ. [Українець], із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Боець армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії в грудні 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ЯНОВСЬКИЙ Петро Федорович народився 1897 р. у с. Подоли Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Подоли Куп'янського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯРГІН Андрій Павлович народився 1900 р. на ст. Гаврилове Мурманського пов. Архангельської губ. Росіянин, освіта початкова, походження і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Розвідник 370-го полку 42-ї дивізії 13-ї армії РСЧА. Заарештований 8 грудня 1920 р. як підозріла особа і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до тилової запасної частини Червоної армії.

ЯРЕМЕНКО (Єременко) Михайло Олександрович народився 1910 р. на хут. Логвинівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письм., позапарт. Проживав на хут. Логвинівка Коломацького р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 25 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЯРЕМКО Андрій Григорович народився 1909 р. у с. Качалівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 24 [31] січня 1930 р. за підготовку теракту та проведення к.-р. агітації (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ЯРЕМКО Григорій Іванович народився 1871 р. у м. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Качалівка

Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 грудня 1928 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований 14 грудня 1995 р.

ЯРЕМКО Микола Григорович народився 1907 р. у с. Качалівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1929[30] р. розкуркулений. Заарештований 24[31] січня 1930 р. за підготовку теракту та проведення к.-р. агітації (статті 54⁸, 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1930 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ЯРЕТИК Іван Іванович народився 1890 р. у с. Андріянівка Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківської приміської зони. Рахівник депо ст. Основа Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 3 березня 1933 р. за те, що після розкуркулення втік із села та проліз на роботу на транспорт (ст. 54¹⁰ КК УСРР), і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 31 березня 1933 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ЯРІН Еміль Самійлович народився 1898 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, член РСДРП(м) з липня 1918 р. Проживав у Харкові. У 1921 р. завідувач тарифно-статистичного відділу при Надзвичайному уповноваженому Ради робітничо-селянської оборони РСФРР по Україні і Криму, у 1922 р. службовець тресту «Укртютюн». Заарештований Харківською губЧК 14 березня 1921 р. як меншовик і комісією з перегляду справ меншовиків 26 квітня 1921 р. позбавлений волі в Харківському концтаборі. Повторно заарештований 15 березня 1922 р. як меншовик, 27 березня 1922 р. етапований до Москви і ДПУ РСФРР 4 квітня 1922 р. за антирад. діяльність висланий до Туркестану під нагляд органів ДПУ на 1 рік. Реабілітований 23 грудня 1992 р. і 28 лютого 1997 р.

ЯРКІН Павло Іванович народився 1904 р. на хут. Козлів Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нескучне Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухва-

лою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

ЯРКІН Петро Пилипович народився 1899 р. у с. Муром Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Козлів Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ЯРКІН Федір Овдійович народився 1880 р. у с. Муром Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нескучне Липецького р-ну. Селянин-одноосібник. У [1931 р.] розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за к.-р. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Губаха Молотовської обл., де і помер. Реабілітований 6 вересня 1989 р.

ЯРКІНА Анастасія Андріївна народилася 1895 р. у с. Муром Белгородського пов. Курської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Нескучне Липецького р-ну. Селянка-одноосібниця. У 1926 р. частину майна конфісковано, позбавлена виборчих прав. Заарештована 6 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 29 квітня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯРМАК Андрій Павлович народився 1884 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 березня 1930 р. за к.-р. агітацію, зрив посівної кампанії, участь у «волинці» (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ЯРМАК Олексій Пантелеймонович народився 1892 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (ст. 54¹¹ КК

УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ЯРМАК Трохим Прокопович народився 1874 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1930 р. за к.-р. агітацію та участь у «волинці» (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1930 р. (статті 54¹⁰, 56¹⁶ КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ЯРМОЛЕНКО Андрій Іванович народився 1905 р. у с. Гільці Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Референт методичного сектора НКО УСРР. Заарештований 11 листопада 1933 р. як член к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. позбавлений волі на 5 років. Термін покарання відбував у Харківській в'язниці, звідки переведений до психіатричної лікарні, в якій перебував до 1936 р. На 1964 р. проживав у львівському Будинку вчителів-інвалідів. Реабілітований 31 березня 1956 р.

ЯРОВИЙ Герасим Григорович народився 1897 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Україна, театр воєнних дій. Військовослужбовець Добровольчої армії Денікіна. Заарештований 14 грудня 1919 р. у Полтаві як перебіжчик з армії Денікіна, справу закрито ОВ ВЧК 12-ї армії 22 січня 1920 р., направлений на службу до РСЧА.

ЯРОВИЙ Микола Семенович народився 1910 р. у с. Лебедин Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник-коваль на будівництві. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 14 жовтня 1961 р.

ЯРОВИЙ Овсій Іванович народився 1873 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК

УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 25 вересня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки умовно. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ЯРОВИЙ Семен Павлович народився 1888 р. у с. Лебедин Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник-коваль на будівництві. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 грудня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 березня 1933 р. позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Реабілітований 14 жовтня 1961 р.

ЯРОВИЙ Яків Тихонович народився 1895 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 листопада 1929 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (статі 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 8 років. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ЯРОСЛАВЕНКО-ПРЯДУН (Прийдун, Придун) Степан Семенович народився 1893 р. у с. Книжнин Станіславського окр. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, з 1920 р. член КПЗУ, у 1921—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач кафедри Харківського педагогічного інституту, професор НДІ Диткомруху. Заарештований 29 квітня 1934 р. як член української к.-р. організації (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у 8-му відділенні Білбалттабу у м. Кем, у Соловеській в'язниці. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у пустощі Койранкангас під с. Токсово Ленінградської обл. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 25 листопада 1937 р. за статтями 58¹⁰, 58¹¹ КК РРФСР. Реабілітований 10 і 31 березня 1965 р.

ЯРОХІН (Єрохін) Сергій Іванович народився 1880 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письм., позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурульцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 листопада 1929 р. за антирад. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР), 1 грудня 1929 р. звільнений з-під варті

на підписку про невиїзд, справу закрито Кур'янським окрвідділом ДПУ 14 грудня 1929 р.

ЯРОШЕНКО Єгор Данилович народився 1911 р. у с. Семенів Яр Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенів Яр Богодухівського р-ну Харківської обл. Коваль вагонних майстерень ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований [27] лютого 1933 р. як син розкуркуленого і соціально небезпечний елемент, звільнений за постановою ДТВ ОДПУ ст. Харків Півд. залізниці від 10 березня 1933 р. про зміну запобіжного заходу.

ЯРОШЕНКО Іван Степанович народився 1899 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківського окр. Робітник на ст. Зміїв Дон. залізниці. Заарештований 25 січня 1930 р. за участь у к.-р. угрупованні, к.-р. діяльність (ст. 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Перебував на засланні у м. Сиктивкар Комі автономної обл. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ЯРОШЕНКО Іларіон Кузьмич народився 1882 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1921 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Богодухівським райвідділом ДПУ 2 червня 1931 р. на підставі того, що Ярошенко І. К. був включений до списку на вислання.

ЯРОШКЕВИЧ Фелікс Миколайович народився 1902 р. у м. Вишниця Володавського пов. Седлецької губ. Поляк, із селян, освіта середня, позапарт., у 1926 р. член ППС, у 1926—1932 рр. член КПП. Проживав у Харкові. Студент Всеукраїнської вищої комуністичної с.-г. школи ім. Артема. Заарештований 29 квітня 1934 р. як член к.-р. організації, за підготовку терористичних актів (статті 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 29 травня 1934 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Кем Карельської АСРР. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ЯРОШОВ Михайло Харитонович народився 1870 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Полтавського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений ви-

борчих прав. Частину майна конфісковано. Заарештований 12 листопада 1929 р. за проведення агітації проти заходів рад. влади та к.-р. діяльність (статі 54⁸, 54¹⁰ ч. 1, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ЯРОЩУК Михайло Іванович народився 1900 р. у с. Русошки Таращанського пов. Київської губ. Українець, із селян, неписьм., партійність невідома. Південь України, театр воєнних дій. Боець 1-го кавалерійського полку армії Махна. Заарештований ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії 8 грудня 1920 р. як махновець, рішення в справі відсутнє.

ЯРХО Ной Соломонович народився 1888 р. у м. Клецьке Слуцького пов. Мінської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, член ОЄСРП з 1905 р. Проживав у Харкові. Начальник відділу нафтопродуктів Наркомату продовольства УСРР. Заарештований 14 березня 1921 р. за к.-р. діяльність, справу закрито Цупнадзвичкому 1 квітня 1921 р. зі звільненням з-під варті.

ЯСВОНСЬКА Ганна Сергіївна народилася 1887 р. у м. Ковно Ковенської губ. Національність невідома, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Писар канцелярії 45-ї дивізії. Заарештована [19 серпня] 1920 р. СОВ Харківської губЧК біля клубу «Соціал-демократ» за підозрою в участі у III Всеукраїнській конференції РСДРП(м), 19 серпня 1920 р. з-під варті звільнена, справу не завершено.

ЯСВОНСЬКИЙ Семен Єзекійович народився 1883 р. у м. Ковно Ковенського пов. Ковенської губ. [Єврей], з міщан, освіта вища, позапарт., член РСДРП(м) до 1910 р. Проживав у Харкові. Помічник начальника санітарного відділу при Півд.-Зах. фронті. Заарештований [19 серпня] 1920 р. СОВ Харківської губЧК біля клубу «Соціал-демократ» за підозрою в участі в III Всеукраїнській конференції РСДРП(м), 21 серпня 1920 р. звільнений з-під варті як такий, що не має стосунку до конференції РСДРП(м), справу не завершено.

ЯСЕНКО Григорій Пилипович народився 1909 р. на хут. Миколаївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Миколаївка Олексіївського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1929 р. за антирад. агітацію та опір вилученню хліба (статті 69², 54¹⁰ КК УСРР), 2 грудня 1929 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд і Харківським окрсудом 18 березня 1930 р. (ст. 54¹⁰ КК УСРР) засуджений на 2 роки позбавлення волі із суворою ізоляцією умовно з випробним терміном 3 роки.

ЯСИНОВ Федот Олексійович народився 1893 р. у с. Знагута Александровського пов. Ставропольської губ. [Росіянин], із селян, освіта і партійність невідомі. Південь України, театр воєнних дій. Кучер армії Махна. Заарештований у грудні 1920 р. як махновець і ОВ ВЧК 1-ї Кінної армії відправлений до концтабору.

ЯСТРЕБА Федір Миколайович народився 1897 р. у с. Білогорілка Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, з 1920 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інспектор-референт НКО УСРР. Заарештований 22 серпня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою колегії ОДПУ від 28 жовтня 1932 р. (статті 58¹⁰, 58¹¹ КК РСФРР і постановою Президії ЦВК СРСР від 9 червня 1927 р.) позбавлений волі в концтаборі на 5 років, покарання відбував у Сибтабі. Президією ЦВК СРСР 15 травня 1934 р. термін покарання зменшений до 4 років позбавлення волі, а за ухвалою колегії ОДПУ від 28 червня 1934 р. звільнений з-під варті та висланий до Західного Сибіру на термін, що залишився. Реабілітований 10 жовтня 1989 р.

ЯСТРЕМСЬКИЙ Михайло Володимирович народився 1887 р. у с. Бочкове Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нескучне Липецького р-ну Харківського окр. Священик. Заарештований 14 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки, а ухвалою від 20 серпня 1930 р. звільнений з-під варті із забороною проживання в Московській, Ленінградській обл., Харківському, Київському, Одеському окр., Північно-Кавказькому краї та прикордонних окр. на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

ЯСЬКО Федір Якович народився 1871 р. у с. Котельва Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Куземин Зіньківського р-ну Харківської обл. Візник Пархомівського цукрозаводу. Заарештований 21 грудня 1932 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20 січня 1933 р. та колегією ОДПУ 24 січня 1933 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1933 р. у Харкові. Реабілітований 20 липня 1992 р. і 1 квітня 1989 р.

ЯХНОВСЬКИЙ Олексій Тимофійович, дата і місце народження, національність, походження, освіта, місце роботи невідомі, позапарт. Проживав у Харкові. Заарештований 31 травня 1922 р. Харківським губвідділом ДПУ як

член партії правих есерів, рішення в справі відсутнє.

ЯЦЕВИЧ Павло Петрович народився 1876 р. у посаді Азовський обл. Війська Донського. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Приймальник зерна держмлину № 4. Заарештований 6 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 19 травня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 8 червня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ЯЦЕНКО Василь Митрофанович народився 1884 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Закупник худоби артлі інвалідів. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 червня 1929 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. (ст. 58¹⁰ КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1995 р.

ЯЦЕНКО Григорій Захарович, дата, місце народження, освіта невідомі. Українець, із селян, позапарт. Проживав у с. Полкова Микутківка Богодухівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським окрвідділом ДПУ 6 вересня 1930 р. за відсутності складу злочину.

ЯЦЕНКО Григорій Миколайович народився 1895 р. у Харкові. Українець, походження невідоме, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Карачівка Харківської приміської зони. Викадач Харківського будівельного інституту. Заарештований 4 листопада 1933 р. як член к.-р. організації (ст. 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. термін попереднього ув'язнення зарахований як термін покарання зі звільненням з-під варті. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ЯЦЕНКО Кузьма Михайлович народився 1892 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 лютого 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ЯЦЕНКО Михайло Єгорович народився 1902 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Куп'янського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 березня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 22 травня 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки умовно. Заарештований вдруге 9 травня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Великобурлуцьким райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 9 серпня 1931 р. у зв'язку з тим, що Яценко М. Є. з родиною був висланий за межі України в ході масової операції по куркульству. Реабілітований 2 вересня 1989 р.

ЯЦЕНКО Павло Романович народився 1888 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар фабрики ім. Кутузова. Заарештований 16 квітня 1933 р. за виготовлення і розповсюдження антирад. листівок (ст. 54¹⁰ КК УСРР), 8 липня 1933 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 25 січня 1934 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯЦЕНКО Петро Васильович народився 1908 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківського окр. Наймит. У 1929 р. майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. Заарештований [1 серпня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР)], 7 вересня 1930 р. звільнений з-під варті на підписку про невиїзд, справу закрито Лозівським райвідділом Харківського оперсектора ДПУ 22 квітня 1931 р. за недоведеності складу злочину.

ЯЦЕНКО Роман Михайлович народився 1883 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьм., позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 листопада 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ЯЦЕНКО Софрон Якович народився 1878 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Полкова

Микитівка Богодухівського р-ну. Селянин-одноосібник. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 грудня 1930 р. за антирад. агітацію проти колективізації і хлібозаготівлі (ст. 54¹⁰ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. висланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ЯЦЕНКО Семен Тимофійович народився 1884 р. у с. Шийківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шийківка Борівського р-ну Селянин-одноосібник. У 1931 р. частину майна конфісковано. Заарештований 4 березня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 27 травня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР).

ЯЦИШИН Олексій Федорович народився 1890 р. у м. Дубно Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець на ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 17 червня 1931 р. за антирад. агітацію та службу в Білій армії (статті 54¹⁰, 54¹³ КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ЯЦЕНКО Федір Сергійович народився 1907 р. у с. Біловодськ Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у РСЧА в м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківського окр. Червоноармієць 12-го запасного кавалерійського ескадрону. Заарештований 29 січня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54¹⁰ ч. 1 КК УСРР), справу закрито ОВ ДПУ 23-ї стріл. дивізії 16 квітня 1930 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР).

ЯЩУН (Ящук) Михайло Йосипович народився 1895 р. у с. Шнирове Бродського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший економіст Вукоопосвіти. Заарештований 22 червня 1933 р. за належність до к.-р. організації (статті 54³, 54⁴, 54⁶, 54⁸, 54¹¹ КК УСРР) і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 23 вересня 1933 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у 8-му Соловечкомому відділенні ББК НКВС. Розстріляний в урочищі Сандармох на 16-му км від м. Медвежгорськ Карельської АРСР 3 листопада 1937 р. за ухвалою особливої трійки при УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації «Всеукраїнський центральний блок». Реабілітований 28 листопада 1989 р.

Список скорочень

- Авт.* — автор
адмінвизнання — вислання в адміністративному порядку (репресія)
Амуртаб — Амурський виправно-трудоий табір
АН — Академія наук
антирад. — антирадянський
АПН — Академія педагогічних наук
АРСР — Автономна Радянська Соціалістична Республіка
АСРР — Автономна Соціалістична Радянська Республіка
Астрахантаб — Астраханський виправно-трудоий табір
АТС — автоматична телефонна станція
Балнтаб — Байкало-Амурський виправно-трудоий табір
БК — Біломоро-Балтійський комбінат
БВО — Білоруський військовий округ
Бібалнтаб — Біломоро-Балтійський виправно-трудоий табір
Біломорбуд — будівництво Біломорсько-Балтійського каналу
буд. — будинок, будівельний
Бунд — (з ідіш — *спілка*) загальноєврейська робітничка спілка соціал-демократичного напрямку в Литві, Польщі та Росії
бупр — будинок примусових робіт (будинок попереднього ув'язнення)
ВАК — Вища атестаційна комісія
Валліте — Вільна академія пролетарської літератури
ВДТВ — відділення дорожньо-транспортного відділу
ВДТЧК — відділ дорожньо-транспортної ЧК
ВЕК — Всеросійська електрична компанія (завод)
Ветнтаб — Ветлуський виправно-трудоий табір
виш — вища школа
Вишертаб — Вишерський виправно-трудоий табір
ВКП(б) — Всесоюзна комуністична партія (більшовиків)
ВЛКСМ — Всесоюзна лєнінська комуністична спілка молоді
ВМП — вища міра покарання
ВМС — Військово-морські сили
Волготаб — Волзький залізничний виправно-трудоий табір
Волгатаб — Волзький виправно-трудоий табір
«волинка» — масові заворушення селян
волревком — волосний революційний комітет
Воркунтаб — Воркутинський виправно-трудоий табір
ВРК — Військово-революційний комітет
ВРНГ — Вища рада народного господарства
ВРП — відділ робітничого постачання
втиш — вища технічна школа
ВТК — виправно-трудова колонія
ВТТ — виправно-трудоий табір
ВУАМЛІН — Всеукраїнська асоціація марксистсько-лєнінських науково-дослідних інститутів
ВУАН — Всеукраїнська академія наук
вуз — вищий навчальний заклад
Вукоопкнига — Всеукраїнське кооперативне книжкове видавництво
Вукоопспілка — Всеукраїнська спілка споживчої кооперації
вул. — вулиця
ВУСПП — Всеукраїнська спілка пролетарських письменників
ВУЦВК — Всеукраїнський центральний виконавчий комітет
ВУЧК — Всеукраїнська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем
ВЦВК — Всесоюзний центральний виконавчий комітет
ВЦРПС — Всесоюзна центральна рада професійних спілок
ВЧК — Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем
В'яттаб — В'ятський виправно-трудоий табір
ГДА СБ України — Галузевий державний архів Служби безпеки України
Главрепертком (рос.) — Головний репертуарний комітет у складі Головліту
Головкомпраці — Головний комітет праці
Головліт — Головне управління з охорони державних таємниць у друкованих виданнях
ГПУ (рос.) — див. ДПУ
губ. — губернія
губнарсуд — губернський народний суд
губревтрибунал — губернський революційний трибунал
губсільспілка — губернська сільська споживча спілка
губЧК — губернська надзвичайна комісія
ГУТБ (ГУДБ) — Головне управління державної безпеки
ГУЛАГ — Головне управління таборів (рос. — Главное управление лагерей)
Дальбуд — державний трест дорожнього та промислового будівництва у районі Верхньої Коліми
Дальтаб — Далекосхідний виправно-трудоий табір

- ДАХО* — Державний архів Харківської області
Дашнакцутюн (Спілка) — Вірменська націоналістична партія
ДЕЗ — Державний електричний завод
Держпром — Будинок державної промисловості (в Харкові)
ДЕС — Державна електрична станція
децисти — групи «демократичного централізму», опозиційні групи в РКП(б) і КП(б)У
Діпроруда — Державний інститут з проектування підприємств рудної промисловості
ДКА (рос.) — Будинок Червоної армії
Дмиттаб — Дмитровський виправно-трудоий табір
Дніпробуд — будівництво Дніпровської гідроелектростанції
Дорпрофсоз — профспілка залізничників
ДПУ — Державне політичне управління
ДТВ ОДПУ — дорожньо-транспортний відділ ОДПУ
ЕКВ ДПУ — економічний відділ ДПУ
ЕКО ДПУ (рос.) — див. *ЕКВ ДПУ*
ЕКУ ДПУ — економічне управління ДПУ
Есхар — Електростанція Харківського району
загс (рос.) — відділ запису актів цивільного стану
зам. (рос.) — заступник
з/к (рос.) — в'язень, ув'язнений
ЗМУ — загальні місця ув'язнення
ЗУНР — Західно-Українська Народна Республіка
Івдельтаб — Івдельський виправно-трудоий табір
ім. — імені
Ингосп — Інститут народного господарства
Індубуд — Всеукраїнське акціонерне товариство будівельної індустрії
«Індуси» — оперативна назва сфальшованої к.-р. організації
Інтатаб — Інтинський виправно-трудоий табір
Істпарт — Інститут історії партії
і т. ін. — і таке інше
Казтаб — Казакстанський виправно-трудоий табір (на території сучасного Казахстану)
Картаб — Карагандинський виправно-трудоий табір
КБ — конструкторське бюро
КВО — Київський військовий округ
Китойтаб — Китойський виправно-трудоий табір
КИМ — Комуністичний інтернаціонал молоді
КК — Кримінальний кодекс
км — кілометр
КНС — комітет незаможних селян
кол. — колишній
комбід — комітет бідноти
Комінтерн — Комуністичний інтернаціонал
концтабір — концентраційний табір
«Кооперативна рада» — оперативна назва сфальшованої к.-р. організації
КП(б)У — Комуністична партія (більшовиків) України
КПЗУ — Комуністична партія Західної України
КПК — Кримінально-процесуальний кодекс к.-р. — контрреволюційний
Кростаб — Красноярський виправно-трудоий табір
крб — карбованець
КРВ — контррозвідувальний відділ
КСМЗУ — Комуністична спілка молоді Західної України
КЧ — колійна частина на залізниці
ЛВО — Ленінградський військовий округ
лікв. — ліквідований
лікпом — помічник лікаря
лінсуд — лінійний суд
ЛКСМУ — Ленінська комуністична спілка молоді України
м. — місто
МВС — Міністерство внутрішніх справ
МДБ — Міністерство державної безпеки
міжрайсуд — міжрайонний суд
міст. — містечко
міськкомунгосп — міський відділ комунального господарства
міськпродвідділ — міський відділ продовольства
млн — мільйон
МОПР (рос.) — Міжнародна організація допомоги борцям революції
МТС — машинно-тракторна станція
МХАТ — Московський художній академічний театр
нарком — народний комісар
Наркомзем — Народний комісаріат землеробства
НВК (рос.) — Нижньоволзький край
НДІ — науково-дослідний інститут
неписьм. — неписьменний
НК — Народний комісаріат
НКВД (рос.) — див. *НКВС*
НКВС — Народний комісаріат внутрішніх справ
НКДБ — Народний комісаріат державної безпеки
НКО — Народний комісаріат освіти
НКТ — Народний комісаріат торгівлі
Норільтаб — Норільський виправно-трудоий табір
НТУ «ХПІ» — Національний технічний університет ХПІ
обл. — область
облспоживспілка — обласна спілка споживчої кооперації
ОВ — особливий відділ
о-в — острів
ОДПУ — Об'єднане державне політичне управління
ОИК (рос.) — окружний виконавчий комітет (орган виконавчої влади)
ОКБ — особливе конструкторське бюро
окр. — округ
окррадпартшкола — окружна школа підготовки партійних та радянських кадрів
окрсобез — окружний відділ соціального забезпечення

- окрсуд — окружний суд
 ОП — оперативний пункт
 оперсектор — оперативний сектор
 «Осиротілі» — оперативна назва сфальшованої к.-р. організації
 ОСМ — організація сіоністської молоді
 ОТП — окремих табірний пункт
 «Передовики» — оперативна назва сфальшованої к.-р. організації
 перекл. — переклад
 півд. — південний
 Південтаб — Південний виправно-трудоий табір
 півд.-зах. — південно-західний
 півн. — північний
 Північдвінтаб — Північно-Двінський виправно-трудоий табір
 Північкузбастаб — Північно-Кузбаський виправно-трудоий табір
 Північсхідтаб — Північно-Східний виправно-трудоий табір
 Північтаб — Північний виправно-трудоий табір
 ПНС — Партия народної свободи (кадети)
 Поалей-Ціон (Поалей Ціон = Робітники Сіону) — єврейська сіоністська соціалістична організація переважно в Україні
 ПОВ — Польська організація військова
 пов. — повіт
 повітпродком — повітовий продовольчий комітет
 повітЧК — повітова надзвичайна комісія
 позапарт. — позапартійний
 політйзолятор — політичний йзолятор (тюрма)
 ППО — протиповітряна оборона
 ПП ОДПУ — повноважене представництво ОДПУ
 Пролітфронт — організація пролетарських письменників «Пролетарський літературний фронт»
 Промбанк — Всеукраїнська контора Російського торгово-промислового банку
 Прорвтаб — Прорвинський виправно-трудоий табір
 проф. — професор
 п/с — поштова скринька
 р. — рік
 райвідділок — районний відділок ДПУ — НКВС
 райспоживспілка — районна спілка споживчої кооперації
 РАПП — Російська академія пролетарських письменників
 РАТАУ — Радіотелеграфне агентство України
 РВР — революційна військова рада
 РДВА — Російський державний військовий архів
 РИК (рос.) — районний виконавчий комітет (орган виконавчої влади)
 РККА (рос.) — див. РСЧА
 РКП(б) — Російська комуністична партія (більшовиків)
 р-н — район
 РНК України — Рада народних комісарів України
 робітфак — робітничий факультет
 робкооп — робітничка кооперація
 РОВС — Російський загальновійськовий союз (Російський обшевоинский союз)
 рос. — російський
 РОСТА — Російське телеграфне агентство
 рр. — роки
 РРФСР — Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка (з грудня 1936 року)
 РСДРП(б) — Російська соціал-демократична робітничка партія (більшовиків)
 РСДРП(м) — Російська соціал-демократична робітничка партія (меншовиків)
 РСІ — Робітничо-селянська інспекція
 РСМ — Робітничо-селянська міліція
 РСФРР — Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка (до грудня 1936 року)
 РСЧА — Робітничо-селянська Червона армія
 РУП — Революційна українська партія
 с. — село
 СВ — секретний відділ
 Свіртаб — Свірський виправно-трудоий табір
 СВИТЛ — Північно-Східний виправно-трудоий табір (рос. СВИТЛ — Северо-Восточный исправительно-трудоий лагерь)
 СВК (рос.) — Середньо-Волзький край
 СВУ — Спілка визволення України
 с.-г. — сільськогосподарський
 сексот — секретний співробітник, таємний інформатор спецслужби
 сел. — селище
 Сибтаб — Сибірський виправно-трудоий табір
 сільгосп. — сільськогосподарський
 СЛОН (рос.) — Соловецькі табори особливого призначення
 смт — селище міського типу
 СНД — Співдружність Незалежних Держав
 СОВ — секретно-оперативний відділ
 соз (тсоз) — товариство спільного обробітку землі
 СОЧ ДПУ — секретно-оперативна частина ДПУ
 СПВ — секретно-політичний відділ
 спецколегія — спеціальна колегія
 споживкооперація — споживча кооперація
 Стептаб — Степовий виправно-трудоий табір ст. 54¹⁰ ч. 1 — стаття 54¹⁰ частина 1
 ст. Харків-Пас. — станція Харків-Пасажирський
 ст. Харків-Сорт. — станція Харків-Сортувальний
 ст. Харків-Тов. — станція Харків-Товарний
 стріл. — стрілецький
 Східуралтаб — Східно-Уральський виправно-трудоий табір
 СШ — середня школа
 т., тов. — товариш
 Тагілтаб — Тагільський виправно-трудоий табір
 Тайшеттаб — Тайшетський виправно-трудоий табір
 ТВ — транспортний відділ
 Темтаб — Темниковський виправно-трудоий табір

- ТЕЦ — теплоелектроцентрально-
 тис. — тисяча
 Томасинтаб — Томсько-Асинський виправно-
 трудовий табір
 Тракторобуд — будівництво тракторного заводу
 трудшкола — трудова школа
 Тсоавіахім — Товариство сприяння обороні,
 авіаційному та хімічному будівництву
 Турбінобуд — будівництво Харківського турбінного
 заводу
 УАПЦ — Українська автокефальна православна
 церква
 УВО — Українська військова організація
 (сфальшована організація)
 УВТУ — Управління виправно-трудоустанов
 УГА — Українська галицька армія
 Уг. Код. (рос.) — див. КК
 УДБ — управління державної безпеки
 УК (рос.) — див. КК
 УКГБ при СМ УССР (рос.) — див. УКДБ при РМ
 УРСР
 УКДБ при РМ УРСР — управління Комітету
 державної безпеки при Раді Міністрів УРСР
 УКП — Українська комуністична партія
 Укрвійсьокруг — Український військовий округ
 Укрколгоспцентр — Український колгоспний
 центр
 Укрплодоколгоспцентр — Український плодово-
 овочевий колгоспний центр
 УНДО — Українське національно-демократичне
 об'єднання (в Західній Україні)
 УНКВС — управління Народного комісаріату
 внутрішніх справ
 УНКДБ — управління Народного комісаріату
 державної безпеки
 УНР — Українська Народна Республіка
 УНЦ — Український національний центр
 (сфальшована організація)
 Управсправами (застаріле) — керуючий справами
 УПСР — Українська партія соціалістів-револю-
 ціонерів
 УРЕ — Українська радянська енциклопедія
 УРСР — Українська Радянська Соціалістична
 Республіка (від січня 1937 року)
 УСДП — Українська соціал-демократична партія
 УСДРП — Українська соціал-демократична
 робітничка партія
 Усольтаб — Усольський виправно-трудоу-
 трудовий табір
 УСРР — Українська Соціалістична Радянська
 Республіка (до січня 1937 року)
- Ухтіжемтаб — Ухто-Іжемський виправно-
 трудовий табір
 Ухттечтаб — Ухтинсько-Печорський виправно-
 трудовий табір
 ФЗН — фабрично-заводське навчання
 ФЗС — фабрично-заводська система
 ФЗУ — фабрично-заводське училище
 ХАІ — Харківський авіаційний інститут
 Хаторг — Харківське торговельно-акційне товари-
 ство
 ХВО — Харківський військовий округ
 ХЕМЗ — Харківський електромеханічний завод
 ХЕТЗ — Харківський електротехнічний завод
 ХІЕІ — Харківський інженерно-економічний
 інститут
 ХІНГ — Харківський інститут народного
 господарства
 ХІНО — Харківський інститут народної освіти
 ХНАМГ — Харківська національна академія
 міського господарства
 ХОВ — Харківський обласний відділ
 ХОУ НКВС — Харківське обласне управління
 НКВС
 ХПЗ — Харківський паровозобудівний завод
 ХПІ — Харківський політехнічний інститут
 ХВРЗ — Харківський вагоноремонтний завод
 ХТГЗ — Харківський турбогенераторний завод
 ХТЗ — Харківський тракторний завод
 ХТІ — Харківський технологічний інститут
 хут. — хутір
 ХЦРК — Харківський центральний робітничий
 кооператив
 ЦВК — Центральний виконавчий комітет
 Цербком — Центральний робітничий комітет
 Цербкооп — Центральний робітничий коопера-
 тив
 ЦДАВО України — Центральний державний
 архів вищих органів влади і державного
 управління України
 ЦДГАО України — Центральний державний архів
 громадських об'єднань України
 ЦИК (рос.) — див. ЦВК
 ЦК — Центральний комітет
 ЦКК — Центральна контрольна комісія
 ЦСУ — Центральне статистичне управління
 Цупнадзвичком — Центральне управління
 надзвичайних комісій
 ЦЧО — Центральна-Чорноземна область
 ЧК — надзвичайна комісія (рос. — чрезвычайная
 комиссия)

Іменний покажчик

Політичні репресії на Харківщині в 1921 — першій половині 1934 року

- Абугов О. Й. 14
Агаллі М. Д. 33
Агранов Я. С. 35, 36
Александровський М. К. 59, 66
Альтовський *див.* Канторо-
вич Е. І.
Андреев В. В. 34
Апетер І. 64
Бабаєв Єг. М. 54
Бабаєв Єл. М. 54
Бабаєв М. М. 54
Баб'як В. В. 58
Бадан-Яворенко О. І. 60
Балицький В. А. 8, 10, 13, 19, 20,
24, 27, 29, 35, 44, 45, 47, 50,
53, 55, 57, 58, 61, 63, 65, 66
Барішенко М. І. 49
Безпека Ф. Ф. 44
Бей-Орловський Ф. В. 59
Бежанов-Саквалерідзе С. Г. 32
Білецький 5
Блат Й. М. 24
Бобинський Василь 62
Бойко В. А. 58
Бойко М. Т. 17
Бондаренко Г. Я. 44
Боровський П. І. 33
Брехов Д. Т. 54
Бринза Г. І. 44
Брус П. Ф. 38
Брусенець П. Г. 48
Булаховський Л. А. 61
Булдовський Т. 31
Бухарін М. І. 25
Вакула Д. М. 37
Василенко В. Т. *див.* Десняк Ва-
силь
Василець Я. Ю. 33
Венгеров А. Я. 34
Веретка Бутрим 58
Веселовський М. І. 33
Вечфінський Г. Й. 32
Видренко Н. М. 48
Винниченко В. К. 58
Вишневський П. П. 33
Вишня Остап 65
Вол А. С. 34
Волинець К. І. 44
Волобуєв М. О. 54
Волобуєв М. С. 16, 62
Врангель П. М. 5
Гайворонський 5
Галимський Н. К. 33
Ганців В. 61
Гарін В. 64
Гермайзе Й. Ю. 29
Глухий Т. К. 48
Гнатюк В. 61
Голоскевич Г. 61
Горлинський М. Д. 30
Грабовий І. А. 35, 58
Гринько Г. 13
Грицай 65
Грушевський М. С. 13, 35, 36, 58
Гунчак Т. 13
Гусачов Я. Д. 6
Гжицький Володимир 62
Граденіго С. 55
Демченко М. 26
Десняк Василь 62
Держинський Ф. Е. 8, 10, 14, 15
Досвітній Олесь 65
Дурдуківський В. 29
Дурнев С. Г. 54
Епік Григорій 60
Ерстенюк М. В. 60
Євдокимов Ю. Г. 26
Єфремов С. 23, 25, 29
Журба 5
Завадський І. С. 38
Завадський О. С. 38
Завадський П. Є. 38
Заковський Л. М. 64
Зарубін 54
Затонський В. П. 18, 61, 63
Зеленяк М. Г. 6
Зінов'єв Г. О. 19
Зозуляк Й. М. 59
Іванівський С. С. 32
Іванов В. Т. 18
Ілляшенко М. І. 32
Інсаров Е. О. 28
Ірчан Мирослав 63
Іщук С. А. 34
Каганович Л. М. 13, 14, 38, 39,
47, 50, 59
Казимирчук 5
Калайда П. П. 38
Калайда С. Д. 38
Каменев Л. Б. 19
Канторович Е. І. 9
Карін-Даниленко С. Т. 18
Карлсон К. М. 14, 18, 26, 27, 45,
53, 54
Касьянов П. Г. 54
Кацнельсон З. Б. 56
Кисельов А. 44
Кияшко 5
Кіров С. М. 64
Кобза 17
Коваль Ф. 60
Козелкін П. М. 33
Козельський Б. В. 14, 16, 17
Козирко М. Д. 48
Колодій 5
Коломієць П. П. 38
Конар Ф. М. 46
Кондрашенко М. П. 58
Коновалець Є. 58
Копач В. І. 58
Корнев О. П. 34
Косіор С. В. 25, 26, 44, 47, 48,
52, 53
Косминський П. О. 32
Крамаревський М. Ф. 33
Краукліс Я. К. 32
Кривенко-Матієнко П. М. 62
Кримський А. Є. 61
Круча-Ритвинський К. М. 48
Кудрявцев Г. О. 33
Кузьменко Т. Т. 62
Кузьмін І. І. 34
Куліш Микола 15
Курадченко С. Д. 48
Курбас Лесь 13, 15, 61
Курило О. 61
Курланов 42
Кучер О. О. 7
Кучма 5
Лебедев І. С. 20, 21
Левицький М. 58
Ленін В. І. 7
Леплевський І. М. 35, 53
Липківський В. К. 18
Лисойван Д. С. 7
Лиходід Ф. К. 48
Лозинський М. М. 59
Лотоцький Є. Г. 34
Лукомський В. С. 65
Любченко Панас 58, 61
Люшков Г. С. 35
Мазо С. С. 46
Майоров М. М. 52

- Максаков В. І. 33
 Максимович К. А. 59
 Мандель М. І. 63
 Манцев В. М. 8, 10
 Марченко П. П. 38
 Матвеев М. 64, 65
 Матулівна Антоніна 62
 Махно Н. І. 6
 Мекелита Я. М. 58
 Менжинський В. Р. 9
 Микитенко Іван 65
 Мицюк Ю. К. 35
 Мірошник П. С. 38
 Міхоелс С. М. 62
 Молотов В. М. 26, 27, 38, 42, 43, 44, 50, 51
 Мороз М. Н. 30
 Мухін В. М. 21
 Нечипоренко Ф. С. 49
 Ніковський А. 29
 Ніколаєв М. Т. 32
 Новаковський Н. Ш. 66
 Обухівський Б. І. 33
 Озерський 65
 Олінтер А. А. *див.* Хвиля Андрій
 Орлик 30
 Орлов 54
 Остапенко П. І. 37
 Павличев Л. М. 30
 Паламарчук О. Л. 34
 Палієв О. І. 59
 Пензев С. Р. 54
 Петлюра С. В. 14, 28
 Петровський Г. І. 54
 Пилипенко С. В. 65
 Письменний Я. В. 31
 Підгайний Семен 64
 Пілсудський Ю. 15
 Плеханов О. М. 14
 Погорелов М. Т. 28
 Позерн Б. 64
 Пономаренко Б. О. 32
 Попов 18
 Порайко В. 26
 Постишев П. П. 19, 47, 50, 52, 53, 56, 59, 60, 62, 63, 66
 Потієнко В. 18, 29, 30, 31
 Приступа Х. М. 59
 Прокопенко І. С. 44
 Пузицький В. 27
 Раєвський П. 64
 Ракович М. І. 32
 Раковський Х. Г. 7, 19
 Рахлін П. М. 52
 Реденс С. Ф. 39, 44, 45, 53
 Рекка М. Й. 35
 Риклін 34
 Риков О. І. 24, 25
 Ріпа Т. І. 59
 Річицький 65
 Рубинський В. О. 35
 Самовський С. І. 52
 Самоделкін М. І. 32
 Сандригайло Г. М. 48
 Свердлов В. З. 34
 Світличний В. С. 48
 Семенов 51
 Семенов К. М. 34
 Синявський О. 61
 Синявський О. С. 17
 Сімович В. 61
 Сіяк Микола 58
 Скоропадський П. П. 17
 Скрипало 5
 Скрипник А. Д. 49
 Скрипник М. О. 8, 16, 59, 60—62
 Слісаренко Олекса 60
 Смаль-Стоцький С. 61
 Собков І. І. 59, 60
 Соколов 62, 63
 Соколянський 63
 Спектор-Майський Б. Й. 32
 Сталін Й. В. 20, 23, 25, 38, 39, 42, 43, 45, 48—52, 55, 56, 59, 60, 64, 66
 Старицька-Черняхівська Л. 29
 Степаненко О. Т. 33
 Стефанович С. Г. 10
 Стороженко 30
 Стрельбицький Я. Т. 65
 Стрільцов Микола 63
 Строганов В. А. 52
 Табачний 31
 Танюк Л. С. 62
 Тельний Т. П. 38
 Терехов Р. Я. 49, 52
 Терлецький М. А. 65
 Тесья Г. П. 7
 Тимофеев М. М. 52, 56, 58
 Тимченко Є. 61
 Тищенко І. О. 38
 Толоконцев Б. В. 34
 Троцький Л. Д. 6, 19
 Турянський Р. В. 59
 Тяжелов Ф. І. 33
 Ус 42
 Фішман 42
 Фрумкін М. 25
 Фрунзе М. В. 10
 Харусь Стефан 58
 Хатаєвич М. М. 47
 Хвиля Андрій 61
 Хвильовий М. Г. 13, 14, 16, 59, 60, 62
 Холодний С. І. *див.* Копач В. І.
 Хорешко 42
 Христюк 58
 Цезарський-Кияшко Я. В. 48
 Чайка З. А. 48
 Чапило-Ратченко 5
 Чеботарьов 17
 Черняхівський О. 29
 Чехівський В. 18, 29
 Чечель М. 58
 Чубар В. Я. 13, 18, 39, 47
 Шаповал М. 58
 Шараївський 18
 Шатравка 5
 Шерстов 62
 Шраг М. 58
 Шумський О. Я. 13, 14, 16, 59, 62
 Ожний 35
 Ягода Г. Г. 14, 26, 51, 66
 Яковлев Я. 26
 Яловий Михайло 60
 Янко І. Р. 65
 Ярещенко О. 18

Український літератор на тлі радянської доби

- Авдієнко М. 113
 Айзеншток І. Я. 117
 Багалій Д. І. 117
 Балицький В. А. 118
 Бедзик Дмитро 115
 Блакитний В. 115
 Вишинський А. Я. 118, 119
 Вишня Остап 115
 Гжицький Володимир 115
 Головка Андрій 115
 Горький Максим 118, 119
 Грушевський М. Д. 118
 Денікін А. І. 112, 114
 Довженко Олександр 116
 Довнар-Запольський М. В. 112
 Досвітній Олесь 115
 Драгоманов М. П. 112
 Єфремов С. 113
 Забіла Наталя 115
 Йогансен Майк 115
 Кардиналовська Т. М. 111, 118, 119
 Касяненко Євген 113
 Кацнельсон З. Б. 118
 Коляда Григорій 115
 Копиленко Олександр 115
 Костюк Григорій 117, 118
 Коцюба Гордій 115
 Крайній Л. А. 119
 Лук'яненко 112

Махно Н. І. 115	Поліщук Валеріан 115	Флоринський 112
Науменко 112	Резанов 112	Франко Іван 116
Несміянов 115	Сенченко І. 115	Хвильовий М. Г. 118
Ніковський А. 113	Скоропадський П. П. 113	Хоткевич Г. М. 115
Олесь Олександр 113, 116	Скрипник М. О. 114, 117, 118	Чубар В. Я. 111
Панів Андрій 115	Слісаренко Олекса 115	Шевченко І. 115
Панч Петро 115	Сосюра Володимир 115	Шевченко Т. Г. 111, 116, 117, 119
Перетц 112	Степович 112	Шульгін Ол. 112
Пилипенко І. М. 111	Стефанік Василь 116	Шульгін Я. 112
Пилипенко М. С. 119	Тесленко Архип 116	
Пилипенко С. В. 111—119	Тичина П. Г. 115	
Покровський 112	Українка Леся 116	

Біля витоків української гідрометеослужби

Алісов Б. П. 122	Кулаков А. Ф. 125	Половко І. К. 123
Безус Є. П. 120, 121, 123, 124	Лорент П. П. 126, 127	Поріцька Є. П. <i>див.</i> Безус Є. П.
Берг Л. С. 123	Макаревський М. І. 125	Поріцький В. І. 120—127
В'язовський П. Й. 126	Мальгін В. К. 121	Поріцький Ю. І. 124
Гук М. І. 123, 125	Молчанов П. О. 122	Решетньов О. В. 126
Данилевська І. Ф. 124	Муратов Н. С. 125	Селастін І. 124
Данилевський М. І. 120, 121, 123—125	Нахильницька М. В. 125	Тихомиров О. І. 125
Касьяненко І. І. 125	Нодія М. З. 125	Томашевич П. Л. 123
Клосовський О. В. 121	Нумеров Б. В. 125	Тутковський П. А. 123
Ковальчук В. Я. 125	Оболєнський В. М. 122	Федоров О. В. 125
Кочин М. Є. 122	Освіцинський В. 121	Шталь В. О. 125
	Педаєв Д. К. 125	

Невиданий підручник з японської

Анікієв 133	Косар-Заячковський М. Т. 136	Раковський Х. Г. 131
Аракі Садао 136	Крайній Л. А. 135	Ряппо Я. П. 131
Берладіна К. Я. 134	Кремена О. Ф. 132, 133	Санакі 134
Берлітц 129	Куропаткін О. 129	Се-Ну-Ма Іван 130
Бурксер Є. Г. 131	Нікольська О. О. 134	Скралівецький В. Н. 137
Вернадський В. І. 134	Омбієвич В. М. 132	Сталін Й. В. 135
Гладстерн А. Н. 131	Осіма 135	Тичина П. Г. 132
Гордєєв Д. П. 134	Оямо Івао 129	Франко Т. І. 130
Дубровський В. В. 134	Панч Петро 132	Шевченко Т. Г. 129
Зуммер В. М. 134	Підгайний Семен 135	Шліхтер А. Г. 131
Каразін В. Н. 134	Пушенко Ф. Д. 128—137	Яворський М. І. 136
Ковалівський А. 133, 137	Пушенко Ю. Ф. 130	

Віце-президент сільськогосподарської академії

Аверін В. Г. 142	Євтушенко М. 141	Рюриков Р. 142
Апостол А. 141	Іванов І. 142	Сапегін А. 142
Арнаутов В. О. 139	Левенштам М. 140	Симиренко В. Л. 142
Білаш Т. Г. 140, 143	Логвинов П. 139	Сліпанський А. М. 138—144
Блюмквіст Б. 141	Максимчук О. 142	Сліпанський І. 138
Боднар І. М. 149, 143	Марченко Я. 143	Соколовський О. Н. 140
Бордаков П. 142	Масловський М. 142	Сталін Й. В. 139, 143
Варфоломєєв М. Г. 140	Михайличенко Г. 138	Супруненко О. 142
Віворт Т. 140	Підгорний П. 142	Устьянцев В. 141
Волосков 138	Попов О. І. 142	Харченко Я. С. 140
Галецький Л. 144	Попов П. І. 140	Широких І. 141
Гоппе Г. 142	Постишев П. П. 143	Шумський О. Я. 144
Денікін А. І. 139	Рогоза І. 142	Юр'єв В. Я. 142
Душечкін О. 142	Рождественський Б. 142	Яната О. А. 144

Терниста дорога великого життя (харківський період)

Андерсен Г. Х. 149	Залужний О. С. 150, 151	Пасіка 150
Бехтерев В. М. 146	Іваненко О. 149	Попов О. І. 145, 148, 151
Блок О. О. 149	Коц 151	Прохорова О. І. 147
Введенський Н. Є. 146	Лесгафт П. Ф. 145	Салько Г. С. 145
Вишня Остап 148	Макаренко А. 148	Смолич Юрій 150
Вілсон Л. В. 146	Павлов І. П. 146, 149	Соколянський І. П. 145—151
Горький Максим 149	Павловський В. 146	Тумалевич Д. О. 147, 150, 151
Довженко Олександр 148	Павловський І. Л. 150	Уланова Л. І. 147

Маєстро двигунів внутрішнього згорання

Андріанов М. М. 155, 156	Карпов Ф. В. 155	Розальйон-Сошальський П. С. 154, 155
Аппак Й. Є. 155	Ковальов З. Я. 154	Силаков П. Є. 155, 156
Воронков Б. Н. 155	Коломенський 153	Слободчиков І. В. 155
Гассельбрінк А. Х. 155	Лавров 158	Тихомиров 153
Герліх 153	Лизогуб С. П. 155	Цветков В. Т. 152—159
Глаголев М. М. 159	Ломейко О. М.	Цветков Т. В. 152
Дизель 153	Матросов В. 153	Цветкова П. Г. 158
Захар'їн М. П. 155	Мухачов П. М. 153	Щукарев Б. О. 155
Інфеліцин О. О. 155	Проскура Г. Ф. 158	

Вірність покликанню

Бекетов О. М. 163	Малишевський М. Г. 163	Тирмос О. А. 164
Берчанський С. Л. 164	Марзєєв О. М. 165	Тіц Д. Д. 164
Дуван А. С. 161	Полканов Ю. О. 160	Черкес В. Д. 161, 164, 165
Думбадзе 161	Попова А. В. 165	Черкес Д. С. 160—166
Кустарський Б. О. 164	Сичов Г. Л. 164	Черкес І. С. 161

Олександр Яната: приклад відданості науки

Вавілов М. І. 171	Макаренко К. М. 172	Сталін Й. В. 172
Вагнер Г. Ф. 167	Навашин С. Г. 167	Фортман М. 167
Воскобойников М. М. 167	Осадча Н. Т. 168	Хоткевич Гнат 169, 170
Грушевський М. С. 173	Петлюра С. В. 170	Шмальгаузен І. І. 167
Заленський В. В. 167	Рудницький С. Л. 171	Яворський М. І. 171, 173
Ковтун А. І. 175	Семковський С. Ю. 171	Яната А. Ф. 167
Котов М. І. 176	Сліпанський А. М. 172	Яната О. А. 110, 167—176
Кулешов М. М. 169	Соколовський О. Н. 172, 173	

Зміст

Вступ. <i>Лапчинська Н. В., Золотарьов В. А.</i> Політичні репресії на Харківщині в 1921 — першій половині 1934 року.....	5
Розділ 1. Мовою документів	69
Документ № 1. Витяг з постанови ВЦВК «Про надання ДПУ права позасудової розправи». 16 жовтня 1922 р.	71
Документ № 2. Витяг з циркулярного листа ДПУ УСРР «Про український сепаратизм». 4 вересня 1926 р.	71
Документ № 3. Клопотання начальника Харківського об'єднаного бупру «Про необхідність розвантаження». 8 січня 1929 р.	79
Документ № 4. Лист Ізюмського окружного відділу ДПУ до виконавчого комітету «Про вилучення з установ усіх документів органів ЧК — ДПУ». 4 лютого 1929 р.	80
Документ № 5. Ухвала загальних зборів артілі «Шлях незалежника» щодо Е. Сіренка. 2 лютого 1930 р.	81
Документ № 6. Наказ ОДПУ № 44/21 про заходи подолання опору куркульства суцільній колективізації. 2 лютого 1930 р.	81
Документ № 7. Таємна інструкція ЦВК і РНК СРСР союзним і автономним республікам, крайовим і обласним виконкомом «Про заходи соціалістичної перебудови сільського господарства в районах суцільної колективізації». 4 лютого 1930 р.	83
Документ № 8. Доповідна записка Куп'янського окрвідділу ДПУ голові районного виконавчого комітету про застосування збройних підрозділів при виселенні розкуркулених. 5 лютого [1930 р.].....	85
Документ № 9. Обіжник ДПУ, НКЮ, НКВС УСРР «Про порядок реєстрації смертей осіб, засуджених до розстрілу». 17 березня 1930 р.	86
Документ № 10. Витяг з протоколу загальних зборів активу села Велика Бабка Старосалтівського району Харківського округу. 30 березня 1930 р.	87
Документ № 11. Звернення голови та секретаря Куп'янського окружного виконавчого комітету до райвиконкомів округу про хід розселення куркулів. 4 квітня 1930 р.	88
Документ № 12. Лист до нарсуду Будьонівської сільради Великобурлуцького району з клопотанням про притягнення до кримінальної відповідальності за саботаж хлібозаготівлі Ф. В. Бунчикова. 27 жовтня 1930 р.	89
Документ № 13. Клопотання про помилування в'язня Сибтабу ОДПУ Є. П. Сагайдачного. 15 листопада 1931 р.	89
Документ № 14. Відозва підпільної селянської організації, яка існувала на території Зінківського, Опішнянського, Охтирського районів. 25 березня 1932 р.	91
Документ № 15. Протокол обшуку та вилучення продуктів у жителя села Бригадирівка Балаклійського району Харківської області Г. Г. Талашка. 30 листопада 1932 р.	92
Документ № 16. Витяг з протоколу засідання трійки Харківського обкому КП(б)У з розгляду справи голови комуни «Гасло Ілліча» І. Ф. Карюка. Грудень 1932 р.	92
Документ № 17. Витяг з оперативного наказу ДПУ УСРР «Про чергові завдання агентурно-оперативної роботи органів ДПУ УСРР». 13 лютого 1933 р.	93
Документ № 18. Витяг з обвинувального висновку в справі контрреволюційної групи «краснодраконівців» — жителів Балаклійського району Харківської області. Березень 1933 р.	96
Документ № 19. Витяг з нагородного листа на заступника голови ДПУ України К. М. Карлсона. 1933 р.	97
Документ № 20. Витяги з щоденника літературного редактора «Укрдержнацменвидаву» Д. А. Федербуш, вилученого при арешті. 1933 р.	97
Документ № 21. Витяг з обвинувального висновку в справі контрреволюційної організації «Російсько-український фашистський блок». 23 лютого 1934 р.	98
Документ № 22. Заява до Верховного прокурора УСРР в'язня О. Ц. Поплавського. 14 грудня 1934 р.	105

<i>Документ № 23. Розпорядження начальника Головліту про вилучення книжок заборонених авторів. 26 жовтня 1934 р.</i>	108
Розділ 2. Біографічні нариси	109
<i>Тетяна Єлісєєва. Український літератор на тлі радянської доби (Про С. В. Пилипенка)</i>	111
<i>Ігор Шуйський. Біля витоків Української гідрометеослужби (Про В. І. Поріцького)</i>	120
<i>Ігор Шуйський. Невиданий підручник з японської (Про Ф. Д. Пущенка)</i>	128
<i>Геннадій Глазунов. Віце-президент Всеукраїнської сільськогосподарської академії (Про А. М. Сліпанського)</i>	138
<i>Ольга Рябченко. Терниста дорога великого життя (харківський період) (Про І. П. Соколянського)</i>	145
<i>Інна Черниш. Маєстро двигунів внутрішнього згорання (Про В. Т. Цветкова)</i>	152
<i>Наталія Тріпутіна. Вірність покликанню (Про Д. С. Черкеса)</i>	160
<i>Світлана Скороходова, Ігор Шуйський. Олександр Яната: приклад відданості науці</i>	167
Розділ 3. Біографічні довідки громадян, що зазнали політичних репресій у 1919—1934 роках	177
Н	179
О	206
П	234
Р	323
С	367
Т	467
У	514
Ф	521
Х	536
Ц	557
Ч	566
Ш	597
Щ	639
Ю	645
Я	648
<i>Список скорочень</i>	662
<i>Іменний покажчик</i>	666

Наукове видання

ЛАПЧИНСЬКА Ніна Василівна
РОВЧАК Людмила Борисівна
ШУЙСЬКИЙ Ігор Володимирович
ЗОЛОТАРЬОВ Вадим Анатолійович
СКОРОХОДОВА Світлана Едуардівна
ОСІКОВСЬКА Валентина Омелянівна
МІЛЮТІНА Ольга Олегівна
ЄЛІСЕЄВА Тетяна Павлівна

ГЛАЗУНОВ Геннадій Опанасович
ТРІПУТІНА Наталія Петрівна
ЧЕРНИШ Інна Миколаївна
РЯБЧЕНКО Ольга Леонідівна
МОМОТ Людмила Михайлівна
МОСКАЛЬОВА Надія Петрівна
ХАРЧЕНКО Наталія Михайлівна

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ. ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша

ЧАСТИНА 2

Редактори *Валентина Мац, Олена Трефілова*
Художній редактор *Гліб Кіреєв*
Технічний редактор *Степан Алохреєв*
Коректор *Лора Мокроусова*

ISBN 978-966-649-055-4



9 789666 490554 >

Підписано до друку 01.12.2008. Формат 70×100/16.
Папір офсетний. Гарнітура Таймс ЕТ. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 54,60. Ум. фарбовідб. 54,60. Обл.-вид. арк. 75,32.
Наклад 3000 пр. Вид 08-02.

Харківське комунальне видавництво «Оригінал».
61022, Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 6-й під'їзд, 6-й поверх.
Свідоцтво серії ДК № 684 від 04.09.2001.

Віддруковано з готових позитивів
у ФО-П «Азамаєв В. Р».
61111, Харків, вул.Познанська, 6, к. 84.
Свідоцтво серії В02 № 229278 від 25.11.1998.